

ਹਨੀਮਨਾਟਕ

ਕ੍ਰਿਤਕਵਿਹਰਦੇਗਮਜੀਕੀ

ਸਿਮਤਸੀਨਾਨਕਸਾਹੀ ੪੧੪

ਚਸਬਫੁਰਮਾਇਸਸਲਕਹੀਰਾਮਤੇ
ਮੁਸਤਫਾਈਮੇਬਹਤਮਾਮਾਹਮਦਯ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

Surpal Singh Chahal

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਅਬਹਨੁਮਾਨਨਾਟਕਕ੍ਰਿਤਕਵਿਹਿਰਦੇਗਮਕੀ॥
ਕਵਿੰਤੁ॥ ॥ ਤੀਨੇਲੋਕਪਤਿਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪ੍ਰੀਤਿਹੀਸੇਰ
ਤਿਅਗਤਭਗਤਿਕੇਚਰਨਸਿਰਨਾਇਹੋ॥ ਸਦਾਸੀਲਪਤਿ
ਸਤਪਤਿਏਕਨਾਗੀਥਤਿਸਿਵਸੁਨਕਾਦਿਪਤਿਜਸਹਿਸੁਨ
ਹੋ॥ ਸਰਪਤਿਹੀਕੇਪਤਿਜਾਨਕੀਕੇਪਤਿਰਾਮਨੈਨਕੋਰਚਿਰਕ
ਬਠਿਤਪਨਾਇਹੋ॥ ਫੁਰੇਬਾਕਪਤਿਸੋਨੇਸਿਤਸਾਧਮਤਿਤਬ
ਐਸੇਰਪ੍ਰਪਤਿਕੇਕਛੁਕਗੁਨਗਾਇਹੋ॥ ੧॥ ਸਦੈਯਾ॥
ਕਹੁਨੇਸਾਰਸੁਤੀਬਰਪੂਰਨਕਹੁਕਹੈਸਿਵਸੇਬਰਦੈਯਾ॥ ਕ
ਹੁਕਹੈਚਤੁਰਾਨਲਕੇਬਰਕਉਗਜਾਨਨਾਅਸਬਸੈਯਾ॥ ਕਾ
ਨਸੁਨੇਪਹਿਚਾਨਨਕਾਹੁਸੋਸਾਚਕਹੈਕਵਿਗਮਕਹੈਯਾ॥
ਜਾਨਤਸੀਰਪ੍ਰਬੀਰਕੇਨਾਮਹਿਜਾਂਸੁਨਏਸਭੁਹੋਹਸਹੈਯਾ
॥ ੨॥ ਕਵਿੰਤੁ॥ ਸਜਾਮਘਨਦੇਹਸੋਮੈਚਕਿਕਜਐ
ਹਬਾਧੇਦੇਹਪੇਮਬੁੰਦਹੋਜਪਯਾਤਾਹੀਨਾਮਕੋ॥ ਚਰਨਸੇ
ਜਰਸਭਰੇਤਾਕੇਭਯੋਅਲਿਜਾਂਦਿਨਪਗਾਗੁਪਤਾਹੀਛਿ
ਨਕਾਮਕੋ॥ ਰਾਮਮੁਖਧੁਨਿਸੁਨਭਯੋਮਿੰਗਤਾਹੀਛਿਨਰੁ
ਪਸਿਧੁਮੀਨਰੁਰਹੈਨਕਲਪਾਮਕੋ॥ ਦੈਓਦਾਰਗਾਇਹੋਤ
ਤਿਭੀਖਮਾਗੇਦੈਤੋਰਾਮਚੰਦਚੰਦਮਾਚਕੇਰਮਨਵਾਮਕੋ॥
੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸੈਵਕਹੈਸਿਵਯਾਰਪ੍ਰਬੀਰਹਿਬ੍ਰਮ
ਕਹੈਯਾਧੈਯਾਬੋਧਕਹੈਇਕਕਮਤਹੈਇਕਪ
ਰਾਮਸਹੈਯਾ॥ ਏਕੋ॥ ਏਕੋ॥ ਏਕੋ॥

ਏਕਕਹੈਪਟਪਾਨਬਸੈਯਾ॥ ਤੇਪੁਰਾਮਸੁਨੈਅਪੋਨੇਜਸੁਹੈਸ ३
 ਭਦੋਸਨਦੋਰਸੁਨੈਯਾ॥ ੪॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਕੋਸਲਤਨੈਯਾ
 ਤਨਕੁਸਲਧਾਨਪੁਤੁਕਲਮਲਮਬਨਸੁਸਾਧਨਕੇਪਾਨਹੈ॥
 ਕਰਨਕੀਖਾਨਪਯਾਨਜਕੀਦੀਨਨਸੇਮਾਨਲੇਤਜੀਕੀਸੁਭਹੈ॥
 ਕੋਜਾਵਧਾਨਹੈ॥ ਦੇਵਨਕੇਦੇਵਰੀਝੈਨੈਕਕੀਏਸੇਵਹੀਏਪਰਪੀਰ
 ਜਾਨਬੋਕੋਚਤਰਸੁਜਾਨਹੈ॥ ਬਾਰਦਸੇਸਾਮਅਭਿਰਾਮਕਾਮਹੁੰਕੇ
 ਕਾਮਮੇਸੇਰਾਮਰਾਮਕੇਹੋਏਬਿਰਾਜਮਾਨਹੈ॥ ੫॥ ਸਦੈਯਾ॥
 ਰਾਮਕੇਨਾਮਸੋਪੀਤਿਕੋਗੋਜਿਨਧਾਮਕੇਕਾਮਹੋਉਰਝਾਈ॥ ਜੋਨ
 ਬਨੈਤਉਏਕਘਟੀਸੁਨਲੈਗੁਨਕੋਤਜਆਰਸਤਾਈ॥ ਪੇਟਹੀ
 ਮੇਜਿਨਪੇਟਭਯੋਅਬਪੇਟਕੇਕਾਜਕਹਾਂਦੁਰਿਤਾਈ॥ ਲੈਸਿਖ
 ਆਵਰੇਆਵਚਲੀਜੈਸੈਪਾਨੀਮੈਨਉਮਲਾਹਚਲਾਈ॥ ੬॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ਰਾਮਕੋਰੂਪਾਨਿਹਾਰਮਨੇਜਲੇਜਾਇਮਨੇਨਿਜਦੇ
 ਹਥਿਸਾਕੇ॥ ਮੰਜਨਕਾਜਕੀਉਵਦਰਤਨਤਹੀਕੋਲੈਨਤਰ
 ਚਉਭਯੋ॥ ਸੀਰਪੁਬੀਰਦੇਬਾਕਬਿਲਾਸਤੇਪਰਮਰਚੇਰਈ
 ਲੋਕਬਿਬਾਕੇ॥ ਨੈਨਕੀਕੋਰਤੇਨਕੀਚਿਥਿਪਡੀਲਕੀਛਾਹਤੇਸ
 ਲਸਵਾਕੇ॥ ੭॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਕੋਧਰਤੇਧਰਪੀਰਸਭੈਰ
 ਹੋਨਕਭੂਬਲਕਹੁਕੇਪੋਤੇ॥ ਛਾਂਡਿਅਸੈਵੁਤਕੇਕਰਕੀਤਨਨਤਦੇ
 ਕੋਭਿਗਨਿਦਨਸੋਤੇ॥ ਕੋਮਟਰਤੇਸੁਖਰਵਨਕੇਪਨਤੇਰਕਹੋਸਿਯ
 ਲਾਇਕੋਤੇ॥ ਜੋਰਪੁਬੀਸਸਿਰੇਮਟਿਭੁਤਲਗਾਜੀਵਲੋਚਨ
 ਮਨਹੋਤੇ॥ ੮॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਮੋਬਿਨਤੀਅਹਿਨਾਬਕਹੋਬਿ
 ਧਹੋਬਨਕਨਨਕਾਹੇਤੇਕੀਨੇ॥ ਹੋਰਪੁਜੇਸੁਨਬਾਤਫਾਨਿਦਰ
 ਗੋਸਿਰਨੈਕਫੁਟੈਪੁਰਤੀਨੇ॥ ਹੈਕਹਕੋਨਸੁਨੈਜਸਰਾਮਕੋਸੀਸ
 ਕੀਪਾਇਕੈਸਾਸਨਲੀਨੇ॥ ਮੈਸਮਕੈਤਈਲੋਕਰਚੇਤਹਿਮੇ
 ਸੇਈਜਾਨਤਹੀਸਿਰਦੀਨੇ॥ ੯॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸੀਰਪੁਬੀ

ਸਿਰੇਮਾਣਿ ਕੀਯਾਹੈ ਕੀਰਤਿ ਪੈ ਕੀਯੋ ਦੂਤੀ ਬਖਾਨੇ॥ ਆਨ
 ਵਈ ਕਸਿਲਾਹਾਰਿ ਕੀਯਾਹੈ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ਸੁਰਲੈ ਕਛਰਾਨੇ॥ ਜਾ
 ਨਯਹੈ ਮੁਖਚਾਰ ਕੀਏ ਬਿਧ ਸਿਭੁ ਰਹੈ ਅਜਹੂੰ ਲਪਟਾਨੇ॥ ਸੋ
 ਸਹੰਸਕੀਏ ਚਖੈ ਚੀਕਿਛਹੂੰ ਮੁਖ ਬਜਹਾ ਕਿਯੋ ਨਸਯਾਨੇ॥ ੧੦
 ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਭੰਗਾਹਿ ਛਾਡਨ ਜੇਗ ਕਰੈ ਕੋਊ ਮੇਸਿਵਲੈ
 ਸਿਵਲੈ ਕਨਿਹਾਯੋ॥ ਆਗਮ ਤੇਨ ਮਿਟੈ ਮਨ ਕੋਗਮ ਬੇਦਾਬਿ
 ਦਨ ਜਾਇ ਬਿਰਥੋ॥ ਮੇਨ ਤੇ ਕੰਨ ਸੁਭੇਟੀ ਰਹੈ ਬਿਨ ਬੇਲਖੁ ਲੈ
 ਪਰਕੇਨ ਕਿਵਾਰੋ॥ ਤਾਤੇਯਹੈ ਜਿਯ ਜਾਨਤਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੈ
 ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਵਾਰੋ॥ ੧੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹੈਨ ਕਹੂੰ ਕਵਿਅੰ
 ਤ ਸੁਸੰਦਰ ਸਿਤ ਸਮੁਹਤ ਉਸੁਖ ਪੈਰੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇਰਾ ਮਕੇਨਾ ਮਿ
 ਲੀ ਕਵਿ ਰਾਮ ਤੁਮੈ ਸਿਰਨਾਇ ਸੁਨੈ॥ ਖਾਰੇਊ ਨੀਰ ਨਦਾਇ ਗੁ
 ਬਿੰਦਾਹਿ ਜੋਬੋ ਕੋਊ ਚਰਨੇ ਦਕਦੈ ਹੈ॥ ਕੰਨ ਸੁਸਾਧਨਾ ਵਰਸੇ
 ਕਹਿ ਮੁੰਡ ਚਢਾਇ ਨ ਸੁਦਾਹਿ ਲੈ ਹੈ॥ ੧੨॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਹੋਮ ਤਿਹੀਨਾਇ ਹੈ ਕਵਿਤਾ ਸਿਰਜਾਨਤਹੈ ਉਪਹਾਸਧ ਰੈਗੀ॥
 ਰਾਮ ਮਈ ਸੁਖਦੈ ਸਭ ਕੋ ਮਨ ਕੇਦੁਖ ਦੇਖ ਸਿਠਾਪਹਰੈਗੀ॥
 ਜੇਮੇ ਬਨ ਭਿਲ ਕਰਾਂਤ ਕੀ ਆਗਮ ਬੇਲ ਪੁਦਾਰ ਤੇਜੇ ਤਜਰੈ
 ਤੋਕਹਿ ਹੋਮ ਸਮੁਹਨ ਕੇਯਹ ਕਾਟਕ ਲਿਕਨ ਦੂਰ ਕਰੈਗੀ॥ ੧
 ੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜੇਕਛੁ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸੁ ਲਾਸੁ ਸੋਸਿ
 ਤ ਸੁਨੇ ਜਗਜਾਹਿ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਫੂਲ ਸੁਗੰਧ ਸਬੈ ਕਹਿ ਡਿਲ ਫੂਲ
 ਚਢੈ ਤੁਮਸੇ ਆਲਿਪਾਵੈ॥ ਆਕ ਕੇਫੂਲ ਸਮਾਨ ਕਵੀ ਸੁਰਗ
 ਮਤੁ ਮੈ ਕਿਹੁ ਭਾਤਿ ਰਿਝਾਵੈ॥ ਚੈਤ ਚਢੈ ਚਿਤਰੈ ਪਮਲਿਦ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਕਰਕੈ ਸਭ ਹੀ ਫਿਰਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਬਜਾਸ ਪਰਾਸੁਰਨਾ ਰਵਸੀ ਸੁਕਣੈ ਸਭ ਰਾਮਹਿ ਅਜਲੈ
 ਵੈ॥ ਸੇਸ ਸਹੰਸਧਰੇ ਮੁਖਯਾਹੀ ਤੇਵਾਰ ਪਰੇਗੁ ਨ ਪਾਰਨਾਵੈ॥

ਸ੍ਰੀਗਾਇਰੇਹਨੁਮਾਨਸਦਾਸੁਜਥਾਮਤਿਕੋਕਹਿਕੋਸਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਸੁਰਜਕੀਮਨਕੀਕਹਿਕੋਕਹਿ
 ਤਹੀਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਮਕਹੈਮਨਕੋਗਿਰਤੇਕਨਕੋਕਹਿਕੋਕਹਿ
 ॥੧੫॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਸੁਰਜਕੀਮਨਕੀਕਹਿਕੋਕਹਿ
 ਪਕੀਗੀਤਿਕਹਲੋਲਿਖਾਉ ॥ ਸ੍ਰੀਰਪੁਕੇਅਜਕੇਜਸਕੀਸੁ
 ਕਥਨਕੋਅਤਿਕਹਲੋਲਿਖਾਉ ॥ ਸ੍ਰੀਰਪੁਨਬਕੇਤਾਤਕੀਥਾ
 ਤਕਹੋਰੇਕਹੋਕਹਿਅਤਿਹਿਪਉ ॥ ਤਾਤੇਸੁਨੇਕਪੁਬੀਰਕਥਾ
 ਤੁਮਸੋਕਹਿਕੋਤਨਤਾਪਸਿਯਰਾਉ ॥ ੧੬ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥
 ਗਿਖਿਸੀਗਜਾਇਬੋਧਨੁਖਚਟਕਾਇਬੋਧਨਿਜਾਬਿਵਾਹਿ
 ਬੋਬਰੇਣੀਜਸਪਾਇਬੋਧਾਇਬੋਧਰਸਰਾਮਗੋਲਮੇਖਿਸ
 ਇਬੋਉਲਟਬਨਜਾਇਬੋਸੀਰਾਮਰਾਜਗਾਇਬੋਬਨਕੋਮਿ
 ਧਾਇਬੋਜਨਕਜਾਚੁਗਾਇਬੋਸਮੁੰਦਕੋਪਗਾਇਬੋਮੋਲਿਕਪ
 ਤਿਘਾਇਬੋਬੀਰਤੀਅਸਿਗਲੇਪਲੋਟਪਰਆਇਬੋਸੁ
 ਮੇਸੋਗਮਰੰਦਗੀਤਤੁਮਹਿਸੁਨਾਇਬੋ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਖੰਜਨਲੋਚਨਕੰਜਮੁਖਨਿਤਖੰਡਨਪਰਪੀਰਾਅਰੰਗੀਭਨ
 ਫੀਜਨਪਨੁਖਭਵਰੰਜਨਰਪੁਬੀਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਸੁਖਸਾਗਰਨਾਗਰਨਵਲਕਵਲਬਦਨਦੁਤਿਮੇਨਾਕਰੁਨਾ
 ਕਰਬਰਨਾਦਿਪਤਿਸਰਨਾਗਤਿਸੁਖਦੇਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਬਿਸੁ
 ਮਿਤੁਉਦਰਾ ॥ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਬੈਠਬਿਚਾਰਕੀਓਰਿਖਰਾਜਏ
 ਜਗਨਪੁਰਨਹੋਤਹਮਾਰੇ ॥ ਕੰਨਬਲੀਇਹਲਾਇਕਹੈਤਿਹੁਲੇ
 ਕਨਮੇਤਿਨਰਾਮਬਿਚਾਰੇ ॥ ਧਾਇਚਲਯੋਨਿਪਸੋਕਹਿਬਾਤ
 ਹੀਸਮਝਾਇਬਫੇਸੁਖਭਾਰੇ ॥ ਤੇਨਟਰੈਸਸਿਸੁਰਟਰੈਸੁਨਸਾਬ
 ਬਿਨਾਪੁਨਾਬਤਿਹਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਸੋਭਦੇਨੇਨਿ
 ਪਕੇਜੀਯਮੇਕੁਲਪੁਜਾਹਿਪਾਇਨਲਾਗਮਨਫੈ ॥ ਏਕੋਕੰਨ
 ਰਪੁਬੀਰਹਿਤੀਨਹੁਲੈਨਿਜਸੀਗਰੁਸੁਖਪਦੈ ॥ ਏਤੋਰੇਪੁਤੁ

ਪੁਤਸਭੈਬਿਧਿਰਾਜਹਿਯੋਰਿਖਿਰਾਜਸੁਨਾਵੈ॥ ਰਾਜਨਜਾਮੁ
 ਖਰਾਮਕਯੋਅਬਤਾਮੁਖੋਰਕਯੋਨਹਿਭਾਵੈ॥ ੨੧॥
 ਕਬਿਤੁ॥ ਸਿਗਭਟਗੀਰਲੈਸਮੀਰਹੁਤੇਬੇਰਾਧਾਉਂਆਇਸ
 ਜੁਪਾਉਂਜਾਇਮਾਰਾਜਨੀਤਏਜੋਕਹੋਤੋਠੈਰਾਤੁਮੇਬਾਗ
 ਮੇਬਨਉਅੰਰਭੁਗੀਦੇਤਰਹੈਚਹੁਓਰਜੈਸੀਨੀਤਹੈ॥ ਦੁਤੀਆ
 ਕੇਚੰਦਜੈਨਦੇਖਨੈਨਾਰਾਮਚੰਦਤੁਮਹੁਬਿਚਰੇਰਿਖਿਕੈਸੀਇ
 ਪਰੀਤਹੈ॥ ਭੀਰਮਸੁਨਚਾਤੇਸੁਤੀਰਨਚਲਾਇਜਨੈਐਸੇਰ
 ਪੁਬੀਰਕਮੋਪਸਾਚਨਤੇਜੀਤਹੈ॥ ੨੨॥ ਕਬਿਤੁ॥
 ਬਾਲਕਅਯਨੇਹਠੀਐਰਕੀਨਮਾਨੇਬਾਤੁਬਿਨਾਦੀਏਮਾਤੁ
 ਬਭੋਜਨਨਪਾਇਏ॥ ਮਾਟੀਕੇਬਨਾਇਗਾਜਬਾਜੀਰਸਖੇਲ
 ਮਾਤੇਪਲਨਾਬਿਛੋਰੈਤਾਕੀਨੈਕੁਨਬਸਾਇਏ॥ ਹੋਤੇਪਨੁਬਲ
 ਸੁਨਪੋਰਖਪੁਮਾਨਤਾਕੋਹੋਹਿਟੁਕਹਾਥਮੇਸੁਕਾਕਥੇਸਖਾਇ
 ਏ॥ ਰਾਮਕੀਤੇਐਸੀਬਾਤਕੰਜਪਾਤਗਾਤਜਾਕੇਸਾਮਨੇਮਰੀਚ
 ਤਾਹਿਦੇਖਸਕੁਚਾਇਏ॥ ੨੩॥ ਸੁਏਯਾ॥ ਰਾਜਨਕਦੇ
 ਕੋਬਾਤਬਢਾਵਤਰਾਜਾਨਗਹਿਮਾਤਿਮੈਨਈਜਾਨੀ॥ ਪੁਤਸੋਨੇਹੁ
 ਬਢਾਵਤਹੋਪੁਨਮੋਹਿਦੁਖੇਬਸਹੈਰਾਜਧਾਨੀ॥ ਈਦੁਕੇਤਸਰ
 ਰੈਜੈਸੇਭੂਧਰਯੇਡਰਪਯੋਮੁਨਿਕੀਮੁਨਿਬਾਨੀ॥ ਰਾਮਕੇਰਾਖਏ
 ਕੀਬਾਤਿਆਨਿਪੋਕਟਕਹੀਰਿਖਿਏਕਨਮਾਨੀ॥ ੨੪॥ ਸ
 ਵੈਯਾ॥ ਕਾਂਪਉਠੈਮੁਨਿਤੇਅਜੈਨੰਦਨਜੋਜਲਬਾਜੁ
 ਭੂਲਾਫਤਾਇਏ॥ ਲੇਹੁਜੁਲੇਹੁਕੀਪਾਇਦੋਉਕਰਾਐਰਫੁਰੈਨਹਿ
 ਬਾਤਨਾਰਿਏ॥ ਰਾਮਚਲੇਹਸਕੈਮੁਨਿਸਿਗਪਰੇਪਿਤੁਪਾਇਏ
 ਵਾਇਫਾਨਿਏ॥ ਯੋਰਿਖਿਲੇਉਕਸੇਰਪੁਬੀਰਹਿਕੰਜਕੀਬਾਜੁ
 ਜੋਐਚਮਲਿਏ॥ ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸਿਗਦਯੋਰਿਖਿਕੇ
 ਨਚਲੈਬਸਸੇਦੁਖਨੈਨਹੀਨਿਪਪੂਯੋ॥ ਭਾਦਿਨਤੇਨਸੁਹਾ

ਹਿਕਛੁ ਬਿਨਰਾਮਾ ਹੋਏ ਬਨ ਮੈ ਜਨ ਲੂਣੇ ॥ ਸਿਸਧੁ ਨੇ ਧੁ ॥ ੨
 ਬਾਤ ਕਹੈ ਗਵਿਕੇ ਕੁਲ ਤੇ ਸੁਖ ਜਾਨਤ ਛੁਣੇ ॥ ਨੈਨ ਚੁਚਾਤ
 ਰਹੈ ਨਿਸਬਾ ਸਰਜੈ ਸੇਰਿ ਸਾਤ ਰਹੈ ਘਟ ਛੁਣੇ ॥ ੨੬ ॥
 ਬਿਸਮਾ ਮਿਤ੍ਰ ਵਾਚੁ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਮ ਸੈ ਬਾਤ ਕਹੀਰਿ
 ਖਿਰਾਜਤ ਪੋ ਬਨ ਜੋਤੁ ਮਾਜਾ ਹੀ ਹੋਰੇ ॥ ਏਵੇ ਉਰੀਲ ਸੁਨੇ
 ਤਸੁੰਦਰ ਏਕ ਤੇ ਦੂਰ ਪੈ ਏਕ ਤੇ ਨੇਰੇ ॥ ਏਕ ਪਿਸਾਚਨੀ ਪੈ ਇ
 ਹ ਬੀਚਰ ਲੈ ਕਿਨਤਾ ਤ ਕਰੈ ਭਟ ਭੋਰੇ ॥ ਤਾਂ ਕੁਲ ਕਾਨ ਨ ਕੋਹ
 ਮਾਪਾ ਵਕਬੀਰ ਸਮੀਰ ਸਹਾਇ ਕਮੋਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥
 ਰਾਜਗਿਰਿ ਜੋਗਾ ਮਿਸਲੈ ਚਲੇ ਜੋਲ ਵਾਇ ਸਿਗਰੀਲ ਹ
 ਮੇਤਾਰ ਕਾ ਕੇਪਾਨ ਪਧਰਾਇ ਹੈ ॥ ਪੈ ਹੈ ਜਗ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾ
 ਨੰਦ ਪੂਰਨ ਏ ਪੂਰਨ ਨ ਤੇਈ ਜੇਵੈ ਰਾਮ ਬਿਸਰਾਇ ਹੈ ॥ ਸਿਕ
 ਟਹਰਨ ਹਾਰ ਦਸ ਰਥ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਜਾ ਕੀਲਾ ਜਛਾ ਹੋਏ ਗਾਚ
 ਰੇ ਜੁਗ ਗਾਇ ਹੈ ॥ ਆਏ ਬੀਰ ਬੀਰਤਾ ਪਿਸਾਚਨਿ ਕੇ ਤੀਰ ਦੇ
 ਏ ਅਜਗ ਪੁਬੀਰ ਪਦ ਸੁਰਨ ਕੋ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿਨ ਨਿਰਖੈ ਸਬ ਹਿਬਰਨ ਬਿਰਚ ਸੁਰੇਸ
 ਮਨ ਹਰਖੇ ਬਿਲਖੇ ਬਹੁਰ ਛੁਟੀ ਕੁਬੇਰ ਮਹੇਸ ॥ ੨੯ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਪਿ ਮੁਕਤਿ ਪਿਸਾਚਨੀ ਕਰੀਵਾ ਮ
 ਬਲਵੰਡਾ ਜੋ ਪਾਵਸ ਛਟ ਘਟਾ ਗਵਿ ਪ੍ਰਗਟ ਤਾ ਕਿਰਨ ਪ੍ਰ
 ਚੰਡ ॥ ੩੦ ॥ ਇਤਿ ਤਾਰਕਾ ਬਧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਚਲੇ
 ਰਾਮ ਕੋਵੇ ਉਬੀਰ ਪਾਠ ਪਾਇਨ ਕੁਲ ਪੁਜ ਕੇ ॥ ਪਰੈ ਪਨੁਖ ਮੁ
 ਖਤੀਰ ਤਬ ਹਿਧਨੈ ਰਿਖਿਰਾਜ ਕਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇਖਤ ਪੋ
 ਨੁਕੋ ਬਨ ਸੀਰ ਘਬੀਰ ਸੁਬੀਰ ਬਡੇ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਤਲਤ ਮਾ
 ਲਾ ਬਿਸਾਲ ਕਵੈ ਬਨ ਕੀਜ ਸੋਰੇ ਵਰ ਭੋਰ ਲੁਭਾਯੋ ॥ ਕੋਕਿਲ
 ਕੀਰ ਕਪੋਤ ਸੁਖੀ ਪੁਨਿ ਹੀ ਸਚ ਕੋਰਨ ਯੋ ਵਰ ਸਾਯੋ ॥ ਮਨ

੧੨ ਭੁਹੀਮਨਫੀਕੋਗਾਮਅਖੰਡਲਸੋਤਿਨਮੋਧਬਿਰਜਤਹੈ
 ੧੫ ਸੁਲਏਜਸਟੀਕੋਦੇਖਸਰੂਪਸਬੈਬਲਜਾਹਿਕਹੈਸਬ
 ਸੋਸਿਯਕੋਬਰਨੀਕੋ॥੫੧॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਜੋਲੋਰਘੁ
 ਕੁਲਕੋਤਿਲਕਤੀਨੋਲੋਕਪਾਤਿਐਚਤਨਤੋਲੋਸਭਠਕੈਰੁ
 ਜਬਾਮਤੇ॥ਪਾਗਪੇਚਖੇਚਦੇਲਪੇਟਪਟਫੇਟਬਾਪਐਰੁ
 ਐਡੇਆਵੈਪੈਨਟੁਟੈਗੀਮਡਾਮਤੇ॥ਰਾਜਗਿਖਿਆਰੋਰਪੁਖ
 ਰਦੇਖਰਾਜਾਜਿਤੇਠੀਕੋਸਭਲਗੀਜੈਸੇਈਪਰਵਸਮਤੇ॥ਅ
 ਬਰਬਨਵਤਸ੍ਰੀਬਰਕੇਰਾਜਾਜਿਤੇਕੀਬਰਸੇਦੈਗਏਪਟ
 ਬਰਸੇਗਮਤੇ॥੫੨॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਪਚ
 ਰੇਸਬੈਕਠਿਨਪਨੁਖਕੀਬਾਤਾਤਬਰਪੁਪਤਿਛਿਤਮਤਿਨ
 ਸੋਬੋਲੇਮੁਖਮੁਸਕਾਤਾ॥੫੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਆਨਜੁਰੇ
 ਸਬਦੇਸਨਦੇਸਤੇਆਜਨਰੇਸਕੁਲਾਹਲਭਾਰੀ॥ਰੇਸਿਦ
 ਕੋਪਨੁਕਮੋਨਉਠਾਵਤਆਵਤਹੋਢਿਗਤੇਬਲਿਹਾਰੀ॥ਸੁ
 ਰਪੁਬੀਰਕਹੀਸਭਸੋਭਈਬੀਗਬਿਨਾਛਿਤੋਗੇਇਪੁਕਾਰੀ
 ॥ਦੇਖਹੁਹਾਬਲਗਾਇਸਭੈਭਟਨਾਕਰਲੀਕਟਿਨਾਕਤਿ
 ਹਾਰੀ॥੫੪॥ ਲਛਮਨਉਛਾਰਾਸਵੈਯਾ॥ ਬੋਲੀ
 ਕੋਲਪੁਬੀਰਸੁਨੇਰਪੁਬੀਰਕਹੋਛਿਨਮਾਹਿਉਠਾਉ॥ਸੁ
 ਮੁਖਤੇਠਕਹੋਕਛੁਦਾਸਹਿਭੋਹਨਕੋਨੈਕੁਆਇਸਪਾਉ॥
 ਪਾਇਛੁਵੇਗਿਖਿਕੇਅਬਹੀਰਬੋਕੋਕਰਬਾਮਸੇਜਾਇਉਚ
 ਉ॥ਰਾਮਉਠਾਇਤੁਮੇਦਿਖਗਾਇਕੈਦੇਉਚਲਾਇਕਹੋਚਟ
 ਕਾਉ॥੫੫॥ ਸੀਤਉਵਾਰਾਵੇਹਰਾ॥ ਜਨਕਬ
 ਚਨਇਤਰਾਮਉਤਕਠਿਨਪਨੁਖਆਤਿਈਸ॥ਸਿਯਜਿਯ
 ਕੀਇਤੁਦੁਖਦੀਕੋਬਨਹੈਜਗਦੀਸ॥੫੬॥ ਸਵੈਯਾ
 ॥ਹੋਮਨਸ਼ੀਰਪੁਬੀਰਮਹਾਨਵਨੀਤਨਤੇਨਵਨੀਤਨ

ਥਾਈਂ ਹੈ ਸਿਵ ਕੋ ਧਨੁ ਬੰਨ ਸਮਾਨ ਸ ਸੀਰ ਵਿਤਾ ਸ ਸੁਭੇਨ ॥ ੧੩ ॥
 ਉਚਾਈਂ ਤਾਤ ਕੋ ਬੋਲ ਅਭੇਲ ਸਭੇ ਨਿਰਮੇਲ ਕਆਨ ਬਨੀ ॥
 ਦੁਰਿਤਾਈਂ ਜਾਨ ਕੀਆਨ ਕੀਆ ਸਤ ਜੀ ਕਿ ਬੋਰੇਂ ਇਹ ਕੇ
 ਕਿ ਮੋਰੇਂ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ੫੦ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਕਯੋਰ ਜਾਰਿ
 ਖਿਰਾਮ ਸੋ ਪੁਤ ਕੋ ਮਨ ਜਸੁ ਲੇਹੁ ॥ ਸਭ ਰਾਜ ਨ ਕੀਆ ਸੋ ਕੋ
 ਰਵਟੁ ਕਧਨੁ ਦੇਹੁ ॥ ੫੧ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਦੇ ਉਭ
 ਈਰਾਜ ਗਿਖਿਆ ਰਾਜ ਪਾਈ ਉਠੇ ਰਘੁ ਰਾਈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਤ
 ਹਰਖੇ ॥ ਪਾਇ ਸੋ ਲਗਾਇ ਏਕ ਹਾਥ ਹੀ ਉਠਾਇ ਰਾਮ ਅੰਗ
 ਰਾਜ ਨ ਕੇ ਬਰਤੋ ਹੀ ਪਰੀ ਪਰਖੇ ॥ ਸੁਰਗ ਪਤਾਲ ਮਿਲੇ ਅਰ
 ਲਤ ਮਾਲ ਗਿਰੇ ਹਲ ਚਾਲ ਪਰੀ ਮਨ ਸਬ ਹੀ ਕੇ ਪਰਖੇ ॥ ਦੇਵ
 ਤਾ ਬਿਵਾਨ ਤੇ ਸੁਰੇ ਸਕੇ ਵਿਵਾਨ ਤੇ ਨਿਸੇ ਸਬ ਹਮ ਭਾਨ ਤੇ ਹਰਖ
 ਫੁਲ ਬਰਖੇ ॥ ੫੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਗਾਢੀ ਕਸੀ ਸਲਗੀ
 ਕਰ ਕੀ ਕਰ ਸੀ ॥ ਛੁਟ ਕੀ ਕਮ ਠੀ ਕਰ ਕੀ ॥ ਅਰ ਕੀ ਛੁਟਿ ਆਂਦ
 ਰ ਕੀ ਛੁਟ ਕੀ ਛੁਟੀ ਜੋ ਗਜੁ ਟੀ ਅਖੀਆਂ ॥ ਹਰ ਕੀ ॥ ਪਲ ਕੀ ਖਰ
 ਕੀ ਹਰਿ ਕੀ ਨਿਧਿ ਛੀਰ ਧਰਾ ਧਰ ਕੀ ॥ ਅਹਿਉ ਪਰ ਕੀ ॥ ਭਈ
 ਚਾਂਪੁ ਨੀਸੁ ਮਹਾਂ ਭਰ ਕੀ ਭਰ ਕੀ ॥ ਭੀਰ ਸ੍ਰੀ ਬਰ ਕੀ ॥ ੬੦ ॥
 ਸਵੈਯਾ ॥ ਭਵੰਤੁ ਕਿਯੋ ਬਿਬੇਖੰਡੁ ਮਹਾਂ ਬਰ ਬੰਡੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ
 ਭੁਜਾ ਬਲ ਤੇ ॥ ਭਰ ਪਯੋ ਬਹਮੰਡੁ ਚਕੋ ਨਵ ਖੰਡੁ ਅਖੰਡੁ ਲਮ
 ਰਲ ਭੂਤਲ ਤੇ ॥ ਚਪੁ ਬੀਰ ਘੋਸੰਡੁ ਕਿਯੋ ਨ ਖੰਡੁ ਚਲ ਜੋਤ ਜ
 ਜੋ ਮਛਲੀ ਜਲ ਤੇ ॥ ਪਛਤਾਤਾ ਖਿਸਾਤ ਰਲੇਈ ਪੇਜਾਤ ਭੁਜੇ
 ਗਜ ਜੋ ਬਿਰਲੇ ਦਲ ਤੇ ॥ ੬੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਚਾਪ ਕੋ
 ਬੰਡੇ ਪਾਪ ਕੇ ਹਾਥ ਰਯੋ ਸਿਵ ਆਪ ਨਿਕੰਦ ਨਜਾ ॥ ਪੁਨ ਮਾਇ
 ਕੋ ਮਚਤੁ ਸਿਕ ਕਰੀ ਨ ਨਿਸਿਕ ਛੁਯੋ ਭ੍ਰਿਗ ਨਿਵਨ ਸੁ ॥ ਜਿਯ ਜਾ
 ਨ ਇਹੋ ਰਘੁ ਨਾਥ ਕੇ ਹਾਥ ਰਯੋ ਤੋ ਪਤੀਰ ਬਮ ਦਿਨ ਜੁ ॥ ਮਨੇ

ਪਾਨਤੁਕੋਨਤੁਕੋਤੁਅਮੰਡਲਫਾਂਪਰਲੋਤੁਵਦੰਧਨਜੁ
੬੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਜਾਨਕੀਕੋਰਾਮਰਾਮਚੰਦਕੋਪਰ
ਸਰਾਮਤਾਕੋਅਭਿਸਾਨਦਿਜਮੰਡਲਅਸੀਸਕੋ॥ ਗਵਨਕੋ
ਕਾਮਕੋਧਕੁਹਠਕੁਪਤਦੂਤਰਾਮਸੁਰਲੋਗਰੁਕਲਬਾਸ
ਸੀਸਕੋ॥ ਬੈਲਓਮਾਨਹਕੋਅਲਲਓਕਦਹਕੋਅੰਦਖਸਿ
ਧੁਜੀਵਨਕੋਜਸੁਕਪਿਈਸਕੋ॥ ਖਪਰਕੋਜੋਗਨੀਸੁਭੋਗਸ
ਸੁਰੀਵਰਾਜਤੁਟਯੋਧਨਈਸਦੋਰਪਰੀਠੋਬੀਸਕੋ॥ ੬੩॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ਰਾਜਰਿਖਿਬਾਤਕਹੀਭਲੀਪਤਿਰਹੀ
ਰਾਜਾਰਾਜਾਦਸਰਬਜੁਕੋਬੇਗਹੀਬੁਲਾਈਏ॥ ਕੁਟਬਸਮੇ
ਤਓਰਬਲਕਲੇਸਿਗਦੋਊਨੇਨਸੇਪੁਤਨਕੋਬਜਾਹੁਦਿਖ
ਰਾਈਏ॥ ਮਾਨੀਸੋਈਕਰੀਦੂਤਬੋਲਯੋਤਿਹੀਪਰੀਬਿਦਾਕੀ
ਨੇਕਯੋਪੰਨਸਿਗਰੇਨਦਿਨਪਈਏ॥ ਸੀਰੀਭਈਭੁਤੀਪਾਈ
ਭਾਗਨਕੀਥਾਤੀਰਾਮਪਤੀਲਿਖਪਠਈਬਰਾਤੀਪੈਕੋਆਈ
ਏ॥ ੬੪॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਬਾਬੀਸੋਈਪਤੀਪੇਮਸੋਲਗਾ
ਏਛਾਤੀਰਾਮਅਜਜੁਕੇਨਾਤੀਭਯੋਜਾਤੀਚਿਤਹਰਖੋ॥ ਸੁੰਦ
ਰੀਬਜਾਇਕੁਲਪੁਜਨਕੋਪੁਜੇਪਾਇਦਾਨਅੰਮੋਦੀਨੋਮਾਨੋ
ਬਾਦਰਸੋਬਰਖੋ॥ ਕਟਕਚਲਯੋਅਪਾਰਸੁਝਤਨਥਾਥਾ
ਰਨੇਹੋਰੀਰਾਰਭੂਪਮੀਨਜੋਅਕੱਰਖੋ॥ ਓਟੋਰਹੋਮੁਰਪੁ
ਰਹੂਰਹੂਤੇਸੁਤਨੀਕੋਬਾਦਯੋਅਨੁਰਾਗਭਾਗਭਾਠਹੋਜੁਪਰ
ਖੋ॥ ੬੫॥ ਸਵੇਯਾ॥ ਰੂਪਗਹੇਰਿਖਿਰਾਜਕੋਪਾ
ਇਕਯੋਅਬਦੀਪਭਰੋਸਭਪੀਕੀ॥ ਧੀਦੈਸੁਸੁਨਿਏਰਹਿ
ਯੋਪਥਾਧੀ॥ ਮਨੋਨਿਜਾਨਦੀਕੋ॥ ਰੰਦਨਸੰਧਨਸਾਰ
ਮਿਲੇਪਸਰਾਮਮਿਲੇਸੁਮਹੁਰਤਨੀਕੋ॥ ਆਨਬਸਿੰਧੂ
ਓਅਪਨੇਕਫਲਾਫਲਮੇਕੇਸਰਲਾਲਭੋਟੀਕੋ॥ ੬੬॥

ਬ ਸੁਦੈ ॥ ਧਨੁ ਕੁਛੁ ਯੋਕੁ ਲਇ ਸਟ ਬਸਿ ਸੁਆਮਿ ॥
 ਸੁਟ ਰੇ ਪਰ ਕੋ ਨਿਪ ਧਾਏ ॥ ਲੇ ਸੁਤ ਰਾਗ ਵਿਵਹਤ ਹੀ ਪਰੀ ॥
 ਜਾਨ ਕੀਤਾ ਰੋ ਸਮੁਦਾਏ ॥ ਸੋ ਨ ਲਏ ਅਪਸੋ ਨ ਸਬੈ ਪਥਕਾ ॥
 ਪਉਠੇ ਜਿਯ ਮੇ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਅੰਕ ਨਿਸਿ ਕਲਿ ਖੋਬਿ ਧਿਜੇ ॥
 ਬਤੋ ਬਿਧਿ ਹੁਕ ਬਹਿ ਨ ਮਿਏ ॥ ੬੭ ॥ ਪਰ ਸਰ ਮਉਦਾ
 ਚਾ ਕਬਿਤੁ ॥ ਐਸੋ ਕੋ ਨ ਚਾਰ ਬਾਕ ਮਰੈ ਸੁਰਏ ਕੈ ਅਚ
 ਦੇਵ ਰਾਜ ਕੋ ਨ ਰਾਕ ਤੋ ਰੋਜੇ ਪਨ ਕੋ ਕੋ ਨ ਰਾਇ ਨ ਛੀਰ ਨਿਧਿ
 ਸੇਖ ਕੀ ਬਨੈ ਨ ਬਿਧਿ ਸੁਰਜ ਅਕਾਸ ਦਹਿ ਸੋ ਪਯੋ ਹੋ ਜਲ ਕੋ
 ॥ ਕਾਹੂ ਚੀਟੀ ਲਗੋ ਪਾਖ ਕਾਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਕਾਂਖ ਸੁ ਨ ਜੋਹੈ ਨ ਦੇ
 ਖਸੇ ਪੁਨ ਲਗੇ ਹੋ ਕਨ ਕੋ ਪਚਲੇ ਪਾਇ ਕਮ ਠੀਚ ॥
 ਇਹੁ ਰਕਾਇ ਆਖ ਬਾਈ ਜਗ ਸਾਈ ਬਾਤ ਕਛੁ ਨ ਤਨ ਕ
 ਕੋ ॥ ੬੮ ॥ - ਕਬਿਤੁ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਬਿਦਾ ਹੀ ਗਮ ਰੋਦ
 ਹੀ ਦੁਹਾਈ ਫੇਰੀ ਰਹਿ ਸੋ ਚਕਰ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਰਿਨ ਛਿਨ ਜੋ ਸ
 ਸਰਬ ਆਯੋ ਬਲ ਬਹੁ ਤੇ ਜਨਾਯੋ ਹੈ ਅਨਿਤ ਫੂਲ ਚਲੇ ਹੋ
 ਬਸਿਤ ਕੈ ਸੇਵਿਨ ਜੋ ਦੋ ਕੋ ਤੇ ਹੀ ਠਾਵ ਤੇ ਸੁਆਨ ਡਰ ਪਾਏ
 ਥੈ ਸੇ ਪਾਏ ਪੈ ਸੁਦਾਰਿ ਦੀ ਕੋ ਰਿਨ ਜੋ ॥ ਕੀ ਬਿਬੁ ਰੋਕਾ ਮਤ ਕੋ
 ਲੀਜੈ ਫਲ ਗਮ ਤੇ ਤੇਰੀ ਲਹੀ ਮੇ ਪਾਈ ਸੁਧ ਤੇ ਕੋਤਾ ਨ ਤਿਨ
 ਜੋ ॥ ੬੯ ॥ ਸੁਦੈ ॥ ਭਲ ਨਿਹਾਰ ਕਹੈ ਫਿਰੁ ਨ ਦ
 ਨ ਚੁਕ ਪਰੀਤ ਬਯਾਹਿ ਨ ਮਾਕੋ ॥ ਜਨ ਤੋਹੋ ਨਿਜ ਬਾਨ ਭਰ
 ਰਫਲੇ ਰਗ ਮੂਲ ਸੁ ਮੂਲ ਉਖਾਛੇ ॥ ਜਾਨ ਸੁਭ ਲਾਬਿ ਚਾਰ
 ਚਿਤੈ ਪੂਰਯਾਹਿ ਪੁਲੈ ਜਲ ਬੋਰਨ ਭਯੋ ॥ ਏਨਿਯ ਮੇ ਇਹ
 ਭਾਤ ਬਿਚਾਰਤ ਗਮ ਕਛੁ ਚਿਤ ਅੰਗ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੭੦ ॥ ਦੇ
 ਹਰਾ ॥ ਬਿਸੁਆ ਮਿਤ ਬਿਸੁਆ ਰਿਖਿਨ ਵਗੁ ਹਜੁ ਭਾਨਿਜ
 ਠਾਇ ॥ ਸੀਯ ਜੀਯ ਸੁਖ ਯਕੁ ਹੀ ਨ ਲਹਿ ਪਕੇ ਕਰਮ ਕੇ ਪਾਇ ॥

੧੬
 ੧੭

੧੭੧) ਕਬਿਤੁ॥ ਏਕੋਠਰਭੁਈਸੈਨਾਸਿਮਟਸਟਪ
 ਟਾਇਕਪੈਸਯੋਜਾਇਤੇਜਐਸੋਜੋਅਰਕੋਕੋਕੋਨਧਰੇ
 ਧੀਗੀਪਗੀਪੀਗੀਮੁਖਕਾਸੀਰਾਮਕਪੈਕਰਦੰਡਖੁਨੀਨਿਰ
 ਖਜੇਖਲੋਕੋਕੋਲੋਕੇਸੁਤਸਾਬਜੇਰਹਾਬਇਤਿਭੂਪਘਟਿ
 ਭਾਖਜੇਵਹਿਮਾਨਤਨਜੋਕੀਆਪੁਜਕੋਕੋਕਠਨਕੁਠਾਰਕਰ
 ਧਰੇਜੇਰਾਵਗਦਿੰਜਾਯੋਬਿਕਗਲਜੈਤਵਾਰਚਾਰਚਕੋ
 ੧੭੨) ਪਰਸਗਮਉਵਾਚੁ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੇਰਕਵੰਡਦ
 ਵੁਕਕਿਯੋਜਿਨਸੋਬਕਹਾਂਹਮਸੋਲਰਹੈ॥ ਭ੍ਰਿਗੁਨੰਦਕਹੈਯੋ
 ਜਾਨਤਤਾਹਿਸੁਅਤਿਕਵੰਤਨਸੋਪਰਹੈ॥ ਸਬਸੈਨਠਟੀਮੁਖ
 ਜਾਤਿਘਟੀਬਿਪਗੀਤਗਟੀਘਟਕੋਟਰਹੈ॥ ਪੁਨਤਾਹਿਮਤੀ
 ਗਤੇਭੈਨਕਛੁਜਿਨਕੇਸੀਗਰਾਮਸੁਕੇਹਰਹੈ॥ ੭੩) ਜੋ
 ਰਠਾ॥ ਵਸਰਬਸਕਲਸਮਾਜਸੁਤਤਿਯਬਧੁਬਿਭੂਤ
 ਸੀਗਾਯਯਾਤੋਗਜਰਾਜਨਦੀਨਾਉਬੋਰਨਚਲਯੋ॥ ੭੪) ਸਵੈਯਾ॥
 ਕੋਪਪ੍ਰਚੰਡਕਿਯੋਮੁਨਿਨੰਦਅਖੰਡਲਜ
 ਮੇਡਰਪੈਸਕੁਚਾਹੀ॥ ਕੋਨਗਨੇਕੁਅਮਡਿਲਕੇਨਿਪਹੈਬਲਵੀ
 ਰੁਸੁਤੇਘਰਮਾਹੀ॥ ਠੰਕਕਯੋਭੁਜਵੰਡਕਾਰਸਮੇਤਧਗਾਇ
 ਥੋਸੰਨਤਨਾਹੀ॥ ਗਾਮਬਿਚਾਰਨਕਾਮਕੀਯੋਤੁੰਨਜਾਨਤਮੇ
 ਹਿਬਯੋਧਰਛਾਹੀ॥ ੭੫) ਕਬਿਤੁ॥ ਕੋਨੈਸਿਖਦੀ
 ਨੀਤੇਹਿਤਕੇਤੁੰਬਚਾਇਮੇਹਿਠਨਚਬਾਇਓਰਦੇਖੇਰਾਮ
 ਚੰਦਕੀ॥ ਗਤੇਕਰਨੈਨਪੁਮਨਾਕਤੇਸੁਸੁਆਇਤਿਨਰੋਕੋਨਾਕ
 ਜਾਇਤਹਾਸੁਰਜੇਤਮੰਦਕੀ॥ ਰਾਜਾਪਛੁਤਾਇਦੇਖੋਕੈਸੋ
 ਦੁਖਪਕਯੋਆਇਤੋਰੋਗਜਚਾਹੈਬੋਲਾਨੰਦਕੇਕੰਦਕੀ॥
 ਲੋਪਸੁਖਭਯੋਪੈਪਦੀਨਬਿਦਕੋਪਗਧਕੋਪਦੇਖਓਪਮੁਖ
 ਘਟੀਅਜਨੰਦਕੀ॥ ੭੬) ਵਸਰਬਉਵਾਚੁ॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਧਨੁਖਛੁਟਯੋਕਥਧਰਪਯੋਦਸਰਬਠੇਕਤਮਾਥਾਥਿਕ
 ਟਬਚਨਭਿਗੁਗਮਸੋਬੇਲੇਹਸਰਧੁਨਾਥਾ॥੭੭॥
 ਰਾਮਚੰਦਉਵਚੁਕਬਿਤੁ॥ ਲਾਗਜੇਯਹੈਦੋਖਜੁਮੇਰੇਖ
 ਹੈਧਨੁਖਤੇਕਯੋਜਯੋਰੇਪੁਰਨੋਹੈਮੇਜਾਨਗਯੋਕਾਮਸੋ॥
 ਸੋਤੋਐਸੀਹੋਨਹਾਰਗਵਰੇਕਹਾਂਬਿਚਾਰਮਾਕੋਚਹੈਮਚ
 ਬੇਰਹੈਨਕੰਜਪਾਮਕੋ॥ ਦੁਖਸੁਖਏਕਬਾਰਦਸਰਬਜੀ
 ਅਧਾਰਜੈਸੇਫਨਮਨੀਹਾਰਤੈਸੋਰਾਮਨਾਮਸੋ॥ ਕੈਸੇਹੈਰੇਦ
 ਈਸੇਰੇਅਨੰਦਕੀਜਈਨਈਭਈਗਾਮਰਾਮਾਜਨਈਗਾ
 ਮਰਾਮਸੋ॥੭੮॥ ^{ਜੋ} ਲਛਮਨਉਵਚੁਕਬਿਤੁ॥ ॥
 ਮਹਾਰਣਧੀਰਮਹਾਬੀਰਲਧੁਬੀਰਹਸਬੇਲੇਐਸੇਨੈਕੁਜ
 ਸਮਸਾਮੋਹਿਦੀਜੀਏ॥ ਕਹੋਬਾਧਡਾਰੇਕਹੋਦੇਸਤੇਨਿਕਰ
 ਕਹੋਬਾਰਧਉਤਾਰੇਕਹੋਜੂਰਾਕਾਟਲੀਇਏ॥ ਕਹੈਕਵਿਕ
 ਸੀਰਾਮਕੇਤਕਪਰਸਰਾਮਨਾਮਸੁਨਜਾਕੋਛੁਤਪਾਲਹੈਕੋਛੁ
 ਜੀਏ॥ ਮਾਰੇਮਹਾਪਾਪਛੀਨਲੈਹੋਨਚਾਪਆਪਦੇਖਿਏਤ
 ਮਾਸੇਪੈਨਸਾਸੇਕਛੁਕੀਜਿਯੇ॥੭੯॥ ਰਾਮਚੰਦਉ
 ਚੁਪਰਸਰਾਮਸੋ॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਮੇਨਜਾਨੇਤੋਰੇਬਲਤੇ
 ਸੋਤਕੇਲਾਰਜੇਫਲਕਠਿਨਕੁਠਾਰਧਾਰਕੰਠਪਰਹਰੀਏ॥
 ਇਤੈਪਰਐਰਕਛੁਬਾਤਾਵੈਤਾਤਹਾਥਕੀਜੈਸੋਈਭਾਵ
 ਤੀਪੈਰੇਖਕੋਨਕਰੀਏ॥ ਐਸੇਕਛੁਕਲਕੇਸੁਭਾਉਹੈਹਮਾਰੇ
 ਰਾਮਮਾਰੇਮਚਖਯੈਪੈਨਮਚੀਏਜੋਮਚੀਏ॥ ਬ੍ਰੀਸਰਨਾਇ
 ਐਰਸੁਨੇਮੁਨੀਗਾਇਗਾਇਬਾਮਨਸੋਲੁਗੀਏਤੋਪੈਰੇਕਾਕੇ
 ਪਰੀਏ॥੮੦॥ ਪਰਸਰਾਮਉਵਚੁਕਬਿਤੁ॥ ਦੇਖ
 ਨਜੋਪਾਉਤੋਪਠਾਉਜਮਲੋਕਹਾਥਦੁਜੋਨਲਗਾਉਵਾਰਕਰੇ
 ਏਕਕਰਕੋ॥ ਮੀਜਮਚੋਉਰਤੇਉਖਾਡੁਤੁਜਦੰਡਹਾਡੁਤੋਰਡਾਡੇ

੧੭
 ੧੮

ਮਨਕੇ

ਬਰਾਮਾਦਿਲੋਕਰਪੁਬਰਕੋਗਾਂਸਿਰਾਮਾਦਿਨਕੋਰਿਸਾਤੁ
 ਹਰਾਤਰਾਮਾਤਿਬਰਾਤਗਾਤਛਾਗਤਹੈਪਰਕੋਸੀਤਾ
 ਕੋਸੀਤਾਪਮੇਟਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪਕੀਨੋਕੋਪੈਵਹਿਆਪਚਾਂਪਤੋ
 ਕੋਜਿਹਹਰਕੋ॥੮੧॥ ਰਾਮਚੰਦਉਵਾਚੁ॥ਕਬਿੱਤੁ॥
 ਜੇਈਕਛੋਚਾਹਤਹੋਜੇਈਕਰੋਇਤਾਆਇਬੋਲਯੋਰਪੁਰਖੀ
 ਚਲਵਯਾਨੀਕੇਪਥਕੋ॥੮੨॥ ਰਾਮਚੰਦਉਵਾਚੁ॥ਕਬਿੱਤੁ॥
 ਨਕਜਾਯੋਬੋਲਯੋਸੁਤਭੂਪਰੁਪਧਰੇਮਨਮੁਖਕੋ॥ਕਹੈਕਵਿਕ
 ਸੀਰਾਮਰਾਮਾਤਿਰਾਮਪ੍ਰਕਰਨਾਕੋਧਾਮਦੈਨਹਾਰਮੋਖਰ
 ਥਕੋ॥ਜਗਤਉਜਾਰੋਭੁਜਭਾਰੇਯਾਹਿਬਾਤਸੁਨਨਿਕਸਕੈਨਾ
 ਰੋਭੁਯੋਪਜਾਰੇਦਸਰਥਕੋ॥੮੩॥ ਪਰਸਰਾਮਉਵਾਚੁ॥
 ਕਬਿੱਤੁ॥ ਤਰੁਨਤੇਤਾਤੋਰਯੋਗਤੋਭੁਯੋਨਖਸਿਖਬਿਖਸੇ
 ਬਚਨਬੋਲੇਛਕੋਛੋਹਛਯੋਹੈ॥ਭੁਯੋਰਛੀਚਛੀਆਖੋਰਿਸ
 ਤੇਪਰਤਕਛੀਕਹੈਕਵਿਕਾਸੀਰਾਮਾਮ੍ਰੇਸੇਬੋਖਭੁਯੋਹੈ॥ਕਾਂਪਤ
 ਅਧਰਲਰਬੋਕੀਹਰਬੁਰਵਾਹਿਸੰਤਰਕੈਕਹਰਕੁਰਾਰਕਲ
 ਯੋਹੈ॥ਵੇਖਤਹੀਹਾਬਰਪੁਨਾਬਕੇਧਨੁਖਬਾਨਸਦਕਮੁ
 ਨੀਸਰਕੋਪਾਵਕਪੈਗਯੋਹੈ॥੮੪॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਜੀਵ
 ਤਨਦੈਹੋਜਾਨਆਨਮਹਾਰੁਦ੍ਰਜੁਕੀਕਰੋਗੋਨਿਦਾਨਸੁਨਯੋਗ
 ਯੋਜੋਊਅਬਹੀ॥ਰਿਖਿਕੋਸੁਪੁਤਪੁਰਹੂਤਹੂੰਕੋਬੋਧਧਰੇਕਾਸੀ
 ਰਾਮਬਚਬਾਰਬੋਲਤਗਰਬਹੀ॥ਆਖਤਰੇਆਨਤਨਾਐਰੋਭ
 ਟਜਾਨਤਹੈਮਾਨਤਨਉਛਰਉਛਰਆਵੈਤਬਹੀ॥ਭੁਯੋਦਵੇ
 ਦਭਤੇਸਿਭਾਰਮੋਸੋਰਾਰਾਮਰਪੁਬੀਸੀਨਾਤਰਹਥਯਾਰਭਾ
 ਰਅਬਹੀ॥੮੫॥ ਰਾਮਚੰਦਉਵਾਚੁ॥ਕਬਿੱਤੁ॥ ਤੁਮ
 ਸਭਹੀਕੇਗੁਰਮਾਨੀਅਤਪੁਰਿਪੁਰਿਭੂਤਲਕੇਸੁਰਤੁਮੈਦੀਜਿਸ
 ਤਿਵਾਰਹੈ॥ਕਾਸੀਰਾਮਪੁਜਾਕਰੈਹਾਬਜੋਰਪਾਪਰੈਤੁਮਸੋਹ

ਮਾਰੇ ਪੁਰੁ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਤ ਹੈ। ਬੈਰੀ ਅਨ ਮਾਰ ਨੇ ਹੋਹ ਮਤੁ ਮ ੧੯
 ਪਚਨੇ ਹੋ ਬੁਧਿ ਰਪੁ ਬੀਸ ਨ ਕੀਐ ਸੀ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੈ। ਸੁਨੇ ੧੯
 ਦਿਨ ਬੀਰ ਰਪੁ ਬੀਰ ਕਹੈ ਹਮ ਪੇ ਅਸੀ ਸਕੇ ਦਿਵਯਾ ਕੋ ਕ
 ਸੀ ਸਕਰੀ ਜਾਤ ਹੈ। ੮੫॥ ਪਰ ਸਰਾਮ ਸੋ ਕਹਤ ਹੈ। ਕਾਬਿ
 ਤੁ। ਕਾਹੇ ਕੋ ਰੇ ਰਾਮ ਜਮ ਪਾਮ ਚਲੇ ਰਾਹਤ ਹੈ ਖਲ ਕਕੇ
 ਲਖਤ ਹੈ ਜੈ ਹੈ ਖਲੁ ਖਾਇ ਕੈ। ਭਿਕੁ ਟੀਚ ਫਾਇ ਅੰਗ ਅੰਗ
 ਉਪਜਾਇ ਕੋ ਪਠਾਏ ਭਯੋ ਭਟ ਆਗੇ ਸਬ ਹੀ ਦਬਾਇ ਕੈ। ਕਾ
 ਸੀ ਰਾਮ ਤਬ ਦਲ ਬਲ ਦਸ ਰਖ ਜੂ ਕੋ ਦਿਜ ਕੇ ਦਮਾ ਕ ਦੇਖ
 ਯੋ ਦਹਿਲਾਇ ਕੈ। ਐਸੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਸੀ ਸਧੁ ਨਿਮੁ ਨਿਪੁਤ
 ਬੋਲੋ ਬਰਬੰਡ ਪੁਰਹੁ ਤਜੋ ਰਿਸਾਇ ਕੈ। ੮੬॥ ਰਾਮ
 ਚੰਦ ਪਰ ਸਰਾਮ ਸੋ। ਕਾਬਿਤੁ। ਅੰਤ ਕੇ ਚਲੇ ਯਾ ਛਿਤ ਛ
 ਤ ਕੇ ਪਰ ਯਛੁ ਹੁਚਿਤ ਛਕੇ ਰਿਸ ਕਲਹ ਸੁਹਾਤ ਹੈ। ਕਾਸੀ ਰ
 ਮ ਰਾਮ ਰਣ ਧੀਰ ਹੈ ਕਹਤ ਕਰੈ ਕੈ ਸੇਹ ਮਤੋ ਰੇ ਗਾਤ ਕੀ ਜਕੈ
 ਸੋ ਪੁਰਾਤ ਹੈ। ਅੰਗ ਲਪਟਾਏ ਮਹਾਂ ਬੈਰ ਸੋ ਬਢਾਏ ਬਰਮੁਖ
 ਆਏ ਕਾਲ ਕੇ ਜਿਯ ਤੋ ਕੰਨ ਜਾਤ ਹੈ। ਨਿਗਮ ਕੇ ਭਾਡੇ ਕਤੋ ਬੋ
 ਲਤ ਬਰਨ ਬੂਡੇ ਕਚੇ ਕੋ ਰੇ ਪਾਡੇ ਗਾਡੇ ਹਾਥ ਨ ਸੋ ਖਾਤ ਹੈ। ੮੭
 ॥ ਪਰ ਸਰਾਮ। ਕਾਬਿਤੁ। ਸਹੁ ਸੂਧੀ ਮਥੇ ਮੈ ਸਹੁ
 ਬਾਹੁ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਨਰਨ ਕੋ ਨਾਹਿ ਦਾਹਿਤ ਉਨ ਸਿਰਾਤ ਹੈ। ਕੀਨੇ
 ਯੈ ਪੁਨਤ ਰਪਨ ਤੇ ਰੇ ਰਕਤ ਕੋ ਜੋ ਲੋਘ ਪੁਨਤੋ ਲੋ ਅਨਨ
 ਸੁਹਤ ਹੈ। ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੋ ਪਰ ਸਰਾਮ ਐ ਸੇ ਕਯੋ ਗਹੈ
 ਜੋ ਹਥ ਚਸੇ ਈਹੋ ਤਪਾਤ ਪਾਤ ਹੈ। ਬਾਧ ਯੋ ਖਾਡੇ ਤੇ ਮੈ ਛਡੇ
 ਨਜੀ ਅਤੁ ਖਡੇ ਖਡੁ ਪਤਿ ਡਾਡੇ ਪਾਡੇ ਐ ਸੇ ਗਾਡੇ ਖਾਤ ਹੈ।
 ੮੮॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਉਦਾਹੁ। ਕਾਬਿਤੁ। ਛੜੀ ਛੜਈ ਸਨ ਕੇ
 ਅੰਗਿ ਜਗਦੀਸਨ ਕੇ ਕੋ ਪਕ ਕਯੋ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਬਾਹੈ ਉਦਾਇ

ਰੋਟੀ ਚੜ੍ਹਾਇ ਰਖੁ ਰਾਇ ਯੋਕ ਹਨ ਲਾਭੇ ਕਾਂਸੀ ਰਾਮ ਮੇ
 ਰੋਟੀ ਨ ਕਾਂਪੈ ਸਯੋਜਾਇ ਬੈਰੋਨ ਕਕੇ ਚੋਟ ਨੈਕੁ ਪੋਟਾ ਹੁੰਕੇ ਮ
 ਰੋਟੀ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ ਮੈਰੋ ਕਹੂੰ ਢੁਕੇ ਹੁਨ ਪਾਇ ਬੈਰੋ ਬਹੁਤ ਬਚੇ
 ਹੋਛੁ ਧਾਰੀ ਦਸ ਰਬ ਸੋਹ ਬਾਮਨ ਭਿਖਾਰੀ ਅਧਾਰੀ ਕਹ
 ਵਾਇ ਬੈਰੋ ॥ ੮੯ ॥ ਪਰਸਰਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸੋ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥
 ਅੰਤੁ ਛੁਡਵਾਇ ਦੇਉ ਕਰਨੁ ਰਵਾਇ ਦੇਸੇ ਨਖ ਮੁਖ ਦਯਾਇ ਅ
 ਪਨੈ ਕੋ ਛਿਟ ਕਯੋ ਹੈ ॥ ਮੀਚਨ ਛੁਡਾਇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਤ ਰਾਇ
 ਆਜ ਦੇ ਗਯੋ ਸਿਪਾਹੀ ਮੈ ਸੋਤਾ ਹੀ ਕੋ ਛੁੰਨਾਯੋ ਹੈ ॥ ਕਹੈ ਕਾਂਸੀ
 ਰਾਮ ਤਬ ਰਾਮ ਸੋ ਪਰਸਰਾਮ ਸਿਖ ਬਾਮ ਦੇਵ ਜੁ ਕੇ ਨੀਕੇ ਕੈ ਜੁ
 ਨਾਯੋ ਹੈ ॥ ਜਾਕੀ ਸੋ ਹੈ ਖਾਤ ਛੁਡ ਧਾਰੀ ਕਹਿ ਕਹ ਜਤਤ ਹੀ ਕੈ ਮੈ
 ਦਸਨ ਤਿਨੁ ਕਾਪ ਕਰਾਯੋ ਹੈ ॥ ੯੦ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪਰਸਰਾਮ
 ਸੋ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਫਾਰਤੋ ਕਪੋਲ ਬੋਲ ਬੋਲ ਤਹੀ ਬਾਮਨ ਕੇ
 ਫਾਰਤੋ ਉਖਾਰਤੁ ਜਮੀਨੇ ਬਦਨ ਮੈ ॥ ਜੀਤ ਬੀਰ ਬੇਤ ਪਠੈ ਦੇ
 ਤਜ ਮਲੋ ਤੋ ਹਿਠੈ ਤੋ ਸਭ ਛੁਡਨ ਕੋ ਬੈਰੋ ਕਾਛਿ ਨ ਮੈ ॥ ਕਹਾ
 ਕਰੋਤ ਜਾਪਨ ਅਬ ਜੋਤਿ ਹਥੇ ਹੋਤੋ ਸੁਰੁਟ ਕਹਾਇ ਰਨ ਰਾਏ
 ਹੋਤੁ ਰਨ ਮੈ ॥ ਯਹੈ ਜਾਨਿ ਨ ਤੋ ਹੋ ਬਚੈ ਹੋਏ ਕਬਾ ਮਨ ਕੇ ਕਾਂਸੀ
 ਰਾਮ ਸਮਝ ਸਮਝ ਕਰ ਮਨ ਮੈ ॥ ੯੧ ॥ ਪਰਸਰਾਮ ਉਦ
 ਚੁ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਟੂਟ ਟਾਟੋ ਸਭਾਏ ਟੂਟ ਟਾਟੁ ਠਗਈ
 ਜੇਵਰਨ ਰਾਖੇ ਜੋਰ ਜੋਰ ਜਤਨ ਗਤ ਹੈ ॥ ਸੁਰ ਜੋਰ ਰਾਏ ਬਾ
 ਰਬੋਰ ਕੈ ਸਿਰਧੈ ਮਹਾ ਮੈ ਪਨ ਸਿਤਾਯੋ ਸਿਤਾ ਮੈ ਕਹਾ ਸਤ
 ਹੈ ॥ ਰੀਗ ਗਯੋ ਉਖਰ ਕੁਰੰਗ ਭਯੋ ਪਰੇ ਪਰੇ ਡਾਰੇ ਉਪਾਰੇ
 ਮਥੇ ਫੁਕ ਕੇ ਉਡਤ ਹੈ ॥ ਕਾਂਸੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੋ ਪਰਸਰਾਮ ਮੈ ਸੋ
 ਕਯੋ ਤੋਰ ਕੈ ਪਨੁ ਖੋ ॥ ਸੋ ਮੈ ਬਲ ਕਤ ਹੈ ॥ ੯੨ ॥ ਰਾ
 ਮ ਚੰਦ ਪਰਸਰਾਮ ਸੋ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਬਾਮਨ ਭਿਖਾਰੀ ਤਿ

ਨਧਾਰੀਤਿਨਤੂਲਤੁਵਤੁਪਨਕੇਤੁਖੇਮਹਾਤਸੇਕਹਾਬਹੀਏ ॥ ੨੯ ॥
 ਨਵੈਹਾਬਬਾਬੀਮੈਨਆਵੈਮੰਤ੍ਰਬੀਛਨਕੋਤਾਤੇਤੋਰੀਬਾਤੇ
 ਸੁਨਸੁਨਚਾਇਰਹੀਏ ॥ ਹਮਕੇਅਜਸਤੋਸੇਬਾਧੇਤਰਕਮ
 ਅਨਰਸਕਰੇਬਾਨਨਸੋਤਾਤੇਸਤੁਸਹੀਏ ॥ ਕਾਸੀਰਾਮ
 ਕਹੈਰਪੁਬੀਸਨਕੀਰੀਤਿਯਹੈਜਾਸੇਕੀਜੈਮੋਹਿਤਾਸੇਲੋ
 ਕੈਸੇਗਹੀਐ ॥ ੯੩ ॥ ਕਾਬਿੰਤੁ ॥ ਰਾਜਨਕੇਪੁਤਮ
 ਹਾਂਬਣੀਅਤਿਕੋਪਆਏਧਨੁਖਚਢਾਯੇਸਤੁਹਰੇਜੋਰਕ
 ਰਕੈ ॥ ਟਾਂਕਤੁਹਹਾਬਣੀਨੇਟੁਟਯੋਬਿਨਜੋਰਕੀਨੇਤਾਤੇਤੋ
 ਰਭਾਯੋਕੋਉਸਕਯੋਹੈਨਤੇਰਕੈ ॥ ਕ੍ਰੋਧਜੀਅਭਯੋਤੇਰੇਸੁਨ
 ਹੋਪਰਸਰਾਮਬਿਨਤੀਕਰਤਾਤੇਦੋਉਕਰਜੋਰਕੈ ॥ ਤੁਮਸੇ
 ਨਜੋਰਚੇਰਤੁਪਨਕੇਭੋਰਤੁਪਕਾਕਰੀਕੋਚੋਰਕਾਹੁਮਯੋ
 ਹੋਨਟੋਰਕੈ ॥ ੯੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਖਰਾਮਕੀਦੀਨਤਾ
 ਸਬਸਮਾਵਤਤਾਂਹਿ ॥ ਇਕਮੀਠੀਨਿਜਸੁਜਸਕੀਬਾਤੇ
 ਰੁਚੈਨਕਾਂਹਿ ॥ ੯੫ ॥ ਰਿਖਿਉਦਾਹੁ ॥ ਕਾਬਿੰਤੁ ॥ ਰਾ
 ਸਾਧਨਸਾਮਾਅਭਿਰਾਮਸੁਠਕਾਮਹੁਤੇਤਾਤੇਹੋਪਰਸਰਾ
 ਮਕ੍ਰੋਧਮਭਿਛੋਰੀਏ ॥ ਧਨੁਖਪੁਰਨੇਟੁਟਯੋਬਹਿਜਾਨਦੇ
 ਹਕੈਨੈਕਾਜਬੈਰਬਡਕੀਜੈਬਾਤਬੋਰੀਏ ॥ ਬਲਕਬਿਨੇਦ
 ਨਤੇਜੀਯਮੇਰਿਸਯੋਤਾਕੋਧਨੁਖਚਢਾਯੇਕੋਪੀਤਿਕਾਸੇਲੋ
 ਰੀਏ ॥ ਬਾਤਤੇਬਿਹਾਨੀਸੁਚਲਯੋਨਕਹਾਂਨੀਰਾਨੀਰਾਮਸੋਨ
 ਰਾਮਰਾਮਦਾਰਦਕੋਜੋਰੀਏ ॥ ੯੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਯੋ
 ਪਾਇਗਾਢੇਨਿਰਖਦੀਏਸੁਜਸੁਲੀਏਸਾਥਾ ॥ ਮੁਖਬੋਲਯੋ
 ਮਨਮੈਕਹਯੋਏਅਚੁਤਰਧੁਨਾਬਾ ॥ ੯੭ ॥ ਪਰਸਰਾਮ
 ਉਦਾਹੁ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਨਮੁਖਦੇਖਤਮੋਹਿਰਨਕੋਨਸੁਰ
 ਹਵਾਇਲੈਪਰਚੋਤਪਕੋਰਕੈ ॥ ਰੁਕਾਵਪੁਰਾਇ ॥ ੯੮ ॥

੨੨ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਐਕੋਹਰਬਾਰਬਾਰਯਹੀਤੇਨਿਸਾਰਪ
 ਨੁਰਾਜਨਚਢਾਯੋਹੋਜਚਬਾਰਪਾਇਦੈ ॥ ਤੋਕੋਰਹੀਏਨਬ
 ਲੁਤੇਰਤਨਲਾਗੀਪਲਤਾਂਤੇਅਭਿਮਾਨਰਾਮਕੋਸਕਚਲਾਇ
 ਦੈ ॥ ਤੋਹੋਛਾਡੁਜਉਤੋਹਿਸਾਰੀਕਹਿਬਾਤਮੇਹਿਰਾਮਅਵਤਾ
 ਰਹੋਹਿਮੋਹੁਕਬਤਾਇਦੈ ॥ ਤੋਰੋਤੇਜਮਨੇਸਹੀਜੋਤੁਕਰੈਮੇਕੀਕ
 ਹੀਮੋਰੋਈਧਨੁਖਲੇਕੈਪ੍ਰੋਹੁਕੋਚਢਾਇਦੈ ॥ ੮੮ ॥ ਭਲਛ
 ਮਨਉਦਾਰੁ ॥ ਰਾਮਸੋ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਹੁਤਸਹੀਯਕੀਸੁਬਾ
 ਕਿਤਕਵੰਡਾਭਿਗੁਵੰਸਾ ॥ ਅਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕਰੈਰਾਮੁਕ
 ਲਮਾਨਸਹੀਸਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਕਾਹੁਕੋਧਨੁਖਕਾਹੁ
 ਤੋਕੋਕਾਹੁਰਾਖੇਘਰਕੋਯਕੀਗਠਕੋਕਹਾਂਹੈਭਯੋਛੀਜੋਨੇ
 ॥ ਭਾਠਕੋਬਜਾਇਭੁਰਪਾਇਮਰੇਸਬੈਲੋਕਤਾਂਪਰਨਦੇਖੋਰ
 ਘੁਬੀਰਹੀਸੇਖੀਜੋਨੇ ॥ ਕਹੈਰਾਖੁਬੀਰਸੁਨਬੀਕੋਖਛਾਡੋਤੁਮ
 ਮੇਹਮਹਾਗਾਜੈਬਿਨਬਰਖੇਨਭੀਜੋਨੇ ॥ ਤਉਤੋਹੁਸਾਈਦੇਖੋਬ
 ਮਨਚਿਠਾਈਰਾਮਸੁਰਜਕੇਤੇਜਕੋਡਗਵੈਪਦਬੀਜੋਨੇ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਕਹੋਤੋਰਡਾਰੋਕਹੋਵਹੀਠਿਰਮਾਰੋਜੋਕਹੋਤੋ
 ਨਛਾਇਐਚਰਾਖੋਸਾਭਦਿਨਮੇ ॥ ਜੋਕਹੋਤਿਯੋਰੋਬਲਪਾਇ
 ਬਾਏਹਾਬਨਾਖਅੰਗੁਰੀਸੇਮੇਰਮਲਡਾਰੋਯਹਿਕਿਨਮੇ ॥ ਛਮੁ
 ਖਮਹੋਸਗਲਏਸੁਸੇਸੁਰੇਸਅਲਿਕੇਸਹੂਜੋਬੈਲੈਬਲਦੇਖ
 ਤਨਤਿਨਮੇ ॥ ਕਾਇਸਥੁਕਉਨਿਜਕੋਧਮੇਜਰਾਉਧਨੁਆਇ
 ਸਜੋਪਾਉਤੋਰਢਾਉਰਾਮਛਿਨਮੇ ॥ ੧੦੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਧਕੋਨਦੁਜੇਧਨੁਖਸਰਸਰਨਗਾਡਿਨਹਿਦੀਨ ॥ ਸੁਰਪਤਿਹੂ
 ਜੋਰਾਪਤੀਲਟਮੁਖਬਾਤਕਹੀਨ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸਵੇਯਾ ॥
 ਸੇਵਕਥਾਪਨਦੂਰਕੀਓਜਿਨਚੁਕਪਰੇਮੁਖਤੇਹਸਦੀਨੇ ॥ ਵ
 ਨਦੀਓਜਿਨਕੋਤਿਨਪਾਇਨਮਾਗਨਵੇ ॥ ਹੋਮਨਕੀਨੇ ॥ ਬੋ

ਲੁਕਯੋ ਸੁਕਯੋ ਨ ਟਿਕਯੋ ਅਰਸੀ ਸਬਿਦਾ ਹਿਕੈ ਬਜਾਹ ਨ ਕੀ ॥ ੧੦੩ ॥
 ਨੋ ॥ ਏਕਹਿ ਬਾਨਹ ਨੋ ਰਿਪ ਮੰਤ੍ਰ ਲਸੀਰ ਪੁ ਬੀਰ ਸਦਾ ਬੁਝੁ ॥
 ਨੋ ॥ ੧੦੪ ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਉਦਾਚਾ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਬਾਨ ਭਰਛੁ
 ਇਛੋ ਹਕ ਨੋ ਕੋ ਲੁਗਾਇ ਜਿਹ ਜਿਹ ਪਕਰਾਇ ਲਾਗੈ ਕਰਨੀ
 ਵਾਨਸੇ ॥ ਦੇਖੋ ਬੀਰ ਦੇਖੋ ਬਾਪ ਅੰਧੇ ਪਰਤਾਪ ਜਾਨੋ ਚਾ
 ਪਚਿਰ ਗੋਨੇ ਅਰਗੋਨੇ ਅਸਮਾਨਸੇ ॥ ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋ ਰਿ
 ਸਾਤੁ ਭਰਾ ਭਰਾ ਮਭੂਲੀ ਸੁਪਿਸਾਤੁ ਪਕੇਰੁ ਪਰਮ ਸਾਨਸੇ ॥ ਦੇ
 ਜ ਬਰਖੇ ਯੋਗਯੋ ਫਿਰਤੁ ਜਤੀਤੁ ਯੋਜੀ ਹੀ ਕਰ ਲਯੋ ਦੇਯੋ
 ਤੇ ਹੀ ਕਰ ਪਾਸੇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਮਕਯੋ ਮੁ
 ਨਿਨੰਦ ਨੋ ਕਹਿ ਕਹਿ ਹੋਨੇ ਅਬ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ਬੁਝੁ ਤੇਤਾ ਹਿ
 ਹਨੀ ਨ ਭਕੀ ਗਤਿ ਅੰਰਹੁ ਤੀ ਅਬ ਅੰਰ ਬਾਨਾਈ ॥ ਵੇਖਰ ਯੋ ਮੁ
 ਨਿਕੋ ਸੁਤ ਕੋ ਭਕਹੈ ਅਵਤਾਰ ਸਹੀਰ ਪੁਰਾਈ ॥ ਛੇਟਾ ਛਟਾ ਕਰਣ
 ਜੋ ਬਨ ਕੇ ਜਬਰਾ ਮਕਮਾਨ ਚਟਾ ਕਰਫਾਈ ॥ ੧੦੬ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਰਾਮ ਪਨ ਚਤਾ ਧਨੁ ਖਕੀ ਐਚੀ ਜਬ ਸੁਤਿ ਲਾਇ ॥ ਦੇਖ ਜ
 ਨਕ ਜਾਨਾ ਹਿਤ ਨ ਮਨ ਪਰੋਰੇ ਖਰਿਸਾਇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸੀਤ ਉਦ
 ਚਾ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਯਹੀ ਕੋ ਰੋ ਬੋਲ ਕਛੁ ਤਤ ਕੋ ਸੋ ਦੇਖ ਤਹੇ ਅੰ
 ਸੋ ਰੋ ਅਨੇਕ ਪੈਰੈ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਬਜਾਹੀ ਨਈ ਹੈ ਤੋਪ
 ਮਹੂਨ ਗਈ ਰਾਮ ਅਜ ਹੁੰਤੋ ਮੇਰੇ ਸੀਸ ਸੀਤੋ ਕੋ ਬਸਾਇ ਹੈ ॥
 ਰਾਮ ਨਕੀ ਗੀਤਿ ਬਿਪਰੀਤ ਸਬ ਜਾਨੈ ਜਗਾ ਕਾਂਕੇ ਬਸਿਤੁਈ
 ਮੋਰਿ ਐਸੇ ਰੁਹ ਕਾਇ ਹੈ ॥ ਮਨ ਮੋ ਬਿਚਰੈ ਗੁਣੀ ਲਿਚਦੈ ਉਤਾ
 ਰੈ ਸਿਯੋ ਤੋ ਰਿਕੈ ਧਨੁ ਖਯਾ ਕੀ ਬੇਟੀ ਬਜਾਹ ਲਯਾਇ ਹੈ ॥ ੧੦੮
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਇਤਲਛ ਮਨ ਸਿਗਰਾ ਮਪਦ ਸਤਾ ਮਬ
 ਲਪਰਹਯੋ ॥ ਪੀਤ ਕਰੀ ਬਿਸੁਗਾ ਮਾਮਰ ਭੁਯੋ ਮੁਸਿਦੇਹ
 ਧਰਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਯਹੀ ਪਕਾ ਕੋਹ ਕਾਮ ਸੋਖ

ਸਨੇਹਜਗਇਹੁਨਾ ਫਪੁਕੁਲਦੀ ਪਕਰਾਮਸਦਾ
ਦਤਦੇਉਰੈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਛਾਛੋਜੇਸਮਰਸੁ
ਭਉਪਰਸਰਾਮਮਨਤਪਧਕੋਰਾਮਉਤਾਯੋਚਉ
ਭਜੋਨਦੀਸਤਾਜਲੋ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥
ਜੈਸੇਅਹਿਮੋਰਤੇਨਿਸਲੋਚੋਰਭੋਰਤੇਕੁਰੰਗਸਿੰਘਸੇਰਤੇ
ਤੁਸਾਰਜੈਸੇਪਾਮਤੇ ॥ ਅਪਕਾਰਦੀਪਤੇਬਿਯੋਗੀਤੀਯ
ਸਮੀਪਤੇਜੋਕਾਰਕਕੇਮੇਪਨਰਜਾਤਸਰਧਾਮਤੇ ॥ ੧੧੨ ॥
ਰਿਦਜੋਪਾਰਸਰੇਕਲਜੋਸੁਧਾਰਸਤੋਪਾਪਨਕੋਜਾ
ਲਜੈਸੇਏਕਹਰਿਨਾਮਤੇ ॥ ਜੈਸੇਏਕਲੋਭਤੇਅਨੇਕਗੁਨ
ਭਾਜੇਗਾਮਤੇਸੇਰਾਜਚਲੋਹੈਪਰਸਰਾਮਗਾਮਤੇ ॥ ੧੧੩ ॥
॥ ਅਥਅਯੁਧਾਨਗਰਪਵੇਸਾਸਵੈਯਾ ॥ ਸਬ
ਗਚਲੇਪਿਤਕੇਮੁਨਿਜੀਤਪਵੈਦਿਜਬੇਦਉਨਾਸਲਯੋ ॥
ਮਨਤੇਹਰਖੋਅਜਨੰਦਨਜੁਕਹੈਆਜਹਮੋਬਿਧਿਰਾ
ਜਯੋ ॥ ਧੁਨਿਢੋਲਮਿੰਦੰਗਬਜਾਇਧਸੇਪੁਰਦੇਖਤਹ
ਦਬਜਾਰਢਯੋ ॥ ਸੁਕਰੈਬਕਸੀਸਟਕੇਦੁਖਦੰਦਅਨੰ
ਦਭਯੋਕ੍ਰਿਹੁਨੰਦਗਯੋ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਚਨ
ਮਤਹੀਜਾਤਤੁੰਗਕਪੇਲਨਤੰਗੁਪੁਜਾਫਹਗਾਹੀ ॥ ਚਰ
ਨਬਿਸਉਚਾਰਨਕੇਨਿਜਬਾਹਉਠਾਇਕਬਿਭਪਢਹੀ ॥
ਚਾਮਰਢੜਲਏਸਿਗਬੀਰਬਨੇਰਪੁਬੀਰਸਨੇਮਨਮਾਂ
ਦੇਖਸਰੂਪਪਿਯੋਨਲਦਾਰਸਭੈਪੁਰਨਾਨਿਕਹੈਬਲਿਜਹੀ
੧੧੫ ॥ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਗਾਮਗੀਤੇਸੀਤਾਬਿਵਾਹਿ
ਬੋਨਾਮਪ੍ਰਥਮਅੰਕ ॥ ੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਬੈਠਾਯੁ
ਧਾਸੁਖਕਿਯੋਅਤਿਸੁਰਦਸਰਥਸੁਤਾਅਰਿਜੀਤੇਜਸੁ
ਤਿਲਕਸੰਘਰੇਰਾਮਸਪੁਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਅੰ

34
10

੩੮

ਸਦੈਯਾ॥ ਹੇਸੁਨਕੇਕਈਹੇਸੁਨਪਾਪਨਿਹੇਸੁਨਚਤਿ
 ਤਸੇਸੁਖਤਰੇ॥ ਬੋਲਤਬੋਲਨਬੋਲਥਕੋਮੁਖਫਾਟਹਿ
 ਯੋਨਹਿਜਤੁਤਿਹਾਰੇ॥ ਖਾਇਤਵਚਪੁਕੋਧਰਿਤੁਪਤਿਹਾ
 ਰਵਿਹਾਸਸਿਹਾਮੁਖਚੋਰੇ॥ ਫੇਰਸੋਕਚੋਕੇਪੁਨਨਿਕਾਰਤਸੁ
 ਧੋਹੀਜੀਉਕਿਨਲੇਰਹਮਾਰੇ॥ ੨੦॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜਮੇ
 ਤਰਫੇਰਨਮੇਭਟਘਾਇਲਜੇਯੋਕਰਸਾਇਲਸਿਘਚਬੋਧੇ
 ਜਮੇਬਿਨੁਨੀਗਹਿਮੀਨਦਸਾਮਾਨਹੁਕਲਕਰਾਲਭੁਜੀ
 ਗਨਖਾਯੋਜਮੇਸਸਿਹਾਦੁਗਸਮੇਨਤਜਮੇਪੁਨਜਮੇਅ
 ਫਸਗਰੇਦੁਖਪਾਯੋ॥ ਪੈਨਚਲੇਗਵਿਜੇਜਲਮੇਲਿਪਕੇ
 ਕਈਕੇਬਰਥੇਤਰਫਾਯੋ॥ ੨੧॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਲੀਜੀਏ
 ਸਮਾਜਸਭਦੇਸਨਕੋਰਜਾਮਜਹੋਤਿਖਾਰੀਭਯੋਅਬਰਾ
 ਮਭੀਖਹੋਲਹੋ॥ ਜੋਕਹੋਤਿਹਾਰੇਗਾਉਭੀਖਮਾਗਮਯਾਖਾ
 ਉਜੋਪੈਰਾਮਸਿਗਤੇਅਨੇਕਦੁਖਮੇਸਹੋ॥ ਸੋਨਹੋਸੁਹਾਉਸੀ
 ਕਰਾਮਲੇਬਿਦੇਸਜਉਪਾਨਜਾਤਨਾਰਸੁਨਬਾਤੁਏਕੋਕੋ
 ਗਜਤੇਰੇਪੁਤਕੋਨਕੀਜਿਏਕੁਸੁਤਪੁਤਰਾਮਕੋਕਹਾਂਪਰਾਪ
 ਰਾਮਪਰਹੀਰਹੋ॥ ੨੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਕੋਦੁਖਪਾਦਤ
 ਹੋਬਰਦੇਤਸੁਮੋਹਿਕਹੇਪੁਭੁਤੇਅਬਦੇਈ॥ ਗਜਨਜੇਜਿਸ
 ਮਾਹਿਤੁਚੇਬਰਮਾਗਲਏਤੁਮਤੇਅਬਤੇਈ॥ ਜੇਨਰਬੋਲਨਿ
 ਬਾਹਤਗੀਸਿਰਆਨਪਰੀਪਰੀਸੋਵਹਿਖੋਈ॥ ਕੈਅਬਫੇ
 ਰਕਹੋਮੁਹਿਕੇਕਈਮੇਬਰਤੇਹਿਨਦੇਨਕਹੇਈ॥ ੨੩॥
 ਵਸਹੋਬੇਦਾਚੁ॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜਨਤਹੋਜਿਯੋਮੇਸੁਨਕੇਕਈ
 ਤੁਖਨਹੋਨਪਟਬਰਲੇਹੋ॥ ਜਾਮੁਖਤੇਬਰਮਾਗਤਹੋਸੁਨਤ
 ਮੁਖਲੋਚਨਤੂੰਨਸਿਰੇਹੋ॥ ਜਾਂਦਿਨਗਾਮਬਸੈਬਨਤਾਇਨ
 ਮੋਕਉਸੁਪਾਤੈ॥ ਛੋਰੇ॥ ਪੁਤਸੁਨੈਯਹਿਬਾਤਪਿ

ਜਚਨਿਗਉਮੇਪਉਨਦੈਰੈ॥੨੪॥ ਕੈਕਈਵਾਚੁ॥ਸ ੨੯
 ਏਯਾ॥ ਬੋਲਨਿਬਾਯਨਕੋਹਰਿਚੀਦਨਿਹਚਹੁਤੋਨਰ
 ਤੀਸੁਖਛੀਜੈ॥ਔਰਦਪੀਚਸੁਗਾਂਕਬਲੀਬੁਲਬਦਨ
 ਪਦਨਜੋਜਸਲੀਜੈ॥ਰਾਜਨਪੁਤਸਮਾਨਦੇਉਪੁਲੇ
 ਕਸੇਨੇਹਨਏਕਸੇਕੀਜੈ॥ਕੋਨਸਿਹਨਭਈਤੁਝਕੋਛਿਤ
 ਏਕਹਿਦੈਬੁਨਏਕਹਿਦੀਜੈ॥੨੫॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਪ੍ਰੰ
 ਚਹੈਪੁਨਲੇਨਿਦਾਨਜਿਨਕਰੈਬਰਦੇਨਕਹੇਸਾਚੁਪੈਤੁਝ
 ਰਤਸਮਾਜਕੋ॥ਦੇਖਾਗਿਖਿਰਾਜਕੁਲਪੁਜਬਾਲਮੀਕਾ
 ਸਬੋਲਨਗਏਹੈਰਾਮਚੰਦਜੁਕੋਰਾਜਕੋ॥ਭਲੇਪਗਧਰੋ
 ਪਾਇਆਇਸਸਿਧਾਰੇਬਨਭਰਬਬੁਲਾਈਏਜੀਰਾਜਚ
 ਜਸਾਜਕੋ॥ਸੋਯੋਬਿਕਰਲਕਾਲਬੁਲਖਯੋਲੋਟੈਧਰਦੇ
 ਬੋਕਵਿਰਾਮਹੈਬਗਉਮੈਸੀਲਾਜਕੋ॥੨੬॥ ਵੇਹਰਾ॥
 ਵਹਿਸਪਾਨਿਯਹਿਸਾਧੁਨਿਪਪਕੋਅਟਪਟੇਕਾਂਮ
 ਵਹਿਕਾਟੈਯਹਿਮਰਜੀਯੈਸੁਧਾਰਾਮਲੈਨਾਮ॥੨੭॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਇਕਤਿਯਉਅਨੁਚਰਸਬਹੀਜਗਕਛਿਰਾਮਕ
 ਹਿ॥ਪਾਭਿਹਤਪੁਤਨਿਕਾਰਾਨਿਦਕਰਜਿਯਜਲਪਿਝੈ॥
 ੨੮॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸੋਚਰਯੋਮਨਮੇਤਬਭੁਪਤਿਕੋਕਈ
 ਏਬਰਕਾਹੇਤੇਮਾਰੋਕੋਨਸਮੇਜੁਗਬਜਪਰੇਯਹਿਧੈਨਭ
 ਤੀਸੁਬਿਚਚਨਲਗੋ॥ਆਇਗਈਫਿਰਕੈਮਨਮੇਰਿਖਿ
 ਸੁਪਾਇਯੋਸੋਈਆਵਤਾਮਾਰੋਯਾਹੀਤੇਰਾਮਾਬਿਯੋਗ
 ਏਤਨਜਾਨਤੇਹੋਪਰਤੇਸੁਖਭਗੋ॥੨੯॥ ਸਦੈਯਾ॥
 ਤੋਲਹੁਸਿਗਲਿਏਰਪੁਬੀਰਹਿਅਪਬਸਿੰਦੁਧਰੇਕਕਥਹ
 ਬੋਯਸੁਪੁਸਿਪਦੇਦਿਜਮਫੁਲਗਾਮਫੁਲਭਈਮਨਮਾਹੀ॥
 ਚੰਦਮੁਖੀਬਨਿਤਾਰਚਕੋਠਨਿਦੇਖਸਦੁਪਸਬੈਬਲਜਾਹੀ॥

੩੦
੧

ਬਾਜਤਫੇਲਾਮਿਦਿਗਬਡੀਪੁਨਿਭੀਡਰਕੀਪੁਨਿਕੀਸੁਪਿਲ
ਹੀ॥੩੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੁਰਕਲਾਹਲਭੈਨਸੁਨੇਤਬ
ਕੇਕਈਰਾਜਹਿਯੋਜਮਥਾਵੈ॥ ਆਯੋਹੈਰਾਸਕੇਕਜਬਤੋਸੁ
ਤਜਾਇਬਸੇਬਨਆਇਸਪਵੈ॥ ਵੈਦੇਉਹਾਬਕਪਲਹਿਮਾ
ਰਤੋਭੈਹਨਸੇਕਯੋਜੋਤੁਧਭਾਵੈ॥ ਜੋਮੁਖਗਾਮਕੋਰਾਜਕੋਬੋਇ
ਬਸੇਮੁਖਕੋਬਨਬਾਸਪਠਵੈ॥੩੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਯੋਕ
ਹਿਮੇਲੁਜੀਅਜਨੰਦਨਕੇਕਈਰਾਜਰਮੁਜਸੀਪਾਈ॥ ਪੈਤ
ਤਕਲਤਜੋਪਾਤਿਓਟਤਾਮਨੰਦਅਜਹਿਯੋਨਸਮਾਈ॥ ਦੋਰ
ਕੈਪੀਰਿਮੇਬੋਲਬਾਸਿਸੁਹਿਰਾਮਚਿਤੈਯਹਬਤਸੁਨਾਈ॥ ਮੇਰ
ਦਿਯੋਬਰਵੈਇਨਕੋਬਨਮੇਸੁਤਕੋਅਪਨੀਗੁਰਾਈ॥੩੨॥
ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾਤਸੁਨੇਭੁਲਪੁਜਰਹੇਚਕਸੁਸਭਯੋਮੁ
ਖਗਾਮਨਿਰਾਹੀ॥ ਆਇਸਹੋਇਕਹੋਨਿਪਸੋਚਲਾਐਰਹੁਤੀ
ਅਬਐਰਬਿਰਾਹੀ॥ ਬੋਲਉਠੀਮੁਖਸੋਤਬਕੇਕਈਸਾਚਕੋ
ਪੁਹਿਸੋਹਤਿਹਾਰੀ॥ ਭੂਪਕਹੀਜਿਨਮੇਹਿਮਿਲੈਬਨਜਾਇਬ
ਸੇਕਹੁਜਾਇਪੁਕਾਈ॥੩੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੋਰਿਸਕੀਗ
ਈਭੀਤਰਭੈਨਸੁਰੋਬਨਭੁਪਤਿਯੋਨਮਿਲਾਏ॥ ਬੈਠਪੁਨਮ
ਕੀਓਤਿਹਠਾਂਤਿਨਤਾਤਕੋਬੋਲਲੀਮਾਬਚਢਾਏ॥ ਸੋਕਭਰੇ
ਰਿਖਲੋਗਨਸੋਕਹਿਰਾਜਰਹੇਬਨਬਾਸਪਠਵੈ॥ ਰਾਜਨ
ਰਾਜਦਿਯੋਖਪੁਬੀਰਹਿਯੋਰਪੁਬੀਰਹਿਰੇਘਰਨਾਏ॥੩੪॥
ਸਵੈਯਾ॥ ਆਇਕੋਧਾਮਬੁਢਾਇਸਬੈਦਿਜਰ
ਨਦਿਯੋਜੁਹੁਤੋਘਰਮਾਹੀ॥ ਸਿਯਸੋਬਾਤਕਹੀਸਬਰਾਮੁ
ਨੇਦੁਪਸੋਦੋਏਨੈਨਬਹਾਹੀ॥ ਕਹੇਕੋਰੋਵਤਹੈਸੁਨਮਾਨਿਜੋਕ
ਵੁਅਕਿਲਿਖੈਨਮਿਟਹੀ॥ ਸਾਸਕੀਸੇਵਤੁਲੇਕਰੀਓਅਠਹੋਰੀ
ਤਲੇਕੋਰੋਕੋਤਹਾਂਹੀ॥੩੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅੰਗਕੋਧ

ਫੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਹਿ ਤੇ ਜਾਇ ਪਿਤਾ ਪਦਾ ਅਨ ਪਦਾ ਵਿਚ ਜੋ ਸੁਖ ਤੇ ੩੧
 ਹਿ ਕਦੇ ਸੁਨ ਸੁਦਰਿ ਨੇ ਸੁਖਾ ਅਇਸ ਦੇ ਹਿ ਬਨਾਉ ॥ ਹੋ ਬਸ ਕੈ
 ਬਨੁ ਪਤਿ ਕੋ ਸੁਨ ਕੇ ਕਈ ਕੇ ਰਿਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕਾਉ ॥ ਕਲਹੀਰਾ
 ਜੋ ਕੋ ਮਿਲ ਤੇ ਸੀ ਗਤ ਤੁਕੋ ਬੋਲ ਕਿਏ ਟਿਕਾਉ ॥ ੩੬ ॥
 ਦੇਹਤਾ ॥ ਬਿਦਾ ਭਏ ਬਨ ਕੇ ਸੁਗਲ ਪੁਤ ਕੇ ਕਈ ਹੇਤਾ ॥
 ਪੁਬਰ ਭੁਜ ਠਕ ਕੈ ਬਿਦਾ ਜਾਇ ਲੋਕ ਦੇਤਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸਦੈ ਯਾ
 ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੇ ਸਿਯ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਅਰ ਬਾਲੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨ
 ਹੀ ਕੋ ਸਾਵਨ ਕੇ ਵਸ ਸੀ ਸਨ ਕੇ ਅਰਈ ਸਕੇ ਬੋਲ ਹਿ ਬੋਲ ਕੇ
 ਨੀ ਕੋ ਮੀਰ ਮਰੀਚ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਕੇ ਜਸੁ ਬੋਲ ਬਿਭੀ ਖਲ ਕਪਤੀ
 ਕੋ ॥ ਤਾਤ ਬਿਦਾ ਵਈਰਾ ਮਹਿ ਜੀ ਸਿਗਰਾ ਮਦਈ ਤਬ ਹੀ ਸਬ
 ਕੋ ॥ ੩੮ ॥ ਦੇਹਤਾ ॥ ਕਟਿ ਨਿਖੰਗ ਕਸਧਨੁ ਖਕਰ ਲ
 ਛ ਮਨ ਅਤਿ ਰਨ ਪੀਰਾ ਮੋਰਹੁ ਤੀ ਅਰੈ ਭਈ ਅਬ ਚਲੀ
 ਪੁਬੀਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਹੀ ਬੀਰ ਸੋ ਬਾਤ ਨਿਕਟ ਬੋ
 ਲਰ ਪੁਬੀ ਸਮਾਇ ॥ ਤੁਮਹਿ ਕਯੋ ਨਹਿ ਤਾਤ ਰਾਜ ਕੋ ਰੋਪਾਰ
 ਕੋ ॥ ੪੦ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਵਾਸ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਨਾ ਬਹ
 ਸਾ ਬਤ ਜੀਨਹਿ ਪਾਇ ਗਹਿ ॥ ਤੁਮਰਾ ਸਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸੁਸਹੀ ਅ
 ਬ ਫੇਰ ਕਹੇ ਤਬ ਦੇਹ ਨਹੀ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਬਡੇ ਦੁਖ ਹੋ ਸਬ ਅੰਗ
 ਨੀ ਦੁਲੀ ਇਕ ਬਾਤ ਕਹੀ ॥ ਬਨ ਕੇ ਚਲ ਤੇ ਬਨ ਡੀਲ ਕੀ ਛਾ
 ਰੇ ਤੇ ਰੋਹੀ ਪਰਹੀ ਨਹੀ ॥ ੪੧ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਸਾਰ ਸਬੈ
 ਤਉ ਏ ਬਨ ਕੇ ਦੁਖ ਬੀਰ ਸਹੀਰ ਪੁਬੀਰ ਕੀ ਦੇਹੀ ॥ ਪਾਇਨ ਕੇ
 ਰਲ ਬੋਛਿ ਤਕ ਕਰਧਾ ਮਰਹੀ ਪਰ ਕੀ ਸੁਧਿ ਲੇਹੀ ॥ ਭਲਤ
 ਲਪਖਾਨ ਨਦੀ ਅਹਿ ਸਿੰਘ ਧਰਾ ਧਰਹੀ ਹਿਸਨੇ ਹੀ ॥ ਤੂੰ ਸੁਕ
 ਮਾਰ ਸਬੈ ਅੰਗ ਤੇ ਮੁਖ ਦੇਖ ਸੁਮੋਹਿ ਬਡੇ ਦੁਖ ਦੇਹੀ ॥ ੪੨ ॥
 ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਬ ਕੇ ਜਿਯ ਕੀ ਪੁਰ ਸਿਤਾਤ ਜੇ ਮੁਖ

ਨਿਬੇਸੈ ਹੈ ॥ ਜੋ ਹਠ ਕੇ ਤਜਹ ਮੁਹਿ ਰਾਖਵ ਸੋ ਹਠ ਕੈ ਸਿਰਾ ॥
 ਨਪਰੈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਦੁਖ ਨਾ ਬਕਹੇ ਤੁਮਰੇ ਸਿਰਾ ਡੇ ਸੁਖ ਸੇਵਿ ਨ ਰੈ ॥
 ਸਬੈ ਹੈ ॥ ਰਾਮ ਹਿਛਾ ਡੁਕਹੋ ਕਬਹੂੰ ਅਬ ਲੋ ॥ ਅਰਾ ਆਗੇ ਹੂੰ ਕੇ
 ਸੁਖ ਪੈ ਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਨ ਕੇ ਪੀਤਿ ਛਲੀ
 ਪੁਬੀਰ ਕਹੀ ਸੁਨ ਬੀਰ ਕਰੀ ਕਠਿ ਨਈ ॥ ਤੇ ਸਿਰਾ ਮੇ ਚਿਨ ਹੈ
 ਬਨ ਕੇ ਦੁਖ ਹੈ ਹਿਯੇ ਮੇ ਸਿਯ ਕੀ ਦੁਚਤਾਈ ॥ ਚੇਦ ਤੈਨ ਤੇ
 ਲਛਾਰਾ ਅਜੈ ਪਰਹੈ ਨ ਚਲੇ ਬਨ ਧਾਈ ॥ ਸੋ ਪਚਲੇ ਨਿਜਾ
 ਤ ਕੇ ਹਾਥ ਸੁਰਾਮ ਬਿਚਾਰਇ ਹੈ ਠਹਰਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਸੁਨ ਸੀਤਾ ਬਿਲਖੀ ਬਦਨ ਸਿਰਾ ਛੁਡਾਵਤ ਮੇ ਹਿ ॥ ਸੇ
 ਖ ਅਸੇ ਖ ਪੁਰਾਧਰੀ ਕੇ ਜੇ ਭਾਵਤ ਹੈ ਤੇ ਹਿ ॥ ੪੫ ॥ ਸੀਤਾ
 ਦੁਚਾ ਸੋਰਠਾ ॥ ਰਵਿ ਪਾਵ ਕਸੀ ਯਗ ਹਿ ਭੇਤ ਪਨਾ
 ਚੰਦ ਮਾ ॥ ਸਿਧ ਸੁਕਾ ਹਿ ਸੁਥਾ ਹਿ ਤੋ ਨ ਸਿਰਾ ਤਜ ਸਿਧ ਹੋ
 ੪੬ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਦੇਖੇ ਸੁਖ ਜੀਉ ਬਿਨ ਦੇਖੇ ॥ ਨਾਸਿ
 ਵੇਉ ਪਾਨੀ ਚਿਨ ਪੀਓ ਤਤ ਮਾਤ ਧਾ ਮਕੋ ਚ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਬਿਪਕ
 ਤਿ ਬਾਤ ਐਰਹੂੰ ਸੋ ਕਹੇ ਨਾ ਬਸਾ ਬਜੇ ਨ ਗੋਹ ਪਾਨ ਆਨ ਜਾ
 ਗਹੈ ॥ ਕੋਨ ਕਾਜ ਆਜ ਪੁਰਹੁ ਤਕੇ ਸਮਾਜ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਰ
 ਹੀ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਾ ਗਯੋ ਦਹੈ ॥ ਜੋ ਗਥੀ ਜਗਤਿ ਮੇ ਤੇ ਆਜ
 ਤੇ ਜਾਨੀ ਰਾਨੀ ਕੋ ਸਲਾ ਕੇ ਪਾਸ ਪਯਾਨੀ ਹੋਇ ਜੋ ਰਹੈ ॥ ੪੭ ॥
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਉਦਯੁ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਛੁਖ ਸਹੈ ਨਿਸਰੁਖ
 ਮੈਨ ਮਧੁ ਖਲਰੇ ਰਵਿ ਕੀ ਦੁਖ ਪਈ ॥ ਪਾਇ ਚਲੈ ਸਰਤ
 ਰਨ ਨ ਮੇਹ ਤੁਸਾਰ ਪਚੈ ਨ ਜਨਵੈ ॥ ਸਾਸੁ ਕੇ ਧਾ ਮਕੋ ਜਾ
 ਸੋ ਦਰਿ ਰਾਤ ਪਰੇਤੁ ਹੋ ਕੀ ਨਹਿ ਠਾਵੈ ॥ ਹੈ ਬਨ ਕੇ ਬਸ ਬੇ ਦੁਖ ਕੇ
 ਨ ਤੇ ਹਿ ਚਲੇ ਕਹ ਕੇ ਬਾਨਿ ਅਵੈ ॥ ੪੮ ॥ ਸੀਤਾ ਉਦਯੁ
 ਕਵਿਤੁ ॥ ਪਾਟਲ ਖਵੈ ਸਿਧ ਸਾਪ ਤੇ ਡੁਗਾਉ ਨਾ ਹੀ ਪ

ਛੇਨਿਨਕਾਉਕਨਾਟੀਸਭਜੀਸਹੰ॥ ਕਕੇਚਪਉਪਉਤੁ੩੩
 ਪਲਚੋਹਦੇਬਾਉਨਾਬਸਿਰਪਰੈਅਪਦਾਅਸੇਕਭਾਤਿਹੰ
 ਸਹੈਜੋਨਹੰਸੁਹਾਉਮੁਖਦੇਖੇਦੂਰਚਲੀਜਉਬਸੇਏਕਗ
 ਉਬਲੇਚੋਏਤਹੋਰਹੈਅਸੁਠਨਬਬਾਉਜੋਨਦੇਹਮਰਜਉ
 ਆਸਾਬਪੈਨਤਜੋਰਪੁਨਬਬਾਤੁਹੰਕਹੈ॥੪੯॥ ਲਖਮ
 ਸਦੈਦਾਦਾਸਦੈਯ॥ ਤਾਤਕਹੋਬਨਬਾਸਤੁਮੈਤੁਮਮੇਰਿ
 ਕੋਬਨਹੰਫਿਰਾਯਉ॥ ਕੇਤਕਬਾਰਸੁੰਨਮੇਰੇਸਬਹੰਭਹਨ
 ਕੋਨੰਕੁਆਇਸਪਉ॥ ਸੀਯਸੇਰਾਜਕਰੇਜੁਗਲੋਪਬਤੇਤ
 ਰਤੀਮਿਲਹੋਉਲਟਉ॥ ਸੁਭਮੇਰੋਕਿਕੋਰਪੁਤੁਕਾਰਜਤੋਅਪ
 ਨੇਮੁਖਅਨਾਦਿਖਾਉ॥੫੦॥ ਰਾਮਚੰਦਉਦਾਦਾ॥ ਸਦੈਯ
 ॥ ਏਕਪਰੈਦੁਖਸੋਸਿਰਲੈਸਹਿਏਦੁਖਜਾਨਤਆਦਿਵ
 ਠੀਏਜਾਇਕੈਬਜਾਹੁਸੀਜਾਲਕਿਓਈਭਾਯਕੇਅਕਿਸਬ
 ਹਲੁਠੀਏ॥ ਸੀਰਪੁਬੀਰਕਹੇਦੁਖਕੀਉਰਮੇਚਹੂੰਚਿਰਨਤੇ
 ਜੁਠੀਏ॥ ਤਾਤਕੀਸੇਗਤਿਮਾਤਕੀਸੀਮਤਿਕਾਤਚਲੇਅਬ
 ਨਾਰਿਹਠੀਏ॥੫੧॥ ਸਦੈਯ॥ ਬੀਗਹਿਜੋਕਹੰਤੁਪੁ
 ਰਹੀਬਹਿਸੇਮੁਹਿਯੋਕਹਿਕੈਸਮਝਾਏ॥ ਹੋਬਨਸਾਉਰਹੈਰੁ
 ਮਹੀਪਰਤਾਂਤਨਦੇਖਬੋਦੁਖਪਦੈ॥ ਜੋਸਿਯਸੋਫਿਰਬਾਤ
 ਕਹੰਪਰਆਪਰਹੈਸਿਰਪਾਨਪਠਾਏ॥ ਹੋਇਹਭਾਤਿਕੁਸੁ
 ਤਸਬੈਪੁਨਤਪਰਰਾਮਸੁਪੁਤਕਹਾਏ॥੫੨॥ ਵੇਹਰਾ
 ਲਛਮਨਾਸਿਯਬਿਨਤੀਕਰੀਸੁਨਹੰਪੁਵਰਨੁਪੀਰਾ॥
 ਦੁਖਅਪੋਰਕੋਛੈਸਕੈਕਰਦੀਪਕਰਪੁਬੀਰਾ॥੫੩॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਵੇਖੀਫਟਕਾਪਿਛੋਰਸਿਗੁਲਭਾਤਬੀਗਤਿਯ
 ਾਦੇਨਸੋਕਰਜੋਰਸੀਰਪੁਪਤਿਬਿਨਤੀਕਰੈ॥੫੪॥ ਸੁ
 ਦੈਯ॥ ਸੀਸਦਿਤਪਰਮੀਤਲਤਾਤਜਗਾਹੁਸਖੇਲਪੁਤ

ਕਛੁਪਾਉ। ਬੀਰਸਮੀਗਹਿਕੋਤਨਪੀਵਅਧਿਨੋਹੋਉਕੋਹੋ
ਨਕਹਾਉ। ਹੋਬਨਤੀਨਿਜਕਾਹਿਕਛੁਗਿਰਫੇਤਜਮਾਰਗਜ।
ਸਿਅਗਾਉ। ਜਾਨਕੀਸਿਗਕਹੈਚਲਬੈਅਬਕੋਮਲਹੋਹੁਪ
ਗਤਰਤਾਉ। ੫੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਜਾਹਿਨੈਕੁਭਈਸੁ
ਘੋਤੋਲਗੋਬਲਉਕੋਜਲਤੁਬਮੋਰੋ॥ ਅਬਕੈਦਿਨਛਾਡਚ
ਲੋਦਿਵਕੋਦੁਖਰਾਮਾਬਿਨਾਕਿਹਭਾਤਿਭੋਰੋ॥ ਸਬਜੇਪਰਮੇਹ
ਯਹੈਰਬਾਸਿਧੁਰਲੇਬਨਮੇਬਸਰਾਜਕੋਰੋ॥ ਭਾਈਕੋਕੋਉਅ
ਨਕਹੈਰਹੇਰਾਘਵਰਾਜਾਸਿੰਘਾਸਨਫੇਰਧੋਰੋ॥ ੫੬॥ ਸ
ਸਵੈਯਾ॥ ਤਾਤਦਿਯੋਰਬਤਾਚਚਸੀਰਪੁਬੀਰਸੁਮਾਤਕੇਮ
ਵਰਾਏ॥ ਸੀਗਲਿਯੇਲਪੁਬੀਰਸਿਯਾਨਰਹੇਪਰਤੇਬਹੁ
ਰੋਸਮਝਾਏ॥ ਧਾਇਕੇਪਾਇਗਹੇਕਹਿਬਾਤਸੁਨੀਤਿਨਰੋਇ
ਕੈਕੰਠਲਗਾਏ॥ ਦੇਖਹੁਕਾਲਭੁਜਗਡਸੋਜਗਮਾਨਸਕੋ
ਜਗਦੀਸਰੁਦਾਏ॥ ੫੭॥ ਕੋਸਲਜਾਵਦਾ॥ ਸਵੈਯਾ॥
ਪੁਤਰਹੋਬਲਜਾਉਪੀਓਜਲਬਾਤਸਭੈਸਮਝਾਇਕੋਹੋ॥ ਸੁਨ
ਮਾਤਬੁਲਾਇਕੈਰਜਕੋਮੋਹਿਕਯੋਬਹੁਰੋਬਨਬਾਸਗਹੋ॥ ਧ
ਰਿਸੀਸਲਈਸੁਕਰੀਅਬਹੀਤੁਮਦੇਹੁਬਿਦਾਨਬਿਲਿਬਚਹੋ
॥ ਸੁਭਚਿਦਨਅਛਤਭਾਲਲਗਾਇਕੈਦੇਹਿਅਸੀਸਖਵਾਇ
ਦੁਹੋ॥ ੫੮॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਬੈਰੋਬਲਜਾਉਮਾਤਲੋਚਨਸਿ
ਰਾਤਗਾਤੁਛਮਨਸੀਤਾਸਿਗਰਾਘਵਸੁਹਾਏਹੋ॥ ਸੁਖੇਸੇਬ
ਦਨਤੁਮਤੀਨੋਕੁਮਲਾਨੇਰੂਲਕਹੋਕਾਦਿਭਰੀਤੁਮਕੋਨੈਬਿਲ
ਖਾਏਹੋ॥ ਰਾਜਕੇਬਚਨਬਨਬਾਸਅਜਤਜਾਗਰਾਜਬੋਲਸੁ
ਨਬੁਝਨਕੇਭਲੇਉਠਧਾਏਹੋ॥ ਖੇਲਰਸਮਾਤੇਤਬੋਲੇਹੀਨਾ
ਵਤਹੋਵਰਫੇਰਿਭਰੀਆਜਾਪਹੀਤੇਆਏਹੋ॥ ੫੯॥ ਕ
ਬਿਤੁ॥ ਤਬੋਤੀਨਦੇਖੇਜਬਤਾਨਰਿਤਿਸਿਗਿਰਾਮਲਛਮਨ

ਹੁਕਮੇ ਸਿਧਾਏ ਅਰਿਨਾ ਸੋਭੇ ਬਹੁਰ ਪਹਾਸਤਾ ਮਸਿੰਦਾ ਬਕਬਾ ॥
 ਦੁਖੈ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ਨੈਨਾ ਕੀਨੋ ਬਿਧਿ ਤਾਸਕੋ ਰੋਵਤ ਪੁਕਾਰਾ ॥
 ਕੀਠਲ ਪਟਾਇ ਮਥੇ ਚੂਮ ਜਾਨ ਕੀਕਲੈ ਤਉ ਰਧਉ ਸਾਸਕੋ ॥ ਸ੍ਰਿਦ
 ਰਸ ਪੁਡਮੇ ਰੇਬਨੇ ਸੁਤ ਮੇਨ ਦੇਖੇ ਭਰਭਰਨੈ ਨਾਜਾ ਤਚਲੇ ਬਨਬਾ
 ਸਕੋ ॥ ੬੦ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਕੇਕਈ ਕੇ ਬਸਿ ਪੈ ਬਿਖਕੇ ਪਾ
 ਟਪੀ ਨਿਬਕੇ ਕਿਧੈ ਪੀਵਤ ਹੈ ॥ ਕੀਯੋ ਤਾਹੀ ਕੋ ਬੋਲ ਲਗਾਏ
 ਭਨਾ ਗੋਸਿ ਕਾਟਿ ਗਯੋ ਕਿਧੈ ਪੀਵਤ ਹੈ ॥ ਜਿਯ ਜਾਨ ਤਹੋ ਬਹੁ ਮੇ
 ਭਈ ਗਤਿ ਜੋ ਬਿਨੁ ਤੇਲਾ ਹਿਦੀ ਪਾਤਿ ਹੈ ॥ ਸਖੀ ਕੈ ਸੇਕੈ ਰਾਮ ਹਿ
 ਜਾਨ ਕਯੋ ਬਨ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਕਿਧੈ ਜੀ ਦੁਤਿ ਹੈ ॥ ੬੧ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥
 ਰਸ ਮਲਗਾਇ ਗਾਤੁ ਚੰਦਨ ਉਤ ਚੇਰਾ ਤੁਛ ਲਉਤ ਚੇ ਮੁਦਿ ॥
 ਨਪਹਿਰਾਇ ਦੋ ॥ ਜਟਾ ਉਸਦ ਚੋਕੇ ਸਗੋਰ ਖਕੋ ਕਰੇ ਸੁਜਾ
 ਲਖਨ ਕੋਹੋ ਕੰਥਾ ਉਸਦਾਇ ਦੋ ॥ ਖਪਰ ਲਿਹਾ ਬਭੀ ਖਹੈ ਹੁਮ
 ਗਾਮਾਨ ਦੇਉ ਦੇਖ ਮੁਖ ਜੀਉ ਨਾਹੀ ਪਾਨ ਨਬਹਾਇ ਦੋ ॥ ਇਤੀਸ
 ਬਕਰੇ ਪੈਨ ਨੈਨ ਤੇ ਟਰੇ ਰਾਮ ਹੋਤਾ ਹੀ ਬਾਰਾ ਮੇਜੁ ਦਾਰੇਈ ਬਨ
 ਇਦੋ ॥ ੬੨ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਜਾਨ ਕੀਤਿ ਹਰੇ ਸੀਗ ਜਾਨ ਤਨ
 ਏਕੋ ਦੁਖ ਮਕੇ ਸਬ ਲਾਗੁ ਬੇਟ ਬਨਹੀ ਮੇਸਹੀ ਰਿਪਾਇ ਨ ਕੋਰ
 ਬੋਜ ਹੋਈ ਪਾਪਿ ਚਲੇ ਜਾਇ ਮਾਰੇ ਜਿਨ ਜਯੋ ਮਕੇ ਸੀਗ ਨਿਰਬ
 ਹੀ ਰਿਲਭ ਮਨ ਜੋਕੇ ਮੁਖ ਭੁਖੇ ਨ ਰਹਨ ਦੀਜੇ ਅਵੇ ਕਉਇ ਤੋਤ
 ਦੇ ਸਨ ਕੋ ਕਹੀ ॥ ਉਤਰ ਤਜੇ ਕਾਹੁ ਗਾਏ ਨਿਕਰ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਬਨ
 ਸੀ ਮੇਰੀ ਸੁਪਾਇ ਹੋਈ ॥ ੬੩ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਕੇਜੇ ਦੁਖ ਸ
 ਯੋਜਾਇ ਕੋਨ ਸੋ ਪੁਕਾਰੈ ਬੈਸੀ ਉਰ ਲਾਗੀ ਅਗਾ ਸੁਨਤ ਅਚਨ
 ਕੀ ॥ ਯਾਹੀ ਕੋ ਬੁਝਾਇ ਛੁਟੇ ਰਾਜ ਲੇ ਬੈਠਾਇ ਰਜਾ ਰਾਜ ਕੋ ਕੋਰ
 ਨੀਤਿ ਬੁਝੀ ਕੁਲ ਤਨਹੀ ॥ ਰਾਨੀ ਪਛੁਤਾਇ ਮਰਜਾਇ ਹਾਇ ਕਾਇ
 ਦੇਖੇ ਕੋ ਕਈ ਕੋ ਦੇਤ ਬਰਨੈ ਕੁਝ ਪਾਨ ਕੀ ॥ ਰੈਸੇ ਰਹੀ ਦੇਹ ਸਰਬੇ

੩੬ ਨਉ ਛਾਨੀ ਰਾਮ ਬਿਵਾਹੋ ਤਰਾਮ ਚੰਦ ਲਛਮ ਨ ਜਾਨ ਕੀ ॥੬੪॥
 ਏਕ ਰਾਮ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਕੇ ਜੁ ਹਰੇ ਰਾਮ ਤਾਤਾ ਤਾਤਾ ਇਸੇ ਮੇ
 ਭੇਦ ਹੁੰਨ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਛਾਤੀ ਯਸੀ ਗਬੀਰ ਲਛਮ ਨ ਲੈ ਕੀ ਪੁ
 ਰ ਮੇਰੇ ਧਾਮ ਰਹੇ ਯਾ ਮੇਰੀ ਤਪਨ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਹੋ ਹੁ ਸੁਖ ਪਾਉ ਤੇ ਮੇ
 ਕਾ ਪੁਨ ਦਿਖਾਉ ਤੁਮ ਦਸ ਰਬ ਜੁ ਕੇ ਜਾਨੇ ਬਡੇ ਬਨ ਕਹੈ ਹੈ ॥
 ਭੁਪੇ ਨ ਸੁਨਾਉ ਨ ਬੁਲਾਉ ਹੋ ਭਰ ਬਜੁ ਕੇ ਦੇਖੇ ਮੁਖ ਲੇਚਨ ਸਿਰ
 ਨ ਮਗਰਾਯੇ ਹੈ ॥੬੫॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਉਵਾਹਾ ਸਵੈ ਯਾ ॥
 ਮੇਧ ਚਿਕੈ ਸਭ ਸੀਸ ਲਈ ਬਤੀਆ ਤੁਮ ਰੀਅਪਨੇ ਮਨ ਮੇ ॥
 ਬਦੇਹਿ ਬਿਵਾਹੁ ਮਹੰਤ ਜੋ ਮੇਹਿ ਧਰੇ ਪਗ ਸੀਸ ਚਲੇ ਛੁਨ ਮੇ ॥
 ਰਬੈ ਠਰੇ ਸਬ ਲੋਕ ਕਹੈ ਅਜਹੂੰ ਮਨ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਮੇ ॥
 ਨ ਸਾਰ ਕਹੈ ਤੁਮ ਸੋ ਜਨ ਨੀਤ ਨ ਤੇ ਦਿਗ ਹੈ ਮਨ ਧੈ ਬਨ ਮੇ ॥੬੬॥
 ॥ ਕੋ ਸਲਾਵਾਹਾ ਸਵੈ ਯਾ ॥ ਆਜ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਨੀਨ ਸਿਰਾ
 ਸ੍ਰਿਕ ਹੋ ਕਹਿ ਰੂਪ ਤਿਕੋ ਸਮਝਾਉ ॥ ਕਿ ਕਈ ਕੋਇ ਛਾਤਾ ਦਿਖੇ
 ਬਰ ਰਾਮ ਰਹੈ ਪਰ ਹੋ ਬਰ ਪਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਗਏ ਬਨ ਹੀ ਬਨ ਹੈ ਤੁਮ
 ਭੇਦ ਤਜੇ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਨਾਉ ॥ ਜੇ ਘਟ ਪਨ ਰਹੈ ਸੁਨ ਮਾਤ ਕੇ ਲ
 ਹੀ ਪਾਇਨ ਸੀਸ ਛੁਆਉ ॥੬੭॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਰਾਮ ਹੋ ਸੁ
 ਚਲੇ ਸੀਗ ਲਛਮ ਨ ਚਲੇ ਸੀਤਾ ਚਲੀ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਬੈਠ ਰਹੇ ਨ ਪ
 ਰਾਤ ਹੋ ॥ ਸੁਖ ਨ ਅੰਧੇਰੇ ਬਨ ਕੇ ਸੇਕੈ ਬਿਹਰੇ ਰੋ ਰਾਮ ਤੁਮ ਭੋਨ ਗਰ
 ਭੁਕੀ ਬੀਬੁ ਨ ਬੁਲਾਤ ਹੋ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਮਾਰ ਗਾ ਚਲੇ ਹੋ ਸੁਕੁ ਮਾਰ
 ਦੋਉ ਨੈਕ ਹੁੰਦੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ਗਾਤੁ ਮਲਾਤ ਹੋ ॥ ਖਾਇ ਕੇ ਤਵ ਚਰਨ
 ਭੁਭੀ ਦੁਖ ਸਿੰਧੁ ਧਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਲਗਾਵੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅੇ ਸੀਕੀ ਏਜ ਤੁਹੋ ॥੬੮॥
 ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਸੁਰ ਜੋ ਸੁਮੇਧ ਕੇ ਨਿਹੰਤ ਪੁਦ ਟੇਕੇ ਜੋ ਪਰ
 ਦ ਪਟੇ ਰੋਕੇ ਜੋ ਸਾਗਰ ਮੇਧਿਕ ਕੇ ਸੇਧੇ ॥ ਹਰਾ ਸੋਕੁ ਮਰ ਕੀਜ
 ਬਾਸ ਕੇ ॥ ਚੀਤੀਆ ਪਾਸ ਕੇ ਜੋ ਬਣੇ ॥ ਚੈ ਰੋਕ ਕੇ ॥ ਰਾਪ ਸਰ

ਭਭਕੇਸੁਮੰਤੀਨਿਪਪਛਕੇਜੇਬੀਰਭਵਜਭਕੇਉਨੀਦੇਪ ੩੭
 ਰਜਕਕੋਕੋਟਸਮਝਾਏਮੋਨੇਛੁਟੇਸਿੰਘਧਏਤੈਸੇਰਸਾਕੇਪ ੩੮
 ਰਾਏਬਨਪਾਏਤਜਸਿਕਕੋ॥੬੯॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਛੁਟੇਪਾਇ
 ਤੇਹੀਪਰੀਚਲੇਸੀਅਰੇਵੈਖਰੀਰਨੀਵਸੀਜਨਮੋਹਿਚਿਤਾ
 ਭਿਲਾਖੀਓ॥ਭਾਵਤੀਜੇਹੁਡੀਅਏਚਲੀਹੁਡੀਬਖਰਾਪਤੈ
 ਸੀਪੀਕਯੋਇਨੈਨੀਕੋਕਾਰਿਭਾਖੀਓ॥ਤਕੇਪਾਛੇਸਾਭਕਨਸੂ
 ਸੁਸੁਕਹੀਸਬੁਝੇਮੋਰਰੇਚਕੋਰਮੋਹਿਰੋਰਜਿਨਨਖੀਓ॥ਕੁਮ
 ਹੋਹਮਾਰੇਅਬਹੋਚਲੀਠਿਹਰੇਧਾਮਮੇਰੀਰਾਮਰਾਮਪਛੇਰ
 ਮਰਾਮਭਾਖੀਓ॥੭੦॥ ਸਵੈਧਾ॥ ਬੀਰਚਲੇਜੀਗਹੈਸੁ
 ਕੁਮਾਰਸੁਸੇਕਰਕੇਪਰਮਾਹਿਪਿਤਾਹੈ॥ਮਾਤਇਤੈਬਿਲਾਤ
 ਪਰੀਨਸੁਹਾਤਕਛੁਬਿਧਜੇਨਬਸਾਹੈ॥ਤਪਰਾਓਰਚਲੀਸਿੰਘ
 ਨਬਿਸੁਕੇਬਰਨੈਕਾਵਿਯਾਦੁਖਦਾਹੈ॥ਸੁਰਸਾਸੀਸਿਰਸਕਛੁਬਿ
 ਨਯਹਿਸਾਬਤਲੇਰਪੁਨਾਬਨਿਬਾਹੈ॥੭੧॥ ਕਬਿੰਤੁ॥
 ਰਵੈਤਾਤਡੇਹੀਫਿਰਰੇਵੈਮਾਤਾਚੀਪੋਰਰੇਵਤਚਲੇਹੈਦੇਉਰਾਜ
 ਰੇਭਿਲਾਨਕੀ॥ਆਏਅਬਮਿਲਨਸੁਮਿਤ੍ਰਜੁਕੋਰਾਮਰੇਦਸੇ
 ਈਰੇਇਉਠੀਬਾਤਸੁਨਤਅਚਾਨਕੀ॥ਪਾਇਪਰਕਯੋਭੁਮਏ
 ਦਸਿਨਕੋਰਮਾਤਤਾਡਕੋਨਦੇਸਬਾਤਬਿਧਕੇਬਿਧਸਕੀ॥ਤਾ
 ਹੀਛਿਨਸੀਸਨਇਠਾਵੇਤਯੋਲਛੁਮਨਰੇਇਕੈਸੁਧਇਪਾਇ
 ਅਇਰਹੇਜਨਕੀ॥੭੨॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਬੈਠੇਭਛੁਮਨ
 ਹੋਧੀਸਾਡਮਾਤਜੰਧੀਪੁਤਨੀਕੋਕਰਸੇਵਾਕੀਜੇਤਪੁਕਤਭਾਨ
 ਕੀ॥ਇਨੈਨਖਿੰਝੇਯੇਰਲਸੇਜਕੋਬਿਛੁਯੋਪਛੇਜੁਕਨਕੋਖਯੋ
 ਬਾਤਇਹੈਹੀਸਾਨਕੀ॥ਯਾਂਕੇਅਪਰਾਧਸੀਯਛੁਮਾਹੁਕਯੋਰ
 ਯੁਥੈਰਹੈਕ੍ਰਿਪਾਲੁਜਨਹੇਤਕੋਕੋਕਨਕੀ॥ਦੇਈਬਨਕੋਕਯੋਰ
 ਤਸਿਗਰਾਮਡੇਰੇਰਖਹੈਨਵਖੀਤੋਹਿਮਾਡਾਤੇਰੀਜਤੀ॥੭੩॥

॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਫੁਟ ਜਾਹ ਨੈਨਾ ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਰਾਖੀ ਦਮੁਖ ਜਾਨ
 ਨ ਦੇਖੈ ਨ ਛੋਨਾ ਲੱਛਮ ਨ ਕੋ ॥ ਰਾਜ ਕੋ ਕੁਬਚਨ ਬਹਾਉ ਨ ਦਿਖਾ
 ਉਮੁਖ ਚਲੇ ਸਿੰਗ ਚਲੇ ਭੀਖ ਮਾਰੋ ਕਨਕ ਨ ਕੋ ॥ ਰਾਜ ਜਥੇ ਰਨ
 ਤੇ ਪਟ ਬਰਨ ਫਾਰੇ ਮੇਲ ਕਥਾ ਹੋ ਉਜੇਗਾ ਨਿਬਿਯੋ ਗੀਕਰੋ ॥ ਨਕੋ ॥
 ਕਹਤ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਚੋ ਪਦਿਤ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਉਤਮੇ ਕੈ ਸੇ ਜਾਨ ਕਹੈ ਰਾਮ ਪਾ
 ਨ ਤੁਮੇ ਬਨ ਕੋ ॥ ੭੪ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਗਰਭੁ ਅਵਾਪਿ ਪੰਛਤੈ ਸੇ
 ਹੀ ਸੁਹਾਗਾ ਲਛਮ ਸਤ ਕੀ ਅਵਾਪਿ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਰਾ ਮਾਨਿਯੋ ਧਰਮ
 ਅਵਾਪਿ ^{ਰਤ} ਰਾਜ ਪੰਡਿਤ ਸੁਤ ਸੁਨੇ ਕਾਨ ਜਲ ਕੀ ਅਵਾਪਿ ਸਾਤ ਸੁਮਿਤ੍ਰ
 ਖਾਨਿਯੋ ॥ ਪਾਨ ਕੀ ਪਧੂਖ ਪਾਨ ਤੇ ਜਕੀ ਅਵਾਪਿ ਭਾਨ ਦੇ ਦਮ ਹਾਦੇ
 ਵਠ ਕੁਰਾਣੀ ਹਰਿ ਰਾਨੀਯੋ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਛੋਰੇ ਤਾਤ ਮਾਤ ਦੁਖ ਪੋਰੇ
 ਜੈ ਸੇਤਾ ਦੁਖ ਕੀ ਅਵਾਪਿ ਨ ਅਜ ਕਛੁ ਜਾਨੀਯੋ ॥ ੭੫ ॥ ਸਵੈਯਾ
 ਆਜਹਿ ਤੇ ਸੁਖ ਰੁਖ ਕੋ ਗਾਟਿ ਮਹਾ ਦੁਖ ਬੇਲ ਪਗ ਪਹੋਈ
 ॥ ਕਾਠੁ ਕੋ ਦੋ ਸੁਨ ਹੀ ਕਵਿ ਰਾਮ ਲਿਖੇ ਬਿਧ ਅਤਿ ਬਰੈ ਅਬ ਸੋਈ
 ਸੁਰ ਫਿਰੈ ਸਿਵ ਖਾਇ ਧਲਾ ਹਲ ਜੋ ਬਿਧ ਨਾ ਬਲ ਵਾਨ ਹੋਈ
 ॥ ਤੁਕਹਿ ਕੋ ਕਈ ਕੇ ਬਸਿ ਪੈ ਕਬਿ ਰਾਮ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਕਾਰ ਤੋ ਕਈ
 ॥ ੭੬ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਏ ਬਨ ਬਾਸ ਚਲੇ ਦੇ ਉਸੁਰ ਕੋ ਰੋਕ
 ਕੋ ਸਿਧ ਸਿੰਗ ਜੁਟੀ ਹੈ ॥ ਪਾਇਨ ਪਾਇਨ ਕੋ ਸਚ ਲੀ ਅਜਹੀ ਨਹੀ
 ਗਾਵ ਕੀ ਸੀ ਵਛੁਟੀ ਹੈ ॥ ਰਾਬ ਪਰੇ ਕਹਿ ਬੁਝਤ ਗਾਮ ਹਿਨ ਬਕ
 ਹੋ ਕਹਿ ਕੁਜ ਕੁਟੀ ਹੈ ॥ ਰੋਵਤ ਰਾਘਵ ਜੋ ਵਤ ਸੀ ਮੁਖ ਮਾਨਹੁ
 ਮੋਤ ਨ ਮਾਲੁ ਭੁਟੀ ਹੈ ॥ ੭੭ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਗਉਤ ਜੋ ਸੁਚ
 ਲੇ ਰਬ ਬੈਠਾ ਦੇ ਪੁਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਿੰਗਾ ਸਬੈ ਹੈ ॥ ਏ ਕਕ ਹੈ ਬਿਪਰੀਤ
 ਬਡੀ ਦੇ ਉਬੀਤ ਕਹਾ ਪਰਾ ਅਜਨ ਸੇ ਹੈ ॥ ਏ ਕਕ ਹੈ ਜਹਰਾ ਮਤ
 ਹੀ ਹਮ ਛੇ ਦੇ ॥ ਡਿਰ ਪਾਸ ਜੈ ਹੈ ॥ ਗਾਤੁ ਸਹੈ ਦੁਖ ਬਤ ਯਹੈ
 ਬਨ ਭੁਟਾਨ ॥ ਰਾਪਾ ਤਰ ਬੈ ਹੈ ॥ ੭੮ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰ

ਮਕਯੋਵਿਜਨਹੁਸਥੈ॥ ਭਵਾਜਵਿਵੇਦੇਸਹਮਾਰੇ॥ ਘੀ ੨੮
 ਰਧਰੇਨਭੁਰੇਜਲੈਨਨਪੈਸਭੁਸਾਦਸਨੇਯੁਹਾਰੇ॥ ਕੋਨਸੁਨੇਯ
 ਧਿਬਾਡਚੁਰਾਤਚਲੇਅਸੁਆਮਨਮੋਹਿਤਵਾਰੇ॥ ਗਾਵਉਜਾਰ
 ਭਯੋਹਟਤਾਰਚਲੇਰਵਿਰਾਮਭੁਯੋਅਧਿਆਰੇ॥ ੧੯॥ ਸ
 ਵੈਯਾ॥ ਰੈਨਬਸੀਤਿਹਠਾਜਿਯਜਾਨਏਆਵਤਜਾਤਸਥੈਪੁ
 ਰਲੇਈ॥ ਅਧਿਕਗਾਭਉਠੇਪੁਬੀਰਕਯੋਸੁਨਬੀਰਪੁਜਾਸ
 ਬਸੇਈ॥ ਸਾਰਬੀਸੋਸਮਸ਼ਾਇਕਯੋਰਬਲਿਘਾਰਿਜਾਚਜੁਸ
 ਰਨਹੋਈ॥ ਯੋਗਹਿਕੇਸਿਯਸਿਗਲਈਦੋਉਬੀਰਚਲੇਨਹਿਜਾ
 ਨਤੋਕੇਈ॥ ੨੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਭੋਰਭਏਸਭਲੋਕਕਪੈਰਪੁ
 ਬੀਰਕਯਾਮੁਖਜਾਇਨਿਹਾਰੇ॥ ਦੇਖਾਫਿਰੇਚਹੁਫਿਰਨਦੋਗਗਿਰੇ
 ਧਰਨੀਮਨੋਗਇਬਿਰਾਏ॥ ਗੈਲਗਹੀਤਬਕੀਸੁਚਲੇਸਬਲੀਕ
 ਫਿਰੀਪਰਜਾਇਸਤਰੇ॥ ਦੇਖਹਿਜੋਟਿਰਗਾਉਮੇਆਇਤੋਹ
 ਯਾਸਬੋਰਤਰਾਮਪੁਕਏ॥ ੨੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਜਸਮ
 ਜਉਤਾਗਸਬੀਰਪੁਰਾਜਕਹੀਅਬਹੈਸਬਟੀਕੋ॥ ਲੈਬੁਟਦੁਸ
 ਬਨਾਇਜਟਾਸਿਰਬੀਗਹਿਕੂਤਬਨਾਵਤਨੀਕੋ॥ ਦੇਖਚੁਕਲ
 ਬਲੀਕਵਿਗਮਛੁਡਾਇਸੰਘਾਸਨਸੰਜਪਤੀਕੋ॥ ਮਾਨਸਕੋਮੇ
 ਮਨਮੇਪਛੁਡਾਇਸੁਗਾਮਹਿਛੇਖਕਿਸੇਤਪਸੀਕੋ॥ ੨੨॥
 ਕਬਿੰਤਾ॥ ਰੇਵਤਪੁਰਖਨਗੀਜੋਗੀਜਤੀਬ੍ਰਹਮਚਚੀਰੋਵੈਰ
 ਰਵੁਖਅਚਜੇਹੋਟਵਹਾਰਕੇ॥ ਰੇਵੈਖਗੋਰੇਵੈਮ੍ਰਿਗਰੇਵਤਮਰਾਖ
 ਭਿਗਰੇਇਗੁਨਪਦਤਕਬਿਤਬੇਰਾਭਾਟਕੇ॥ ਗਾਮਕੋਬਿਛੋਰੇ
 ਵਖਾਮੇਸਭਿਤਿਪੇਰੇਸੋਤੋਰਥੇਨਠਤਪਰੇਪੰਚਸੋਕਪਾਟਕੇ॥ ਬ
 ਗਤਿਯਸੀਕਲੀਬਿਯੋਗੀਜੋਗੀਛੁਏਯਹਿਬਾਤਸੁਨਰੇਵਤਬੇਰੇ
 ਵਾਸਬਥਾਟਕੇ॥ ੨੩॥ ਮਾਤਉਵਚਾਕਬਿੰਤਾ॥ ਭੋਰਹੁਕੇ
 ਭੂਖੇਰੈਪਾਸਮੁਖਸੁਕੇਰੈਪਾਯਕਜਵੁਖੇਰੈਚਲੇਮਗਰ

ਤੁਕੋ ਸੂਰਕੀ ਕਿਰਨ ਲਾਗੇ ਚਲਤੁ ਮਾਣਸੀ ਦੇ
 ਟਨੇ ਸੁਰਾਪ ਟੇਪੈ ਹੋਵਾ ਤੁਕੇ ਏਰੀ ਅਲੀ ਪੈ ਕੀ ਸਾ
 ਹੂ ਬਨ ਮਾਥ ਹੁਈ ਹੋਨ ਬਾਝੀ ਏ ਕੋ ਨ ਠਾਟੇ ਤੁਕੇ
 ਰੋਨਾ ਕਾ ਧੂਖ ਨ ਕੀ ਛਾਯਾ ਤਰੇ ਸੇ ਦੇ ਪੈ ਪੈ ਨ ਪੇਇ
 ਪਾਤੁਕੇ ॥ ੮੪ ॥ ਭਾਬਿੰਤੁ ॥ ਰੋਵੈ ਸਬ ਗਾਇ
 ਨੀਰ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸੀ ਦੇਹ ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਮਨੇ ਕਰੇ ਨਾਗ
 ਛੁਟੇ ਕੇ ਸਾਬਿਕ ਰਾਏ ਆਪ ਆਪ ਕੋ ਬਿਹਾਲ ਕਾਹਿ
 ਸਬ ਧੂਕੋਰ ਸਚੈ ਗਯੋ ਸਬ ਹੀ ਕੇ ਪਾਨ ਹਰਤਾ ਪਾ
 ਕਰ ਜਾਨ ਕੀ ਸਮੇ ਠਰਾਮ ਜੋ ਲੋਕੋ ਸਦੈ ਗਯੋ ॥ ਰੋ
 ਨਵ ਸਰਬ ਜੁ ਕੇਨੀ ਕੇ ਪਛੇਰਾ ਮਰਾਮ ਲੇਤ ਰਾਜਾ
 ਪੈ ਗਯੋ ॥ ੮੫ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਖਾਇਤ ਦਾ
 ਰਭੁ ਪਤਿ ਬੋਲ ਬਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੁ ਪੁਕਾਰੇ ਆਇ ਰ
 ਮਾਇ ਪੋਤ ਬਬਾਰ ਦੁਤੀ ਨ ਕੀ ਨ ਉਪਾਏ ਸਾਫੁ
 ਮਛੁਟੇ ਅਰਸੀ ਨ ਸਕੇ ਪਟੇ ਕਰਨਾ ਚੇ ਸੇਯੋ
 ਟੂਟ ਪਰੇ ਛਿਤ ਜੋਤ ਕਛੁ ਕਰ ਹੈ ਭੁਲ੍ਹਾਯੋ ॥ ੮੬ ॥
 ਵੈ ਮੁਹਿ ਪੀਠ ਚਲੇ ਰਾਪੁ ਨਾ ਬਉ ਸਾ ਸਭੁ ਕੋ ਨਿ
 ਬਿਧ ਕਿਉ ਅਜਨੀ ਦਨਾ ਜਨੀ ਯੋ ਪਦ ਬੀਤ ਪੈ
 ਬਿਨਾ ਤਬ ਰਾਮ ਹਿਰਾਮ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰੇ ਰਾਮ
 ਦਸਿਨਾ ਜਿਨ ਕੇ ਸੁਤ ਰਾਮ ਸੇ ਬੇਖ ਪਰੇ ਛਈ ਨਾ
 ਜਾਇ ਬਿਨਾ ॥ ੮੭ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਆਉ ਬਢ
 ਨਰਾਮ ਹਿਓ ਮਸਤੇ ਬਰਨੇ ਅਧਿਕਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕ
 ਪਤੀ ਛੁਨਾ ਆਪੇ ਕਾ ਜਨ ਨ ਛੁਨਾ ਛੁਨਾਈ ਤਰੇ ਸੇਈ
 ਜੇਈ ਜੇਈ ਪੁਤ ਸਹੀ ਸੁਸੀ ਸੇਈ ਛਾਈ ਰਾਮ ਬਿਧ
 ਬੇਸੁ ਗਭਿਰੇ ਛਾਤਿ ਆਜਿਨ ਦੇ ਧਰਾਵਈ ॥ ੮੮ ॥

ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਗੀਤੋ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਿਯੋਗ ਦੁਤੀ ਅਭਿ ॥ ੨ ॥ ੪੧
 ਵੇਹਰਾ ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਤਿਵੇਹਤ ਜਸੁ ਰਾਪਤ ਭਵਨ ਪਾਯ
 ਨਾ ਨੇਹ ਨਿਬਾਹ ਨ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਦਸ ਰਬ ਤੇ ਨਹੀ ਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਕਥ
 ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਬਾ ਬਿਲਾਖਾ ਹਿਛੁਯੋ ਰਾਜ ਰਾਪੁ ਬੀਜ ਤੇ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ
 ਘਰਨਾ ਹਿਛੁਰ ਬਾਬਿ ਦੇਸੀ ਮਿਤ ਕਨਿ ਪਾ ॥ ੨ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਬੈ
 ਰ ਬਿਚਰ ਬਸਿ ਸ੍ਰਾਕਿਯੋ ਉਤਨੈ ਨਦੀ ॥ ਇਤ ਮੰਤ੍ਰ ਕਥੈ ॥ ਲਿਖ ਜੋ
 ਪੁਬੀਰ ਹਿ ਬੋਲਤ ਹੈ ਸੁਨ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾ ਸੁਨ ਪਾਇ ਧਰੈ ॥ ਅਬ ਜੋ
 ਇਹ ਭਾਤ ਕੀ ਬਾਤੁ ਸਬੈ ਭਰ ਬੈ ਲਿਖੀ ਸੋਈ ਬੀਰਾ ਮੰਤ੍ਰੈ ॥ ਕਹੈ
 ਨਹਿ ਪਾਇ ਕੋ ਰੋਜਿ ਹਤੇ ਘਰਨਾ ਜਰੈ ਦੁਖ ਰਾਮ ਹਰੈ ॥ ੩ ॥ ਸ
 ਵੈ ਯਾ ॥ ਆਇ ਗਈ ਸਬ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਭਰ ਬੈ ਲਿਖੀ ਇਹ ਭਾ
 ਤ ਪਠਾਏ ॥ ਸਿਰਿ ਪੁਬੀਰ ਰੂਪ ਰਾਜਾ ਬਿਚਰਤ ਰੂਪ ਤਿਨੈ ਨ
 ਸਿਰਾਏ ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਬੋਗ ਬਿਸਰ ਸਬੈ ਸੁਖ ਆਵਹੁ ਪੁਤ ਬਿਭਿ
 ਨ ਲਾਏ ॥ ਤੋਹਿ ਕੋ ਗਾਥੇ ਪਾਇ ਨ ਸੋ ਪਿਥ ਸੋ ਬਨ ਮੇਤੁ ਮਹੁ ਸੁਖ
 ਦੇ ॥ ੪ ॥ ਕੋ ਬਿੰਤੁ ॥ ਰਾਜ ਬਿਨ ਭੁਏ ਰਾਜ ਸੁਯੋਤ ਰਾਜ
 ਬਾਕ ਇਹਾ ਕੋ ਕਸੂਤੁ ਭੁਏ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਬੈ ਸੋ ਤੋਤੋਹੀ ਆਪ
 ਪਨ ਤੇ ਬੁਝੈ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨੀਕੇ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਰਾਮ ਲਖ ਮਾਜ ਰਾਜ ਰਾ
 ਇ ਬੈ ॥ ਅਰਿ ਕੋ ਉਕ ਬਹੁ ਕਦਾ ਚਾਹਿ ਗਬੈ ਚਉ ਫੇਨਾ ਹੀ ਦੁਖ ਪ
 ਏ ਨੈਨ ਸੈਨ ਸਮਝਾਇ ਬੈ ॥ ਬੁਝਤ ਪੈਰਾਜ ਕੋ ਰਾਜ ਪੈਰਾਜ ਦੇ
 ਆਜਲਾ ਖਟੇਰ ਪੈਰਾ ਸੋ ਭਰ ਬਾਪ ਲਾਖਾਇ ਬੈ ॥ ੫ ॥ ਰੂਪ
 ਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਪੁ ਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮੁਕਤ ਮਾਇ ਉਦਭਾ ਅਰ
 ਭੀ ਜਨ ਸ੍ਰੀ ਭਰ ਬਾਨ ਬਿੰਦੁ ਕਨਕਤ ਪਬਾ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਰਣ ਪੀ
 ਰ ਬਿਪਾਤਿ ਖੰਡਨ ਸਤ ਬਲ ਭੁਟਾ ਧਰਮ ਕਰ ਮੀ ਸਰ ਸਰ ਯੋਕ
 ਬਹੁੰਨ ਪਾਪ ਨਿਕਟਾ ਰਾਜ ਪਿਰਾਜ ਦਸ ਰਬ ਬਰਨ ਲਿਖ ਬ
 ਿਸਤ ਮਸੋ ਕਥਾ ॥ ਸੁਨ ਨਾਤ ਖਾਤ ਸੋ ਦਰ ਉਠਤ ਪਾਤੀ ਤੇ ਮਥ

੪੪

ਨਰੋਇਕਯੋਕਹੂਰਾਮਨਨੇਰੇ। ਲੋਕਰਬਾਰਨਬਜਪਦਭਰਦ
 ਜੋਤਜਦੇਸਟਿਕੋਨਹਿਠੇਰੇ। ਪਾਨਤੋਜੀਕਿਭੁਜੋਰਪੁਬੀਰਹਿ
 ਨੀਗਪਿਉਨਬਿਨਾਮੁਖਹੇਰੇ। ੧੭॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਤੋਝਗ
 ਸੀਰਪੁਬੀਰਪਖਨਸਿਲਾਕਹੁਤਾਚਪਸੇਬਨਮਾਹੀ॥ ਅਨਖ
 ਸੇਰੁਰਕੇਦਿਨਦੈ। ਪਤਕੀਗਤਿਕੋਲਭਈਪਛੁਤਾਹੀ॥ ਬਾਮਕਹੀ
 ਸੁਧਿਲੇਹਸਬੈਯਾਫਿਕੋਕਣੀਨਿਦਨਹੋਇ। ਕਿਨਾਹੀਅਛੁਤਪੁਜਾ
 ਸੀਰਾਰਜਸਮਯਸੁਪਾਇਨਆਟੁਪਗਾਬਿਨਹੀ॥ ੧੮॥
 ਵੇਹਰਾ॥ ਆਇਸਜਬਰਪੁਪਤਿਦਈਦੋਰੇਸਬਸਿਕਨਾਇ
 ਯਤਨਦੁਸੁਪਸਕਟਕਮੈਭਰਬਨਿਹਾਯੋਜਾਇ॥ ੧੯॥ ਜੋਰ
 ਰਾ॥ ਅਤਿਦੁਰਬਲਸਬਗਾਤਰਾਮਪੁਕਾਰਭਿਰਾਮਥਾਇ॥
 ਏਰਨਸਲਲੁਚਾਰਬੀਰਬਿਰਹਿਪੁਨਤਾਤਦੁਖਾ॥ ੨੦॥ ਸ
 ਦੈਯਾ॥ ਦੁਤਕਹੈਫਿਰਲੈਬੁਭਿਆਸਬੋਛੋਕਨਗਮਜੁਧੈਸ
 ਮਵਾਵੈ॥ ਰਾਜਕੀਬਾਤਖਰੀਬਿਪਗੀਤਿਭਲੇਮਨਕੋਕਣੀਨਿਦਨ
 ਆਵੈ॥ ਆਵਨਦੇਹੁਕਯੋਬਹੁਰੇਜਿਨਸੇਜਸਰਾਮਕੋਕਣਿਪਈ
 ਮਾਭਕੋਬੋਲਨਾਅੰਕੁਸੈ। ਸਿਖਬੀਰਲਰੈਸੁਰਲੋਗਬਸਾਵੈ॥ ੨
 ੧॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜਿਹੋਠੋਰਤੇਰੀਪਛੇਰਪੁਬੀਰਪਦੇਧਰਤਾ
 ਹਿਰਹੀਸੁਧੀਨਾਹੀ॥ ਜਨਸਿਕਤਾਜਬਤੇਪਰੀਮੀਨਜਰੈਨਪਰੈ
 ਪਲਪਾਨਉਤਾਹੀ॥ ਚੇਤਉਠੇਸਮੁਹੇਭਟਜਮੁਖਰਾਮਕਹੈਦੋਰੁ
 ਨੀਨਚੁਰਾਹੀ॥ ਬੇਗਹੀਬੇਗਪਨਾਮਕਹੈਇਹਭਾਤਿਗਾਹੀਰਪੁ
 ਬੀਰਕੀਛੁਹੀ॥ ੨੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਵੇਖਕੈਰੂਪਕਯੋਨਪ
 ਰੈਅਬਰਾਟਤਹੈਦੁਖਸੋਛਤੀਆਂ॥ ਜਬਹੋਰਕੈਰਾਮਉਠਾਇਭੁ
 ਭਰਲੈਉਠਲਾਇਕਹੀਬੁਭਿਆ॥ ਸੁਤੈਕਾਹੇਕੋਬੋਛੋਕਿਯੋਇਹੁ
 ਤਿਸੁਜੀਟਤਹੀਰਪੁਕੇਨਤਿਆਂ॥ ਪਿਰਪਾਨਤਜੇਹਮਹੀਤਜਹੈ
 ਨਹਿਯਾਮਹੋਲੈਸਿਧਾਬੀਰਤਿਆਂ॥ ੨੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜੋਰ

ਕਿਸੇ ਸੁਨ ਭੁਪਤਿ ਕੀ ਗਤਿ ਸੀ ਅਸ ਮੇ ਤਸ ਬੈ ਬਿਲ ਖਾਂਹੀ ਕਿ
 ਬਥੇ ਅਪਰਧ ਕਿਸੇ ਹਮ ਜਾ ਦੁਖ ਤੇ ਸੁਪਨੇ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ॥ ੨੩ ॥
 ਕਲ ਭੁਯੇ ਹਮ ਰੇ ਦੁਖ ਸੇ ਹਮ ਹੂੰ ਬਨ ਮੇ ਬਿਲ ਲਾਹੀ ॥ ਅਨਰ
 ਟ ਬਗਾਹੀ ਬਿਪਦਾ ਅਬ ਜਾਇ ਗਹੇ ਕਿਸ ਕੀ ਪੂਰਛਾਹੀ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਰੇ ਇਚ ਲੇਖਿ ਤੇ ਕੇ ਜਲ ਦੇ ਨਦਿਯੋ ਧਿਧਿਯੋ
 ਨ ਸੋਚ ਕਰੈ ॥ ਦੁਹ ਬੀਰਨ ਜਾਇ ਕੈ ਪਾਇ ਰਹੇ ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਜਿਯੇ
 ਮਸ ਸੋਚਹੈ ॥ ਲਇਏ ਪਰ ਲੈ ਸਿਯ ਸਿਯਾ ਅਬੈ ਹਮ ਕੋਟ ਕਬ
 ਰਨ ਪਾਇ ਪਰੈ ॥ ਬਨ ਭੁਪ ਕਹੈ ਜੇ ਬਿਯੋ ਤੁ ਮਹੁ ਪੁਰੁ ਪਾ ਮਚ ਲੇ
 ਬਿਨ ਦਾਸ ਮਥੈ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਅਰਜੇ ਮਨ ਮੇ ਬਨ ਮੇ
 ਰਹਿ ਪੈ ਤਉ ਛੁਤੁ ਪੁਜਾ ਸਿਰ ਚੋਰ ਚੋਰ ॥ ਰਬ ਬੈਰ ਸਬੈ ਭੁਟ ਸਿਰਾਟਿ
 ਰੈ ਪੁਰੁ ਕੀਰਿ ਜੋ ਸੋਈ ਦਾਸ ਕਰੈ ॥ ਪਗ ਕੀਰਨ ਕੇ ਹਮ ਪੈ ਸਬ ਸੇ
 ਵ ਕਰ ਜਤੁ ਮੇ ਮੁਹਿ ਦੇਹਿ ਮਰੈ ॥ ਤਿਨ ਪਾਇਨ ਕਾਟ ਕੋ ਸਤੁ ਪੁਰੁ
 ਰਾਜਾ ਸਿਧਾ ਸਨਾਇ ਪਰੈ ॥ ੨੬ ॥ ਕਾਇਤੁ ॥ ਲੀਠੇ ਲਛਮ
 ਨ ਸਿਰ ਗੋਬਿ ਮੁਖ ਕੀ ਮੋੜਹੇ ਰਿਧੇ ਹੀਨ ਦਾਸ ਸੁਨ ਨਾਥ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕੋ
 ॥ ਕਹਾ ਭੁਯੇ ਸੋਹਿ ਨਿਰਾਰ ਕਾ ਬਿਦੇ ਸਰਾਯੇ ਮੇਰਾ ਭਾਇਯੋ ਤੁ ਮ
 ਜਾਨੈ ਹੀਨ ਮਾਤਿ ਕੋ ॥ ਤੁ ਪਰ ਤੇ ਮੈ ਰਉਤ ਪਾਤ ਕੀ ਪੈ ਬਾਤੁ ਮਾਤਰਾ
 ਜ ਮੁਹਿ ਰਾਖੈ ਪਤਿ ਕੀ ਨੇਨ ਭਗਤਿ ਕੋ ॥ ਤੋਹਿ ਭਲੇ ਜੀਉ ਰਾਮ ਦੇਖੇ
 ਪਾਨੀ ਪੀਉ ਮੇਹਿ ਦੀਜੈ ਤੀਖ ਸਿਰ ਗੋਬਿ ਖਰੀਰਾ ਪੁਪਾਇ ਕੋ ॥ ੨੭ ॥
 ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਖਤਿ ਕੋਹਤ ਕੇ ਕਈ ਰਾਜ ਲਿਯੋ ਸੁਤ ਕੇ ਯਹਿ ਬਾਤ
 ਸੁਨੀ ਸਬ ਹੀ ॥ ਤਬ ਭੁਪਤਿ ਦੇਹਤ ਜੀਉ ਨ ਮੇਰਾ ਪੁਬੀਰ ਗਵੇ ਬਨ
 ਕੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਅਬ ਜੇ ਸੁਰਾਸ ਕੇ ਰਾਜ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਕਾਮ ਨਾ ਦਤੈ
 ਕਬ ਹੀ ॥ ਮਨ ਲਾਜ ਮਰੇ ਰਾਖੁ ਰਾਜ ਸੁਨੈ ਸੋਈ ਰਾਜ ਜੇ ਰੋਸ ਹਰਾਮ
 ਨਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਨ ਤੀਕਰ ਭਰ ਬਰ
 ਹੋਰ ਨ ਲਪਟਾਇ ॥ ਛਿਮਾਕਰ ਹੁਇ ਰਾਖੁ ਰਚ ਲਹੁ ਸਿਯ ਲਛ

੪੬
੧੫

ਮਨਰਘੁਰਾਇ॥੨੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੋਨਰਘੁਰਾਯਾਸ
ਸੁਨਦੁਬਾਤਪੁਰੁਕਨਦੈ॥ ਜਾਤਬੀਸਤੇਰਾਜਤੁਮਬਨਮੈਹਮਪਿ
ਤਾਢਿਗਾ॥੩੦॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਬੋਲੇਰਘੁਬੀਰਸੁਨਬੀਰਮਨ
ਧੀਰਧਰਪੀਰਸੁਹੀਸੁਹੀਕਹਆਗੇਕੋਦਿਪਾਇਕੋ॥ ਜੀਵਤਹੀ
ਰਾਜਰਾਜਕਜਕੋਬੁਲਾਇਪਾਛੇਕਯੋਜਾਇਬਸੋਬਨਸੁਨੇਏਲ
ਮਾਇਕੋ॥ ਰਾਜਕੋਸਮਾਜਤੋਰੋਦੀਨੇਪੈਰੁਬਹੁਕੋਸੁਨਸੁਖਪਯੋ
ਬੋਲਕਯੋਸਤਭਾਇਕੋ॥ ਐਸੀਕਹਿਗਏਤਤਤੈਸੀਕੀਨੀਬੀਨੇ
ਤਾਯਾਇਸਕੋਮੇਟਸੁਤੋਆਗੇਧਰੋਪਾਇਕੋ॥੩੧॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਤੇ
ਗੀਪੀਤਿਜਾਨਿਤੈਨਪੀਘਪਰਪਾਨੀਅਗੇਮੇਬਿਨਾਬਹਾਈਰਾਜਧਾ
ਨੀਦੇਸਦੇਸਕੀ॥ ਮਾਇਕੋਨਪਾਇਲਾਗੇਤਤਕਾਜਕੀਯੇਤੁਗੇ
ਛਾਡਦੀਨੀਬਾਤਸੁਖਲਾਲਕੇਲੇਸਕੀ॥ ਵੇਖੋਲਛਮਨਜਭਰੋ
ਬਜੁਕੋਨੇਹਅਜਰਾਜਕੋਨਛਧੈਬਿਨਾਸਿਤਤਦਿਨੇਸਕੀ॥ ਸੁਨੇ
ਨਪੁਰਾਣੀਜਹਰਾਮਨਜਹਦੀ॥ ਜਨਾਨੀ॥ ਤੈਨਛਧੈਬਿਨਾਨੇ
ਤਦਿਨੇਸਕੀ॥ ਸੁਨੇਰਘੁਰਾਈਜਹਰਾਮਨਸਹਾਈਤਹਾਕੋਨੈਨ
ਜਰਾਈਠਕੁਰਾਈਅਮਰੇਸਕੀ॥੩੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਜਾਇਲ
ਛਮਨਜੁਕੇਪਾਇਗਹੇਤੇਹੀਛਿਨਬੀਰਸਮਸਾਇਲੇਲੁਦਾਇਰ
ਲਧਾਮਕੋ॥ ਤਤਬੋਲਕੀਨੇਤੁਮਬੋਰੋਜਸੁਲੀਨੇਬਨਾਏਫਲ
ਖਾਏਦੁਖਦੀਯੋਸਿਯਬਾਮਕੋ॥ ਜੋਕਹੋਤੋਜਾਇਪਰਕੇਕਈਨਿ
ਕਰੋਕਹੋਮਾਰੇਅਜਕਰੋਹੋਪਰਸਤਾਮਕਾਮਕੋ॥ ਐਹਿਬਨਛਾ
ਡੁਭਾਏਸੀਗਲੇਸਿਧੋਰਪਨਪਲਮੇਨਿਕਾਰੋਜੋਨਸੁਨੇਰਾਜਰਾਮ
ਕੋ॥੩੩॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਮੇਰੀਕਹੀਮਨਭਲੋਯਹੀਮਾਹਿਜਾ
ਨਬੀਰਰਾਜਤੋਲੋਕੋਰੋਜੋਲੋਮੇਰੋਬਨੈਆਇਬੋ॥ ਮਾਨੋਰਾਖਬਤ
ਰਾਜਾਅਜਜੁਕੇਨਾਤੀਕਛੁਐਸੋਈਕਪੋਰਜਾਤੇਮੋਹਿਬਨਜਾਇ
ਬੋ॥ ਸੁਨੇਪੁਰੁਮੇਰੇਕਹੋਪਾਇਛੁਵੇਤੇਰੋਮੇਤੇਰਾਜਕਾਜਰਾਮਬਿਨ

ਕਠਿਨਚਲਾਇਬੋ। ਤਤਦੁਖਮਾਤਦੁਖਬੋਰਪੁਨਾਥਦੁਖਏ ॥ ੩੩ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਨ
 ਕੋਲੁਤਰਬਘਰਘੇਰਘੇਰਖਾਇਬੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਨ
 ਭਿਪੀਤਿਸਹੀਰਪੁਬੀਰਸੁਬੀਰਕੋਲੇਮੁਖਨੀਰਪਖਾਰੇ ॥ ਪਾਗ
 ਬੀਪਾਇਸੀਬੋਧਕਿਯੋਏਈਪਾਵਰੀਲੈਕਰਗਜਹਮਾਰੇ ॥ ਕੇਕਏ
 ਨਿਵਨਸਾਰਕੋਹਤਹਿਪਾਨਸਮਾਨਕਰੇਅਬਨਾਰੇ ॥ ਬੋਰੇਈਦੇਸ
 ਨਆਨਮਿਲੇਸਬਸੋਜਸਸੋਰਹੀਓਉਜਯਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਰਾਮਚੰ
 ਦਸਿਦੇਸਮਾਤਨਕੋਕਥਿਤੁ ॥ ਸਬਹੀਕੋਕਹੀਓਸਬਮਾਇਨ
 ਕੇਪਾਇਲਾਗਾਕਹੀਓਸਿਦੇਸਜਬਨੀਕੋਰਪੁਨਾਥਕੀ ॥ ਛਾਹਮੇਰ
 ਲਤਾਫਿਗਗਾਉਕੋਰਹਤਜਾਤਦੈਸੀਏਈਗਾ ॥ ਜੈਸੀਘਰੰਮਾਤੁਹਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਬਕੀ ॥ ਕਹੀਓਸੁਮਿਤ੍ਰਾਨੁਕੋਲਛਮਨਨੀਕੋਅਪੈਸਮਾਚਾਰਸੀਕੋ
 ਪਰਛਾਹੀਕਰੀਸਾਬਕੀ ॥ ਸੋਕਦਾਰਬੁਝੈਕੈਸੀਰਿਸੁਸੋਰਹਤਬੀਰ
 ਸੁਨੇਦੁਖਪੈਹੈਜਹਕਹੇਜਿਨਮਾਥਕੀ ॥ ੩੭ ॥ ਵੋਹਰਾ ॥ ਸੁ
 ਨਿਉਤਰਬਸਿਖਆਨਤੁਮਤੋਹਿਕਹੇਸਮਝਾਇ ॥ ਸਾਂਤੇਸੁਖਸਿਪ
 ਤਬਦੈਸੋਹੋਏਉਬਤਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਰਾਮਉਪਦੇਸਤੁਰਬਸੋ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੋਸੁਖਚਾਹੇਰਾਜਲੋਕਸੁਖੀਪਰਲੋਕਛਾਤਿ ॥ ਤੋਰ
 ਤੋਰਅਜਸੁਨਹੁਰਬਰਪੁਨਾਥਕੀ ॥ ੩੯ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਤਾ
 ਤਮਾਰਸੇਵਬਡੇਤਾਕੀਛਗਤਿਪਛਾਤਉਠਕੀਜਿਯੋਛੋਰੇਜੋਹਰਿ
 ਨਾਮਕੋ ॥ ਬਾਮਨਕੋਦਾਨਸਬਹੀਕੋਸਨਮਾਨਸੁਨਬੇਦਕੈਪੁਰਯਨ
 ਜਾਓਕੀਜੈਨਰਬਾਮਕੋ ॥ ਰਾਜਮੀਸਲੀਜੋਦਖੀਜਨਕਛੁਅੰਰ
 ਦੀਜੋਸੁਖੀਦੇਖਛੋਨੋਜਿਨਕੋਦੇਕਦਮਕੋ ॥ ਅੰਮੇਸੀਭਾਤਿਜੀਜੋਸ
 ਬਹੀਕੋਸੁਖਦੀਜੋਬੀਰਮੇਰੇਆਰੇਪਾਂਛੇ ॥ ਬੋਲਬਾਧਗਾਛਰਾਮਕੋ
 ੪੦ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਨੀਚਸੇਨਪੀਤਿਕੀਜੋਕੁਲਕੋਕਛੁਪੁਦੀਜੋ
 ਬੀਰਸੁਨਲੋਭਾਜਿਨਕੋਪਰਨੀਰਕੋ ॥ ਆਨਤੀਅਮਾਤਸੁਨਬਾ
 ਰਪਰਬਾਏਪਨਏਤੋਨੀਚੇਹੁਜੋ ॥ ਬਦਯਪਰਪੀਰਕੋ ॥

ਏਕ ਨਕ ਸੁਰੂਰ ਮਨਿ ਨਿਰਾਰੀ ਜੋ ਪੀਜੋ ਨ ਆਪੁ ਯਦੁਖ ਪਏ
 ਦੂਜੇ ਚੀਰੇ ਕੋ ਦਲ ਪੁਰਹੁ ਤੇ ਸੋ ਨ ਦੂਤ ਬਸਿ ਕੀਜੇ ਫਾਈ ਭਰਬ ਸੁਪੁ
 ਤਕ ਯੋ ਕੀਨੋ ਰਪੁ ਬੀਰਕੋ ॥੪੦॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਤੀ ਸਿੰ
 ਤੇ ਸਮਤੀ ਜਮੇ ਮਨਿ ਰਤੇ ਸਮੇ ਪਾਪ ਨੀਰਗੀਰਾ ॥ ਧਨ ਬਢੇ ਸੁਪਾ
 ਰਤੇ ॥ ਸਮੇ ਕੁਲ ਕਪੂਰ ਤੇ ਜਮੇ ਦਾਰਦ ਸਪੁ ਤੇ ਜਮੇ ਬਾਅਨ ਕਪੂਰ
 ਬਿਨ ਪਦੇ ਚੇਟ ਸਾਰਡੇ ॥ ਦੇਖੇ ਬਿਨਖੇ ਤੀ ਜੈ ਸੇ ਸਾਵਨ ਮੇਰੇ ਤੀ
 ਯੋਰ ਬਤੈ ਕਰੇ ਕੇ ਤੀ ਜੈ ਸੇ ਤਾਹ ਲੋਕੁ ਪਾਰਤੇ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਚਨਿ
 ਦੇ ਸਤੇ ਨਿਕਾਰ ਦੀ ਜੇ ਬੁਝੁ ਜੈ ਪੈਰ ਜਮੇ ਸੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦੁਰਚਾਰਤੇ ॥੪
 ੧॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਪਾਇਛੁ ਏ ਸੁਨ ਸੀਖਿ ਸਬੈ ਪੁਤ੍ਰ ਏ ਨ ਬਿਸ
 ਰ ਚਲੇ ਕਬਹੀ ॥ ਧਰਪ ਦੁਰੀ ਮੁੰਡ ਸੁਸਦਰੀ ਮੁਗਤਿ ਦੇਖ ਕਯੋ
 ਬਿਛੋਰੇ ਅਬਹੀ ॥ ਅਬ ਜਾਪ ਕਯੋ ਸਿਰਹਾ ਬਤ ਬੈ ਪਰ ਅਭਿ
 ਸਸੀ ਸਚ ਲਯੋ ਭਬਹੀ ॥ ਲੀਏ ਬੀਰ ਸਿਯਾ ਸਿਰਾ ਬੀਰ ਬਿਦਾ ਕਰ
 ਰਾਮ ਧਸੇ ਬਨ ਮੇਤ ਬਹੀ ॥੪੨॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਬੀਰ ਹਿਛਾ
 ਭਚਕਯੋ ਪਰ ਕੋ ਪਰ ਅਭਿ ਸਸੀ ਸਨਜਾਇ ਮਿਟਯੋ ॥ ਗਾਉ ਮੇਜ
 ਇਨ ਪਉਧ ਕਯੋ ਫਿਰ ਹੋਨ ਦਗਾਉ ਸੁਜ ਵਿਬਸਾਯੋ ॥ ਮੁੰਡ ਜਹ
 ਪਰ ਭੇਸਤ ਪੋਧ ਨਹੇ ਸੁਖ ਭੂਤ ਸਮੁਦ ਬਹਯੋ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹ ਪਕੋ
 ਮਨ ਮੇਤ ਕੋਤ ਨ ਕੋਨ ਸਨੇਹ ਲਗਾਯੋ ॥੪੩॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥
 ਵਹੈ ਜੁ ਸਿਧਾ ਸਨਹੇ ਅਪਦਾ ਬਿਨ ਸਨ ਕੋਤ ਹੀ ਪਰ ਪਦਰੀਏ
 ਰਾਖੀ ਸਿਰਨਾਯੋ ॥ ਰਾਛ ਭਯੋ ਅਟਲ ਸੁਕ ਯੇਤੇ ਹੋ ਕਵਿ ਰਾਮ
 ਮਾ ਸਿਖ ਦੀ ਨੀਹੀ ਸੁਕੀ ਨੀ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਤੁਹੀ ਕੇ ਵਿਯੋ ਗਭੇਰ
 ਛਾਡੁ ਜੇ ਨ ਸਿਭ ਯੋਨੈ ਕੁਜੈ ਸੇਤ ਚਕਾ ਚਰੀ ਨ ਛੁੰਦੀ ਫਿਰ ਆਯੋ ॥
 ਜੋਗੀ ਪੈਨਹ ਸਮੇ ਸੁਰ ਲਗ ਜਸੁ ਬਸੇ ਪਰ ਆਪ ਨੇਨ ਪਸੇ
 ਦੇ ਸਸੀ ਹੁਨੇ ਬਸਾਯੋ ॥੪੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਫਗਤਿ ਭਕਾਰ
 ਪਗਟ ਕਰੀ ਰਪੁ ਬਰਕ੍ਰਿਪਾਰਕਾਰਾ ॥ ਭਰਕਤ ਕਰਨ ਸੁਖ ਦਈ

॥੪੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਰਤਸ
 ਵਾਂਗੋਂ ਸੋਰਕਾ ਮਾਪਾਤ ਸਿਭੈ ਰਾਜੇ ਰਾਤ ਸਿਭੈ ਰਾਮ
 ॥੪੬॥ ਭਰਤਸ ॥ ਭਰਤਸ ਦਾ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸੁਨਹੁ ਦਸਾਰ
 ਪ੍ਰਬੀਰ ਕੀ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਬਨ ਮੈ ਜਾਤ ਸੋਈ ਬਤਾਵਤ ਰਾਮ ਕਦ
 ॥੪੭॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਉਚੇ ਬਟਤ ਲਜਹਾਲੇ ਨਤ ਮਾਲਸ
 ਲਸਰ ਲਾਇਸਾ ਲਗਤਿ ਹੈ ਨਕਲ ਮੰਦ ਕੀ ॥ ਕਹੂ ਲਾਲ
 ਲਕਹੂੰ ਪ੍ਰਗਚੀ ਪ੍ਰਵਾਲ ਕਚਨਾ ਲਾਨਿ ਬਚੇ ਦਨ ਸੋ ਮਨ ਬਾਸ ਬੀ
 ਵਕੀ ॥ ਚੰਪਕਰ ਸਾਧਨ ਲਕੇ ਲਸੇ ਕਨੇ ਲਹੀ ਸੁਭਾਰੀ ਤਮਨੇ
 ਨਗਨੈ ਜਾਤੈ ਮੁਲਕੀ ਵਕੀ ॥ ਮਨੇ ਅਹਿ ਦੇ ਸਕਿ ਪੈ ਕਹੂੰ ਕਾਰੇ ਤੇ
 ਸੁਭੈ ਸੁਰਕੀ ਨਜੋਤਤ ਹਾਂਚਾ ਦਨੀ ਨਚੀ ਵਕੀ ॥੪੮॥ ਕਾਬਿ
 ਤੁ ॥ ਐਸੇ ਬਨ ਕਰੇ ਗੋਨ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਿਨਾ ਕੋ ਨਚਲੇ ਜਬ ਪੈ
 ਉਚੇ ਪਾਤਖਰ ਕੋਤ ਹੈ ॥ ਸੇ ਮਰਖ ਜੁਰਜਾਇ ਪੁਰਗੀ ਸੁਰਮਗ
 ਰਾਹੀ ਕੇਤਰੀ ਗਤ ਹਾਂਦੇ ਖੇਰ ਬਕੋਤ ਹੈ ॥ ਦਲਫ ਲਗਤੇ ਮਾਨੇ ਰ
 ਤੀ ਜੋ ਭਵਾਰੇ ਕੇ ਉਤੋਰੇ ਕੇ ਉਛੁਏ ਤਤੇ ਮੈ ਸੋ ਲਕੋਤ ਹੈ ॥ ਤੂ ਨਾਪੈ
 ਨਜਨੇ ਕਾ ਵਰਾਮਰਾ ਵਿਪਰੇ ਮਾਨੇ ਰਾਤ ਹੈ ਲਚਕੀ ਫੁਹਾਰ ਚ
 ਲਕੋਤ ਹੈ ॥੪੯॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਉਥੈ ਨਹੀ ਲਜਦਾ ਸਿੰਘ ਨਕ
 ਸੇ ਲਬਨ ਜਾਰੇ ਕੇ ਮੈ ਬੈਲ ਮਾਨੇ ਬੈਲੋਂ ਕੋ ਗਤ ਸੇ ॥ ਮੈ ਰਸੋ ਕਹੀ
 ਕੁਭੰਗਾ ਆਪੇ ਅੰਗ ਪਰੇ ਕਹੂੰ ਹੈ ਸੁਰੰਗਾ ਮੁਖਿ ਕਹੂੰ ਦੇਖੇ ਬਿਲ ਲਾ
 ਤਸੇ ॥ ਮੈ ਰਨ ਕੋ ਸੋਰ ਸੁਨਹਨਿ ਮਨਿ ਭਾਰ ਮੁਤੀ ਆਸੇ ਬੁਝਾਇ
 ਚੇਖੈ ਅੰਧੇਰੀ ਗਤ ਸੇ ॥ ਗੀਪਨ ਕੀ ਮਾਲ ਕਹੂੰ ਜੀਬ ਕਕਰਾ ਲਕ
 ਹੂੰ ਨਚਤ ਬਿਤ ਲਈ ਕਪਾਲ ਜਲ ਜਾਤ ਸੇ ॥੫੦॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥
 ਕਹੂੰ ਬਨ ਕੋਲ ਕਹੂੰ ਰੋਸੁ ਕੋਟੇ ਲਕਹੂੰ ਭੀ ਲਲਕੇ ਬੋਲ ਕਹੂੰ ਬਤਸ
 ਅਨੰਦ ਕੀ ॥ ਮਨ ਸਭੇ ਨਾਤੇ ਬਨ ਮਾਨ ਸਹਜੁ ਰਕਹੂੰ ਬਾਂਦ ਕਲੀਭੁ
 ਰਸਉ ਚਾਈ ਗਿਰਾ ॥ ਕੀ ਕਹੂੰ ਚੰਦ ਕਹੂੰ ਭੂਤਨ ਕੀ ॥ ਕਹੂੰ

੫੨
੦੧

ਦਿਯੋਦਿਖਿਜਾਰਿਪੁਕੇਸਿਰਭੁਇਨਪਰੇਗੋ ॥੬੨॥ ਏਹੁੰਡੁੰਡੁਪਿਯੋ
ਲਮੇਕਹਿਸੇਤੁਮਤੇਕਿਹਭਾਤਿਡਰੇਗੋ ॥ਤਾਰਿਪੁਕੇਸਿਰਭੁਕੇਯਨ
ਬਨਸੁਨੇਪੁਰਜੁਇਹਭਾਤਹਰੇਗੋ ॥ਜਮੇਮਿਗਤੁਡਨਸੇਮਿਗ
ਰਾਜਭੁਜੰਗਲਸੇਖਗਰਾਜਲਰੇਗੋ ॥੬੩॥ ਸਵੈਯਾ ॥
ਜਾਇਬਸੇਅਬਤਾਬਨਮੇਮਨੇਸਾਵਨਮੇਪਾਨਕੀਅਨੁਹਾਰੀ
ਆਪਨੇਹਾਬਬਨਾਇਕਟੀਸਿਯਸੋਮਿਲਬੀਰਹਾਐਰਸਵਟ
ਲੋਕਨਿਸਾਚਰਰਾਵਨਕੇਦਿਨਰੈਨਹੁਤੇਤਿਹਠਾਰਖਦਾਰੀ ॥੬੪॥
ਸੇਕੈਰਾਮਹਿਜਾਇਕਯੋਸੁਨਸੁਪਨਖਾਇਕਬਤਹਮਾਰੀ ॥
੬੫॥ ਜਾਬਨਕੇਹਮਹੈਪਿਤਪਲਕਤਾਬਨਮੇਤਪਸੀਦਿਕਾਅ
ਸਾਜਤਜਮੇਅਬਜੇਗਲੀਯੋਲਪੁਮੁਡਜਟਾਨਖਹੈਨਬਦ
ਰੁਪਅਨੁਪਮਹੈਦੋਊਬੀਰਨਲੈਕਡਰੇਬਹੁਤੇਡਰਪਾਏ ॥ਜੇਪਸੀ
ਲੇਡਰਰਾਵਨਕੇਇਕਭਾਜਗਾਏਇਕਦੂਰਬਸਾਏ ॥੬੬॥ ਕ
ਬਤਸੁਨਜਰੀਸਿਰਾਚਲੀਖੀਸੁਲਗੀਆਖੇਗਤੀਲੋਹੁਡਰੀਕ
ਚਫੇਨਖਸੁਪਕੋ ॥ਅਗਅਗਬਨੀਮਨੇਲਿਖੀਚਿਤਪਨ
ਗਟੀਮਨਹੀਮੇਗਨੀਅਜਬਰੇਕਾਮਭੂਪਕੋ ॥ਬੈਰੀਸਿਵਜਰੇ
ਤਾਕੇਤੈਸੇਪਾਛੇਲਾਚਯੋਜੈਸੇਪਾਰੇਜਾਇਭਾਗਸੇਦੇਖਸੁੰਦਰਸੁ
ਪਕੋ ॥ਲਾਂਬੀਡਗਭਗੀਰੋਰੋਰਗਿਗਪਰੀਰਾਮਦੇਕੇਜਿਹਪ
ਦੇਖਰਹੀਮੁਖਰੂਪਕੋ ॥੬੭॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਪਰੀਕਾਮਫੁ
ਤਾਕੀਸੁਸਾਜਾਕੇਮੁੰਡਵਸਕੀਨੇਹਉਭਾਉਚਿਤਚਉਦੇਕਬੀਰ
ਗਦੀਪਸੁਤਨੈਨਦੈਸੁਸੈਨਨਚਲਾਇਰਹੀਜਾਨਕੀਨਿਹਾਰਾ
ਰਹੀਨਅਨੰਦਸੋ ॥ਅਨੇਦੇਵਬਹੁਮੇਸੀਦੇਖੀਨਾਹਿਕਦੂਪ
ਯਨਨਤੇਜਗਾਇਗਹਿਪਾਇਬੈਨਮਦਿਸੋ ॥ਪਾਨਖਾਇਖਾ
ਮੁਸਕਾਇਮੁਸਕਾਇਪਾਇਪਰਕੈਨਸਾਚਰੀਸੁਬੇਲੀਰਾ
ਦਸੋ ॥੬੮॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਕੰਨੈ ॥ ਰਾਜਤਜਤਸੀਕਿਉ

ਨਰੁਪਵੰਤੁਮਸੇਨਦੇਖੇਜੁਗਾਚਾਰਮੇ॥ ਹੈਜੁਨਾਰਿਸੀਗਸੇਵਿਰੁਪੁਰ
 ਨਕੀਰੁਮਾਰਕਹੋਪਰਹੀਤੇਲਜਾਏਹੋਕਿਪਣੀਹੈ॥ ਤੋਹਕਾਪੁ ੬੪
 ਰੀਅਬਜਾਹੁਲੀਕਰੀਹਮਰਾਜਾਹੈਕਿਰੰਕਹੈਕਹੁਤੇਪਾਈਨਤ
 ਮੇ॥ ਕਹੋਕਹਾਜਾਉਮੇਹੈਨਕਹੁੰਠਉਨਾਬਤੁਮੇਆਜਬਰੇਅ
 ਈਪਰਤੋਬਿਚਾਰਮੇ॥ ਬੋਲੇਤਚਕਚਰਛੁਨਛੁਮਛੁਕੇਤਨਾਰਿ
 ਬਿਧੋਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰਿਲੇਕਛੁਹੁਛੁਤਪਾਈਹੈ॥ ਕਿਧੋਰੰਬਾਉਰਬਸੀ
 ਮੇਨਕਾਸੁਕੇਸੀਕੋਉਤਿਨ੍ਹੇ॥ ਕਿਮਪਵਾਪਠਈਮੇਪੇਅਈਹੈ॥
 ਰੋਲਤਅਕੇਲੀਕੋਉਸਿਗਨਾਸਹੇਲੀਸਮਸ੍ਰਾਇਕਹਿਕੋਨਤੋਰਤ
 ਤਮਾਤਭਾਈਹੈ॥ ਸੀਤਾਤਬਬੋਲੀਤੁਮਰਾਨਪੋਥੀਖੇਲੀਯਹ
 ਕੋਉਬਨਅਪਵਾਭੁਲੀਲੇਮੁਹਿਲਾਈਹੈ॥ ੬੫॥ ਕਬਿਤੁ॥
 ਨਰੁਤੇਨਮਾਈਹੈਸੁਰੇਸਨਪਠਾਈਪੁਰੁਪਦੇਖਕਾਮਕੀਚਲਾ
 ਈਜਾਨਲੀਜੀਏ॥ ਰਾਜਨਕੇਰਾਜਾਨਉਰਦਨਸੁਭਾਈਮੇਰੇਤੁਮੇ
 ਨਸੁਨਾਯੋਕਾਹੁਜਕੇਜਾਏਜੀਜਿਏ॥ ਸਿਵਕੀਬਡਾਈਤੇਰਹਾ
 ਈਜਾਕੀਤੀਨਲੇਕਸੇਈਬਸੈਜਾਹਿਫੇਰਦੇਸਥਾਪਦੀਜੀਏ॥
 ਗਹੋਬਾਹਿਨਹਿਸੇਵੇਚਪੁਪਗਛਾਹਿਜੈਸੇਸੀਤਾਪਰਮਾਇਤੋ
 ਸੇਵਨੀਮੇਹਿਕੀਜਿਏ॥ ੬੬॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਸਮਾਚਰਜਾਨੇਮੁ
 ਸਕਨੇਕਯੋਬਾਤਸੁਨਤੈਨਪਹਰਾਨੇਹਮਬੈਠੇਜੋਗਛੇਸਮੇ॥ ਤੋ
 ਨਸੁਨੀਬਾਤਰਪੁਬੀਸਮੇਜੋਤੋਤਾਅਤਾਨਤਿਯਾਜੇਨਬੋਲਿਯ
 ਰਨਬਿਦੇਸਮੇ॥ ਤਾਮੇਏਕਕਾਮੇਰੋਨਉਹੋਲਜਾਉਗਰੀਤੁ॥ ੬੭
 ਮਾਸੰਗਾ॥ ਚਿਛੁਰੁਕਾਸਮੇ॥ ਪੁਲੀਸੁਪਿਆਈਲਛਮਨ
 ਮੇਰੇਭਾਈਦੇਰਤਾਹਬਰਨਾਈਛਹਿਜੋਪਰੇਕਛੇਸਮੇ॥ ੬੮
 ਕਬਿਤੁ॥ ਚਲੀਤਬਧਾਇਲਛਮਨਪਾਇਛੁਏਜਾਇਬੋ
 ਲੀਮੁਸਕਾਇਏਕਬੁਕੋਭੁਦਤੀ॥ ਬਰਬੇਕੇਕਜਗਮਤੁਮ
 ਪਠਾਈਹੋਗਜਾਨਨਮਨਾਇਆਈਤਾਹਉਤਲਾਦਤੀ॥ ਕਯ

੬੪

੬੮

ਸੋਈਕੀਜੋਨਪਤਨਾਹੁਜਾਹਬੁਲੀਜੇਰੂਪਬਸਿਭਈਨਾਹੀਤੁ
ਜੇਨਸਿਤਾਵਈਸਾਵਨਸੁਭਵੀਲਿਕਹੇਮਕੀਬਨਾਈਜਿਨਬ
ਨਹੀਮੇਅਈਨਿਥਿਏਰੋਜਿਨਅਵਤੀ॥੧੨॥ ਸਵੈਯਾ
ਤੇਹਿਕਹੇਸੁਨਬਤੁਨਿਸਾਚਿਗੀਤੁਜਨਨੀਮੇਰੀਹੋਤਬਹੀਤੇ॥ਕਮ
ਕੋਰਾਉਧਰੇਮਨਮੋਰਪੁਬੀਰਕੋਤੀਰਗਈਜਬਹੀਤੇ॥ਕੋਅਬਜ
ਹਤਹੀਪੁਰਪੇਚਲਾਅਸਤੋਜੇਹਮਰੀਅਬਹੀਤੇ॥ਜੇਚਲੈਪੁਰਬ
ਕੋਤੁਨੀਨਰਨੀਉਲਟੀਨਬਹੀਕਬਹੀਤੇ॥੧੩॥ ਸਵੈਯਾ
ਧਾਇਚਲੀਬਹੁਰੋਨਚਲੈਬਸਦੇਖਹਸੇਸਿਯੋਸਰਪੁਰਾਈ॥ਅ
ਇਕਯੋਨਬਰੈਬਲਿਜਾਉਜੁਆਗੇਹੁਕੀਤਿਨਅਸਚੁਕਾਈ॥ਅ
ਹਿਤਹੀਅਬਕੇਬਰਹੈਤਹਿਦੇਉਪਤੋਕਹੀਓਸਮਝਾਈ॥ਸੰਗਰਿਖ
ਸਰਕੇਬਨੋਮੇਤੁਮਤਰਕਾਮਾਰਪਤਾਰਪਾਈ॥੧੪॥ ਸਵੈਯਾ
ਆਇਕਹੀਸੋਈਬਾਤਸੁਨੀਸਬਸੇਨਬਰੈਤਿਨਔਰਬਤਾਈ
ਜਾਇਕਯੋਸਿਗਪਾਨਨਲੇਰਪੁਨਾਬਕਛੁਮੁਹਿਔਰਜਨਾਈ
ਬਾਰਛਿਸਤਾਟਿਗੀਇਤਤੇਉਤਰਾਮਭਲੀਉਪਮਾਜੀਅਅਈ
ਮਾਨਹੁਬੀਰਨਕੁਲੁਉਤਰੋਰੇਖਬਰੇਨਦਨਾਉਚਲਾਈ॥
੧੫॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਤਿਨਹੁਬਿਚਾਰੀਏਨਦੋਉਬਿਚਾਰੀਪਤਿਰ
ਹੀਨਹਮਾਗੀਤਬਆਪਰੂਪਦੇਗਈ॥ਧਾਇਤੇਪਹਲਧਰਸੀ
ਸੀਸੋਤਅਕਾਸਕਰਦੇਕਏਕਬਹੋਕੇਸਰੋਦਫੇਲੋਗਈ॥ਬਧ
ਗੀਦਿਵਨੀਕਛੁਮੇਸੀਬੋਲੀਬਧੀਜਾਤੇਜਨਕੀਭਰਾਨੀਕਪੇਮ
ਨੇਜੁਗੀਦੇਗਈ॥ਰਾਮੇਲਪਾਨੀਜੇਸੇਸਿਕਰਭਵਨੀਕਯੋਨਾ
ਬਧਾਕੇਹਾਬਸੇਸੁਪੀਤਿਗੀਤਿਖੇਗਈ॥੧੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹ
ਬਨਸੇਨਰਮੁਭਨੋਫਰਸੁਯਨਕੀਕੋਰੁਪਾਵਨਲਚੀ॥ਮੇਰੀ
ਚਿਕਦੇਹਤਬੈਅਜਹੁਦਖਸੋਛਿਨਏਕਨਦਾਗੀ॥ਰਾਮਸੇਬਤ
ਕਹੀਨਦੇ॥ਜਿਨਯਾਹਬੈਅਜਹੁਅਨੁਗਾਗੀ॥ਸੋਤਿਸਗੀਸਿਰ

ਪਾਇਰਹੋਅਗੀਤੁਯਹਿਰੁਪਤਜੈਨਾਸਭਗੀ॥੧੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ੫੫
 ਰਮਹਸੇਸਿਯਕੋਰੁਖਦੇਖਹਮੇਨਕਛੁਧਹਿਬਾਤਨਈਹੈ॥
 ਤੁਨਹੁਤੀਰਿਖਿਕੇਸਿਗਮੇਤੁਨਮੇਇਕਯੋਸੀਏਮਾਰਲਈਹੈ॥੧੨॥
 ਹਿਬਪੋਜਿਨਸੀਰਪੁਬੀਰਸੇਯੋਬਨੈ॥ਕੋਊਜੋਨਗਈਹੈ॥ਨਾ
 ਕਾਛਿਨਾਇਕਤਿਕਚਛਾਇਸੁਏਕਾਨਿਸਿਕਚਲਾਇਦਈਹੈ॥
 ੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਟਯੋਪੈਨਕਸੇਕੁਜਬਨਾਇਸਹੀਰਪੁਰ
 ਇਏਬਾਤਗੁਸਾਕੀ॥ਲੋਪੁਰਚਾਤਗਈਢਿਗਰਾਵਨਜਾਇਪ
 ਗੀਜੈਸੇਭੀਤੁਤਸਾਕੀ॥ਬਾਤਸੁਨੇਤਨਮਾਗਉਠੀਢਿਗਨਾਰਿਕ
 ਹੇਤੁਜਬਾਤਗੁਸਾਕੀ॥ਰਾਮਸੋਕੋਪਕੀਏਬੁਕਹਾਤੁਮਜੋਰਤਕ
 ਨਹਿਨਕਸੁਸਾਕੀ॥੯॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਏਕਨਿਸਾਚਰਹਸ
 ਪਰੇਕੁਲੀਕਰੀਰਪੁਰਾਇ॥ਨਕਕਾਢੇਦੋਗੀਹੁਤੀਆਈਨਾਕ
 ਕਟਾਇ॥੧੦॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਏਕਕਹੈਤੁਮਹਸੇਜਿਨਕਹੇਬ
 ਤਸਮਝਾਇ॥ਬੁਢਿਆਮੁਏਨਰੇਈਏਪੀਜਮਗੀਧੋਜਾਇ॥੧੧॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਨੈਕਨਨੈਨਸਿਗਾਹਿਯੋਤਲਫੈਲੀਕਾਪਤੀ
 ਜੋਥੋਰੇਜਲਮਾਹਿਜੇਠਮੀਨਦਵਰਬਸੈ॥੧੨॥ ਕਬਿਤੁ
 ਕਾਜਓਕਹਬਰੋਆਗਜੇਜਰਦੈਜੋਗਸਿਪੁਸਬਬਾਹਿ
 ਕੈਸੇਬੁਝਮੋਰੇਜਾਇਕੈ॥ਬੁਝੀਅਬਬਤੁਸਤਹੀਨਦੇਖੇਜਹ
 ਮਾਨਸਜਨਦੈਜੋਰਜੇਗੀਬਨੇਆਇਕੈ॥ਕਾਲਹੀਪਛਚੋਸੇ
 ਖਨਾਗਹੁਕੋਮੋਗਛਿਤਲੈਪਤਾਛਤਰੋਕਿਹੈਮੋਰੀਬਿਖਖਾਇ
 ਕੈ॥ਕੈਸੇਜੀਓਅਜਮੋਹਿਕੈਸੇਭਵੈਰਜਨੋਲੋਤਾਪਸੀਬਿਛੋਰ
 ਬੀਯਲਜਾਊਨਚੁਰਾਇਕੈ॥੧੩॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਐਸੇਸੋਰਕ
 ਕ੍ਰੋਭਰੈਮਨਹੀਮੈਮਰੈਤਬਮੇਘਨਦਆਦਿਬਾਤਕਹੀਹੈਉਖਦਿ
 ਕੀ॥ਬੋਲੇਖਰਦੁਖਨਾਤਿਮੁਰੀਸੀਗਦੀਨੇਤੁਡਕਹੇਜਾਇਮਚੋਸ
 ਈਬਾਤਕਿਨੋਜਾਇਕੀ॥ਪਾਏਨਯੋਰਬੋਕੋਕਾਪਚਹਰੇਸਝ

ਕਿਸੇ ਜੁਰੇਰਾ ਮਬਾਤ ਕਹੇ ਸਤੁ ਭਾਇ ਕੀ ॥ ਆਵੈ ਜੋ ਪਿਨਾ ਕੀਤ ਉਰੁ
 ਰੈ ਨਤਾ ਕੀ ਦਸ ਮੂੰਡ ਤੇ ਨਹੇ ਇਧਾ ਹਿਕ ਦੀਰਘੁ ਰਾਇ ਕੀ ॥ ੮੪ ॥
 ਕਬਿਤਾ ॥ ਆਨ ਢਿਗਗਾ ਜੇ ਕੇਈ ਛਾਤੁ ਨ ਬਝਾਇ ਬਜੇ ਬਰਦੁ
 ਖਰਾਇ ਰਾਮਾ ਏਵੇ ਖਕੈ ਹਸੇ ॥ ਇਨਹੀ ਸੋਲ ਰਬੇ ਕੇ ਕਾਜਹ ॥
 ਅਏ ਭੁਏ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਤੁਮਰਾ ਵਨ ਭਏ ਭਸੇ ॥ ਬਜਰ ਬਬਾ
 ਰਨ ਪਦਾਤ ਕੋ ਉਨਹੀ ਏਉ ਬੈਠੇ ਜੋ ਗਭੇ ਸੁਮੁ ਸਕਾਇ ਬਨ ਮੇਧਸੇ
 ॥ ਏਕ ਬਾਨ ਕਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ਏਕ ਬਸੇ ਏਕ ਜੇਨਿ ਸਿਕਨ ਸੇਲਿ ਕਬ
 ਸੇ ਤੇਨ ਪਰਬਸੇ ॥ ੮੫ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਸਬ ਬੋਲ
 ਬਡੇ ਭਟ ਅੰਤ ਉਪਾਇ ਕਹੇ ਸੁਕਰੇ ॥ ਉਨ ਲਾਖਨ ਮੇਨ ਹਿਏ ਕ
 ਏਕੋ ਦਖ ਹੈ ਛਤਿ ਆਂ ਕਿਯੁ ਭਾਤਿ ਭਰੇ ॥ ਜੁਗੀਆਇ ਹਲਿ ਕਮ
 ਗੀ ਬਸੇ ਸੇਈ ਦ੍ਰਿਸਿ ਮਗਸੇ ਬਨ ਜਾਇ ਚਰੇ ॥ ਕਰ ਭੇਸਤ ਪੋਧਨ
 ਕੋ ਕਨ ਮਾਗ ਬੇਸੀ ਅਹਿ ਕੋਇ ਹੁਤਾ ਭਿਹਰੇ ॥ ੮੬ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਭਲੀ ਭਲੀ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠੇ ਮਨ ਮੇ ਸਬ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਰਾਜ ਰਾਖ
 ਗੀ ਬਨੇਤਾ ਪਰ ਰੁਪ ਕਨਾਹਿ ॥ ੮੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਲਈਯ
 ਮਕੀ ਬਾਤੁ ਜਹਾਤ ਪੋਧਨੁ ਪਸੁ ਕਿਯੋ ॥ ਕਹੇ ਕੀਕੁ ਸਰਾਤ ਮਸਪਾ
 ਪੀਤ ਨੁਤਾ ਪਸੀ ॥ ੮੮ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨ ਬਿਰਚਾ ਏਵੇ
 ਬੋਲੀ ਬਚਨ ਰਿਸਾਤ ॥ ਖਰਦੁ ਖਨ ਪਲ ਮੇ ਹਤੇ ਤਹਾਨਾ ਹਿਕੇ ਜਾਤ
 ॥ ੮੯ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਏਕ ਪਈ ਦਸ ਕੀਧ ਗਈ ਲਪਟੀ ਪਈ
 ਸਰਾ ਫੁਪਟੀ ॥ ਹਛਿ ਪੁਰਿ ਜਟੀ ਕਮ ਠੀ ਪਈ ਸਮ ਤੋਰ ਰਈ
 ਨ ਬਾਚ ਕਟੀ ॥ ਨਠੀ ਰਤਿ ਨ ਬਛੁਟੀ ॥ ਤੇਨ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤ ਨ ਚਤੁ ਮ੍ਰਿਤ
 ਸੁਹਟੀ ॥ ਸੁਨ ਕੀਕ ਗੀਛ ਗਨੀ ਨ ਕਟੀ ਸੇਈ ਰਾਮਾ ਬਿਰਾਜਤ ਪਰ
 ਬਟੀ ॥ ੯੦ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਹਾਬ ਨੇਰ ਨਿਭਾਇ ਸਿਰੇ ਧਰਨ
 ਸੁਨੇ ਤੇਕ ਹੋਇ ਕਬਾਤੋ ॥ ਰਾਜਨ ਕੇ ਮੁਕਟਾ ਮਨਿ ਰਾਜਨ ਪਾਵਨ
 ਰਾਮ ਸੇਵੀ ਨ ਸੇਨਾਤੋ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਬਿਰਾਗੁ ਜਸੁ ਸਚੇ

ਹਿਲੋਕਰੁ ਰੈਦਿਨਰਾਤੋ॥ ਬਾਤੁਪੁਰਾਤੁਨਯੋਜੁਨਿਏਘਟਕੇਰਾ ५१
 ਸੋਨਕਰੈਗਜਮਾਤੋ॥ ੯੧॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਮੁਰਖਨਾਹਿ ੦੮
 ਦਸੋਸਿਰਸੋਸਖਿਨਾਨਤੋਹੋਦਿਨਅਦਘਟੇਰੈ॥ ਲੋਚਨਬੀਸਮ
 ਸੁਭਤਨਾਹਿਨਹਾਥਨਬੀਚਹਥਾਚਜੁਟੇਰੈ॥ ਪੁਤਸਪੁਤਤੁ
 ਜੋਮਘਵਾਜਿਤਸਿਭੁਸੋਕੋਨਸੇਦਾਨਬਟੇਰੈ॥ ਸੁਦ੍ਰਿਫੁਜਨੈਸਕ
 ਸੋਤਨਯਾਹੀਤੇਜਾਨਤਗਾਮਲਟੇਰੈ॥ ੯੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਬੁ
 ਧਅਪਾਦਨਰਾਵਨਨੀਚਮਰੀਚਸੋਬਾਤੁਕਹੀਸਮਝਾਈ॥ ਯੈਦੋ
 ਉਬੀਰਸੋਰੋਵਰਤੀਕੁਟੀਗਟਿਤੇਜੁਤਹਾਨਸਮਾਈ॥ ਨਾਰਿਅ
 ਨੁਪਮਹੈਤਿਹਸਿਗਭੁਰਵਹੁਆਇਸਸੀਸਚਢਾਈ॥ ਛਾਤੁਸਮ
 ਨਪਜਲਕਰੋਜਿਨਪਾਨਤੁਜੈਤਜਪਾਨਪਜਾਈ॥ ੯੩॥ ਸ
 ਦੈਯਾ॥ ਜਲਕੇਬਾਤਮਰੀਚਮਹਾਮੁਨੀਦੇਹਤੇਬਾਸਛੁਟੇ
 ਬਜੀਕੋ॥ ਰਾਮਸੋਬੈਕੀਏਸੁਖਹੈਨਲਿਯੇਦਸਕੀਧਕਲਿਕਕੋ
 ਟੀਕੋ॥ ਉਰਦੇਤਉਤਰਹੋਸਿਰਯੋਤਰਫੈਜਸਮੀਨਬਲੀਕੋ॥ ਸੋ
 ਨਕੀਦੇਹਭਈਤੇਕਹਾਂਸੁਤਉਮ੍ਰਿਗਮੋਦਕਸਿੰਘਬਲੀਕੋ॥ ੯੪॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ਜਾਣਬੈਨਰਿਸਾਤੁਬਨੈਠਹਿਰਾਤੁਬਨੈਨਹਿਹੈ
 ਚਿਤਾਈ॥ ਯੈਉਤਪਾਤੁਕੀਬਾਤੁਸਹੀਜੋਪੈਰਵਨਗਾਮਤੇਪ੍ਰਲਉਤ
 ਈ॥ ਤੋਮਲਕੋਪਛੁਤਉਅਬਿਤਲਕਪਤੀਗਹੁਗਾਮਕੋਪਾਈ
 ॥ ਠਢੇਰਯੋਮ੍ਰਿਗਸ੍ਰਗਾਇਯੋਤਿਨਕੁਦਤਫਾਧਤਰਲਦਿਖਈ
 ॥ ੯੫॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਫਿਰਬੋਲੀਮਦੋਦਰੀਭੁਮਲਾਨੀਸਬਰਾ
 ॥ ਜਮੋਰੋਵੈਤਮਰਾਤੁਕੋਜਾਨਤਰਦਿਕੀਬਾਤੁ॥ ੯੬॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਕੁੰਭਕਰਨਬਸਸੈਨਤੁਮਰਾਜਬਸਮੋਹਿਯੇਦਰਕਟੁਕੋਸਲਿ
 ਕਪਕਿਗਹਿਰੇਗਾਡੀ॥ ੯੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਜਹੁਚੇਤਸਿਭੁਰ
 ਪਿਯਤਿਯਬੈਨਨਮਨਧਰੇ॥ ਪਾਪਬੀਜਜਿਨਤੁਰਛਾਯਦਹੇਲੀ
 ਵੈਸਸੀ॥ ੯੮॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਬੋਲਗਯੋਸਿਫਕੋਸੁਨਰੋਪਤਿ

ਤਾਹੀਕੇਸਿਗਸੁਹਾਗਮਾਰੇ। ਭੂਤਲਬਾਸਰਯੋਕਲਕੋਅਬੋਤਰੁ
ਮਤੇਜੜਮੂਲਉਖਰੇ। ਛੀਨਭਯੋਤਪਤੋਹਿਨਸੁਸ਼ਤਜੇਤਰ
ਉਪਰਤੇਮੀਧਿਆਰੇ। ਰੇਸਠਕੰਤਰਹੋਹਟਕੇਨਭੁਲੇਘਰਤੇਪਟ
ਰਾਮੁਬਿਸਾਰੇ॥੮੮॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਰਾਮਸੋਨਬੈਰਕਰਪਾਪ
ਜਿਯਮੇਨਧਰਮੁਨਿਸੋਨਅਰਬਾਤਕੀਜੈਨਨਿਦਾਨਕੀ॥ ਅਜ
ਉਲੋਕੁਸੁਗਤਭੁਗਨੀਕੀਥੇਰੀਬਾਭੁਨਕਕਾਟੀਕਾਟੀਏਕਪੈਗਈ
ਅਚਾਨਕੀ॥ ਕੇਤੇਬਲੀਮਾਰੇਖਰਦੁਖਨਪਛਾਰੇਅਬਤੂੰਦੈਚਲੇ
ਜੇਗੀਅਧਿਬਾਡਨਸਜਾਨਕੀ॥ ਜਾਹਿਜੋਨਮਸੈਕੰਤਕਹੁਕੀਬਲ
ਇਜਾਨੈਅੰਰਸਬਕੀਜੇਏਕਹੋਰੇਜਿਨਜਾਨਕੀ॥੧੦੦॥ ਕ
ਬਿੰਤੁ॥ ਨਾਰਿਕੀਨਮਾਨੀਬਾਤਦਿਨੀਸੋਕਹੋਰਾਤਬਰੋਉਤਪ
ਤੋਨਹਾਰਚਲੇਧਾਇਕੇ॥ ਆਪਬਨੇਜੇਗੀਆਕੇਕੀਜੇਏ
ਰੀਚਮੁਨਿਦੇਖੋਕਦਿਰਾਮਮਿਗਸੋਨੇਕੋਬਨਾਇਕੇ॥ ਕਹੁਪਾਤੁਖ
ਤਕਹੁਉਚੇਤੁਕੁਗਤਲੰਗਰਾਤਕਹੁਕਹੁਆਗੇਨੀਚੇਸੋਹੇਆਇ
ਕੇ॥ ਕਹੁਚਲੇਦੋਰਬੈਰਪਾਤੁਨਕੀਓਰਕਹੁਜਾਨਕੀ॥ ਨਿਦਾਨਪ
ਹੀਹੋਲੁਭਾਇਕੇ॥੧੦੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਨਕਸੁਤਾਮਨਮੇਕ
ਹੈਕੋਮਿਗਪਕਯੋਜਾਇ॥ ਕਠਿਨਕਠਨਈਕੋਟਰੈਬਿਨਰਾਮੁ
ਬੀਰਸਹਾਇ॥੧੦੨॥ ਜੋਰਠਾ॥ ਕੰਚਨਮਿਗਕੇਏਤੁਹੋਜ
ਚੋਰਪੁਨਾਬਕੇਜੇਬਨਬਸਸੁਖਦੇਤਾਅਰਜਾਨਤਪਰਪੀਰਕੇ
॥੧੦੩॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਕੀਨੋਸੋਈਕਾਮਾਗੇਆਪਪੀਛੇਰ
ਮਬਲਜਾਇਕਦਿਰਾਮਮੇਸੋਹੁਪਦੇਖਜੀਜਿਯੇ॥ ਛੀਨੀਗਹ
ਬਾਹਿਪੁਤੁਤੰਡੇਮੁਸਕਾਹਿਸੀਤਾਕਹਾਚਲੇਜਾਇਯਾਬੈਰੁਕ
ਯੋਕੀਜਿਯੇ॥ ਕੰਜਨਕੀਓਟਪਾਤੁਹਾਬਨਸੋਰੇਕਕੀਬਾਤਮਿ
ਗਕੰਚਨਕੋਨੀਕੇਦੇਖਣੀਜਿਯੇ॥ ਪੀਨੇਬਲਹੋਨਤੁਮਕੋਹਰਕੇ
ਉਨਾਯਾਹਿਸਾਫੀਕੋਕੇ॥ ਜਾਖਿਲੋਨਾਕਰਦੀਜਿਯੇ॥੧੦੪॥

ਕਬਿਤੁ॥ ਕੁਧੋਚਿਤੁਗਮਿਗਮਿਗਸਬਦਾਪਿਰਮਜੈ ॥ ੫੯ ॥
 ਸੇਸਿਟੁਸੀਗਮਨੇਦੁਸਰੇਅਨੰਗਹੈ॥ ਮਗੋਬਿਨਅਨਦੀਨੇਪ
 ਨਖਨਿਖੰਗਤੋਚੇਰੰਗਨਪਛੁਨੈਜਸੇਹਠਹੀਮੇਰੰਗਹੈ॥ ਕਾ
 ਰਪੁਬੀਰਤੂਸੁਰੰਗਦੇਖਭੁਲੇਜਿਨਭਜੈਸੁਖਅਜਤੇਤੁਰੰਗਪ
 ਠਤੰਗਹੈ॥ ਕੀਨੋਦੁਖਪਗਿਸੁਨਜਾਨਕੀਭਰੰਗਨੇਨੀਹੋਇਨੁ
 ਰੰਗਸਹਿਬਤੋਈਕੁਰੰਗਹੈ॥ ੧੦੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੋਚਬ
 ਦੋਜੋਜਿਯਮੇਤਬਯੋਮ੍ਰਿਗਕੀਚਨਕੋਨਰਦੋਜਗਸਾਈ॥ ਜੋ
 ਨਬਧੋਸਿਧਪ੍ਰਾਨਤਜੈਅਰਮੇਅਬਲੋਕਬਹੁਨਰਸਾਈ॥ ਬੀਰ
 ਹਿਬੋਲਕਯੋਸੁਖਸੇਵਿਠਕਾਟਹੈਬਨਮੇਅਬਤਈ॥ ਜਾਨ
 ਕੀਆਨਕੀਦੇਖਤਹੈਤਉਛਾਤੁਤਹੈਤੁਮਰੀਸਰਨਾਈ॥ ੧੦੬॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਆਇਸਨੈਕਸੁਨਪ੍ਰਭੁਕੋਜਸਿਕੇਰਬਕੀਮ੍ਰਿਗਜ
 ਇਉਖਰੋ॥ ਕਹੇਕੋਨਬਕਰੇਸੁਮਕੋਤੁਮਯਹਿਕੋਛਿਨਹੀ
 ਮਹਿਮਾਰੋ॥ ਜੋਛਲਮੋਹਿਛਲਾਇਚਲੈਬਿਨਵਾਹਿਰਿਰੇਨਹਿ
 ਰੋਪਗਧਾਰੋ॥ ਬੀਰਸਹੀਸਿਯਮੋਹਿਕਹੀਅਬਹੈਤੁਮਕੋਕਿਹ
 ਭਾਤੁਪਚਰੋ॥ ੧੦੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬੀਚਨਕੋਮ੍ਰਿਗਤੋਅਬਲੋ
 ਨਬਿਰਚਿਰਦੋਦੁਖਕੋਛੁਲੁਹੈ॥ ਕਿਕਲਿਕਬੋਰਪੁਬੋਕਲਕ
 ਕਿਨਿਸਚਰਕੋਬਨਮੇਛਲਹੈ॥ ਕਿਧੋਰਾਵਨਤੇਜਬਛੋਜਸਮੁਪ
 ਛਕਾਹਿਸਮਾਪਤਿਕੋਜਲੁਹੈ॥ ਕਹਿਰਾਮਚਲੇਸਿਯਛਾਡਕੁਟ
 ਪਿਯਕੋਨਕਛੁਤਿਯਕੋਬਲੁਹੈ॥ ੧੦੮॥ ਇਤਿਸੀਰਾਮਗੀ
 ਤੇਕਪਟਮ੍ਰਿਗਆਇਬੋਨਾਮਤ੍ਰਿਤੀਅੰਕ॥ ੩॥ ੩੧॥ ਸ
 ਵੈਯਾ॥ ਏਕਰਤੀਰਸਰਾਸਨਸੀਰਪੁਬੀਰਚਲੇਸਿਯਬੋਲ
 ਅਰੇਧੈ॥ ਛਾਧਤਖੇਲਤਲੇਨਿਕਸੋਤਿਨਹੁਮੁਨਿਏਕਬਿਨੋਦ
 ਕਰੇਧੈ॥ ਬੋਨਮਿਠੈਤਬਏਕਹਿਬਨਭਿਗਾਇਲਿਯੋਬਿਨਪ੍ਰਾਨ
 ਪਛੇਧੈ॥ ਜਸਕੀਤਮ੍ਰਿਗਹੇਤੁਹਰੇਤ੍ਰਿਨਤੋਰਪੁਖਾਡਬਨਾਇਧਰੇਧੈ॥

੫੦

੧੧੧) ਕਾਇਤੁ) ਗਿਕੋਕਹਿਗਮਨਾਮਲਛਮਨਕੋਪੁ
ਕਾਰਲੀਨੇਬਾਰਬਾਰਮੁਖਸੁਨੇਸੋਅਚਾਨਕੀ)ਮਿਰਹੀਕੋਕੇ
ਤਮਨਨੈਨਕਾਨਏਕਤਾਨਸਾਵਧਾਨਠਾਢੀਉਤਕੈਕੈਧਜਾਨਜਾਨ
ਕੀ)ਬੋਢਉਤਪਾਤੁਰਾਮਗਾਤਕੀਨਕੁਸਗਤਤਾਕੋਟਲਲਾਗ
ਯੋਬਾਤਕਰੀਨਸਜਾਨਕੀ)ਏਟੈਧਰਮੀਜੈਕਰਤਾਤਬਿਧਪੀਰ
ਰਰਪਾਨਕੋਨਲੇਤਦੇਹਲਾਗਤਗਿਲਾਨਕੀ)੨) ਕਾਇਤੁ
੧) ਬੋਲਲਛਮਨਜੁਸੋਕਹੀਸਬਬਾਤਸਿਯਜਾਹੁਅਬਬੀ
ਰਸੁਪਲੇਹਬੀਰਪੀਰਕੀ)ਸੋਕਰਜਮਾਭਮੇਸੋਕੋਨਤੀਲਏਕ
ਮਾਹਿਟੇਢੀਕਰਭੈਹਚਿਦੇਖੇਰਪੁਬੀਰਕੀ)ਸੋਕਸਿਵਸੇਖ
ਸਿਧੁਚੰਦ੍ਰਮਾਬਿਰਚਿਜਮਨਰਪਤਿਸੇਵੈਰਜਜਾਕੇਪਗਤੀਰ
ਕੀ)ਮਾਰਮਿਗਕਚਨਕੋਮੇਹੀਮਿਗਰਜਰਾਮਕਾਹੋਕੋਪੈਹੋ
ਸਫਰੀਬਿਨਾਹੀਨੀਰਕੀ)੩) ਸਦੈਯਾ) ਘਾਤਕੋਰ
ਘੁਨਾਬਾਬਿਨਾਤਨੁਤੁਮੁਹਿਬਾਤਨਹੀਸਮਝਾਵੈ)ਵੈਪਦਕੀ
ਬਿਨਾਨਿਰਖੇਘਰੀਚਾਰਭਈਕਹਕੋਬਨਅਵੈ)ਹੈਦ੍ਰਿੜਪ
ਤਿਸਹੀਪਛੁਸੇਸੁਨਤਾਹਿਤੇਜਲਕੀਤੇਹਿਪਠਾਵੈ)ਲੈਕਰਬਾਨ
ਨਿਖੰਗਕਸੋਕਦਿਵਰਹਿਤੇਪਗਕੋਸਿਰਨਵੈ)੪) ਸਦੈਯਾ
੧) ਏਕਾਬਿਚਾਰਕਿਯੋਮਨਮੇਸਿਯਕੋਹਠਤੇਪਛੁਪੇਅਬਧਉ
ਹੈਬਨਮਾਹਿਨਿਸਾਰਕੋਛਲੁਮਾਤਕੋਬੋਲਨਕੋਉਲਹਉ
ਰੇਖਕਰੀਚਉਰਕੋਯੋਸੁਨਯਤੁਜਪਉਨਦੇਹਿਅਗਾਊਜੋ
ਬਿਧਿਲੋਇਹਬੀਚਪਰੇਜਰਛਾਰਉਭੈਤਨਕੀਤੁਰਤਾਉ)੫)
ਸਦੈਯਾ) ਯੋਕਹਿਕੈਸੋਈਜਾਤੁਭਯੋਬਨਭੁਫਤਰਾਮਘਰੀ
ਲਪਾਯੋ)ਤੋਲਗਾਗਦੁਨਦੈਜੁਗੀ)ਅਸਿਯਕੋਢਿਗਗੋਕਪਨਾਯ
ਗਾਯੋ)ਜਾਨਾਮਤੀਤੁਭਰੇਕਰਤੈਲੁਰੇਖਤੇਬਹਰਪਾਉਨਪਾਯੋ)
ਹੈਦ੍ਰਿੜਪਧਰਲਯੋਕੋਦਾਨਬਯੋ)ਕੋਲੋਨਹਿਖਯੋ)

੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਜਕਰਤੁ ਮਭੁਖਲਗੋਹਮਖਪਰਾਓ ੬
 ਕੇਅਚੋਧਰੈਗੋ॥ ਭੁਮਨਭੀਖਬਧੀਕਿਹਕਮਸੁਤੋਹਿਤਜੇਅ
 ਨਹੁਨਮਰੈਗੋ॥ ਜਾਨਤੋਹਿਜਿਯਮੇਸੁਨਸੁਦਬਿਰੋਸਿਗਰਾਮਨ
 ਆਇਲਰੈਗੋ॥ ਯੇਸੁਨਹੈਕੋਉਭੀਖਬਿਨਾਗਯੋਰਾਂਦਿਨੁਜੇ
 ਨਹੁਨਕਰੈਗੋ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਯੇਤੁਰਪਾਇਪਿਸਚਕ
 ਧੈਬਿਧਜਾਨਤੁਮੁੰਡਕਲਿਕਦਿਯੋ॥ ਰਪੁਬੀਰਹਿਜਾਚਰਥੇ
 ਤਜਤਿਦੁਲਤਾਦਿਨਹੈਕਿਹਕਮਜਿਯੋ॥ ਅਬਯੋਚਲਹੈਸ
 ਰਾਮੇਯਾਹਿਬਾਤੁਨਹੈਘਰਰਾਮਨਬੀਰਬਿਯੋ॥ ਤਬਪੀਅਇ
 ਨਸਿਯਏਕਮਭੀਤਹਿਭੀਖਦਈਨਸਿਬੋਧਕਿਯੋ॥ ੮॥ ਕ
 ਥਿਤੁ॥ ਰੇਖਛਾਤੁਸਉਤੋਤੁਰਾਉਲਛਮਨਜੀਤੇਭੀਖਬਿਨ
 ਦੀਨੇਭੀਖਮੀਰਹੈਨਪਾਵਤੀ॥ ਕੋਉਮਿਦਭਾਗੀਯਹਰਾਮਕੇਸ
 ਆਗੋਆਯੋਦਰਸਨਪਾਵਤਹੈਦੇਤਨਸੀਕਾਵਤੀ॥ ਭੀਡਮੇਟ
 ਦੇਉਫੇਰਤੀਰੁਹੀਮਿਲਾਇਲੇਉਵੈਦੈਬਾਤਸੇਈਭਗਵੰਤਜੁ
 ਕੋਭਾਵਤੀ॥ ਦੇਖੋਕਵਿਰਾਮਕੋਨਜਾਨਕੀਸੋਕਹੈਯਾਹਿਤੀਰੁਹੀ
 ਮੈਬੋਲਕੈਜਿਜਾਗਨਚੁਕਾਵਤੀ॥ ੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੋਹੀਭੀਅ
 ਇਸਬੋਲਉਯੋਤੁਮਾਇਸਦੇਹਕਛੂਨਹਮਾਰੇ॥ ਹੋਉਰਸਉ
 ਕਹਾਬਸਹੈਉਪਜੀਨਦਯਾਜਿਯਮਾਹਿਤਿਹਾਰੇ॥ ਭੀਡਮਿਟਾ
 ਵਤਹੀਉਨਸੁੰਦਰਸੁਰਸਸਿਗਿਰਹੈਨਕੁਤਰੇ॥ ਯੇਨਹਿਜਾਨ
 ਤਸੋਸਠਰਾਵਨਮਯਾਤੁਭੀਖਕਿਮੀਰਪੁਕਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਰਾਹੀਕੇਹੇਤਲਈਕਰਭੀਖਦਈਤਜਨਦੁਲਨਕੀਨਦੁਲੁਸੀ
 ਬੋਲਕਯੋਅਬਬੀਰਤੋਪੋਧਨਯੇਜਬੋਲਨਹਿਰਾਮਬਿਲਾਸ
 ਆਇਕਯੋਦਿਗਹੀਕਪਟੀਜਿਯਮਸਹੁਲਕਨੇਰਪ
 ਲਾਸੀ॥ ਭੀਡਮਿਟੀਪਗਸੇਜਬਹੀਤਬਰਦੁਗਾਮੀਮਨੇਚੰਦ
 ਕਲਾਸੀ॥ ੧੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਭੀਡਕਟੀਕਿਯੋਆਉਦਸ

੬੨ ਨਨਕੈਸਿਵ ਬੋਲਨੀਰਟੁਟੀ॥ ਕਵਿਗਾਮਕਿਪੋਕਹਿਠਾਘ
 ੫੧ ਘਕੇਸੁਖਕੇਸਰਕੀਜਨਮੈਲਟੁਟੀ॥ ਕਿਧੇਦੇਵਨਕੇਦੁਖਠਾ
 ਸਿਹੁਤੀਸਿਯਕੇਪਗਲਾਗਤਰਾਕਟੁਟੀ॥ ਮਨੋਰਾਵਨਗਾਹੁ
 ਮਸੀਕਕਲਾਕਟਪੁਰਨਮੇਪਰਦਝਪਟੀ॥ ੧੨॥ ਇਉਂ
 ਸੀਰਾਮਗੀਤਿਸੀਤਾਹਰਨਨਾਮਚਤਰਬੇਅੰਕ॥ ੪॥ ੩੨੨॥
 ਕਬਿੱਤੁ॥ ਚਾਬਗਹਿਲੀਨੋਨਜੁਬੀਖਕੇਸੁਠਰਦੀਯੋਐ
 ਸੋਕਾਮੰਕੀਨੋਜੋਸੋਕੋਓਨਕਰਤਹੈ॥ ਗਾਇਰਪੁਬੀਰਰਨਪੀਰ
 ਪਰਪੀਰਹਰਿਅਜਤੋਬਿਗਹਿਮੁਠੁਠੁਮਮੇਪਰਤਹੈ॥ ਚਾਇ
 ਲਛਮਨਮੇਰੇਦਿਗਤੇਕੋਨਾਇਹਾਇਹਾਇਕਰਜਾਨਕੀਪੁ
 ਕਚਜੇਜਰਤਹੈ॥ ਭੀਠਤੇਬਿਛੋਰੀਰਾਮਛਾਡੇਮਿਗਬਾਤਬ
 ਰੀਜੁਗੀਆਅਘੋਗੀਮੋਹਿਬ੍ਰੇਗੀਮੇਪਰਤਹੈ॥ ੧॥ ਕਬਿੱਤੁ
 ॥ ਚਾਸੁਰੇਸਹਾਬਿਰਚਛੇਮੁਖਸਸੀਗਨੇਸਜਾਨਤਦਿਨੇਸ
 ਯੁਕੋਬੋਛੋਕਛੁਪੋਤੁਹੈ॥ ਸਚਕਯੇਜਾਨਕੀਸੁਕਾਹੋਕੋਛੁਡਾਏ
 ਦੇਵਰਾਮਕਵਿਕਾਮਅਜਉਨਹੀਕੋਹੋਤਹੈ॥ ਲੋਊਯੋਲੋਕੇਸ
 ਤਜਤਾਪਸੀਕੋਭੁਖਜੁਜਬੀਸਦਸਸੀਸਕਰਬੋਛੋਕੁਲਗੋ
 ਤਹੈ॥ ਬਿਦਭੁਯੋਭਾਗਾਐਮਦੇਰੀਸੁਹਾਗਕਯੋਰਾਮਰਾਮ
 ਰਾਜਅਬਤੇਰੋਨਉਦੋਤਹੈ॥ ੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਹਬਿਧਿ
 ਸਿਯਰਾਵਨਹਰੀਰਾਮਹਰੇਮਿਗਪਾਨਾਬਹੁਤਸੁਖੀਅਤਿ
 ॥ ਇਕਦੁਖੀਕਥਾਆਨਕੀਅਸਾ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਯੋਜਾਨ
 ਤਸਬਕੇਇਯਹਿਮਗਤੁਜਸੁਰਮਗਰਯੋਜਨੁਕਸੁਤਾਨ
 ਹਿਹੋਇਮਨਹਮੀਚਲੈਲੁਭਉਭੀਮ॥ ੪॥ ਸਦੇਯਾ॥ ਉਤਮ
 ਰਭੁਰੀਗਹਿਰਾਮਫਿਰੇਬਨਤੇਘਰਕੇਸੀਗਬੀਰਲਏ॥ ਏਤ
 ਰਾਵਨਆਨਕੁਰੀਗਕਿਯੋਘਰੀਚਚਭੁਈਸਿਯਚੋਰੀਗਏ॥
 ਸੋਈਦੁਰਹਿਤੇਨਹਿਭੀਠਪਰੀਜਹਿਜੇਵਤਹੀਮਨਨੈਨਦਏ॥

ਤਹਿਨਾਇਕੇਪਵੁਤਾਇਦੇਉਜਹਿਰੇਖਕਟੀਪਗਸੋਹਰਏ॥੫॥ ੬੩
 ॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਜਾਨਕੀਪਈਗੇਇਉਠੇਰਘੁਰਾਈਕਹਿਬੀਰ ੫੪
 ਹਿਸੁਨਾਈਆਈਬਾਰਪਾਨਅੰਤਕੀ॥ ਖਾਇਕੰਤਵਾਰਸੁਖਮਾ
 ਰਕਰੇਬਾਰਬਾਰਟੁਲੀਬੇਲੇਬੋਹਿਗਜਲੇਗਯੋਬੰਸਿਤਕੀ॥ ਦੇਖ
 ਬਨਹਾਰਪਰੇਕੋਸਕਪੁਕਾਰਇਰੇਮਨੇਮਨਿਗਈਟੁਨਬਸਰ
 ਅਨੰਤਕੀ॥ ਦੇਖਜੋਤੀਨਰਿਧਾਮਪਾਛੇਬੋਲਉਠੇਰਸਚਬੀਰ
 ਰਦੇਖੀਭਾਵੈਦੇਹਸਿਧਕੰਤਕੀ॥ ੬॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਬੇਨਸੇਖ
 ਨਾਗਮੁਖਰੋਹਨੀਸੁਹਾਰਦੇਉਲੋਚਨਕੁਰੰਗਭੋਹਕੁੰਗਦੁਖ
 ਵੈਗਏ॥ ਕਿਕਲਸੇਬੈਨਅਰਚਾਲਗਜਗਜਮਿਗਗਜਕਟਿ
 ਆਜਕਰਕਸਿਨਮੈਰੈਗਏ॥ ਕਦਲੀਸੁਜੰਗਅੰਗਜੋਤਕੇਮ
 ਨਿਗਹਿਸਪਾਇਨਕੋਪਾਇਮੇਰੇਪਾਛੇਕਰਜੈਗਏ॥ ਕਹੀਰਘੁ
 ਰਾਈਛਬਜਾਨਕੀਚੁਰਾਈਸੇਈਜਾਨਕੀਕੋਮਾਰਗੁਈਤੇਈਬ
 ਯਲੇਗਏ॥ ੭॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਵੈਗਏਨਿਰਾਸਆਸਗਈ
 ਸਿਧਪਚਤੁਜਪਾਤਕੇਅਵਾਸਦੁਖਸੁਨਦੇਉਬੀਰਕੇ॥ ਚਕਵਾ
 ਚਕੋਰਨਕੁਰੰਗਸਿਧਸੇਰਨਕੋਬੁਝੈਸਿਧਸੇਧਬੁਝੈਰੁਖਪੀ
 ਭੀਰਕੇ॥ ਛੁਏਜਲਜਾਤੁਜਲਜਾਤੁਨਾਤਨੀਰਗਾਤਿਲਚੀਬਾਤ
 ਮੈਸੇਤਾਭੇਤਕਨੀਰਕੇ॥ ਲੋਚਨਚੁਰਾਤੁਨਾਹੀਸੁਧਾਨਅਥ
 ਮਾਹੀਅੰਗਨਾਬਿਹੀਨਮੈਸੇਅੰਗਰਘੁਬੀਰਕੇ॥ ੮॥ ਸ
 ਵੈਯਾ॥ ਘਸਲਾਇਲਗਾਇਨਚੰਦਨਕੋਤਰੁਤੇਨਛਤ
 ਇਰਲੀਮਨਕੇ॥ ਅਰਬੀਰਉਸੀਗਹਿਦੁਰਕਰੇਨਬੁਝੈਦੁਖਪ
 ਵਕਕੋਕਨਕੇ॥ ਨਲਨੀਵਲਪਾਤਸੇਬਾਤਕੀਏਉਤਪਤਬਰ
 ਭੁਜੀਮਨਕੇ॥ ਸੁਨਆਗਬਡੀਉਪਜੀਨਬੁਝੈਤ੍ਰਿਦਾਰਏ
 ਸਮੀਰਨਕੇ॥ ੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੀਰਘੁਬੀਰਅਧੀਰਤਿ
 ਆਬਿਨਨੀਰਭਰੈਅੰਜਰੀਜੋਰਵੈ॥ ਬੀਰਦਈਬਹੁਭਾਤਨ

੬੪
੧੮

ਪੀਰਨਪੀਰਘਟੈਪੁਹਮੀਤਨਜੇਵੈ॥ਕੈਪਹਿਠੇਰੋਗਨਨਿ
ਯੋਗਸੁਵੈਕੁਰਬੀਚਨਹਾਰਸਮੇਵੈ॥ਕੋਅਬਪਰਨਿਆਇ
ਨਸੀਪਤਿਟਰਸਿਆਪਤਿਸੀਬਿਨਸੇਵੈ॥੧੦॥ ਸਵੈਯ
ਅਬਿਬੇਕਸੁਗਾਨਕਿਯੋਨਬਿਬੇਕਬਿਦਰਪੁਨਾਥਦਿ
ਤਤੁਦੀਆ॥ਤਜਸੀਪਤਿਦੈਪਤਿਦੈਕਹਿਬਾਰਅਵਾਸਤਜੇ
ਬਿਨਬਾਸਥਿਆ॥ਜਿਨਕੇਨਿਸਬਾਸਰਕੇਮਿਲਬੇਹਿਤ
ਗਾਯੋਹੁਤੇਬਿਨਯਾਰਹਿਆ॥ਇਹਭੁਤਬਿਯੋਗਦਿਯੋਬਿ
ਧਿਆਪਸੁਵਾਗਸਿਆਪਤਿਪਾਗਸਿਯਾ॥੧੧॥ ਸਵੈਯ
ਬਾਕੁਲਡੋਲਤਹਿਬਨਬੀਬਨਬੁਝਤਲੇਗਨਗਮਸਿਦੇ
ਸੋਚੀਪਕਚੰਦਨਤਾਲਤਮਾਲਨਬਮਾਲਨਸੋਗਿਰਬੁਝਤਜੇ
ਸੋ॥ਕੁੰਜਰਕੰਜਕਦੰਬਕੁਰੰਗਨਕੁੰਗਨਕੋਕਲਕੁੰਡਭਰੇਸੋ॥
ਜਾਨਕਿਹਥਲਾਗਤਗਮਕੇਹਾਥਸੇਹਾਥਮਰੇਰਤਕੇਸੋ॥੧
੨॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਦੇਖਮ੍ਰਿਗਕਹੈਮ੍ਰਿਗਨੈਨੀਸੀਅਕਹ
ਚੰਦਮੁਖੀਚੰਦਕਹੈਦੇਖਮਾਨੋਮਤਿਬਾਵਰੀ॥ਗਾਏਬਨਗੀਤ
ਕਰਪੁਪਛਾਹਿਪੈਨਪੁਛਧਾਇਧਾਇਪੁਛੈਗਿਰਕੁਪਸਰਬੁਝਤ
ਗੀ॥ਸਦਾਸੀਲਵੰਤਹੈਅਨੰਤਭਗਵੰਤਮਨਕੀਨੈਹੈਕੁਰੰਗਦੁਖ
ਕੇਹਰਕੀਬਾਵਰੀ॥ਕੋਰੋਵਹਿਰਜਕੋਸਮਾਜਰਘੁਰਾਜਟਬ
ਦੈਸੀਬਾਓਹੁਤੀਅਬਮੇਸੀਬਹੀਬਾਵਰੀ॥੧੩॥ ਕਬਿੰ
ਤੁ॥ ਏਹੋਲਛਮਨਤੋਹਿਬੁਝਤਹੋਬਾਰਬਾਰਦੇਖਸੀਅ
ਗਈਕੈਸੀਬਾਤੁਭਈਜਨਕੀ॥ਆਹੁਟਨਪਯੋਪਗਥੇਸਨ
ਚਲਾਯੋਹਮਭਾਰੀਭੂਲਗਾਏਅਬਕੋਮਿਲਾਵੈਜਾਨਕੀ॥
ਕੋਨੈਹਰਲੀਨੀਮਾਰਭਾਕੀਕਹਾਂਕੀਨੀਕਾਦੁਬਾਤਮੇਸੀਕੀ
ਹੈਅਜਨਕੀਕਿਜਾਨਕੀ॥ਕਾਸੇਦੁਖਕਹੈਗਹੈਕੋਨਕੀਸਰ
ਅਜਭੁਲੋਹੈਮਰਨਬਾਤਜੀਯਤੇਜਾਨਕੀ॥੧੪॥

ਕਥਿਤੁ। ਬਿਰਥੀ ਬਿਹਲਾਮਨਜਨਕਸੁਤਕੇਦੁਖਤਨ ੬੫

ਕੋਨਨੀਦਪਕੈਜਗੇਚਓਜਾਮਕੇ। ਤੇਜਨਬਿਸਰਜੀਅ ੫੦

ਜਪਕੈਕੋਨਮਸੀਯਤੁਰਹਦੇਹਮੋਨਦੁਖੀਬੁਝੇਘਾਮਕੇ।

ਜਾਹਿਨਿਜਕਾਤਿ। ਸੋਏਖਪਤਜਾਤਿਸਰਬਤਕਹੈਕੋਨ

ਐਸੇਹਬਥਾਗੇਕਾਮਕੇ। ਸੇਖੁਬਟਉਆਪਰੇਦੁਖਾਅਉ

ਤਹਾਜਰੇਘਾਸਸਾਉਜਹਾਂਪਰੈਪਾਇਗਾਮਕੇ॥੧੫॥ ਸਦੈਯ

ਜਾਨਕੀਕੋਹਰਿਕੁਲਦੇਰਗਏਸਰਤੀਗਤਿਖਜਲਕੀ॥

ਕਹਿਕੈਕਨੈਨਕੁਏਦ੍ਰਿਗਸੀਤਲਸਿਪਤਦੇਖਰਤੇਪਲਕੀ ੫੧

ਅਲਿਕੇਸਗਏਅਥਏਦਿਨਨਾਥਨਈਛਬਤੋਨਲੀਦਲ

ਕੀ॥ ਮੋਨੇਸਾਈਬਿਓਗਧਰੇਮੁਰਛਾਇਡਲੀਮੁਖਮੇਲਹਲ

ਹਲਕੀ॥੧੬॥ ਵੀਪਬਿਧੀਨਪਰੇਦੁਖਸੇਜਕਹੁਕੁਨਸੀ ੫੨

ਤਪਟਾਘਨਕਾਰੇ। ਦੇਹਛੁਟੇਨਦਿਨਦ੍ਰਿਗਦੈਨਛੁਟੇਨਿਸਈ

ਸਗਾਛਾਘਨਾਰੇ। ਨਾਰਿਬਿਯੋਗਤਹਾਤਮਰੁਪਕਐਸੇਮੇਰ

ਰਤਕਮਤਦਾਰੇ। ਮੁਦੇਈਲੋਚਨਜਾਨਕੀਕੋਮੁਖਦੀਸਤਮੋਹਿ

ਮਯੀਕਉਜਾਰੇ॥੧੭॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਰੇਵਤਨੈਨਨੀਕ

ਐਘਟਮੋਰਸਮੀਰਉਸਾਸਨਲੇਤੇ॥ ਮਾਸਕੁਮਾਸਨਮਾਸਕ

ਤੇਸਬਤੇਜਗਯੋਸਿਸਕੇਬਿਛੁਰੇਤੇ॥ ਜਾਨਕੀਨਾਮਪੁਕਾਰੁਖ

ਰਤੇਬੋਲਬਕੇਸੁਨਿਐਨਕਹੇਤੇ॥ ਸੋਗਘੁਬੀਰਹਿਓਸੁਨਬੀਰ

ਬਡੇਰੁਮਕਿਓਯੋਬਕੁਏਤੇ॥੧੮॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਕੰਚਨ

ਮਿਗਏਦਪੁਰਲਲਿਖਯੋਨਕਹੈਨਬਿਰਓਸਵਾਛੇ॥ ਤਾਰੀ

ਕੇਹੇਤਚਲਯੋਤਜਨਾਹਿਸੁਮੈਮਾਤਿਹੀਨਕਛਨਬਿਚਾਰਯੋਯਦ

ਤੇਕੋਕਈ॥ ਮਾਇਕਰੀਸੁਨੀਤਿਸੋਹੋਘਰਤੇਬਨਟਾਛੇ॥ ਰਜਕ

ਲਾਇਕਹੈਨਮਰਜਤੁਯੋਕਹਿਕੈਰਘੁਨਾਥਪੁਕਛੇ॥੧੯॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਮੋਹਤਧਨਬਸਕਰਨਉਨਮਾਦਨਉਚਦਾਧ

ਰਬਨਮਨਮਬਨਕੋਬਿਰਗਨਤਨਗਏਕਾਟ)੨੦॥ ਸਵੈਯੰ
 ਕਮਚਲਾਇਦਿਏਸਰਪਾਰਸੁਪਖਨਲੋਤਨਮਾਹਿਗਏ
 ਗੇ॥ਤੇਸਿਯਕੋਬਿਰਗਾਨਿਮੈਜਰੇਸੋਮਨਸੋਸਭੁਅਯੁਧਤੇਰੇ
 ॥ਹੈਬਿਪਕੀਤਿਭਈਬਿਨਬਾਨਨਰੇਬਿਰਹਾਅਬਜਾਹਿਸਪੇਰੇ
 ਔਰਸੁਖੀਜਗਹੋਇਬਡੇਜਸਮੁਤਮਨੋਚਦੁਖੀਇਕਮੇਰੇ॥੨
 ॥੧॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਜਾਨਕੀਬਿਰਹਿਅਧਾਰਹੁਓਰਉਠੀਜਾ
 ਗਕਹਜਾਉਭਾਗਜੀਅਬਡੀਦੁਬਿਤਾਈਹੈ॥ਤਪਰਸੁਰਹਿ
 ਔਰਫੁਕਨਿਰਵਏਕੋਨਪਉਨਾਸੀਦੇਸਜਲਯਹੈਕਠਿਨਈ
 ॥ਵੇਹਜਗੀਜਾਤਅਬਜੀਵਤਹੋਕੋਉਪਰੀਏਤੇਪਰਬਾਨਸੋ
 ਕਮਾਨਤੈਚਰਾਈਹੈ॥ਕਯੋਰਪੁਰਾਈਦੁਖਦਾਈਰਤਿਰਾਈ
 ਕੁਰਮਾਰੇਪਰਮਾਰਬੇਨਸੁਰਕੀਬਡਾਈਹੈ॥੨੨॥ ਸਵੈਯੰ
 ਜਾਂਦਿਨਸਿਧਮਬੋਨਿਕਸਜੇਸਠਤਾਂਦਿਨਤੇਕੁਪਰੀਰ
 ਹਿਕੋਹੀ॥ਰਹਗਿਲਜੇਉਗਲਜੇਫਿਰਬਾਦਕਓਕਮਿਭਾਚ
 ਜਰਾਦਤਮੇਹੀ॥ਅਜਕੁਵੰਡਚਢਾਇਕਰੇਸਤਖੰਡਸਸੀਫਿ
 ਨਮੈਅਵਤੋਹੀ॥ਪੈਨਕਛੁਬਸਿਰਾਮਕਯੋਜੋਤੀਜਾਨਕੀਕੀਪ
 ਰਛਾਹਨਹੋਹੀ॥ ਸੈਯਾ॥ ਚੰਦਨਸੇਲਪਟਾਇਰਹੀਅਹਿ
 ਮਾਲਕੀਜਲਾਨਿਸਿਕਦਯੋਹੈ॥ਪੈਨਪਛੰਡਨੀਉਰਤੇਜਬ
 ਪੈਨਿਕਸਜੇਤੁਬਗੈਲਗਯੋਹੈ॥ਚਾਟਸੁਪਭੁਮਤਾਤਿਨਦੇਇ
 ਖਬਾਰਭੁਜੰਗਮਦੇਸਰਯੋਹੈ॥ਬੀਰਪਟੀਰਸਮੀਰਉਸੀਕੀ
 ਸੀਤਲਕੋਲਯੋਹੈ॥ ॥੨੩॥ ਦਾਹਕਰੈਨਕੁਮੇਪੁਜੈ
 ਨਟੈਜਮਸੋਰਕਿਯੇਮੁਖਦੇਖੇ॥ਔਰਦੇਕੋਰਅਗਿਯਦੁਰੀਜਿ
 ਯਸੀਤਲਜਾਨਸੁਕੈਨਕੇਲੇਖੇ॥ਮਾਨਹੁੰਤੁਕੀਪਛਿਖਕੀਲ
 ਨਬੁਭੁਤਏਜਲਯਾਹਿਪਰੇਖੇ॥ਨਾਉਪਕਰਲੋਗਕਹੈਕ
 ਵਿਰਾਮਕਹੈਤੁਮਕੋਨਕੇਪੇਖੇ॥੨੪॥ ਸਵੈਯੰ॥ ਸਿਧ

ਮਥੇਜਤ੍ਰਤੀਨਿਕਸਮੇਬਰੁਵਨਲਦਾਹਕੇਵਨਪਰਯੋਏ ੬੭
ਵਰਨਹਲਾਹਲਹੈਤਿਨੀਚਸੁਧਸਮਆਪਬੁਨਯੋਸੀਰ
ਪੁਬੀਰਕਯੋਸੁਨਬੀਰਤ੍ਰਬੁਸਸੀਕਿਧੇਰਚੁਰਯੋਪਨਾ
ਉਸੁਧਧਰਹੈਬਿਖਕੇਪਰਨਜਾਇਬਿਰਚਕਲੋਕਲਗਯੋ
੨੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਏਬਿਲਲਾਤਪਦੈਇਹਭਾਤਿਸੁਹਾਤਨ
ਕਛੁਖਾਨਪਾਨੀਪਰਾਦੁਨਕੇਸਿਗਜਤਉਤੈਅਤਿਜਾਨਕੀਰਮ
ਕਹੈਬਿਲਖਾਨੀਸੇਵਹਿਨਾਮਸੁਨੋਖਗਰਜਨਹਉਉਏ
ਜਿਯਮੇਇਹਆਨੀਮਾਰਠਿਰੋਕਿਕਰੇਪੁਭੁਕਕਾਕੈਜਸ
ਭੈਵਿਓਦੇਹਪੁਰਾਨੀ॥੨੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੁਰਹਿਤੇਦਸਕੈਧ
ਹੈਯਹਿਕੋਨਬਡੇਹਠਠਾਨਤਹੈ॥ਹਰਿਬੁਧਨਿਹੈਸਿਦਕੇਸੁਤ
ਉਸੁਨਹੈਇਸੁਮੇਹਿਪਛਾਨਤਹੈ॥ਗਰਜਨਪੈਕਨਿਕਾ
ਲਹੈਬਿਧਿਭੈਬਲਕੈਜਗਜਾਨਤਹੈ॥ਅਖਮੇਹਿਕਛੁਸਮਸੁ
ਮੈਨਪਰੈਭਾਈਕਾਹੇਕੋਕਾਭਪਲਾਨਤਹੈ॥੨੮॥ ਸਵੈਯਾ॥
ਭੰਗਲੋਆਇਸੁਨਾਇਕਯੋਧਿਗਤੋਤਨਕੋਮਨਕੋਪਗਿਆਕ
ਪਾਰਮੇਹਿਜਗਵਤਹੈਅਹਿਅਖਦਿਖਾਇਜਗਾਇਦਿਆ
ਹੈਗਰਨਾਸਨਰਾਮਕੋਸੇਵਕਰੇਛਲਕੋਕੋਓਲੇਤਹਿਅਚ
ਤਜਦੇਹਿਕੈਰਾਖਸਨੇਹਕਿਤੁਰਨਮਾਡਕਿਛੁਭਾਸਿਯਕੋ॥
੨੯॥ ਜੋਲਗਾਵਨਬਾਤਕਹੈਫਿਰਤੋਨਗਰੋਧਹਿਏਲ
ਨੋਭੋਰਪੁਜਾਰਥਕੀਪੁਬਮੇਅਖਰੋਯੋਭੋਬੁਭਾਭਪਰੋ
ਅਚਹੋਦਸਸੀਸਕਹੀਯਹਿਚਹਤੁਮਿਭਸੁਦੁਪੁਰਾਨੇਪੈ
ਤਲੀਅਤਿਜਾਹਿਰਹੀਪਤਿਸਿਧਪੁਜਾਕਯਾਤਲਜਨੇ
੩੦॥ ਚੋਰਯੋਟਨਰਾਵਨਕੋਅਗਿਪਾਇਨਕੈਨਪਾਇਨ
ਹੈਅੰਠਕਹੀਮੁਖਕੀਬਹੁਤੈਸੁਨਾਯੋਲਏਸੁਖਸੀਪਤਿ
ਹੈਹਾਥਪਰੀਗਹਿਛਾਗਏਸੁਤੈਆਪਹਿਯੋਟਿਪਕੇ

ਮੁਖ ਬਰਨ ਸੁਰੇਸ ਨਾਗਿ ਵਿਯੋਗੀ ਬਨ ਫਿਰਤਾ ॥੪੩॥
 ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਸੁਰਜ ਤੇਰ ਘੁਬੀ ਸਕ ਹੈ ਜਗਤ ਕੁਲ ਮੋ ਪੁਰਿ
 ਐਧਰ ਹਾਹੀ ॥੪੪॥ ਮਹੇਨਾ ਮਾਪਿਤਾ ਪਠਏ ਬਨ ਰਾਜ ਧਰੇ
 ਲਘੁ ਬੀਰ ਕੀ ਬਾ ॥ ਕਾਨਨ ਮੇਤਿ ਯਸੀ ਗਹੁਤੀ ਸੁਹਰੀ ਕੀ
 ਹੁੰਹ ਮਯੋ ਬਿਲਖ ਯੀ ॥ ਬਾਹੁਤੀ ਸੁਕਹੀਤੁ ਮਸੇ ਅਰ ਮੇਹਿ
 ਕਛੁ ਕਰਹੀ ਸੁਧਨ ਯੀ ॥੪੫॥ ਕਾਬਿੰਤੁ ॥ ਪਾਛੇ ਲਛ
 ਮਨ ਕਹੀ ਬਾਤ ਸਮਝਾਇ ਸਬ ਏਈ ਰਾਮ ਸਿਵ ਸਨ ਕਾਇ
 ਮਿਲ ਗਏ ਹੈ ॥ ਏਈ ਰਾਮ ਨਾ ਬਤੀ ਨੇ ਲੋਕਨ ਕੇ ਨਾਥ ਕਾ ਪਿ
 ਛੀਰ ਨਿਪਿਜ ਚੇ ਬਿਧਿ ਤਾਭੇ ਛਿਤ ਆਏ ਹੈ ॥ ਸੁਰਨ ਕੇ ਸੁਰ
 ਏਉ ਪੁਰਨ ਹੈ ਰਾਮ ਚੰਦ ਮਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਰਿ ਕੰਦਰਾ ਪਠਾਏ
 ਹੈ ॥ ਤਾਰ ਕਾਨ ਪਾਤੀ ਖਰਦੂਪ ਨ ਕੇ ਪਾਤੀ ਅਬਰਾਵਨ ਕੀ ਛਾ
 ਤੀ ਕੋਰ ਕੋਨ ਰਪ ਲਾਏ ਹੈ ॥੪੬॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਅਪ
 ਨੀ ਸਬ ਬਾਤ ਕਹੀਤੁ ਮਸੇ ਤੁਮ ਹੁੰਹ ਮਸੇ ਨ ਕਹੇ ॥ ਕਾਪਿ ਕਮੇ ਸਕੁ
 ਵਾਤ ਭਗਤ ਸੇ ਹੋ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਤੇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਰਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਉ ਯੁ
 ਕਾ ਪਿਰਾਸ ਸੁਰੀ ਦਹਿ ਆਨ ਮਿਲਾਉ ਜੇ ਬਾਹਗੋ ॥ ਨਿਯਤ
 ਰਛਿ ਨਾਇ ਲਈ ਤਿਯ ਰਾਜ ਗਰੀਬ ਨ ਵਾਜ ਹੋਲ ਜਬ ਹੋ ॥
 ੪੭॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਦੇਖਤ ਸੀਰ ਘੁਬੀਰ ਕੇ ਰੂਪ ਕੀ ਕਛੁ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਨੀ ਜੇ ਅਯੋ ਸੀ ॥ ਪਕਲ ਛੋਰ ਨ ਜਿਯੋ ਘਨ ਮੇਰ ਨ ਚੰਦ
 ਚੋ ਕਰਨ ਪੂਨ ਹਿਵੈ ਸੀ ॥ ਕਾਮ ਬਸਿਰ ਹਿਭੂ ਮਿਅਨ ਤੁਹਿ ਕੀਤ
 ਹਿਨਾ ਰਪ ਤਿਬੁਤ ਤੇ ਸੀ ॥ ਪਾਇਗ ਹੋ ਘੁਗਾਇ ਕੇ ਧਇਉਰ
 ਇਕੇ ਅਕਭਰੇ ਬਿਧਿ ਜੇ ਸੀ ॥੪੮॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਆਪ
 ਮਿਓ ਭਾਇ ਭਾਤ ਹਨੂੰ ਪੁਨਰਾ ਅਧਿ ਮਲ ਸੁਖੀ ਵਿਮਿਲਾਏ ॥
 ਨਾਗਿ ਵਿਯੋਗ ਬੋਝੇ ਦੁਹਿਰ ਕੰਦੈ ਸੁਨ ਕੈ ਬਹੁਤੇ ਮਛੁਤਾਏ ॥੪੯॥
 ਲੀਕੀ ਮੀਰ ॥ ਹੀਰ ਘੁਬੀਰ ਹਿਛੋ ਦਨ ਕੋ ਰਹੁ ਸਾਤ ਬਤਾਏ ॥੫੦॥

ਲਗਯੋ ਅਪਨੇ ਦੁਖ ਤਾ ਛਿਨ ਬਨ ਰਕੇ ਦੁਖ ਨੈ ਨ ਬਹਾਏ ॥ ੪੯ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਸੀਰਘੁ ਬੀਰ ਕਹੇ ਸਰੁ ਸੇ ਹਮ ਸੀਧ
 ਕੋ ਸੋਧ ਕਹਿਨ ਹਿ ਪਾਯੋ ਯੁਗ ਟਿਗੇ ਗਿਰ ਕਨ ਬੇਹਰਤਾ ਦ
 ਖਰੇ ਜਨਹੀ ਬਿਸਰਾਯੋ ॥ ੪੯ ॥ ਯਜਣ ਉਕਹੀ ਬਿਨ ਬੇਨ ਨ ਮੈ
 ਨ ਸੋ ਨ ਭਉਰ ਬਤਾਯੋ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਉਠੈ ਕਰ ਜੇਰੁ
 ਉਸਿਨ ਨਹੀ ਸੁਸਾਯੋ ॥ ੪੯ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਏਕਨਈ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਗਿ ਕਿਵਚ ਬਡੀ ਸੁਕੁ ਮੂਰ ਉਸਾ ਸਦੁ ਖਰੀ ॥ ਸੀਗਨਿ ਸਾਦ
 ਰ ਕੇ ਅੰਗਯੋ ਮੁਖ ਰਾਹੁ ਮਨੇ ਸਸਕੀ ਉਜਾਗੀ ॥ ਭੁਖਨ ਭੁਖ
 ਤਰਾ ਮਪੁਕਾਰਤਿ ਆਰਤ ਮਾਗਾ ਬਿਦਾਗਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਏਬਤਿ
 ਆਸੁਨ ਕੈ ਕਪਕੀਰਘੁ ਨਾ ਬਕਹੀ ਸੋਈ ਨ ਲਿਹਾ ਮਾਗੀ ॥ ੫੦ ॥
 ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਕੰਕਨ ਕੁੰਡਲ ਟੀਕਾ ਸੁਬੇ ਸਰਕੰਠ ਸਿਰੀ ਮ
 ਕੰਚਨ ਭੁੰਨੇ ॥ ਸੋ ਦੁਲਹੀ ਸਿਰਦੁਲ ਬਗਾ ਕਟਿ ਕਿੰਕਨ ਨੁਪ
 ਰਾਸੁ ਭੁਨਟੀਨੇ ॥ ਪਾਇਲੁ ਭਾਭੇ ॥ ਏਕੁ ਛਜੇ ਹਨੁ ਮ
 ਸਕੈ ਤਬ ਬੀਨੇ ॥ ਭੁਤਲ ਰਾਹ ਚਲੀ ਸਿਯ ਜੇ ਮਹਿ ਭੁਖਨ
 ਕੋਤੇਈ ਭੁਖ ਨੈਨੇ ॥ ੫੧ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਏਖ ਬਿਖਾਵੁ
 ਯੋਰਘੁ ਬੀਰ ਲਗਾਇ ਲਿਏ ਛੁਓ ਅਦੁਖ ਪਾਹੀ ॥ ਬਾਰਿਭੁ
 ਵਰਾਯੋ ਛਾਬਿਏ ਮਨੇ ਮੀਨ ਸਰੋਵਰੇ ਮੇਲੁ ਕਾਹੀ ॥ ਜਾਨਕ
 ਅੰਗ ॥ ਤੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮਨੇ ਮੁਕੁ ਭਏ ਕਹਿਯੋ ਬਿਲਖਾਹੀ ॥ ਬੀ
 ਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇਤੁ ਮਹੀ ਸਿਯ ਕੇਵੇਈ ਭੁਖਨ ਹੋਹਿ ਕਿਨਾਹੀ ॥
 ੫੨ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਜਾਨਕੀ ਕੋ ਮੁਖੰ ਨ ਬਿਲੋਕੈ ਤੇ ਕੁੰਡ
 ਲ ਨ ਜਾਨਤ ਛੁਬੀ ਪਾਇ ਛੁਟੇ ਰਘੁ ਗਾਇਕੇ ॥ ਹਾਥ ਜੇ ਨਿਰ
 ਰੇ ਨੈ ਨ ਫਟੀਯੋ ਹਮਾਰੇ ਤੇ ਕੰਕਨ ਨਦੇ ਖੇਬੇ ਲਕਹੇ ਸਤੁ ਭਾ
 ਕੇ ॥ ਪਾਇਨ ਕੇ ਪਰਬੇ ਕੋ ਜਤੋ ਦਾਸ ਲਖ ਮਨ ਯਤੋ ਪਹਿਰ
 ਨ ਤੇ ਭੁਖਨ ਜੇ ਪਾਇਕੇ ॥ ਬਿਛੁ ਆਹੈ ਏਈ ਅੰਰਝਾ ਝਰਧੈ

ਈਹੁਗੁਨੁਪਰਹੋਤੇਈਰਾਮਜਲਨੁਗਇਕੇ॥੫੨॥
 ਵੇਹਰੇ॥ ਨਾਗਿਬਿਰਹਿਦੋਉਦੁਖੀਉਤਕਪਿਇਤਰਪੁਖ
 ਗਾਬਿਨਉਪਾਇਦੁਖਕੋਟਰੈਅਗਮਚਨਰਨਪੀਰਾ॥੫੩॥
 ਜੋਰਠਾ॥ ਫੁਤਲਬਾਲਪਛਾਰਸਪਤਤਾਲਭੇਦਨਕਯ
 ॥ਕਪਿਪਤਿਮਿਲਦਹੁਨਾਰਿਹਨੂੰਮਾਨਸਾਚੀਕਰੇ॥੫੪॥
 ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਦੀਨੇਦੁਖਬੁਝੇਇਹਬਾਲਮਝਰੇਸੁਭ
 ਅਤਿਬਿਸੰਘਾਰੇਹਾਥਲਾਗੇਗਿਖਿਸਾਪਕੇ॥ਰਾਜਛੀਨਲ
 ਨੇਬਿਨਨਾਰਿਕਪਿਰਾਜਕੀਨੋਰਾ॥ਕੇਥਲਾਏਦਾਮਬਿਨਤੋਲ
 ਨਾਪਕੇ॥ਜੋਈਕਮਕੀਜੋਤਾਹਿਮਾਰਸੁਖਦੀਜੈਬਲਜੋਯੈ
 ਜਸਲਜੈਅਬਚਰਨਪਤਾਪਕੇ॥ਅਦਤੁਰੇਸੋਪਤੁਕਹਾ
 ਪਸੈਤੋਸੋਹਨੂੰਮਾਨਕਹੈਜਾਨਤੋਬੀਤੇਦਿਨਾਪਕੇ॥੫੫॥
 ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਪਾਛੇਸਿਯਸੋਧਕੇਪਠਯੋਹਨਵੰਤਨਲਨ
 ਠਜਾਮਵੰਤਬੋਲਕੀਨੋਨੁਛੁਦਮਕੇ॥ਯਹਿਜੁਸੁਗੀਵਹਿਗ
 ਪਾਇਨਕੇਰਥੇਰਾਮਰਾਜਹੁਤੇਬਾਨਰਾਅਠਾਰਹਿਪਦਮਕੇ॥
 ਏਕਬਿਨਬਾਲੀਯਾਕੋਜੀਤੈਨਕਪਾਲੀਯਹਿਅਸਿਅਸਿ
 ਲੀਕੋਦਲੋਯਾਇਦੁਜਮਕੇ॥ਜੋਈਮਾਰਲੀਜੈਯਕੋਰਾਜ
 ਯਾਰਦੀਜੈਅਜਰਾਵਰੇਭੁਰੇਸੋਤਕੋਕਹੈਏਕਘਮਕੇ॥੫੬॥
 ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਪ੍ਰੇਮਏਕੁਪਾਲਸੁਨੇਬਚਨਰਿਸਾਲਚ
 ਲੇਸਾਤਤਲਭੇਦਨਸੁਗੀਵਹਿਲਵਾਇਕੇ॥ਕਪਿਹੀਭਿ
 ਰੀਕਪਿਮਚਲਾਉਠਾਗੀਕਿਧੋਜੁਸੁਮਰੇਰਾਮਅਠੇਘਨੇ
 ਪਾਉਪਾਇਕੇ॥ਕਯੋਰਪੁਬੀਰਤੁਮਦੋਉਕਪਿਏਕੁਪਕੇ
 ਸੇਪਹਿਚਲੇਕੋਕੇਸੇਮਾਰੇਧਾਇਕੇ॥ਟੀਕੋਕੀਨੋਠਾਲਗ
 ਰੇਲਾਸੁਠਲਮਾਲਕਯੋਜੀਤਅਰਿਪੋਦਪਾਛੇਪਲਕਾਬਿ
 ਛਾਇਕੇ॥੫੭॥੫੮॥ ਕਹੀਲਛਮਨਬਤਸਤਨ

ਸੁਨਬੀਰਧੋਧੋਕਛੁਨਾਹੀਰਧੁਬੀਰਜੂਕੇਬਲਮੇ। ਏਕਹੀਜੋ
ਬਾਨਏਕੈਬਾਰਸਾਤਤਰਬੇਧੈਨੈਰਜੂਕਗਏਤੇਈਮਾਰੈਤਾਹਿ
ਓਮੇ। ਰਾਮਮੁਸਕਨੇਸਮਚਰਮੇਲਜਾਨੇਅਬਬਚਨਬਿਕਾ
ਨੇਜਗਜੀਬੋਈਸਹਲਮੇ। ਤੀਰਕਦਤਬਹੀਧਨੁਖਮੁਖਈ
ਤਹਾਂਜਾਇਨਿਜਕਨੇਰਾਲਪਗੀਬਲਦਲਮੇ। ੫੯॥ ਸ
ਦੇਯਾ॥ ਜੇਗੀਖਿਰਾਨਕੇਪਾਇਸੋਮਨਪਕਿਜਭੋਰਕੀਗੀਤ
ਬਸਯੋ। ਸੀਅਬਿਲਸੁਪਨੇਪਰਨਾਹਿਜੋਅਪਨੇਮੁਖਮੇਲ
ਖਯੋ। ਅੰਰਸਹੀਭ੍ਰਿਗੁਨੰਦਨਕੋਫਿਕਜੋਨਹਿਰੋਖਕੁਬੋਲਸੁ
ਨਯੋ। ਤੋਯਾਦਿਬਾਨਪਤਲਯਮੇਇਨਤਾਲਨਭੇਦਸਖੇਚਰਕ
ਮੇ। ੬੦॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਸਾਤੋਸਿੰਧਸਾਤੇਲੋਕਸਾਤੇਗਿਖਿਯੋ
ਸੋਕਸਾਤੇਗਦਿਘੋਰੇਬੋਰੇਖੇਲਗਤਮੇ। ਸਾਤੇਦੀਪਸਾਤੇਈਤਕ
ਪਜੇਈਕਰਭਕਿਧੋਸਾਤੇਮਤਗਤੁਦਿਨਪ੍ਰਨਦੈਨਗਤਮੇ। ਸਾਤੇ
ਚਿਰੀਜੀਵਬਰਕਾਇਉਠੇਬਰਬਾਕਸਾਤੇਸੁਰਹਾਇਯਾਇਹੋਗਦਿ
ਨਗਤਮੇ। ਸਾਤੁਪੁੰਡਲਕਲਸਬਦਕਰਾਲਗਮਭੇਦੇਸਾਤੁ
ਲਚਾਲਪਗੀਸਾਤਸਾਤਮੇ। ੬੧॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਟੂਲੇਕਪਿ
ਇਉਰਆਨੰਦਨਮਾਇਕਪੁਰਾਇਪਾਇਛੁਵੇਕਰਜੋਰਮਿਕਸ
ਹੈ। ਬੋਲੋਹਨੁਮਾਨਏਈਬਾਲੀਕੋਨੰਦਾਨਕਦਜਾਨਤਸੁਗੀਟ
ਰਾਜਅਜਹੀਤੇਪਯੋਹੈ। ਚੰਕੋਉਤਬਾਝੀਅਸਮਾਲੀਕਿਕਪ
ਲੀਕਉਲੋਕਪਈਗੁਮਿਰਨਦੇਖਬੋਕੋਆਯੋਹੈ। ਸੁਤਕਹੀਬਾਤ
ਜਟਮੁਛਛਾਭਗਤਮੇਸੇਬੀਰਜੂਗਸੀਰਜੋਕਬੀਰਹਿਜਨਯੋ
॥ ੬੨॥ ਸਦੇਯਾ॥ ਤਾਲਛਿਦੇਮਨਚਾਲਪਗੀਅਬਜਾਨਤਕ
ਲਕੀਬਾਤਨਜੀਕੀ। ਅੰਰਜਿਤੇਤਟੁੰਡਪਨੇਸਬਕੇ। ਅਕੀਛ
ਬਿਦੇਖਤਫੀਕੀ। ਭੇਦਚਲੋਸੁਤਭੋਨਤੀਡਚਹਿਦੇਖਤਹੀਛਜਸ
ਯਪਤੀਕੀ। ਬਾਲਿਕੀਅਬਕੇਰਨਮੇਅਪਨੀਕਛੁਬਾਤਨਦਿਨ

ਤਨੀਕੀ॥੬੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅਨਗਯੋਨਿਜਬੀਰਬਲੀ
 ਸਜਾਹੁਕਹਾਅਬਤੋਹਿਪਛਾਰੇ॥ਤੂੰਇਨਕੈਬਲਕੁਦਤਪੈਏ
 ਆਇਲਰੇਇਨਤੇਨਹਿਹਾਰੇ॥ਬੀਰਜੁਰੇਰਘੁਬੀਰਕਹੀਅਬ
 ਮਾਰਸੁਗੀਵੇਤੋਹਿਪਚਾਰੇ॥ਹੀਨਭਯੋਬਲਬਲਉਠੈਅ
 ਬਹੋਦੁਹਭਾਤਿਨਰਾਮਸੀਭਾਰੇ॥੬੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੁਰੂ
 ਤੇਦੋਊਬੀਰਨਕੋਰਨਦੇਖਤਬੀਰਸੁਗੀਵਕੀਦਾਰਾ॥ਸੀਰ
 ਘੁਬੀਰਕੋਸਾਥਨਿਹਾਰਕੇਵਾਰਤਕੰਕਨਕੁੰਡਲਹਾਰਾ॥
 ਅਜਸਿਤੇਪਾਤਿਸੋਗਾਤਿਹੀਇਤਤੇਉਤਫੁਲਤਡੋਲਤਤਾ
 ਰਾਜੋਸਖਿਬਾਲਿਕੀਜੀਤਸੁਨੇਨਿਜਪ੍ਰਾਨਕਰੋਤਬਾਗਕੇ
 ਪਾਰਾ॥੬੫॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਬੀਰਹਿਨਿਕਾਰਦੀਨੋਮੋਹਿਛੀ
 ਨਲੀਨੋਇਨਨੀਤਿਗੀਤਿਛਾਡੁਸਭਕਰੀਜੋਅਸੀਤਿਪੈ॥ਮੁੰਡ
 ਤੇਬਿਸਾਰਰਾਮਤਪੈਜੈਸੇਜੈਠਘਾਮਕੀਨੋਅਭਿਮਾਨਬੰਦਬੂ
 ਤੇਐਸੀਬੀਤਿਪੈ॥ਡੋਰਹੀਧਰਮਬਾਤਬਡੋਉਤਪਾਤਅਜ
 ਪਾਪੀਬਾਲੀਜੀਤੈਸਖੀਬਡੀਬਿਪਰੀਤਪੈ॥ਦੇਖੋਹਾਇਹਾਇ
 ਰਘੁਰਾਇਸੇਸਹਾਇਪਾਤਿਅਜਜੈਨਜੀਤਪੈਤੋਕਬਹੂੰਨਜੀਤ
 ਪੈ॥੬੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੋਲਗਸੀਰਘੁਬੀਰਸੁਗੀਵਕੋ
 ਪੱਛਕਕੋਪਾਤਿਪੱਛਸੀਭਾਕੋ॥ਜਐਛਤਿਆਚਫੁਕਦਤੋ
 ਸੋਈਏਕਹੀਬਾਨਧਰਾਪਰਨਾਕੋ॥ਪੈਨਚਲੇਜਐਪੁਚਕੁ
 ਛੋਕਦਲੀਤਰੁਫੁਲਸੁਮੁਲਉਘਾਕੋ॥ਜੀਤਉਤਾਇਲਸੋਇ
 ਕਬਾਨਰਏਕਪਰਜੋਰਨਘਾਇਲਹਾਕੋ॥੬੭॥ ਸੋਰਠਾ
 ਇਹਬਿਧਿਜੀਤਸੁਕੀਵਰਘੁਪਾਤਿਚਰਨਪ੍ਰਤਾਪਤੋ॥ਕ
 ਟੀਪਰਮਦੁਖਸੀਵਰਾਮਰਜਬਸਸੁਖਲਯੋ॥੬੮॥ ਸੋ
 ਰਠਾ॥ ਕਪਿਪਾਤਿਕਾਮਸਵਾਰਬਾਲੀਅਧਸਸਕਤਪਰ
 ਛੇਤਾਹੀਕੀਨਾਰਿਰਘੁਪਾਤਿਸੋਇਨਤੀਕਵੈ॥੬੯॥ ॥

ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾਲਬੋਬਲਵਤਬੁਲਲੋਮਾਰਕਰੀਮਕ
 ਤਾਹੁਲੁਲੇਹੀ॥ ਮਾਸਕਿਕਾਜਮਵਾਸਮਿਗਵਲਿਘੇਰਹਨੀ
 ਮਿਲਮਾਰਤੁਜੇਹੀ॥ ਕੇਹਰਸੇਹਤਤੋਲਭੁਜਾਬਲਿਰਾਜਅਨੀ
 ਤਿਬਡੀਅਬਏਹੀ॥ ਬਾਨਗਬਿਧਤਿਹੀਗਿਨਤੀਬਿਨਤੀਕਰੇ
 ਬਲਿਕੀਬਾਲਸਨੇਯੀ॥ ੧੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜੋਯਾਹਿਕਾ
 ਮਹੁਤੇਸੁਨਰਾਘਵਚਾਹੁਤੇਰੂਮਰਾਵਨਮਾਕੋ॥ ਆਭੇਹੀਕ
 ਜੇਨਕਹੀਸਮਝਾਇਤੈਬਾਲਿਸੇਬਾਨਰਬਾਦਬਿਦਾਕੋ॥ ਦੇਖ
 ਲਿਯੋਨਭੁਜਾਬਲਨਾਹਿਕੋਨੈਕਬਲੀਤੁਮਹੂਲਪਚਾਕੋ॥
 ਤਾਹੀਕੇਜੀਠਬੋਕੋਹਨੁਬਲਕਐਰਸੁਗੀਵਸੋਤੀਗਬਿਚਾਕੋ
 ॥ ੧੧॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਜਾਨਕੀਕੋਲਜਾਇਪੁਭੁਪਾਇਨਮਿਲ
 ਇਲਿਕਰਾਇਸੋਤਿਹਾਰੇਹੇਤਨੈਕਹੁੰਨਤੋਰਤੋ॥ ਆਪਨਜਜੇਤੁ
 ਸਿੰਘਸਮਝਸੋਨਨਤੋਜੈਸੇਬਾਤਸੁਨੇਤੁਮੇਭੇਟਭੇਟਦੈਨਿਹੇਕਤੋ
 ॥ ਐਰਜੋਤਿਹਾਰੇਜਿਯਮਾਰਬੇਕੀਹੁਤੀਰਿਸਏਕਹਾਬਦੈਸੁਜ
 ਲਨਿਧਿਮਾਹਿਬੋਰਤੋ॥ ਬੀਸਅਸਿਮਾਲੀਗਾਮਪੀਤਕੋਨਪਲ
 ਨਾਹਬਲੀਤਕੇਮਾਰਬੇਕੋਸੈਨਾਹੁੰਨਜੋਰਤੋ॥ ੧੨॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥
 ਦਾਰਦਉਡਾਇਬੇਕੋਪਰਸਪਗਟਜੈਸੇਪਾਰਦਕੇਮਾਰਬੇਕੋ
 ਸਿੰਘਬਲੀਬਾਹਕੇ॥ ਜੈਸੇਅਹਿਰਾਜਨਕੋਅਜਖਗਰਾਸਰ
 ਜਰਾਨਕੋਕੁਰੰਗਰਾਜਬੈਰਗਵਿਛਾਹਕੇ॥ ਸਿੰਘਕੇਕਸੁਤਜੈਸੇ
 ਘਟਪੁਤਤੈਸੋਹੁਤੇਕੈਸੇਸਮਝਾਉਲੇਤੋਮਰਮਹਾਹੁਕੇ॥ ਕਰੇਨ
 ਸਰਾਈਰਾਮਰਾਵਗੀਦੁਹਾਈਤਿਸੇਰਾਵਨਕੇਮਚਬੇਕੋਹਾਥਹੁਤੇ
 ਨਾਹਕੇ॥ ੧੩॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਨਾਰਿਕੋਛਿਨਾਏਨਾਰਿਨੈਛਨਮਿ
 ਵਈਨਾਬਇਨਕੀਖਿਸੀਕੇਦੇਸਦੇਸਰੇਈਅੰਤਹੈ॥ ਭਾਜਭਜ
 ਗਯੋਕਨਸਾਮੁਹੇਨਭਯੋਮਨੋਲਾਜਬੇਚਖਾਈਅਰਜੀਬੋਜੋਈ
 ਅੰਤਹੈ॥ ਤੁਮਜਬਪਾਏਤਬਹੀਚਵਾਇਲਾਏਰਾਮਨਜਾਉਨੈ

ਕੁਕੀਜੇਈਰਯੋਬਿਗੋਈਅੰਤੁਪੈ। ਭੁਲੀਨਤੁਮੇਕੀਬਾਤਏਕਰ
ਹੋਸੋਕੀਬੁਗੀਭਯਾਹੁਸੇਜੋਕੀਤਾਕੀਚੋਕੀਸੋਈਅੰਤੁਪੈ॥੧੪॥
ਸਦੈਯਾ॥ ਕਾਹੇਕੋਛਾਡਦਿਯੋਤਬਰਾਵਨਰੇਪਤਿਕੋਤ
ਬਹੀਨਬਿਰਾਯੋ। ਨਤੁਦਿਕੋਲੀਏਸਾਤੁਸਮੁੰਦਨਭੂਲਗਯੋ
ਪਰਾਇਸੀਭਾਯੋ। ਅੰਗਦਕੇਪਲਨਾਸੁਖੁਆਕਰੁਬਾਧਕ
ਈਦਿਨਲਾਤਨਮਾਯੋ। ਭਾਹੀਕੇਹੇਤਛਲੇਰਪੁਬੀਰਬਿਸਾਖ
ਪੁਰਧਹਿਬਾਲਸਿਧਯੋ॥੧੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜੀਵਤਹੋ
ਸਗਮੇਜਸਸੋਬਲਸੋਪਤਿਪੋਰਖਪੁਰਰਯੋਹੋ। ਹਾਰੁਈ
ਨਕਹੁਕਸਮੇਭੁਜਕੈਨਹਿਅੰਰਕੇਸਿਗਗਯੋਹੋ। ਨਾਰਿਨਬੰਦ
ਕਰੀਕੁਬਹੀਗਿਕਿਨਨਰਾਜਸਦਾਨਿਬਯੋਹੋ। ਜੀਬਿਧਿ
ਲੋਸੁਖਤੋਹਿਦਿਖੇਤੈਸੇਰਾਮਕੇਹਾਬਤੇਕਾਲਕਯੋਹੋ॥੧੬॥
ਸਦੈਯਾ॥ ਜੀਵਤਹੋਇਹਲੋਕਸੁਖੀਭਨਜੁਝਅਬੈਸੁਰ
ਭੋਕਗਏ। ਪਾਤਿਦੇਹਿਛੁਟੈਨਰਹੈਬਿਧਿਲੋਪੁਨਲਾਭੁਭੋ
ਤੁਮਰਾਮਹਿਏ। ਬਿਪਰੀਤਬਡੀਹਮਕੇਸੁਨਨਾਇਕੇਪਾਇ
ਨਸਿਗਨਪ੍ਰਾਨਦਏ। ਅਬਅੰਗਦਪੁਤਸਮੇਤਸੁਨਾਹਿਕੀਛੁਪ
ਬਿਨਪਰਧੀਨਭਏ॥੧੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਬਹੋਚਲੋ
ਕਸਪ੍ਰਾਨਕਹੈਕਪਿਰਾਜਸੋ। ਛਾਡੋਜਸਤੁਮਪਾਸਪ੍ਰਾਨਤੋ
ਖਿਝਕਪਿਕਹੈ॥੧੮॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਨਾਰਿਛਿਨਾਇਦਿਯੋ
ਵਖਮੇਹਿਤੁੰਬਾਨਰਕੋਤਬਹੀਨਬਿਰਾਯੋ। ਬਾਲੀਸੋਪ੍ਰਾਨਰ
ਯੋਕਹਿਬਾਤਮਿਲਯੋਨਹਿਰਾਮਹਿਹੋਨਉਬਾਯੋ। ਜਾਹਿਨ
ਹੀਮਾਹਿਅੰਰਬਡੇਦੁਖਦੇਖਹੁਰਾਘਵਨਾਉਸਿਭਾਯੋ। ਬ
ਰਹੁਤੇਹਨੁਮਾਨਹੁਤੇਨਲਨੀਲਹੁਤੇਘਟਮੇਹਿਨਿਹਾਯੋ॥੧੯॥
ਸਦੈਯਾ॥ ਬਾਲਸਿਧਾਰਬਲੀਅਸੁਗਰਛਾਇਦੈਨ
ਰਿਦਈਕਪਿਰਾਜੇ। ਅਨਸਬੈਤਟਪਾਇਪਰੇਤਿਨਮੋਧਸਿਧ

ਸਨਰਾਮ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਅੰਗ ਦਕੋਟਿ ਰਖ ਪਤ॥ ਬਨਰਾਜਾ ਦਿ
ਸੋਰਨੈ ਨਨਲਾਜੈ॥ ਬੈਰਛੁਡਾਇ ਮਿਲਾਇ ਸੁਗੀਵ ਹਿਬੋਲ
ਉਠੇਰ ਪੁਬੀਰ ਸਦਾਜੈ॥ ੮੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅੰਧਕਰ
ਜਦੇ ਸਨਰੇ ਸਕਹਾ ਪੁਕੇ ਬਨ ਬਾਸ ਪਠਵੈ॥ ਕੋਦ ਸਸੀਸ
ਕੈ ਸਿਯ ਕੋ ਕਹਿ ਕੰਚਨ ਕੋ ਮਿਰਾਵੈ ਮੁਨਿਯਾਵੈ॥ ਕੋ ਸੁਤ ਪੈ
ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੈ ਰਾਪੁ ਬੀਰ ਕੇ ਪਾਇ ਸੁਗੀਵ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਬਾਇਮ
ਥੈ ਕਾ ਪਰਾਜ ਕਰੈ ਅਸਰਾਮਾ ਬਿਨਾ ਬਿਧ ਕੋ ਨ ਬਨਾਵੈ॥ ੮੧॥

ਸਵੈਯਾ॥ ਇਤਿ ਗਾਮ ਸੁਗੀਵ ਸਮੀਰ ਕੇ ਪੁਤ ਹਿਮੇ
ਬਛੋ ਨਿਤ ਨੇਹੁ ਨਯੋ॥ ਉਤਲੈ ਪਹੁ ਚੋ ਸਿਯ ਕੋ ਵਸ ਕੰਧ ਧਾ
ਜੇ ਗਵਲਿ ਕਨਿ ਸੀਕਰੁਯੋ॥ ਰਿਖਿ ਗੋਤ ਮਕੋ ਪਕਰੇ ਪਹਿਲੇ
ਤਿਨਰਾਵਨ ਕੋ ਇਕ ਸਾਪ ਦਯੋ॥ ਬਲ ਸੋ ਪਰਨਾ ਰਿਭਜੈ ਜਬ
ਹੀਤ ਨ ਛਰ ਉਠੈ ਕਹ ਕੈ ਸੁਗਾਯੋ॥ ੮੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੋ
ਈਤਾ ਛਰ ਤੇ ਛਰ ਪੈ ਜਿਯ ਮੈਨ ਸਕੈ ਛੁਇ ਸੋ ਬਲ ਸੋ ਕਬਹੀ॥
ਜਬ ਕਮ ਕੋਭਾ ਉਧਰੈ ਮਨ ਮੈਤ ਬਾਹਿਗ ਜਰੈ ਤਿਨ ਜੋਤ ਬਾ
ਸਿਯ ਗਾਮ ਬਿਨਾ ਸਿਦ ਸੋ ਕੁਨ ਪੁਜਤ ਸੋ ਜਗ ਜਾਨਤ ਹੈ ਸਬ
ਹੀ॥ ਅਸਰੇ ਸਾਰਲੀ ਪਸ ਪੁਰ ਬਕੋ ਛਿਕ ਪਛ ਮਕੋ ਨ ਬਹੀ ਕ
ਬਹੀ॥ ੮੩॥ ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਦਿਖਾਇ ਸਬੈ ਸਿਯ ਰਾਵਨ ਤੇ
ਬਹੁਤਾ ਤਿਨਿ ਹੋਗੀ॥ ਭੁਖਨ ਭੋਨ ਭਠਿ ਕਨ ਲੋਪਤ ਪਾਇ ਰਯੋ
ਤਿਨ ਤੀਠਨ ਜੋਗੀ॥ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪਿਯਰੁ ਪਰ ਬੀਕ ਵਿਰਾਮ ਤਿਨੋ
ਰਦਿ ਕੀਛ ਬਿਬੋਗੀ॥ ਛਾਡੁ ਸਸੀਕ ਬਹੁਨ ਹਸੀਕੁ ਪੁਦੀ ਸਰਸੀ
ਪਰਸੀ ਨ ਚਕੋਗੀ॥ ੮੪॥ ਕੁਥੀਤੁ॥ ਸੁਰਹੁਨ ਹੋਗੀ ਮੇ
ਸੀਰਾਨੀ ਸਬ ਮੇਰੀ ਸੁਨ ਤੇ ਤੋ ਤੇਰੀ ਚੋਰੀ ਸਬ ਅਸਹੀ ਕਰਤ ਹੋ
ਅਦੇਵਨ ਕੀ ਬੇਧੀ ਪਰਹੁ ਪਹੁਲ ਪੇਟੀ ਰਤਿ ਲੇਟੀ ਸਿਨੈ ਦੇਖ ਮ
ਥੋ ਤਿਨ ਕੇ ਧਰਤ ਹੋ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਸਜਾਨੀ ਤੋ ਤੋ ਮਹਿਮਾਨ ਜਾਨੀ ਕ

१८ ॥ ਛੁਆਪਨੀ ਬਿਗਨੀ ਤਾਤੇ ਅਧਿਕੈ ਜਰਤ ਹੋ ॥ ਈਸ ਸੀਸ ਦੇ
 ਪੁਨਛੈ ਅਸੀਸ ਬਰੇ ਦੇਖਤੇ ਈਸ ਸੀਸ ਨੇ ਪਾਇਨ ਪਰੋਤ
 ਰੋ ॥ ੮੫ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਜੈਸੇ ਅੰਧਰੂਪ ਬਿਨ ਗਠਪਨ ਜੁ
 ਪਕੀਜੇ ਹੀ ਨਗਨੁ ਆਸ ਪੈ ਨਰੂਪ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀ ॥ ਮੁਕ ਜੈ
 ਸੇਗਨ ਬਿਨ ਹਾਬਰਾ ਪਬਾਨ ਬਿਨ ਕਾਨ ਬਹਰੇ ਕੋ ਆਸ ਪੈ ਨ
 ਗਤ ਨ ਕੀ ॥ ਚਾੜ੍ਹੇ ਕਜੇ ਕਤ ਕੇ ਕੇ ਘੋਟੇ ਨਿਰਾਸ ਹੋਤ ਜਾਚ
 ਕਤ ਜਤਾ ਮਾਸ ਰਿਪਨ ਕੇ ਦਾਨ ਕੀ ॥ ਕੋਲੈ ਸਮਝਾਉ ਤੇ ਹਿਕ
 ਹਾਏ ਬਤਾਉ ਐਸੀ ਛਾਡੁ ਰਾਮ ਆਸ ਰਾਜ ਜਨ ਕ ਕੀ ਜਾਨ ਕੀ
 ੮੬ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਤੂੰ ਗਵਲਿ ਕਬਜੀ ਸੁਨ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾ
 ਹਿਨਿ ਸੀਕਰੈ ਦੇਵਨ ਦੇਖੈ ॥ ਮੇਰੇ ਰਤੇ ਰੁਪੈ ਸੁਰਾਜ ਨ ਸੇਵ
 ਤਨੈ ਨ ਲਗਾਇਨ ਮੇਖੈ ॥ ਸੁਰਸ ਸੀਜ ਮਔਰ ਸਮੀਰਨ ਪ
 ਵਤ ਨੀਗ ਬਿਨ ਪਗ ਪੈਖੈ ॥ ਸੇਵਤ ਪੈਰ ਸਬੈ ਜਬ ਏਤ ਬਰਾਮ
 ਕ ਹੋਤ ਪਸੀ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥ ੮੭ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਅੰਗ ਅਨੰ
 ਗ ਗਹੈ ਤੁਗਹੈ ਅਰਪ ਛਮ ਗੀ ਗਵਲੀ ਜਿਯ ਆਵੈ ॥ ਸੀਤਲ
 ਆਗ ਕਹੈ ਕੋਊ ਸਾਵ ਗਹੈ ਮਿਗ ਗੇਵ ਲੇਸਿ ਘਖਿਲਾਵੈ ॥
 ਮੇਰ ਚਲੈ ਧੂ ਅਸੈ ਸੁਨ ਸੁੰਦਰ ਅੰਰ ਬਸਿਤ ਸਮੀਰ ਜਗਾਵੈ ॥
 ਹੋਇ ਬਡੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ਸਬੈ ਪਰਸੀਤਿ ਹਿਰਾਮਨ ਦੇਖਨ ਪਾਵੈ
 ੮੮ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਸੇਫਿ ਰਊਤਰ ਦੇਤਨੈ ਫੁਦਸਨ ਨ ਕੋ
 ਅਤਿ ਸੋਚ ਭਯੋ ॥ ਮਨ ਮੇਕ ਹਿਕੋ ਬਿਨ ਪੀਤਨ ਧੀ ਬਨ ਮੇਕ
 ਹਿ ਆਇ ਸਕੋ ਪਦ ਯੋ ॥ ਤਹਿ ਗਖ ਸਨ ਰਿਅ ਪਾਵਨ ਤਾਰ
 ਪਾਵਨ ਕੋਤ ਹਿ ਸਿਗਲ ਯੋ ॥ ਸੋ ਅਸੋ ਕਬਨੀ ਮਹਿਲਿ ਕਧਨੀ
 ਸੀਯ ਮਾਨਹੁ ਸੋ ਕੋ ਬੀਜ ਬੁਯੋ ॥ ੮੯ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਦਾ
 ਤਨ ਕਾਫ ਬੁਰੀ ਸਭਤਾ ਤਰਾਵਨ ਕੋ ਕੀਏ ਕਮ ਤੇਰੀ ॥ ਯਾ
 ਹਿ ਚਬਾਹਿ ਬਿਲਿ ਬਕਹਾਇਨ ਲਿਕ ਪਤੀ ਸਿਗਡੀ ਨ ਜੋਰੀ ॥

ਏਬਾਤਿਆਸੁਨਕੈਦਰਕੈਛੁਤਿਆਪਛੁਤਾਇਕਹੋਵਿਗਏ ॥ ੧੮ ॥
 ਗੀਰੈਨਦਿਨਾਪਿਯਗਮਾਬਿਨਾਨਿਯਸਾਚਕਿਨਾਸਿਯਕੇ
 ਸਬਬੇਗੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਜੀਤਸੁਰੇਸਮਹੇਸਕੋਪੁਤ
 ਕਨੇਸਕੇਦੇਤਉਪਾਗਉਯੋ ॥ ਜਮਕੋਬਸਿਕੈਪੁਨਬਾਹਨ
 ਕੋਸਨਤੋਰਕੁਵੰਡੁਬਿਖਾਨਕਿਯੋ ॥ ਸਦਸਮੁੰਡਨਸੋਜਿਨਦਨ
 ਵਿਯੋਸਿਵਲੀਛਿਨਮਹਿਰਿਸਾਇਲਿਯੋ ॥ ਸੋਈਰਾਵਨ
 ਪਾਇਰਯੋਗਹਤੈਨਉਠਾਇਦੁਹੁਕਰਮਨਦਿਯੋ ॥ ੨੦ ॥
 ਸਦੈਯਾ ॥ ਸੋਰਪਾਇਰਹੀਬਹੁਤਾਤਨਅੰਗਬਿਭੂਤਿਰਿਖ
 ਇਰਹੀ ॥ ਸਿਯਮੇਬਬਜਾਨਤਿਯੈਠਕੁਰਾਇਤਦੀਪਸਮੀ
 ਜੈਸੇਹੋਤਗਹੀ ॥ ਯਹਿਪੂਰਬਪਛਮਉਤਰਯੈਦਿਸਦਛਨ
 ਬਾਤਸੁਨੀਸਬਗੀ ॥ ਬਾਦਿਗਮਾਬਿਨਾਕਹੁਏਕਛਿਨਾਨਲਨ
 ਦਲਫੁਲਤਹੈਕਬਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਨਾਹਿਬਿਨ
 ਸਿਯਜੀਵਖਪਾਵਤਸੇਪੁਛਸੀਯਬਿਨਾਦਖਪਾਵੈ ॥ ਹੇਤੁ
 ਬਡੇਦੁਹਿਰਨਯੋਸੋਈਨੇਹਤੇਮੈਕਵਿਗਮਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜੋਯੋਛ
 ਬਿਛੀਨਸਮੀ ॥ ਬਿਨਰੈਨਬਿਭਾਵਰੀਸਾਵਰੀਦੇਹਬਨਾਵੈ ॥
 ਕਾਲਬਿਤੀਤਭਯੋਇਹਕੀਤਿਸੁਕੋਪਸੁਗੀਵਹਗਮਬੁਝਦੈ
 ॥ ੨੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੰਤਸੁਨਹਮਨਲਾਇਜੁਕਛੁਕਬਾ
 ਆਗੇਭਈ ॥ ਪਰਸਰਾਮਕੋਪਾਇਹੁਮਾਨਲੀਕਗਯੋ ॥ ੨੩ ॥
 ਇਤਿਸੀਰਾਮਗੀਤੇਬਾਲੀਬਧ ॥ ਪੰਚਮੇਅੰਕ ॥ ੫
 ॥ ੨੪ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਦੁਤਦੋਰਜਾਇਸਮਝਾਇਲੇਲ
 ਦਾਇਕਲਾਇਤਬੀਤੀਤਬਆਗੇਕੋਉਪਾਇਕੋ ॥ ਰਾਜਤਮ
 ਪਾਇਯੋਬਾਲੀਸੁਰਗਪਠਾਯੋਤਮੈਬਾਤਭੁਲਗਈਸੁਧਸੀ
 ਤਜੀਕੋਜਾਇਕੋ ॥ ਆਪਨਹੀਆਯੋਕੋਉਤਰਪਠਾਯੋਨਹ
 ਲਾਯੋਹੈਬਿਲਬਬੇਲਕੀਜੋਸਤਭਾਇਕੋ ॥ ਸੋਏਸੁਖਜਾਮਨ

੨੦ ਮਿਲੇ ਜੋ ਘਨਾਮਨੀ ਹੋ ਕਾਮਨੀ ਕੋ ਪਾਇ ਕਾਮ ਭੂਲੇ ਰਹੁ
 ਗਇ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ਕਾ ਪਿਗਾਨ ਰਹੇ ਚਰ
 ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਲਿਖੇ ਸੇਗ ਅਯੋ ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮੁਸਕਾਇ ਵਿ
 ਯੋ ਪਛੁਦੈ ਰਕੈ ਪਾਇ ਨ ਸੀ ਸਫੁ ਹਾਯੋ ॥ ਸਿਗ ਲਿਖੇ ਨ ਲੀਲ
 ਹਨੁ ਕਾ ਪਿਕੋਟ ਨ ਕੋਟ ਕਵੰਡ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਛਾਡ ਬਿਲਿ ਬਕਯੋ ॥
 ਬਹੀ ਸਿਯ ਸੋਧ ਜਟ ਉਕਹਾ ਹ ਬਤਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਬੀਰ ਕਹੀ ਭੁਜਦੰਡ ਉਠਾਇ ਮੁਖ ਭੂਲ ਜੋ ਬਲ ਸੇ
 ॥ ਤੁਮ ਮੇ ਬਲਵੰਤ ਪੁਰੰਦਰ ਮਹਾ ਕਾ ਪਿਕੋਟ ਨਿਸਿ ਕਦੈ ਲਿਕਯੋ
 ੫੪੦ ਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਮੰਤ੍ਰ ਨ ਪੰਡ ਕਰੈ ਮੁਖ ਪੇਜ ਬਸਾਰ ਕੀ ਪਾਠ ਲਸੇ
 ਕਾ ਪਿਰਾਜ ਕਹੀ ਸੋਈ ਏਕ ਹਨੁ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਯਾ ਤੁਨ ਰਾਮ ਸੇ
 ॥ ੩ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਹਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਕ ਨ ਤਨੈ ਨਾ ਬਯਾਹਿ
 ਅਜਿ ਨੀਕੋ ਪੁਤ ਪੇਸ ਪੁਤ ਮਨੁ ਪੁਤ ਕੀ ਅਰਥੇ ਰਨ ਰੋਖ ਪਕੇ
 ਤੁਰ ਸੋਗਿ ਗਾਵੈ ਅਰਥੇ ਕਏ ਬੇਰ ਬਾਗਾਇ ਗਾਏ ਪੁਰ ਹੁਤ
 ਕੀ ॥ ਪਰੇ ਦੁਖ ਪਾਰ ਕਰੈ ਬੀਰ ਨ ਕੇਕਾ ਮਰ ਪੁਬੀਰ ਕੇ ਸਹਾਇ
 ਕਰ ਬੇਕੇ ਬਡ ਕੋਤ ਕੀ ॥ ਸੀਤਾ ਸੋਧ ਲਯਾਇ ਬੇਕੇ ਸਿਧੁ ਟਾਪਿ
 ਜਾਇ ਬੇਕੇ ਪਾਇ ਕੇ ਸੇਗਾ ਮਾਹਿ ਲਾਇ ਕੇ ਦੁਤ ਕੀ ॥ ੪ ॥
 ਕਬਿਤਾ ॥ ਔਰਚ ਹੁੰਦੇ ਕੋ ਪਠ ਉਕਾ ਪਿਰੁ ਬਸੀ ਅਸੇਧ
 ਕੋ ਮੰਗਾ ਉਤ ਬਕੰਠਾ ਪਾਨੀ ਪਸੀ ॥ ਕੋਲ ਮਿਠ ਚੀ ਸੁਨ ਰਾਮ ਕ
 ਮ ਬੈਠ ਰਹੈ ਅਪਨੇਈ ਗਾਬ ਕਟਿ ਆਪਨੀ ਨਕ ਸਿਹੈ ॥ ਕੋ
 ਰ ਪੁਬੀਰ ਸੁਨ ਬੀਰ ਸੁਤੇ ਤੇਰੇ ਹਾਥ ਤੇਰੇ ਏਛ ਰੇ ਸੇ ਮੀਰ ਗਵਨ
 ਕੋ ਗੁਸਿਹੈ ॥ ਲੀਕ ਗਵਨੈ ਬੇਕੇ ਨਿਸਿ ਕਲਿ ਕਬਾਧ ਮੁਕਲਿ
 ਬਲ ਜਾ ਕੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਏਕ ਬਸਿਹੈ ॥ ੫ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥
 ਏਕ ਕਾ ਪਿਪੁਰ ਬਪਛਾ ਹਏ ਕਾ ਸਿਧ ਮਾਹਿ ਉਤ ਰਕੀ ਛਾਹ ਏਕ
 ਪਠ ਏ ਬਿਰਚ ਕੀ ॥ ਤੇਉ ਤੋਨ ਵਾਇ ਸੀ ਸਚ ਲੇਜ ਗਵੀ ਸਜੁ

ਬੀਸਨਕੇਤ੍ਰਿਓਏਕਏਕਲੇਪਚਾਰਕੇ ॥ ਦਛਨਭੁਜਾਕੋਰੋਕੇ ॥ ੮੧ ॥
 ਛਨਸਮੀਰਸੁਤਦਛਨਕੇਜੈਬੋਕੋਜਗਾਯੋਕਿਲਕਾਰਕੇ ॥ ੮੨ ॥
 ਕਕਸਪੁਤਾਮਕਲੀਕਜਨਕੀਕੋਸੇਧਲੀਕਧਸਾਇਦੈਨਿ
 ਸੀਕਮਰਿਮਾਰਦੈ ॥ ੮੩ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਦੇਖਹਨੁਗਦਲੀ
 ਕਬਿਨਾਤੁਹਿਸਾਚਕਹੋਗਯਓਰਜੁਹੋਈ ॥ ਤਾਂਕਹੁਔਰਅ
 ਨੇਕਖਰੇਕਪਿਜਾਹਿਕਯੋਕਰਕਾਰਜਸੇਈ ॥ ਰਾਪਦਰਾਵ
 ਨਮਾਰਬੋਕੋਸਿਯਸੋਧਕੋਤੁਸੁਰਚੇਬਿਧਿਦੇਈ ॥ ਕੂਰਕਹੋਨ
 ਹਿਰਾਮਹਜੁਕਹੋਤੋਸਮਸੁਰਨਦੇਖਤਕੋਈ ॥ ੮੪ ॥ ਸਦੈਯਾ
 ਰਾਮਹਿਰਾਜਦਿਯੋਹਮਕੋਅਰੁਬਲੀਕੀਬਿਧਤੇਨਾਰਿ
 ਛੁਰਦੈ ॥ ਐਸੀਏਪੀਰਸਹੈਰਾਪੁਬੀਰਪੈਧੀਰਬਡੇਮੁਖ
 ਤੇਨਜਨਾਦੈ ॥ ਬਾਦਜਨੇਜਨਨੀਜਗਤੇਦੁਖਮੇਪਭੁਮੀਤਕੇ
 ਕਾਮਨਾਦੈ ॥ ਔਰਹਯੋਉਪਚਾਰਧਯੋਸੁਨਗਾਮਥੇਕਾ
 ਮਕੋਕੋਨਨਧਾਦੈ ॥ ੮੫ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਜਾਛਿਨਸਾਹਿਬ
 ਕਾਮਕੋਸੇਵਕਜਾਨਤਤਾਛਿਨਕੀਬਲਜੰਧੈ ॥ ਬਾਤਬਿਚਰ
 ਕਹੈਹਸਕੈਬਿਨਦਾਮਨਤਾਹੀਕੇਹਾਬਬਿਕਯੈ ॥ ਹੋਇਹਤੁ
 ਤਕੀਬਾਤਚਹੁੰਜਗਤਾਪਰਰਾਮਸੋਠਾਕੂਰਪਯੈ ॥ ਨਜਾਇ
 ਹਨੁਸਤਕਾਮਕਰੈਭੁਟਲਾਖਨਮੇਜਬਏਕਬੁਲਯੈ ॥ ੮੬ ॥
 ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਰੋਮਰੋਮਫੂਲਗਯੋਠੋਕਭੁਜਾਠਾਢੇਭੁਯੋਰ
 ਮਮੁਸਕਾਨੇਦੇਖਰੂਪਹਨੁਮਾਨਕੋ ॥ ਸੀਤਜੁਕੋਸੋਧਹਮਅ
 ਜਹੀਤੇਪਾਯੋਮਾਨੇਦੇਖਤੋਹਡੀਲਯਾਕੋਸਿਧੁਫਾਧਿਜਾਨਕੋ
 ਜੋਲੋਰਪੁਬੀਰਮਾਲਿਬੀਰਸੋਬਿਚਰੈਤੋਲੋਭਯੋਕਾਪਿਛੁ
 ਯਾਸੁਛਵਯਾਅਸਮਾਨਕੋ ॥ ਹਾਥਜੋਰਕਹੈਲੀਕਬਾਰਧਕ
 ਪਾਰਅਬਕੀਜੈਨਅਦਚਦੀਜੈਆਇਸਨਿਦਾਨਕੋ ॥ ੮੭ ॥
 ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਜੋਕਹੋਤੁਰੀਤੋਸਿਧੁਕਰੋਜੈਸੇਕੀਓਮੁਨਿਅ

੨੨ ਰਜੇ ਕਹੋ ਤੇ ਬੀਦੁ ਪਾਨੀ ਗਾਥੇ ਨਾ ਮੋਕਾ ਕਹੋ ਜਾਇ ਲੋਕ ਮੋਰੇ
 ਭੀਤ ਨ ਸੋਭੀਤ ਕਹੋ ਰਾਵਨ ਸਮੇਤ ਪਰਸਾਉ ਪਗ ਬਾਮਕੋ ॥
 ਦੇਖ ਕੈ ਅਨੀਤਾ ਮੋਰੇ ਮਰਤਨ ਪੀਤਾ ਜੋਈ ਕਹੋ ਸੋਈ ਕਰੋ ਨਾ
 ਬਨੈ ਕੁ ਰੁਰੋ ਹਾਮਕੋ ॥ ਸੁਨੋ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੁਖ ਸੋਈ ਏ
 ਨਚੀਤ ਕਹੋ ਸੀਤਾ ਸੋਧ ਲਿਆਓ ਕਹੋ ਸੀਯਾ ਮਿਲਾਓ ਹਾਮ
 ਕੋ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਖੇਦ ਮੋਰੇ ਖੇਦ ਬਿਨ ਖੇਦ ਜਿਨ
 ਕੋਰੋ ਨਾ ਬਸੀਤਾ ਏ ਕੈ ਸਾਤ ਏ ਪਤਾਲ ਹੁੰਜੇ ਜਾਇਗੇ ॥ ਛੁਵ
 ਤਤਿ ਹਾਰੇ ਪਾਇਕ ਹਾਲੇ ਪਗਾਇ ਮੇਤੋ ਤੋ ਕਹਾ ਬਸਾਇਅ
 ਏ ਮੀਸ ਪਗ ਨਾਇਗੇ ॥ ਕੁਪ ਸੁਰਲੇ ਕਸਿਧੁ ਅਚਲ ਸੁਮੇ
 ਗ ਬਿਧਿ ਰਾਵਨ ਪਰੇਦਾ ਹਨੁ ਬਾਜ ਜਮੇ ਓਰਾਇਗੇ ॥ ਨਾਇਮ
 ੨੧ ਥੋ ਕਹੋ ਨਾ ਬਕ ਯਤਾ ਕੇ ਪਾਛੈ ਰਘੁ ਨਾ ਬਸੇਰੇ ਹਾਥ ਕੀ ਸੁਭਾ
 ਸਾਰ ਥਾਇਗੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਕਯੋ ਹਨੁ ਮਾਝਾ
 ਕੋ ਕਰੋ ਪ੍ਰਮਾਨ ਪੁਰੁਸ਼ਾਨੀ ਏ ਸੁਵਨ ਦੇਹੋ ਤੁਮਾਹਿ ਬਤਾਇਦੋ
 ਜਰਤੋ ਕਮਠ ਭਾਲ ਸਾਤੋ ਸਿਧੁ ਮਾਲ ਬਲ ਦੇ ਸਾਓ ਬਿਦੇਸ
 ਭਾਲ ਚਢ ਕੈ ਨਿਵਾਇਦੋ ॥ ਪਾਤੁ ਮੇਘ ਸੇਤ ਕਾਰੇ ਫੁਲ ਜੇਅ
 ਕਾਸਤਾ ਰੇਭਾਰੇ ਫਲ ਸੁਰਸ ਸਿਤੇ ਓਤੋ ਬੁਕਾਇਦੋ ॥ ਹੋਤੋ ਸਾ
 ਥਾ ਮਿਗਾ ਮਿਗਾ ਜਰ ਪੁਰਾ ਜਾਏ ਸੇ ਬੁਝ ਮਤ ਰੁਤੇ ਤੁਹਾਗੀ
 ੩ ਭਾ ਮੇਲਾ ਜਾਇਦੋ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਕਹੋ ਸੀਯ ਲਜ
 ਉਕਹੋ ਤਾਹੀ ਕੋ ਸੇ ਦੇਸ ਕਹੋ ਰਾਵਨ ਸਮੇਤ ਲਜਾ ਓ ਬੇਗਾ ਸਿਖ
 ਦੀ ਜਿਯੋ ॥ ਕਹੋ ਤਾਹੀ ਛੁਵ ਕੋ ਕੁਟਿ ਬਲੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਬੋਰੇ ਲੈਅ ਓ
 ਮਦੇ ਦਰੀ ਕੋ ਜਾਨਿਯੋ ਸੁਕੀ ਜਿਯੋ ॥ ਕਹੋ ਦਸ ਸੀਸ ਭੁਜ ਬੀਸ
 ਨਬ ਖੇਰੇ ਆਗੇ ਕਹੋ ਜਾਇ ਪੈਰੇ ਗਾਢ ਬਿਨਤੀ ਪਤਿ ਜਿਯੋ ॥
 ਕਹਨੁ ਮਾਨ ਕੋ ਨਿਥੀ ਕਪਾਨ ਦੀ ਜੈਗਾ ਮਕਹੋ ਤੋ ਓਠਾਇ ਗਢ ਲਜ
 ਉਛੁਛ ਲਿਜਿਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਸਵੇਯਾ ॥ ਦੇਖ ਹਨੁ ਕਪਿਰੁ

ਪਸਿਯਾਰਾਪੁਬੀਰਕੈ, ਜਿਯਮੇਡੁਰਪੇਰੇ, ਮਾਨਸਕੀਕਦਿ ॥
 ਤੋਰਪਰੀਜਬਦੁਤਕਿਯੇਕਪਿਰੀਛਲਜੇਰੇ, ਦੇਵਨਕੇਮਰਾ
 ਹੈਨਜਹਾਰਾਫਲਿਕਸੁਏਕਹਿਕੋਸੁਬੁਝੈ, ਹੋਪਰਬੀਨਤ
 ਉਸਿਕੋਬਿਨਰੀਨਦਿਏਪਰਤੀਤਿਨਮੇਰੇ ॥੧੫॥ ਸਦੈਯਾ
 ਆਰੁਖਲਗੇਬਨਕੇਫਲਤੇਰਤਯਾਹਿਭੁਲਿਮੁਖਮੇਧਰਲੀ
 ਜਾਏਕਨਿਦਾਨਕੀਏਬਿਨਹੋਕੀਪਸੀਅੰਬਿਨਖਰਤੀਤਨ
 ਕੀਜੇ, ਏਮਨਕੇਗੁਨਗੁਨਗੁਬਤਜੇਪਹਿਚਾਨਤਜਾਨਕੀਅ
 ਰਨਬੀਜੇ, ਕੈਬਨਮੇਕਿਗਿਰਾਨਦਰੀਜਹਿਹੋਸੁੰਦਰੀਮੁੰਦ
 ਰੀਤਹੋਵੀਜੇ ॥੧੬॥ ਸਦੈਯਾ, ਏਕਕੋਰਬਿਨਤੀਤਮ
 ਸੋਸੁਨਕੈਰਾਪੁਨਬਬੁਰੇਜਿਨਮਾਨੇ, ਏਕਫਲਿਗਕੋਰਤਜਸਿ
 ਕਨਿਸੇਕਸੁਲਿਕਪਸੇਮੁਹਿਜਾਨੇ, ਹੋਹਨੁਮਾਨਅਸਾਨਨਹੀ
 ਪੁਛਦੇਖਨਕੋਸਭੁਠੋਗਸਿਯਾਨੇ, ਅਜੁਲਦੈਪਦਕੰਯਕਹੋਕਿ
 ਨਹੀਸਿਯਕੋਕਿਹਭਾਤਿਪਛੋਨੇ ॥੧੭॥ ਸਦੈਯਾ, ਸਾਦ
 ਹੀਇਨਬਾਤਤਉਸਿਯਕੀਦੁਤਿਹੀਕਿਹਭਾਤਿਸੁਨਾਊ, ਜੇਉ
 ਮਾਕਦਿਦੇਤਸਬੈਤੇਈਫੇਰਕਹੋਤਬਅੰਗਲਜਾਊ, ਹੋਕੀਪ
 ਦੁਰਯੋਜਗਮੇਛਬਿਅੰਗਨਕੀਸਮਕੋਨਹਿਪਾਊ, ਮੇਦੁ
 ਖਤੋਜਿਹਭਾਤਿਸਿਯਾਸੋਈਰੀਨਹਨੁਸਭੁਤੋਹਿਬਤਾਊ ॥੧੮॥
 ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਜਹਾਂਨਹੁਲਾਸਤਤੇਸ੍ਵਾਸਨਅਵਾਸਤਹਾਂ
 ਨਿਕੇਬੀਰਬਾਤਸੁਨਲੀਜੀਏਨਿਦਾਨਕੀ, ਜਾਕੇਦਾਰਕਯਰ
 ਸੋਮਿਲੀਪੰਕਠਿਕਮਾਹਿਤਹਾਕਹੂੰਦੋਖਿਓਨਿਸੇਕਬਧੂਕ
 ਲਭਾਨਕੀ, ਜਾਕੇਨਿਸਧਾਮਮੁਖਦੀਪਹੀਕੋਦੀਪਾਬਿਨ
 ਫੁਲਅੰਗਬਾਸਤਹਾਨੀਹਨੁਮਜਾਨਕੀ, ਜਹਾਮੁਖਸੁਕ
 ਰਾਮਰਾਮਹੀਕੀਕੁਕਜਹਾਸੋਵੇਸੁਖਧੂਪਤਹਾਹੈਅਚੁਕਜ
 ਨਕੀ ॥੧੯॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਜਾਕੇਬਧੇਕੇ, ਤਨਤਾਪਸੀ

ਕੇਭੇਸਸੁਨਬਾਨਰਨਰੇਸਵਿਗ ਨੀਬਉਰਧੇਵਤੀ। ਭੁਖਨ
 ਮਲੀਨਪੀਯਹੀਨਸੁਖਛੀਨਜਾਗੀਪੈਰੈਦਸਾਦੀਨਨਿਸ
 ਨੀਦਹੀਨਸੋਵਤੀ। ਅਗਨਰੁਖਾਈਫੁਲਸੇਜਨਰੁਸਾਈਜਾ
 ਕੀਤਾਕੇਜਾਨਲੀਜੋਨਾਰਿਨੀਕੇਮੁਖੰਜੈਵਤੀ। ਹਨੂੰਸੁਨਮੀ
 ਤਸੀਯਪਾਇਬੇਕੀਗੀਤਿਲੋਕਜਾਕੀਭੀਤਛੀਰਗਮਰਾਮ
 ਕਹਿਰੇਵਤੀ॥੨੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਗਵਨਪਾਪਕੋਜਾਲ
 ਰਚੇਬਿਧਿਤਾਮਹਪਾਉਸਿਭਾਰਕੈਦੀਜੇ॥ ਬਾਤਬਿਨਾਮੀ
 ਰਜਾਦਕਰੇਜਿਨਕੋਪਕਰੇਤੁਕਰੇਸੁਨਲੀਜੇ॥ ਦੇਖਫੁਲਜੇ
 ਬਨਦੇਖਰਯੋਜਿਨਾਮੀਮ੍ਰਤਜੋਜਸਾਮੀਮ੍ਰਤਪੀਜੇ॥ ਕ
 ਫਲੇਸੁਲਾਨਿਹਾਲਕਰੇਮੁਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿਯੋਜਸਾਮੀਮ੍ਰਤ
 ਪੀਜੇ॥੨੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਪਾਨਲਿਏਦੋਓਪਾਨਧਰੇਸਿ
 ਰਪਾਇਛੁਏਰਪੁਨੰਦਨਜੁਕੇ॥ ਅੰਰਕਰੀਬਿਨਤੀਸੁਨਨ
 ਥਹੋਦੇਹਬਛੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਕਨੁਕੇ॥ ਆਪਨਜਾਨਧਰੇਰਹਿ
 ਯੋਜਿਯਹੋਕਪਿਸਤ੍ਰਕੋਰੇਤੁਹਿਕੁਕੇ॥ ਨਿਤਕਰੇਸੁਪਿਚਿਤ
 ਕੇਸਾਥਸੁਚਿਤਚਲੇਸਿਗਾਮਿਤਹਨੁਕੇ॥੨੨॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ॥ ਭਾਫੁਚਲੇਸੁਮਹੇਸਕੋਅੰਗਗਨੇਸਮਨਾਇਚਲੇ
 ਵਿਕੁਰੇ॥ ਭੁਜਪੀਠਸੇਠੋਕਨਿਹਾਰਹਨੁਮੁਖਲੋਚਨਪਾਰਚਲ
 ਜੇਜਲਦੇ॥ ਮੁਦੀਕਰਸੇਪਿਕਹੇਮੁਖਬੈਨਸੁਦੇਹਬਿਨਕ
 ਪਿਪਾਨਨਦੇ॥ ਸਬਲੋਮਮਦੇਹਉਭੈਨਦੇਖੇਹਤ੍ਵਾਨਦੇਸੋਧ
 ਸਿਯਾਪਗਛੇ॥੨੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾਧਿਮੁਠੀਬਿਬਾ
 ਵਿਲਗਾਇਸੁਬੀਰਬਡੇਰਪੁਬੀਰਕੀਪਾਕੇ॥ ਪੁਛਉਗਾ
 ਇਹਿਉ॥ ਇਦਈਕਰਲੋਚਨਮੁਦਨੀਰਹਿਤਕੇ॥ ਗਮਕੇ
 ਮਲਿਯੋਮੁਖਤੇਜਿਯਮੇਧਰਧੋਰਖਤਾਂਹਿਕ੍ਰਿਪਕੇ॥ ਬਾਰ
 ਭਗੀਨਹਿਪਿਨਕੇਪੁਤਪਿਧਭੁਯੇਓਪਬਾਰਧਬਕੇ॥੨੪॥

ਸਦੈਯਾ॥ १॥ ਗਾਮਕੋਕਾਮਕਰਜੋਜਿਯਤੇਇਹਤੇਸੁਰੁਕ
 ਨਸੀਅੰਧਪਗੀ॥ ਛਬਿਬਚੈਪਬਾਰਦਏਕਹਿਸੇਕਾਬਿਰਾਮ
 ਤਹਾਂਤੁਬੁਰੀਨਤਰੀ॥ ਨਿਧਿਨੀਰਿਕੇਪਾਰਪਕਸੇਪਲਮੇਪਗਕ
 ਅੰਗੁਰੀਜਲਮੇਨਪਗੀ॥ ਕਪਨਉਹਨੀਜਿਨਕੋਤਿਨਤੋਧੁ
 ਬੀਰਕੇਨਾਉਕੀਨਉਕਰੀ॥ ੨੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸਿੰਧੁਕੇ
 ਧਬੇਕੋਸੁਰਪਤਿਠਨੀਪਤਿਹੁੰਮਨਤੋਨਹਿਕੀਨੋਲੈਰਤਨ
 ਵਰਪੋਠਰਹੇਕਦਿਰਾਮਗੁਸਿੰਦਹਿਅਤਨਲੀਨੋਸੋਹਨਮਾ
 ਨਕਛਨਗਨੈਬਲਤੇਕਰਜੋਸੁਰਜੋਪੁਰਤੀਨੋਜਾਨਤਹੋਜਦ
 ਈਮੁੰਦਰੀਪਫਰਾਮਕਛਜਨਟਾਮਨਕੀਨੋ॥ ੨੬॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਸਿੰਧੁਕੇਕਰਾਰਨਿਜਪੈਠਖਸੰਭਾਰਕਿਲਕਾਰਮੇਸੋਓ
 ਕੋਨਭਮੰਡਲਡਗਯੋਹੈ॥ ਕਮਠਕੇਭਲਪਰਠਨਿਸਨਮਾਏ
 ਧਰਦੇਸਦੇਸਦੇਸਚਾਭੂਮਚਾਲਸੋਜਨਯੋਹੈ॥ ਮਹਿਮਾ
 ਅਪਾਰਪਯੋਪਾਰਦਾਪਾਰਉਰਖਸਿਕੋਮਚਪੁਰਿਰਾਖ
 ਸਕੇਆਯੋਹੈ॥ ਕੀਨੀਮਨਸਿਕਯਹਿਕੰਚਨਕੀਤਿਕਯਹਿ
 ਦੈਨਿਸਿਕਯਸੋਰੂਪਬਾਮਸੋਬਨਯੋਹੈ॥ ੨੭॥ ਸਦੈਯਾ॥
 ਕੰਚਨਕੋਗਦਏਕਭਯੋਪੁਰਿਰਾਮਸੋਬੈਰਕਏਕਯੋਹੈ॥
 ਦੇਖਾਏਕੋਸਭਕੇਪਰਭੀਤਰਿਸੀਤਹਿਸੋਧਕਹੂੰਨਲਹੈਹੈ॥
 ਜੇਰਪੁਬੀਰਕਹੈ॥ ਮਹਿਚੀਨਸੁਏਕਨਹੀਹਨੁਮਾਨਕਹੈਹੈ॥
 ਬਾਰਨਮੇਕਿਪਹਾਰਨਮੇਕਿਧੋਰਦਨਕੋਕਹਬੀਰਰਹੈਹੈ॥ ੨੮॥
 ਕਬਿਤ॥ ਏਕਜੀਘਾਇਪੁਨਸਾਰਦਾਸਹਾਇਨਹੀਰਦੁ
 ਕੇਨਗਰਕੀਕੋਸੇਛਾਇਗਾਈਏ॥ ਫੁਲੀਫੁਲੀਡਾਰਤਰੁਬੈਰੇ
 ਲਮਾਲਾਮਸ਼ੀਦਰਕਿਲਾਲਤਲਪਲਸੋਰਿਝਾਈਏ॥ ਬੈ
 ਪੀਕੁਪਛੰਡਨਮੇਗੁਨਨਦੇਝੰਡਬੈਰੇਕੀਨੇਦੁਖਰੁੰਮੁਰਹੋਇਤੇਜ
 ਈਏ॥ ਬਾਰਨਤੁਰੰਗਦਕੰਚਨਕੇਧਮਪਰਕੋਨਸੀਬਿਭੁਤਿਛ

६॥ ਤੇਕੋਨਸੀਬਤਾਈਏ॥੨੮॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਜਾਹੀਏਜਾਇ
 ਤਹਾਕੋਤਕਲੁਭਾਇਤੁਲਾਅਵਜਾਮਿਦਿਗਬੀਨਬਜਤਸੁਹਾ
 ਨੇ॥ਸੁਰਸਸਿਬਰਨਬਿਰਿਚਸੁਰਗਜਾਜਾਕੋਨਇਹਲਾਇਕ
 ਜੁਪਦੈਇਹਾਅਵਨੇ॥ਐਰਕਛੁਰੁਪਕਰਅਜਿਨੀਕੋਪੁਤਜਾਇ
 ਪਹੁਚੇਤਹਾਲੇਜਰਾਖਾਸਗੀਦਿਛਾਵਨੇ॥ਦੇਵਨਕੀਬੇਟੀਦੇਖ
 ਸਿਗਤਿਸਲੇਟੀਤਹਾਸੀਤਾਕੇਭਰਮਹਨੁਲਾਗੋਪਛੁਤਾਵਨੇ॥੩
 ॥ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਮਤਜੈਕਹਿਪਾਪਭਜੈਗਤਿਰੁਪਨਿਹਾ
 ਰਛਈਦੁਰਿਤਾਈ॥ਕੈਤਨਛਾਤੁਗਈਨਭੁਕੇਕੀਇਹੈਸਿਸਹੈ
 ਕਪਿਯੋਠਹਿਗਈ॥ਦੇਖਮਦੇਦਰਿਕੀਛਬਿਕੇਮੁਰਝਾਇਗ
 ਜੇਮਨੇਮੋਠਿਗਆਈ॥ਲੇਕਪਤੀਪਰਜੀਕਪਕਸੇਸੋਊਏਕਲਾ
 ਕਕਰੈਨਦਿਗਈ॥੩੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਾਹੁਕਹੀਸਿਯਕੀਕ
 ਹਿਬਾਤਕਿਆਨਅਸੋਕਬਨੀਮਹਿਰਾਖੀ॥ਦੈਤਬਪੀਠਕਯੋ
 ਧਿਗਰਾਜਬਿਭੂਤਸਬੈਸਸਿਸੁਰਜਸਾਖੀ॥ਹੈਜਸਰਾਮਕੋ
 ਦੁਪਮਨੇਜਮਕਾਢਪਰੈਯਹਿਰਵਨਮਾਖੀ॥ਛੁਲਗਯੋਸੁਨ
 ਕੇਹਨੁਮਾਨਛਯੋਪਗਦੇਖਨਕੋਅਭਿਲਾਖੀ॥੩੨॥ ਸਵੈਯਾ
 ਸੀਰਘੁਬੀਰਕੋਸੀਸਨਿਦਾਇਗਯੋਕਪਿਰਾਇਜਹਾਸੁਧ
 ਪਾਈ॥ਚੰਪਕਮੇਲਾਸਿਰੀਬਟਤਾਲੂਦੇਗਲਡਾਕਚਨਾਲ
 ਸੁਹਾਈ॥ਕੰਜਕਦੰਬਜੁਹੀਕਦਲੀਸੁਰਦਾਰਮਬੇਲਇਲਾਅ
 ਬਰਾਈ॥ਕੇਤਕੀਹਾਰਸਿੰਗਾਰਗੁਲਾਲਸਰੋਬਕੂਪਮਹਾ
 ਸੁਖਦਈ॥੩੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਮੋਰਚਕੋਰਕਪੋਤਕਹੀਸੁ
 ਕਸਾਰਸਚਾਰਿਕਹੀਸਲੁਭਾਨੇ॥ਧੰਜਨਚੱਕ੍ਰਸਿਲੀਬਕਬ
 ਨਰਨੀਰਕਪਿਜਿਲਾਐਰਬਖਾਨੇ॥ਅਗਿਕੁਰੰਗਸਦਾਪੁਨਿ
 ਸੇਸਬਸੇਵਤਤਾਬਨਕੋਲਪਟਾਨੇ॥ਦੇਸੁਖਜਾਨਕੀਗਾਮਬਿ
 ਨਾਕਦਿਗਮਨਸੇਵਤਜਾਗਤੁਜਾਨੇ॥੩੪॥ ਸਵੈਯਾ॥

੨੨
ਅ

ਸਾਬੰਕੀ ਦੇਖਿਨੈ ਨਹਾਬਕੀਨ ਸੁਧਾਇਹਾਬਕੀ ਸੁਰਧੁਨ
 ਬਹਾਬਕੀਨਿ ਸਾਨੀਜ ਬਹਾਬੰਕੀ॥੩੯॥ ਸਦੈਯਾ ਦੇ
 ਖਹੀਚਹੁ ਓਰਨਤਾਹਿ ਸੁਕੋਊਨ ਮਾਨਸ ਦੇਤਾਇਖਾਈ॥ ਸੋ
 ਰਬਿਚਰਕਿਏ ਬਹੁਤਾਨ ਹੀ ਮੁੰਦਰੀਨ ਭੁਤੇਓ ਆਈ॥
 ਤੋਹੀਓ ਬੋਲਓ ਕੇਕਾਪਿਯੋ ਮਹਿਗਾਮਦਈ ਸੁਤਮੈ ਪੁਰ
 ਈ॥ ਦੂਤਹਨੂੰ ਮੇਰੇਨਾਉ ਹੈ ਮਾਤੁ ਪਰੋਪਗਜੀ ਨਕਰੇਦੁਰੇਤ
 ॥੪੦॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਤਬਜੀਸਮੈ ਸਿਯਸੁਖ ਕਿਯੋਗਾਮਦੁਤ
 ਯਹਿਆਹਿ॥ ਮਾਨਸਕੀਕਹਿਤੋਹੀ ਮਿਲਨਕਯੋਹੈਗਾਹੀ॥
 ੪੧॥ ਸੋਰਗਾ॥ ਬਹੁਰੇਕਿਓਬਿਚਰਾਪਸਨਬਅਤਿਚ
 ਤੁਰਹੈ॥ ਕੀਨੋਕਾਪਿਪਤਿਹਾਰਮਾਨਸਕੋਰਾਖਸਭਖੈ॥੪੨॥
 ਕਬਿਤੁ॥ ਦੁਜੇਭਲੀਕਰੀਮੇਰੇਜੀਕੀਸੁਲਹਗੀਪੁਰਮਾਨਸ
 ਜੋਹੋਤੋਤਾਸੇਕੈਸੇਮੁਖਜੋਰਤੀ॥ ਗਾਮਦੁਤਸੁਨੇਤੋਹੀਘਰੀਮਾਰ
 ਕੋਹੋਤੋਤਾਹੀਕੇਜਿਦਾਇਬੇਕੋਕੋਨਕੋਨਿਹੋਰਤੀ॥ ਮੇਸੇਕਹਿਪ
 ਛੇਮੁੰਦਰੀਕੋਛਾਤੀਲਾਇਰਹੀਮਨੋਮਿਲੇਪਾਨਾਬਨੈਕਨਾਇ
 ਛੋਰਤੀ॥ ਕਬਹੁਉਘਾਏ ਚਾਪੇਨਿਧੋਨੀਕੇਪਸਕੀਜੇ
 ਨੈਨਨਕੇਨੀਰਉਰਆਰਗਨਿਚੋਰਤੀ॥੪੩॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਬੁ
 ਝਤਹੈਤਾਹੀਕੋਸੀਦੇਸੇਸਿਯਬਾਰਬਾਰਮੇਰੇਪੁਰਪਾਨਨਾਤਸੁਖ
 ਸੋਰਹਤਹੈ॥ ਲਛਮਨੀਕੇਕਹਾਂਛਾਛੇਕਹਾਕਯੋਤੋਸੋਮੇਰੀਸੁਪਿ
 ਸੈਬੇਕੋਕਬਹੁਉਮਚਹੈ॥ ਕਿਧੋਮੇਰੇਔਗਨਬਿਚਾਰੇਹੈਬਿਸਰ
 ਦੀਨੀ॥ ਕਿਧੋਮੇਰੇਨਾਮਲੇਓਸਾਸਨਭਰਤਹੈ॥ ਬੋਲੇਹਨੂੰਮਾਨਮੇ
 ਮੁੰਦਰੀਨਕਹੀਝਾਤਤੇਰੇਪਾਛੇਯਾਸੋਗਾਮਕੀਕਯਹਤਹੈ॥੪੪॥
 ਵੇਹਗਾ॥ ਭੁਜਾਭਈਆਤਿਦੁਬਾਰੀਕੀਕਨਕੀਨੀਛਾਪਾਰਨਮਾ
 ਨਸਾਦੀਕਹੈਕੋਨਾਮਾਰੇਪਾਪ॥੪੫॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਤੇਰੇਪਾਛੇਤੇ
 ਰੇਯਤੇਰੇਜਪੇਨਾਮਮੁਖਦੁਜਰੀ॥ ਜਿਯਕੋਉਦੇਹਨਿਬਰਤਹੈ॥

ਸੁਨੀਏਨਤੇਗੀਬਤਤਾਹੀਕੋਅਟਪਟਾਤਲਫਤਗਾਤਬੀਜੁਰੀਸਿ ੮੯
 ਰਮਕਤਹੈ।ਕੀਕਨਕਰੀਹੈਛਾਪਸੋਓਹੈਢਿਲਾਢਿਲਾਤਪਨਨ
 ਬਹੁਕੋਚਿਤਗਾਹੇਈਰਹਤਹੈ।ਛੀਨਰਪੁਗਾਈਸੁਨਸੀਯਮੇ
 ਗੀਮਾਈਜੈਸੇਪਨਪਨ੍ਯਤੈਸੇਬਿਧਉਲਹਤਹੈ॥੪੬॥ ਵੋਹ
 ਰਾ॥ ਤਬਬੋਲੀਭਿਲੀਸੁਮਤਿਸੁਨਜਸਕੀਅਚੇਤਾ।ਤੁੰਜਨਾ
 ਮਸੀਗਉਠਚਲੀਘਰਤਜਬਨਕਿਹਰੇਤਾ॥੪੭॥ ਕਬਿਤਾ
 ਤੁੰਨਸੀਗਹਤੀਤਬਇਤੀਓਨਹਤੀਕਹਾਂਤੋਬਿਨਾਅਕੇਲੇਘਮ
 ਓਦਕਛੂਤਰਤੇ।ਤਾਪਰਮਨਾਇਰਹੇਰਾਖਬੋਕੋਪਾਇਗਾਹੇਪਾ
 ਛੇਸਤਮਦਿਰਕੇਲੋਰਸੋਲਰਤੇ।ਕਹੂੰਬਨਜਾਇਕਹੂੰਕੰਦਮੂਲ
 ਆਇਸੀਗਲੇਕੇਲਛਮਨਸੁਖੀਦੁਖੀਦਿਨਭਰਤੇ॥ਕਾਹੇਕੀਭ
 ਲਾਈਜਬਨਾਰਿਮੁਹਿਲਾਈਆਜਤੇਰੇਦੁਖਕਾਹੇਕੋਹਨੀਸੇਮੇਸੇ
 ਮਰਤੇ॥੪੮॥ ਕਬਿਤਾ। ਸੁਨਹੇਨਿਰੁਭਾਅਜਰਹੀਤੀਜੋ
 ਘਟਨਾਰੀਭੀਤਰਤੇਪਕਰਨਿਸਾਰਕਨਲੁਜਾਵਤੇ॥ਬਿਛੁਰੇਤੇਪੀ
 ਯਕਹੋਕੋਨਸੀਮਰੀਹੈਤਿਯਤੁਮਸੁਖੀਹੋਤੇਰਪੁਬੀਰਸੁਖਪਾਵ
 ਤੇ।ਜਨਤੀਹੋਤਬਾਦਿਗਮੇਸੀਜੋਨਹੋਤੀਤੇਰੇਅੰਰਹਨੀਮਾਨਬਿਨ
 ਲੀਕੋਕੋਨਆਵਤੇ।ਤੇਰੀਓਓਪਾਧਿਜੋਤੀਸੀਗਹੀਨਹੋਤੀਤਬਕ
 ਵਲਪੈਜੋਗੀਗਮਚਿਦਕੋਚੁਰਾਵਤੇ॥੪੯॥ ਵੋਹਰਾ॥ ਸੁਨ
 ਵਿਜਟੀਸੀਤਕਹੈਮੂਰਮੁਨਜਨੇਕੋਇਪੀਅਦੁਖੀਬਨਮੇਰ
 ਹੇਸਿਯਸੁਖੀਘਰਹੋਇ॥੫੦॥ ਜੋਰਠਾ॥ ਔਰਕਹੋਇਕਸ
 ਤਜਾਹਿਸਮਝਹੋਘਰਚਲੀ॥ਸੁਨਹੁਧਰਮਕੀਭਾਤਵਿਜਟੀਸ
 ਬਤੇਸੋਕਹੋ॥੫੧॥ ਕਬਿਤਾ। ਮੁਤੁਤੇਪਿਤਾਬਚਨਭਾਰਹੇ
 ਉਠਾਯੋਰਾਮਦੁਸਰੇਜਟਕੋਰਖਯਾਤੇਅਕਲਾਇਗੋ।ਕੀਰਪੁਰ
 ਕਚਕਰਧਨੁਖਖਰੇਈਭਾਰਕਟਿਸੋਨੀਖਗਾਮੀਗਾਮੀਕਮੁਰਦੁ
 ਾਇਗੋ।ਮੇਰੇਘਰਹੇਕੋਨਿਪਛਤੀਭਾਰਦੇਹੋਇਹੋਮੇਵਿਦਾਰੀ

ੴ ਇਨ ਪੈਨ ਸਯੋਜਾਇ ਗੋ ॥ ਭੁਖ ਹੈ ਫਿਰ ਖ ਹੈ ਕਿਨਿਆਇ ਮੁਖ
 ੧ ਇਹੈ ਸੁਖ ਤੇ ਸਿੰਗ ਚਲੀ ਧਰਿ ਭਾ ਚੋਨ ਸਾਇ ਗੋ ॥ ੫੨੫ ॥
 ੫੨੬ ॥ ਤ ਬਾਤਿ ਜਟਿ ਪਇ ਸਭਾ ਚਿਤੁ ਸਾਨੀ ॥ ਭਾਇ ਸੇ
 ਕ ਸੇਕ ਪਿਛਾ ਭੇ ਪੁਨ ਸੀ ਧਰੁ ਭੁਤ ਕਹਿ ॥ ੫੨੭ ॥ ਸੁਖ ਸੁਖ
 ਜਿਨ ਸੇ ਬਹੁਤ ਸਨ ਰਾਮ ਭਰਮ ਭਰੇ ਕਹਿ ॥ ਤਿਨ ਚੀਜ
 ਏਹੁ ਸੁਖ ਦਿ ਰਾਮ ਸਿੰਗ ਭੁਜ ਕਹਿ ॥ ੫੨੮ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰ
 ਸੁਖ ਭੁਨ ਏਕ ਰਤ ਭਨ ਰਖਾ ਪੀਕਾ ਏਹੁ ਮਾਤਾ ਦਨੁ
 ਤਤ ਦਨ ਕੇ ਮਿਸ ਪੈ ਗੁਣ ਨਹਿ ਸਿੰਗ ਭਈ ॥ ਪੁਨ ਮਿਸ
 ਮਮਿ ਚਗਮੇ ॥ ੫੨੯ ॥ ਮੁੰਦਰੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ਨਈ ॥ ਹਮ ਭੀ ਨਹੁ
 ਭੁਧਾਤਿ ਬੁਤ ਕੀਤੁ ਨਹੁ ॥ ੫੩੦ ॥ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸਚ ਪਰਤੀਕੁ
 ਰਖਿ ਭੁਤ ॥ ਪਹਿਲੇ ਭੁਤ ਮੇਸੁ ਨਹੀ ਪੁਬੀ ॥ ਪੁਬੀ
 ਭੁਕੀ ॥ ਭੁਤਿ ਹੋ ਨੀਕ ਕੈ ਨਿਹ ਭਈ ॥ ਪਛਤਤ ਦਏ ਭੁਤ
 ਨਿਸਰ ਪਸਭ ਭੋਰ ਹੈ ਕਿਵੇ ਹੋ ਕੈ ਭੁਤ ਕਹਿ ਮਾਰਤੀ ॥ ੫੩੧ ॥
 ਰਹੀ ਸੋ ਭਈ ਅਮੇਰੇ ਧਨਾ ਨਹੀ ਪਿਛਾ ਸੇ ਸੋ ਚਏ ਮੇ
 ਸੁਨ ਕੇ ਭਈ ॥ ਏਕ ਪੋਲਾ ਬਰਹੀ ਸਾਬਕ ਹਿਸਾ ਭੁਤ ਮੇ
 ਬੋਲਿ ਮੇ ਅਕਿਨ ਬਿਧਾਤੁ ਮਨਿ ਦਰਸੀ ॥ ੫੩੨ ॥ ਰਖਿ ਭੁਤ
 ਬੋਲ ਜੇ ਕਨੀ ਮਾਨ ਮਾਭ ਜਾਨ ਕੀ ਨਿਵਾ ਕੇ ਕਜਾ ਹਿਨਿ ਨਾ
 ਤੇਰੇ ਸੋ ਧਾਹਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਗਵਨ ਕੇ ਮਾਭ ਬੋਕ ਭੁਤ ਕਹੈ
 ਮਨੁ ਤੀਇਨ ਸਭ ਨਰ ਫਾਇ ॥ ਏਹੁ ਭੁਤ ਜੇ ਕਦੇ
 ਬੋਲੁ ਭੁਤ ਕਹੈ ਗੋਗ ਮਸੀਤ ਭੋਲੈ ॥ ਏਹੁ ਭੁਤ ਜੇ ਕਦੇ
 ਰੋ ਪੁਰਖਾਇ ॥ ਏਹੁ ਭੁਤ ਜੇ ਸੁਤੇ ਹਿ ਪਹੁ ਗਇ ॥ ਏਹੁ ਭੁਤ ਜੇ
 ਤਨੁ ਭੁਤੁ ਦੇਨ ਕਹਾਇ ॥ ੫੩੩ ॥ ਰਖਿ ਭੁਤ ॥ ਜੇ ਕਦੇ
 ਮੇਸੁ ਭੁਤ ਭੋਲੈ ਨ ਭੁਤ ਹਿਨਿ ਕੀ ਕੇ ਲੋਗਾ ਕੇ ਕਤਿ ਰੋਖ
 ਕੇ ਮੇਸੁ ਭੁਤ ਮੇ ਪੁਰਿ ਭਲੀ ਤਾ ਤਿਨ ਰੋਗੁ ਮੇ ਭੁਤ ਬਿਬ

ਜਗਮਬਲੁਪਾਇਕੈ ॥ ਐਰਸੋਕਹੈਤੋਗਫਕੰਚਨਕੋਮੁਲ
 ਤੇਏਓਪਾਰਚਲੇਨਰਮਿਲਉਤਪਾਇਕੈ ॥ ਡਾਪਰਸੋਮੋਸੋਰ
 ਭੀਰਹੁਖਿਐਗੇਤਬੁਝੀਚਪਰਮਾਤਮਾਮਿਥੀਜੋਬਖਸਾ
 ਕੈ ॥ ੫੫ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਚਾਦਿਨੁਤੋਕਪੁਟੀਏਐਏ
 ਸੁਮਾਤਿਤਾਇਨਤੇਜਾਓਓਰਨਗਹੀਓਲਸਕੈ ॥ ਏਕੁ
 ਇਨਚਰਕੀਏਸੇਪੁਰਖਯਕਰਕੈਸੋਜੋਸਮਾਸੁ ॥ ਏਕੁ
 ਲਸਕੈ ॥ ਪੁਆਏਸੋਏਲਗੁਗਿਮਟੇਈਸੇਏਖੀਖਰਤੁਪ
 ਮੈਕਪਛੇਰਦਿਕੈਪੁਰਸਹੈ ॥ ਸਮਕੀਬਨੈਕੀ ॥ ਸੁਨਹੁਏ
 ਸਰੇਗੀਰਪੁਬੀਰਕੋਪਸਿਘਮਿਗਾਰਹਨਹਿਰਸਮਹੈ ॥
 ੫੬ ॥ ਵੇਰਗਾ ॥ ਸੁਖਪਯੋਜਿਯਜਨਕੀਭਲੇਤੁਤਲਹਿ
 ਮਹਿਸੁਫੇਸਰਜਨਮੇਘਕਪਿਬਰਖੁਜਿਘਏਤੁ ॥ ੫੭ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨਹੁਬੀਰਹਨਵੀਤਤੋਰੇਸੁਲਘਰੇਸਥੀ ॥ ਰਖ
 ਰੇਦੁਬਲਦੀਤਕਯੋਤਮਸੋਕੀਜਿਯੈ ॥ ੫੮ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥
 ਸੁਰਸਸਿਮੇਘਪੈਨਾਇਦੁਜਮਸਿਧੁਰੇਨਅਇਸਕੋਮੈਏਮੇ
 ਸੋਕੋਨਤੀਨਮੈਰਹੈ ॥ ਜੋਕਦਾਰਮੇਟੇਕਉਤਾਗੀਆਉਮੈਟੇਥਿ
 ਓਕਕਹੈਪਾਪੀਪਰਲੋਕਦੁਖਮੇਪਰੈ ॥ ਤਾਰੇਬੇਗਜਾਹਿਓ
 ਕਲੇਗਲਪਤੁਜਹੁਜਿਨਪਾਪਫਲਕਪਟਨਏਕਇਨਤੇਬਰੈ
 ਮਇਨਤੇਮਏਤੇਹੋਹੁਪੈਗਈਕਠੇਰਯਾਤੇਮੇਰੇਪਨਰਹੈਸੁਨ
 ਰਮਦੁਖਨਾਤਰੈ ॥ ੫੯ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਨਬਪਰਪੀਰਕੋ
 ਘਬਤੇਬਿਸਾਗੀਬਪੁਬੀਰਪਦਕੋਲੋਲਿਕਾਇਏ ॥
 ਰੁਫਾਸਲਯੋਕਫਾਯੁਜਸੁਪਬਜਾਗੇਪਛੇਤੋਪਤੁਯੋਪ
 ਮੇਗੇਨਪੁਓਆਇਏ ॥ ਬਾਸੀਹੈਨਿਕਟਕੋਓਦਾਸੀਜੋਤਨ
 ਥਿਮੇਸੋਦਾਸੀਸੀਅਕੇਸੀਟੇਸੇਬੁਹਰੇਨਪਾਇਏ ॥ ਬਾਤਕਹੈਗੋਰ
 ਰਿਧੋਕਕੀਹੋਇਨੈਕੀਰਮਪੁਨਨਕੀਚੋਕਮੇਪੈਕਬਲੋਦਿਵਇ

੬੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਬਿਰਹਿਕੀਸਾਲਮੇਨਜਾਤੁ
 ਰਮੇਰੇਤਨਨੈਨਕੇਨੀਭੂਮੇਬੂਡਨਮਰਤਹੀ॥ ਰਾਵਨਕੇ
 ਰਾਸਨਓਸਾਸਨਨਪੁਲਜਾਤਦੇਹਛਾਡਛਾਡਜੀਸੀਨਿ
 ਹੀਲਰਤਹੀ॥ ਛੁਡੀਆਕੀਥੁਡੀਆਕਹਲੋਕਹੀਪੁਨਸਾ
 ਰਾਮਬਿਨਨੈਕਹੀਨਕਹੀਬਿਦਰਤਹੀ॥ ਇਹੀਮੇਲਭੇਸਮੇਦੇਰ
 ਓਸਦੇਸਕਾਪਿਆਸਬਸਪਰੀਤਤੇਜੀਬੋਈਕਰਤਹੀ॥ ੬੪॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਕੰਚਨਕੇਮਿਗਕਾਜਹਨੁਮਹਾਰਜਾ
 ਜੋਤਬਹੀਨਪਚਾਰੇ॥ ਕਹੇਕਹੀਇਇਤੀਬਿਪਰੀਤਜੋਰੇ
 ਮਿਟਾਇਕੇਪਓਨਧਾਰੇ॥ ਏਏਮੇਅਪਗਾਧਕਰੇਛਮੇਰੇ
 ਪੁਬੀਰਨਟੇਰਪਚਾਰੇ॥ ਸੋਅਬਲੋਦੁਖਪਾਵਤਿਹੋਜਬ
 ਇਨਦੇਖਤੇਪੁਨਾਨਿਕਾਰੇ॥ ੬੫॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਚੰਦਦੇ
 ਚਕਈਮਿਲਾਨਸਰਫਲੇਅਸੇਬਿਪਰੀਤਿਕਾਲਹੈਸੁਦੇ
 ਕਹੀਅੰਤਹੈ॥ ਬਾਤੀਸੰਬਾਤੀਪੁਨਸਾਫਨੀਰਚੰਦਨਸੇਬ
 ਰਲੀਜਿਅਤਨੁਅਨਲਚਹੀਅੰਤਹੈ॥ ਸਿਗਕੇਦੁਕੁਲਦੇਖ
 ਜਨਕੇਟੂਲਦੇਖਰੁਖਨਕੇਮੂਲਦੇਖਸੁਲਾਸਹੀਅੰਤਹੈ॥ ਹ
 ਪਲਛਾਹੀਰਾਮਪਲੈਨਸੰਭਚੀਕਪਿਅਸੇਗਫਲਿਕਮੇਸੀਤ
 ਤਿਰਹੀਅੰਤਹੈ॥ ੬੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਹਨੁਮਾਨਦੁਖਪਾਇ
 ਤਲੋਚਨਜਲਨਰਹਾਇ॥ ਰਾਮਚੰਦਾਬਿਨਸੀਯਦੁਖੀਸਿ
 ਬਿਨਉਤਰਘੁਗਾਇ॥ ੬੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤੁਮਹਿਗੁਈਪ
 ਰਤੀਤਜਬਮੁਦਗੀਤੋਕਦਈ॥ ਵੂਤਹਿਦੈਬਿਪਰੀਤਇਕਪਾ
 ਤੀਅਰਪੁਬੋਬਿਨੁ॥ ੬੮॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਜਾਨਕੀਜਜੀਅ
 ਆਨਯੋਭੁਲੋਹੈਸਯੋਨੇਕਪਿਯਾਹੀਤੇਪਠਾਯੋਰਾਮਜਨੈਜਾਹੀ
 ਮਾਡਿਕੋ॥ ਚੋਈਮੇਲਪੇਟੀਏਕਮਨਹੀਸੁਕਦਦੀਨੀਦੀਜੋ
 ਰਾਮਹਾਥਜੋਬਫਯਾਤੇਹੀਰਤਿਕੋ॥ ਦੁਸਰੇਦਿਸੈਓਤਕੁਦੁ

ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਨੇਕੀ ਕਾ ਕਸੀ ਕੋ ਬਾਲੇ ਸੁਗਭਿ ਕੋ ॥ ੬੩ ॥
 ਨਾਧੋ ਨਿਜਾ ਬਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਕਪਿਤੀ ਨੇ ਪਤੇ ਦੀ ਨੇ ਤਿਨ ਤੀ ਜੋ
 ਪਤਿ ਕੋ ॥ ੬੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਹਨੀ ਅਥਿਛਾ ਭਖਿ
 ਰਲੇ ਤਿਨ ਦੁਰਹੁ ਤੇ ਸਿਕਾਯੋ ॥ ਆਇ ਗਈ ਫਿਰ ਕੇ ਮਨੇ
 ਛੁਪਾ ਅਪਨੋ ਬਲ ਮੇਲ ਜਾਯੋ ॥ ਥਿਆਰ ਲਏ ਜਗਮੇ
 ਹੁ ਬਾਤ ਕਿਰਾਮ ਕੇ ਦੁਰਕੋ ਕਪਿਤੀ ਆਯੋ ॥ ਰਾਵਨ ਕੋ ਜਬ
 ਹੀ ਮਲੋਤ ਬਕਯੋ ਮਿਟੈ ਮਨ ਕੋ ਪਛੁਤਾਯੋ ॥ ੭੫ ॥ ਸੋਰਠ
 ਯਚਿਰ ਲਜਾਤ ਸੁਭਾ ਉਹਨੁ ਮਾਨ ਚਿਤ ਯੋਧਯੋ ॥ ਸੂਰਸ
 ਸਤਭਾ ਉਕਾਇ ਰਬ ਕਮੁਖੀ ਹੋਯੋ ॥ ੭੬ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਥਿਯੁ ਹੋਰ ਪੁਬੀ ਸਮਾਇ ਯਾਤੋ ਜਸ ਲੇਜਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਰਹੈ
 ਜਿਸ ਰਹੈ ਵੇ ਮੇਏ ਕਕਮਾਉ ॥ ੭੭ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਬਾਗਤ
 ਯਾਇ ਬਲ ਅਪਨੇ ਜਨਾਇਤ ਚੇਏ ਕਪੁਤਾਯਾਇ ਰਬ ਸਿ
 ਪਾਰ ਜਾਇਹੋ ਲੋਕ ਹਿਜਰਾਇ ਕੋ ਕਲਿ ਕਹਿ ਰਚਾਇ ਬਰੁ
 ਧਮ ਮਚਾਇ ਦੁਤਰਾ ਮੋਕ ਕਯਾਇਹੋ ॥ ਰਾਵਨ ਕੋ ਸਾਵਨ ਕੋ
 ਮੇਧ ਜੋ ਰੁਵਾਇਗਾ ਮਚਿ ਦਹਿ ਸੁਨਾਇ ਬਰੁ ਬਾਰ ਕਕਮਾਇ
 ਹੋ ਅੰਗੇ ਕਹੈ ਗੋਬਿਨ ਕਹੈ ਕਿਉ ਕਰੀ ਰੇਤ ਬਮੇਰੋ ਕਹਾਯੋ
 ਹਨਾਮ ਸੀਤਾ ਕੋ ਬਤਾਇਹੋ ॥ ੭੮ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਜੋਤੀ
 ਮੋਕੇ ਬਿਚਾਰ ਜਾਨ ਕੀ ਸੋ ਕਹੈ ਅਬੁਰ ਹੀ ਮਰੈ ਗੀ ਦਹਿਜ
 ਤਨ ਬਲ ਕੋ ॥ ਆਇ ਸਥਿਨਾ ਜੋ ਕਰੇ ਵੇਖਨ ਤੇ ਰੇਤ ਬਕਯੋ
 ਲੁਮਾ ਸਹੈ ਕਰੇ ਤੇਏ ਕਛੁ ਲਕੋ ॥ ਫੀਲੇ ਫੀਲੇ ਪਾਇਨ ਸੇ ਸੀਤਾ
 ਸੋ ਕਯੋ ਜਾਇ ਰੁਖ ਲਗੀ ਬਿਨਾ ਕਹੈ ਬਾਗ ਮੋਕੇ ਫਲ
 ਲੀ ਸੀ ਅਜੇ ਸੇ ਤੇਰੀ ਅਕੋ ਨ ਜੋਖੈ ਹੋਇ ਤੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਹੀ
 ਉਏ ਕਮਾਧ ਫਲ ਕੋ ॥ ੭੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਿਧ ਸੁਧੀ
 ਰੁਤਾ ਗਕਪਿ ਪਤਿਛੁਲੁ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ॥ ਚਕਮਕੀ ਸੋ ਮਾ

੬੪
੧੧

੩੬

ਗਹਨੁਮਨਮਾਗਜਾਲਈ॥੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਇਕਚਿ
ਕਪਿਜਾਤਾਅਤਿਅਇਸਕਿਯੋਸਹਾਇ॥ਪਟਕਪੁਛਰੇ
ਭਯੋਗਮਤ੍ਰਿਜਸੁਲਗਾਇ॥੧੬॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਪੈਰੇ
ਤੇਹੀਖਿਨਮਨਕੀਨਹੋਸਗਾਖੀਮਾਰੇਰਖਵਾਰੇਸਭਉਚੇਕਿ
ਕਾਰਕੀ॥ਭਾਗੇਏਕਡਾਟੇਰੁਖਮੂਲਤੇਉਪਾਟੇਫਲਤੇਰੇਮੀ
ਟੇਹਰੀਠਹੀਸੁਛਾਰਕੀ॥ਆਨਪੁਰਹੁਤਨਿਜਹਾਬਨਸ
ਵੀਅੇਸੀਰਾਵਨਕੀਬਾਗੀਪਾਤਪਾਤਡਾਰਡਾਰਕੀ॥ਦੁਤਕ
ਬਾਤਮਹਾਰਾਜਉਤ॥ਪਾਤੁਭਯੋਆਯੋਕੀਪਏਕਤਿਨਮ
ਹਮਹਾਰਕੀ॥੧੭॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਹਰੇਹਰੇਆਯੋਪੈਡੁ
ਈਹਰਾਯੋਏਕਰਾਕੇਮਾਰਥੇਕੋਹਮਬਡੀਹਾਲਹੂਲਕੀ॥
ਛੇਉਲਪੈਛਸੋਫਿਗਾਇਸਰੁਮਾਰਡੇਭਾਗੋਹਮਆਏਬਾ
ਭਈਅੇਸੇਸੁਲਕੀ॥ਜਾਕੀਛਬਦੇਖੇਬਨਨੰਦਨਸੇਮੀ
ਖਸੀਰੇਮੇਘਮਾਲੀਸੋਈਬਾਗੀਨਿਰਮੂਲਕੀ॥ਹਮਤੋ
ਹੀਹੋਬਾਤਬਚਾਮੇਨਰਾਜੇਪਾਤਾਸਾਜਿਨਕਰੋਮਹਾਰਾ
ਫਲਫੂਲਕੀ॥੧੮॥ ਕਬਿਤੁ॥ਜੋਗਦਰਪਰੇਪੈਡੁਖਦੇ
ਬਰਗਾਏਬਿਟਪਾਬਰਬਰਅੰਬਰਛੁਟੋਤਿਹੈ॥ਕੋਰੀਮੇਨ
ਵੈਜਿਨੇਬਉਨਹਲਵੈਬਲਵਨਨਸੁਲਾਵੈਤੇਤੇਮਾਨਡਿਓ
ਹੈ॥ਸਿਰੋਮਨਬਾਗਨਬਰੀਚਨਬਨਲਬੀਚਹੁਤੇਰਖਵਾਰੇ
ਹਾਪਛੀਕੀਨਗਾਤਿਹੈ॥ਚਫਤਦੁਖਾਰੇਹਨੁਮਾਨਕੋਉਖਾਰੇ
ਸੇਰੁਖਉਖਰਤਜੈਸੇਉਖਉਖਰਤਹੈ॥੧੯॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਕੋ
ਕਪਿਅਯੋਜਿਨਹੂਧਮਮਚਾਯੋਅੇਸੇਜਾਇਮੇਘਨਦਾਜੀ
ਮਾਰੇਬਾਪਲਿਆਈਚਾਕਕੇਕਹੇਕੀਨੋਉਤਪਾਤਵਾਦਿਭੂ
ਤਤੈਟੇਕਧੁਰਾਧਮੁਹਰਿਖਹਾਈਚਾਅੰਰਜੋਕਦਾਚਕਾ
ਵੇਟਤੋਕਹੋਇਛਲਤੇਤੇਤਾਹੀਨੀਕੇਬਹਮਫਾਸਸੇਫਸਾ

ਸਾਹਬਜਲੇ

੬੬

ਮਾਕੋਜਿਨਅਛੁਮਤਿਵਹੈਬਲੀਹੈਇਤਾਸੇਸਾਵਧਨਹੈਕੈ ੮੫
 ਬੇਟਾਜੀਤੇਪਰਆਈਭਾ॥੮੦॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਚਲੇਤ
 ਬਧਾਇਨਦਬਾਜੇਸਰਸਾਜੇਸਰਜਾਇਦਿਗਦੇਖੋਕਛਮੇ
 ਸੋਬਨਾਯੋਹੈ॥ਪਰਹੈਦੈਕਲਰੇਏਈਮਸੇਉਤਕੋਨਮਰੇਹਥਾ
 ਰੇਬ੍ਰਹਮਮਤ੍ਰਿਪਦਕੋਚਲਾਯੋਹੈ॥ਮਾਨੀਬ੍ਰਹਮਮਾਨਬੋਲੇ
 ਕਾਪਦੈਜਾਨਕਪਿਯੋਨਜਨੇਮੁਢਬਪੁਆਪਤੇਬੀਧਯੋਹੈ
 ਯਾਕੋਫਲਆਗੇਪਰਲਾਗੇਜਾਨਜੋਹੈਸਰਬਾਧਹਨੀਮਸ
 ਕੋਸੁਮੇਘਨਾਦਲਾਯੋਹੈ॥੮੧॥ ਵੋਹਰਾ॥ ਪੁਰਜਨ
 ਸੁਰਜਨਮਨਹਰਖਦੇਖਹਨੀਮੁਸਕਾਹਿ॥ਇਹਬਿਪਿਬਾ
 ਧੋਕਪਿਸਹਤਰਾਵਨਕੀਢਿਗਜਾਇ॥੮੨॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਗਡਲੀਕਾਸਿਰਮੌਰਦੇਖਹਨੀਤਨਸੈਕਹੈ॥ਜਾਹਿਚਿਤਕੀ
 ਫੋਗਮਨਜਾਨੈਮੁਖਤੇਹਸੈ॥੮੩॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਕੋਲਸੈਕ
 ਪਿਹੈਕੋਨਕਪਿਹਨੀਮਾਨਕਾਕੇਸੁਤੁਬੁਝਨੀਕੇਅਜਨੀਕੋਪੁ
 ਤੋਹੈ॥ਕੋਨਕਾਜਬਾਗਤੋਰਹਾਕੇਮੇਰੇਭੁਖਲਾਰੀਤੇਕੋਕਿ ੮੪
 ਧੋਮਾਰਬੇਕੋਭੁਤਹੈ॥ਮੇਰੇਆਗੇਸੁਰਹੈਕਹਾਵਤੁਕਹਾਏਕ
 ਜੋਨਤੇਸੋਗਰਤੋਰਬੇਕੋਬਜਪਹੁਤਹੈ॥ਕੋਹੈਲੋਕਆਯੋਰ
 ਪੁਬੀਰਹੈਪਠਾਯੋਕਛੁਲਾਗਤਹੈਸੇਵਕੋਹੈਦੁਤਨਸੇਦੁਤੋਹੈ॥
 ੮੫॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਜਾਨਕੀਲੈਜਾਤੇਤੇਨੈਕਨਸਿਕਤੇਮੁਦ
 ਆਪਲੋਹੈਤਨੁਆਪਕਾਹੈਕੋਬੀਧਾਵਤੇ॥ਕੋਸੇਮੇਘਨਾਦਿਆਇ
 ਜੀਸੋਛਾਡਦੇਤੇਅਰਲਰਬੇਕੋਤੇਸੋਸੁਰਅਜਕਹਾਪਵਤੇ॥ਕ
 ਸੋਕਹੋਜਾਇਜੈਸੀਮਲਕੀਸਮਾਇਮਨਹਾਇਹਾਇਨੀਕੇਰ
 ਨੋਕੋਤਕਾਦਿਖਾਵਤੇ॥੮੫॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਬਰੇਬਕਰਲਾਪ
 ਹਿਸੁਬੁਤਨਕਾਲਨਿਜਕਹੋਤੇਬਿਚਾਰਯਾਹਿਕੋਸੁਤੁਮਾਰੀ
 ਏ॥ਏਕਹੈਬੀਦਕੀਜੈਏਕਕਹੋਦੀਜੈਬਿਖਜੀਜੈਤਬੋਭਉ

ਮੇਰੀਸਥਾਨਹੈ ਨਾਗਨਦੇਤੇਨੈਕਰਮਦਵਜੁਦੀ
 ਮਾਇਸਜੇਪਾਵੇ

੯੬ ਦਿਨੇ ਸੇਸੀ ਤੁਤਾ ਰਿਏ ॥ ਬੋਲੀ ਯੁਮਾਨੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੇਸੇ ਨਮੋ
 ਜੈਸੇ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕਹਤ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਖਿਚਾਰਿਏ ॥ ਪਤਿ
 ਸੁਗਈ ਅਬਹੀ ਹੁਮ ਕੋਚਾ ਹਤ ਹੋਤੁ ਲਤੇ ਲੋਸੇ ਲਪੇਟੇ ਹ
 ਮੇਰੀ ਜਾਰਿਏ ॥ ੯੬ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਐਰਭਾਤ ਕੇਹੁ ਜ
 ਬਮ ਚੋਨ ਮਰਤਤ ਬਤੈ ਸੇਈ ਬਿਚਾਰੇ ਜੈਸੇ ਜੁਮਾਨਕ
 ਯੇਹੈ ॥ ਤੁਲਸਨ ਤੇਲ ਸੇਲਾਏ ਮੇਲ ਪਿਤੁ ਬਾਕੀ ਖਾਸ
 ਗਿਫਲੇ ਲਪਟਾਨ ਜੋ ਯਹਿ ਰਯੇਹੈ ॥ ਏਥੇ ਕਵਿਗਾਮ ਕਛੁ
 ਭਈ ਸੋਚਲਤਨ ॥ ਹਿਜਾਤੁ ਪਰਜਾ ਕੇ ਇਨ ਜੇਈ ਬੋਲੇ ਤੁਹ
 ਯੇਹੈ ॥ ਪੈਨ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਕੋਹਾ ਮਪੁਰਹੁ ਤਮੇਰੇ ਦੂਤ ਸੇਈ ਕੀਪ
 ਤਿਨ ਜਾਇਲੋ ਕਵਯੇਹੈ ॥ ੯੭ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਸਵੇ
 ਰਈ ਨੀਆਗੇ ਕੀਪ ਗਭਿਰੁ ॥ ਭਿਆਪਣ ਕਲੀਨੀ ਕਯੋਰਧ
 ਨਗਵਾਰਕੇ ॥ ਜੈਸੇ ਇੰਦੁ ਬਰਨ ਕੁਥੇ ਰਜ ਮਜੀਤੈ ਤੈਸੇ ਮੇਰੁ
 ਜੀਤੈ ਚਾਹਤ ਹੋਵੁ ਅਵਤਾਰਕੇ ॥ ਬਾਗਤੋ ਕੋਤੈ ਰੋਪੁਤਾ
 ਕੋ ਬੁਧਿ ਦੇਖੀ ਤੇਰੀ ਗਾਮਹਿ ਕੈਸੇ ਜੀਤਹੈ ਨ ਜੀਤੈ ਪਤਿਹ
 ਰੋਕੇ ॥ ਦੇਖਾ ਬਰਕਲੀਕ ਜਾਹਤ ਨਿਸਿਕਤੇ ਗੀਤ ਉਨ ਬੁਝੈ
 ਗੀਨੋ ਲੋਆਇ ਹੋਕਾ ਪਾਕੇ ॥ ੯੮ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਐਸੀ
 ਰਿਸਾ ਅਵਤਾਰੇ ਤੋਹੀ ਕੋ ਜਗਾਇ ਜਾਨ ਕੀਲੋ ਜਾਉ ਅਬਯ
 ਯਹੈ ਹੋਸਰਗੀਹੈ ॥ ਕਹ ਕਰੇਗਾ ਮਚਿਦ ਅੰਗ ਦਸੁ ਗੀਦ ਜਾਮਈ
 ਤਨ ਲਨੀਲ ਜਾਰਿਏ ਕਬਾਤ ਕਹੀਹੈ ॥ ਸੀਤਾ ਸੇਧ ਲਜਾਇ ਜਾਧ
 ਰਵਨ ਪਚਾਰ ਮਾਰੇ ਬਜ ਭੁਜਦੰਡੁ ਸੇਧ ਕਰ ਮਾਰੇ ਮਹੀਹੈ ॥ ਐ
 ਸੀਜੋ ਨਹੀ ਤੀਤੋ ਰੋਛਾ ਤੁਤੇ ਨਗੀਤੀ ਕੋਉਹੈ ਨ ਬਿਸਵਾਸੇ ਗਾਮ
 ਰਾਜਗਹੋਰਾਹੀਹੈ ॥ ੯੯ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਰਾਮ ਬਲਪਿਧ
 ਮਗਨੇ ਸਕੋ ਮਨਾਇ ਚਲੇ ਜਾਤਹੀ ਤੋਕਲ ਸਜਗਾਏ ਅ
 ਰਧ ਮਕੇ ॥ ਸਿਧ ਪੋਰਜਾ ਰੀਉ ਚੋਚੈ ਪਖਾ ਮਟਰੀ ਕੁਲੀਕ

ਜਾਤਿ

ਕਾਏ

ਗੀਰਾਮਦੂਤਇਨਹੂੰਚਲਾਏਚਾਮਕੇ॥ ਰਾਵਨਨਿਹਾਕਰਾ ੮੨
 ਭਾਮੇਪੁਕਾਰਕਹੋਏਬਡੇਦਿਨਮੇਲੇਇਨਏਕਦੂਤਗਾਮਕੇ॥ ਪਾਇ
 ਨਦਸੂਰਤਿਨਸੂਰਨਕੋਕੋਨਗਨੈਜਾਕੇਪਤਿਹਾਰਕਮਿਏਤੇਬਡੇ
 ਕਾਮਕੇ॥ ੮੧॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਪਾਛੇਕਹੋਏਕਪਤਿਸੁਨੇ
 ਨੁਮਾਨਕਪਰਾਮਰਿਦਹੀਕੋਏਕੋਤਹੀਖਾਯੋਲੋਨਹੈ॥ ਸਾਚੀ
 ਚਿਜੋਤੀਅਵਤਾਰਹੈਉਸਾਪਤਿਕੋਤੋਤੋਭਗਤਿਤੋਸੋਨਾਤੋਪਾਨੀ
 ਪੈਨਹੈ॥ ਜੀਅਮੈਨਕੋਧਕਰਜਾਹਿਅਬਕੋਰੁਦਨਗਰਜ
 ਰਵੇਜਿਨਸਾਧੋਹਮਮੋਨਹੈ॥ ਬੋਲਯੋਤਬਸੀ॥ ਸਿਵਕਯੋਤ
 ਕਹਾਏਗਯੋਗਾਮਕੋਪਆਗੇਛੁੜਮੂਹਛੁੜਕੋਨਹੈ॥ ੮੧
 ਕਬਿਤਾ॥ ਜਾਨੀਜਬਬਾਤਤਬਰਾਜਾਖਿਲਲਾਤਤੋਲੇਮੋਤੇ
 ਪਰਧੰਭਯੋਤਕੋਫਲਪਾਖਿਯੋ॥ ਸਿਕਰਾਇਗਾਦਸਮੇਦਸੇ
 ਸਕਾਟਪੁਜੇਤਤੇਰਯੋਏਕਕਾਸੇਅਭਿਖੇਖਿਯੋ॥ ਰਾਤੇਲੋਕ
 ਗੀਸੇਦਾਮਾਨੀਨਹਮਾਗੀਅਗਾਗੇਉਕਸਲਜਬਏਹੋਤਬਡੇ
 ਖਿਯੋ॥ ਜਾਨਤਹੋਮੇਰੇਪ੍ਰਭਮੋਹਿਸਮਝਾਵਤਹੈਰੁਦਨਕੇਉਤ
 ਨਮੈਛੁਏਕੋਨਦੇਖਿਯੋ॥ ੮੨॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਪਿਰ
 ਵਨਲੋਕਪਤਿਮਨਹਿਰਯੋਮੁਰਝਾਇ॥ ਜਾਹਿਜਹਿਕਪਿਜਾ
 ਰਤਫਿਰੈਤਹੀਨਿਰਖਮਰਜਾਇ॥ ੮੩॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਪੁੰਨ
 ਪਰਜਾਭੇਤੇਬਿਰਾਜਖਾਨਹਨੁਮਾਨਮਾਨੇਬਡਾਅਨਲਾਸਿ
 ਪੁਅਕਲਾਤਹੈ॥ ਕਿਧੋਮੇਘਸਿਗਕੋਟਬੀਜਗੀਕੋਪੁਜਕਿਧੋਤ
 ਜੇਨੈਨਸੋਤਿਨਨੈਨਮਿਓਤਪਾਤਹੈ॥ ਕਿਧੋਹੋਮਗਿਰਨਭਮ
 ਲਸੋਤੋਲੀਕਿਧੋਸੁਰਜਸੋਖਿਲਯੋਇਧਨਖਸੁਹਤਹੈ॥
 ਅੰਗਛਾਬਿਰਾਮਕਵਿਮਾਨੇਗਾਮਚੰਦਰਰਾਵਨਪਚੰਦਕੋ
 ਤਪਭੁਜੇਜਾਡੀ॥ ੮੪॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਛਾਡਛਾਡਛੋਰ
 ਰਨਭੋਯਰਨਸੋਜਤੁਰਛਪਿਜਲੋਜੋਹਨੁਤਾਸਨਕੇਤੁਅਖੇ

੬੮
੧੧

੨

ਜੰਤੁ ਨ ਬੁਝਾਈ ਛਿਨ ਹੀ ਛਿਨ ਪੈਸਾਈ ਲਾਈ ਹਨੀਮਨ
ਕੀਨ ਬੁਝੈ ਪੁਸਪਾਸਤੇ ॥ ਸੇਨੇਕੀ ਅਟਾਰੀ ਚਿਤ ਸਾਰੀ ਪਰ
ਜਾਈ ਸੇਸੈ ਘਸਕੀ ਅਟਾਰੀ ਜਗਾਈ ਫਿਰ ਬਾਸਤੇ ॥ ੬੯ ॥
ਨਚ ਬਾਇਹਾਇ ਯੰ ਪੁਕ ਕਯੋ ਨ ਜਾਇ ਭਜਗਾਈ ਰਾਨੀਸ
ਭਰਾਵਨ ਕੇ ਪਾਸਤੇ ॥ ੭੦ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਠਾਗੀ ਚਿਤੁ
ਕਾ ਅਕਸੁ ਤੇ ਸਬ ਚਿਠੇ ਜਾਗ ਛੁਤੇ ਕਹੁ ਕੇ ਨ ਪਾਯਾ ਏਕੁ ਲੇਖ
ਤਹੈ ਖੁਭੈ ਪੈਰ ਹੋਰੈ ਤੇ ਅਛੁਤੇ ਨ ਕਹਨ ਪਾਏ ਹਨੀਮਨ ਜੀਤੈ ਗ
ਯੋ ਦਤਨ ਸੇ ਪਾਤੁ ਹੈ ॥ ਕੀਨੋ ਜਿਨ ਗਵਨ ਪੁਤੇ ਜਮ ਹੁਤੇ
ਜਮ ਕਤੇ ਖੇਤ ਮੁਠਿ ਅਜ ਹੁਤੇ ਨ ਸਿਧਾ ਤਹੈ ॥ ਪਰੀਦਿ ਨ ਹੁਤੇ
ਰੋਗ ਪੈਗਾਏ ਕੁਪੁਤ ਸਬ ਗਾਮ ਚਿਦੁ ਤੇ ਇਦੁ ਹੁਤੇ ਨ ਰਾਤੁ
੬੬ ॥ ਸਦਿਯਾ ॥ ਜਾਛਿਨ ਗਾਮ ਸੇ ਬੈਰ ਕੀਓ ਸਭ ਤਾਇ
ਨਤੇ ਮਤ ਪੈਗਾਈ ਕਾਰੇ ॥ ਏਕ ਪਤੀ ਗਯੋ ਸਿਧਾ ਅਨੁਸੇ
ਬਰਤ ਰਦੁ ਕਿ ਕਨਾਰੇ ॥ ਪੁਛੁ ਸੋ ਲਾਇ ਜਗਾਇ ਦਏ ਹਨੁ ਮ
ਨੁ ਨ ਚਕੇ ਦਰਤ ਸਚੇ ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਪਰ ਪਚਿਨ ਤੇ ਜਰੇ ਕੰਚਨ
ਭੇਰਿ ਹਰਿ ਚਨ ਬਾਢੇ ॥ ਫੁਲ ਗਯੋ ਅਮਰੇ ਸਾਇਨੇ ਸਖ ਗੇ
ਜਲੇ ਸਸ ਸੀਸ ਬਹੀਤ ॥ ਸੂਰਜ ਬੀਸ ਸਿਰੇ ਮਾਇਹੈ ਸੁਨ ਸ
ਰਪੁ ਬੀਬੁ ਏਜ ਬਹੀਤੇ ॥ ਜਿਮੈ ਮਾਇ ਕੋ ਫਟਿ ਰਾਜ ਨਿਹਾਤੁ
ਰੇਨ ਰਤੀਤ ਮਰੂਪ ਮਹੀਤ ॥ ਜਾਰ ਕੈ ਏਕ ਨਿਸੀ ਕਭੁ ਯੋ ਕਪਿ
ਵਨ ਛਕਤ ਯੋਤ ਬਹੀਤੇ ॥ ੭੧ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਖਾਸੀ ਚਿਤੁ
ਸਾਹੀ ਚਿਤੁ ਹੀਰਨ ਸਵਰੀ ਪਾਇਤੇ ਈਤੋ ਜਗਾਈ ਜਗਾਈ
ਏਤ ਸਾਸਤੇ ॥ ਲੋਕ ਭਾਰੇ ਜਾਤ ਪਾਛੇ ਚਨਾ ਜਰਤ ਜਾਤ ਕੇ
ਸੇ ਸੁਖ ਪਯੋ ਬਿਨਾ ਲਿਕਾ ਪੁਤਿਨਾਸਤੇ ॥ ਚੋਟਾ ਬਜਾ ਕਜ
ਰੇ ਬੀਬੀ ਚਟ ਸਾਚ ਜਰੇ ਪੈਰਾ ਹਥਿਆ ਰਜ ਰੇ ਕਪਿ ਕੇ ਬਿਬ
ਸਤੇ ॥ ਜਾਗੀ ਹਨੀਮਨ ਪਰ ਜਾਗੀ ਸੀਤ ॥ ਕੇਸਤ ਛਾਰ ਪੈਨਾ

ਵੀਸੁਵਿਭੀਖਨਕੇਬਾਸੁਤੇ॥੮੮॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਪਵਨਪ
 ਵਨਪੁਤਵੁਤਰਪੁਬੀਸੁਕਤੀਰਦਸਕੰਪਰੇਨਨੈਕਸਕੁਚਤ
 ਹੈ॥ ਰਾਮਬਲਚੀਰਨੈਕਨੀਚੇਨਕਰਤਰੀਰਬੇਲੇਹਨਮਾਨ
 ਨਪਟਕਤਪਤਹੈ॥ ਸਬੈਸਹਰਹੇਟੇਰਉਤਰਨਕਹੈ॥ ੮੯॥
 ਕਮੇਦੁਜਾਇਬੇਲੇਦੋਰਫਰਖਤਹੈ॥ ਮਨਮਨਸੀਕਜਾਕੇਐ
 ਸੋਗਦਬੀਕਾਐਸੀਲਿਕਾਸਾਰੇਬੀਰਜਸਡੀਕਦੀਏਜਤਹੈ
 ੯੦॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਐਸੀਭਾਤਜਗੀਲਿਕਸਮੁੰਦਪਖ
 ਰੀਪੁਛਸਮਾਧਾਨਹੋਤਜਨਕੀਕੋਸਿਰਨਯੋਹੈ॥ ਬਾਗਮੈਉਖ
 ਰੇਦੋਕੇਬੇਟਾਏਕਮਾਏਮਾਤਾਗਾਉਪਰਜਾਕੇਐਸੇਬੁਝ
 ਸੁਨਯੋਹੈ॥ ਰਾਮਕਾਮਕੀਲੋਐਰਮੇਹੰਜਸਤੀਨਿਰਪੁਬੀਤੋਤ
 ਨਦੀਨੋਸੋਪਹਰਾਯੋਹੈ॥ ਮੁਖਮੋਦਿਖਾਇਕੇਦਾਤੋਕਮਨ
 ਤਬਹਨੁਮਲਫਧਸਿਧਰਾਮਾਦਿਗਾਯੋਹੈ॥ ੯੧॥ ਕ
 ਬਿੰਤੁ॥ ਵੁਰਹੀਤੇਦੇਖਰਪੁਬੀਰਸੁਖਪਯੋਕਯੋਦੇਖੋਹੁ
 ਮਨਮਾਯੋਲਗਤਸੁਹਵਨੇ॥ ਬੇਤਨਉਪਕਤਹੈਬੇਲੇਤਾਹਿ
 ਮਾਰਤਹੈਜਨਤੋਸੀਤਸੋਧਆਜਹਮੇਪਵਨੇ॥ ਮਾਬੋਚਰ
 ਨਗਬਿੰਦਉਪਰਲੁਠਾਇਰਪੁਬੀਰਸੁਉਠਾਇਕਿਯੋਛਤੀਸੋ
 ਲਗਾਵਨੇ॥ ਬੇਲੇਪੰਨਪੁਤੇਮੇਸਪੁਤਕੰਨਕਰੀਨਬਪਾਇਨਤੇ
 ਘਰੀਦੈਕਮਹਿਨਉਠਾਵਨੇ॥ ੯੨॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਪਰਿਨਸ
 ਮੁੰਦਬਚਿਲੀਕਨਕਰੀਉਜਾਰਜਨਕੀਨਲਯਯੋਕੰਨਕਜਾਕਿ
 ਯੋਜਾਇਕੋ॥ ਤਤੇਮੇਰੇਅੰਗਕੈਸੇਸਿਰੀਅੰਗਸੇਮਿਲੈਰਾਮਰਾ
 ਵਨਕੇਸੀਸਨਬੁਖੈਰਾਗੇਆਇਕੋ॥ ਕਹਭੁਯੋਸਿਧੁਫਧ
 ਗਯੋਸੀਯਦੇਖਾਯੋਮਾਯੋਅੰਛਲਿਕਗਦਵੀਚਿੰਜਗਾਇ
 ਕੋ॥ ਸੀਤਾਕੋਰਤਨਦੀਨਪਨਕੋਪਤਨਰਾਖੋਭੁਭਤਸਿਦੇਸੇ
 ਫਪੁਨਾਬਮਸਕਾਇਕੋ॥ ੯੩॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਐਹੋਹਨੁ

ਕਹੈ ਸੀਰਪੁ ਬੀਰ ਕਛੁ ਸੁਪਿਹੈ ਸਿਧ ਕੀ ਛਿਤ ਮਾਹੀ॥ ਪੈ
 ਪੁਰੁ ਲੋਕ ਕਛਿ ਕਥਿ ਨ ਸੁਬ ਸੈਤਹ ਰਾਵਨ ਬਾਗ ਕੀ ਛੁਹ
 ਜੀਵਤਿ ਹੋ ਕਹ ਬੇਈ ਕੋ ਨ ਬੁਝ ਕੋ ਨ ਮਈ ਹਮ ਤੇ ਬਿਛੁਰਾ
 ਪਾਨ ਬਸੈ ਪਦ ਪਿਕ ਜਮੇ ਜਮਾ ਆਵਤੁ ਪਰ ਪਵਤਾ ਹੀ॥ ੧੦੪॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਫਾਪਿ ਗਯੋ ਸਤ ਜੋ ਜਨ ਸਿੰਧੁ ਪਕੋਈ
 ਪਬਾਰਿ ਗੁਨ ਤਨ ਹੋਰੇ॥ ਫਾਸੁ ਪਰੇ ਦੁਖ ਆਚਲੁ ਗੀਨ ਹਿਛੁਕ
 ਕੋ ਲੋਕ ਨਿਸੰਕ ਨਿਬੋਰੇ॥ ਖਈ ਰਿਕੰਠ ਮਿਲ ਲਜੇ ਹੋ ਗੀਜ
 ਸੀਰਪੁ ਬੀਰ ਛੁਵੇ ਤਨ ਤੋਰੇ॥ ਜੈ ਸੋ ਕਛੁ ਸਿਧ ਨੈਨ ਕੋ ਨੀਰ ਪਰ
 ਜੋ ਨਿਧਿ ਤੀਰ ਗਯੋ ਬਲ ਮੇਰੇ॥ ੧੦੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੋ
 ਪੁਰੁ ਆਨ ਸੁਜਨ ਮਹਾਂ ਰਪੁ ਬੀਰ ਸੁਨੋ ਨੁਮਾਨ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਤੋ
 ਲਗਤਾਲ ਤਮਾਲ ਬਿਸਲ ਪਖਾਨ ਨਸੋ ਨਿਧ ਨੀਰ ਪਾਵੈ॥
 ਜੋ ਲਗ ਜਾਨ ਕੀ ਨੈਨ ਸਮੁਦ੍ਰਿਕੋ ਸੀਰਾ ਸੁਆਸੁ ਨਹੋ ਨਲ ਪਾਵੈ॥
 ਰੁਦਕ ਹੋ ਕਪਿਲੁ ਬਨ ਸੋ ਬਹੁ ਰੋਇ ਪਿਛਾ ਪਕਿਆ ਪਬਿ ਪਾਵੈ॥
 ੧੦੬॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਜੁਗਲ ਸਿੰਧੁ ਕੀ ਕਹਿ ਕਥਾ ਪਿਛਤ
 ਜੋ ਸੁਖ ਦਾਇ॥ ਤਬ ਸੀਤਾ ਕੇ ਅੰਗ ਕੀ ਕਹਤ ਹੁਨਿ ਸਿਧ ਨਾਇ
 ੧੦੭॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਦੁਬੰਗੀ ਤੇ ਅੰਮੀ ਦੇਖੀ ਸੁਨੋ ਰਪੁ ਗਾਇ
 ਜਥੇ ਆਗੇ ਦੂਜ ਸਾਸਿ ਕੀ ਕਲਾ ਤੇ ਅਤਿ ਪੀਨੈ॥ ਪੀਰੀ ਇਹ
 ਭਾਭ ਜਾਤੇ ਹਰ ਦੀ ਕਸੁ ਭੰਗ ਆਸੁ ਨਫੇ ਆਗੇ ਮੇਹ ਸਦਨ ਕੇ
 ਹੀਨ ਹੋ॥ ਬਿਰਹ ਕੇ ਸੁਾਸਨ ਕੇ ਆਗੇ ਅੰਕ ਮੇਸੇ ਜੈ ਸੇ ਮਹਾਨ
 ਮੁਬੇਲ ਮੁਖ ਸੁਾਸਨ ਅਪੀਨੈ॥ ਜਲ ਕਸੁ ਤਾ ਕੋ ਦੇ ਕਪਤਿ ਬੁ
 ਤਿ ਸੀਲ ਸੁਨ ਅੰਰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਮੈ ਤੋਵਾਰੇ ਪੁਰਿ ਤੀਨੈ॥ ੧੦੮॥
 ਵੇਹਰਾ॥ ਹਸ ਬੋਲੇ ਰਪੁ ਬੀਰ ਸਮਾਇ ਪਦਨ ਪੁਤ ਪਬੀ
 ਨਾ ਬੁਝਤ ਤੋ ਕੋ ਲਛਮ ਨਹਿ ਕਥਾ ਕਹੇ ਅਬ ਤੀਨ॥ ੧੦੯॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਰਵਨ ਨਗਰ ਸਮੇਤ ਅਰਜ ਲਾਨਿ ਪਿਕ

ਤਰਗਯੋ ਅਗਨਿ ਇਕੋ ਦੇ ਤਲਿ ਕਾ ਪਤਿ ਚਪਕੀ ਕਰੀ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਨਤੋ ਹਮੇ ਤਕੀ ਪੈ ਚਢੁ ਭੁਖਨ
 ਕੇ ਫਲੁ ਕੇ ਅਨੁਗਾਹੀ ॥ ਐਰਬੁ ਇਹ ਪੰਥੁ ਹੈ ਇਹ ਡਾਕੇਰੁ
 ਰਪਰੇਤੁ ਲਗੀ ॥ ਸੀਰਪੁ ਬੀਰ ਕੇ ਨਾਮਿ ਲੈ ਭਵ ਪਾਰੁ
 ਭੇਜਗੀ ਮੇ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ॥ ਤਾਹਿ ਕੇ ਪੁਨ ਕਿਯੋ ਮਨ ਮੇ ਮੁਹਿ ਬਾਰ
 ਧਨਾਖਤ ਬਾਕਲਾਗੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਕਹਤ ਦਸ
 ਈਆ ਪਈ ਹਨੁ ਮਾਨਸੁ ਭੁਭਤਾ ॥ ਸਿੰਧੁ ਕਸ਼ਕਹਿ ਲਿਕੀ ਕ
 ਹਤਰਾ ਮੇ ਬਾਤ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਕੇ ਪਛੋਤਹਿ ਪਟਕ
 ਪੁਛੁ ਕੰਝਨ ਕੇ ਗਏ ਮੇ ਜਲਾਯੋ ॥ ਸੀਰਪੁ ਬੀਰ ਦਿਯੋ ਗਏ
 ਰੇ ਪੁਨ ਜਾਨ ਕੀ ਸੁਸਨ ਪੈ ਨ ਪੁਜਾਯੋ ॥ ਤੇਲ ਸੇਤੁ ਲੁਭਿ ਜੈ ਪਿ
 ਤੇ ਸੇ ਪਟਤਾ ਹੀ ਕੇ ਉਪਰੋਧਰਾ ਯੋ ॥ ਦੇਖਹੁ ਨਾ ਬਬਰੇ ਸਾ
 ਕੋ ਤਕ ਲੋਕ ਕਹੈ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜਗਯੋ ॥ ੧੧੩ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਅਬਰਾਵਨ ਕੇ ਨਗਰ ਕੀ ਕਥਾ ਕਹਤ ਹਨੁ ਮਾਨ ॥ ਸੁਨਤਗਾ
 ਚਿਤੋ ਚੋ ਪੁਸੈਤ ਸੁਨਾ ਦੇ ਕਾਨ ॥ ੧੧੪ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਕਥਾ
 ਨਿਯੰਨ ਕੀ ਨਰਦ ਸੁਨ ਮਾਨ ਕੀ ਨਬਾਨ ਨਕ ਮਾਨ ਕੀ ਨਕਥ
 ਰਾਗ ਰਾਨ ਕੀ ॥ ਰਹੀ ਨਗੁ ਮਾਨ ਕੀ ਨਕੁ ਚਚ ਜਾਨ ਕੀ ਸੋ
 ਰਖ ਪੁ ਮਾਨ ਕੀ ਨਕਥ ਮਾਨ ਪਲ ਕੀ ॥ ਬੇਦਨ ਪੁਰਾਨ ਕੀ ਨ
 ਸੁਨਿਏ ਸਯਾਨ ਕੀ ਹੋ ਸੁਰ ਜੇ ਕਹੈ ਤੋ ਸੋ ਹਰ ਪੁਕਲ ਭਾਨ ਕੀ ॥
 ਗਾਮ ਭਰਾਵਨ ਕੇ ਨਗਰ ਦਗ ਪਰਬਰ ਬਜਰਾ ਅਸਕਥ
 ਭਾਜ ਜਸ ਕੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਭ ਸੁਖ
 ਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨੇਗਾ ਪਰ ਬੀਨਾ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸੋ ਕਥੇ ਸੋ ਮੇ ਪੈ ਦੇਤ
 ਜੇ ਤੀਨਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਇਤਿ ਸੀਰਾ ਮਗੀ ਤੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਲਿਕਾ
 ਗਾਇਬੋ ਨਾ ਛਠ ਮੇ ਆਕਾ ॥ ੬ ॥ ਪ੨੬ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਚ
 ਵ ਮਾਚ ਕੇ ਰਜੈ ਸੇ ਗੁਣੀ ॥ ਬਸਤੋ ਭਾਨ ਪੈਰਨ ਸੇ ਮੇਰ ਦੇਵ

੧੦੨
੧੨

ਪੁਖਪਾਨਸੇ। ਜੈਸੇਉਖਪੁਖਪਾਨਟੁਲਜਲਤੁਖਤੁਪਦੇ
 ਕਦੁਜਸ। ਜਨੇਬਮਨਕੇਦਾਨਸੇ। ਜੈਸੇਬੇਦਗਜਾਨਨਿਕ
 ਖਸਨਮਾਨਜੈਸੇਕਾਨਨਕੇਤਾਨਜੇਸੇਭੇਭੇਰਭਾਨਸੇ। ਜੈ
 ਸੇਬੀਰਬੀਰਸੇਜੇਬਾਰਧਕੇਤੀਰਸੇਜੇਐਸੀਪੀਤਲਗੀ
 ਰਘੁਬੀਰਹਨੁਮਾਨਸੇ॥੧॥ ਏਹਾ॥ ਤਪਾਛੇਕਪਿਕ
 ਟਿਕਕੀਅਟਕਛੁਟੀਕਵਿਰਾਮ। ਸੀਰਘੁਪਤਿਪੁਖਧੰਕ
 ਅਬਥਿਲਿਥਕਿਕਾਮ॥੨॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਸਭੈਚਲੇਰਪਿ
 ਨਾਬਸੁਭਾਦਿਨਪਗੀਨਿਛੜਬਲਾਚਾਮਲਖਨਪੁਨਸਾਥ
 ਦਸਮੀਥਿਜੈਪ੍ਰਸਿਧਦਿਨ॥੩॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਨਿਰਖਕੂਟ
 ਕਭੁਟਤੀਰਪਟਕਪੁਛਚਿਤਹਰਖਸੇ। ਚਲੁਰਘੁਪਤਿਕੇਤੀ
 ਰਹਨੁਮਾਨਬਿਨਤੀਕਰੇ॥੪॥ ਸਦੇਯਾ॥ ਨਾਬਚਲੇਉ
 ਮਤੇਕਪਿਰਾਇਸੁਲਾਇਕਪੈਂਸਭਜੁਧਮਨੀਕੀ। ਹਲਤਨਾ
 ਉਚਦੇਗਸਕੇਤਸਦੇਖਤੋਹਗਤਿਯਾਂਧਰਨੀਕੀ। ਰੂਤਲਬੇ
 ਮਪਤੀਜਨਗਤਗਈਦਬਿਧੁਪਪ੍ਰਭਤਮਨੀਕੀ। ਭੁਚਤੇਕੋਂ
 ਪਕੇਸਿਰਉਪਰਫੇਲਰਹੀਫਾਨਿਮਾਲਫਨੀਕੀ॥੫॥ ਕਥਿ
 ਤਾ। ਕਥੈਰਘੁਬੀਰਸੁਨਬੀਰਹਨੁਮਾਨਕਪਿਜੁਥਇਨਬ
 ਤਕੋਲਾਗਤਸੁਹਾਵਨੇ। ਸੁਮਿਭਾਰਦੀਬੇਕੋਕਿਸੁਰਦਾਪਲੀ
 ਬੇਕੋਸਮੁਦ੍ਰਿਕੀਚਕੀਬੇਕੋਕਿਪਾਨਕੈਸੁਕਦੇ। ਕੁਰ੍ਹਮੁਕਲੇਸ
 ਕੋਕਿਸੇਰਦੇਸਦੇਸਕੋਕਿਹਾਲਹੁਲਾਮਾਗੇਕਰਉਧਮਮਰਦ
 ਨੇ। ਤੇਰੇਭੁਜਦੀਕੇਪਤਾਪਕੇਭਰੇਸੇਮੇਹਿਰਵਨਕੇਮਾਰਜਸੁ
 ਦਰੀਬਜਦੇ॥੬॥ ਏਹਾ॥ ਕਰੀਦਭਈਦਾਸਰੀਅ
 ਪਨਸੀਰਘੁਬੀਰ। ਬਨਪੁਰਪਟਨਗਰਤਜਨਿਜਕਨੇਨਿਪ
 ਨੀਰਾ॥੭॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਦੇਖਗਏਕੀਨਚਿਜਿਮਨਸੇਸੇ
 ਯੋਥੀ। ਬਜਸਮਾਜਬਿਸਾਰਚਲੇਲਹਨਦੈਤਾਪਸੀ॥੮॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਫੇਕੀਖਰਹੈਬਿਬੇਕਤੁਮਪਤਾਪਨਤਨਹੀ ॥ ੧੦੩ ॥
 ਜੋਰਘੁਪਤਿਹੈਏਕਅਰਕੁਲਬਨਦਵਾਨਤਾ ॥ ੧੦੪ ॥
 ਬਿੱਤੁ ॥ ਕਹਾਤੁਯੋਜੋਨਸਿਬਬਕਨਤੁਰੰਬਰਾਮਰੁਜਾ
 ਨਛਤਚਾਖੀਕਰਪਾਲਕੀਮਾਬਨਕਮਾਨਕਵਿਬਨਰਨਾ
 ਲਾਨਹੀਕਹੂਕੇਤ੍ਰਿਸੁਲਹੈਨਦੇਖੀਛਤ੍ਰਿਛਲਕੀਹੀਛੁਕਾ
 ਸਿਰਫ਼ੀਤੁਰਾਸਾਕੇਜਟਹੈਮੁੰਡਰਾਵਨਸੇਬੈਲੁਸਿਪੁਬਾਧੇਸੇ
 ਸਾਲਕੀ ॥ ਤਉਏਕਰਾਮਹੀਤੇਪੁਕਾਹੈਕਮਸਬਕਵੈਗੇਰਸੇ
 ਈਅਰਸੇਨਾਮਹਾਂਕਲਕੀ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਐਸੀਛਾ
 ਤਸਿਗਕਪਿਰਾਜਾਜਮਦੰਤਨਲਨੀਲਬਾਲਿਪੁਤਪੋਨਖੁਛੇ
 ਸੁਹਾਯੋਹੈ ॥ ਏਕਨਕੋਰਾਬਗਾਹਿਏਕਨਸੇਬਤਕਹਿਏਕਨਕੇ
 ਆਗੇਅੰਗਏਕਨਨਚਾਯੋਹੈ ॥ ਜੀਯੋਮੇਤੋਜਨੈਪੀਰਬੁਝੇਸੀ
 ਨਮੇਪੀਰਬੀਰਕਪੁਬੀਰਤੀਰਬਰਾਧਕੇਆਯੋਹੈ ॥ ਕਹੈਲੁਖਣ
 ਮਨਯਾਕੇਦੇਖਿਯੋਦਿਨਾਈਸਾਮਚੰਦਜੁਕੇਅਗੋਲਿਧੁਕਰ
 ਬਜਲਯੋਹੈ ॥ ੧੦੬ ॥ ਲਛਮੀਦਵਾਰਾਕਬਿੱਤੁ ॥ ਅਚੇ
 ਮਿਲਨਆਯੋਭੇਪਮਦਿਹੁਨਲਜਯੋਸੀਸਾਮਨਰਣਕੁਮ
 ਲਨਛਹਯੋਹੈ ॥ ਘੋਰੇਤੋਰਾਸਾਈਯਹਿਬਾਏਦੀਏਕੈਸੇਬਨੇਜ
 ਲੋਅੰਸੋਮੁਰਖਨਨੀਕੇਸਮਝਯੋਹੈ ॥ ਆਇਸਜੋਪਉਯਮੇ
 ਛਚਹੀਉਛਾਉਰਾਮਤੋਲੋਅਗਬਾਨਲੈਕਮਨਸੇਚਫਾਯੋਹੈ
 ਬਾਮਨਕੇਰੁਪਕਰਾਮਚੰਦਜੁਕੇਤੁਰਕਾਪਤਾਸੀਸਦੈਕੈਬ
 ਚਕਸੁਨਯੋਹੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸਾਭੋਦਵਾਰਾਕਬਿੱਤੁ ॥ ਫਤੇਕਸਾਧ
 ਰਤੋਮੇਤੀਰਮੇਸਹਇਹੋਤੋਮੇਤੋਕਹਾਚੁਕਪਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕੈਸੁਨਾਈ
 ਆਸੀਤਾਦਸਕੰਧਰੀਕੋਲਨੀਕਹਾਂਧਰੀਛਪਹਿਇਮੇਮੇਤਬ
 ਤੁਮਕੋਬਤਾਈਏ ॥ ਘੋਰੇਸਕਜਾਉਸੈਨਉਤੋਰੇਬਿਨਾਹੀਨਉਕਹੈ
 ਲੋਕਬੋਰੋਨੈਕਾਇਸਜੋਪਈਏ ॥ ਕਾਣਕਕਨਹੋਤੋਸਾਹਸ

ਸਰਨਾਯੋਲਾਗਤਚਰਨਮੋਹਿਕਹਿਕੇਜਾਇਏ॥੧੩॥
 ਮਚੰਦਉਦਾਚਾਕਬਿੰਤੁ॥ ਤੇਰੇਈਤੇਉਪਰੇਪੈਲੇਕਯੋਸੀ
 ਆਕੋਪਪੀਤੋਸੇਜਾਇਆਗੇਲਰਾਗਰਛੁਡਾਵਤੋ॥ ਅੰਗ
 ਤਮੇਨਕੁਬੋਛਕਛਪਕੋਰਹੁਤੇਮਛਬਛਵਾਗਾਨਿਹੋਤਾਹਿਕ
 ਪਠਾਵਤੋ॥ ਪਛਤਸਪਛਹੈਭੁਜੀਗਨਕੇਲਛਹੈਮਿਸੁਇਏਕ
 ਠੰਗਨਭੁਜਾਮੁਹੈਉਡਾਵਤੋ॥ ਅੰਗਸਭਰਹੀਤੇਗੀਮਾਨਤੇਤੇਕੀ
 ਸਿਧੁਸੀਤਜੁਕੇਕਸਜਾਇਸੀਪਤਿਜਗਾਵਰੇ॥੧੪॥
 ਜੋਰੇਰੇਜਾਉਤਬਤਮਤੇਡਰਉਨਾਬਏਕਹਾਥਚਦੇਮੇਰੇਪੈ
 ਉਤਪਤਹੈ॥ ਅੰਗਇਨਮਛਕਛਉਗੁਰੁਤਾਸਨਤੇਸੁਨਬਲ
 ਜਾਉਲਿਕਪਤਿਜੀਤੋਜਾਤਹੈ॥ ਏਕਛਿਰਸਹੀਹੈਸਪਛਤਾ
 ਕੇਛਛਨਕੇਕਟਸੋਕੋਇਦੁਬਜੁਲੀਏਅਕੁਲਾਤਹੈ॥ ਸੀਪਤਿ
 ਬਤਾਵਤੋਮੋਹਿਬਹਕਵਤਹੈਮੇਸੋਤੇਅਬਗਾਵਰੇਈਗਤ
 ਹੈ॥੧੫॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਬਿਨਤੀਛਿਰਉਦੁਪਰੇ
 ਛਰਨਲਪਹਾਇ॥ ਕਹਿਲਛਮਨਕਹਿਕੀਨੀਏਪੁਛਲੀਜਿ
 ਯੇਉਠਾਇ॥੧੬॥ ਰਾਮਚੰਦੋਦਾਚਾਸੋਰਠਾ॥ ਮੁਸਕਾਨੇ
 ਰਾਮੁਬੀਰਬਡੇਚਤੁਰਸਰਤਾਪਤੀ॥ ਬਹਿਹੋਇਨਿਧਿਨੀਕੇ
 ਮਾਨੀਪਤਿਜੋਖਸਬ॥੧੭॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਅਜਤੇਉਹਾਕੇਕੁਲ
 ਬਸੈਯਹਿਦੁਖਮੂਲਸੇਈਸੁਲਕੀਬੋਪੈਰਾਤਪੀਬਨਾਇਬੋ॥
 ਬਾਤਹੈਨਾਅਰਸਕੀਰੀਤਨਸਪਰਸਕੀਲਾਖਟੇਰਏਕਬਰਪ
 ਰਤੇਰੇਜਾਇਬੋ॥ ਕਹਿਲਛਮਨਤੇਸੋਰਾਮਹੈਕਹਤਸਿਧੁਆ
 ਜਜਸਲੇਹਮੇਸੋਸਮੇਕਬਿਪਾਇਬੋ॥ ਨਤੇਗਜਾਸਗਛਕੀ
 ਸਿਤਤਕੇਜਾਨਤੇਹੋਬਿਨਾਸੁਮਖਦੈਵੈਸੇਤਰਤਪਹਾਇਬੋ॥੧੮॥
 ॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਮਾਨੀਬਤਸੀਸਪਰਭਲੇਹੋਪਨਾਮੁਕਰਸੁਨ
 ਹਨੁਮਾਨਰਾਮੇ॥ ਸੇਠਹਗਾਈਹੀਅਕਹੀਬੁਰੀਭਈਬਤਪਰਖ

ਕੀਰਾਈ ਸਭੁ ਜਾਇ ਜਾਮਦਿ ਤਨ ਲਨੀ ਇਸੇ ਜਨਾਈ ਹੈ ॥ ੧੦੫ ॥
 ਗਮੇਰ ਲੇਗੀ ਬਾਤ ਸੈਨ ਕਪਿਰਾ ਜਨ ਕੀਰਾਮ ਭੂਝ ਸਿਉ
 ਬਾਹ ਪੈ ਕੈ ਪਹੁਚਾਈ ਹੈ ॥ ੧੦੬ ॥ ਕੈ ਬਾਹੁ ਲਕਨ ਮੇਰਿ ਕਛੁ ਤਲ
 ਕਪੇ ਦੇਖੇ ਤਾਤੁ ਮਹੁ ਕੈ ਸੀਲ ਪੁਤਾਈ ਹੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਕਬਿ
 ਤੁ ॥ ਸਬੈ ਦੇਕ ਜਾਤੁ ਮੁਖ ਰਾਤੇ ਮਾਨੈ ਹੈ ਰਿਸਾਤੁ ਤਾਪ ਰਸੁ
 ਈ ਬਾਤੁ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੋ ਪਕੀ ॥ ਅਗਵ ਸੁਗੀਵ ਏਉ ਦੇਨੇ ਗਏ
 ਰਾਮ ਚਿਗ ਸੁਨੇ ਮਹਾ ਜਾ ਸਿਉ ਕਰੀ ਬਾਤ ਪੋ ਪਕੀ ॥ ਨਬ
 ਹਮ ਸਾਗਰ ਕੀ ਠੀਲ ਕੈ ਸੇਰ ਲੈ ਅਰਤੁ ਮਹੁ ਬਿਚਾਰੇ ਯਾ
 ਮੈ ਕੋ ਨ ਬਾਤ ਚ ਪਕੀ ॥ ਕਿਧੋ ਯਾ ਕੇ ਬਾਧ ਬੈ ਕੋ ਹੈ ਨ ਬਲਵੀ
 ਤਹ ਮੈ ਕਿਧੋ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਕੇ ਆਗੇ ਪਤਿ ਲੇ ਪਕੀ ॥ ੧੦੮ ॥
 ਕਬਿਤੁ ॥ ਦੇਖੀ ਮੈ ਸੀਭਾਤ ਸਬੁ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬੋਲੇ ਤਖੈ ਹੁ
 ਤੇ ਕਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਗੀਵ ਉਰਾ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ਮੇਰਿ ਤੇ ਤਿਹ ਰੇ ਸੁਖ ਸੁਖ
 ਹੈ ਸਦਾਈ ਸੁਧੇ ਸਾਗਰ ਬੰਧ ਦੇ ਕਾਲ ਯਾ ਕੀ ਕਹਾਂ ਕਨ ਹੈ ॥ ਮੇ
 ਰੇ ਜੀ ਅਹੁਤੀ ਯਾਹਿ ਕਹੈ ਕੋ ਬੰਧ ਉਅ ਪਰਾਪ ਹੈ ਨ ਯਾ ਕੋ ਦਯ
 ਕੀ ਸੀ ਮੇਰੀ ਝਾਨ ਹੈ ॥ ਯਾ ਕੀ ਭੋ ਸਹਲ ਆਗੇ ਰਾਵਨ ਕੇ ਬਾਧ
 ਬੰਧੀ ਕਯੋ ਲੋਛ ਮਨ ਨਾ ਬਦ ਯਾ ਕੋ ਨ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ੧੦੯ ॥ ਦੇ
 ਹਰਾ ॥ ਸੀਤਾ ਬਿਛਰਨ ਦੁਖ ਉਦਧ ਪੈ ਛੁਡਾਇ ਨ ਪਾਨਾ ॥ ਯ
 ਕੋ ਪਾਰ ਤਕੋ ਨ ਸੁਖ ਸਤ ਜੋ ਜਨ ਪਰਸਯਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਕਯੋ ਸੁਨਾਇ ਉਤ ਸਾਗਰ ਇਤ ਸੁਤ ਰਸ ਬਾਦੁ ਮ
 ਨ ਪਖ ਯਨ ਛਾਇ ਬਾਧ ਹੁ ਸੇਤ ਬਿਲਿ ਬਤ ਜਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਬਿ
 ਤੁ ॥ ਚਲੇ ਕਪਿਜੁ ਬਮਨ ਆਨਿ ਦੇ ਸੇਗੁ ਬਾਤਿ ਸਿਉ ਬਾਤੁ ਮ
 ਨੀ ਅਬ ਕਰੀ ਏਉ ਪਾਇ ਕੋ ॥ ਅਸੇ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਹਿ ਰਾਮ ਕਦ
 ਦੇਖੋ ਸੁਨੇ ਦੇਵਨ ਰਚੈ ਆਜ ਆਇ ਸਾਮਿ ਰਾਇ ਕੋ ॥ ਸਿਉ
 ਦੁਖ ਸਯੋ ਬੋਲਾਇ ਨਹੀ ਕੋ ਤਯੋ ਭਾਈ ਭੁਯੋ ਮਿਰਾਧ ਬਧ ਸਿ

੧੦੬
੧੫

ਬੇਲਰਪੁਰਾਇਕੋਹਨੁਮਾਨਜਾਨਨੀਅਬਤੁਪਰਮਾਨੁਯ
ਥਾਰਧਪਟਾਏਬਿਨਾਅਜਪਾਕਾਇਕੋ॥੨੪॥ ਸੋਰਠਾ
ਸੋਰਠਾ॥ ਬਿਦਭੁਏਨਿਪਿਨੀਰਭੋਰਜਗਾਵਤਰਾਮਕਹ
ਸੁਖਸੋਏਰਪੁਬੀਰਕਪਿਭੁਟਿਅਤਿਫੁਲਤਚਲੇ॥੨੫
॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਚਿਰਈਚੁਹਚੁਹਾਨੀਪਾਚੀਪੀਅਰਬੀਅਤ
ਆਪਬਾਟਚਕਵਾਓਰਕਈਮਿਲਾਤਹੈ॥ਅਮਲਅਕਾਸ
ਭਯੋਕਮਲਫੁਲਨਲਾਗੇਜੁਮਲਭਵਰਸਮਾਤੇਅਕੁਲ
ਤਹੈ॥ਤਮੀਪਤਿਜੋਤਿਕੁਮਲਾਨੀਤਮਚਰਬੇਲੇਚੋਰਬਾਟ
ਗੇਸੁਖਸਬਦਸੁਹਾਤਹੈ॥ਜਾਗੇਰਾਮਕਾਮਕੀਕਾਮਾਨਤੁਧੀ
ਫੁਟੇਬਲਲਟੀਸੀਤਰਧਬੀਚਤੇਉਛਪਿਜਾਤਹੈ॥੨੬॥
ਕਬਿਤੁ॥ ਕੋਤਕਕੇਕਾਜਰਪੁਰਾਜਬੈਠੇਸਿਧਭੁਲਜ
ਹਲਲਨੀਲਲੇਲੇਅਵਤਪਹਾਰਕੋ॥ਏਕਵਮਡਾਰੈਕੁਖਮੁ
ਲਤੇਉਪਾਰੈਏਕਵਾਰਏਕਪਾਰਏਕਪਾਟੇਮਾਧਾਰਕੋ॥ਤਮੇ
ਤਮੇਸਕੁਚਾਹਿਅਪਰਾਧਸਗਰਕੋਨਹਿਕਰਨਕ੍ਰਿਪਾਭਰਾ
ਮਯੋਂਕਰੋਟਿਚਾਰਕੋ॥ਤੋਲੋਜੁਰਾਇਕਪਿਰਾਇਕਹਾਸੀਸ
ਨਾਇਬਚਨਸੁਨਾਵੈਐਸੇਗਾਪਫੁਕਮਾਰਕੋ॥੨੭॥ ਸਵੈ
ਯਾ॥ ਬਾਧਤਮੇਤੁਜਹਾਰਪੁਨਥਲਜੋਹੇਸੇਨੈਨਕਿਯੇਪਛੁਤ
ਹੀ॥ਬਾਤਸੁਨੀਬਰਬਨਰਬੀਰਨਪੀਰਤਜੀਪੁਪੈਚਲਜਾਹੀ
ਨੈਨਨਕੀਕਰਨਬਪੁਬੀਸਸਿਰੋਮਾਦਿਜੋਨਹਿਦੂਰਕਰਾਹੀ॥
ਤੋਕਰਨਾਕੇਕਿਯੇਕਰਨਾਨਿਧਿਪਾਥਰਪਾਂਡਾਪਥਿਮਿਲਾਹੀ॥
੨੮॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਬਨਰਾਪਾਰਲੇਲੇਅਵਤਪਹਾਰਕਿ
ਲਕਾਰਰਪੁਬੀਕਸੇਸੁਨਾਇਕਹੈਬਤਿਆਡਾਹੀਕੋਬੁਲਾਇ
ਰਪੁਰਾਇਪੀਠੋਕਕਹੈਜਾਹੁਜਾਹੁਲੇਹਸਕਾਢਕਾਢਦਿ
ਯਾ॥ਰਾਜਾਕੇਕੁਮਾਰਮਡਾਨਤਹੈਸਿਧਧਾਰਵੇਖੀਰਿਹੁਸ

ਈਏਈਰਵਨਕੀਛੁਤਿਆਸਮੁਦਿਕੁਸੁਤਨਕੀਸਾਖਾਮਿ
 ਗਪੁਤਨਕੀਲਿਕਾਪਤਿਵੁਤਨਪਠਾਈਲਿਖਪਤਿਆ॥੨੯॥
 ਕਾਬਿਤੁ॥ ਏਕਕਪਿਦਰਏਕਪਾਠਏਕਸਿੰਧੁਧਾਰਧਾਰ
 ਰਕਿਏਮਿਲਪਾਟੈਨਿਧਿਨੀਰਕੇ॥ਏਕਵੁਮਰੁਏਕਰੁਰਤ
 ਪਹਾਰਏਕਭਾਰੇਭੁਪਾਵੈਨਜਨਾਵੈਨਿਜਪੀਰਕੇ॥ਏਕਜੇਉ
 ਦਾਰਭਰਛਾਰਏਉਹਬਯਹਿਰਵਨਲਿਲਾਰਯੋਸੁਨਾਵੈ
 ਰਪੁਬੀਰਕੇ॥ਏਕਕਿਲਕਾਰਕਿਲਕਾਰਉਠੈਬਾਰਬਾਰਏ
 ਕਸਮਦੇਹਕੇਸੁਨਾਵੈਭੁਤੁਰੀਰਕੇ॥੩੦॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਮੇਲੇ
 ਛੀਰਨਿਧਿਮੇਰਿਸਾਨੇਰਮਾਜੀਸੋਪਤਿਤੁਤੇਬੀਚਤਿਤਕਰ
 ਆਪੈਬਾਟਲੀਜਿਏ॥ਕਿਧੈਸਿਗਚਲਬੇਕੇਦੇਹਕਟਿਯਾਪੁ
 ਤਹੈਕਿਧੈਜਗਮੇਪਨਕੇਝੰਡਨਕੋਪੀਜਿਯੇ॥ਕਿਧੈਨਭਭੁਟ
 ਕਿਧੈਛੁਟਜੋਬਿਦਾਦਿਗਜਕਕਹੈਸੇਖਨਾਗਸਮੇਰੈਤੋਸੋਨ
 ਕੀਜਿਏ॥ਕਿਧੈਤੁਟਗਸੋਪਹਿਰਵਤਜਨੇਉਯਾਹਿਬਧੇਹੁਤੇ
 ਸਾਤਛਬਿਕਹੈਕਉਨਈਜਿਏ॥੩੧॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਦੋਹਰੇ
 ਰਆਇਰਪੁਰਾਇਨੀਸੇਕਹੈਕਪਿਏਕਕੀਕਹਾਹੈਕਹੈਸਾਤੋ
 ਬਾਧੋਛਿਨਮੇ॥ਚਰਨਪੁਤਾਪਾਜਤੇਉਤੇਪਹਾਰਲਸਾਵੈਬੁ
 ਫੇਖੰਜਵੁਬੁਰੇਜੇਰੇਗੀਹੁਤੇਬਨਮੇ॥ਚਲਿਏਗੁਸਾਈਅਬਲਿ
 ਕਗਛਤੋਰਭਾਰੈਰਵਨਕੇਮਿਲੇਹਰਿਜੈਰੈਰੈਸਮਨਮੇ॥ਬੇ
 ਲੇਰਪੁਬੀਰਬੀਰਪੁਲਹਿਬਢਾਏਜਾਹੁਕੈਸੇਸੇਸੇਜ਼ਿਪਨ
 ਫਵੈਧਨਧਮੇ॥੩੨॥ ਜੋਹਰਾ॥ ਸੇਤਸਕਲਪੁਰਨ
 ਭਯੋਚਲੇਰਾਮਬਠਵੰਡਾਇਕਪੁਲਪਰਪੁਲਕਤਰਲੇਇ
 ਕਨਭਮਗਪਚੰਡਾ॥੩੩॥ ਜੋਹਰਾ॥ ਲੈਅਛੁਤਫਲਏ
 ਕਰਾਮਸਮਰਪਸੇਸਿੰਧੁਕੇਏਖਹੁਰਜਬਿਬੇਕਬਾਧਤਾਏ
 ਰਪੁਜਤਪੁਗਟਾ॥੩੪॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਰਾਮਗੀਤੇਸਿੰਧੁਸੇਤ

ਕਥਿਤੁ ॥ ੧ ॥ ੫੬੦ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸਿਉ
 ਪਚਪਰੇਸਭਾਨਦਸੇਭਰੇਕਪਿਗਾਜੇਸਿਖਬਾਜੇਅਬਭਿ
 ਕਾਪਰਧਾਵਨੀ ॥ ਵਡੇਵਡੇਸੁਚਜੇਲੀਗੁਰਤੇਹਜੁਰਾਅਵੈਏ
 ਕਕਹੈਰਾਵਨਕੀਬਨੈਮਤਿਆਵਨੀ ॥ ਤਹੀਕੋਨਗਰਜਾ
 ਇਬੋਲੈਤਾਹਿਫਾਰਖਾਇਖਾਸਗੀਰਸੇਈਏਕਵਾਰਤੋਲੁ
 ਦਾਵਨੀ ॥ ਬੋਲੇਹਸਰਾਮਤੁਮਭੂਖੇਹੋਰਹਤਨਾਥਫਸਲਕੋ
 ਟਪਾਰਿਸੁਠਾਨੁਪਾਵਨੀ ॥ ੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਇਤਿਕਪਿ
 ਭਟਉਤਰੈਉਧਵਕੁਸਲਛੇਸਸਬਗਾਤਾਉਤਰਾਵਨਸੋਜੋ
 ਕਕਰਕਹਤਬਿਭੀਖਨਬਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਭੀਖਨਉਦੁਆਰੇ
 ਰਹਾ ॥ ਜੋਕਰਹੁਰਿਸਨਬਤੇਸੇਵਕਾਬਿਨਤੀਕਰੈ ॥ ਧੋਸੇ
 ਰਨਪੁਰਮਾਬਗਾਮਬੈਰਕੁਲਛੇਕਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥
 ਸੀਤਾਜੀਕੀਬਾਤਤਕੇਏਤੋਉਤਪਾਤਕੀਜੈਮੇਵੇਪਾਛੇਨਾਥੇ
 ਗੀਬਾਤਨਬਿਚਾਰੀਯਾਨਗਾਰਕੇਬਾਸਾਨਿਕੋਸੋਹਵੈਏਭੂਭੁ
 ਮਕੋਉਯੋਕਹਤਹੈਜਰਾਮਚੰਦਹਾਰੀਯਾਤੀਨੋਵੇਕਸੀਪਰ
 ਸਮਾਜਰਾਜਤੇਰੇਘਰਸੇਈਯੋਕਹਤਹੈਜਮੂਲਤੋਉਪਚੀਓ
 ॥ ਕਹੈਹੋਰੁਜਉਸਿਯਲੇਕੇਰਾਮਛੋਰੁਜਪੈਮਿਲੈਮਾਰਾ
 ਰਹੈਤੋਸੋਹਮਚਰਾਰੀਯਾ ॥ ੪ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਗੋਲੀਨਲਨ
 ਲਜਾਮਵੰਤਹਨੁਵੰਤਭੋਹਅਗਦਸੁਯਾਵਗੀਵਡੇਰਕੋਨ
 ਕਕੀ ॥ ਜੋਲੋਰਪੁਬੀਰਜਕੇਕਪਨਅਹਾਇਯਮੇਗੀ
 ਬਡਾਈਜੋਪੈਭਈਹੈਨਟੈਕੁਛੀ ॥ ਜੋਲੋਰਨਜੋਗਨੀਨਗੀਯ
 ਨੀਮਪਾਈਜੋਲੋਟਿਹੀਨਦਹਾਈਠਕੁਰਾਈਕਲਰਕਕੀ ॥
 ਛੇਹੈਉਪਾਇਜਾਇਗਹੋਸਰਨਾਇਜੋਵੇਗੀਛਕਪਿਭਾਗੀ
 ਨਬਿਚਾਰੀਛਬਲਿਕਕੀ ॥ ੫ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਜੋਲੋਰਪੁਨ
 ਕਜੁਕੇਹਾਬਤੇਨਛੁਟੈਬਾਨਾਨਦਸਸੀ ॥ ਨਕੀਰਾਵਨਨਾ

ਕੀ॥ ਸੁਨਲੈ ਨਿਫੇਟ ਬੋਝ ਕੀਨ ਬਚੈ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਭੇਦ ਚੇਟ ਸ॥ ੧੦॥
 ਏਧਾਨ ਨ ਅਚਾਨਕੀ॥ ਜਾਇਗਾ ਹਿਧਾਇ ਸਿਰ ਨਾਇ ਹਾਥ ਜੇ
 ਰਕਰ ਚੁਕ ਪਗੀ ਪਗੀ ਅਬ ਲੀਜੈ ਸਾਬਨ ਨਕੀ॥ ਮੇਰੇ ਕਹੈ ਮੇ
 ਨ ਕਰਹਾਨ ਹੀ ਕੀਹਾਨ ਜਾਹਿ ਲੀਨੇ ਸੀ॥ ਅਸਿਗ ਪੈਨ ਹਾਜਰ
 ਜਮਾਨਕੀ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਓਟਕਹਾ ਭੁਟ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਨ ਚੇ
 ਏ ਪਰੇ ਦਿਗ ਬੈਠਾ ਹੋਗੇ॥ ਵੈਸ ਬ ਬਾਨਸ ਮੀਰ ਸਮਾਨ
 ਏ ਪਨ ਜਮੇ ਚਲਦੇ ਸਗ ਹੋਗੇ॥ ਏ ਪਰ ਧਾਨ ਮਹਾਕ ਪਟੀ
 ਮਸੇ ਨਹਿ ਬਾਤ ਦੁਖਾਇ ਕਹੈਗੇ॥ ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਿਵ ਕੇ ਬਲੁ ਹੈ
 ਜੇਊ ਰਾਮ ਕੋ ਕੋਪਨ ਲਾਜ ਬਹੈਗੇ॥ ੧॥ ਗਵਨੇ ਦੁਹਾ
 ਦੇਹ ਰਾ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਗਵਨ ਕੁਮਤਿ ਨਿਰਖ ਭੁਜਾ ਪਚਿਤ
 ਮੈਨ ਜਤਨ ਜਹੇ ਤੇ ਨਹੀ ਰੋਕ ਰਤੇ ਸਤ ਖੰਡ॥ ੨॥ ਸੋਹਣ
 ਸੁਨ ਮੁਰਖ ਮਮਕੁ ਤਲਿ ਕਾਪਤਿ ਤੇ ਸੋ ਕਹੈ॥ ਕਹੈ ਪੁਰਾਤਨ
 ਬਾਤ ਪਰਨ ਕਰ ਭੁਫੁਰਤ ਨਹੀ॥ ੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸਿਧੁ
 ਗਹੈ ਬੜ ਵਾਨ ਲਕੇ ਜਲ ਛਰ ਭਯੋ ਨਹਿ ਛੁਰਦ ਧੋਏ॥ ਸੇ
 ਖਾਅ ਸੇ ਖਧ ਗੀ ਬਸੁਧਾ ਸਿਵ ਧੋਨ ਕਹੈ ਸਿਰ ਭਾਰ ਭਯੋ ਹੈ॥
 ਕੰਠ ਹਲਤ ਹਲਤ ਹੈ ਸਿਵ ਕੇ ਅਜਹੂੰ ਸਾਸਿ ਮੇਮਿ ਗਾਅ ਕਛੁ ਧੋਏ
 ਏ ਜਬ ਯੋ ਪਨ ਕੋ ਨਿਬ ਹੈ ਤਬ ਵਨ ਕੇ ਬਲੁ ਤੁਰ ਗਏ ਹੈ
 ॥ ੧੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਨਤ ਜਾਨਕੀ ਹੈ ਜਨ ਨੀਜ ਗਾਅ
 ਰਜੇ ਮਨ ਕੋ ਨਹਿ ਭਵੈ॥ ਸੇ ਸੋ ਕੇਈ ਸਮੁਹੇ ਸੋ ਕੇ ਰੁਕਾ ਹੈ ਰਪੁ
 ਬੀਰ ਇਹੈ ਜਿਯਾ ਆਵੈ॥ ਤਾ ਹਕੇ ਹਾਬ ਮਰੈ ਸਕੰਧੇ ਅੰਧ
 ਤੇ ਮੇਹਿ ਕਹਾ ਸਮਝਾਵੈ॥ ਐਸੀ ਕਛੁ ਜਿਯਾ ਮਾਹਿ ਪਰੀ ਨਿਕਤ
 ਸਿਰ ਗਵਨ ਪਾਨ ਪਰਾਵੈ॥ ੧੧॥ ਬਿਭੀ ਖੋਨੇ ਦਾਹੁ ਸਿਵੇ
 ਯਾ॥ ਬਾਤੁ ਰਯੋ ਕਛੁ ਚਾਹਤ ਹੋ ਸੋਈ ਸਾਧ ਬਿਭੀ ਖਨ ਲ
 ਰਨ ਮਾਚੇ॥ ਏਰ ਕੋਈ ਬਾਤ ਕਹੈ ਪੁਰੁ ਹੋ ਸਹਤੋ ਸੁਭ ਕੇ ਪਤਿ

੧੧੦

॥

ਫੇ। ਹੋਏ ਮੇਰ ਪੁਬੀਰ ਕੀ ਠੋਹ ਨੀ ਸੋਈ ਤੇ ਕੁਲ ਤੇ ਸੁਖ
 ਕੇ। ਯੋਕ ਕੈ ਓਠ ਠਾਢੇ ਭਯੋ ਤਬ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਇ ਨ ਕੋ ਪਾਪ
 ਕੇ। ੧੨॥ ਏਹ ਰਾਮ। ਵਖ ਪਾਏ ਪੈਰ ਖਨ ਹੀ ਲੇਚਨ ਜ
 ਲਨ ਰਹਾਇ। ਪੁਰੁ ਛੋਡੇ ਬਨ ਕੇ ਚਲੇ ਅਬ ਰਾਮ ਪੁਬੀਰ
 ਸਹਾਇ। ੧੩॥ ਐਹ ਰਾਮ। ਜਾ ਕੇ ਕੋਊ ਨਾਹਿ ਭਾਤਾ
 ਤਸੁ ਤਸ ਜਨ ਜਨ। ਤਾ ਕੇ ਪਰ ਬਨ ਮਾਹਿਰ ਪੁਪਤਿ ਚਗ
 ਪਤਾ ਪਤੇ। ੧੪॥ ਸਦੈ ਯਾ। ਦੁਰ ਤੇ ਦੇਖ ਕਯੋ ਕਪਿ
 ਮੰਡਲ ਕੋ ਗਿਖਨਾ ਰਵ ਕੇ ਗਵਿਜੋ ਤੀ। ਕੋਧ ਰਵੇ ਹੁਤਾ ਸਮ
 ਆਵਤ ਸੁਰੁ ਕਿਧੋ ਛਾਬਿ ਹੋ ਸੀ ਗਓ ਤੀ। ਜੀ ਸਿਯ ਦੁਤ ਕਹੋ ਤੇ
 ਸਹੀ ਪਰ ਭਾਕਹਿ ਮਾਨਸ ਦੇਹਨ ਹੋ ਤੀ। ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਇ ਲਾ
 ਗਯੋ ਈਚਾਹਤ ਗਵਨ ਹੋ ਕਿਧੋ ਗਵਨ ਗੋ ਤੀ। ੧੫॥ ਸ
 ਦੈ ਯਾਰ। ਗਵਨ ਕੇ ਰੁਛਾ ਭੁਚ ਲਯੋ ਗਢ ਮੇਰ ਤਜੋ ਜਨ
 ਜਾਤ ਜਤੀ ਸੋ। ਜਾਇ ਬਿਭੀ ਖਨ ਪਾਇ ਗਹੇ ਸਿਰਨਾਇ ਰਤ
 ਬਿਨ ਹੋ ਨਰ ਤੀ ਸੋ। ਲੇਤ ਉਸਾ ਸਚ ਲਯੋ ਪੁਰੁ ਪਾਸ ਸੁਪਾਸ
 ਗਹੇ ਤਿਨ ਦੰਤ ਬਤੀ ਸੋ। ਬਾਪ ਕਿਓ ਰਾਮ ਪੁਬੀਰ ਸਿਰੇ ਮਾਇ
 ਨੈਨ ਕੀ ਸੈਨ ਲੀਕ ਪਤੀ ਸੋ। ੧੬॥ ਸਦੈ ਯਾ। ਗਦ
 ਜੋ ਦਸ ਸੀ ਸਓਤ ਰਵ ਤੇ ਸਮ ਸੋ ਸਿਧ ਤੇ ਪਦ ਲੀਨੇ। ਜੀ ਲਿ
 ਯੋ ਸੁਰਗ ਜੋ ਰੋਗ ਜਸੁ ਦੇਵਨ ਕੇ ਨਰ ਤੀ ਡਰ ਕੀਨੇ। ਬਾਸੁਰ
 ਹੋਨ ਡਰੇ ਚਤੁਰਨ ਸੇਵਤ ਪੰਗਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਤੀਨੇ। ਪਾਇ ਗਹੇ
 ਜਬ ਹੀਰਾ ਪੁਰਾਇ ਲਜਾਇ ਬਿਭੀ ਖਨ ਕੇ ਸੋਈ ਵੀਨੇ। ੧੭
 ॥ ਮਦਿ ਵਰੀ ਟਾਹੁ। ਏਹ ਰਾਮ। ਯਹਿ ਸੁਨ ਕੈ ਮਦਿ ਵਰੀ ਤ
 ਲਛੈ ਬਿਨ ਜਲ ਮੀਨ। ਰਾਮ ਬਚਨ ਸੁਣੇਨ ਹੀ ਜਾਨਤੈ ਪਰ
 ਤੀਨ। ੧੮॥ ਸੋਹ ਰਾਮ। ਨਿਪਟੈ ਕੀਤ ਅਜਾਨ ਸਿਧ ਕੇ ਬ
 ਲਹੁ ਦਤ ਫਿਰੇ। ਪੁਰਾਟ ਸਹਸਰ ਕੁਛ ਲਦੀ ਪਕਵਟਨ ਸੇਕ

३॥१८॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਗਹੀਸਰਨਾਈਜਾਇਗਾਖੀਨਬ ॥੧੧॥
 ਭਾਈਨੈਕਬੀਰਦੁਖਦਾਈਤਿਨਲੈਕਹੂਨਸਿਕਕੀ॥ਤੇਰੀਪੁ
 ਭਾਈਖਰੇਸਮੁੰਦਬਭਾਈਕੁਲਲਜਬੇਚਖਾਈਭੁਰਸਾਧ
 ਰਜੰਕਕੀ॥ਚਾਸੇਰਪੁਰਾਈਪੀਤਿਬਹੁਤੇਜਨਾਈਰਹੇਫੁਰੀ
 ਸੋਲਗਾਈਸੈਬੁਦਾਈਪਤਿਰੰਕਕੀ॥ਯੋਕਏਲੁਗਾਈਤੇ
 ਸੇਕਾਹੂਨਸੁਨਾਈਕਤਿਸੁਨੀਨਕਰਾਈਤੇਰੇਭਾਈਪਾਈਲੋ
 ਕੀ॥੨॥ ਭੁਗੀਵਉਦਾਚੁਸਦੈਯਾ॥ ਸੀਰਪੁਬੀ
 ਰਕੇਤੀਰਤਬੈਕਪਿਰਜਕਹੈਇਕਬਾਤਕਹੈ॥ਤੁਮਲੀਕਬਿ
 ਭੀਖਨਕੇਬਖਸੀਅਬਹੀਮਿਲਤੇਕਹੈਹੋਨਰਹੈਜੇਪੇਰ
 ਵਨਅਸਨਮਿਲੇਸੰਗਜਾਨਕੀਦੇਹਕਹਾਪੁਰੁਪਾਇਗਹੈ॥
 ਅਬਮੇਹੁਬਿਰਾਧਧੀਜਿਯਮੇਵਹਅੰਧਬਸੀਸਿਯਸੇਬ
 ਨਹੈ॥੨੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਹੋਬਿਭੀਖਨਪਾਇਗਹਿ
 ਲੋਮਿਲਯੋਕਪਿਰਾਜਾ॥ਸੀਰਪੁਪਤਿਲੋਕਾਦਈਭਰਭਰੇ
 ਨਨਲਜਾ॥੨੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੇਪ੍ਰਸਿਨਰਪੁਰਾਇਕਿ
 ਤਕਲਿਕਗਦੁਬਾਪੁਰੇ॥ਅਗੇਅਗਿਦਜਾਇਦਸਮੁਖਕੇ
 ਸਮੁਝਾਇਹੈ॥੨੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਮਚੰਦਲਛਮਨ
 ਸਹਤਕਪਿਪਤਿਲਿਯੋਬੁਲਾਇ॥ਕੈਤੂਟੈਲੋਕਾਪਤਿਕੈਤੂ
 ਸਤੁਭਾਇ॥੨੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਭਕਪਿਕਟਕਉਦਪ
 ਇਤਰੋਕਕਰਸਕੈਬਖਨ॥ਕਪਿਪਤਿਅਗਿਦਨੀਲਨਲ
 ਜਾਮਦਿਤਹਨੁਮਾਨ॥੨੫॥ ਰਾਮਚੰਦਉਦਾਚੁਸੋਰਠਾ
 ॥ ਅਗਿਦਲਿਯੋਬੁਲਾਇਕਹੀਬਾਤਰਪੁਬੀਸਮਦਿ
 ਜਾਇਸਜਹੁੰਸਮਝਾਇਆਇਮਿਲੇਲੋਕਾਪਤਿ॥੨੬॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਭਈਸੁਗਈਬਿਯਾਇਅਗਿਦਤ੍ਰਿਸਮਝਾਇ
 ਕਹਾ॥ਅਬਯੋਕਹਰਪੁਰਾਣਦੁਤਪਠਾਯੋਬਾਲਸੁਤ॥੨੭॥

॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਮੇਰੇ ਪਛੇ ਹੀ ਕਿਤੇ ਬਿਨਾ ਜਾਨੇ ਕੀ ਮੇਰੇ
ਸਿਧੁ ਕੇ ਰੋਸੇ ਕਿਧੇ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨ ਤੇ॥ ਕਿਧੇ ਰੰਗ ਕਾਨ ਮੇ
ਘਨਾਇਆ ਦਿਨੀ ਨੀ ਮਤਿ ਕਿਧੇ ਸਿਵ ਜੇ ਰਾਜਾ ਕਿਧੇ ਮਰ
ਪਾਨ ਤੇ॥ ਤੋ ਕੇ ਛਮਾ ਕੀ ਨੀ ਸਬ ਜਾਨ ਕੀ ਲੇ॥ ਮਿਲੇ ਅਬ ਜਾਇ
ਕਹੇ ਬੀਰ ਕਾ ਲੇਹੁ ਗੋਸਾਨ ਤੇ॥ ਨਾ ਤੇ ਸੁਨ ਬਾਈ ਲਛਮੀ ਕੀ
ਚਢਾਈ ਹੋਤ ਲੀਕਾ ਹਿਲ ਪੇਟ ਲੇਹੇ॥ ਪੰਚੋ ਜੇਤੁ ਤੁਨ ਤੇ॥ ੧੧॥
ਅਗ ਦੋਵਾਚਾ ਕਥਿਤੁ॥ ਚਲੇ ਸਤੁ ਬਾਇਰਾ ਘੁਗਾਇ ਪ
ਇਛੁ ਏਕ ਯੋਨ ਬਯਾਹ ਬਾਤ ਕੇ ਹੋਤ ਰੇਤ ਆਇ ਦੋ॥ ਜੇ
ਕਵਾਚ ਮੇਸੇ ਬੁਰੇ ਬੇਲੇ ਦਸ ਕੀ ਪਤਾ ਕੇ ਦਸੇ ਸੁਰੇ ਜੇ ਕਹੇ ਤੇਤ
ਮਪੈ ਚਲਾਇ ਦੋ॥ ਜੇ ਕਹੇ ਤੇ ਸੀਸੇ ਗਾਹਿ ਲਾਓ ਦਿਖਰ
ਉਪਾਇ ਤਾ ਕੇ ਪਰਵਾਹ ਮਾਹ ਸਮੁਦ ਬਾਹਾਇ ਦੋ॥ ਜੇ ਕ
ਹੇ ਤੇ ਜਾਗੀ ਸਮੇਤ ਬੁਨ ਲਾਓ ਤੁਮੇ ਜੇ ਕਹੇ ਤੇ ਰਾਵਨ ਸਮੇਤ
ਕਲਾ ਜਾਇ ਦੋ॥ ੨੮॥ ਰਾਮ ਦੋਵਾਚਾ ਕਥਿਤੁ॥ ਬੀ
ਦ ਸੁਨ ਬਾਤ ਜਿਨ ਕੋ ਰੋਕਾ ਹੁਪਾਤੁ ਬਾਈ ਸਬਾ ਤੇ ਕਹੇ ਹਮੇ
ਨਹੀ ਮੇਰਾ ਜਾਹੇ॥ ਕਯੇ ਤੇਰੇ ਮਨੇ ਸੀਆ ਆਨੇ ਹਮ ਜਾਹਿ ਫਿ
ਰ ਅਜਾਹੁ ਲੇਹੁ ਕਿਤੇ ਰੇ ਬੀਰ ਹੁਕੋ ਰਾਜਾ ਦੋ॥ ਅੰਗ ਕਛੁ ਸਮਾਓ
ਕੁਝੁ ਮੇਰੇ ਹਮਾਹੀ ਤੇ ਹਿਨੀ ਕੁਸਮ ਮੁਝੇ ਪਰੇਵਾ ਕੇ ਸਬਾ ਜੀ
ਆਵੀ ਜੀ ਓਵ ਭਾਈ ਅੰਸੋ ਕਯੇ ਬਾਹੁ ਗਈ ਕਛੁ ਮਿਲ ਬੇ ਕੇ
ਸਾਜ ਕਿਲਰਾਈ ਕੇ ਸਮਾਜ ਹੋ॥ ੩੦॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਨਾਇ
ਚਲੇ ਸਿਰ ਅੰਗ ਦਬੀਰ ਮਨਾਇ ਗਨੇ ਸਹਿ ਬਾ ਲਟਟੇ ਨਾ॥
ਕੁਵਤ ਭਾਧਤ ਲੀਕਾ ਨਿਹਾਰ ਨਿਸਿਕ ਭੁਯੇ ਮਨ ਰੰਗ ਕਛੁ ਨਾ॥ ਆ
ਇਗਾਈ ਸੁਧਤਾ ਦਿਨ ਕੀ ਜਬ ਬਾਪ ਕੇ ਜੀ ਦਤ ਹੋਤ ਜੇ ਛੇ ਨਾ॥
ਤਾਹਿ ਪੇਆ ਜੁ ਚਲੇ ਬਿਧਿ ਯੋ ਪਲਾ ਪਰ ਬਾਧ ਕੇ ਜੇ ਜੁਖਿਓ
ਨਾ ੩੧॥ ਕਥਿ॥ ਅੰਗ ਦਨਿਹਾਰ ਲੀਕ ਪਰੇ ਹੋ ਪੁਕਾਰ

[illegible]

੧੧੬
੧੧੭

ਤਿਤਪ੍ਰਬੀਨਕਵਿਬਜੀਰਬਾਇੰਦੁਮਹੱਖਮਲਸਾਟੰਗ
ਲਰਤਹੈ॥ ਅੰਸੋਈਸਮਜਕੋਨਕਾਜਰਾਜਾਮਾਥਿਨੁਰਾਮ
ਰਾਮਰਵਨਸੋਸੋਗਈਮਰਤਹੈ॥ ੩੧॥ ਦਰਵਨੇਵਚੁ
ਕਬਿਤੁ॥ ਤੁਰਪਜੋਨਿਵਾਇਨਾਰਹਾਬਜੇਰਛਰੀਦਰਬ
ਜਨਕੇਰਾਜਾਬਾਤਕਹੋਸਤਤਾਇਸੋ॥ ਬਾਂਦਰਕੋਰੁਪਏਰ
ਨ ਦਰੇਠਾਫੋਨਾਬਤਮਜੇਕਹੋਤੋਜਾਇਕਹੋਆਇਸੋਪੁਇ
ਸੀਤਪਾਤਿਹੀਕੋਦੁਰਜਾਨੀਅਤਮਰਾਜਸਤੁਕੋਨਿਹ
ਰਬੇਕੋਤੁਕੋਚਿਤਚਾਇਸੋ॥ ਹੁਨਮਾਨੁਤੋਚਉਨੋਜੇਸੇਸਮਿ
ਚੋਬਪੁਨੇਦੋਰਬਾਤਕਹੀਦਰਵਾਨੇਫਿਕਰਾਇਸੋ॥ ੩੨॥
ਰਾਵਨੇਵਚੁਕਬਿਤੁ॥ ਰਾਵਨਬਿਚਾਰੀਹਮਬਾਤਹੀਥਿ
ਸਾਰੀਗਾਮਦਹੈਕਪਿਓਕਗਦਬਹੁਰੇਪਠਾਯੇਹੈ॥ ਕਿਐਮੇਰੇ
ਲੋਗਾਜਾਹਿਚਹੂਓਰੋਕਤਹੈਤਤੇਦੁਖਪਾਇਪਰਵਾਨਗੀਕੋ
ਆਯੇਹੈ॥ ਵੇਖੋਇਨਫੀਠਡੀਠਬੀਦਸੋਇਖਾਯੇਤਬਾਪ
ਤੇਨਜਕੋਮੇਰੇਨਗਰਜਠਾਯੇਹੈ॥ ਕਯੋਏਲਲੇਹੁਆਇਕ
ਯੋਕਯੋਕਯੋਰੇਸਰਦੂਸਰੇਉਪਾਇਮਰਬੇਕੋਰਾਫਲਜਾਏ
ਹੈ॥ ੩੩॥ ਅੰਗਦਪਠਾਯੇਰਾਮਜਾਤੇਫੂਰੇਲੋਕਗਾਮ
ਜਾਕੋਨਾਮਸੁਰਨਮੇਪ੍ਰਿਥਮੇਸੁਨੀਜਿਯੋ॥ ਮਿਤ੍ਰਪੀਰਹਰਿ
ਰਿਪਚੀਰਚਨਪੀਰਬੀਮਾਰੇਜਾਕੇਮਾਰਿਯੇਜਾਏਜਾਕੇਜੀ
ਜਿਯੋ॥ ਹਨੁਜਾਕੇਰੋਮਸਾਨੀਬਡੇਅਭਿਮਾਨੀਰਾਜਾਨੀਕਹਾ
ਲੋਕਹਾਨੀਯਾਕੇਬਲਕੀਕਹੀਜਿਯੋ॥ ਰਾਵਨਸੀਕਾਨੇਅ
ਯੋਵਹੈਕਪਿਜਾਨੇਜੇਸੇਦੁਪਕੇਜਰੇਤੇਛਾਛਫੂਕਫੂਕਪੀ
ਜਿਯੋ॥ ੩੪॥ ਅੰਗਦੇਵਚੁਕਬਿਤੁ॥ ਸੀਤਾਜਬ
ਹਰੀਬ੍ਰਹੇਕੀਨੇਤਿਹਘਰੀਅੰਸੀਕਬਹੁਨਕਾਹੂਕਰੀਜੇ
ਸੀਕਰਸੋਇਗੋ॥ ਤਾਪਰਨਕੁਸਰਾਤੋਅੰਗਸੁਨੇਉਪਾਤ

ਹਨੁਮਾਨ ਅਯੋਧਿ ਸਮਸ਼ਾਇ ਰੋਇਗੋ ॥ ਹੋਕਰੋ ਉਪਾਇ ॥ ੧੧੫ ॥
 ਕੋਰੋ ਲੀਕਰਾਇਤਾ ਹਿਰੇਹੁ ਦਿਖਰਾਇ ਦੁਖ ਕਲੁ ਜਾਇ ਪੋਇ ॥ ੧੧੬ ॥
 ਗੋਸਟੇ ਖੋਹਾਇਤਾ ਇਤਕੀ ਕੋਸੀ ਪਤਿ ਜਾਇਤਾ ਈਰਾਮਨਾ
 ਮਦੀ ਪਕਪਤੀ ਗਪਰੋਹੇਇਗੋ ॥ ੪੧ ॥ ਰਵਨੇਵਚੁਸਾ
 ਏਥਾ ॥ ਜਾਦਿਨ ਤੇਗਰਫਾਸਿ ਪਰੀਕਸਿਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਮੁਖ
 ਆਜਾਇਖਾਯੋ ॥ ਜਾਹਨੁ ਪਤਿਰਾਖਤੋ ਅਬਲੀਹਿਯ
 ਰੇਖਨਗੀਉਪਜਾਯੋ ॥ ਰਾਮਹਿ ਸੋਧਕਯੋ ਸੀਯਕੇ ਅਰੁ
 ਪਬਫਾਇਸੇ ਜਾਇਬਫਾਏ ॥ ਜੈਬਲਤੋਨ ਬਿਓਬਕਰੇਸੁ
 ਨਦੰਭੁ ਬਿਨਾਰਨਖਤਿਗਫਾਯੋ ॥ ੪੨ ॥ ਅੰਗਦੇਵਾਚੁ
 ਕਬਿਤੁ ॥ ਅੰਗਦ ਬਿਹਸਕਹੀ ਬਾਤਸੁ ਨਗਜਾਮੀਰ
 ਆਪਨੀ ਬਤਾਈਉਨਤੈਸੇਫਲਪਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਮਫਾਸਪਰੀ
 ਮਾਰਖਾਈਪੰਛਜਗੀਯਾਹਿ ਬਾਤਸੁ ਨਬਾਦਰਨਮੁਹਨਲ
 ਗਾਯੋਹੈ ॥ ਵਾਕੇਪਰਪੰਚਪਰਚਰਕਤੋਹਸੇਰਾਮਲਾਜਗ
 ਤਪਰੀਫਿਰਸੁਰਾਮੇਨਾਯੋਹੈ ॥ ਲੀਕਸੀਕਮੰਛਅੰਛਬਾ ॥ ੪੩ ॥
 ਗਸਾਗਤੇਯੋਜੀਨਹਨੁਵਹਿਐਰਯਾਹਿਐਰਕਾਪਿਅਯੋ
 ਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਏਕਦੁਤਾਅਯੋਕਰੇਸੁਨੇਰੋਪਯੋ
 ਰਾਮਲੀਕਜਾਰਗਯੋਤਤੇਕਪਿਨਖਿਸਾਯੋਹੈ ॥ ਫੁਲਤਾਸੇਕੀ
 ਜੈਭੁਜਬਲਨਬਸਾਇਰੰਕਕਹਾਂਲੀਕਪਤੀਜਾਸੋਪਾਖੰਡਰ
 ਯਾਯੋਹੈ ॥ ਵਾਕੀਐਸੀਗਤਿਜਾਕੇਰੂਰਤੁਮੇਰੇਨਮਾਤਿਹਨੁ
 ਮਨਲੈਲੈਨਾਮੇਹੁਕੇਬੁਲਾਯੋਹੈ ॥ ਜੀਅਮੇਵਿਚਾਰਮੇਹ
 ਨੀਕੇਕੋਨਿਹਾਰਬੁਝੁਅੰਗਦਤੁਰਾਮਚੰਦਕਾਹੇਕੋਪਠਾਯੋਹੈ
 ॥ ੪੪ ॥ ਰਵਨਵਾਚਾਵਿਹਰਾ ॥ ਰਵਨਜਿਯਸਮ
 ਜੀਤਏਸਬਚੰਦਲਕਪਿਜਾਤਾ ॥ ਪੈਯਾਂਕੀਕਫੁਬਾਤਤੇਫ
 ਤਿਆਅਪਿਕਸਿਗਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਫਾਡੁਕੇਪ

੧੧੫
੧੧੬

੪੩
੪੩

੪੩

੧੧੬ ਸੁਭਾਉ ਬੈਠਾ ਕੋਤ ਬਸਤਾ ਮੈ॥ ਕਹਿ ਮੈ ਸੋ ਸਤੁ ਭਾਉ ਰਾਮ
 ੧੧੫ ਚੰਦ ਲਛਮ ਨ ਕਹਾਂ॥੬॥ ਅੰਗ ਦੋਵਾ ਚੁ ਸੋਰਠਾ॥ ਸੁ
 ਨਤ ਹਿ ਕਿਓ ਪੁਨਾ ਮਰ ਜਾਤੇ ਮੁਖ ਧੀਨ ਹੈ॥ ਜਾਤੇ ਲਛਮ ਨ
 ਰਾਮ ਨਿਕ ਸਤੋ ਚੰਦ ਹਿ ਲੋਕ ਪਾਤਿ॥੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਗੰ
 ਨ ਕਥਾ ਬਿਸਤ ਬਜਲ ਬਲ ਪਟ ਘਟ ਗਾਮ ਹੈ॥ ਉਤ
 ਰੇ ਜਲਾ ਨਿਧਿ ਵਾਰ ਅਰਤੁ ਮੈ ਸੋਹ ਸੋਯੈ ਕਹੀ॥੮॥
 ਕਬਿਤੁ॥ ਅੰਗ ਦਪੁ ਨਿਬੁਧਿ ਪੈਰ ਖਨੀ ਨ ਭਖ ਮੇਰੇ
 ਪਾਛੇ ਹਰੀ ਵਹਿ ਕਬਿਤੁ ਸੁਨਾਯੋ ਹੈ॥ ਪਾਛੇ ਕਹੀ ਬਾਤੁ
 ਜਾ ਬਡੇ ਉਤਪਾਤੁ ਕੀ ਨਿਰਾਮ ਚੰਦ ਜੁ ਸੋ ਬੈਰਾਮ ਨ ਤੇ ਬੁਢਾਏ
 ਹੈ॥ ਯਾਹੀ ਮੈ ਸਮਝੁ ਤੇ ਤੋਰੇ ਖਨੀ ਮਿਟਾਇ ਸਕੀ ਤਾ ਕੋ ਏਕ ਦੂ
 ਤ ਫਾਪ ਨੀਰ ਨਿਧਿ ਅਯੋ ਹੈ॥ ਅੰਗ ਜੋ ਕਦਾ ਚਰਦੁ ਹੁਕਾ
 ਭਿਅਲੇ ਤੇ ਚਰਦੁ ਹੁਕੇ ਬੁਝਦੁ ਕੋਨ ਕੋ ਬੁਝਾਏ ਹੈ॥੯॥
 ਰਾਵਨੇ ਵਾਰ॥ ਲਿਕ ਪਾਤਿ ਜਿਯ ਮੈ ਕਹੈ ਰਿਸ ਕੀ ਨੇ ਉਤ
 ਪਾਤੁ॥ ਬਿਨ ਬੇਲੇ ਛਤਿ ਆਜ ਰੇ ਉਰਗ ਚਛੁ ਪਰ ਬਾਤੁ॥
 ੫੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬ ਬੇਲੇ ਲੋਕੇ ਸੋ ਜੋ ਪੁਬੀਰ ਮ
 ਗ ਬੁਲੀ॥ ਅਸਤ ਕਰੇ ਕਾਪੁ ਭੇਸ ਬਿਨਾ ਨੁਪ ਸੀਤਾ ਨੀ
 ॥੫੧॥ ਚਾੜਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਬਾਨ ਰਪ ਠਾਵਤ ਹੈ ਮੇਰੀ
 ਜਨਕੀ ਕੋ ਏਈ ਅਬ ਤੇ ਲਾਇ ਗੋ॥ ਜਨ ਤੇ ਸੋਭਨ ਕੋ ਕ
 ਲਾਨਿ ਜਕੁ ਜੇ ਇਤ ਤਬ ਹੀ ਰਹੈ॥ ਗੋਜ ਬੁਲੀ ਮਾਰਖ
 ਇਗੋ॥ ਮਾਤੇ ਕਾਜ ਰਾਜ ਨ ਕੇ ਕੁੰਭ ਨ ਬਿਦਾਰ ਜੇ ਵੈਲੇ ਜੁ ਸੋ
 ਮਿਲਾਇ ਮੇਤੀ ਕੇ ਹਰ ਚ ਬਾਇਗੋ॥ ਤਿਨੀ ਕੀ ਦਫਨ
 ਕੋ ਮਾਸੁ ਲਿਯੇ ਚਾਹੈ ਕਾਪ ਮੈ ਸੋਰਾਮ ਚੰਦ ਆਇ ਲੋਕ ਪੁ
 ਤਾਇਗੋ॥੫੨॥ ਅੰਗ ਦੋਵਾ ਚੁ ਕਬਿਤੁ॥ ਕੋਨੇ ਸਿ
 ਪਦੀ ਨੀ ਤੇਰੀ ਦੇਖੀ ਮਤਿ ਹੀ॥ ਜਾਤੇ ਮੈ ਸੀ ਬਾਤ ਕੀ ਨੀ ਭ

ਰੀਤੁਖਕੀਤੋਹਲਕੀ। ਸੁਰਸਸਿਸੇਵੈਪੈਰਆਵਤਬਿਰੰ ॥੧੧॥
 ਦੋਰਅੰਰਪੁਰਦੁਤਕੇਲਹੀਬਾਤਮਨਕੀ। ਦੇਖਤਸਸਜ ॥੧੨॥
 ਮੇਸੋਜਾਜਹੁਨਕਾਲਮੁਤਅਜੇਚੇਤਰੁਲਬਾਤਮਹੈਹੈਸੁ
 ਨਕੀ। ਜਾਨਕੀਨਬਾਤਤੈਸੀਜਾਨਕੀਨਲਹੀਹਾਬਜਾਨਕੀ
 ਲੇਅਯੋਸੇਈਜਾਨੀਬਾਤਜਾਨਕੀ॥੧੩॥ ਰਵਨੇਵਚੁਕ
 ਬਿਤੁ॥ ਅਗਦਤੁਕਾਕੇਸੁਤਨੀਕੇਸਮਸਾਇਮੋਹਿਬਲੀ
 ਬਲਵੰਤਜੀਕੇਏਕਲੋਤੋਤਾਤਹੈ। ਕੋਨਬਾਲੀਕਹੋਕੋਨਕੋ
 ਸੋਤੋਕਹੋਪਰਤੋਸੋਕਹੋਤਚੇਗੁਨਓਲਟੇਲਜਾਤਹੈ। ਸਾਚਕੇਲ
 ਜਾਨੇਕਯੋਜਾਨਯੋਵਹਿਜੀਵਤਚੈਕੈਸੇਜੀਅੇਰਾਮਕੋਪਕੋਨਕੋ
 ਨਪਾਤਹੈ। ਤੈਨਬੈਰਲੀਓਆਨਮਿਲੇਈਤੇਜੀਓਅਗੇਤੇਰੋਬੈ
 ਰਮੇਪਨਾਦਲਿਏਨਪਗਤਹੈ॥੧੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾਲੀ
 ਕੀਦੇਯਬੁਢਾਨੀਦੁਤੀਅਰਤਾਪਰਗਮਕਿਓਛਲਮਯੋ॥
 ਹੋਬਲਵੰਤਬਡੇਜਗਮੇਬਿਪਗੀਤਿਬਡੀਵਹਿਕਾਰੇਤੇਹਯ
 ਯੋ। ਕੈਵਹਿਸੁਠਕੈਮੇਰੇਈਲੋਗਨਮੇਸੋਪੁਰਾਤਨਬੈਰੁਛਿਤਾਕੈ
 ਜਾਨੀਨਜਾਏਕਛੁਸਿਵਕੀਗਾਤਿਕੰਟਕਹੋਸੁਖਸੀਬਿਧਟਯੋ
 ੫੫॥ ਅਗਦੇਵਾਚੁ॥ ਰਾਮਹੀਕੋਕੋਪਹਰਨਾਕਸਕੀਘ
 ਟੀਓਪਾਮੋਰਹਰਨਾਛਹੂੰਕੀਦਯੋਜਰਤੇਲਹੈ। ਰਾਮਹੀਕੋਕੋਪ
 ਮਧੁਕੈਟਰੁਸੀਘਾਰੇਅਕਤਾਹੀਤੇਬਿਗੁਚੇਬਲਰਾਮਸੋਨਮੇਲ
 ਹੈ। ਰਾਮਹੀਕੋਕੋਪਮਿਗਮਾਕੋਨਕਕਾਟੀਅਰਖਰਦੁਖ
 ਰਾਇਕੇਲਗਾਯੋਛਾਤੀਸੇਲਹੈ। ਤਾਹੀਗਨਤੀਮੇਮਿਗਰਾਜ
 ਸਾਖਾਮਿਗਮਾਕੋਰਾਮਕੋਪਮੇਰੇਜਾਨੇਤੋਕੋਹਸੀਖੇਲਹੈ॥
 ੫੬॥ ਰਵਨੇਵਾਚੁ। ਕਬਿਤੁ॥ ਜਾਨੇਹਮਨਿਰਾਧਾਅਗਦ
 ਤੁਹੀਬਿਰਾਭਬਾਪਨਿਲਮਾਯੋਤਕੀਯੋਬਡਾਈਕੀਜਿਯੋ॥ ਅੰ
 ਪੁਰਦੁਤਕੇਕੋਕੀਨੋਹੈਬੁਸੁਤਜਿਨਸੁਸ਼ਕੇਪੁਤਤਕੇਵਤੀਕੈਜ

ਕੋ। ਦਾਨਸਨਮਾਨਤੁਜਪੋਰਖਪ੍ਰਮਾਨਸੁਰਐਰਬਭਕੋਨਗਨੈਤੇਰੇ
ਵਡੇਰਾਤਕੋ। ਰਾਖਸਸਹਾਇਕਹੋਸਭੈਸੁਰਨਾਇਕੋਰੇਵਨਬਿ
ਗਾਰੇਤੋਸੇਮਾਨਸਕੀਜਾਤਕੋ। ਰਾਵਨਪ੍ਰਬੀਨਪਰਏਕਮਾਤਿਹੀ
ਨਤੇਰੋਰਾਜਰਾਮਚੰਦ੍ਰਬਿਨਜੈਸੇਚੰਦਪਾਤਕੋ॥੬॥ ਭਵਨੈ
ਵਾਚੁ। ਸਵੈਯਾ॥ ਵੇਵਨਕੋਪਤਿਤਾਹੀਕੋਰੋਪਤਿਬੈਗੀਅਪੇ
ਰਨਕੋਦੇਨਸੇ। ਕਾਪਤ੍ਰਿਜੁਕਿਏਮੁਹਿਭਾਰਤਪੈਲੁਧੁਮਾਨਤੋ
ਜਿਯਮੇਤਿਨਸੇ। ਅਬਜੈਲਗਤੋਹਿਨਮਾਰਤੁਹੋਤਬਲੋਛ
ਤਿਆਪਰਹੈਰਿਨਸੇ। ਸਠਰਾਮਕੇਦੂਤਨਯੋਰਿਸਆਵਤਮਾਰ
ਪੁਲੋਕਰੋਜੀਬਿਨਸੇ॥੬੮॥ ਅੰਗਦੋਵਾਚੁ। ਕਬਿੰਤੁ। ਜ
ਨਕੀਲੈਚਲਹੋਤੋਸਦਾਫੂਲਫੂਲਹੋਰੋਹਾਬਤਿਰੋਗਹਿਕਧੁ
ਨਾਬਸੋਮਿਲਾਇਹੋ। ਪਾਇਨਲਗਾਇਅਪਿਰਧਹੁੰਛਮਾ
ਇਅੰਰਸੀਤਾਪੈਕਹਾਇਗਫਲਿਕਹੁੰਦਿਵਾਇਹੋ। ਜੋਪੈਰਨਬ
ਤੋਤੋਨਦੇਖੋਕੁਸਰਾਤਤੋਰੇਕਰਾਂਮਾਬਿਨਮਾਸਗੀਧਨਖਵਾਇ
ਹੋ। ਸੁਨੇਬੀਸਡੀਠਤੋਹਿਦੂਹੁਭਾਇਡੀਠਹੋਹੀਅਗਿਵਬਸੀਠ
ਭੂਮਿਪੀਠਹਿਛੁਠਾਇਹੋ॥੬੯॥ ਰਾਵਨੋਵਾਚੁ। ਸਵੈਯਾ॥
ਸੀਸਗਏਕਪਿਸੀਨਕਰੋਅਰਏਕਗਏਊਕਲਿਕਸਹੋਰੇ। ਰਾ
ਉਜਕੋਅਬਹੀਉਜਰੋਅਰਠਾਮਾਬਿਭੂਤਹਿਆਨਗਹੋਰੇ। ਬੀ
ਰਬਭੀਖਨਕੋਬਖਸੀਸੇਈਬੋਲਸੁਨਾਇਕੈਲੋਗਦਹੋਰੇ। ਅੰ
ਗਦਪੈਅਬਜਾਨਕੀਲੈਪੁਰੂਰੁਕਪਗੀਮੁਖਜੋਨਕੋਰੇ॥੭੦॥
ਸਵਯਾ॥ ਰਾਮਕੇਦੇਖਤਜੈਸਿਯਕੀਪਰਛਾਹੀਕੋਲੈਰਸ
ਤਬਲੋਤਰੇ। ਜੋਛਲਕੈਨਹਿਰੇਖਾਮਿਦਵਤਤੇਹਮਜਾਨਤੋਤੇ
ਨਬੈਰੇ। ਦੇਤਾਅੰਝੀਚਿਤਮੇ। ਸਠਰਾਵਨਪਾਵਨਰਾਮਕ੍ਰਿਪਲ
ਅਜੋਰੇਦੇਮਹਿਏਕਕਰੇਸਿਧਧਰੋਤੋਕੀਸਿਯਦੇਹਕੈਸੀਸਰੋ
॥੭੧॥ ਰਾਵਨੋਵਾਚੁ। ਕਬਿੰਤੁ। ਬਾਹਨਸਮੇਤਬੀਸਬਾਰ

ਨਸਮੇਤਬੀਸਏਤੋਈਸਬਾਹਨਦੁਬਾਹਨਸਮਾਨਕੀ। ੧੨
 ਗਬਾਨਰੋਪੇਸੇਰੇਸੀਗਬਾਨਰੋਬਾਨਰਕੀਚਮੁਸਬਕਰੋਏਕਬ। ੧੩
 ਨਕੀ। ੧੪ ਕੇਸੀਗਲਛਮਨਮੇਰੋਕੋਲਛਮਨਤੀਨਲੋਕਕਾਨ
 ਕੀਨਕਾਨਕੋਰੋਆਨਕੀ। ੧੫ ਦੇਹਦੇਉਜਾਨਕੀਐਗੇਹਦੇਉਜਾਨ
 ਕੀਕੋਮੇਰੀਮਤੁਜਾਨਕੀ। ਜਾਨਦੇਉਜਾਨਕੀ। ੧੬॥ ਰਾਵੁਨੇ
 ਵਚਾ। ਹਨੁਮਾਨਆਯੋਤਿਨਮੇਸੋਨਖਿਸ੍ਰਯੋਮੋਹਿਬਾਦਰ
 ਕੇਮਾਰੇਮੇਰੋਪੁਰਤਹੈ। ਏਕਾਉਨਜੋਰੀਯਹਿਛਤੀਕੋਜਗਾਵ
 ਤਦੈਕੋਪਕੀਏਕੋਪਸੋਰਿਭਏਸੀਅਭਾਤੁਹੈ। ਸੀਤਤੁਮਤ੍ਰੀਖਸੀ
 ਨੁਮਾਗਤਹੋਬਾਰਬਾਰਮੇਹੁਤ੍ਰੀਖਪਾਈਰੰਕਰੰਕਕੇਨਜਾਤਹੈ॥
 ਬਲਹੈਤੋਆਜਕਰੈਸੁਪੇਰਨਆਇਲਰੋਕਾਇਰਜੇਰਾਮਤੇਰ
 ਕਾਹੇਬਿਲਲਾਤਹੈ॥ ੧੭॥ ਅੰਗਦੇਵਾਚਾਕਬਿੰਤੁ। ਅ
 ਕੇਲਿਕਪਾਰਿਮੂਹਮਤਿਬਿਨਾਰਤੀਅਬਸਤੀਕੋਸੇਛੂਰੂਸੁਤ੍ਰੀਕਾਹੇ
 ਕੋਕਰਤਹੈ। ਪਰਬੈਠੇਅਯੋਗਾਮਸਿਯਦੈਸਵਾਰਕਾਮਾਬਿਨਾ
 ਈਲੈਬੁਗਾਈਕਾਹੇਕੋਮਰਤਹੈ। ਪਪਕਕੁਰਾਹੇਪਾਛੇਸਮਸ੍ਰਸੀ
 ਰਾਹੇਪ੍ਰਭੁਤੇਤੋਸਭੁਤਾਹੇਕਯੋਕਾਨਨਪਰਤਹੈ। ਕੋਤਕਾਦਿਖਾਉਚੁ
 ਪਾਬਰਪਯੋਨਿਧੀਪਾਬਰਤਰਤਾਅਜਤ੍ਰੀਕੋਨਤਰਤਹੈ॥ ੧੮
 ਕਬਿੰਤੁ। ਪਰੇਰਨਗਾਦੇਰੁਦ੍ਰਹੋਇਗੋਨਆਛੇਜੇਤ੍ਰੀਛਾਦੇਰੁਦ੍ਰ
 ਜਾਇਦੋਲਲਾਖਕਪੁਕਾਰਕੇ। ਬਿੰਨਾਜਨੇਤ੍ਰੀਤੋਰਾਮਦਿਸੋਬਿਰ
 ਗੀਅਬਜਾਇਮਿਲੇਰਾਮਦਿਤੋਸੋਨਬਿਗਾਰਹੈ। ਬਾਲੀਕੇਸੀ
 ਰੋਹੋਚਰਨਜਾਇਲਚਯੇਦੀਨੋਗਜਮੋਹਿਕਯੋਰਾਮਮਿਲੇਈ
 ਤੋਹਰਹੈ। ਹਨੂਬਿਨਮੋਬਿਨਜੋਮੇਹੋਕੋਉਐਰਕਪਿਪ੍ਰਭੁਕੋਬਿ
 ਨਈਕਹੇਤੋਹਿਮਾਰਭੁਚਹੈ॥ ੧੯॥ ਕਬਿੰਤੁ। ਜੋਲੋਰਾਪੁ
 ਨਾਬਜੁਕੋਨੀਕੋਨਬਿਲੋਕਜੇਮੁਖਤੋਹੀਲੋਨਪਾਇਨਸੋਪੀਤਿਜੋ
 ਰੀਅੰਤਿਹੈ। ਕੋਟਸਾਸਿਕੋਟਰਵਿਕੋਟਮੇਘਰਾਮਕਵਿਕੋਟਕਾਮਛ

ਬਿਦੁਕੀਮੈਵੇਹੀਅੰਤਹੈ। ਸਦਾਈਹਸੋਹੰਨੈਨਲਿਪਦੈਲਜੋਹ
ਮਨਮੈਹੋਭੋਹੋਭਿਗਪਾਤਮਨੋਭੋਗੀਅੰਤਿਹੈ। ਦੇਖਰੂਪਾਪ
ਨੇਤੀਮਨਕੋਕਹੈਗੋਪਿਰਦੈਸੀਸੀਅੰਮੈਪੀਯਯੋਬਿਛੋਗੀ
ਤਿਹੈ॥੧੬॥ ਗਵਨੇਵਾਹੁ। ਕਬਿੱਤੁ। ਮੇਸੋਭੋਹੋਮਹੀਤੋਅ
ਇਗਵਲਿਕਬਸੈਹਸੈਖੇਲੈਬੈਰੁਤਜੈਹੋਹੁਨਲਰੰਤੋਹੈ। ਮੇਤੋਸਿ
ਨਤੁਬੈਏਕਦੀਪਦੇਉਗਜਕਰੇਸੀਤਾਬਿਨਤਕੇਬਸਾਹਬੀਸਕ
ਕਰੰਤੋਹੈ। ਮੇਪਰਪਲਾਨਤਹੈਬਲਬੋਨਜਨਤਹੈ। ਅਗਿਹਬਿਨ
ਹੀਆਗਯਾਹੀਤੋਜਰੰਤੋਹੈ। ਰਵਪਰਵਚਸੇਪਹਾਰਕੋਉਚ
ਇਬਾਰਬਾਰਭੂਮਤੇਉਠਾਇਠੇਰਭੂਮਹੀਧਰੰਤੋਹੈ॥੧੭॥ ਅੰ
ਗਦੇਵਾਹੁ। ਸਵੈਯਾ। ਰਵਨਰਾਜਸਮਾਜਰਹੈਪਰਸੀਰ
ਪੁਬੀਰਹਿਸੀਅਦਿਯੋਤੇ। ਔਰਬਡੋਜਸਹੈਅਬਲੈਬਿਪਰੀ
ਤਿਵਡੀਸਿਰਬੈਰਲੀਏਤੇ। ਜਨਤਹੋਜਬਸੈਫਿਗਹੀਸੁਰਲੋ
ਬਸਮੋਪਿਤਬੈਰਕੀਏਤੇ। ਜੋਜਗਮੈਅਪਕੀਰਤਹੈਸਠਮੀਚਤ
ਲੀਇਹਭਾਤਿਜੀਏਤੇ॥੧੮॥ ਗਵਨੇਵਾਹੁ। ਕਬਿੱਤੁ।
ਤੇਰਪੁਛੁਲਿਕਜੋਨੀਸਿਕਚਲੇਆਵਤਹੈਕੋਨਕਾਜਅਧੋਕਿ
ਧੋਕਾਹੁਕਛੁਹਕਯੋਹੈ। ਸਿੰਧੁਕੋਪਟਾਵਤਹੈਬਾਨਰਪਠਾਵਤਹੈ
ਸੋਤੋਕਪਬਾਲਕਨਖੇਲਖੇਕੋਕਯੋਹੈ। ਮੇਰੋਨਉਜਾਨਤੁਕੇ
ਨਹੀਕਪਿਕਯੋਜਾਨਤੁਕੇਵਤੁਜੈਨਾਉਤੁਪਕਯੋ
ਹੈ। ਲਿਖਪਤੀਰਵਨਕਹਤਕਯੋਧਹੈਭੂਠਾਬਤੀਨੋਲੋਕਮੈਬਿ
ਥੀਖਨਕੋਧਕਯੋ॥੧੯॥ ਅੰਗਦੇਵਾਹੁ। ਸਵੈਯਾ। ਲੇਚਲ
ਜਨਕੀਹੋਹੋਚਲੋਸੀਗਰਵਨਾਜਲੋਰੰਗਰਯੋਹੈਸਾਤਰ
ਮੁੰਡਗਿਰੇਈਸੇਦੇਖਤਮੁੰਡਨਸੋਕਹਾਂਬੈਰਪਕਯੋਹੈ। ਰਾਮਕੋਵਤੁਪੈ
ਤੋਹੁਕੋਚਾਹਤਸੋਈਮੈਮੁੰਡਕਲਿਕਸਯੋਹੈ। ਮੇਰੇਪਿਤਾਕੋਤੁਪੈ
ਜਸਜੀਵਤਤਾਤੇਮੇਤੋਸੋਪਕਾਰਕਯੋਹੈ॥੨੦॥ ਗਵਨੇਵਾਹੁ

ਕਬਿਤੁ॥ ਮੇਰੇ ਬਲਮਾਹਿਕੁ ਫੁਤੇ ਹਿਕੋ ਹੈਰੁ ਮਸੁਨ ਬਾਨਰਾ
 ਧਮਸੁ ਮੇਰੇ ਈਅਧੀਨ ਹੈ॥ ਕਾਲਜਗ ਬਾਲਬੰਦ ਸਾਲਨ ਬ
 ਯਾਲਖਤ ਸੂਰਜਤਪਤਮੰਦਮੰਦ ਬਲਵੀਨ ਹੈ॥ ਅਠਲੋਕ ਪਾ
 ਲਨਕੀਸ ਦਾਈ ਮੁਕਟਾਲ ਅਰਦੇਖ ਦੇਖ ਮੇਤੋ ਦੋਹੇ ਪੁਰਿਤੀਨੈ
 ਲਾਜ ਬੇਰਖਾਈ ਦੇਤ ਬਾਝ ਪਠਾਈ ਦਾਕੀ ਅਸੀਸ ਦੁਤਈ ਕਾਪ
 ਲੇਖੇ ਪਰਬੀਨ ਹੈ॥ ੮੧॥ ਅਗੋ ਦੋਹਾ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਪਤਰੁ
 ਈਅਪਨੀ ਤੇਰੁ ਖੁਸ਼ੀ ਲਾਣਾ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਹਿਕੋ ਰਵਨ
 ਉਲਟੀ ਜਨ॥ ੮੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਗਦ ਜਿਯ ਸਿਸਮਾਰ ਬਹੁ
 ਤਕਹੀ ਭੀਕ ਪਤੀ॥ ਬੁਹਰੇ ਰਾਮ ਸਿਤਾਰ ਕੋ ਪਨੈ ਨਹ ਸੋਯੋ ਕਯੋ॥
 ਰਾਮਕੋ ਤੋਰਯੋ ਬਲਲਿਛਮਨ ਹੁਕੇ ਦਲੁ ਏਕ ਪੁਤੁ ਬਾਨਕੋ ਸੁਰਾਉ
 ਮੇਸੋ ਪਯੋ ਹੈ॥ ਤਾਰਕਨ ਪਤੀ ਤਕੇ ਸੇਵਤ ਮੇਨਾ ਇਠੀਨੈ ਮਾਧੁ
 ਮਿਹਾਕਿਰਨਕੋ ਮਾਨੋ ਜਪੁ ਕਯੋ ਹੈ॥ ਸੁਪਨ ਬਾਨਕ ਕਟਕੀਨੈ ਅ
 ਪੋਸਲ ਮਾਰਖਰ ਦੂਖਨ ਅਪਾਇ ਪੇਟੁ ਕਯੋ ਹੈ॥ ਆਰਮਾਨ ਸਿੰਧੂ
 ਸੇਤ ਪਵਿਕੋ ਨੀਰ ਲੇਤ ਕਹਤ ਮੰਦਿਰੀ ਕੋ ਨੈਨ ਨ ਮੇਧ ਕਯੋ ਹੈ॥
 ੮੩॥ ਰਾਵਨੇ ਦੋਹਾ॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਰਾਵਨ ਕਹਤ ਸੁਨ ਕੰਟਕ ਅ
 ਲਾਪੀ ਤੋਹਿ ਦੂਤ ਜਾਨੁ ਛੂਤੁ ਹੋ ਮਾਰ ਬੇਨ ਕਯੋ ਹੈ॥ ਸਾਭੋ ਭੁਜਟੀ
 ਬਲਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨੈ ਹੁਤੇ ਜਾਹਿ ਪਾਨ ਲੈਕੈ ਅਜ ਧੁਲੀ ਭੰਗ ਕਯੋ ਹੈ॥
 ਅਗਦ ਸੁਠਾਯੋ ਮੇਰੇ ਮਾਰ ਬੇਕੋ ਰਾਜਾਨ ਕਾ ਦਯੋ ਸੀਤਾ ਕੋ ਹਰਤੈ
 ਕਰਾਜਾਨ ਕੋ ਨਗ ਕਯੋ ਹੈ॥ ਬੈਠੇ ਘਰ ਗਾਜਤ ਹੈ ਬੋਲ ਭਨ ਲਾਜਤ
 ਰਾਮਕੋ ਪਾਸੁ ਕੋ ਨ ਕਾਲ ਧਰ ਬਯੋ ਹੈ॥ ੮੪॥ ਅਗੋ ਦੋਹਾ॥
 ਕਬਿਤੁ॥ ਜਲ ਮੇਸ ਮਰ ਰਚ ਮਹਾਘਮਸਾਨ ਕੀਨੈ ਮਾਰ ਮਧਕੋ
 ਟੁਸੇ ਖੋਹ ਮੇਰ ਲਾਏ ਹੈ॥ ਬੁਹਰੇ ਕਿਲਾ ਲਪੇਠ ਮਧਕੋ ਜਿਨ ਸੀਖ
 ਸੁਰਚ ਬੇਬੇਟ ਆਨ ਕੇ ਬਿਧਾਤਾ ਕੋ ਦਿਵਾਏ ਹੈ॥ ਜਾਇ ਕੈ ਪਤ ਲਾਜਿ
 ਨ ਮੁਰਸੇ ਮਰੇ ਰਾਮਾਰੇ ਯਾਹੀ ਤੇ ਮੁਰਾਗੀਨ ਮਜਗ ਮੇਕ ਹਾਏ ਹੈ॥

ਨਖਨਸੋਫਾਹੇਹਰਨਾਖਸਸੇਤੈਨਸੁਨੈਮੈਸੇਬਲੀਮਾਰਕਲਧ
ਰਮੇਬਹਾਏਹੈ॥੮੬॥ ਰਾਵਨੇਵਾਚਾਕਬਿੱਤੁ॥ ਤੇਰੇਬਨਬਾ
ਸੀਰਾਮਕਹਾਂਹੈਕਰਤਕਾਮਬੈਰਨਕੋਮਾਰਤਹੈਸਦਾਯਹਿਬਨਪੈ
ਕੋਨਮਾਰੇਤੈਨਸੁਨੈਸਾਖਾਮਿਗਰਾਜਬਾਲੀ॥ ਕੋਨਜਾਨੈਕੀਪ
ਨਕੋਕਾਕੀਪਹਿਚਾਨਹੈ॥ ਅੰਗਦਕਹਤਰਾਜਾਬਾਲਬਲੀਅੰਸ
ਜਬਤੁਨਜਾਨੈਬਲਬਲਅੰਗਕੋਨਜਾਨਹੈ॥ ਹੋਤੈਤੁਛੋਨਮੈਰੇ
ਕੀਓਹੀਖਲੋਨਾਜਿਨਤਕੋਬਿਸਯਯੋਤੋਹਿਨੈਕੁਨਗਿਣਨਹੈ॥
੮੭॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਅੰਗਦਸੁਨਾਇਮੋਹਿਪਿਤਾਈਕੀਸੋਹਤੋ
ਹਿਰਾਮਚੰਦਕੇਤੇਕਪਿਕੀਨੇਏਕਠੋਰਹੈ॥ ਤਾਮੈਕੇਤੇਬੁਢੇਕੇਤੇਬ
ਲਕਤਰਨਕੇਤੇਤਾਮੈਸੁਰਕੇਤੇਤਾਮੈਕੇਤੇਸਿਰਮੋਰਹੈ॥ ਤਾਮੈਕੇਤੇ
ਸਿੰਧਕੇਫਧੱਯਕੇਤੇਹੋਤਰਯਾਤਾਮੈਕੇਤੇਰਨਕੁਮਦੇਖਜੁਧਦ
ਰਹੈ॥ ਕਹੋਅਨਮਾਨਇਹਾਅਯੋਹਨੁਮਾਨਸੁਤਵੈਸੋਵਹੈਅਪੈ
ਕਿਯੋਪਾਚਸਾਤਅੰਗਹੈ॥੮੮॥ ਅੰਗਦੇਵਾਚਾਕਬਿੱਤੁ॥
ਜੇਹੀਹਨੁਮਾਨਬਨਤੋਰੁਤਰੁਵਾਸੋਕਿਯੋਮਾਰਬੁਕਸੋਕਲੀਕਕੀ
ਕੀਸੀਨਗਰੀ॥ ਜੇਹੀਹਨੁਮਾਨਅੰਫਮਾਰਸੁਰਕੇਸਪੋਛਲੋਛ
ਲੋਛਰੁਛਨਕੇਛਰਗਿਰਦਗਰੀ॥ ਸੋਈਹਨੁਮਾਨਸੁਤਰਾਕੇਕ
ਟਕਮਾਹਿਛਟਨਗਨਤੋਕੋਊਕਪਿਸੈਨਸਗਰੀ॥ ਰਾਮਕੀਰਜਾ
ਇਸਤੇਪਾਇਸਪਰਮਪਦਬੁਧੋਪਤਿਹਰਜਸਚਫੇਲੇਕਮਰ
ਗੀ॥੮੯॥ ਰਾਵਨੇਵਾਚਾਕਬਿੱਤੁ॥ ਏਕਬਾਰਕੇਏਤੇਰੇਰ
ਮਤੁਕੋਪਉਕਪਿਨੀਕੇਸਮਝਾਉਬਾਤਬੈਰਕੀਨਦਗੀਹੈ॥ ਸਮੁੰ
ਦਪਟਵਤਹੈਬਜਰਪਠਾਵਤਹੈਸੋਰਹੀਮਚਵਤਹੈਕੋਨਬਾਰਫੁਰ
ਹੈ॥ ਅੰਗਦਹਮਾਰੀਪੀਤਿਮਾਨਸੋਸੋਅੰਸੀਜੈਸੀਕਾਕਰੀਕੋਸਾਨ
ਬਿਨਪੇਨੀਧਾਠਫੁਰੀਹੈ॥ ਤੁਤੇਮੇਰੇਬਚਨਸੁਨਾਇਭਯਾਇਕਰ
ਸੀਤਾਕੀਸਹਲਧੁਨਿਰਾਵਨਕੀਬੁਰੀਹੈ॥੯੦॥ ਅੰਗਦੇਵ

ਚੁਕਾਕਿਤੁ॥ ਰਾਮਚੰਦਜੀਸੇਸੇਸੇਮਾਨਸਕਹਤਤੈਸੇਗੰਗਾਕੇ
 ਕਹੈਗੰਗਾਦੀਰੰਗਾਤਿਯਜਾਨਹੈ॥ ਜੈਸੇਸੇਐਰਾਪਤੁਕੋਬਾਰਨਕਹੈ
 ਗੰਗਾਮੇਰੇਜਨੇਸਦੇਸਦੇਸਨਮੇਮਾਨਹੈ॥ ਕਲਕੀਕਹੈਗੰਗਾ
 ਮੇਰਭੂਪਰਹੈਐਰਾਸਕਭੂਜੀਗੰਗਾਪੁਅਤਾਰਾਕਰਠਾਨਿਹੈ॥ ਬਿੰਦੁ
 ਬਿਨਬੁਝੈਤ੍ਰਿਪਨੀਤਰਕਹੈਗੰਗੇਸੇਤੈਸੇਹਰਿਲੋਕਸਾਤਲੋਕਮੇਥ
 ਖਾਨਹੈ॥ ੮੧॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜੇਨਿਜਬੁਤਤੈਸਬਦੇਸਨ
 ਐਕੁਏਤਿਨਸਿਗਰੁਬਾਹੀ॥ ਤੇਈਤੋਪਾਥਗਸਿੰਧੁਤਰੇਤਿਨਉ
 ਪਰਕੋਟਨਕੋਟਤਰਾਹੀ॥ ਮੂਰੁਪਖਾਨਸਿਲਾਸਰਤਾਪਤਿਬਾਨਰ
 ਰਾਬਨਕੋਗੁਨਲਾਹੀ॥ ਬੇਦਸਕੰਧਨਸੂਝਤੋਹਿਯਹੈਰਾਘੁਨਾਥ
 ਪਤਾਪਕੀਛਾਹੀ॥ ੮੨॥ ਰਾਵਨੇਦਚੁਕਾਕਿਤੁ॥ ਸੀਤਾਕੇ
 ਬਿਛੋਰੇਰਤੀਰਾਮੇਨਰਹੈਬਲਦੂਜੇਲਛਮਨਮੇਘਨਾਦਤੇ
 ਕਮੇਜੀਤਹੈ॥ ਕਪਿਲਕੋਰਾਜਾਏਕਸੁਨਮੇਸੁਗੀਦਸੁਤੇਬਾਲੀ
 ਮੇਸੇਮਾਕੋਜੁਰਾਏਤੋਅਨੀਤਹੈ॥ ਗਯੋਜੁਬਿਭੀਖਨਸੁਕੋਟ
 ਗਨਤੀਮੇਨਲਨੀਲਰਨਪੌਰਖਕੀਕੋਨਪਡੀਤਿਹੈ॥ ਹਨੁਮ
 ਨਬਾਧੋਮਾਕੋਅਗਿਦਨਿਹਾਰਿਓਨੀਕੇਮੇਹੁਕੋਨਮਾਰਹੈਸੁ
 ਤੀਬਿਪਗੀਤਿਹੈ॥ ੮੩॥ ਅਗਿਦੇਦਚੁਕਾਕਿਤੁ॥ ਅਜਹੁ
 ਲੋਭੋਧਤਜਪੁਕੇਚਰਨਭੁਜਯਾਹੀਮੇਸਮਸ੍ਰਤੇਰੇਬੀਸਬੇਲਛ
 ਲੀਹੈ॥ ਰਾਵਨਾਬਿਤੁਤਿਕੇਭੁਰੇਸੇਜਿਨਭੂਲੋਅਜਯਹੈਛਲਜਾ
 ਤਹੈਨਕਾਹੂਯਹਿਛਲੀਹੈ॥ ਤੂਤੋਹੀਬਕਤਮੇਸੇਮੇਹਿਕੋਨਮਾਰਸ
 ਕੋਕੋਹੈਰੇਅਮਰਅਰਾਮਾਈਸੁਧਭੁਲੀਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਜੁਤੇਤੇਹੈ
 ਰਾਮਕੀਬਲਾਇਮਾਰੈਤੇਰੇਮਚਬੇਕੋਤੇਰੇਪਾਪਮਹਾਬਲੀਹੈ॥
 ੮੪॥ ਰਾਵਨੇਦਚੁਕਾਕਿਤੁ॥ ਰਾਵਨਕਹਤਮੈਤੋਰਾਮਬਲ
 ਜਾਨੈਏਕਜਨਰੋਪੁਰਸੋਸਿਵਪਨੁਖਚਢਾਯੋਹੈ॥ ਦੂਸਰੇਸਪਤ
 ਤਲਛੇਦੇਹੈਕਰਮਕਾਲਕੋਹੁਬਨਗਈਛੋਰੇਮਾਖਾਸਿਠਾਪਯੋ

੨੫
 ੧੮

111

126

ਹੈ॥ ਲਾਖ ਕਨਿ ਹੋਵੇ ਕਰਤੇ ਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਂਇ ਪਲੈ ਲੈ ਕਪਿਰੀਛੁ ਨਿ
 ਠ ਬਰਧ ਪਹਯੋ ਹੈ॥ ਅੰਗ ਦਬਿ ਕਲਵਾ ਕੇ ਏਈ ਚਾਰੋ ਬਲਤਾ
 ਕੋ ਆਇ ਲਿਕੋ ਚੰਗੇ ਨਰਵਾਉ ਤੇ ਰਲਾਯੋ ਹੈ॥ ੮੫॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਮੇ
 ਰੇ ਕਪੇ ਰੇ ਰਲੀ ਜਤੀ ਤਰਕਨ ਪਾਤੀ ਤਕੇ ਮਾਰੇ ਸੁਰਨ ਕੇ ਵੇਰੋ ਉਪ
 ਧਾਸੋ॥ ਕੀਚਨ ਕੇ ਲੋਗ ਮਿਰਕੀਚਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮੁਲੀ ਜਪੈ ਕਛੁ ਮੇਰ
 ਕਪਿ ਪੈਰ ਖਬਿ ਸੁਆਸ ਹੈ॥ ਮੇਰੇ ਭੁਜ ਦੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੇ ਨ ਜਾਨੈ ਗ
 ਮ ਇੰਦ੍ਰ ਜਮ ਬਰਨ ਕੁਬੇਰ ਮਾਨੈ ਤਾਸ ਹੈ॥ ਤਾਪ ਰਤੇ ਲਿਕੋ ਨੀਰ
 ਬਲੁ ਮੇਰਾ ਵਤ ਹੈ ਪਾਨ ਤੇ ਉਹ ਸਪੇਨ ਸੀਤ ਤੇ ਉਹ ਸੋ ਹੈ॥ ੮੬॥
 ਅੰਗ ਦੇਵਾਰਾ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਕੋਨ ਬਕ ਬਾਦ ਕਰੈ ਗਵਨ ਮਾਰੇ ਇ
 ਮ ਰੈਤ ਤੇ ਕਹੈ ਅੰਗ ਦਤੁ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁਜਿਓ॥ ਭਾਮ ਕੇ ਵਚਨ ਤੇ ਤੇ
 ਨੈ ਕਨ ਵਿਚਾਰੇ ਮਨ ਕੋ ਲੋਸ ਮਸ਼ਾਉ ਤੋ ਨ ਮੈ ਹੋ ਬਾਰ ਦੁਨਿਓ॥ ਜਾਤ
 ਰੋ ਪੁਕਾਰੇ ਤੇ ਤੇ ਦਸੋ ਸੀਸ ਹਾਰੇ ਅਬ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਜੋ ਰਭੁ ਕੋਟਿ
 ਪੂਜੀਓ॥ ਆਨੰਦ ਤਿਲੋ ਕਛੁ ਯੋ ਤੋ ਕਪ ਲੋਕ ਰੁਯੋ ਏਈ ਗਪ
 ਕਾਬਿਨ ਅੰਨ ਕਛੁ ਜੀਓ॥ ੮੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ ਅੰਗ ਦ
 ਮਨ ਮੇ ਕਹੈ ਕਰੇ ਏ ਕਬਲ ਆਜਾ॥ ਇਤ ਦਾਨ ਵਦ ਲਪਰ ਹੋ
 ਉਤਪਸੀਨ ਰੁਪੁ ਗਜਾ॥ ੮੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬ ਕਪਿ ਰੋਪੋ
 ਪਾਉ ਪਗਟ ਸਭਾ ਮੈ ਯੋ ਕਯੋ॥ ਸੁਨ ਲਿਕਾ ਕੇ ਗਉ ਧੈ ਸੁਉਰੈ ਸੁਰ
 ਮਾ॥ ੮੯॥ ਗਵਨੇ ਵਾਰਾ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਹੈ ਨਿਸਾ ਛੋਕੇ ਪਪ
 ਕਰ ਉਪਾਰੇ ਦਰਨ ਕੇ॥ ਆਜ ਪਹਵੇ ਚਪ ਜਾਇ ਕਹੈ ਰੁਪੁ ਨਾਥ ਕੇ
 ॥ ੯੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬ ਲਾਗੇ ਦਸ ਬੀਸ ਕਨ ਕਥਿ ਰੀਏ ਮ
 ਨੇ॥ ਲਿਕ ਪਤਿਧੁ ਨਿਸੀ ਸਕ ਹੈ ਬਹੁਤ ਲਓ ਸੁਭਟਾ॥ ੯੧॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬ ਪਗ ਮੇ ਇਤ ਗਤ ਅਬ ਸਬ ਬਲ ਫੀਕੇ ਪਕੇ॥
 ਮਨੇ ਬੇਲ ਸੇ ਪਤ੍ਰੇ ਕਾਪੋ ਨਿਸਰ ਸਬੈ॥ ੯੨॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਅਤੇ ਸੁਭਟਾ ਬਿਸਾਲ ਬਚੇ ਨਕੋ ਉਲੀਕੇ ਮੇ॥ ਜਮੇ ਸੁਮੇਰ ਉਤਮ

ਲਾਇਰਤੁਰਹੀਦਿਸਅਚਲੋਸੇ॥੧੦੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੇਅਵ
 ਤੇਐਰਤੁਰਹੀਠੇਕਸਭਸੁਖਮਾ॥ ਤਿਰੇਮਨਦਬਜਤਜਯੋਪਖੀ
 ਗਿਰਪਰਬਸੇ॥੧੦੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਲਗੋਚਰਨਸਬਸੁਰਖੁ
 ਪਤਿਚਰਨਪਤਾਪਤੇ॥ ਸਾਵਨਮਰੈਬਿਸੁਰਹਨੀਮਾਨਪਸੰਗ
 ਹੀ॥੧੦੫॥ ਅਗਿਦਵਾਰਾਸੋਰਠਾ॥ ਤਬਬੈਲੋਸੁਤਬਾ
 ਲਬਲੁਦੇਖੇਕਛੁਦੁਤਕੇ॥ ਅਜਹੂੰਮੂਢਸੀਤਚਲਯਸਰਨ
 ਤਿਨਦੰਤਧਰਾ॥੧੦੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਗਰੇਕੁਹੀਬਾਪਜਨਕ
 ਸੁਤਾਆਗੇਕਰਹਾ॥ ਬੈਰਕਾਮਸੋਨਾਪੁਜਬਸੇਵਕਤੇਜੀਤਿਐ
 ॥੧੦੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਾਗਦਚਰਨਸਮਾਨਅਖਰਸਭਦਾਨੇ
 ਲਗੇ॥ ਕਹੇਉਠੈਅਸਮਾਨਕਹੇਪਦਾਰੇਸਿੰਧੁਮੇ॥੧੦੮॥ ਸੋਰ
 ਠਾ॥ ਤਿਨਸੋਕੈਸੀਗੀਸਜੇਪਤਿਚੋਦਹਲੇਕਕੇ॥ ਤੇਰਪੁਪਤਿਨ
 ਗਈਸਤੁਪਤਾਪਜਾਨੈਨਹੀ॥੧੦੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਹੇਐਕ
 ਤੇਬਾਸਜਿਯਰਾਵਨਨਿਸਰੈਕਰਹਾ॥ ਰਾਪੁਪਤਿਬਚਨਬਿਸਲਮੀ
 ਰਖਗੋਹੇਪਰਲੋਕਕੇ॥੧੧੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਬਹਉਠਾਵਤਪ
 ਉਸੁਭਟਸਭੈਤਰਹਗਕਿਯੇ॥ ਦੂਰਕਰਹੁਚਿਤਚਾਉਚਿਤਚਾਉਮ
 ਨਮੇਧਰਹਾ॥੧੧੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬਬੈਲੋਸੁਫਰਾਜਮਮਚ
 ਰਨਨਕਿਮਰਾਹਤਹੈ॥ ਸਰਨਗਹੋਰਪੁਰਾਜਜੋਰਾਹਤਸੁਖਬੀ
 ਕੇ॥੧੧੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਗਿਦਚਰਨਉਠਾਇਰਮਕਚਲੋਰ
 ਪੁਨਾਥਕੇ॥ ਡੁਗਪਲਿਕਕੇਗਉਸਭਾਉਠੀਮੰਦਰਧਸੋਯੇ॥੧੧੩
 ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾਲਕੋਪੁਤਸਪੁਤਬਤੋਤਜਲਿਕਬਲੀਰਪੁਬੀਰੇ
 ਅਯੋ॥ ਪਾਇਛੁਏਪੁਲਕੇਸਬਗਾਤਕਹੀਬਤਿਆਉਤਸਹ
 ਬਚਾਯੋ॥ ਨਾਥਗਿਯੋਨਿਜਪਾਮਤੇਰਾਵਨਬ੍ਰਾਮਰਾਪਬਡੇਦੁਖ
 ਪਾਯੋ॥ ਡੁਗਦਿਯੋਤੁਮਹੀਤਬਰਾਵਨਾਪਨਾਨਕੁਲੇਪਹੁਰਹੈ
 ॥੧੧੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਬਅਗਿਦਰਨਸੀਰਾਹਠੇਗਬਿਨਤੀਕਰ

੧੨੭
 ੧੮

ਸੋਕਰੀਅਹੁਰਪੁਬੀਰਜੋਰਾਵਨਪਛੇਕਰੀ॥ ੧੧੫॥ ਵੇਰਾ॥
 ਯਹਿਬਿਨਤੀਰਦਨਕਰੀਸੋਮੈਕਹਤਸੁਨਾਇ॥ ਸੁਨਤਾਮਏ
 ਚਨਭੁਰੇਅੰਗਦਕੰਠਲਗਾਇ॥ ੧੧੬॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਸੀਸਨ
 ਨਿਦਾਇਹੋਨਰੁਦੁਬਿਸਰਾਇਹੋਘਨੇਈਸੁਰਘਾਇਹੋਨਬੈਰੀ
 ਬਲਗਾਇਹੋ॥ ਆਇਹੋਨਤੁਮਪੈਨਜਾਨਕੀਪਠਾਇਹੋ॥ ਜੁਬਾ
 ਸੀਕਨਮਾਡੁਬਿੰਦਬਾਦਰਨਚਾਇਹੋ॥ ਤੁਮਹਿਬੁਲਾਇਏਕਏਕ
 ਬਿਚਲਾਇਕੋਜੀਮੀਚਾਇਹਭਾਤਹੋਨਤਉਮਰਜਾਇਹੋ॥ ਜੇਤੇਰ
 ਫਾਏਘਰਏਕੋਨਪਠਾਏਹੋਤੋਤਹੀਦਿਨਮਹਾਰਾਜਰਾਵਨਕਹ
 ਏਹੋ॥ ੧੧੭॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਸੀਸਦਸਜਾਤਹੋਜੋਜਾਹੁਏਹੁਕਾ
 ਲਬਾਸਿਅੰਗਦਯੋਜਾਇਕਹਿਕੋਧਨਘਟਾਇਹੋ॥ ਆਜਹੀਬਿ
 ਭੀਖਨੋਕੇਦੋਹਜੀਤਲੋਕਸੋਜੁਆਇਬਸੈਮੈਸੈਉਕਲਿਕਨਲਜਾ
 ਏਹੋ॥ ਸਿਵਜੋਸਯਾਇਕਰੈਭਲੋਨਹੀਖਰੋਭਲੋਲੋਉਬੋਲਾਅ
 ਪਨੋਨਦੇਤੁਦੁਖਪਾਇਹੋ॥ ਰਾਮਚਦਾਨਾਇਤਬਡਕੋਸੀਯਦੀ
 ਨੀਕਪਿਤਾਹੀਕੀਸਭਾਮੈਮੈਸੋਨਉਨਧਗਾਇਹੋ॥ ੧੧੮॥ ਜੋ
 ਰਠਾ॥ ਤਿਯਫਰਹੈਪਰਬੋਧਅਰਮੀਤੀਸਿਖਦੇਹਗੋ॥ ਸਬ
 ਕੇਬਚਨਾਨਿਰੋਧਰਾਵਨਕਛੁਮਾਨੈਨਹੀ॥ ੧੧੯॥ ਇਤਿ
 ਸੀਰਾਮਗੀਤੇਅੰਗਦਰਾਵਨਸਿਬਾਦਅਸਟਮੋਅੰਕ॥ ੮॥ ੬੮
 ॥ ਵੇਰਾ॥ ਇਤਰਪੁਪਤਿਕਪਿਕਰਕਲੈਲੀਕਾਕੋਸਮੁ
 ਫਾਉਤਰਾਵਨਾਰਿਸਉਮਰੁਮਕੰਪਤਥਰਥਰਗਾਤਾ॥ ੧॥
 ਰਾਵਨੋਵਾਚਾਸੋਰਠਾ॥ ਦੇਖਹੁਕਾਲਪਮਾਨਾਮਸੁਰਦੇਵਸੇ
 ਵਤਰਰਨਾਅਬਾਅੰਗਦਯਨੁਮਨਮੋਹਿਰੁਰਾਵਤਰਾਮਤੇ॥
 ਕਬਿਤਾ॥ ਏਕਦੋਰਕੋਰੋਰੋਮੈਲੋਭੁਰੋਕੋਰਕਪਏਕਬਾਗੀ
 ਧੁਧਾਕਸੁਬਕੋਕੇਬਹਾਇਦੋ॥ ਅੰਗਜੀਤੀਭੂਮਿਬੋਢਪਯੋ
 ਵਰਾਏਕੋਰੋਰੋਰੋਏਕਬਾਨਤੀਤੀਭੂਮਹਿਉਏਦੋ॥ ਅੰ

ਵਨੀਅਰਾਵਤਹੈਲੋਗਨਸਮੇਤਗਢਲੀਕੋਢੇਪਥਤਿਨ
 ਫਿਪਥਕਾਇਯੋਫੋਰਬੰਦਸਾਲਤੇਨਿਹਾਲਕਰਤਾਤਕਾ
 ਲਾਏਮਨਮੇਸੀਦਾਭਕਲਾਪਿਧਾਇਯੋ॥੩॥ ਕਬਿੰਤੁ
 ਰਿਸਮੇਜਕੋਈਜਾਤਫਿਨਰਬਚਥਤਚਯੋਰਨਵਾਸ
 ਕੋਜੁਹਾਰਸਭਾਬਲੀਹੈਏਵਗਏਦੇਵਲੋਕਦਾਨਵਭਏਸੁਸੇ
 ਕਾਮਾਜਮਹਾਰਾਜਕੀਨਦੇਖੀਪੁਸ਼ਤਲੀਹੈਏਕਕਪੋਹਮਤੇਪੁ
 ਕਾਰਸਿਰਮਾਰਹੇਕਾਹੇਕੀਭਲਾਈਲੋਕਕੀਚਨਕੀਜਲੀ
 ਸੁਨਯੋਹਮਅੰਗਦਪੁਕਾਰਕਯੋਰਾਵਨਸੇਤੇਹਛਲਜੈਹੈਮੁ
 ਢਤੈ॥ ਸਿੰਘਛਲੀਹੈ॥੪॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਏਕਹਾਬਧੋਪ
 ਦੇਸੋਕੋਪਹਿਜਨਵਤਹੈਏਕਤੀਅਹਾਬਪਰਠੋਕਏਏਕਭਾਉਸੇ
 ਦੇਸੋਸਿਵਬੰਦਦੈਮਰੇਰਾਅੰਗਰਾਇਜੁਗਏਕਕੋਉਠਾਇਕਕੋ
 ਮਰੇਰਿਸਕਾਲਸੇਏਕਮਾਨਬਾਨਤੀਨਸੇਤਿਲੋਕਭਾਟਏਕ
 ਮੁਛਨਕੋਤਾਉਦੇਤਲਾਗਏਏਕਦਾਲਸੇ॥ ਠੋਰਠੋਰਮੁਕਵਾਬਿਸੇ
 ਸੀਭਾਤਕਛੁਨਿਜਮੰਦਰੋਕਚਲਜੇਬਾਕੀਏਕਅਛਮਾਲਸੇ॥
 ੫॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਅੰਗਦਖਿਯੋਬਕਬਾਦਕੀਨਕੋਹਸਕੈਦੇ
 ਵਬਪੁਰਹੀਚਕਚਾਮਰਸਹੰਤਹੈਏਕਟਲਮਾਲਹਾਬਏਕਕੋ
 ਗੁਲਾਲਹਾਬਕਾਹੁਦੇਤਲਾਬਾਮੋਬਾਰੋਅਵਿਤਹੈਸਛ
 ਛਕਿਨਰਭੁਜੰਗਨਕੀਬੇਟੀਸਬਹੇਰੀਮਤੁਭਈਅਪਆਪਕੋਚ
 ਕਿਤਹੈਚਦੋਗਢਕਹੇਰਾਨੀਨੀਕੋਕੀਨਹਾਰਚਲੇਬਾਦਰਹੈਅਵ
 ਤਕਿਬਾਦਰਾਮਿੰਤਹੈ॥੬॥ ਦੇਤਕਿਲਕਗੀਸਬਹੀਤੇਤੀਬੁਭ
 ਗੀਯਹਿਹਾਬਕੋਉਠਵੈਤੋਨਵਕੋਸਸਿਭਾਨੀ॥ ਭਾਤੇਬਿਕਰਾਭਸੇ
 ਨਕੋਪਮਾਨੋਐਨਏਨਅੰਗਕੀਕਠੋਰਤਾਤੇਕੋਮਲਪਖਾਨਹੈਥਾ
 ਹੀਕੋਤੇਅੰਗਦਕਾਹੋਨਰਾਮਦਿਗਪੁਰਾਇਕਾਤੇਗਲਪਕੋਨਿ
 ਦਾਨੀ॥ ਯਾਕੋਪਹਾਨਤਹੈਏਕਜਾਗੀਜਾਨਤਹੈਅੰਜਨੀਦੇਪੁਤਾ

੧੨

ਨ
ਅਥ

ਭੀ ਬਜਾਧਨ ਨੂਮਾਨ ਹੈ। ਦੇਖ ਰਾਜਿ ਤ ਕੋ ਪਾਵੈ ਆਵਤ ਜਗਤ
 ਆਛੇ ਕਪੇ ਕਯੋ ਜਾਇ ਯਾ ਕੇ ਬਲ ਕੋ ਨ ਪਾਰ ਹੈ। ਏਕ ਬਾਰ
 ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਲਾਗੇ ਹੋ ਮੇਛਾ ਭੁਇ ਯੋਤ ਕੋ ਪਾਜਾਨੇ ਜਿਨ ਇੰਦ੍ਰ
 ਅਵਤਾਰ ਹੈ। ਉਈ ਵਰਕੀ ਨੇ ਜਿਨ ਦੇ ਸਰ ਜਲੀ ਨੇ ਸਬ ਨੈ ਕੁਈ
 ਰਕੀ ਯੇ ਯਾ ਕੇ ਬੈਰਨ ਉਧਾਰ ਹੈ। ਨਉ ਕਾਪਿ ਬਾਣੀ ਜੋ ਨ ਕਾਲ ਬ
 ਸਭ ਯੋ ਜੋ ਤੇ ਭਯੋ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਕੋ ਪੂਤ ਅੰਗ ਦਕੁ ਮਾਰ ਹੈ। ੮॥ ਕਬਿ
 ॥ ਸਬੈ ਅੰਗ ਬਡੇ ਕੇ ਸਦੇ ਖੀਯਤ ਗੀਛੁ ਭੇਸ ਯਾ ਸੋ ਲਰ ਬੈ
 ਨਾਇ ਨੇ ਸਨ ਅਨੰਤ ਹੈ। ਯਾ ਕੇ ਕੋ ਪਰਾਨੀ ਰਨ ਭੂਮਿ ਕੋ ਬਦਾਵੈ
 ਚਪ ਅੰਸੇ ਅਗਿ ਮਾਰੈ ਮਾਨੇ ਖੇਲਤ ਬਸੀਤ ਹੈ। ਸੁਰਨ ਕੀ ਭੀ ਗ
 ਤੇ ਉਧ ਮਮਰਾਵਤ ਹੈ ਦੇਖ ਨਕੇ ਮੇਸੇ ਮਾਨੇ ਕੋ ਉਬੈ ਸੀਤ ਹੈ। ਵਾ
 ਕੇ ਬਲ ਏਤ ਜਾ ਕੇ ਪਾਈ ਏਨ ਅੰਤ ਚਤੁਰਨ ਨਕੇ ਅਸਿ ਜਸਵੀਤ ਜ
 ਮਵਤ ਹੈ। ੯॥ ਕਬਿ ॥ ਐਰ ਕਾਪਿ ਜੁ ਬਨ ਮੇਵੈ ਜੋ ਚਲੇ ਅ
 ਵਤ ਹੈ ਬੈਰੀ ਬਨ ਦਹ ਕੇ ਦਵਾਨ ਲਪ ਬਲ ਹੈ। ਐਰ ਨਤੇ ਸੁਨੇ ਹੈ
 ਸੁਤੇ ਸੇਹੀ ਮੇਵੇ ਖੇ ਆਜ ਬਡੇ ਡੀਲ ਨਾਇ ਰਨ ਭੂਮਿ ਕੋ ਅਚਲ ਹੈ
 ਦੇਖੇ ਚਹੂੰ ਚਿਨ ਤੇ ਐਰ ਜੇ ਤੇ ਆਵੈ ਕਾਪਿ ਮਾਨੇ ਕਾਵਿ ਰਾਮ ਭਾਵੇ ਬਾ
 ਦਲ ਕੇ ਦਲ ਹੈ। ਹੋਨ ਪਹਿਰਾਨ ਤੇ ਹੋ ਅੰਸੇ ਅਨਮਲ ਤੇ ਹੋ ਅੰਗ ਦ
 ਕੇ ਹੈ ਮੇਸੇ ਏਈ ਨੀਲ ਨਲ ਹੈ। ੧੦॥ ਕਬਿ ॥ ਬਡੇ ਸਨਮਾ
 ਨ ਯਾ ਕੀ ਕਰੈ ਸੁਭ ਕਾਨ ਅਰੁ ਸਭੈ ਕਾਪਿ ਮੰਡਲ ਕੇ ਦੇਖੀ ਅਤ ਜੀਉ
 ਹੈ। ਯਾ ਕੀ ਦੁਤਿ ਆਗੇ ਛਾਬਿ ਐਰ ਨਕੀ ਫੀਕੀ ਲਾਗੇ ਦੇਖੇ ਕਵਿ ਰਾਮ
 ਮਲੇ ਪੋਰ ਖਕੀ ਸੀਉ ਹੈ। ਯਾ ਹੀ ਕੇ ਨਿਹੇ ਸੂਠੇ ਸਾਰੇ ਰਾਮ ਮਾਰੇ ਬ
 ਣੀ ਲੋਚ ਯੋ ਕਹੈ ਤੀ ਅਠੈ ਦਈ ਸੁਕੀਉ ਹੈ। ਸੁਨੇ ਯੋ ਕੋ ਨ ਉਮ
 ਰੇ ਦੇ ਸਦੇ ਸਗਾਉ ਸੁਭ ਸਾਖਾ ਮਿਗਰ ਉਗਵਿ ਮੁਗਤਿ ਮੁਗੀਉ ਹੈ
 ੧੧॥ ਫੁਪਯਾ ਸਰਵ ਕਮਲ ਲੋਚਨਾ ਬਿਸਾਲ ਅਲਿ
 ਮਾਲ ਅਲਿ ਕਜਨਾ ਸਜਲ ਸਘਨ ਘਨ ਦੁਤਿ ਸਰਬ ਕਮ

ਲਇਵਧਨਾ ਕਿਟਮਦਨਛਾਬਿਗਵਿਪ੍ਰਕਸਥਾਵਨਸੁਭਗ
 ਤਨਾ ਭੂਅਮਿਡੁਲਾ ਅਵਤੈਸਚਰਨਸੇਵਤਸੁਰਮੁਨਿਜਨਾਅ
 ਜਾਨਬਾਹੁਸਾਰੰਗਪਰਅਧਮਉਧਰਨਬਿਪਦਹਰਾਕਵਿਰ
 ਮਪ੍ਰਗਟਰਘੁਬੀਸਮਣਇਹਸੀਤਾਪਤਿਰਾਮਬਗਾ ॥੧੨॥
 ਛਪਯਾ ॥ ਤਰੁਨਬੀਸਤੁਜਦੰਤਪ੍ਰਗਟਪੋਰਖਪ੍ਰਚੰਤਅਤਿ
 ਾਵਿਤਮਤਿਲਬੰਹਮਤਿਰਕਤਨਦਖੰਡਸੁਚੀਪਤਿਕੋਧਅ
 ਲਪਰਜੁਲਿਤਪ੍ਰਬਲਜਮਦਗਨਸੁਭਟਸੁਖਾਕਰਕੁਦੰਤ
 ਤਖੰਡਉਮਡਘਨਬਰਖਸੁਮਤਿਭੂਆਅਤਿਉਤਮੰਤੁਕਰ
 ਨਨਿਪਤਕਰਭਸ੍ਰਿਤਕਰਵਰਹਰਨਾਕਵਿਰਾਮਕਾਮਪੁਰਨ
 ਕਲੋਸੁਈਸੋਈਸੋਈਰਘੁਕੁਲਭਰਨਾ ॥੧੩॥ ਛਪਯਾ
 ਕਾਨਿਕਬਰਨਛਾਬਿਮੇਨਨੈਨਬਿਸ੍ਰੀਅੰਰੁਜਨਸਾਇਕਾਕਮ
 ਲਬਦਨਸੁਖਸੰਦਨਰਵੰਨਦੁਤਿਰੰਦਪਲਾਯਕਾਕੁਕੁਟੁਮ
 ਰਚੰਚਲਕਪੋਲਮ੍ਰਿਦੁਬੋਲਅੰਮਿਤਸਮਾਸੁਪਟਗੀਵਰਸ
 ਸੀਵਕੰਠਮੁਕਤਾਬਿਘਟਤਤਮਾਜੋਜੋਪਵੀਤਕੋਟਿਪਾਟਿਕੁ
 ਤਰਘੁਪਤਿਅਤਿਸੇਵਾਨਿਪੁਨਸੋਈਜਾਨਸੁਮਿਤਾਸੁਤਪ੍ਰਗਟ
 ਸੁਕਾਵਿਰਾਮਪ੍ਰਭੁਲੋਛਮਨਾ ॥੧੪॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਮੋਲੋਕਾਨੀ
 ਕਾਚਲਸੋਨੀਲਾਗਿਰਚਲੋਜਤਕਿਧੋਘਨਘਟਛੁਟਦਾਮਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ॥ ਕਿਧੋਯਹਿਪਾਵੈਸਕੀਮਾਵਸਮੈਪੁਨੇਤਨਕਿਧੋਰੀ
 ਗਜਮੁਨਤਰੰਗਕੋਬਿਲਾਸਹੈ ॥ ਕਿਧੋਦਿਨਦੇਨਅਚੋਪਾਛੇਰ
 ਲੇਅਵਤਹੈਕਿਧੋਭ੍ਰਿਗਪੁਜਕੰਜਮਾਲਜੇਸੁਬਾਸਹੈ ॥ ਕਿਧੋ
 ਰੁਣਨਲਸਮੁੰਦਇਕਠੰਰਮੇਸੇਰਾਮਚੰਦਲਛਮਨੋਸਿਭਕੇ
 ਵਾਸਹੈ ॥੧੫॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਏਤੋਤੋਕਹੇਵਿਚਾਰਾਏਕਪ
 ਬੇਸੁਮਚਪੋਰਖਅਪਾਰਛਹਾਲੋਹਨਾਉਅੰਗਕੇਦੁਨੋਕੋਜਨ
 ਦੇਸੋਰਸੈਗੁਨਮਚਾਵੈਸੁਤੋਸਿਵਕੀਦੁਹਾਈਸਬਮੇਰੀਏਕੋਰ

੧੩੨
 ੧੨

ਮਤਿ
 ਭਾਨਾ
 ਸਮੇ

੧੩੨

ਕੋ ਭੀ ਰਕੇ ਪਰੇ ਤੇ ਕੁਝ ਕਨਹਿ ਜਗੈ ਹੋ ਜਾਇ ਜਾ ਕੇ ਭਛ ਬਾਨ
ਗਪੁਟੋ ਰਕੇ ਰਕੇ ਰਕੇ ਤਾਹੁ ਪਰ ਮੇਰੇ ਭੁਜਦੀ ਭੁਕੀ ਪਚਿਤੁ ਚੋਟਲ
ਗੋਟੁ ਟਲੈ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਬਾਸ ਨ ਬਿਲੋ ਕੇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥
ਕੈਨੋ ਕਾ ਪਰ ਜਨਾ ਰਿਗਈ ਤੇ ਨ ਰਹੀ ਲਾਜ ਤਾ ਕੇ ਸੁ ਸਤ੍ਰਾਸ
ਕੈ ਉਸਾਸ ਨ ਉਠਾਇ ਹੈ ॥ ਕਹਾਂ ਰੀ ਕਨੀ ਲਨ ਲਮਾ ਰਤਨ ਏ ਕੇ
ਪਲਹ ਨੁ ਮਾਨ ਬਾਯੇ ਤੈ ਸੇ ਬਹੁ ਰੇ ਬੀਧਾਇ ਹੈ ॥ ਏਕਨ ਕੇ ਸਿ
ਧ ਬੋਰ ਏਕਨ ਕੀ ਨ ਰਿਤੇ ਰਏਕਨ ਮੇਰੇ ਰਮੁ ਡੁਕੈ ਟਲੈ ਬਨਾਇ ਹੈ
ਫੋਰ ਜਿਨ ਏਕਦਾ ਮੇਰੇ ਨਗਨ ਤੀ ਮੇਰਾ ਮਤੈ ਕੋ ਭਾਈ ਭਾਈ ਸੈ ਮਿ
ਲਾਇ ਖਾਇ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਚਹੁ ਓਰ ਡੇਕ ਡੇ
ਕ ਮਾਰੇ ਗਨ ਏਕ ਏਕ ਬਚ ਹੈ ਨ ਕੋ ਉਤ ਬੋਕੈ ਨ ਕੋ ਕੋ ਗੋਇ ਹੈ ॥ ਸਿ
ਲੁ ਮੇਰੇ ਲੀਭਾ ਤਥੈ ਫਨ ਫਨ ਉਜੁ ਬਜੇ ਗਾਨੀ ਅਧਾਇ ਕੈ ਪਸ
ਰਾਇ ਸੋਇ ਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬਲ ਅਗੈ ਕੋ ਨ ਕੋ ਨ ਕੀ ਨ ਗਈ ਪਾਇ
ਰਚੈ ਰੂਪੁ ਕੋ ਨ ਕੋ ਨ ਕੀ ਨ ਖੋਇ ਹੈ ॥ ਏਤੇ ਪਰ ਰਾਮ ਕਰ ਹੈ ਸੁ
ਰੈ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਸਾਹੀ ਭਲੇ ਭਲੇ ਸਿਫ ਜੀ ਕਰੈ ਗੋ ਸੋਈ ਹੋਇ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥
ਕਬੀਰ ਦਾ ਸੋਰਠਾ ॥ ਯਹਿ ਹੀ ਕਾਰ ਪਤਾ ਪਾਤਿ ਰਮੇ
ਭੇਰਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ਤੁਪੁ ਜਾਪੁ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਲੋਯਾ ਮਰੈ ॥ ੧੯ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇਕੋ ਉਤੁ ਮੇਰੇ ਯੋਗੈ ਬਿਨ ਬੁਝੈ ਜਹਿ ਬਾਤੁ ॥ ਰਾ
ਵਨ ਜਭ ਕੋ ਬਲੁ ਕਹੈ ਕੋ ਨ ਹੋਤੁ ਸੁਕਰਾਤੁ ॥ ੨੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਬੈਰੀ ਕੇ ਬਲੁ ਕਹੈ ਤੇ ਸਬੈ ਸੁਰਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਅਬ ਰਾਵਨ ਲਿਕ
ਪਤੀ ਕਾਇ ਹੋ ਜਾਇ ਲਲਾਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਿਰ
ਪ ਛੋ ਨਿਦੇ ਬੁਝੈ ਬਹੁ ਰਕਹਾ ਯਹ ਹੋਤੁ ॥ ਕੈਰੁ ਪੈ ਕੈਲਰਤ
ਹੈ ਕਿਧੈ ਜਸ ਕੀ ਦੇਤੁ ॥ ੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਾਕਹੁ ਦਿਰਸਮ
ਸੁਈ ਅਹੁ ਸੁਨਤੁ ਸਿਤ ਮਨ ਏਇ ॥ ਭੁਲੀ ਪਸਨਤੁ ਮੁਹਿ ਕਰੀ
ਉਤਰ ਸੁਨਹੁ ਅਧਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕੀਨੋ ਸਾਪ ਬਿ

ਨਾਮ ਅਸਰ ਜੋ ਨਿਰਵਨ ਪਛੋ ॥ ਹੁਣੇ ਪੁਰਾਤਨ ਦਾਸ ਭਗਤਿ ॥ ੧੪੩ ॥
 ਰਾਉ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੋ ਅਪਨੇ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥
 ਤਾਇ ਗਪੁ ਆਵੈ ਨਹੀ ॥ ਅਪੇ ਲਤ ਮੇਗੀ ॥ ਇਥੋ ਕਰਾਏ ॥
 ਖੇਰਤ ਫਿਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅਪੁਰੁ ਰਨ ਪੁਤਾ ਪੁਰ ॥
 ਰਸ ਨਹੀ ਮਨ ਟਿਰ ਗਏ ॥ ਸੁਕੇ ਸਿਛਾਏ ॥ ਅਪ ਜਲ ਤਰੇ ॥
 ਜਲਾ ਬਿਬਰਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਿਸਰ ਹੋਤਾ ਪਤਿ ॥
 ਗਾਇ ਬਕਟ ਹਲਾਏ ਕਸੇ ॥ ਰਾਮ ਬਸਿਰ ਨਿਹਾ ਬਜਗ ਜਾਨੈ ॥
 ਰਤ ਪੁਗਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾ ਅਚੇਖ ॥
 ਨਸਾਨੇ ਮੁਖ ਸਿਸਰ ਦੇ ਕੇ ॥ ਬਹੁ ਆਰਸੀ ਦੇਖ ਰੁਝਾਏ ॥
 ਸਤਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅੰਜਨ ਕਤ ਸੁਨ ਕੇ ਹੁਤੁ ਮੇਸੁ ॥
 ਨਾਵਤਿ ਰਾਮ ਕਾਵਿ ॥ ਕੈਟਿ ਰਉਤ ਰੇਹ ਕੇ ਸਮਝੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
 ੨੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਪੁਕਾਰਨੁ ਮਨ ਅੰਗ ਦਕ ॥
 ॥ ਤਬ ਰਵਨ ਕਿਸ ਮਾਰਗ ਮਚੈ ॥ ਮਨ ਮੇਧਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਪੁਰਸਾਨੀ ਬਿਧੀ ਤਮਨ ਮੇਧਰਾ ਦੁਨ ਕਹੀ ॥ ਘਰੁ ॥
 ਪਕੀ ਗੀਤ ਜਬ ਲਗਾਹੀ ਜਾਨੈ ਮੇਧਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਦੇਖਤ ਹੀਰ ਪੁਰਾਇ ਸਾਸਿ ਦੇਖੇ ਜੋ ਮਨਿ ਵਧੈ ॥ ਸੁਤ ਹਨ ਕੇ ॥
 ਹੁਨ ਗਾਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਮ ਹਿਮਿ ਕਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਜਮੇ ਕੋ ਕਿਲਾ ਸੁਜਾਨ ਕਰ ਬੀਸ ਬਾਸੋ ਕਿਯੋ ॥ ਬੋਲਤ ਰੁਲਾ ॥
 ਹਿਰਦ ਮਨ ਮੇਧਰੇ ਗਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਬ ਲਗ ॥
 ਰਾਮ ਕਤ ਰੇਤ ਦਿਨ ਕਰ ਕਿਰਨ ਪਤਾ ਪਰੇ ॥ ਜਾਬ ਅਪਨੇ ਬਲ ॥
 ਭੇਤ ਬਹੁ ਰਪੁਰ ਕੀ ਪੁਰ ਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਾਪ ਭੇਦ ॥
 ਸਕੀ ਪਰਿਸਥਾਓ ਤੁ ਜਬ ਲਗੈ ॥ ਭੁਯੇ ਅਪੁਰੇ ਅਪੁਰਾ ਹੀ ॥
 ਹਿਨਿ ਦਾਕਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਮੈਦੇ ਕੀ ਫਾਗ ਚਿਯਾ ॥ ਤਬ ॥
 ਭੀ ਮੈਦੇ ਕੀ ਫਾਗ ਨ ਲਗਾਇ ਮਾਥਾ ॥ ਦੁਨ ਬਾਹਰ ਮੇਰੇ ॥

੧੪੩

ਚੰਦ੍ਰਾ

ਹੋਸੁਨੇਲਿਫਕੇਨਾਥ॥੩੬॥ ਸਿਰਠਾ॥ ਬਿਨਸਤਨਸੇ
ਹੋਇਜੁਕਛੁਤਾਗਾਬਿਧਨਲਿਖਿਯੋ॥ਐਸੇਰਾਜਨਖੇਇਸੁ
ਰਨਰਮੁਨਿਬੰਦਤਰਰਨਾ॥੩੭॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਕੰਚਨਕੋ
ਉਤਿਹੁਲੇਗਨਮੇਨਉਸਦਾਸੁਖਹੁੰਕੀਛਾਉਪੈਨਬੋਲਪ
ਪਚਕੇ॥ਹੁੰਦੁਸੋਭੇਐਸੀਰਤਿਜਨੇਸੁਰਲੋਕਪਤਿਖੀਜੇਸੁ
ਜਾਤਬੈਠੇਅਨਿਦਭੁਮਿਰਕੇਐਘਨਦਾਅਦਿਦੈਸਹਾਇ
ਹੈਸਭੈਸੁਰਪੁਰਨਭੰਡਾਰਮਸੀਮਾਨੋਗਿਰਕੰਚਕੇ॥ਅਜਨੇ
ਭੂਤਿਪੁਰਮਾਹਿਤੇਰੇਐਸੀਜੈਸੀਇਵਨਕੁਬੇਰਕੇਨਬਰਨੇ
ਰੰਚਕੇ॥੩੮॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਚਹੁਓਰਸੇਨਦੀਨਐਰਨਰਿ
ਦੁਰਭੀਨਨਾਰਿਕੋਨਿਵਾਇਕਹੈਬਿਨਤੀਕਰੋਤਹੈ॥ਏਕਬਾ
ਤਮੋਹਿਮਾਗੀਦੀਜੈਨਬਿਲਿਬਕੀਜੈਕਉਦਿਨਜੀਜੈਜਾਤੇਤ
ਹੀਕੇਅਰੋਤਹੈ॥ਐਸੀਕਿੰਨਬਾਤਤਾਕੇਬੇਗਕਐਨਮਾਗੇਗਨ
ਮਾਰੋਜੋਨਦੇਹੁਤਾਤੇਮਚਾਤਰੋਤਹੈ॥ਰਾਜਕਐਨਕਰੋਕਰੀ
ਏਹੈਅਨੁਸਰੇਸਿਰਜਾਨਕੀਨਦੈਹੈਦੇਹੁਪਾਇਨਪਰੋਤਹੈ॥
੩੯॥ ਗਵਨੇਵਾਰਾ॥ਸਵੈਯਾ॥ ਜੋਸਿਯਹੈਸਿਕਕੇਸੀ
ਗਸੁੰਦਰਗਵਨਾਐਰਘੁਨਾਥਜਤੀਕੇ॥ਦੇਖਸਿਘਾਰਜਤ
ਰਤੋਕਪਜੁਬਰਤੀਬਿਨਏਕਰਤੀਕੇ॥ਰਾਮਕੇਜੀਤਤਮੋਹ
ਜਹੈਜੈਸੈਕੋਤਕਦੇਖਨਾਹਸਤੀਕੇ॥ਅਪਉਮਾਪਤਿਬਾਧ
ਵਿਯੋਸਬਪੰਕਖਦੇਖਹੁਲਿਕਖਤੀਕੇ॥੪੦॥ ਮਦੋਵਗੀਤ
ਚੁ॥ਸਵੈਯਾ॥ ਸੰਸਯਹੈਸੁਭਬਾਤਸਹੀਪਰਸਚਕਹੈ
ਹਤੇਵਰਿਤਾਈ॥ਸਕਹੁਬੇਦਪੁਰਨਕਹੈਸੇਈਜੋਯਹਿਰਾਮ
ਤੇਹੈਨਭਲਾਈ॥ਜਾਨਤੋਹੋਸੁਨਨਰਿਭੁਲੀਬਿਧਿਕਾਹੁਕਿ
ਰਾਮਨਹੈਰੁਹਕਾਈ॥ਏਸਬਵੰਤੂਕੁਥਾਦਈਜੋਰਕਯੋਯ
ਤੋਸੋਕਾਹੁਕਮਾਈ॥੪੧॥ ਗਵਨੇਵਾਰਾ॥ਕਬਿੱਤੁ॥

ਚਾਰੇਜੁਗਜਹੀਤਹੀਤੀਨਰਾਮਸੁਨੇਸਹੀਅੰਸੋਕੋਜੁਤੀਨੇਸੁ ॥੧੩॥
 ਮੇਰੇਬਲੁਟੇਕਹੈਏਕਤੋਪਰਸਰਾਮਦੁਜੇਬਲਰਾਮਏਕਅੰ
 ਰਸੁਨੇਕੋਉਅਯੋਘਨੇਘਾਉਸੇਕਹੈਮੇਸੋਸੁਨਪੁਰਾਣਿ
 ਰਿਚਕਯੋਈਸਬਾਰਤੇਰੀਓਰਤੀਨਲੋਕਮਾਹਿਕੋਨਦੇਖਹੈ॥
 ਏਕਰਾਮਬੀਤੋਏਕਪੈਏਕਛੇਕਤੋਰਾਖੇਪੁਨਬਲੈਸੁਤੋਰ
 ਵਨਹੀਛੇਕਹੈ॥੪੩॥ ਮਦੋਦਗੀਵਾਰਾਸਵੈਯਾ॥ ਸੋ
 ਰੁੱਪੀਜਬਬਤਸੁਨੀਬਿਸਿਅਨਬਨੀਬਿਧਤੁਤਹਕਾਯੋ॥
 ਦੇਵਨਕੇਪਰਪੁੰਚਵਡੇਜੁਛਲਜੋਤਿਹਰੰਗਕੁੰਨਹਿਪਯੋ
 ਜੋਇਹਰਾਮਹਿਛੇਕਤੋਪਤੁਤਾਹੀਕੇਹਾਬਨਕੋਨਛੇਕਸੇ
 ਅਤਕੇਰਉਬੇਤੀਕਾਰੋਮੇਰਿਸਛੇਕਹੈਰਾਵਨਕੇਯਹਿਅਯੋ
 ॥੪੩॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਸੋਈਯਹਿਰਾਮਤੇਰੇਕਾਮਛਾਤੁਅ
 ਯੋਧਾਮਜਾਕੇਬਲਲੋਕਪਾਲਨਿਰਭੈਰਹੱਤਹੈ॥ਸੋਈਰ
 ਮਛੀਰਸਿੰਧਕੇਜਗਾਏਜਾਏਬਿਧਿਤੁਮਸੋਨਕਹੈਦੇਵਤੁਮ
 ਤੇਡਰੱਤਹੈ॥ਇਨਹੀਕੇਮਾਰੇਮਧੁਕੇਟਭਸਿੰਘਾਰੇਅਜਤੁ
 ਲੋਤੀਯਨੈਨਤੇਬਰਨਾਸੁਰੱਤਹੈ॥ਅੰਰਏਕਬਡੇਸੁਭਾਉ
 ਕਜਾਇਖਿਲੋਐਗੁਨਹੋਤਤਮੇਸੋਗੁਨਫਰਤਹੈ॥੪੪॥
 ਰਾਵਨੇਵਾਰਾਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਮਕੇਵਤਤੋਬਾਤਕਹੀਸੁਸਹੀ
 ਅਬਅਗੋਤੇਮੇਨਗਹੈ॥ਤਿਯਹੈਬਿਪਰੀਤਕੀਬਾਤਸਹੀਤ
 ਬਲਿਕਦਹੀਅਬਮੇਹਿਦਹੈ॥ਰਾਵਾਨਬਿਭੀਖਨਰਾਜਕਰੇ
 ਰਪੁਬੀਰਕੇਬਨਨਦੇਹਸਹੈ॥ਤੁਨਰਾਜਦਿਯੋਨਹਿਸੀਯਦ
 ਈਇਹਰਾਵਨਕੇਯਹਿਬਲਰਹੈ॥੪੫॥ ਮਦੋਦਗੀਵਾਰਾ
 ਸਵੈਯਾ॥ ਆਪਨੇਹਾਬਨਆਪਨੇਸੀਸਉਤਾਰਉਮਾਪਤ
 ਰੁੱਦ੍ਰਰਿਝਾਏ॥ਤੇਪੁਨਆਪਨਹਾਬਸੁਧਾਰਜਧਰਸਸਨਕ
 ਬਿਪਬਨਾਏ॥ਬਾਤਕਹੈਬਿਨਕੋਬਨਹੈਸੁਨਮੁਚਨੇਰਾਮਕੇ

੧੩੬

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਬਾਨਗਿਰਾਏ। ਹੁੰਦੁਕਹੁ ਸੁਨ ਛੁੰਦੁ ਤੇ ਮੁੰਡਨੁ ਦੁਕੇ ਬਪੈ ਜਾਇ
 ਲਗਾਏ॥੪੬॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਕੈ ਮਿਲਕਰ ਮੇਰੇ ਕਹੈ ਕੈ ਕ
 ਰ ਮੇਰੇ ਘਾਤ॥ ਪਾਛੇ ਬਰਨ ਸੀਤਾ ਗੀਅਹੁ ਕਹੈ ਨਿਟੈ ਰਕ ਬਾਤ॥
 ੪੭॥ ਸੋਹਰਾ॥ ਤਬ ਹੀ ਲੋ ਤੋ ਕਾਨਜ ਬਲ ਕਜੀ ਸੁਨੇ ਬੇਰ
 ਹੀ॥ ਟਿਰਕੇ ਸੇ ਪਹਿਚਾਨ ਆਇ ਬਨੈ ਜੋ ਪਾਨਸੀ॥੪੮॥ ਵੇ
 ਹਰਾ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮਤਿ ਸਬੈ ਬੋਲ ਤਬ ਚਲਨ ਸਲ॥
 ਰਾਮ ਬਿਮੁਖ ਨਰ ਤੇ ਬਲੇ ਸੁਕਹ ਸੁਨ ਸੀਤਾ ਲਾ॥੪੯॥ ਸੋ
 ਹਰਾ॥ ਮੋਰ ਕਹੈ ਇਕ ਬਾਤੁ ਗਜਾਏ ਸਬ ਹੋਹਿ ਗੀ॥ ਜੋ ਪੈ
 ਤਿਉ ਫੁਨ ਨਾਤ ਰਾਮ ਤੇ ਜਤੀ ਛਨ ਲਗੇ॥੫੦॥ ਸਵੈਯੰ
 ਤੂੰ ਤੋ ਬਯੋਰ ਤੁਹਾਨ ਨ ਕੇ ਕਲ ਪੋਰਖ ਮੋਨ ਕਹੂੰ ਛੁੰਤਿ ਹੈ॥
 ਸਿਯ ਦੇਹ ਸੁਖੀ ਕਰ ਬੀਸ ਬਸੈ ਜੋ ਸਹੀ ਸਿਵ ਕੇ ਪਦ ਸੋਹੰਤਿ ਹੈ
 ਸੁਨ ਨਾਤ ਕੇ ਉਤ ਪਤ ਬੋਝੇ ਮੋਹਿ ਸਾਨ ਤੇ ਹੋਇ ਯਕੀਮ ਭਿਯੈ॥
 ਸਠ ਸੋਧ ਨੀ ਸੁਰ ਨੀ ਸਰ ਨੀ ਗਾਢ ਕੀ ਸੁਬ ਕਾ ਪਤਿ ਹੈ॥੫੧॥
 ਕਬਿੰਤੁ॥ ਬਾਤ ਤੇ ਬਨੀ ਪੈਠ ਲੀਅ ਜਲੈ ਗਈ ਹੈਰ
 ਲੀਰਾ ਮੇਰੇ ਬੇਰ ਯਹਿ ਬਾਤ ਜਾਨੀ ਹਾਨ ਕੀ॥ ਸੁਕੀ ਬੋਲ ਕਾ
 ਲਕੀ ਜੇ ਫੁਲੀ ਲਗੀ ਕ ਲੀ ਸੁਤੇ ਸਾਹਿ ਨ ਤੇ ਲੈ ਕਜ ਗੀ ਬਾਤੁ
 ਪਮਾਨ ਕੀ॥ ਤੋ ਕੋ ਨਿਜ ਲੋ ਕ ਦੇ ਕੈ ਆਪ ਨੇ ਕੁ ਬੋਲ ਲੈ ਕੈ ਜਾ
 ਨ ਤੇ ਬਾਤ ਕ ਫੁ ਸਿਵ ਕੇ ਮਾਨ ਕੀ॥ ਚੀਗ ਕੇ ਤਰੀਗ ਸੇ॥ ਨੀ
 ਯਹਿ ਪਹੁੰਦੁ ਤੇ ਰੋ ਸੋਈ ਹੈ ਸਮੁੰਦ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੈ ਹੈ ਜਾਨ ਕੀ॥
 ੫੨॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਬਾਨ ਰਕੇ ਪੁਤ ਮਿਲ ਵਡੇ ਅਵਤੁਤ
 ਦੇ ਪਾਛੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ਕਹੈ ਹੈ ਸਮੁੰਦ ਕੇ॥ ਹਨੁ ਮਾਨਾ
 ਯੋ ਤਿਨੋ ਕੋ ਸਗੋਂ ਜੇ ਪੁਰ ਵਾਕੇ ਕਹੈ ਅਗਿਦ ਕੀ ਅਪੈ ਕਾਮ
 ਫੁਵ ਕੇ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜਸੇ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਬਲ ਫੀਕੇ ਜੋ ਸੇ ਬਾਅਨ
 ਕੇ ਅਗੇ ਬੇਦ ਕੇ ਨ ਸੁਨੈ ਸੁਦ ਰਕੇ॥ ਤੇਰੇ ਜੀ ਅਮੇ ਨਰ ਹੈ ਪ੍ਰਗ

ਟਪੁਰਾਨਕਪੈਸੈਸੇਪੁਤੁਤੋਰੋਵੁਤੈਸੇਰਾਮਭੁਵਕੇ॥੫੩॥ ਕ
 ਥਿਤੁ॥ ਜੈਸੇਰੁਮਟਾਰਕੈਮਿਲੀਬੇਬੇਕਬਾਨੀਤਮਤੀਨਲੇ
 ਕਮਾਹਿਚਿਦਚਾਦਨੀਨਅਨਕੀ॥ਅਰਕੁਮਲਾਨੀਕੁਮਦੀ
 ਫੁਬਿਪਾਇਸਸਿਸੇਕਕੋਨਿਦਾਡਿਠਲਜਾਤਹੈਅਚਾਨਕੀ॥
 ਜੈਸੇਵਡੇਪਾਪਕੋਪਛਰਦੋਰਬੇਦਾਖਿਪਿਜਾਇਮਿਲੈਤਾਪ
 ਜੀਕੋਜੋਗਜਗਦਾਨਕੀ॥ਤੈਸੇਤੋਕੋਕਟਿਬਸਮੇਤਪੀਸਤੁਰੇ
 ਕੰਗਮਚਿਦਜੁਸੋਮਿਲਜੈਹੈਯਾਹਿਜਾਨਕੀ॥੫੪॥ ਕ
 ਥਿਤੁ॥ ਜੈਸੋਪਉਨਪਲੀਮਿਲਜਾਤਦਾਨਦਾਨੀਅੰਸੀ
 ਬਨੀਕੋਤੋਸਦਾਤਿਨੋਕਪਬੀਨਤੇਕਹੈ॥ਜੈਸੇਪਟਪੁਰਨਮੇ
 ਪਚੋਪੁਤਿਬਿਬਰਵਿਠੁਦੇਪਟਮਾਹਸਰਸੁਰਨਅਨੇਕਹੈ
 ਜੈਸੇਗਗਤਾਨਮਿਲੇਬੇਦਕੋਪੁਰਾਨਪਦੇਸੁਕਤਸੇਦਾਨਤੋਤੁ
 ਰੰਗਜਲਤੇਕਹੈ॥ਤੈਸੇਪੀਅਜਾਨਕੀਕੋਨਾਬਰਪੁਨਾਬੁਡੇਰੇਰੇ
 ਦੋਲਪਾਰਬਤੀਨਾਬਨਾਬਏਕਹੈ॥੫੫॥ ਕਥਿਤੁ॥
 ਕੋਲੋਸਮਸਾਵੇਕੋਉਬੇਏਖਿਨਮਾਹਿਦੋਉਲੇਕਪਰਲੇਕ
 ਗਯੋਗਯੋਸਿਰਹੈਕਹੂ॥ਮੇਹੂਸੁਨੀਗੀਗੀਵਹਿਪੈਗਈਚੋ
 ਗੀਰਾਮਚਿਦਬਿਨਤੇਗੀਓਰਦੇਖਤਨਨੈਕਹੂ॥ਅਏਰਪੁਬੀ
 ਰਮੋਹਿਯਹੀਬਡੀਪੀਰਰਣਤੋਸੇਕੈਸੇਜੀਤਹੈਨਜੀਤੀਸੀ॥
 ਤੇਕਹੂ॥ਮੇਰੇਕਯੋਮਾਨਬਾਤਯਹੈਸਾਚੀਜਾਨਮੁਢੋਜੋਨਮ
 ਨਹੈਤੋਦੁਖਪਾਇਹੈਅਨੇਕਹੂ॥੫੬॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਏ
 ਯੋਰਗਾਇਸੀਅਧਯੋਰਤੋਨਜੀਅਰਾਮਚਿਦਜੁਸੋਮੈਸੋਦ
 ਖਦੀਜੀਅਤਹੈ॥ਰਾਪੰਗਨਿਸਿਕਪਰਜੰਕਪਵੇਲੇਕਪਤ
 ਲੇਕਲਿਕਮੁਤਏਕੋਦਿਨਜੀਜੀਅੰਤੁਹੈ॥ਅਜਹੂਹਮਾਰ
 ਮਤਿਜਾਨਕੀਦੇਗਾਖਪਤਿਨਰਿਹੂਕੋਕਯੋਕਹੂਮਾਨਤੀ
 ਜਿਅੰਤੁਹੈ॥ਯੂਮੀਦੇਖਤੇਗੀਹਮੀਸਿਕਰਨਤੁਰੇਅਜਬੇ

੧੩੭
 ੧੫੬

੧੩੮
੧੫੧

ਰੇਬਾਮੀਕਾਮੀਅੰਸੇਕਾਮਕੀਜਿਅੰਤੁਏ॥੫੮॥ ਕਬਿੱਤੁ
ਰਨਕੀਟਕੋਰਗਾਜੇਦੁਦਤੀਮੇਮਾਹੂਬਾਜੇਤੇਰੋਜੀਅੰਮੇਸੀ
ਉਦਮੇਰੀਓਰਲਰੈਗੋ॥ਜੈਸੇਤੁਮਦਾਨਵਭੁਏਹੋਏਕਓਰਸਾ
ਭੈਸੇਦੇਵਏਕੋਹਤਬੀਚਕੋਨਪਰੈਗੋ॥ਬੋਲੁਨਗਏਤੇਸਿਦ
ਕਹੇਗੋਤੁਬਡੇਪਾਪੀਗਾਮਤੇਨਰੁਕੇਤੇਤੁਮੇਤੇਕਹਾਤੁਰੈਗੋ॥
ਦੂਰਜਾਹਿਨਾਰਨਾਗੀਬੋਲਕੀਤੇਪੀਠਲਾਗੀਬੋਟਸੂਰਕ
ਰਾਹੀਅੰਸੇਭਾਖਟੇਰਕਰੈਗੋ॥੫੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਭੂਠੇਦੇ
ਤਨੰਦੇਨਿਧਿਭੂਠੇਈਮੁਕਤਿਬਿਧਿਅੰਸੇਕਰਨਕੀਨਿਪੁਕੇ
ਹੈਕਹਾਪਾਈਏ॥ਭੂਠੇਸਬਤੋਰੋਹਠਦੇਵਬਿਨਜੈਹੈਸਰ
ਸੇਈਰਪੁਬੀਰਨੀਲਕੰਠਕੰਠਗਾਈਏ॥ਸਿਮਰੈਜੁਏਕਾ
ਰਤਕੋਰਾਮਬਾਰਬਾਰਬਿਸਰੈਬਿਸਰੈਨਾਹੀਸੋਕਾਏਬਿਸ
ਰਾਈਏ॥ਰਪੁਕੁਲਤਿਲਕਾਮਲਕਬਲਜਾਕੀਤਕੀਰਿ
ਲਕਕਿਲਕਕੈਸਰਨਕੋਨਜਾਈਏ॥੬੦॥ ਵੇਹਰਾ॥
ਪੁਨਬੋਲੀਮੰਦੇਦਰੀਸੁਨਲੇਬਾਤਨਿਟੋਟਾਸੀਰਪੁਪਤਿ
ਸੁਸੇਕਹੈਜਾਕੇਰਸਨਾਕੇਟਾ॥੬੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਮੇਮੁਖਰਾ
ਨਏਕਚੁਨਗਾਹਤਿਸੁਮਤਿਬਕੇ॥ਰਪੁਪਤਿਚਰਤਾਮਨੇ
ਤਕੋਸਾਖਭੁਜੰਗਪਤਿ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੇਖਗੁਗਨਉਡ
ਨਬਿਨਾਅੰਤਿਗਿਰਭੁਇਪਰਹਾ॥ਤੈਸੇਮਤਿਅਨੁਮਾਨਰਾ
ਪਤਿਜਸੁਬਰਨਤਸਬੈ॥੬੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤੋਹਿਨਦੁਪ
ਜਤਰਾਜਾਨਗਾਜਾਮੋਹਿਪਤਾਪਤੋ॥ਅਬਾਨਿਸਚੈਜਿਯਜਾ
ਰਾਖਬਿਮੁਖਸੁਖਤੇਰਹੈ॥੬੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਮਹਾਮਾਹਿ
ਅਪਾਰਜੇਪਟਮੰਦਰਭਰਰਹੇ॥ਪਰੇਗੀਰਾਕੀਧਾਰਸਿਵਾ
ਜਹੂਹੈਧਯਾਨਮੇ॥੬੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਹਏਕੋਵੈਲਿਲਬਿਨ
ਅਤਮਾਵਾਸਜਾ॥ਤੈਸੀਤਾਕੋਸੀਲਸਾ॥ਤੈਕਉਪਰਸਾ

ਸਿਸਦ

ਸਿਸ

॥६५॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਨਕੀਕੇਸਤਤੇਧਰਸੇਸਰਯੋਵਿ
 ਤਕੇਸਿਰਭਾਰਨਲਾਗੇ ਜਾਨਕੀਕੇਸਤਤੇਸਸਿਸੁਰਫਿ
 ਭੇਕਨੁਕਾਚਲੁਸੇਅਨੁਗਾਰੇ ਜਾਨਕੀਕੇਸਤਤੇਸਿਵਸਥਾਸ
 ਮਾਧਿਰਹੇਅਜਹੂੰਨਹਿਜਾਗੇ ਤਾਸਤਈਪਕੀਜੇਤਨਿਹਾਰ
 ਕੇਰਾਵਨਰੰਗਪਤੰਗਜੋਪਾਗੇ ॥६६॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਮੇਰਚ
 ਲੈਪੁਵਸੇਛਿਤਖੰਡਲਨੀਰਬਜਾਰਬਹੈਪਜਰੈਰੋਜੋਸਿਧਰ
 ਸਧਰੈਜਿਯਮੇਛਿਰਕੋਭ੍ਰਿਕਵੀਤਬਕਾਲਮਰੈਰੋਜਾਨਕੀਸੀਲ
 ਪਤਿਬਤਕੇਸਿਵਸਕਰਬਿਰੰਚਲੇਪਾਇਪਰੈਰੋਤੋਹਿਜੁਸ੍ਰਾਪ
 ਦੇਤਮੁਨੰਗਪੁਰਾਇਕੇਪਾਇਨਤੇਰੁਪੇਰੇ ॥६७॥ ਕਬਿੰਤੁ
 ਪੁਤ੍ਰਤੇਬਡੇਸੁਸੀਲਤਤੇਕਲਕੀਨਫੀਲਤੇਰੋਡੀਲਦੇਖਬੋਕੋ
 ਕੋਤਕਸੇਗਮਹੈਪਲਫਮਨਕੋਧਕਰੈਸੋਈਛੋਹਦੇਖਡੇਰੁਵ
 ਆਨਬੀਚਪਰੈਤਕੋਕੋਨਕਾਮਹੈ ਤੇਰੋਅਪਰਾਧਸੀਅਮਾਨ
 ਹੁਨਲੀਨੇਜਾਤੇਰੁਸਮਨਕੀਨੇਤਤੇਬਾਭੁਜੇਕੋਧਧਾਮਹੈ ਤਾ
 ਕੋਸਾਪਦੀਜਤਹੈਜਾਕੋਨਾਮਲੀਜਤਹੈਰਾਮਤਜਨੀਚਕੋਲੇ
 ਤਤੇਰੋਨਾਮਹੈ ॥६੮॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੈਯੇਬਚਨਬਿਚਰਪ
 ਤਿਕੈਬੁਝੇਪਰਧਾਨੁ ਬਿਨੁਆਈਮਰਜਾਇਬੇਕਹਯੋਕੋਨਾ
 ਯਾਨ ॥६੯॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨਦੇਵਨਕੀਠੀਤਿਭੀਰਪਰੇਸੇਦ
 ਤਚਰਨਾਜਬਦੇਖਤਬਿਪੀਤਫਿਰਮਾਰਤਸਭਸਿਮਕੈ ॥੭੦॥
 ਦੇਵਨਵਚਾਕਬਿੰਤੁ ॥ ਜੋਜੋਯੋਐਸੀਬਾਤਨਮਦੇਦ
 ਹੀਸੀਬੋਧੈਤੋਯੋਦੇਵਦੁਖਪਾਵੈਕਹੈਕੀਸੇਸਮਝਾਈਏ ॥੭੧॥
 ਬਾਤਮਾਨੈਸੀਯਲੇਕੈਜਾਇਮਿਲੈਯਹਮੈਗੁਨਨਹਤਯਕੋ
 ਗੁਨਬਫਾਈਏ ॥ ਲਾਖਪੇਚਨਸੇਕੋਹੁੰਬੋਗਹੈਬਨਯੋਬਿਧਿਹੈ
 ਤਹੈਸੁਹੇਨਦੇਹੁਫੇਰਹੁਰਾਈਕੋਭਯਾਹਿਜਾਇਸਮਝਾਵੈਰਾ
 ਰੁਮੈਨਭਜ ਤੋਹੋਰਗਵਨਕਿਯੋਹੈਸੁਨਾਈਏ ॥੭੨॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਮਤਿ ਮਾਨੋ ਯਾਨਾ ਰਿਕੀ ਦੇਵ ਮਨਾਵਤ ਦੇਵਾਸੀ
 ਤਾ ਸਰਤੇ ਜਾਇ ਗੋਰਾ ਵਨ ਕੋ ਅਹੀ ਮੇਵਾ॥੧੨॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਨਿਕਲ ਮਹਲ ਤੇ ਆਇ ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਬੈਠਤ ਛਯੋ॥ ਮਤੀ
 ਚਾਰ ਬੁਲਾਇ ਕੰਨ ਕੰਨ ਕਵਿਰਾਮ ਕਹਿ॥੧੩॥ ਜੋਰਠਾ
 ਬਿਯਸ ਮਝਾਯੋ ਗੋਇ ਸਮਝ ਗਿਯੋ ਰਾਵਨ ਬਿਮੁਖਾਸ
 ਮਕੈ ਸੋਹੈ ਇਕਹਾਂ ਰਿਕਹਛ ਝਪਤਿ॥੧੪॥ ਗਵਨੇਵ
 ਚਾਕ ਬਿੱਤੁ॥ ਏਕ ਸੁਕਤ ਭੇਤੁ ਮਥਾ ਸਸੁਤ ਜਾਨੇ ਜਿਨ
 ਵੈਕੈ ਬੋਝੇ ਅਵਰ ਮਹੇਦਰ ਬੁਲਾਯੋ ਹੈ॥ ਔਗ ਬਿਰੂਪਾਛ ਜ
 ਕੀਸਾਛ ਦੀਜੈ ਦੇਵ ਗੁਰਤਾ ਕੀਭੁਜ ਗਹਿਕੈ ਬਰਾਬਰ ਬਠਾਯੋ
 ਹੈ॥ ਚੋਬੈ ਏਕ ਸਾਰਣ ਸੁਮਤਿ ਕੋ ਪਈ ਨਕਯੋ ਸਭ ਕੇ ਸੁਨਾਇ
 ਯਾਹਿਕੋ ਨਕਾਲ ਆਯੋ ਹੈ॥ ਕੋਊ ਕਪੋਰਾ ਮਭਜੈ ਕੋਊ ਕਪੋਰੀ ਸੀਤ
 ਤਜਤੁ ਮਹੁੰਕਹੋ ਤੇ ਕਹਾ ਕਰੈ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ਹੈ॥੧੫॥ ਮਤੀ ਚਿਵ
 ਚਾਕ ਬਿੱਤੁ॥ ਚਾਰੇ ਹਾਥ ਜੋਰ ਫਿਰਤਾ ਸੇਕ ਹੈ ਬਾਤ ਉਠ ਜੋਰ
 ਹੋਤੈ ਗਜਾ ਮਤਿ ਏਕ ਹੀ ਢਿਠਾਈਏ॥ ਔਰ ਜੋਤਿ ਹਾਰੇ ਮਨੁ ਚੈ
 ਨਯਾਰੇ ਨਯਾਰੇ ਕੈ ਜੋਈ ਭਲੇ ਹੋਈ ਮਤਿ ਜੋਈ ਪੈਪ ਕਾਈਏ ਏ
 ਕ ਬਾਤੋ ਤੇ ਸੋਹ ਮਸਬੈ ਕਹਲੇਤ ਬੈਗਿਛ ਟੇਕਰ ਜਾਨੇ ਤੇ ਨਜੀਤ
 ਪਰ ਆਈਏ॥ ਕੈਸੇ ਜੈ ਸੇ ਮਹਾਂ ਹੁੰਦ ਬੈਰੀ ਸਭ ਕੀਨੇ ਛੁੰਦੁ ਭੁ
 ਸਾਵਧਾਨ ਸਦਾ ਕਹੇ ਤੇ ਸੁਨਾਈ॥੧੬॥ ਗਵਨੇਵ ਚਾਕ ਦੇਹ
 ਰਾ॥ ਤਬ ਰਾਵਨ ਫਿਰਯੋ ਕਯੋ ਕਹੇ ਹੁੰਦ ਕੀ ਬਾਤਾ ਜਾਸੁਨੈ
 ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਲੇਚਨ ਸਦਨ ਸੁਹਾਤਾ॥੧੭॥ ਮਤੀ ਚਿਵ ਚਾਕ
 ਰਠਾ॥ ਭੋਊ ਨਨੈ ਕਵਿ ਸਾਰ ਸਿਵ ਅਜਹੂੰ ਦੁਚਿਤੈ ਰਹੈ ਚਿਓ
 ਕਹਤਾ ਵਿਚਾਰ ਅਰਨੀ ਕੇ ਕਰ ਜੀਤੀਏ॥੧੮॥ ਜੋਰਠਾ॥ ਪ
 ਏਕਾਲ ਕੋਹੇ ਤੁਬ੍ਹਹ ਮਹੁੰਦ ਮਹਿ ਛੇਵਨ ਹਿ॥ ਸੇਤ ਪਪੁਨ ਹਿ ਨਿਕੇ
 ਅਰਵਾਤਾਰੀ ਸੁਤ ਸਦਾ॥੧੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਦੇਸਨ ਕੋਰ ਜਨ

ਹੀਰਾਜੋਕਸਮਜਨਹੀਖਾਤਸੀਕਨਜਨਹੀਬਜਾਜੁਨਹੀ॥੧੪॥
 ਵਤੋਕੋਉਬੋਭੋਬਪਨਹੀਮੰਤਨਕੋਜਪਸਹੀਹਾਬਬਾਨਚਾ
 ਪਨਹੀਖੇਪਨਚਲਾਵਤੋ॥ਬਲੰਕੀਪ੍ਰਤੀਤਿਹੈਜੁਠੈਰਠੈਰਜੀ
 ਤਤਉਬੋਰੀਤੋਨਿਚੀਤਦੈਨਆਖਨੀਮਲਾਵਤੋ॥ਤਿਨਹੀਕੋਕ
 ਜਮਹੁਜਸੁਨਤੋਸੋਕਹੈਜੈਸੈਸੈਸੈਬੋਤਠਕੋਰੁਵਹੈਬਨਵਤੋ॥
 ੮੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੋਪਰਮਾਹਿਸਮਾਜਸੋਸਭਹਮਤੁਮਸੋ
 ਕਹੈ॥ਅਰਜਨਤਮਹਾਰਾਜਕ੍ਰਿਪਾਦਾਨਸੇਵਾਨਿਪੁਨ॥੮੧॥
 ੧॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਰਾਖਹੀਕੋਫੇਰਦੇਤਅੰਗਨਕੋਲਾਖਤਾਕੀਸ
 ਖਕੋਪੁਰਾਨਬੇਦਆਜਦੀਜੀਅੰਤਹੈ॥ਆਕਪਾਤਖਾਤਬਿਖ
 ਭਾਗਸੋਅਪਾਤੁਦੇਤਫਲਸਿੰਧੁਤਰੁਭਿਛਿਅਮਾਗਲੀ
 ਜੀਅੰਤਹੈ॥ਬਾਰਨਕੀਖਿਲਗਾਰੇਰੰਡਨਕੀਮਾਲਨੈਕੁਗਲ
 ਕੇਬਜਾਏਹਲਤਾਲਰੀਥਿਅੰਤਹੈ॥ਬੈਲੁਧਨੁਬੈਨਾਘਰਪਾ
 ਤਰੇਨਦੋਲਜਹਾਂਪੈਨਕੋਛੋਨਕੋਬਿਛੋਨਾਕੀਜਿਅੰਤਹੈ॥
 ੮੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਰੰਡਨਕੀਮਾਲਸਾਸਿਭਾਲਲੋਚਨਕਰ
 ਲੋਡੁਰੂਮਿਗਛਾਲਕਟਿਕੇਹਰਕੀਖਾਲਹੈ॥ਨੈਕਹੀਬਜਾਏ
 ਗਾਲਰੀਸੁਜਾਤਤਾਤਕਲਬਿਸ੍ਰਪਿਤਪਾਲਪੁਨਕਲਤੀਕੋ
 ਕਾਲਹੈ॥ਰਾਮਸੋਅਭੰਜਨਨਿਰੰਜਨਪ੍ਰਸਿਨਮੁਖਗੰਜਨਾਮਨੀ
 ਗਾਮੀਧਰੀਸੋਕੋਦਯਾਲੁਹੈ॥ਤੀਨੈਲੋਕਨਾਬਭੋਲਾਨਾਬਸੁਰਸੁਰੀ
 ਮਥਪਾਰਬਤੀਪਲਨਾਬਸਭਕੋਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੈ॥੮੩॥ ਕਬਿੱਤੁ॥
 ਕਾਹੁਕੋਨਕੋਰੋਜਪਤਾਕੋਕੋਉਮਾਨਬਾਪਦਾਤਾਤੋਵਰਸਰਾਪ
 ਸਦਾਸੁਭਅੰਤਿਹੈ॥ਨੈਕਹੁਕੋਰੀਸ਼ੇਰਾਮਨਦੋਨਿਧਿਦੇਤੁਰੇਮਨ
 ਕੋਬਿਚਢੇਤੇਪੁਕਾਧਹੁਦਤਹੈ॥ਰੁਸਮਚਢਾਏਬਾਏਹਾਬਸੇਤੁਰ
 ਏਬੈਲਵਰਸਨਾਏਤਾਕੋਗਤਿਹੀਕੀਗਤਿਹੈ॥ਮੁੰਡੀਗਾਧਰਮ
 ਥੇਚੰਦ੍ਰਮਾਤ੍ਰਿਨੈਨਧਰਕੰਠਕਿਖਧਾਰਿਅੰਸੋਪਾਰਬਤੀਪਤਿਹੈ॥

੧੪੪ ਵਿਦਾਏਦਸਨਾਇਤੇਰਾਗੇਬਾਵਪਤਿਕੀਨੋਮੋਨਹੈ॥੧੦੦॥
 ੧੧੧) ਦੋਹਰਾ॥ ਕਹਿਯੋਮਹਿਦਰਹਲਤੋਮਨਮੇਫਲਤਕੁਰਾ॥
 ਜਬਹਿਜਬਚਬਕਹੋਗੋਤਬਕਰਹੈਚਕਚੁਰਾ॥੧੦੧॥ ਜੋ
 ਰਠਾ॥ ਹਮਯਾਕੇਆਧਿਨਸੀਰਪੁਪਤਿਜਲਤਸਬੈਸ
 ਯੇਲਕੁਟੀਕੇਦੀਨਕਪਿਨਚੈਬੈਠੈਠੈ॥੧੦੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥
 ਰਾਜਾਤੂੰਬਡੋਰਸਰੂਸਕੀਨੇਤੈਅਨੇਕਜੰਗਤਾਕੇਫਲਲਾਗ
 ਜੇਜੁਤੰਜਾਨਕੀਲੈਆਯੋਹੈ॥ਰਾਮਕੇਸੁਭਾਉਸਭਲੇਗਾਨੇਮੇ
 ਸੋਪਕਾਅੰਰਕਹੈਕਹੂੰਕਾਹੁਯਾਤੇਦੁਖਪਾਯੋਹੈ॥ਅੰਰਜੇਤਿ
 ਲੋਕੀਰਚੇਰਾਹੈਤੂਤੂਰਚੈਅਰੁਤੋਹੀਲੋਨਰਚੈਜੋਲੀਜੀਯਮੇ
 ਆਯੋਹੈ॥ਕਾਹੇਤੇਮਹਿਦਰਨਕਹੈਮੇਸੋਐਸੀਬਾਤਮੰਤ੍ਰੀਹੈਪੁਰ
 ਨਅਰੁਮੇਰੇਈਬਢਾਯੋਹੈ॥੧੦੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਰੁਪਛ
 ਮਨਮੇਕਹੈਨਿਰਖਰਾਜਕੀਓਗਾਰੁਰਸੁਹਾਤੀਬਿਨਕਹੈਮੇ
 ਪਰਪਰੈਨਚੇਗ॥੧੦੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕੇਦਿਕਸਹੈਅਕਜ
 ਅੰਰਅਬਹਿਸਿਰਕਾਟੀਓਤਾਕੀਜਨਨੀਲਾਜਰਪੁਪਤਿ
 ਤਜਾਐਰੇਭਜੈ॥੧੦੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਐਸੇਤੁਮਬਲੀਭਏ
 ਸਾਤੇਲੋਕਛੁਦਗਾਏਬਹੁਰੇਫਿਰੇਤੇਅੰਤਭੂਮਹਿਅਧਾਰਹੈ॥
 ਹਲਹਮਰਾਮਬਲਚੁਪੈਜੈਸੇਤੁਲਆਗਪਰਾਟਭਏਤੇਕਛੁ
 ਪਾਛੇਕੋਵਿਚਾਰਹੈ॥ਬੋਲੇਤਾਸਕੋਪਕਰਕਮੇਰੇਬਿਰੁਪਛਅ
 ਜਮੇਰੇਜਾਨੇਤੁਤੇਬੂਦਬਾਦਰੋਗਦਰਹੈ॥ਏਨੁਯੋਕਹਤੁਇਨੈ
 ਸਹੁਦੇਕੋਬੂਝੈਗਾਜਾਅੰਰਕਛੁਮੰਤ੍ਰਹੈਕਿਯਹੈਮੰਤ੍ਰਸਾਹੁਰੈ॥
 ੧੦੬॥ ਗਵਨੇਵਾਚੁਦੋਹਰਾ॥ ਤਬਬੋਲੇਸਬਸੋਭਿ
 ਟਮਰੇਕਛੁਵਿਚਾਰਾ॥ਬਿਰੁਪਛਯੋਕਹਤਹੈਅਬਹਕਹੈਨਿ
 ਰਧਾਰਾ॥੧੦੭॥ ਮੰਤ੍ਰੀਉਵਾਚੁਦੋਹਰਾ॥ ਖੁਨਬੋਲੇਤਾਸ
 ਸਬੈਹਾਬਜੇਰਸਿਰਨਇਅਮਹਾਰਾਜੇ॥ਹੀਹੀਦੇਉਕਹੈਸੁ

ਨਾਇ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤੁਮਸਬਕੇਸਿਰਮੋਰਏਕਪਛ
 ਬਿਨੁਹੀਕਵੈ ॥ ਏਕਮੰਤ੍ਰਹੈਐਰਆਇਸਾਬਿਨਕੋਕਹਸਕੈ
 ੧੦੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬੈਧਕਲਕੀਪੋਰਜੀਸਮੇਤਬਗਵਨਕਹੈ
 ਕੋਨਬੋਜਕੀਚੋਰਮੰਤ੍ਰੀਸੁਰਪਾਤਿਮਾਰੈ ॥ ੧੦੯ ॥ ਗਵਨੇਵਾ
 ਚਾਸੋਰਠਾ ॥ ਜੋਕਹਿਹੈਸਿਸਦੇਹੁਤੋਹੋਕਯੋਨਮਾਨਹੈ ॥ ਸੁ
 ਧਸਾਮੁਹੇਲੇਹੁਤੋਏਬਰਨਪਮਾਨਹੈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਤਬਬੋਲੇਲਿਕਾਪੰਤੀਕੋਦੁਸਰੀਬਾਤਾਤੁਮਮੰਤ੍ਰੀਸੇਰੇਸਬੀ
 ਰਪੁਪਾਤਿਤੇਨਫਰਾਤਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਚਿਵਾਚਾਸੋਰਠਾ ॥
 ਗਵਨਕੋਯਾਹਿਹੇਤੁਯਾਹੀਤੇਪ੍ਰਭੁਤਾਕਹੈ ॥ ਯੋਨਹਿਜਾਨਤਪੈ
 ਤਮਿਗਧੈਤਾਕੈਸਿਘਕੋ ॥ ੧੧੨ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਤਬਸਬੋਕੋ
 ਲਤਭਏਸਭਕੇਆਗੇਧਾਇ ॥ ਯੋਨਤਬਤੈਪ੍ਰਭੁਤਾਕਹੀਤੇਮੇਅ
 ਬਸਾਚਸੁਨਾਇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਤਬਸਾਰਨਕੇਸੁਕਕ
 ਹੀਸੁਨਮੰਤ੍ਰਨਕੇਗਾਇ ॥ ਬਾਰਨਲੇਤੁਮਘਰਗਾਏਮੇਕਉਦੇਤੁ
 ਕਾਇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਪੁਨਸੁਕਮਨਸਮਝੇਤਬਹਿਜ
 ਚਾਦਿਵਸਤੁਹਰਾਤਾ ॥ ਧਰਮਕਰਤਜੋਮਾਰਹੈਯਭੇਭਲੀਨਬਾਤਾ ॥
 ੧੧੫ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਰਾਜਾਸੁਨਠਕਰਸੁਹਾਤੀਹਮਸਬੈਕਹੀ
 ਬਤੁਮੇਬਰਨਜਥਾਬਸੁਨਾਈਏ ॥ ਰਾਮਕੋਪਗੀਟੀਐਐਬਿਰਚ
 ਲੀਨਬਚੈਕੋਊਐਗਇਨਬੀਚਪਾਨਕਹਾਲੇਬਚਾਈਏ ॥ ਐਗਇ
 ਪਗੀਤਅਪਰਧਾਬਿਨਤਾਕੀਤੀਯਸੁਨੇਘਰਜਾਇਛਲਬਲੇ
 ਚੁਰਾਈਏ ॥ ਭਵੈਮਾਰਫਾਏਮਹਾਰਾਜਗਜਗਜਸੁਨਮਦਕੇਭਏ
 ਤੇਕਹਾਕੇਹਰਜਗਾਈਏ ॥ ੧੧੬ ॥ ਗਵਨੇਵਾਚਾ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥
 ਬੋਲੋਤਬਲਿਕਪਤਿਕੋਰੇਕੀਟਮੁਫਮਤਿਰਾਮਬਲਕਹੈਅ
 ਤਿਛਤੀਆਦਹਤਹੈ ॥ ਬੀਸਭੁਜਸੀਸਦਸਮੁਰਾਸੁਰਸਬੈਬਸਿ
 ਉਮਾਪਤਿਬਸਮੇਰੇਪੀਤਿਕੋਬਹਤਹੈ ॥ ਵੇਖਸਬਾਕਿਏਕਮੀ

੧੪੫
 ੧੫੦

ਚੀਕੋਰੋਇਰਸੋਤੋਕਾਲਬਜਾਲਪਾਟਬਾਧੇਈਰਹੰਤਹੈ। ਸੁ
 ਕਰੇਤੇਗਜਾਐਸੋਦੁਖਲਾਗਤਹੈਸੁਕਰੇਕਯੋਹੈਅਬਸਾ
 ਕਰੰਤਹੈ॥੧੧੮॥ ਮੰਤ੍ਰੀਫਿਦਾਚਾਕਬਿੱਤੁ॥ ਨੀਤਕੀਸੁ
 ਤਬਾਡਕਾਹੋਕੋਰਿਸਾਤਪੁਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਸੁਨਏਤੇਕੋਧਮਨਮੈਨਪਰ
 ਐਰਸਬਬਤਨਕੋਪਾਇਨਅਧੀਨਰਹੈਮੰਤ੍ਰਜਬਬੁਝੇਤ
 ਹਮੇਅਨੁਸਰੀਏ। ਸੁਰਕੇਸੁਤੁਉਬਿਨਜੁਪਨਕਰੈਬਖਾ
 ਨਇਰਜੇਕਹਾਪਰਬੈਠੇਸੋਚਕਰੀਏ। ਸੋਲੋਸੀਅਪਰਮੇ
 ਬਰਾਜਮਾਨਮਹਾਰਾਜਤੋਲੋਲਾਖਰੁਵਕੀਸਹਾਇਹੁਤੇਮਗੀਏ
 ੧੧੯॥ ਗਵਨੇਦੁਚਾਕਬਿੱਤੁ॥ ਸਾਰਨਕੋਬਾਰਨਇਏਹੈਸੁ
 ਤੋਟੋਰਲੇਹਜਾਨਤੋਪਾਪੀਸਹਿਠਾਮਹੀਕੀਓਰਹੈ। ਕਾਹੇਦੇਤੁ
 ਮਤਿਸਬਮੰਤ੍ਰਨਮੈਨੀਚਮਤਅਜਸੁਰਪਤਿਤੇਕਜਾਰਾਮਚੰਦ੍ਰ
 ਰਹੈ। ਐਸੀਐਸੀਬਾਤਨਕੋਹਸਕੈਬਿਖਾਦਕਰੈਏਤੋਕਹੈਬਜ
 ਹੁਤੇਸੁਮਨਕਠਰਹੈ। ਬੋਲੋਬਿਹੁਪਾਛਰਾਜਾਆਛੀਬਾਤਐ
 ਸੀਬੁਰੀਤਉਸੁਨਲੀਜੈਰਾਜਾਮੰਤ੍ਰਕੋਨਿਚੋਰਹੈ॥੧੨੦॥ ਮੰਤ੍ਰ
 ਦੁਚਾਕਬਿੱਤੁਸੁਰਜਬਕਰੈਛਲੁਤੇਪੀਪਰੀਜਾਇਬਲੁਨਤ
 ਰਾਮਬੈਰਛਏਕੋਨਸੀਅਨੀਤਹੈ। ਰਾਜਨਕੀਰੀਤਰਨਮਾਭੈਅ
 ਰਮਾਰੈਮਰੈਹਾਰੈਪਰਲੋਕਜਾਇਜਸਜਬਜੀਤਹੈ। ਜਹਾਹੈ
 ਗੁਬਾਤਤਹਾਹੈਨਪੱਛਪਾਤਮੰਤ੍ਰਚੁਕਗਏਹਮਬਡੀਬਿਪਰੀਤ
 ਹੈ। ਰਹੀਓਨਿਚੀਤਸਦਾਨੀਤਚਲੇਜਯੋਜਬਨੈਕੁਨੀਤਛਾਤਾਕ
 ਕੋਨਪਰਤੀਤਿਹੈ॥੧੨੧॥ ਗਵਨੇਦੁਚਾਕਬਿੱਤੁ॥ ਸੁਨਰੇ
 ਗਵਥਏਕਵਾਰੋਨਰਸੇਲਦਕਹੋਤੋਉਪਾਰਮੇਰਸਿਧਪਾਰਡ
 ਰਦਯੋਜੋਕਹੋਤੋਸੁਰਕੋਨਿਚੋਰਤੇਜਫੀਕੋਕਰੋਸਸਿਮੈਤੇਸੁਧਰ
 ਸੁਰਤੀਕੈਨਿਕਾਰਦਯੋ। ਦੇਵਨੋਕੇਮਾਰਤਾਤਕਾਲਕਰੋਹੰਡਮਾਦ
 ਸਿਵਕੋਰਹੈਹਾਲਕਾਲਹੁੰਕੋਮਾਰਦਯੋ। ਮਨਮੈਮਹੋਦਰਕ

ਸੁਦਿਨਬੀਤੇਅਬਚੁਕੇਕਰਬਾਤਕਹੋਕਹੋਤੇਵਿਸਾਕਯੋ॥੧੨੩॥ ੧੪੭
 ਮੰਤ੍ਰੀਦਾਰਾਕਬਿੱਤੁ॥ ਹਨੁਮਾਨਆਯੋਤਿਨਹੋਰੀਸੋਜਰਾ ੧੪੮
 ਕਉਬਾਯੋਬੈਰੁਤਾਹੀਕੇਕਹੋਤੇਛੁਡਦੀਜੀਏ॥ ਬਾਲਸੁਤਯੋ
 ਭਾਕਪਾਉਨਉਠਾਯੋਕਹੁਤਿਨਸੋਨਖੀਸ਼ੋਗਜਾਹਮਸੋਨਖੀਸ਼ੀਏ
 ਬੁਝੇਤੇਨਸਾਚੁਕਪੈਤੇਸੁਦਨਰਕਰਹੈਕਹੋਜੋਜਬਾਰਬਤਮੇਸੇ
 ਮਾਨਲੀਜਿਏ॥ ਤੇਰੇਦੁਖਸੁਖਜੋਨਰਾਮਕੋਨਖੀਯੋਛੋਨਦੇਉ
 ਹਮਕਹੀਜੋਉਜਾਨੀਏਸੁਕੀਜਿਏ॥੧੨੩॥ ਵੇਹਰਾ॥
 ਸੁਨਰਾਵਨਜੀਅਮੇਜਰੈਕੀਨੋਤਿਹਰੀਕਰਾਮਤੁਨਕੋਅਰਨ
 ਰਕੇਦੇਖਤਏਕਬਿਚਾਰਾ॥੧੨੪॥ ਰਾਵਨਦਾਰਾਸੋਰਾ॥
 ਏਮੰਤ੍ਰੀਕਿਹਕਾਮਪੁਰੁਕੋਹਿਤੁਸਮਝੈਨਹੀ॥ ਅਬਮਾਯਕੋਰ
 ਮਰਚਮਾਰੇਸੀਤਹਿਛੋਲੇ॥੧੨੫॥ ਸੁਭਾ ॥ ਸੁਭਉ
 ਯਹਿਬਾਤਸੁਨੀਇੰਦ੍ਰਜਮਛੋਕਪਤਿ॥ ਭੁਲੀਭੁਈਕੁਸਗਤਮ
 ਕੁਨਮਾਨੇਸੀਸਦਸਾ॥੧੨੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਤੀਸਲੀਨੀਸਾਬ
 ਧਯੋਹਾਬਪਯਾਬਕਯੋਨਾਬਬਡੀਬਾਰਲੇਸੁਮਤੁਕਵੁਕਯੋ
 ਹੈ॥ ਏਤੇਸਬਬੁਢੇਕਛੁਬਾਵਹੀਸੀਕਹੈਬਾਤਜਾਨਤਹੋਇਸਹੀ
 ਕੇਜੀਮੇਰਾਮਪਯੋਹੈ॥ ਰਾਨੀਦੁਖਪਾਯੋਕਯੋਜੀਮੇਕਾਲਾਯੋ
 ਪਛੋਕਹੀਭੁਲੀਕੀਨੀਤੁਮਤੇਤੋਇੰਦ੍ਰਕੋਯੋ॥ ਬੋਰੋਹਯੋਸਾ
 ਬਕੋਨਬਾਤਕੋਬੁਢੇਮਨਾਉਰਾਮਗੁਨਗਾਉਰਾਭੁਈਪਤਿਮਸ
 ਏ॥੧੨੭॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਅਬਆਰੈਛਲਕਰੋਗੋਸੀਤਏ
 ਫਿਗਜਾਇ॥ ਕਬਾਸੁਆਗੋਹੋਇਗੀਸੀਤਸੁਨਹਮਸਲਾ
 ਏ॥੧੨੮॥ ਚੋਰਾ॥ ਬਹੁਤਾਪਦਾਪਾਇਪਾਨਤਜਤ
 ਪੈਜਲਕੀ॥ ਤਿਨਟੀਕਰੈਯਹਾਇਯਾਹੀਤੇਜੀਵਤਬਰੇ॥੧੨੯॥
 ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਰਾਮਗੀਤੇਮੰਤ੍ਰੀਉਪਦੇਸਨਵੇਮੇਅੰਕਾ੯॥
 ੧੩॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਤਬਰਾਵਨਮਨਮੇਕਹੈਕਰੇਏਕਾਸਬ

੧੪੮ ॥ ਕਾਮਾ ਅਯਾ ਕੇ ਪਰਪਰ ਕੈ ਰਚੇ ਲਛਮ ਨ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠ
 ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਤੁਰਤ ਬਿਨਾ ਸਦਿ ਖਰਾਉ ਮਾਥੇ ਜੁਗਲਾ ॥ ਸਿਖ
 ਤੋਰੋ ਅਸਤ ਬੁਝ ਜੈ ਦਸ ਕੰਧ ਕੋ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਏਮਾ ਯਾ
 ਕਾਲੋ ਜੋ ਨ ਜਨਤ ਮੂਰੁ ਮਤਿ ॥ ਜਮੇ ਸੀਵਰ ਕੇ ਜਾਲ ਪਕੇ ਮੀਨ
 ਲੋਕੇ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਉਤਰਵਿ ਕੁਲ ਉਦੇਤ ਰਜਨੀ ਚ
 ਰਤ ਮਹਰਨ ਕੇ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਦੀਪ ਜਮੋ ਜੋਤਿ ਤਿਰਾਵਨ ਮੇਲੇ ਗੋ ॥ ੪
 ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਜੀਅ ਮੇ ਬਿਚਾਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਾਇ ਬਨ ਕਰੀ ਤੈ ਸੀ
 ਜਹਾ ਸੀ ਅਬੈ ਸੀ ਚਲੇ ਤਹਾ ਹੀ ਕੋ ਪਾਇ ਕੇ ॥ ਤੀਯ ਣੀ ਨੀ ਸਿ
 ਰਾਮਾ ਨੇ ਰੁੰਦ ਪੈ ਅਨਿਗਧ ਸੋ ਕਾਲ ਹਸੇ ॥ ਅਜ ਕਾਲ ਲੇਤੋ
 ਉਠਾਇ ਕੇ ॥ ਕਹੂੰ ਚਕਸ ਬਦ ਕਰ ਲਭੁ ਯੋ ਰਾਮ ਕਵਿ ਹਲ ਚ
 ਲ ਮੇਲੇ ਭੇਰੀ ਵੰਦੁ ਭੀ ਬਜਾਇ ਕੇ ॥ ਭਾਜੇ ਜਾਇ ਰਾਵਨ ਤਿਹ
 ਰੇਤੁ ਰਮਹਾਰਾ ਜਰਾ ਮਚੈ ਦਜੁ ਸੋ ਕਹੂ ਕਹੀ ਮੇ ਸੀ ਜਾਇ ਕੇ ॥ ੫
 ਕਬਿਤੁ ॥ ਐਸੀ ਸੁਨ ਬਾਤ ਸੁਭ ਫੁਲ ਗਏ ਗਾਤ ਕਪਿਰ
 ਮਸਾ ਸੁਭ ਰੇ ਭੁਝੀ ਅਬ ਕੈ ਸੀ ਕਰਹੈ ॥ ਆਇ ਲਛਮ ਨ ਮੁਸ
 ਕਾਇ ਕਹੈ ਪਾਇ ਗਹਿ ਕੋ ਨ ਦੁਚਿਤਾਈ ਨਾ ਬੁਕਹੈ ਨਾ ਹੀ ਮ
 ਨ ॥ ਏਗੋ ਸੋ ਕਹਤ ਲੋਕਾ ਪਤਿ ਭਾਗੇ ਮੇ ਰੇਤੁ ਰਮੇ ਕੇਤੁ ਰਦੈ ਕੋ
 ਤੁ ਕੈ ਸੀ ਭਾਤੁ ਰਹੈ ॥ ਵਾਂਕੇ ਬਿਨ ਮਾਰੇ ਹੋ ਤੇ ਸੀ ਯਕੋ ਨ ਲੇਹੈ ਅ
 ਭਾ ਕੋ ਜੋ ਅਰਿਤਾ ਕੀ ਤੈ ਨ ਪੀਲ ਚ ਫਲ ਰਹੈ ॥ ੬ ॥ ਲਛਮ ਨੇ
 ਕਹਿ ॥ ਕਹੀ ਲਛਮ ਨ ਸੁਨ ਸੁਭ ਮੁਕਤ ਮਨ ਮੇ ਸੀ ਮੇ
 ਬਾਤ ਨ ਤੇ ਮੇ ਸੇ ਅਨੁਸਰਹੈ ॥ ਅਜੋ ਜੀਤਿ ਭੀ ਠਜਾ ਕੋ ਪੀਲੇ ਸੋ ਲ
 ਵਿਰਾਥੇ ਤਹਾ ਤੇ ਪਸੀਟ ਨ ਏਕ ਆਰ ਕਰਹੈ ॥ ਅਰਜੋ ਕਹੈ ਤੇ ਚ
 ਚਿਰ ਪੇਰ ਗਾਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਲੋਤੁ ਮਾਏ ਤੋ ਲੋਠ ਰਤੇ ਨ ਰਹੈ ॥ ਮੇਰੇ
 ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਛੀਰ ਨੀਰ ਕੇ ਬਿਬੇ ॥ ਕਪਿਭੀਰ ਕੀ ਬਹੀਰ ਕੇ ਸਮਾ
 ਕੋ ਨਿਕਰਹੈ ॥ ੭ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰੇ ਵਾਚਾ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੈ ਤੇ ਬਾਤ

ਕਹੀ ਤੇ ਰੋਪੈ ਰਖਤੋ ਸਹੀ ਠਉ ਸੁਰਨ ਕੇ ਲਬ ਬੇਕੀ ਅਰੰਭ ਤਬ
 ਏਕੋ ਏਕੋ ਨ ਭਰਾਵਨ ਕੇ ਮਾਸ ਨ ਉਢਾਉ ਗੀਧ ਜੇ ਗਨੀ ਧਿਸਾ
 ਰਪੇਤ ਗੀਧ ਨ ਆਪਾਤੁ ਹੈ ਜੋ ਲੋਦ ਸਮੁੰਡ ਨ ਕੇ ਸੁੰਡ ਨ ਬਿਖੇਰੇ
 ਪਰਬੀ ਸੇਭੁ ਜੰਦੰਡ ਨ ਤੇ ਲੋਦੁ ਨ ਦੁਰਾਤੁ ਹੈ ਜੋ ਲੋਦੁ ਸੁਨ ਬੀਰ ਮੇਰੇ
 ਬਾਨ ਠਹਰਾਤੁ ਨ ਹੀ ਤੋ ਲੋਦੁ ਪੁਬੀਰ ਨ ਕੇ ਲੋਦੁ ਨ ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ।
 ੮॥ ਕਥਿੰਤੁ। ਜੋ ਤੋਭਾ ਜਨਾਇ ਤੋ ਨ ਧਰੇ ਆਗੇ
 ਪਾਇ ਆਰਕ ਪਿਮ ਨੇ ਕਰਤ ਬਾਗੇ ਅਨੁਸਰੇ ਹਾਏ ਖਿਯੋਇ
 ਨਾ ਬਿਚਾਰ ਲਯਾਵੈ ਸੀਯ ਮੇਰੇ ਦਿਗਤਾ ਹੀ ਪਰੀਤ ਕੇ ਮਾਠੇ
 ਹੀ ਪਰੀ ਮਰੇ ਹੈ ਜੋ ਲੋਦੁ ਨ ਆਇ ਸਮੁਹਾਇ ਦੰਦੁ ਬੀਬਾਇ
 ਜੋ ਸੀਭਾ ਤਲ ਰੋਮੇ ਸੋ ਰੋਸੀਭਾ ਤਲ ਰੋਮੇ ਭੋਕੇ ਨੀਕੇ ਮਾਰ ਪਾਛੇ
 ਜਦੋ ਬਿਭੀਖ ਨ ਕੇਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਜਾਨ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹਾਰ ਕਰੇ ਹੈ। ੯॥
 ॥ ਲਛਮੀ ਨੇ ਦੁਹਾ ਕਥਿੰਤੁ। ਬੋਲੈ ਲਛਮੀ ਨ ਯਹਿ ਕੋ ਨ ਰੀਕ
 ਮਾਰੇ ਰਨ ਬਾਤ ਕੇ ਕਹੇ ਤੇ ਨ ਬੋਲੈ ਪੈਉ ਮਾਹੁਗੇ ਸਾਤੋ ਲੋਕ
 ਰਦੈ ਪਤੋਂ ਭੁਮ ਫਟ ਜਾਇ ਗੀਪਤਾ ਲਤ ਬਸੇ ਸੇ ਸੇ ਰਿਸਾਹੁ ਕੇ
 ਮੇਸੇ ਕੋਉ ਚੰਦ ਹੁ ਮਨ ਮੇਨ ਰਚੇਤੁ ਮਭਿਕੁ ਦੀਚ ਦਾਇਰ ਨ ਜਾ
 ਸੇ ਸਮਾਹੁਗੇ ਭਾਜੇ ਕੋਨ ਮਾਰਤੋ ਹੈ ਮੇਕੋਨ ਪਚਾਰਤੋ ਹੈ ਜਾਨਤ
 ਹੋਯਾ ਕੋਗਾਨੁ ਯਹੁ ਕਵੈ ਜਾਹੁਗੇ ॥ ੧੦॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਵੇਯੋ ਕਰ
 ਤ ਵਿਚਾਰ ਇਤਉ ਪਜਤ ਨੁਪਤ ਫੰਗਾ ॥ ਉਤਰਾਵਨ ਸਿਯ ਦਿਗ
 ਗਯੇ ਲੈ ਅਪਨੀ ਤੀਯ ਸਿਗਾ ॥ ੧੧॥ ਮੰਦੇ ਦਰੀਉ ਦਾਚਾ ਸੇ
 ਰਠਾ ॥ ਪਿਯਾਜਿਯ ਅਜਹੁ ਵਿਚਾਰ ਮਮਸੀ ਅਮੀਗਨ ਭੇ
 ਦਨਹਿ ॥ ਪਾਇ ਜੇਵਰੀ ਨਿਕਾਰਾ ਪਸੀਭੁ ਪਕਛੁ ਸੇਖ ਕਰਾ ॥ ੧੨॥
 ॥ ਨਾਵਨ ਦਾਚਾ ਕਥਿੰਤੁ ॥ ਜੋ ਸੇਕ ਸਿਕਾਰ ਲੈ ਲੈ ਹੋਯਾ
 ਬਿਬੇਕ ਮੇਹ ਜੈ ਸੇਦਿ ਨਦੀ ਪਤਿ ਕੇ ਆਗੇ ਤਮ ਜਾਂ ਮਨੀ ਯਨ ਕਸੂ
 ਤਾ ਕੀ ਦੇਹ ਦਾ ਮਨੀ ਦਮਕ ਆਗੇ ਤੁੰਡੇ ਲਾਗੇ ਮੇ ਸੀਕਰੇ ਬਦਤ

੧੫੦
੧੦

ਕੀਕਾਮਨੀ। ਮਿਹੁਮਦਕੀਕਮਕਪੁਰਬਾਸਤੇਰੇਤਨਚੇਅਸੇ
ਚਬੇਲੀਦੁਤੇਪੈਨਬਾਸਭਾਮਨੀ। ਜੈਸੀਸੀਅਚਿਰਤੇਬੁਕੇਰਾ
ਏਮਾਰਤਕੀਸੇਈਤੀਨਲੇਕਛੁਟੈਸੇਰਤਕੀਗਾਮਨੀ॥੧੩॥
ਕਬਿੰਤੁ। ਤੁਜੇਗਰਬਾਤਸੁਨਬਾਵਰੀਸਦਚੀਨਬਿਜਲ
ਕੀਕੇਅੰਗਨਤੇਮੇਰੇਘਟਗਾਤਹੈ॥ ਜੈਲੋਸਸਿਪੁਰਨਪੁਰਾਸ
ਜੇਤਨਪਾਦੀਦਿਸਤੋਲੋਨਾਇਤੁਮਸੀਤਰੋਯਾਇਤਰਾਤਹੈ॥
ਜੈਸੇਕੂਜਥੇਤਕੀਗੁਲਾਬਮਾਲਦੇਖੇਬਨਬਾਸਬਿਨਾਅਕ
ਫਲਫੁਲੇਨਸਮਾਤਹੈ॥ ਤੈਸੇਤੇਰੇਜੀਯਰੂਪਕੇਅਡੰਬਰਹੈ
ਗੁਰੀਪੈਨਕੀਬਰਪਟੈਬਰਬਰਾਬਰਬਕਾਤਹੈ॥੧੪॥ ਮਦਿ
ਦੇਦਰੀਚਿਦਾਚੁਕਬਿੰਤੁ। ਮੈਸੇਰੂਪਭੁਯੋਤੋਕਹਾਏਗਾ
ਯੋਪਾਨਨਾਬਮਾਗੇਤੇਨਾਇਹਾਬਮੇਲਹੂੰਨਪਾਈਏ॥ ਮੈ
ਸੇਚਿਤ੍ਰਪੁਤਰੀਬਨਾਇਕਾਹੁੰਦੀਨੀਹਾਬਤਾਕਦੇਖਮੁਢਾ
ਨਚਿਤ੍ਰਕੋਚਲਾਈਏ॥ ਰੇਵਾਸਰਸ੍ਵਤੀਗੀਗਾਗੇਮਤੀਜੋਜਮੁਨਾ
ਥੇਨਾਇਕੇਤਰੀਗਨਮੇਪਾਪਕੋਗਵਾਈਏ॥ ਕਿਧੋਆਪਬੁਝਜੋ
ਜੈਕੋਲੋਸਮੰਝਯੋਪਯਕਾਦੁਕੇਤੇਢੇਟਲੈਕੇਰੁਖਚਦਜਾਈਏ॥
੧੫॥ ਰਾਵਨੇਦਚੁਸੇਰਠਾ॥ ਯਾਹਿਬਕਬਾਦਨਨਾਭਿੰ
ਡਤਬਚਨਨਿਸੰਕਮਮਾ॥ ਜਉਬਿਧਨਉਨਹਾਰਅਹਮੁਖਗ
ਨਦੁਇਕਹਤਾ॥੧੬॥ ਮਦੇਦਰੀਚਿਦਾਚੁਦੇਹਠਾ॥ ਸੁਨ
ਰਾਜਤੇਸੇਕਹੋਜੋਉਪਜੀਮਨਮਾਹਿ॥ ਤਜੇਕਪਟਸੁਖਪਾਈ
ਏਭਜੇਗਾਮਦੁਖਜਾਹਿ॥੧੭॥ ਕਬਿੰਤੁ। ਯਾਨਪੁਰਹੁਤ
ਸੇਈਫਲਮੇਸਪੁਤਸੇਈਲਾਖਕਾਮਛਾਡਕੇਜੁਕਰੈਏਕਕਾ
ਮਕਾ॥ ਪੀਡਿਤਪਬੀਨਸੇਈਪ੍ਰੇਮਜਲਮੀਨਸੇਈਅੰਗਪੇਕ
ਦੇਆਪਕਹੈਹਰਿਨਾਮ॥ ਲਾਜਕੇਜਹਾਜਸੇਈਆਜਕਦਿ
ਰਾਜਜੋਈਲੋਕਾਸਿਰਫ ਜੋਸੇਈਕੇਚੁਭਰੇਹਾਮਕੇ॥ ਰਾਮਕ

ਜਦ੍ਰੁਸ

ਵਿਰਾਜਸੇਈ ਰਾਜਕੋਸਮਜਸੇਈ ਮਹਾਰਾਜਸੇਈ ਜੇਈ ॥ ੧੫ ॥
 ਜੈਗਾਜਾਰਾਮਕੋ ॥ ੧੮ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਸੁਨੀਏ ਪਰਾਨਗੁਸੀ
 ਏਭਗਤਿਗਾਨ ਸੁਤੇਬਡੇਈ ਜਾਨ ਅਭਮਾਨ ਪਛਾਰੀ
 ਏ ॥ ਜੇਈਹੈ ਸੁਜਾਨਾ ਜਿਨਜਾਨ ਜੋਭਗਵਾਨ ਪਭੁਛਭੁਕੈ ॥
 ਸਾਧਨਕੋਸਾਧੁ ਅੰਕਭਰੀਏ ॥ ਐਸੀਜਬਹੋਇਤਬਜੀਤਤੁਲੈ
 ਜਯੈਗੋਇ ਅੰਰਜਨਹੋਇਤੋਏਕਕਾਮਕਰੀਏ ॥ ਜੋਲੋਜਗ
 ਜੀਜੈਤੋਲੋਭਲੋਜਸੁਲੀਜੈਦਾਨਦੀਜੈਮਾਨਦੀਜੈਹਸਦੀਜੈ
 ਪਾਇਪਰੀਏ ॥ ੧੯ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਜਾਨਕੀਦੈਅਧਨਾ
 ਲੋਰਾਮਹਿਜਾਮਹਿਤੋਨਰਤੀਸੁਖਛੀਜੈ ॥ ਦੇਸਬਸਿਨਹਿ
 ਲੋਕਸੈਦੁਖਜੀਨਪਸੈਪਿਯਯੋਜਗਜੀਸੈ ॥ ਜੋਧਹਿਬ
 ਤਰਚੈਤੋਭਲੀਨਭਚੈਤੋਭਲੀਬਿਨਤੀਸੁਨਲੀਜੈ ॥ ਬ੍ਰਿਚਕ
 ਮਨਨੇਹਨਹੀਤਬਰਚਕਹੂੰਪਰਪ੍ਰਿਭੁਨਕੀਜੈ ॥ ੨੦ ॥ ਰਵ
 ਨੇਵਾਚੁਾਦੋਹਰਾ ॥ ਬਹੁਕਾਈਸਰਬਰਕਰੇਤਬਲੈਸਰ
 ਬੈਨਾਲਗਤਚਟਕਸੀਦੇਖਿਏਬਹੁਰਕਰੇਜਲਸੈ ॥ ੨੧ ॥
 ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਉਚੇਕਹਟੇਰਟੇਰਪਰਪਚਨਸੈਘੋਰਘੋਰਹੁ
 ਜੋਸਾਵਧਾਨਏਕਛਲਕੋਕਰੋਹੋ ॥ ਰਾਮਲੋਛਸਨਕੋਬਨਇ
 ਮਾਥੇਲਾਇਮਨਕਯੋਸਿਵਐਸੋਧਾਨਹੋਹੁਨਧਰੋਹੋ ॥ ਉ
 ਤਲਮੁਕਟਕੀਚਟਕਦੀਨੀਰੀਦਨਮੇਨੈਕਹੂੰਨਰੀਝਕਹੂੰ
 ਇਨਪਰੋਹੋ ॥ ਲੋਛਮੋਨਤਉਬਿਪਰੀਤਬਡੀਮੋਕੋਹੋਇ
 ਰਾਵਨਤੋਹੋਤੁਤਾਤੁਤਨਫੋਰੋਹੋ ॥ ੨੨ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥
 ਛੋਟੀਛੋਟੀਜਟਾਮੁੰਡਮੋਤੀਮਾਲਕੀਝੰਡਕਹੂੰਕਹੂੰਛਿਟਕੀਝ
 ਨਇਲੋਹੁਕੀਕਨੀ ॥ ਤਿਹੀਛਿਨਛਬਿਕੇਤਰੀਗਬਡੇਰਾਮਕੀ
 ਮਨੇਨੀਲਮਦਿਪਰਫਟਮਦਿਸੀਠਨੀ ॥ ਕਿਧੈਨੀਲਕਮਦ
 ਮੇਅਮਲਬਿਗਾਜਮਾਨਲਾਲਨਕੀਪਾਂਤਿਕਾਮਕਰੀਗਰ

੧੫੨
੧੦੧

ਏਖਨੀ॥ ਏਤਅਪਰਾਧਪਰਨੈਕਰੀਸੁਪਾਇਪਰਤੋਤੀਨਲੇ
ਕਮਾਹਿਬਾਤਯਾਹੀਕੀਬਨੀ॥ ੨੩॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਏ
ਰਨਬਿਸਾਲਮਾਨੈਰੂਹੈਭਿੰਗਮਾਲਕਹੈਰਾਵਨਕਰਾਲ
ਆਜਨਾਨਕੀਹਰਤਹੈ॥ ਜਾਕੀਛਬਛੁਟੇਦੁਤਿਦਾਮਨੀਸ
ਕੋਧਜਾਤਤਾਕੀਰੂਪਜੇਤਮੈਪਤੀਗੋਸੇਜਰਤਹੈ॥ ਗੋਤਮ
ਕੋਸੁਪਆਨਆਜਹੀਜਰਾਵੈਮੋਹਿਦੇਹਹੂਕੇਗਏਮਨਸ
ਰਜਧਰਤਹੈ॥ ਰਾਮਕਵਿਯਾਤੇਕਛਪਾਪਨਕੋਲੇਖੇਜ
ਤੇਪਾਪਯੋਕਹਤਏਸੇਪਾਪੀਤੇਰੁਰਤਹੈ॥ ੨੪॥ ਕ
ਬਿੱਤੁ॥ ਮੇਸੀਛਾਤਕੀਨੇਛਲੁਕੇਵਲਪ੍ਰਚਬਲਗਾਮ
ਨਸੀਭਾਰੇਪਲਜੁਖਹੀਕੀਹਾਨਿਏਜੈਸੇਏਕਰੇਗਮੇਤਿਦੇ
ਬਸੀਨਪਾਤੋਜੇਗਮਾਰੈਲਰੇਸ਼ੋਗਨਮੈਕਾਕੀਤਬਕਾਨਹੈ॥
ਰਾਮਕਵਿਜਦਪਿਜਾਨਕੀਪਤਿਆਏਪਰਤਉਮਨਪਾ
ਪਨਕੀਮਿਟੈਨਕੁਬਾਨਹੈ॥ ਜੈਸੇਤੀਨਲੇਕਨਕੋਜਾਤਤਮ
ਉਈਲੇਰਕੋਨਹਾਨਸੁਰਕੀਉਲੁਕੋਜੋਨਜਾਨਹੈ॥ ੨੫॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ਦੰਦਗੀਬਜਾਇਫੋਲਤਾਲਕਰਨਾਇਬ
ਤੋਉਧਾਮਮਚਾਇਛਲਕੀਨੇਡੀਮਡਾਮਕੇ॥ ਬਾਰਨਬਨਾ
ਇਆਗੋਕੋਤਸੁਰਲਾਇਖੁਖਧੂਰਲਪਟਾਇਮਾਨੇਜੀਤੇ
ਰਵਧਾਮਕੇ॥ ਧੁਜਾਫਹਰਾਇਛਤਰੇਰਸੁਦੁਹਾਇਬਾਗੇ
ਰਨਬਨਾਇਯੋਚਲਾਏਦਾਮਚਾਮਕੇ॥ ਰੋਇਬਿਕਰਾਲਪਿ
ਗਕਾਲਕਹਾਲਾਈਫੀਲਜਾਨਕੀਜੁਮੇਸੇਹਾਲਦੇਖੇਤੁਬ
ਰਾਮਕੇ॥ ੨੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਰਾਮਹੋਸੁਲਛਮਸੇਸਿਧ
ਛੇਵੇਵਧਾਮਮੇਰੀਏਸਰਨਅਬਹੈਨਆਸਆਨਕੀ॥ ਤਾਂਤੇ
ਛੇਲੇਸੀਗਹੈਅਨੰਗਤੇਬਚਾਇਲੀਜੈਫੀਗਜਮੇਸਮੁਖੀਮ
ਤਾਰੁਬਾਤਮਾਨਕੀ॥ ਤਾਹੀਛਿਨਦੇਖਛੁਟਿਨੈਨਰਹੇਸੀ

ਵਬਿਫੁਟਰਲੀਛਾਤੀਜੇਮੇਸਰੀਚਪਾਤਭਾਨਕੀ॥ ਰੇਈਬਿ॥ ੧੫੩
 ਕਰਾਲਧਿਗਕਾਲਕਹਾਯਾਈਫੀਲਕੋਨਏਰਾਮਚੰਦ੍ਰਕੋਨ॥ ੧੫੪
 ਏਜਾਨਕੀ॥ ੨੧॥ ਸੀਤਉਦਾਚੁ॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਹਾਇਹਾਇ
 ਰਾਮਲਛਮਨਜਗਨਾਥਪੁਤ੍ਰਹਾਇਕੰਤਪੁਰਨਅਨੰਤਹੇਕ
 ਹਾਵਤੇ॥ ਆਨਦਾਰੇਨਾਰਦਬਿਰੰਚਸਿਵੈਸਸਸਿਬੇਦਤੁਮ
 ਕੋਨਿਤਨੇਤਕਰਗਾਵਤੇ॥ ਸਿੰਧਸੁਰਗਜਾਗਰਾਗਲੇਕਲੇ
 ਕਨਕੇਮੇਰੇਆਗੇਨਾਥਤੇਰੀਪਨਹੀਉਠਵਤੇ॥ ਭੂਪਦੇਸਦੇ
 ਸਨਕੇਬਾਲਕਨਰੇਸਨਕੇਸਭਾਮੇਪਵੇਸਕਰਬੈਠਨੇਪਾਦ
 ਤੇ॥ ੨੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਰਾਮਪ੍ਰਾਨਨਾਥਕਾਮਕੇਲਏਕ
 ਸਾਥਤੁਮਮੇਰੇਈਅਧਰਕੇਸੁਧਾਅਘਾਇਪੀਵਤੇ॥ ਤੁਕੇ
 ਪਾਛੇਮੇਹੁਕੋਪਿਵਾਇਕੋਪਿਯੁਖਪਾਨਦੇਉਤਨਭੇਦਹੁਨਪੇ
 ਮਤੇਰੀਸੀਵਤੇ॥ ਅੰਰਜਕਦਚਕਹੇਤੇਰੇਈਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚੇ
 ਤਤੇਪਾਨਕਰਕੇਜਿਦਾਇਕੋਨਜੀਵਤੇ॥ ਆਜਬੈਰੀਕਲ
 ਸੀਯਾਇਕੋਦਿਖਵੇਤ੍ਰਾਸਾਸਹੀਜੁਰਾਮਕੀਸੁਦੇਖੇਕਟੀ
 ਗੀਵਤੇ॥ ੨੩॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਬੈਠਪਰਜੀਕਭਰਅਕਿਮ
 ਸੋਕਹੀਬਾਤਸੀਤਾਮੇਨੂੰਪਾਨਹੁਕੇਪਾਨਮੇਬਸਾਈਹੈ॥ ਸੁਤੇ
 ਮੇਰੇਭਲੇਈਮਨਾਵਤੁਹੇਜਾਨੀਅਬਤਾਤੇਬਨਲਜਾਇਪਰ
 ਤੀਤਿਉਪਜਾਈਹੈ॥ ਕਪਟਕੀਥਾਤੇਭਈਨਿਪਟਪ੍ਰਗਟੀਯ
 ਜੀਅਮੇਜੁਹੇਤੀਸੀਗਕਦੇਨਲਾਈਹੈ॥ ਗਵਰੀਤੇਮੈਸੀਰ
 ਤਿਬਾਤਕਰੋਬਾਵਗੀਸੀਕਹੋਬਲਜਾਉਪਾਛੇਕੋਨਕੋਜਿਵਈ
 ਹੈ॥ ੨੪॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਨੀਲਨਲਅੰਗਦਤੇਆਏਈਅ
 ਨਿਵਘਨਕਾਨੂੰਨਿਵਾਰੇਤੁਮਕੋਨਭਾਤਿਲਰੇਹੈ॥ ਕਿਧੇਮੈ
 ਬਿਰਹਤੇਪੈਰਖਪੁਰਾਨੇਸਭਾਕਿਧੈਲੰਕਪਤੀਕੇਕੁਪੇਚਮਾਝ
 ਪਰੇਹੈ॥ ਕਿਧੇਹਨੂੰਮਾਨਜਾਇਕਹੇਮੇਰੇਲਟੇਅੰਗਤਿਨ

੧੫੪
੧੫

ਸੋ ਅਲਿਗਨ ਤੇ ਦੇਤ ਪਿਯਰੇ ਹੋ ॥ ਏ ਕਬਾਰਨਾ ਬਾਅਜ
ਨਕੀ ਅਨਾਬਕਰੀ ਕਾਹੀ ਨਭ ਬੁਧੀ ਰਬ ਭੇਦੋ ਉਬਰੇ ਹੋ ॥
੩੧॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਧੰਰਖਾਤਿ ਹਾਰੇਤ ਬਜਾਨਤੀ ਹੋ ਮਹਾ
ਜਮੇਹਿ ਪਰਛਾਡ ਕੇ ਅਕੇਲੇ ਬਨ ਆਵਤੇ ॥ ਦੂਜੇ ਸੁਪਨ
ਖਾਬਨ ਆਇ ਕੈ ਰਿਸ਼ਾਇ ਰਹੀ ਸਹੀ ਬਲਜਾਨਤੀ ਹੋ ਬਤ
ਨਲਗਾਵਤੇ ॥ ਕਹਾਂ ਕਹੋ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਪਰੀਨਾ ਰੀਰਾ ਮਚੰਦ
ਸੀਲ ਹੋ ਮੁਦੇਖ ਲੋਗ ਮਾਨੇ ਭਗਾਵਤੇ ॥ ਰਨਹੀ ਮੇਰੇ
ਜੋ ਹੋ ਭੀ ਕਹੋ ਮੇਰੇ ਸੋਹ ਸੋਹਿ ਛਾਡ ਕੇ ਸੇਸੁ ਰੇਲ ਕਜਾਨ ਪ
ਵਤੇ ॥ ੩੨॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਪੁਨਾਬੁ ਸੁਰਨਾ ਬਬੁ ਮੇ
ਰੀ ਗਾਬ ਰਹੀ ਸੀ ਅਛਾਡ ਸਿਗਾ ਮੇਸੇ ਕੈਨ ਭਾਖ ਬੀ ਸੋ ਲੋਕ
ਜੋ ਰਫੇ ਜਗਾਇ ਤਨ ਛਾਡ ਕੇ ਰੋਲੇ ਪਤਿਥਤ ਮੇਰੇ ਜੈ ਸੋ ਤੇ ਸੋ
ਰਾਖ ਬੀ ॥ ਸੀਲ ਤੇ ਸਿਧਾ ਕੇਤ ਬੁਸਿਰਨ ਸਿਧਾ ਰੀਜ ਬਤ ਉ
ਛੁਟੇ ਅਜਹੂ ਛੁਟੇ ਯੇ ਪਟਲਾਖ ਬੀ ॥ ਜੈ ਸੀ ਅਦਹੁ ਤੀ ਤੇ
ਅਤਿ ਨਨਿਬਾ ਹੀ ਰਾਮ ਤਉ ਪਰਗਵਨ ਕੀ ਅਪਦਾ ਮੇਨਾਖ
ਬੀ ॥ ੩੩॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਅਰੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਪਿਗ ਪੋਰਖ ਪੁ
ਨਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇਤ ਬਗਾਉ ਤੇ ਜਗਾਇ ਰਿਹੈ ॥ ਕਿਧੋ ਸਿ
ਧੁ ਬੁਝੇ ਕਿਧੋ ਬੁਝੇ ਭੁਝੇ ਕਿਧੋ ਅਧੁ ਕਿਧੋ ਕਾਹੁ ਅਪਦਾ ਤੇ
ਬੇਰ ਬਲਖਾਯੇ ॥ ਦੇਖੋ ਮਿਲ ਬਾਨ ਰਾਮ ਨਿਤ ਏ ਕਮਰਿਕ
ਰਮਾ ਭੁਕੇ ਬਜਾਇ ਰਾਮ ਰਨ ਮੇ ਪਠਾਯੇ ॥ ਲੋਹ ਅਚਲਾ
ਕੰਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ॥ ਆਗੈ ਅੰਰ ਕਾਲ ਕੇ ਬਟ ਯਲੇ ਗਕਾ ਕੇ ਕਾਮ
ਆਯੇ ॥ ੩੪॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਗਵਨ ਕੇ ਮਾਰ ਕੈਨ ਲਜਾ
ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਫੈਲਾਵ ਮਨ ਚੋਰ ਲੈ ਕੈਲਾਗੇ ਨ ਸੁਹਾਵਨੇ ॥ ਕੇਸ
ਕੇ ਫੇਰ ਮੇਨਾ ਵੀ ਦੁਖ ਪਾਇ ਨ ਕੀਤਾ ਹੀ ਛਿਨ ਨੈਨ ਕੀਜਾ ਕਿ
ਯੇ ਨ ਬਛਾਵਨੇ ॥ ਅਹੁਤੀ ਮੇਸੇ ॥

ਸੋਤੋ ਸਰੁ ਹੀ ਕਉ ਲਾਯੋ ਨ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੇਖੋ ਮਾਝ ਪਾਵੇ ॥
 ਮਨੋ ਰਬ ਕੀ ਨਾਉ ਬੁਝੀ ਗਾਮ ਕਉ ॥ ਐਸੀ ਅਲਾਹੀ ਦੁਖ
 ਵਨੇ ॥ ੩੫ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਏਕ ਮਕਰ ਪਤਿ ਬਤਤੇ
 ਰੋਡ ਰੋਡਾ ਰੀਗਾਮ ਤਨ ਦੇਖੋ ਕੈਸੇ ॥ ਗਾ ਕੋ ਦਿਪਾਈਏ ॥
 ਮਾਝੀ ਨ ਦੇਹ ਪੈ ਠੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥ ਸਰ ਕੇ ਚੁਕੇ ਪਾਛੇ ॥
 ਧਰਮੁ ਪਾਈਏ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਿਰ ਕਮਲੈ ਅੰਕ ਪਰ ਜਿ ਕਰਾਖ
 ਤਾ ਹੀ ਸੇ ਲਗਾਇਯਾ ਨ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਬਾਝਾਈਏ ॥ ਬਿਰਹ ਬਿ
 ਰਸਾ ਪਦੇ ਹਨੇ ਹੋਡੇ ਰੀਬਾ ਪਹੁੰਚੀ ॥ ਬਨਾਇ ਜਾਇ ਰਾਮ ਸਿ
 ਮਿਲਾਈਏ ॥ ੩੬ ॥ ਐਹੋ ਏਹੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਹਿ ਗੇਵਰੇ ॥
 ਜਾਨ ਛੁਟਤ ਪ੍ਰਾਨ ਮਰਦੇ ਵਡੇ ਛਾਈਏ ॥ ਯਹੈ ਏਕ ਰਾ
 ਵਨ ਕੋ ਭਯੋ ਪਕਾਰ ਮੋਕਰਾ ਅਕਸਾ ਕੋ ਲੋਗ ਰਾਮ ਸਿੰਗ
 ਗਾਈਏ ॥ ਜੋ ਤੋ ਕਛੁ ਛੋਲੈ ਤੋ ਕੁੰਬ ਸਮੇਤ ਦਸ ਕਪਦਿ
 ਨ ਬੇਰੇਈ ਮੇਯਾ ਕੋ ਛੁਪਾਈਏ ॥ ਬਾਤ ਹੋਨਿ ਦਾਨ ਕੀ ਯੋਰ
 ਏਕ ਹੋ ਜਾਨ ਕੀ ਤੋ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਪਾਸਾ ਬਾਪਨ ਬਚਾਈਏ
 ॥ ੩੭ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਯਹੈ ਜੀਵਿ ਰਕ ਹੋ ਜਨ ਕੀ ਪੁਕਾਰ
 ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ॥ ਆਜ ਰਾਮੀ ਲਪਟਾਹਿਗੇ ॥ ਅੰਗ
 ਤੇ ਅਭਾਗ ਮੇਰੇ ਸੁਭੈ ॥ ਅਗਾ ਅਸੁ ਜਗਾਮਚਿ ਦਾ ਅੰਗ ਕੋ ਸ
 ਦਾਈ ਪਛਤਾਹਿਗੇ ॥ ਦੇਵਨ ਬਿਛੋਰੇ ਤੇ ਮਾਯਾ ਕੇ ਬਨਾ
 ਏ ਮਰਸੀ ਯਕੋ ਛੁਟੇ ਤੇ ਤੀਨੋ ਏਕ ਰਜਾਹੁਗੇ ॥ ਬਿਲੇਤ ਬਲੇ
 ਪਰੈ ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਜੇ ਕੈ ਅੰਕਰਾ ਮੈ ਸੇਰਾ ਵਨ ਕੇ ਹਾਥ ਨ ਸਮ
 ਹਿਗੇ ॥ ੩੮ ॥ ਦੇਵ ਉਟਚਾ ਬੋਲੁ ॥ ਰਹੀ ਪੈ ਤੇ ਸੀਰੀ
 ਅਨੰਗ ਕੋ ਪਸੀਨਾ ਤਿਹ ਪਰਖ ਨ ਤਪੈ ਤੀਨੋ ਕੋ ਕੇਦਰੈ ॥
 ਲੀਕ ਪਤਿ ਰੰਚ ਕਪ ॥ ਵਨ ਛੁਕੀ ਦੇਹ ਛੁਟ ਜਾਤੁ ਬਰਾ
 ਮਕੋ ਪਕੇ ਸਹੈ ॥ ੩੯ ॥ ਏਹੋ ਏਹੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇ

ਗਮਚੰਦਬਾਨਅਬਯਾਹੀਕਿਸਿਰੋਗਹੈ॥ਕੇਹਰਕੇਅਰੇ
 ਜੇਕੁਰੰਗਤੈਸੇਰਾਵਨਪੇਜੋਲੋਜੀਵਤੋਲੋਏਪੁਕਰਬਤ
 ਕੋਕਹੈ॥੩੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸੀਤਾਬਡੀਅਜਾਨਸਬੈ
 ਦੇਵਮਿਲਯੋਕਹੈ॥ਅਬਲੋਜਾਤੇਪਾਨਜੋਹਮਬੀਚਨਾ
 ਵਤੇ॥੪੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਹਮਨਹਿਸਕੈਸੀਭਾਰਗਵ
 ਨਕੇਛੁਲਬਲਪਬਲਾ॥ਸੀਤਾਗਜਕੁਮਾਰਰਾਮਪੇਮ
 ਜੀਵਤਬਚੈ॥੪੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸੁਨਸੀਯਬਚਨਪ
 ਤੀਤਸਮਝਾਵਤਸਬਦੇਵਤਾ॥ਯਹਗਵਨਕੀਰੀਤਿਛੁ
 ਲਕੀਨੋਅਰਕਬੋਗੋ॥੪੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਪੋਰਖਰਾ
 ਅਠੰਗਕੰਨਕੀਟਗਵਨਕੁਮਤਿਪਸੈਸੋਗੁਰੁਰੁਜੀਗ
 ਕੋਪਕਰਤੁਲਜਾਮਰੈ॥੪੩॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਸੀਤਚੋ
 ਬਚਨਸੇਵਗਏਲੋਕਲੋਕਦੇਵਾਇਕੋਅਸੋਕਬਨਸੋ
 ਕਕੀਨਿਵਾਰਕੈ॥ਜਾਨਕੀਕੇਆਪਦਾਕੇਪੁਜਐਸੇਭ
 ਗੋਜੈਸੇਗੀਗਕਉਨਾਇਤਾਕੋਪਾਪਜਾਇਭਾਰਕੈ॥ਸੀਸ
 ਤੋਗਏਅਕਸਰਾਵਨਨਿਰਾਸਏਕੈਚਿਪਜੇਰੁਖਛੁਖਨਕੋ
 ਮੁੰਡਮਾਠਮਾਠਕੈ॥ਗਮਕਵਿਚਾਰਚਰੇਬਾਰਨਕੋਚਲੇਕੈ
 ਜਿਜੈਸੋਗਮਬਿਮੁਖਚਲੇਪੈਜਨਮੁਹਾਰਕੈ॥੪੪॥ ਰਾ
 ਵਨੋਵਾਰਾ॥ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਅਯੋਗਦਲਿਕਪਤਿਪਾਇਦੁਖ
 ਪਾਪਮਤਿਆਪਨੋਸੋਕੀਨੋਅਤਿਬੈਯੋਮੁਰਝਾਇਕੈ॥ਮਨੋ
 ਕੀਏਸਬੈਲੋਗਜੀਯਮੇਬਢਾਯੋਸੋਗਲਾਗਤਨਹਾਬਸਿ
 ਲਾਗਯੋਹੋਉਪਾਇਕੈ॥ਕਾਲਪੁਰਜੇਈਦਸਾਲਸੇਵੈਆ
 ਗੋਲੋਕਪਲਦੇਬੋਗਮਬੈਰਾਮੇਸੋਕੀਚਿਹੋਬਜਾਇਕੈ॥ਕੈ
 ਸੀਦੈਦਈਠਕੁਗਈਦੈਪੈਨਈਜਾਨਕੀਨਲਹੀਗਈਗਾਥੀ
 ਵਨਬਚਾਇਕੈ॥੪੫॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਚੌਰਮੁਖਦੋਰੋ

ਬਾਕਪੜੈਜਿਨਏਕੈਆਕਦੁਰਦੁਰਸੁੰਕਜਹਆਯੋਕੋਨ
ਕਾਜਕੋਏਖਜੇਬਾਕਪਤਿਕੋਯੋਲਿਕਪਤਿਮੁੜਮਤਿਜ
ਨਤਹੈਜੀਮੇਸੁਰਪਤਿਕੇਸਮਾਜਕੋਠੋਕੋਜਿਨਬੀਨਸੁਸ
ਨਰਦਪਬੀਨਅਰਜੀਨਰੁਰਤੇਗੋਇਦੁਰਾਹਤੇਨਲਾਜ
ਰਾਟਰਾਟਦੇਵਨਸੇਕਪੈਦਵਾਨਆਜਜਾਨਕੀਬਚਨਅ
ਨਲਾਜਲੇਲਿਕਰਾਜਕੋ॥੪੬॥ ਸੀਤਉਦਾਚੁਕਬਿੰਤੁ
॥ਰਾਵਨਕੀਐਸੀਗਾਤਿਸੀਤਾਆਪਨੀਬਿਪਤਕਹੀ
ਸਬਾਤਿਜਟੀਐਸਰਮਾਬੁਲਾਇਕੋਏਖੋਇਨਪਾਪੀਮੇਸੇ
ਕੈਸੇਛੁਲਕੀਨੇਜੋਨਦੇਵਬਾਨੀਹੋਤੀਪਾਨਦੇਤਹੋਉਡਾਇ
ਕੋਬੋਲੀਦੋਉਯਾਂਕੇਪਰਪਚੋਕੋਨਅਤਿਰਾਨੀਆਗੇਉ
ਕਰੈਗੋਤੋਸੋਕਯੋਸਮਸੁਆਇਕੋ॥ਸਾਵਧਾਨਹੁਜੇਯਾਕੀ
ਬਾਤਨਪਤੀਜੋਜਿਨਰਾਮਆਜਕਾਲਾਹਿਰਾਤਪਚ
ਇਕੋ॥੪੭॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਆਯੋਰਾਮਨਿਕਟਬਿਕਟਕਿ
ਲਕਾਰੇਕਪਿਸਬੈਰੰਗਰੰਗਭੀਰਧੁਜਾਫਹਰਾਤੁਹੀਸੀਖ
ਨਕੀਘੋਰਸੁਨਮੇਰਪਿਕਨਚਤਹੋਮਾਨੇਮੇਘਸੇਫੁਤੋਰ
ਚਨਸਿਰਾਤੁਹੀਸੁਰਨਾਸੁਰੈਅਪਾਰਫੁਲੇਦੁਮਲਤਾਡਾ
ਮਾਨੇਫੁਲਫੁਲਗਿਰਪੇਮੇਸੇਚੁਚਾਤਹੋਬਾਜੀਹਿਨਨਾਤੁ
ਰੇਹਾਬੀਸੁਨਨਾਤੁਸੀਯਰਾਵਨਸੇਪਾਪਨਕੇਐਸੇਘਰ
ਤਹੋ॥੪੮॥ ਤਿਜਟੀਸੁਸਰਮਾਵਾਚੁਕਬਿੰਤੁ॥
ਰਾਵਨਕੋਮਾਰਪਾਛੇਰਾਜੁਦੈਬਿਭੀਖਨਕੋਮਹਾਰਾਜਰ
ਮਤਬਤੇਗੀਦਿਗਆਇਹੈ॥ਦੂਰਹੁਤੇਤੇਗੀਓਰਦੇਖਮੁਸ
ਕਾਇਤੇਰੇਬਿਰਹਜੁਬਾਰਧਾਇਹੀਏਸੇਲਗਾਇਹੈ॥
ਕਹੈਸਰਮਾਤਿਜਟੀਪਜਾਗੀਸੀਘਤੇਹੀਘਟੀਦਾਸੀਕਹਿ
ਆਪਨੀਜੋਹਮੇਨਬਚਾਇਹੈ॥ਬਾਨਕੇਵਿਡਹਥਲੀਨੇ

੧੫੮ ॥ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਤੇ ਭੰਡੁ ਕਉ ਪਭੁ ਖਮਾਰ ਹਮੇ ਫਾਰ ਖਾਇ ਹੈ ॥ ੪੮ ॥
 ਸੀਤ ਉਦਾਰਾ ਕਥਿਤੁ ॥ ਨੈਕ ਸੀਸ ਖੀਸੁਨੇ ਘਰ ਬਾ
 ਭੁਮੇ ਪਾਨ ਨਸ ਮਾਨ ਰਘੁ ਬੀਰ ਸੇ ਮਿਲਾਇ ਹੈ ॥ ਅੰਗੁ ਮੇ
 ਨ ਪੁਤ ਨੀਕੇ ਪਹਿਚਾਨਤ ਹੈ ਸੰਗੁ ਨੀਤਿ ਹਾਰੀ ਸੇਵਾ ਤਾਹੁ ਪੇ
 ਕ ਗਾਇ ਹੈ ॥ ਜਾਨ ਕੀਤੁ ਹਨੂ ਮਾਨ ਕੇ ਰੋਸੇ ਭੂਲੇ ਜਿਨ ਵਹੈ
 ਫਾਰ ਖਾਇ ਹੈ ॥ ਪਾਨ ਕਰਾ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ਬੀਰ ਰਸ ਮਾਤੇ ਹੈ ਹੈ
 ਲੋਹੁ ਸੋਚੁ ਚਾਤੇ ਹੈ ਹੈ ਕਹਾ ਭਯੋ ਤਾਹਿ ਤੇ ਰੇ ਪਾਇਨ ਲੁਠਾਇ ਹੈ
 ॥ ੫੦ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਦਿਨ ਪਾਇ ਪਰੈ ਕਪਕੇ ਦਲਜੀ
 ਤ ਫਿਰੇ ਕਉ ਆਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਸਿਰ ਦੇ ਸਿਵ ਕੇ ਕਵ
 ਰਾਮ ਨਿਸੰਕਪੈ ਲੋਕ ਦਹਾਵੈ ॥ ਜੀਵਤ ਜਾਇ ਸੁਨੇ ਜਬ ਸ
 ਸੁਸੁਪੁ ਭਬੁ ਕਹਿ ਮੇਹਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਸੀਰ ਪੁਬੀਰ ਕੇ ਪਾਇ
 ਹੋ ਗਹਿ ਸੇਵਿਨ ਮੇਹਿ ਕੋਰੋ ਕਬ ਆਵੈ ॥ ੫੧ ॥ ਸਵੈਯਾ
 ॥ ਜਾਦਿਨ ਆਨ ਮੇਦੇ ਰਿਸੁ ਦਰਿ ਦੀਨ ਹੈ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾ
 ਏ ਪਰੈ ॥ ਮੁਕਤਾ ਖਿਸਮਾਗਤੇ ਤੁਟ ਪਰੈ ਦੇਉ ਨੈਨ ਕੇ ਨੀਰ
 ਸੇਭੁ ਮਿਭਰੈ ॥ ਤਬ ਹੋਹੀ ਬੁਲਾਇ ਸੀਬੋ ਪਕਿਰੋ ਕਉ ਤੋਹਿਗ
 ਹੋਤ ਬਸੀ ਅਮਰੈ ॥ ਇਹ ਭਾਤ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਸੁਖਿਨਾ
 ਰਘੁ ਬੀਰ ਹੋਕੇ ਨਕਰੈ ॥ ੫੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰ
 ਕਮੋਰ ਸਕੈ ਸੀਸ ਪਰਮ ਕੀਸੀਵਾ ॥ ਦੇਵ ਨਾਗ ਨਵ ਬਪੁਲੇ
 ਪੁਨ ਆਯੋ ਦਸਗੀਵਾ ॥ ੫੩ ॥ ਰਾਵਨੇ ਦਾਚੁ ਮੋਰਠਾ ॥
 ਤ੍ਰਿਸਿਯਾਨਿ ਪਟਕੋਰ ਮੇਛਲ ਬਲ ਬਹੁ ਭੋਯੋ ॥ ਨੈਕ ਨੀ
 ਰਖ ਮਮਓਰ ਜਲਤ ਅਗ ਸੀਤ ਲਕਰਹਾ ॥ ੪੪ ॥ ਕਥਿ
 ਤੁ ॥ ਦਿਨ ਹੀਤੇ ਵੇਰਾ ਤੇ ਲੋਚਾਲ ਲੋਕ ਸਾਹੁ ਭੋਜ ਪਾਰ
 ਹੋਇ ਧਰਾਰੇ ਰੋਸਾਹੁ ਸੀ ॥ ਮੇਰੇ ਕੋ ਪਕਿਨਾ ॥ ਸਭੁ ਕੀ
 ਪਿਤੋ ॥ ਰਾਹੁ ਪੈ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥

ਹੋਰੇਜੇਤੁਕਪੈਛੋਤੋਰੇਪਤਿਨਤੋਰਾਮਜੀਥੇਕੀਹੋਜਾਨਬਤ
 ਥਹਸੀ। ਬੋਲੀਜੀਯਸੇਕੋਊਕਪੈਦਸਕੰਧਅੰਧਅਜ
 ਹੀਪਰੀਹੋਮੁੰਡਮਰਬੇਥੀਹਰੁਸੀ॥੫੫॥ ਕਬਿੰਤੁ।
 ਜੋਕਹੋਤੋਮੁੰਡਕਾਟਕਾਖੋਤੋਰੇਪਾਇਤੁਫਤੋਹੀਪਰਵਾਹੋਹ
 ਥੇਹਮੈਉਡਾਇਦੀ। ਅੰਬਜੋਕਹੋਤੋਤੋਰੇਪੈਕੈਸੇਵੇਗਾਫੇਬ
 ਨਜੋਕਹੋਤੋਰੇਪੈਕੈਪਲਕਾਫਸਾਇਦੀ। ਜੋਕਹੋਮਦੇ
 ਰੀਸਮੇਤੁਰਨਵਾਸਤੋਉਦਾਸਪੈਕੈਜੋਕਹੋਤੋਆਜਏਕਦੇਕਹ
 ਟੁਟਾਇਦੀ। ਐਸੀਕਰਬੀਰਰਘੁਬੀਰਤਜਕਯੋਸੀਸ
 ਜਾਹਿਜਾਹਿਜੋਕਹੋਤੋਅਬਹੀਜਗਾਇਦੀ॥੫੬॥ ਸੀ
 ਤਉਦਾਚੁ। ਕਬਿੰਤੁ। ਐਸੇਦੁਖਦੇਤੁਹੋਉਪਾਧਿਹੀਕੋ
 ਹੋਤਹੈਪੈਤਉਸਿਯਦੈਸਰਾਪਪਾਪੀਨਜਰਾਯੋਹੈ। ਸਾਜਦ
 ਲਾਏਮੇਰੇਪਾਨਨਾਥਯਾਹੀਪਰਤਾਤੇਪ੍ਰਭੁਖੇਲਮੇਪੈਜ
 ਤਨਮਿਟਾਯੋਹੈ। ਸੋਈਤੀਯਕੰਨਕਾਮਰਾਮਕਵਿਸਾਚੀਕਹੋ
 ਪਤਿਕੋਮਿਟਾਇਜਸਾਪਨੋਚਲਾਯੋਹੈ। ਰਵਿਕੇਉਦੋਤਅ
 ਕੇਦੇਖਕੈਖਦੀਤਤਨਅੰਧਦਸਕੰਧਮਨਕੰਨਕੇਲੁਤਾਯੋਹੈ
 ॥੫੭॥ ਕਬਿੰਤੁ। ਪਾਪਕੋਮਨੋਰਬਰੇਪਾਪੀਮਨਹੀ
 ਮੈਛਲੇਉਪਰਕਹੋਤੇਲੋਕਬਾਵਰੇਕਹੋਤਹੈ। ਤਿਜਟੀਤਿਦੇ
 ਖਜਾਹਿਬਸਾਪੈਤਕੋਦੇਖਨਹੀਜਤੇਮੇਰੇਪਾਨਨੈਕੁਰੇਖਨ
 ਗਹਤਹੈ। ਰਾਮਭੁਜਦੰਡਪਰਐਸੇਖੰਡਖੰਡਕਰਕੋਟਕਬਾ
 ਹਉਪ੍ਰਲਕਹੋਕੇਦਹੋਤਹੈ। ਜਾਹਿਦਸਕੰਧਬੀਜਲੇਵਨਸੇ
 ਅੰਧਕਹੂੰਪਾਰੇਪੁਜਬੀਜਰੀਕੋਹਾਥਮੇਰਹੋਤਹੈ॥੫੮॥
 ਰਵਨੇਦਾਚੁ। ਕਬਿੰਤੁ। ਐਸੀਸੁਨਗਯੋਲੋਕਨੈਛੁ
 ਨਿਸੀਕਜੈਸੇਰੰਫਮੀਨਫਿਨਨੀਰਅਕੁਲਤਹੈ। ਰਾ
 ਆਯੋਦਇਜੀਤਾਕੀਰਾਧੀਛਾਬਿਮੇਸੇਪਛੁਤਾਇ

੧੫੮
 ੧੦੧

੧੬੦

੧੫

ਭਗ

ਉਤਪਤਿ ਹੈ। ਕਰੋ ਏਕਵੰਤ ਛਲੁ ਦੇਖੋ ਤੇ ਸੀਯ ਕੋ ਬਲੁ ਕੈ ਸੇ
 ਨਮਿ ਲੈ ਗੀ ਸੋ ਸੋ ਐਸੇ ਇਤਹ ਤਹੈ। ਕੀਚਧਨੁ ਦੇ ਕੈ ਮਨਚ
 ਹਤਹੈ ਬੰਚਕ ਜੋ ਐਸੇ ਪਰਪਚਿਨਤੇ ਰਚਨ ਲਜਾਤਹੈ॥੫੯॥
 ॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਮਨਮੋਕਿਯੋ ਕਲਾਪੁ ਰਾਮੁ ਚੰਦ ਬਨੋ ਆ
 ਪੁਲੀਨੇ ਗਥ ਰਾਪ ਮਥੇ ਮੁਕਟ ਬਨਾਇ ਕੋ। ਪੀਰੇ ਪਟਕਟ
 ਸਮੇਲ ਪੇਟ ਕੋ ਨਿਖੰਗ ਕਸ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁੰਦਰ ਅਨੰਗ ਕੋ
 ਲਜਾਇ ਕੋ। ਰਾਵਨ ਕੇ ਮਥੇ ਕਾਟ ਬਾਂਡੁ ਆਪੋ ਆਪ ਕਰਧਾ
 ਚਪਾਚਲੀਨੇ ਕਰ ਲੇਹੁ ਸੋਭਿ ਜਾਇ ਕੋ। ਚਲੋ ਸੀਯ ਤੀਰ
 ਪੁਬੀਰ ਬਨ ਮਾਯਾ ਬਲ ਬੇਖ ਕੋ ਪਤਾ ਪੁਪਾ ਪਰਸੋਨ
 ਆਇ ਕੋ॥੬੦॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਧਯੋ ਚੰਦ ਬਾਰਨ ਬਿਦਰ
 ਨ ਸੀਯੋ ਕਿਸਤ ਪਤਤ ਉਧਾਰਨ ਕੇ ਰੂਪ ਤਨ ਪਾਰ ਕੋ। ਸੇ
 ਵੰਕ ਸਿਖਾਏ ਰਾਮ ਚੰਦ ਆਏ ਜੀਤ ਬਨ ਮੁਰੂਲ ਕਾਏ ਹਾ
 ਬੰਬੈ ਗੀਨਿ ਜਮਾਰ ਕੋ। ਭੇਰੀ ਫੋਲ ਪਟਹ ਨਿਜਾਨ ਸੋ ਸੁਹਾਏ
 ਬੀਰ ਦੰਦ ਭੀ ਬਜਾਏ ਲੋਕ ਰੀਸਤ ਨਿਹਾਰ ਕੋ। ਰਾਵਨ ਕਹ
 ਤ ਬਾਮੀ ਹੈਨ ਮਨ ਕਾ ਮੀ ਅਬ ਜਾਨਤ ਹੋ ਜਾਨ ਕੀ ਲਖੇ ਤੇ ਛੁ
 ਤੇ ਜਾਰ ਕੋ॥੬੧॥ ਪੁਰਿ ਦਾਸੀ ਲੋਗਨ ਉਦਾਚੁ। ਕਬਿੱਤੁ
 ॥ ਕੇਉ ਕ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਸਰੂਪ ਭਏ ਰੂਪ ਲੀਨ ਮਨੋ ਮਨਹ
 ਰੇ ਰੂਪ ਐਸੇ ਰਯੋ ਹੋਰ ਕੋ। ਏਕ ਕਰਧ ਜਾਨ ਭਏ ਮੋਢ ਕੇ ਪਸ
 ਨੋ ਜੋ ਗਏ ਕਲੇਰ ਕਹੈ ਹਮ ਦੇਖੈ ਕਹੂ ਫੇਰ ਕੋ। ਏਕ ਕਹੈ ਤੁਲ
 ਕੀਨੀ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਮ ਚੰਦ ਰਾਵਨ ਸੇ ਪਾਪੀਤੁ ਮਮਾ ਕੋ ਘੇਰ
 ਘੇਰ ਕੋ। ਏਕ ਕਹੈ ਰਾਜ ਕਰੇ ਲੋਕ ਕੋ ਨਿਸਿਕ ਆਜ ਬਗ
 ਰ ਬਜਾਰ ਸਬ ਕਹੈ ਟੇਰ ਟੇਰ ਕੋ॥੬੨॥ ਰਾਵਨੇ ਦਾਚੁ।
 ਕਬਿੱਤੁ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੋ ਲਾਗੇ ਮਨ ਤੇ ਸੋ ਤਾ ਕੋ ਪੁਕਾਰੇ
 ਨ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਦੇਖੈ ਸਿਰਤਾ ਜਤੇ। ਰਾਵਨ ਕਹਤ ਜੇ

ਵੇਪਾਵਤ ਸੁਰੂਪ ਨ ਖਤੇ ਤੇ ਬਡ ਭਾਗੀ ਵੇਰ ਕੀ ਨੇ ਤੇ ਹੀ ਕਾਜ ਤੇ ॥ ੬੩ ॥
 ਹੁਣੇ ਕਨਲਾ ਗਯੋ ਸਤ ਤੇ ਛਡਾਉ ਸੀਯ ਜੇ ਚੁਖ ਗਯਾ ਜੁਪਾਛੇ ॥ ੬੪ ॥
 ਨੀ ਸੁਰ ਰਾਜ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਸੋ ਕ ਬਨ ਰਾਪ ਜੇ ਸੀਲ ਤੇ ਹੀ ਛਿਨ
 ਐਸੀ ਮਨ ਆਈ ਮਨੋ ਉਪ ਜੋ ਪੈਲਾ ਜਤੇ ॥ ੬੫ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥
 ॥ ਰਾਵ ਨ ਕਹਤੁ ਬਾਮੀ ਜੇ ਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਮੀ ਪਹਲੇ ਸੀ ਆਸੇ
 ਤੇ ਸੇ ਕੋ ਨ ਉਮਹੰਤੁ ਪੈ ॥ ਕਹਾ ਗਯਾ ਪਰੀ ਮਤ ਰਾਮੇ ਅਨੁ ਸਰੀ ਜਤੇ
 ਪਰੀ ਪਰੀ ਲਾਜ ਸੀਲ ਚੀਲ ਕੇ ਗੰਗਤੁ ਪੈ ॥ ਅਰ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਤੇ ਪੁ
 ਚੰਡੇ ਪਛੀ ਨ ਹੋਤ ਜਾਇ ਬੁਧ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਅਖੰਡੁ ਲਵਹਤੁ ਪੈ ॥ ਸੋ ਜਾ
 ਨੈ ਪਾਪੀ ਦੇਹ ਰਚੀ ਹੈ ਫਿ ਪਾਕੀ ਜਾਕੇ ਐਸੀ ਇਕ ਜਾਨ ਕੀ ਸੋ ਪਰੇ
 ਰਹਤੁ ਪੈ ॥ ੬੬ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਤੁਊ ਪੈ ਨਤ ਜੀ ਅਸ ਕਾ ਹੋਤੇ ਜੁ
 ਪਰ ਜਗਯੋ ਸੀਯ ਪਾਸ ਹਾਥ ਮੁਡਲਟ ਕਾਇ ਕੇ ॥ ਰਾਵ ਨ ਕੇ ਮੇ
 ਨਾ ਰੇ ਨਾ ਰੇ ਮੇ ਉਤ ਰੇ ਦੇਖੀ ਬੇ ਅਬ ਭਾ ਰੇ ਦੇ ਤੇ ਕੇ ਵਿਖਾਇ
 ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੇ ਅੰਗ ਕਛੁ ਤੇ ਹੀ ਛਿਨ ਐਸੇ ਭਏ ਜਾਤੇ ਕਛੁ ਬੋਲੀ ਨ
 ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ ਰਜਾਇ ਕੇ ॥ ਕਾਮ ਕੀ ਕੁਛ ਰਤੇ ਪਛਾ ਰਖਾਇ ਪਰੀ ਕਹੀ
 ਹਾਕ ਕਹੀ ਬਾਰ ਕਹੀ ਕੁਖ ਨਾਗਿ ਰਾਇ ਕੇ ॥ ੬੭ ॥ ਵਿਜਟੀ ਉਦਰੁ
 ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਉਗੀ ਰੇ ਤੁਭਯੋ ਕਲਪ ਰਿਸੇ ਪਟ ਜਯੋ ਕਪਟ ਕੋ
 ਜਾਨੇ ਜੇ ਸੇ ਨਟ ਕੀ ਦੇਖਾਇ ਬੋ ॥ ਦੂਜੇ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ਕਯੋ ਜਾਨ ਕੀ
 ਜਾਨੀ ਭਈ ਯਹੋ ਏਕ ਓਕ ਪਤਿ ਰੂਪ ਕੇ ਬਨਾਇ ਬੋ ॥ ਤੋ ਚੋਰਾ ਪੈ
 ਟ ਬੋ ਕੋ ਦੇ ਕੇ ਪੈ ਨਟ ਰੇ ਮਨ ਕੇ ਸੇ ਜੇ ਸੇ ਪਾਨ ਬਿਨ ਦੇਹ ਕੇ ਰਲਾਇ
 ਬੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਇ ਤੇ ਤੇ ਭਗ ਕੇ ਸੇ ਪਰੇ ਪਾਇ ਤੇ ਲੋ ਆਇ
 ਵਿਜਟੀ ਕੇ ਬਾਨੇ ਪੈ ਸਿਖਾਇ ਬੋ ॥ ੬੮ ॥ ਰਾਵ ਨੇ ਦਾਹੁ ਕਥਿ
 ਤੁ ॥ ॥ ਤਾ ਹੀ ਛਿਨ ਛਯੋ ਲੇ ਪਲਿ ਕਪਟ ਜੇ ਸੁਸੇ ਕਚਿ ਪਾਇ
 ਨ ਕੇ ਪਤੇ ਖਿਸਾਇ ਭੁਮਿ ਪਾਰੇ ॥ ਯਾ ਹੀ ਪਰ ਪਚੇ ਮੇਰੇ ਰਕਨ
 ਪਾਯੋ ਸੁਖ ਕੰਦਨ ਖੰ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਨਛੇ ਦੀ ਪੈ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜੇ ਲੋ ਜ

੬੨ ਇਸਾਚੇਉ ਨਜੀਤੋਂ ਰਨਰਾਮਚੰਦਤੋਂ ਲੋਮੋਕੇਵੁਭੀਸਦਈਅ
 ਧਿਕਾਰਹੈਅਜੀਤੋਂਸੁਰਰਾਜਤੀਨਲੋਕਕੋਸਮਤਰੂਮੇਰੋਮ
 ਅਜਪਾਤਪਾਤਰੁਰੁਰਹੈ॥੬੩॥ ਵੇਰਤਾ ਵਿਹਬਿਧਿ
 ਰਾਵਨਵਿਤਲਟੇਮੀਚਨਿਪਟਨਿਜਕਾਰਾਉਇਜਟੀਸਰ
 ਮਾਸਹਤਸੁਨਹੁਸੀਯਕੀਬਾਤ॥੬੪॥ ਸੇਕਾ ਕਰਮ
 ਭੇਖਨੀਸੀਸਟਿਹੀਸਿਸਟਤੋਮਹੀਟਿਹੀਰਮਸਕਲਸੁ
 ਰਈਸਤਕੀਤੀਯਐਸੀਦੁਖੀ॥੬੫॥ ਸੀਭੋਵਚਾਕਥਿ
 ਤੁਮਸੀਤਪਛੁਤਾਇਮੁਰਬਾਇਦੁਖਪਾਇਯਿਰੁਹੈਹਾਇ
 ਹਾਇਸੀਲਲਾਜਧਨਗਯੋਹੋਕੰਟਕਬਨਾਥੇਖਰਮਹ
 ਕਾਯੋਪਾਪੀਮੇਰੋਮਨਧੁਆਕਸੋਧੋਲਹਫੁਯੋਹੋਸੀਨ
 ਆਜਤ੍ਰਿਜਟੀਤੁਰਤਿਮੇਸੋਕਹੈਤੋਰੋਆਜਹੀਸਿਕਹੈਕਲਿ
 ਕੰਝੀਨਬੁਯੋਹੋਦੇਖੇਦੇਖੇਯਹੀਮੇਰੋਮਨਕਵਿਹਾਈਮਈ
 ਫੁੱਪਾਪੀਸੋਤੋਪਾਪੀਮਿਲਬੇਕੋਭਯੋਹੋ॥੬੬॥ ਕਥਿਤੁ
 ਹਾਇਰਚਹਾਸੁਰੇਸਚੰਡਕਥਾਨੇਸਸੇਸਕਦਿਨੇਸਦੇਹਾ
 ਬਲਗਤਗਿਲਾਨਕੀਬੋਰੋਅਪਰਾਧਇਕੀਨੇਦੁਖਦੀਸੇ
 ਮਹੀਬੇਖਦੇਖਤੁਲੀਤਉਹੈਤੋਅੰਤਾਜਨਕੀਚਰਮੇਲਪਦੁ
 ਤੋਰੋਪ੍ਰਾਨਦੇਉਡਾਉਆਜਜੋਗਸਾਧਯੋਹੋਤੋਰੋਸਰਤੀਅਚਨ
 ਕੀਰਾਮਭੋਗਭੁਲਰਹੀਲੋਗਨਮੇਠਲੀਸਫਰਾਅਕਵਿਸੇ
 ਗਇਰੋਇਬਹੈਜਨਕੀ॥੬੭॥ ਕਥਿਤੁਪਹਿਲੇਤੋਰਾ
 ਮਹੀਤੋਕੋਟਕਪਟਜਾਤੇਅਬਰੋਕਪਟਹੀਮੇਅਪਾਇਜਤੁ
 ਠੀਯੁਟਪਿਨਮੇਰੋਅਪਰਾਧਮੇਰੋਪ੍ਰਲਾਥਤੀਮੇਰੋਅੰਗਨੇ
 ਰਿਸਤੁਹੀਦੇਹਕਹੀਪਾਇਫਲੇਪਾਇਕਹੈਨੈਲਲੋਨੈਸਦੇਰ
 ਮੇਰੋਮੇਹੁਆਇਲਪਟਹੈਪ੍ਰਾਨਨਉਡਾਭੁਮਾਹੈਤੇਨ
 ਫਟਜਾਇਯਾਹੀਮੇਸਮਾਇਸੀਯਐਸੀਦੁਸ਼ਿਗਾਠਹੀ॥੬੮॥

੨॥ ਗੁਣਿਤੁ॥ ਅਰੇਮੇਰੇਪਾਨਮੇਰੇਕਹੇਤੇਉਡਾਤਨਹੀਅ ॥੧੬॥
 ਪਨੇਕਤੁਰਤਰਾਮਹੀਤੇਪਾਈਚਾਸਦਾਕੇਸਿਰਾਭੀਮੋਹਿਹੋ ॥੧੭॥
 ਤੀਕਵਾਤਕਲਗਮਜੁਪੇਜਾਹਮੇਰੇਦੁਖਅਤਿਗਾਈਚਿ ॥੧੮॥
 ਅਚਾਨਹੋਇਤਹਕੈਸੇਰਯੇਭਾਵਤਹੈਨਿਪਟਨਿਲਾਜ ॥੧੯॥
 ਤਰੋਕੋਕੋਬਤਈਚਾਕਿਧੰਮੇਰੇਪਾਨਸਥਤੁਮਸੇਕਯੇਯੋ ॥੨੦॥
 ਕੇਸੀਰੁਖੇਧਾਸੇਦੇਹਫੇਗੁਜਿਨਜਾਇਚਿ॥੨੧॥ ਕ ॥
 ਬਿੰਤੁ ਪਾਨਕਹੈਬਾਤਸਨਜਾਨਕੀਪੁਬੀਨਹਮਤਿਮੇਰ ॥੨੨॥
 ਖੁਬਜੁਮੇਨਜਰੇਨਰਹੰਤਹੈਲਗਯੋਕਹਤਸੀਤਾਬਿਰ ॥੨੩॥
 ਹਿਤੇਗੀਧੈਰੀਉਨਹੀਸੋਰਾਮਹਿਗਯੇਸੇਕੈਕਹੰਤਹੈ ॥੨੪॥
 ਤਹੇਕਹਤਹੈਕਾਹੇਤੋਲਸਈਸੁਰੇਜਤੇਮੇਰੇਪਾਨਮੇਰੀਦੇਹ ॥੨੫॥
 ਕੋਬਥਹੈ ॥ਤਉਜੋਲੋਤੁਕੋਰਪੁਨਾਇਕਨਹੈਟਕੋਤੋਲੋਤੋ ॥੨੬॥
 ਗਬੀਹਮਲਖਕਸਹੰਤਹੈ॥੨੭॥ ਤਿਜਟੀਓਦਾਚੁ॥
 ਕਬਿੰਤੁ॥ ਮੇਸੇਰੁਯੋਸਮਾਧਨਪਾਨਸਿਬਯੋਗਜਾਨਤਿਜ ॥੨੮॥
 ਯਕਕੈਸਯਾਨਕਹੈਕੋਧਰੰਤਹੈ ॥ਕਲਪਰੇਨਰੋਰਪੁਬੀ ॥੨੯॥
 ਰਕੋਲੋਗੀਕੋਨਤੁਰੇਏਕਫਲਹੀਮੇਫਲਸੀਮਰੰਤਹੈ॥੩੦॥
 ਤੋਕੋਕੀਪਾਤੇਤੁਰਲਾਗਯੇਈਰਹਤਪਜਾਗੀਮੇਰੇਯਾਤੇਗ ॥੩੧॥
 ਵਨਤੋਮਤੇਰੁਰੰਤਹੈ ॥ਜਿਲੋਭਮੇਰਾਪਤਨਦੇਤਨਸਰਾਧ ॥੩੨॥
 ਕੋਤੋਲਾਪਮੇਲਲੀਲੀਆਪੈਕੋਧਰੰਤਹੈ॥੩੩॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥
 ਤੇਰਪਦਰਜਕੇਪੁਤਾਪਤੇਪੁਤਾਪਹਮਜਾਨੇਰਪੁਬੀਗੁ ॥੩੪॥
 ਕੋਤੋਲਕਿਸਾਸਹੈ ॥ਤੀਰਥਕੇਥਾਸੀਜੈਸੇਜਾਤਨਸੇਕਹੈਤੁਮ ॥੩੫॥
 ਜਾਨਤੋਮਕੋਰਯੋਹਮਤੇਪਕਾਸਥੈ ॥ਰਾਮਦੀਪਜੋਤਿਮੇਪਤ ॥੩੬॥
 ਕੋਕੇਵਨਸੇਪਰੀਨੈਕਲਹੈਪੁਨਪਲਹੀਮੇਸਾਸਹੈ॥ਦੇਖ ॥੩੭॥
 ਤਮੇਸੇਸੇਪਸੀਮੇਪਰਾਸੇਲੁਟਗੀਧਨਮਹੈਸੇਪਾਸੇ ॥੩੮॥
 ਸੇਸਾਸਹੈ॥੩੯॥ ਸੀਤਓਦਾਚੁ॥ਕਬਿੰਤੁ॥ ਹਿਮਿ

ਤੁਕਟੀਆਛੇਸਿਸਰਬਸਿਤਪਛੇਰੀਖਮਕੇਲਾਗੇਕਯੋਕੇ
 ਨਨਾਉਜੁਡੀਏ॥ ਉਤਰੀਹੋਦਖਕੇਸਮੰਦਮੇਸੀਨਉਚਫਲ
 ਭਤਕਿਨਚੇਹੋਇਹਾਸੀਕੁਦਬੁਡੀਏ॥ ਨੈਕਤੁਰਪਾਏਹਰਖਾਏ
 ਸੀਚਿਮਰੇਕੈਸੇਜੈਸੇਬਾਉਚਲੇਅਨਚਲੇਦਸਾਗੁਡੀਏ॥ ਤਿਨ
 ਟੀਹਮਾਰੇਦੇਸਮੇਸੇਉਤਪਤਨਹੀਰਾਮਰਾਜਸੁਨੇਤੇਲਗਾਇਪ
 ਖਉਡੀਏ॥੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਗਰਅਯੁਧਜਸਭਸੁਖੀਜ
 ਹਚਮਰੇਗਜਾ॥ ਰਘੁਪਤਿਚਰਨਪੂਰਾ॥ ਤੇਪਾਰਘਰਇੰਮ
 ਜਾ॥੧੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਜਨੀਤਤੇਸੇਕਹੇਸੁਨਤਿਨਟੀਦੇਕ
 ਨਾ॥ ਬਿਨਦਰਸਨਰਘੁਨਾਥਕੇਬਿਧਿਨਕਰੇਜਲਪਨਾ॥੧੩॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਰਘੁਪਤਿਬਿਨਸਭਏਕਸੇਛੁੜਚਮਗਸਿਰ
 ਹਿ॥ ਭੁਖਨਭੋਨਬੁਡਾਰਤੇਹਯਗਯਸੁਖਘਰਮਾਹਿ॥੧੪॥
 ਕਬਿਤੁ॥ ਚਿਤ੍ਰਭੂਮੇਲਿਖੇਨਬਾਚਿਤ੍ਰਕਾਰਤੀਯਪ
 ਯਤੇਵਿਛੋਰਕੈਨਲਿਕਕੈਸੇਹਾਲਹੈ॥ ਮਾਨਸਕੀਕਹਾਸਹਾਰ
 ਬਿਲਾਕਪੇਤਮੇਰਚਕਵਾਰਕੇਰਬਿਨਨਾਰਿਨਮਰਾਲਹੈ॥
 ਸਦਾਮਤਿਗਜਾਨਮੇਕਿਬੇਦਕਪੁਰਾਨਮੇਕਿਧਾਨਦਨਮਾ
 ਮੇਸੁਮੇਸੇਏਕਢਾਲਹੈ॥ ਦਾਰਦਕੇਛਲਕੇਕਪਟਕੇਸਦਾਈ
 ਕਾਲਪਤਿਬਤਿ॥ ਪੁਨਜਗਅਨਿਕੇਸੁਕਾਲਹੈ॥੧੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਨਹਿਦਿਜਪੇਖੀਬਾਪਿਯੇਬਾਦਬ੍ਰਹਮਕੇਕਾਜ
 ਸ੍ਵਪਨਾਬਿਦੇਸਨਜਾਈਏਹਮਾਬਿਨਹਮਰੇਰਾਜ॥੧੬॥
 ਜੇਅਬਕੇਰਘੁਪਤਿਮਿਲੈਵਹੈਪੇਮਟਹਿਸਜਾਤੇਤ੍ਰਿਜਟੀਤੁ
 ਸਿਰਲੇਵਿਖਗਉਟਹਿਗਜਾ॥੧੭॥ ਸੋਠਾ॥ ਅਰਕੇ
 ਕਰੀਤਰਘੁਬਰਚਰਨਪਤਾਪਤੇ॥ ਕਰੀਅਹਸਤਪਤੀਤਸ
 ਜਾਨੀਪਾਨਸਮਾ॥੧੮॥ ਛਪੜਾ॥ ਕਟਕਨਿਬੁਕਦ
 ਉਧਤਖਜੁਰਤਰਾ॥ ਪਰਪਦਮੇਦੋਹਸਰਬਚਕਪੁ

ਪੰਨਾ ੧॥ ਕੁਟਿਲਤਰਨਭਾਮਭੰਗਜਟਲਬਟਭਸਮਮੁਕਰਮੁ ॥੬॥
 ਖਾ॥ ਬਿਨਾਬਿਜਲਧੁਨਿਕਵਲਅਵਰਕੀਪਤਨਪਾਇਦੁਖ
 ਅਕਲਿਕਰਾਮਸਭਾਬਿਨਾਸਿਸਿਅਰਦਰਦਾਬਿਨਪਜਾਪਸੁ
 ਪੁਰਸੀਰਕੁਪਲਿਪਟਭੁਮਰਚਿਤਚੇਰਰਘੁਪਤਿਸੁਜਾਸੁ
 ੮੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਸਿੰਘਤਿਜਟੀਮਿਲੀਤਜੋ
 ਸੋਕਅਗਯਾਨਾਤੁਬਜਨਕੀਪਸਿਨਮੁਖਕਰਤਰਾਮਸੋਧ
 ਨਾ॥੮੬॥ ਫੁਪਯਾ॥ ਅਮਲਕਮਲਜਲਨੈਨਬੈਠਲ
 ਧੁਰਧੁਜਿਸ੍ਰਿਦਰਿਰਤਨਜਤਕੁਤੁਲਕਪੇਲਫੁਲਕਲਾਸ
 ਲਕਨਬਗਾਕਚਿਸਿਵਾਰਪਰਟਲਤਸਰੇਜਸਚਵਰਾ
 ਨਨਦਰਿ॥ ਪੀਤਬਸਨਦੁਤਦਸਨਗਸਨਅਰਿਬਸਨਾ
 ਧਪੁਰਾ॥ ਕਹਿਸੁਕਦਿਗਮਘੁਬੀਸਮਇਅਦਨਦਹਨਸੇ
 ਵਤਚਰਨਾਸੁਖਕਰਨਭਰਨਪੇਖਨਲਿਪੁਨਖਮਪਤਿਰਘੁ
 ਪਤਿਦੁਖਚਰਨ॥੮੭॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਦੁਖਸੁਖਕੀਬਤੈਸੀ
 ਜਾਨੀਸੀਰਘੁਬੀਰਾਖੁਨਸਾਨੇਨਹਿਰਹਿਸਰੇਬੈਲੇਕਪਾਸੁ
 ਧੀਰਾ॥੮੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਬਤਜਸਕੁਚਵਿਚਾਰਘੋਰੇ
 ਲਿਕਨਿਸ਼ਿਕਹੁਇ॥ ਰਾਵਨਲਿਪਟਗਵਾਰਪੁਰਨਸੋਪੁਰੇਕ
 ਰੇ॥੮੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਫੂਲੇਅਗਿਨਮਾਤਹਨੁਮਾਨਅੰਗ
 ਦਸੁਭਟਾਚਲੀਯੁਪਕੀਬਤਸੁਨਹੁਸੁਨਵਹਰਾਮਕਦਿ
 ੯੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਘੁਪਤਿਕੇਗੁਨਗਾਮਸੁਨੋਯੋਬਿਕੀ
 ਧਪੀਲਕਾਤਉਜਥਾਮਤਿਰਾਮਬਰਨਤਸਿਤਪਤਾਪਤੋ॥
 ੯੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸੁਨੈਸੁਨਵੈਮਨਧਰੈਰਘੁਪਤਿਚਰ
 ਤਅਨਤਾਤਕੋਮੁਕਤਿਸਦਾਕਹੈਬਰੇਬਰੇਮੁਹਿਕੀਤਾ॥੯੨॥
 ॥ ਇਤਿਸੀਰਾਮਗੀਤੇਰਵਨਪਾਪਚੁਨਾਮਦਸਮੇ
 ਅੰਕ॥੧॥੯੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਰਾਮਕਥਦਵਿਜ

ਬਾ ਮਾਤਿ ਬਰਨਤ ਜਗ ਅਨੁਸਾਰੁ ਜੀਖ ਗਉਡ ਫਿਰਾ
 ਕਰਿ ਰਤ ਪਰਤਨ ਅੰਬਰ ਪਾਵੁ ॥ ੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਰਾਮ
 ਤਗਾਤਿ ਬਿਨੁ ਅਤਿ ਕਾਨਿ ਨਿਗਮ ਬਤਾਵਤ ਨੇਤਾ ॥ ੨ ॥
 ਬਲ ਤੇਰਾ ਵਨ ਛਲੋ ਮੀਰ ਉਗਾ ਹੀ ਦੇਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਠ
 ਤਬ ਲਗਾ ਸਾਧਨੁ ਪੁਰਿ ਜਬ ਲਗਾ ਪਰਸਨ ਪੈ ਮੇਰੇ
 ਕੇਤ ਮਭਾ ਜੈ ਦੂਰ ਬਿਨ ਦੀ ਪਬਤ ਨ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ਸੋਰਠ
 ਏਕ ਸਰਨ ਬਾਤਿ ਹੋਇ ਜਪਤ ਪਨੇ ਮਸ ਬੈਰ ਹੋ ॥ ਪੁਰਬ
 ਨਰਿ ਨ ਹਿੰਦੋਇ ਕੋ ਪਤਿ ਬਤ ਸਰਾ ਹੀਏ ॥ ੫ ॥ ਸੋਰਠ
 ਇਤਨੇ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇ ਸਭ ਫੇਕਰ ਇਕ ਪੈ ਮਾ ਬਿਨਾ
 ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਲਾਇ ਸੁਕਾਵਿ ਗਾਮ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੈ ॥ ੬ ॥ ਕਾਥਿ
 ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਅਨੇਕ ਸਦਾ ਮਿਲ ਮੀਨ ਭੋਗ ਅਰਕ ਛੁ
 ਅਨੇਕ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਗਾਇਓ ॥ ਪੰਨਹੂੰ ਸੋ ਪੇਟ ਭੁੰਗ ਸੇਵਤ ਭੁੰ
 ਗ ਔਕੁ ਰੰਗ ਤਿਨ ਖਾਤ ਬਨੀ ਮੈ ਘਰ ਛਾਏ ਹੀ ॥ ਚਾਤਿ
 ਬਿਨ ਹੀ ਸਾਥੀ ਪੁਰ ਮੁਢ ਮੇਢੇ ਹਾਥੀ ਧਮਲ ਹੀ ਬਿਲਾ ਲਖ
 ਜਨ ਮਗਾਵਾਏ ਹੀ ॥ ਨਚਨਾ ਚਮੇਰ ਜੀ ਬਿਬਾਦ ਘਨ ਘੋਰ
 ਜੀ ਉਡਾਇ ਪੈ ਮਹੀਨ ਰਘੁ ਨਾਥ ਕਹੂੰ ਪਾਇਓ ॥ ੭ ॥
 ਰਠਾ ॥ ਰਾਵਨ ਅਤਿ ਮਾਤਿ ਹੀਨ ਸਮਝੈ ਪੈ ਚਰਨ ਨ ਭਰੈ
 ਸੁਨ ਅਤਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ਕੰਭ ਕਰਨ ਬਧ ਕਾਨਏ ॥ ੮ ॥
 ਛਪਯਾ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਨ ਪੀਰ ਸੁਭਟ ਕਪਿ ਭੀਰ ਬਿਕਾ
 ਮਾਤਿ ॥ ਕਿਲੁ ਕਿਲਾਇ ਉਛਲੀਤ ਪੁੰਛ ਪਟਕਤ ਚੰਚਲਾ
 ਰੀਠਿ ਜੋਰ ਸਬ ਧਰਤ ਅਸੁਰਤ ਬਰਹਤ ਦੂਰ ਦਾਇ ॥ ਰਾਮ
 ਪਗਟਤ ਪਰਭਾਤ ਜਾਤਤ ਮਨਿ ਰਖ ਬਦਨ ਛੁਬਿ ਰਾਘੁ ਪ
 ਪੁਤ ਪਕਟਿ ਗਮ ॥ ਹਿਨਿ ਰਖਤ ਪੀਰ ਭੁਜਾਇ ਮਹਿ ਮਿਕਾ
 ਕਰੈ ਨ ਭਿਕਾਇ ॥ ਜਗ ਜਿਘਾ ਬਿਦਤ ਨ ਲੁਕਿ ਕਰਿ ॥ ੯ ॥

ਕਬਿੰਤੁ। ਅੰਗਕੋਗਿਰੰਸਸੰਨਤੰਗਕੋਕਪੀਸਪੁਜ
 ਦੇਵਨਕੇਦੁਤਜਮਦੁਤਨਕੀਅਵਨੀ। ਜਾਨਕੀਕਥੇਸਕੁਥ
 ਥਾਜਸੀਲੁਭੀਲਛਾਡੁਅਠੇਲੋਕਪਾਲਨਕੀਡੀਠਕੀਲਗਾ
 ਵਨੀ। ਪਰਿਤੁਤਦੇਹੋਕੇਸੁਮੰਡਮਾਲਮੰਡੁਨਕੇਅਏਕਸਟੰਡ
 ਵੇਡੀਥਾਤਨਚਲਾਵਨੀ। ਲੋਕਈਸਉਪਚਨਿਸੀਕਵਰਪੀ
 ਸਪੀਸਦੇਖੋਬੀਸਕਗੀਏਕਥਾਰੇਸੀਧਵਨੀ। ੯੩। ਰ
 ਮਰੰਦਉਦਾਚ। ਕਬਿੰਤੁ। ਅੰਗਦਸੋਥੀਥਾਤਰਵਲੀ
 ਦੇਖੀਘਾਤਅਜਹੁਥੇਅਇਕੋਨਮੋਕੋਸਰਸਾਯੇਪੈ। ਹੇਠਾ
 ਰਜਕੋਜੈਸੀਤੈਸੀਮਤਿਹੀਏਬੈਸੀਜਾਨਤਹੋਜਨਕੀਕੋਕਪ
 ਤੁਹਕਾਯੇਪੈ। ਬੋਲੇਹਨੁਮਾਨਯਹਿਪਾਪੀਅਬਲੋਤੋਨਬ
 ਰਾਵਰਕੋਨੈਨਨਕੀਕਰਨਾਸਿਆਯੇਪੈ। ਲੋਧਕੋਮਚਸੀ
 ਸਲੈਕੈਦੇਸਗਏਹੁਤੇਰਾਮਛਰਕਾਹੁਯਾਥਪਉਨਚਲਾਯੇ
 ਪੈ। ੯੪। ਕਬਿੰਤੁ। ਬੀਨੇਨਰੁਪਕਪੀਸਿਦਰਅਲੁਪ
 ਛਬਿਗਏਛਪਿਛੁਪਾਸੋਚਰਡਬਾਯੇਪੈ। ਜੇਤੇਡੀਲਤੇਤੇ
 ਹਾਥੀਤੇਤੇਈਖਵਾਸਸਾਬੀਕਿਰਨਕੇਭੰਡੁਲਕਰੀਟਪੁਚਛ
 ਯੇਪੈ। ਪੁਛਕੀਰਜਾਇਪਇਚਦੇਧਾਇਧਾਇਮਨੇਅਪੋਨੇ
 ਅਪੋਨੇਗਿਰਾਅਗੋਲੈਨਾਯੇਪੈ। ਕੋਨਬਡੀਥਾਤਰਈਥਾ
 ਪਕੇਹਰਨਹਾਰਰਾਮਕੋਕਟਾਛਤੇਥਾਕਪਦਪਾਯੇਪੈ। ੯੫।
 ਕਬਿੰਤੁ। ਰਾਮਰੰਦਨੁਕੋਕਜਸੇਵਕੀਨੀਦੇਵਰਾਜਰ
 ਜੋਕੇਸਮਾਜਕਵਿਰਾਮਵੰਪਠਾਯੇਪੈ। ਚੰਦਮਾਜਮਾਨਛਤ
 ਰਾਮਰਤੁਰੰਗਪੁਜਏਈਰਾਖੇਬਾਨਨਾਪਨੇਬੁਲਾਯੇਪੈ
 ਭਏਅਸਵਚਬਾਜੇਦਿਵਡੀਅਪਾਰਰਾਮਉਕਾਦਿਗਾਏ
 ਪੈਨਕੋਪਦਿਗਾਯੇਪੈ। ਬੈਰੀਦੁਕੇਮਾਰਬੇਕੀਬਤਮੁਸਕ
 ਤਕਰੋਚੇਤੈਕੋਰਾਵਤੋਤੋਤੋਪੁਧਾਯੇਪੈ। ੯੬। ਕਬਿ

੬੮
੫੧

ਤੂੰ। ॥ ਐਸੀ ਭਾਤ ਰਹੇ ਜਹਾਂ ਗਾਝੇ ਰਨ ਖੰਭ ਤਹਾਂ ਕਹੈ ਰਖ
ਬੀਰ ਸੋਹਿ ਵਡੇ ਉਪਹਾਸ ਹੈ। ਉਪਾਪਤਿ ਤਾਰ ਕਉ ਪਾਸੈ ਉਪਦੇ
ਸੈਯਾ ਕੋ ਸੋਨ ਉਪਦੇ ਸੇਯਾ ਤੇ ਹਸ ਸੋ ਉਦਾਸ ਹੈ। ਬੇਲੋਗੀ
ਮਾਨ ਰਾਮ ਰੂਪਾ ਕੇ ਵਡੇ ਬੈਰੀ ਯਾਹੀ ਤੇ ਨਦੀ ਨੇ ਉਰ ਦੇ ਖਸੇ ਨ
ਬਿਸਾਸੁ ਹੈ। ਸਿਪਤਿ ਬਿਲਾਸ ਸਿਵ ਦੀ ਨੇ ਪੁਰੁਤੋਲੀ ਕੀ ਨੇ
ਸੋਭੇ ਵਾਹੀ ਮਤ੍ਰਿਕੇ ਕਟਾਛ ਕੋ ਪਕਾਸ ਹੈ। ੧੩॥ ਹਨੁ ਅੰ
ਦੇ ਵਾਚਾ ਕਬਿੰਤੁ। ਅੰਗ ਦਪਦਨ ਪੁਤ ਦੇ ਉਦੇ ਰਾਮ ਰੂ
ਤ ਹਸ ਕੋ ਬਿਭੀ ਖਨ ਸੋ ਕਯੋ ਕਤੇ ਰੂਰੇ ਗੋ। ਰਾਵਨ ਕੋ ਮਚਰ
ਪੁਬੀਰ ਕੇ ਪਤਾ ਪਤੁ ਮਜਾਇ ਲਿਖ ਹੈ ਨਿਸਿਕ ਵਡੇ ਰਾਜ ਕਰੇ
ਗੋ। ਤੋ ਕੋ ਰਾਜ ਦੇ ਤਹ ਮਦੀ ਚਨ ਵਿਗਾ ਕਯੋ ਕਾਜ ਜਾਨਤ ਹੈ
ਮੇਛਾ ਰੂਭੇ ਗਨ ਮੇ ਪਰੇ ਗੋ। ਭਾਈ ਕੀ ਬਭੁਤ ਪਾਇ ਰਾਮ ਚੰਦ
ਕੋ ਰਿਝਾਇ ਕਹੈ ਤੇ ਹਮਾਰੇ ਆਗੇ ਕਹਾ ਕਹਾਂ ਪਰੇ ਗੋ। ੧੪
॥ ਬਿਭੀ ਖਨੇ ਵਾਚਾ ਕਬਿੰਤੁ। ਸੁਧੇ ਵਖ ਦੇ ਤੋਹੇ ਰਿਖ
ਨਕਾ ਵਲੇ ਤੋਹੇ ਜਾਨਤ ਹੈ ਰਾਜ ਪਾਇ ਰਾਜ ਕੋ ਕਮਾਇ ਹੈ
ਏਕ ਰਾਮ ਰੇ ਮਪਰ ਕੋਟ ਰਾਜ ਦੇ ਲੁਟਾਇ ਜਹਾ ਪਗ ਪੂਰਤ
ਹਮਾ ਬੁਈ ਲੁਟਾਇ ਹੈ। ਆਪਨੇ ਈਲੋ ਚਨ ਕਮ ਲੋਕੇ ਵਿ
ਨਾਕਰ ਦੇ ਉਪਰੁਤਾ ਹੀ ਗੈਲਾ ਮਪਧਗਾਇ ਹੈ। ਲੋਕ ਛਿ
ਰਕਾਇ ਚਕੇ ਦੇ ਕਸੇ ਹਨੁ ਮਾਨਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਤੁਮੈ ਕੋਟ ਬਿਸ
ਨਖਵਾਇ ਹੈ। ੧੫॥ ਵੇਹਰਾ। ਏਇਤ ਸਬ ਧਮਿਨ
ਮਨ ਹਰਖ ਵੰਤੁ ਸਬ ਗਾਤਾ ਸਿਖ ਸਬ ਵਸੁ ਨਰੰ ਕਜਿ ਮਸ
ਨਹੁ ਲੋਕ ਕੀ ਬਾਡਾ। ੧੬॥ ਰਾਵਨੇ ਵਾਚਾ ਸੋਰਠਾ।
ਸੁਨਹੁ ਮਹੇ ਵਰ ਬਾਤ ਤੁਮੀ ਰਾਵਨ ਕਹੈ। ਵੇਖ ਰਾਮ ਕੀ ਪ
ਤਾ ਆਯ ਗਯੋ ਜਾਨੈ ਨਹੀ। ੧੭॥ ਮਤ੍ਰਿ ਚੰਦਾ ਚਾਸੇ
ਰਠਾ। ਯਹੋ ਬਡੀ ਬਿਪਰੀਤੁ ਮਰ ਮੇ ਜਾਨਤ ਨਹੀ। ਸ

ਦਾ ਬੁਨਕੀ ਗੀਤਿ ਬਹੁਤ ਕਰੈ ਬੋਰੈ ਕਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ੧੬੮
 ਰਾਮਚੰਦਰ ਜੇ ਸਬ ਪੀਰ ਜਨਰ ਯੇਤੁ ਬਹੁ ਮਿਠੁ ਗਮ ਗੀਤਿ ਬਹੁ ॥ ੧੯ ॥
 ਈਤੁ ਗੀਤਿ ਉਕੀ ॥ ਸੁਰ ਛਪੇ ਜਿਉ ਜਾ ਬੀਚ ਕੀ ਨੈਪੈ ਸਮੁੰਦ ਕੀ ਚਨੀ
 ਰਸੇ ਪੈ ਗਏ ਅਰਿ ਧੰਨ ਆਸ ਅਉਕੀ ॥ ਸਿਖ ਨ ਕੇ ਬਾਜ ਤਬ ਹਰ
 ਭਈ ਛੁਤੀ ਟੁਕ ਭੁਮ ਯੀਤੇ ਦੇਹ ਮਾਨ ਲੀਨੀ ਮਾਨੇ ਪਾਉਕੀ ॥ ਏ
 ਤੇ ਪਰ ਬੁਝੁ ਤੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਹਾ ਗਜ ਜੰਮੈ ਕਲਰਾਵਰੈ ਕੇ ਬ
 ਵਰੈ ਸੁਭਾਉਕੀ ॥ ੧੯ ॥ ਔਰ ਸੁਨੇ ਬਾਤ ਕੀਨੇ ਮਾਨੁ ਖਕੇ
 ਗਾਤ ਕਪਿ ਧੀਰ ਚੰਦਰਾ ਜਬੇ ਖਸਬ ਕੇ ਬ ਨਾਇਕੈ ॥ ਸਬ
 ਹੀ ਕੋ ਦੇ ਕ ਮਾਨ ਬਾਨ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰ ਰਾਉ ਸੋ ਬਢਾਇ ਰਾਪ
 ਹਾ ਬਨ ਚਢਾਇਕੈ ॥ ਦੁੰਢੁਤੀ ਬਜਾਇ ਬੈਰ ਪ੍ਰਗਟੈ ਜਨਾਇ ॥
 ਮਲਿਕਾ ਕੇ ਨਿਸਿਕਿ ਢਿਠਾ ਡੋਰੇ ਦਲੁ ਆਇਕੈ ॥ ਸੁਰ ਨ ਬੁਝ
 ਇਕੁ ਭੁਕਰੈ ਜਗਾਇ ਰਾਜਾ ਬਾਤ ਬੀਤ ਗਏ ਤੇ ਰਹੇ ਗੋਪ
 ਤਾਇਕੈ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਵਨੇ ਦਾਰਾ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਬਾਧ ਬਾਧ
 ਗਾਤੀ ਪੰਛ ਪਤੀ ਜੇ ਸਿਗਾਤੀ ਮੇਰੇ ਤਾਤੀ ਬਾਨੀ ਬੋਲ ਬੋਲ
 ਯੇਹੋ ਸੁਨਾਇਕੈ ॥ ਮਾਨ ਸਕੀ ਜਾ ਰੀਝ ਛਾਤੀ ਪਾਈ ਬੈਠੇ
 ਪਰ ਮਨ ਕੀ ਸੁਰ ਤੀਬਾਤੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਆਇਕੈ ॥ ਸਿਵ ਕੀ ਰਿ
 ਪਤੀ ਕਰੇ ਜਮ ਕੀ ਜਿਮਾਤੀ ਸਭ ਜੇਗ ਨੀ ਬਿਲ ਬਿਲਾਤੀ
 ਪਠਉ ਅਪਾਇਕੈ ॥ ਪਾਤੀ ਲਿਖੀ ਦੇਤ ਨ ਕੋ ਨਾਤੀ ਕਮਲਾਸ
 ਨ ਕੋਰਾਤੀ ਕਰ ਅੰਧੇ ਛਾਤੀ ਕੋ ਪਉਪ ਜਾਇਕੈ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋ
 ਰਠਾ ॥ ਰਾਜ ਮੰਦਿ ਪਰ ਬੈਠ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਸੋ ਬੁਝੁ ਤ ਪ੍ਰਗਟਾ ਬੀਸੇ
 ਰੁਜਾ ਅਮੋਹ ਰਮਲ ਪਨ ਪਰ ਪਾਉਨੇ ॥ ੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਬੋਲ ਮੋਹੇ ਦਰਸੈ ਕਯੋ ਬਹੁ ਲਿਕ ਕੇ ਰਾਇ ॥ ਰਾਮਚੰਦਰ
 ਹਕਰ ਹੋ ਕਹੁ ਮੇਸੇ ਸਤੁ ਗਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿ ਦਾਰਾ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਮਮਈ ਸਤ ਬਜੇ ਗਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਰ

ੴ ਕੁੰਤਕਾਨਹਿਜਗਾਇਕਹੈਆਯੋਘਰਭੱਫਤਕੋਭਲੇਈਮ
 ਨਈਏ॥੩੩॥ ਕਬਿੰਤਾ॥ ਮੇਘਨਵਜਾਇਫਲ
 ਲਾਖਕਬਜਾਇਰਯੋਤੋਤੋਕੁੰਤਕਾਨੁਬਡੇਈਸੁਖ
 ਪਾਯੋਹੈ॥ਹਾਬਲਕੇਸੁੰਤਤੇਤੋਗੋਡੁਫਰਫਾਇਰਹੇਮਾਨੇ
 ਓਚਾਪੁਰਲੀਭਤਸੇਸਦਾਯੋਹੈ॥ਬੋਲੀਤਬਨਰਿਯਾਕੇ
 ਏਕਹੈਉਪਾਇਕਯੋਜੈਸੀਭਾਤਰੁਦੁਆਨਆਪਨਜਗ
 ਯੋਹੈ॥ਕਾਨਮੇਗਨੇਸਕੇਪਠਾਇਪਛੇਕੋਟਗਨੇਲੋਚਨਮੁ
 ਦੇਈਰਹੇਉਤਰਸੁਨਯੋਹੈ॥੩੩॥ ਕਬਿੰਤਾ॥ ਸੈ
 ਈਕਮਕੀਨੰਗਜਸੁੰਨਬੁਲਾਇਕੋਬਜਾਇਫਲਦੇਵ
 ਭੀਸੇਕਾਨਮੇਪਠਾਏਹੈ॥ਅੰਗਸੁਬਸੁਰਨਸੇਕਯੋਹੈਪ
 ਦਰੁਲਗਾਨਹੁਲਾਗੇਕੋਸੇਜੈਸੇਪਛੀਗਿਰਫਾਏਹੈ॥
 ਪਕਿਚਾਰਪਚਲੇਤੋਸਮਸੁਨਪਰੀਕਾਭਏਗਤਗਏ
 ਧੋਪੇਠਮੇਪਚਾਏਹੈ॥ਤਕੇਪਛੇਗਾਨਕੋਕਮਾਰੁਕੁੰਤਕਾਨ
 ਯੋਜਾਨਤੋਹੋਦੇਤਦੁਖਰਾਵਨਜੁਆਏਹੈ॥੩੪॥ ਸਵੈ
 ॥ਸਵੈਤੋਪਟਕਾਨਜਾਚਲਲੀਕਪਤੀਪਹੁਚੋਤਿਹੋ
 ਹੈ॥ਕਯੋਹੋਜਗਾਵਤਮੇਹੀਜਾਨਕੀਸੇਜਗਾਥੈਸਮਸਾਵ
 ਬੋਹੈ॥ਸੋਭਗਤੀਨਹਿਕਯੋਸੁਨਨਥਾਬਿਨਚਪੁਨਬਭੁ
 ਨਹਿਕਯੋ॥ਰਾਮਹੀਕਯੋਨਬਨੇਕਪਟੀਜੋਬਨਮੇਤਉਡੀਲ
 ਸੀਲਕੋਦੈਹੈ॥੩੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤਾਹਿਕੋਹੋਤੁਲਿਯੋ
 ਪਿਕੋਦਲੁਰਾਮਬਡੇਸੁਨਬੈਰਬਦਾਯੋ॥ਦੋਗਬਿਭੀਖਨ
 ਈਮੇਕਯੋਇਕਬਾਨਰਾਇਕੋਗਾਉਜਗਾਯੋ॥ਅੰਗਵ
 ਬਿਪਰੀਤਸੁਨੇਤੁਮਤੇਨਹੁਕਯੋਤੁਮਕੋਰੁਪਾਯੋ॥ਧਾਹੀ
 ਬੋਗਚਲੇਪਰਕੋਦਖਮਹਿਜੁਹੋਸਭੁਤੋਹੋਸੁਨਾਯੋ॥੩੬॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਅੰਗਸਭੁਤੁਮਜਾਨਤੋਹੋਖਰਦੁਖਨਦੈਸੀ

ਭਰਪਛਾਰੇ ਸੁਪਨਾ ਪਤਹੀ ਨਕਰੀ ਮੁਨਿ ਮਾਰਮਰੀ ॥ ੧੯ ॥
 ਰਦਿਯੇ ਦੁਖ ਭਾਰੇ ਅਛਰ ਮਾਰਕੇ ਸਿਗਖ ਪੇਡੇ ਟਰਫੁ ਸੇ ॥ ੨੦ ॥
 ਟਨਕੇ ਟਸੀਘਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਬਢਾਇਲਵਾਇਲੇ ਬੀਗਹਿ ਲਿਕਪ
 ਤੀਗਢ ਲਿਕਪ ਬਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਕੀਭਕ ਨੇਵਚੁ ਸਦੈ ਯਾ
 ॥ ਜੇਰਸੁਰਾਸੁਰੇ ਲਵਤੁ ਭਟਕੁ ਸੁਤ ਰਾਜਕੀ ਗੀਤਪੁ
 ਰਾਨੀ ॥ ਜੇਬਲਪੈਤੁ ਉਕੀਚਲਿਯੋ ਨਿਹਮਾਰਗੋਹੀਇਅ
 ਨਜਨਪਾਨੀ ॥ ਬਾਤਸੁਨੇ ਸੁਭਬੇਲਉਠੇ ਧਨਹੋ ਪਟਕਨ
 ਵਤੇ ਸੁਰਗਯਾਨੀ ॥ ਰਾਵਨਬੇਲਉਠੇ ਸਮਸੁਹੀ ਹਮਜਾਨ
 ਰੇਤੁਹਿ ਦੇਹ ਬੁਢਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਬੇਲਯੋਕੁੰਭ
 ਭਾਨਅਬਲਿਕਕੇ ਅਵਾਸਏ ਤੇਲਾਗਤਉਦਾਸਮੇਹਿਕੇਸੇ
 ਸੁਹਾਵਨੇ ॥ ਜੇਈਜੇਈਠੋਹਨਿਤਕਮਕੋਗਰਬਜਾਤਤੇਈ
 ਤੇਈਠੋਰਅਬਲਾਗੇਰਪਾਵਨੇ ॥ ਚੋਪਖਾਅਹਾਰੀਚਿੰਤ
 ਰਸਾਰੀਚੋਕਰਾਗੀਰਾਗੀਮਾਨੋਕੋਓਬਸਨਹੀਅਬਏਬਸ
 ਵਨੇ ॥ ਕੋਨਸੀਅਬਾਤਜਾਕੇਏਤਉਤਪਾਤਰਾਤਰਾਤਬਿਨ
 ਆਏਦੇਰਦੀਪਕਜਗਾਵਨੇ ॥ ੨੩ ॥ ਰਾਵਨਦਾਦਾਬ
 ਬਿੰਤੁ ॥ ਬਾਤਸੁਨਜਕੇਅੰਗਅੰਗਰਿਸਭਕੇਸੇਮੇਹਿ
 ਵੇਡੇਪੈਭਰੇਸੇਤੋਸੇਅੰਸੇਬਿਲਲਾਤਹੇ ॥ ਲੋਹਕੀਨਆਚ
 ਲਾਗੀਬਨਕੀਨਬਿਸੁਟਪਾਗੀਨੀਦਅਬਜਾਗੀਕਿਧ
 ਤਾਂਤੇਭਭਗਤਪੈ ॥ ਏਕਹਾਕਬਾਦਰਪਲਾਤਜੇਸੇਸੁਕੇਪ
 ਬਾਤਕੇਚਲੇਤੇਭਾਤਕੋਨਉਤਪਾਤਪੈ ॥ ਬਾਦਹੀਉਠਯੋਅ
 ਤੈਸੋਫਲਪਯੋਅਬਕਹਯਾਕੇਸੇਇਬੇਕੇਧਾਮਕੋਨਜਾਤ
 ਪੈ ॥ ੨੪ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਵੇਡੇਈਸਹਾਈਜਾਨਕਰਤੇ
 ਭਾਈਹਮਸੁਤੇਬਾਤਪਾਈਮਾਨੋਹਮਹੀਸੇਪ੍ਰੀਤਕੀਅਮ
 ਵਿਕੈਲਰਾਈਗੁਰਾਈਹੋਮਚਾਈਨਬਤਬਯੋਸੁਨਾਈ

੧੨ ਕੰਤੁਕਾਨਹਿਜਗਾਇਕਹੈਆਯੋਪਰਭੱਛਕੋਭਲੇਈਮ
 ਨਈਏ॥੩੨॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਮੇਘਨਦਜਾਇਫੋਲ
 ਲਾਖਕਬਜਾਇਰਯੋਤੋਤੋਕੰਤੁਕਾਨਜੁਬਤੋਈਸੁਖ
 ਪਾਯੋਹੈ॥ਹਾਬਲਕੇਸੁੰਤੋਤੋਗੋਤੁਲੰਚਫਾਇਰਹੇਮਾਨੇ
 ਚਿਪਾਭਲੀਤੁਤਸੋਸਦਾਯੋਹੈ॥ਬੋਲੀਤਬਨਰਿਯਾਕੋ
 ਏਕਹੈਉਪਾਇਕਯੋਜੈਸੀਠਾਤਰੁਦਆਨਆਪਨਜਗ
 ਯੋਹੈ॥ਕਾਨਮੇਕਾਨੇਸਕਪਠਾਇਪਾਛੇਕੋਟਗਨੇਲਚਨਮੁ
 ਦੇਈਰਹੇਉਤਰਸੁਨਯੋਹੈ॥੩੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਸੈ
 ਈਕਮਕੀਨੰਗਜਬੁੰਨਬੁਲਾਇਕੀਬਜਾਇਫੋਲਦੇਦ
 ਭੀਸੇਕਾਨਮੇਪਠਾਏਹੈ॥ਐਸਸਬਸੁਰਨਸੇਕਯੋਹੈਪ
 ਦਰੁਲਗਾਨਾਹੁਲਾਗੇਕੋਸੇਜੈਸੇਪੰਛੀਗਿਰਫਾਏਹੈ॥
 ਪਬਿਚਾਰਪਚਲੇਰੋਸਮਸੁਨਪਰੀਕਾਭਏਗਤਗਏਕਿ
 ਧੋਪੇਟਮੇਪਚਏਹੈ॥ਤਕੇਪਛੇਗਾਨਕੇਕਮਾਰਭੁੰਨਕਾਨਕ
 ਯੋਜਾਨਤੁਹੋਦੇਤਦੁਖਰਾਵਨਜੁਆਏਹੈ॥੩੪॥ ਸਵੈਯਾ
 ॥ਸੋਦਤੋਪਟਕਾਨਜਾਚਲਲੀਕਪਤੀਪਹੁਚੋਠਿਹੋ
 ਠੈ॥ਕੋਹੋਜਗਾਦਤਮੇਹੀਜਾਨਕੀਸੋਜਗਾਥੈਸਮਸਾਦਤ
 ਬੋਹੈ॥ਸੋਭਗਤੀਨਹਿਕੋਸੁਨਨਾਥਬਿਨਚਘੁਨਬਤਜੈ
 ਨਹਿਕੋਠੈ॥ਰਾਮਹੀਕੋਨਬਨੈਕਪਟੀਜੋਬਨਮੇਤਉਡੀਲਾ
 ਸੀਲਕੇਦੋਹੈ॥੩੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤਾਹਿਕੋਹੇਤੁਲਿਯੋਕ
 ਪਿਕੋਦਲੁਰਾਮਬਤੋਸੁਨਬੈਰਬਦਾਯੋਦੋਗਬਿਭੀਖਲ
 ਈਮੇਕਾਇਕਬਾਨਰਾਇਕੋਗਾਉਜਗਾਯੋ॥ਐਰਵਡੀ
 ਬਿਪਰੀਤਸੁਨੇਤੁਮਤੇਨਹੁਯੋਤੁਮਕੋਰੁਪਾਯੋ॥ਧਾਹੀਤੋ
 ਬੋਗਚਲੇਪਰਕੋਦੁਖਮੋਹਿਜੁਹੇਸਤੋਤੋਹਿਸੁਨਾਯੋ॥੩੬॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਐਰਸਭੈਤੁਮਜਾਨਤੁਹੋਖਰਦੁਖਨਦੈਜੀ

ਭਰਪਛਾਰੇ ਸੁਪਨਾ ਪਤਹੀ ਨਕਰੀ ਮੁਨਿ ਮਚਮਰੀ ॥ ੧੯ ॥
 ਰਦਿਯੇ ਦੁਖ ਭਾਰੇ ਅਛਰੁ ਮਾਰਕੇ ਸੀ ਗਖ ਪੇਡਟਰਛੁ ਸੋ
 ਟਨਕੇ ਟਸੀਧਾਰੇ ॥ ਵੇਧ ਬਦਾਇਲ ਦਾਇਲੇ ਬੀਰਹਿ ਭਿਕਪ
 ਤੀ ਗਵਲਿਕ ਪਥਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਵੰਡਕਾਨੇ ਵਚੁ ਸਦੈ ਯਾ
 ॥ ਜੇਰਸੁਤਾ ਸੁਤੁ ਬਲਵਤੁ ਭਟੁ ਸੁਤ ਰਾਜਕੀਰੀਤੁ
 ਰਾਨੀ ॥ ਜੇ ਬਲਵੇਤੁ ਉਕ੍ਰੇ ਗਲਿਯੋ ਨਿਹਮਾਰਗੋ ਹੋਇਅ
 ਨਾਜਨ ਪਾਨੀ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ਸੁਭ ਬਲਉਠੇ ਧਨਹੋ ਘਟਕਾਨ
 ਵਤੋ ਸੁਰਗਯਾਨੀ ॥ ਰਾਵਨ ਬਲਉਠੇ ਸਮਸ੍ਰੀਹ ਮਜਾਨਤ
 ਰੇਤੁ ਹਿਦੇਹ ਬੁਢਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਬੇਲੋਕੁ ਭ
 ਭਾਨ ਅਬਲਿਕ ਕੇ ਅਵਾਸੈ ਤੇਲਾ ਗਤਉ ਦਾਸ ਮੋਹਿ ਕੇ ਸੋ
 ਸੁਹਾਵਨੇ ॥ ਜੇਈ ਜੇਈ ਰੋਗ ਨਿਤਕਾ ਮਕੇ ਗਰਬ ਜਾਤ ਤੇਈ
 ਤੇਈ ਰੋਗ ਅਬਲਾਗੇ ਡਰਪਾਵਨੇ ॥ ਰੋਪਖਾ ਅਹਾਰੀ ਚਿਤੁ
 ਰਸਾਰੀ ਚੋਕਰਾ ਗੀਰਾ ਮੀਨੇ ਕੋਢ ਬਸਨਹੀ ਅਬਏ ਬਸ
 ਵਨੇ ॥ ਕੰਨ ਸੀਅ ਬਾਤ ਜਾਕੇ ਤੇਉਤ ਪਾਤ ਭੁਤ ਰਾਤ ਬਿਠ
 ਆਏ ਦੇਰ ਦੀਪਕ ਜਗਾਵਨੇ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਵਨ ਦਾਦਾ ਕ
 ਬਿਤੁ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨ ਜਦੋ ਅੰਗ ਅੰਗ ਰਿਸ ਭਕੇ ਮੋਹਿ
 ਵਡੇ ਭਰੇ ਸੇਤੋ ਸੇ ਅੰਸੇ ਬਿਲਲਾਤ ਹੋ ॥ ਲੋਹਕੀਨ ਆਚ
 ਲਾਗੀ ਬਨਕੀਨ ਬਿਸੈਟ ਪਾਗੀਨੀ ਦਮ ਬਜਾਰੀ ਕਿਧੋ
 ਤਾਂ ਤੇਭ ਭਗਤ ਹੋ ॥ ਏਕ ਹਾਕ ਬਾਦਰ ਪਲਾਤ ਜੇ ਸੇ ਸੁਕੇ ਪ
 ਬਾਤ ਕੇ ਚਲੇ ਤੇਭਾਤ ਕੰਨ ਉਤ ਪਾਤ ਹੋ ॥ ਬਾਦਹੀ ਉਰਧੇ ਯ
 ਤੇ ਸੋਢਲ ਪਯੋ ਅਬਕੋ ਯਾ ਕੇ ਸੇਇ ਬੇਕੇ ਧਾਮ ਕੇ ਨਜਾਤ
 ਹੋ ॥ ੨੩ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਵਡੇਈ ਸਹਾਈ ਜਾਨ ਕਰਤੇ
 ਭਾਈ ਹਮ ਸੁਤੇ ਬਾਤ ਪਾਈ ਮਾਨੇ ਹਮਹੀ ਸੇ ਪੀਤ ਕੀਆ
 ਵਿਕੈਲ ਰਾਈ ਰਪੁਰਾਈ ਹੋ ਮਚਾਈ ਜ ਬਤ ਬਯੋ ਸੁਨਾਈ

ਪੁਨਾਇਕਜਗਦੀਸਇਹਇਧਿਰਹਤੁ ਨਾਮੁ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਛਪਯਾ ॥ ਮ੍ਰਿਗਕੀਰਨਮ੍ਰਿਗਛੁਟਾ ਕਪਿ-
 ਧਨੀਲਮਇਦਸਸਰਤਰਤੁਨੀਰਕਕੁੰਨਰੀਸੋਪ-
 ਡਿਗਨਾ ਚਰਨਕਮਲਹਨੁਮਨਪਾਨਣਦੁਉਉਟ-
 ਾਕਹਤਬਾਤਤੁਵਅਨੁਜਸੁਨਤਮੁਜਕਤੁਤਤਾਮ੍ਰਿ-
 ਦਲਬਚਨਰਚਨਾਸੁਰੀਵਪ੍ਰਤਿਅਤਿਪ੍ਰਚਿਦਾਨਮਤ-
 ਾਰਾਜਾਧਿਰਾਜਲਿਕਾਸਪਤਿਜੇਈਜਾਤਸਕਦੰਚਹਿਛਿ-
 ਮੂਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਛਪਯਾ ॥ ਕਪਿਪ੍ਰਚਿਤੁਵੇਮੰਡਿਤੁ
 ਨਮਰੁਣਦੁਤਿਪ੍ਰਗਟਮੰਡਿਰਨਕਪੈਕਤੁਨੈਨਛੁ-
 ਤਾਪਵਨਪ੍ਰਤ੍ਰਧਤਨਿਵਾਇਅਗਲੁਚਖਤਾ ॥
 ਸੀਯਆਗੈਧਗੰਮਏਰਾਉਤੁਵਮਾਰਗਾਪਿਦਸਨੰਧਥ-
 ਧਬਿਨਲਛਮਨਚਵਰਹਾਥਉਪਰਕਵੈਕਵੈਰਾਮਾਨੁ-
 ਰਮਨਜੁਧਮਨਛੁਵਤਚਰਨਜਗਮਗਦਵੈ ॥
 ਰਵਨੇਵਚੁਕਬਿਤੁ ॥ ਰਾਮਕੀਰੋਜਨਕੁਤਬਿਨਾਨੁ-
 ਧਕੋਪਲਾਤਮੇਰੈਸੁਰਜਤੁਪੇਘਗੀਕਮੇਦੁਵੈਰੈ ॥ ਏਕ-
 ਨਕੋਧਲਾਇਏਕਨਕਦੈਉਠਾਇਏਕਕਵੈਰਹੀਮ-
 ਰੋਗਰੋਰਖਾਇਰੈ ॥ ਏਕੋਏਕਰਾਕਸੀਪੁਰੰਨਕੁਲਾਇਕ-
 ਯੋਆਧੀਗਤੁਏਤੇਸਭੈਸੋਇਜਾਇਏ ॥ ਜਾਇਕਾ-
 ਮਕੋਉਠਾਇਲਾਇਮੇਰੇਦਿਗਭੈਰਭਏਕਤਨੈਸਾਨ-
 ਚਿਬੁਜਾਇਰੈ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਭੀਖਨੇਵਦੁਖੈਤੁ ॥
 ਤੈਹੀਲੋਬਿਭੀਖਨਕਹੀਰੈਬਾਤੁਥਜੇਕਵੈਤੁਰੈਗਤ-
 ਨਬਸਾਵਧਾਨਹੋਇਬੋਬੋਲੋਬਾਲਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਥਮਪੁਰ-
 ਤਸੁਨਮੇਥੀਚਕੀਪਾਇਕੋਪਸਾਹਪਾਇਸਿਧਰ ਰਾਵਨਕੋ-
 ਆਵਤਲੋਤੁਮੇਨਜਰੀਹੋਵੈਹੋਵੈਕਲੋਜਣਕੋਪੋਰਾ

ਗੋਇਬੋ ਪ੍ਰਤਰਨ ਬਾਤ ਦੈ ਤੇ ਸਾਖਾ ਮਿਗਭਾਤ ਨੇ ਭਰਨ
 ਬੈਰਨ ਕੇ ਰਾਮ ਮੁਖ ਜੋਇਓ ॥੨੮॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸੁਦਛਪੇ
 ਪਛਮ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਸਸਿ ਪ੍ਰਚੀਦਿ ਸਚ ਕੁਟਾ ਕਥਿਓ ਕੋਰ
 ਸੁਖ ਪਾਏ ਪੈ ਕੁਮਦ ਨਿਛੁਲੀ ਕੰਜ ਮੁਦੇ ਭੋਗ ਬੁਧੇ ਬੀਚ ਪ੍ਰਤ
 ਨਾ ਬੁਝੁ ਤੇ ਮਾਨੇ ਕੁਲ ਕੁਟ ਪਾਏ ਪੈ ॥ ਆਪੀ ਲਤ ਬੀਤੀ ਸਬ
 ਸੇਏ ਜੀਅ ਜਾਨ ਮਾਨ ਰਾਖ ਸੀ ਪ੍ਰਭੰਜਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਉਸੇ ਜੋ ਰਾਏ
 ਪੈ ॥ ਬੀਜੁ ਗੰਧੀ ਫੁਲੀ ਭਾਤ ਬੁਰੀ ਹਾ ਬਛੁਰੀ ਲੇਹੁ ਰੁਗੀ ਫੀਠ ਜੁਰੀ
 ਦੇਖ ਅਗਵ ਲਯਾਏ ਪੈ ॥੨੯॥ ਅੰਗੇ ਦੁਹਾ ਕਥਿਤੁ
 ਦਮੋ ਲੋਨ ਜਾਨ ਦੀਨੀ ਬਾਟੀ ਮੇਖ ਗੰਧੀ ਕੀ ਲੋਬ ਪਾਹ ਫੇਰੇ
 ਬਲੀ ਅਗਵ ਪ੍ਰਬੀਨ ਪੈ ॥ ਦੋਰ ਜਾਇ ਹਾ ਬਗਯੇ ਮੇਸੇ ਸੁਪੇ
 ਬਾਟ ਕਹੇ ਲਯੋ ਰਾਹੇ ਲੋਰੇ ਮੇਸੇ ਕੋਨ ਤੇ ਤੇ ਹੀਨ ਪੈ ॥ ਕਛੁ ਨ
 ਬਸਾਇ ਭਾਜ ਜੇ ਬੈਕੋ ਬਿਲਾ ਬਿਲਾਇ ਕੈ ਸੇ ਜੇ ਸੇ ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ
 ਚਰਨੀ ਕੋ ਚੀਨ ਪੈ ॥ ਕੀਨੇ ਫੁਲੇ ਸੇ ਗਸਬ ਜਗੇ ਮੇਲੇ ਯੇ ਭੋਰ ਕੋਰ
 ਕਾਵਤੁ ਈਸੁ ਨੇਤਾ ਵਨ ਮਲੀਨ ਪੈ ॥੩੦॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰ
 ਤਤੁ ਲੇਜੁ ਲਾਜ ਤਰਘੁ ਨਾਥ ਮੁਖ ਭਾਜੇ ਤਮ ਮੇਲੇ ਭੋਗ ਰਦ
 ਨ ਪ੍ਰਤਪਕੇ ॥ ਮੇਲੇ ਚੰਦ ਕਾ ਕੇ ਮੇਸੇ ਸੀਤਾ ਉਮਿਲ ਨ ਹਾਰ ਛੁ
 ਰੇ ਉਗਮਾਲ ਮੇਨ ਬਾਨ ਰਾਮ ਰਾਪਕੇ ॥ ਪੁਖ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਪੁਜਿ
 ਕਿਨ ਕੇ ਪਾਏ ਛਾਏ ਕੈ ਸੇ ਜੇ ਸੇ ਆਏ ਸੁਖ ਜਾਨ ਕੀ ਮਿਲਾ ਪਕੇ
 ਚੰਦ ਪਕੇ ਠੀਕੇ ਕਪਤੀ ਹੁਤੇ ਨੀਕੇ ਤਾ ਕੇ ਲਏ ਮੇਨ ਆਉਨੇ
 ਕਮੇ ਘਨਾ ਦਬਾ ਪਕੇ ॥੩੧॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਰਘੁ ਪਤਿਜੁ ਕੇ
 ਦਲ ਕੀ ਪ੍ਰਬਲ ਦੇਖੀ ਰੋਪ ਫੋਟੇ ਦੁਖ ਜੀਅ ਪੈਨ ਮੁਖ ਤੇ ਜਨਾਈ
 ਏ ॥ ਤੀਨ ਕੋ ਦਰਾਖ ਸਖ ਪਾਏ ਜੇ ਪਠਾਏ ਹਮ ਜੈ ਸੇ ਮੇਲ ਪਚੇਤ
 ਬਾਗ ਮੇਉ ਡਾਈਏ ॥ ਬੋਲੇ ਮੇਘ ਨਦਰ ਹੂੰ ਗਿਜਾਇ ਛੋਕੇ ਦ
 ਲ ਮਾਰੇ ਫੇਰੇ

੧੦੪
੧੮

ਸੀਚੁਰਾਈਸੀਅਨੀਤਕੀ ਬੁਝੇਵਖਵਾਈਯਾਹਿਪੀਏ
ਪਠਾਈਯਾਕੀਨੀਦਉਚਟਾਈਸੁਤੇਵਡੀਬਿਪਗੀਤਕੀ॥ਸਿ
ਵਕੀਦੁਰਾਈਮੇਨਕਹੀਹੈਬਨਾਈਜਹਾਐਸੇਜੁਰੇਭਾਈਤਹ
ਬੁਡੀਬਤਜੀਤਕੀ॥੪੧॥ ਕੁਭਕਨੇਵਾਹਾ॥ਕਬਿੰਤੁ॥
ਐਸੇਜਬਬੇਲਜੇਕੋਪਕੋਸਸੇਬਦਾਈਚਿਪਸੇਈਗਯੇਨ
ਸਕੋਬਿਬੇਕਨਿਹਾਕੁਤੇ॥ਬੇਲਜੇਕੁਭਕਨਕੋਨਚਿਵਮਾਸੁ
ਚੇਸੁਭਾਨਕੋਨਕਾਠਬਜਲਮਰਜਾਹਿਮੇਰੇਟਕਤੇ॥ਐਸੀ
ਸੁਨਸਬੈਲੋਕਪਾਲਨਕੇਬੁਝੇਵਖਤੇਹੀ॥ਨਕੇਸੇਜੇਸੇਰਿ
ਈਰਿਟਕਤੇ॥ਰਾਮਸੇਜੇਲਰੇਤੇਤੇਵੇਵਨਕੇਦੀਦਬਰੇਨ
ਕੁਰਮਭਾਜੇਦੇਵਰਾਜੇਲੋਕਲੋਕਤੇ॥੪੨॥ ਕਬਿੰਤੁ॥
ਨੀਦਤੇਭੁਯੋਨਿਰਾਸਦੇਖੇਭਟਾਅਸਪਾਸਗਾਗਰਪਚਾ
ਸਸੇਪਖਾਰਮੁਖਹੋਸਜੇਹੈ॥ਖੇਬੇਕੋਮੀਗਯੇਜੇਤੇਪਾਯੇਹਾ
ਵਲਿਕਮਾਹਿਤਹੁਨਅਘਾਯੋਮਧੁਪਨਰਸਮਸੇਹੈ॥
ਸੁਪੇਨਮਾਹੋਜਿਬਰਮਾਸਕੇਪਹਾਰਘਰਭੁਪਭਰੇਅਸਨ
ਤੀਯਸੇਜਗਥਸੇਹੈ॥ਪਾਛੇਬੇਲਜੇਮਹਾਰਾਜਕਾਹੋਲੇਬਿਖ
ਧਕਰੇਗਾਮਾਨਕੁਭਕਨਚਾਨਮੇਪਸੇਹੈ॥੪੩॥
ਕਬਿੰਤੁ॥ ਕਹਤੇਸੀਘਰੋਕਹੇਸਿਧਬੇਰਾਹੇਅਰਜੋਕਹੇ
ਨਰੁਮੇਦਿਬਾਰੇਕਏਕਹੀ॥ਰੀਭੁਕਪਿਭੁਕੇਮੁਭੁਨਉਤ
ਰੋਕਹੇਕਏਉਸਾਰੇਪੇਨਾਹੇਰਹੇਕਹੀ॥ਅਪਨੇਵੇਪੇਤ
ਖਨਤੇਰਹੁਭੇਮਹਾਰਾਜਕਾਕੋਪਛੋਰੇਸੁਭਕਸਾਚੀਜੇਕ
ਹੀ॥ਨੇਕਜੇਸਿਭਚੇਤਾਰੇਤੇਰਹੀ॥ਪਾਰੇਅਰਜਾਹੀਕੋਪਚ
ਰੇਤਾਹਿਮਾਰੇਛੇਕਏਕਹੀ॥੪੪॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ॥ਤੋਲੇ
ਦੁਰਿਤੁਈਜੋਛੋਨੀਦਨਜਗਈਮੇਰੀਸੁਨੇਲੋਕਰਾਈਬਾਈ
ਸੋਕਨਨਿਹਾਰੀਏ॥ਬਿਨਾਈਸਹਈਭੁਜਵਾਹੀਏ॥

ਬੇਲ

ਬੈਕੋਰੈ ਰਘੁਰਾਇ ਤਕੈ ਨ ਕੋ ਦਿ ਚਾਈਏ। ਰਾਸੁ ਚਿ ਠੇਰਾ ਵਨ ੧੭੫
 ਬੈਕੋਰੈ ਘਨ ਸਾਵਨ ਜੇ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਕੁੰਭ ਕਾਨ ਪੈਰ ਖਨ ਠਾਹੀ ੧੮੦
 ਏ। ਛਤੁ ਪਨ ਛਤੈ ਤੀ ਛਤੁ ਨ ਮੈ ਛਤੁ ਤਲਾਗੇ ਤੇਰੀ ਏ ਨ ਛਤੁ
 ਪੈਪਰ ਤੁਨ ਦਿਗਾਰੀ ਏ। ੪੫॥ ਕਬਿਤੁ। ਕੁੰਭ ਕਾਨ ਗ
 ਜੇਰ ਨ ਮਾਭੁ ਭਾਤ ਭਾਤ ਬਜੇ ਸਾਧੇ ਸਿੰਘ ਸੁਰਲਾਜੇ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ
 ਭੁਕੇ। ਦਰਕੇ ਪਹਾਰ ਦਿਗ ਪਾਲ ਸਰਕੇ ਸਰੇਖ ਮਾਨੇ ਪੁਜ
 ਬੀਜੁ ਰੀਧੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇ। ਹੀਏ ਕਾਪਿਤ ਰਕੇ ਫਰਕੇ ਨੇਨ
 ਦਾਹਨੇ ਉਗਾਹਨੇ ਚਦੇ ਜੈ ਜਮ ਮਾਨੇ ਪਾਨ ਦੇ ਭੁਕੇ। ਜੁਧ ਕੇਸ
 ਮੁਦ੍ਰਿਗਿ ਰਮਿਦੁ ਬਿਲੋਦੈ ਮਾਨੇ ਦੇਖਤੁ ਪੈਰ ਜਸੁ ਰਾਮ ਏਖ
 ਭੁਖੰ ਭੁਕੇ। ੪੬॥ ਕਬਿਤੁ। ਬੈਲੋ ਕੁੰਭ ਕਾਨ ਕਾਪਿ ਪੁਜ
 ਕਾਹੇ ਕਾਪਤ ਹੋਤੁ ਮਸੇਲ ਰੇਤੇ ਬਡੀ ਲਾਜ ਮਰਜਾਈਏ। ਅ
 ਰੰਭੁ ਲਪਾਪੀ ਤੁਝਿ ਬਿਭੀ ਖਨ ਰਾਇ ਜਿਨ ਠੀਰ ਪਰੇ ਛਤੁ ਸਿ
 ਗਪਾਨ ਨ ਬਚਾਈਏ। ਲੱਛਮ ਨ ਤੁਹੀ ਪੱਛਮ ਨ ਹੋਹਿ ਗਾਸ
 ਨਹੀ ਬਲਕੋ ਬਿਲਾਸ ਪੈਤੋ ਔਰ ਨ ਜਨਾਈਏ। ਸਿਵ ਕੀ ਦੁ
 ਹਾਈ ਕਮੇ ਮਰਤ ਹੋ ਬਿਨਾ ਹੀ ਆਈ ਕੋਹੈ ਰਘੁਰਾਈ ਭਾਈ
 ਤੁਹੀ ਕੋ ਬਤਾਈਏ। ੪੭॥ ਕਬਿਤੁ। ਜੈ ਲੋਰਨ ਸੁਰਮ
 ਨ ਪਯੋ ਕੋਊ ਔਰ ਤੋਲੋ ਭੁਲੇ ਅਨੁ ਹੋਤੋ ਕੰਢੁ ਕਰ ਪੁਰਾਣ
 ਹੈ। ਮੇਕੋ ਦੇਵ ਜਾਨਤ ਹੈ ਜਨੇ ਕਿਨ ਜਾਨੇ ਮੁਢਤੁ ਮਸੇਲ ਰੇਤੇ
 ਹੀ ਕੋ ਨ ਜੀਵਤੁ ਏਹੀ। ਜੈ ਸੇਬ ਰੇ ਮੇਘ ਬਿਨ ਬਾਰ ਪੋਕੇ ਪਾ
 ਇਸ ਲਪੀ ਛੋਛੋ ਟੀਗਾ ਗਰੀਸੇ ਪਾਸ ਨ ਬੁਝਾਈ ਹੈ। ਅਸੇ
 ਰਜੈ ਸੇਕੋ ਹਰੀ ਪਛਾਰ ਪੁਜ ਭੰਜ ਰਕੇ ਪਛੋਲੋ ਮੁਢ ਕੋਟੋ
 ਹਨ ਚਛੁਣੀ ਹੈ। ੪੮॥ ਕਬਿਤੁ। ਏਕ ਕਾਪਿ ਭੁਜੇ ਜਾਇ
 ਲਾਗੇ ਹਨੂੰ ਮਾਨ ਪੀਰੇ ਕਮਾਨ ਲਾਗੇ ਰਘੁ ਨਾਥ ਕੋ ਚਰਨ ਕੇ
 ਏਕ ਕੋਹੈ ਜਨੁ ਹੋਵੇ। ਦਿਨ ਬੁਝੈ ਦਿਨੇ ਤੇਈ ਆਏ ਚਲੇ ਪਾ

੧੭੬
੧੮੫

ਜਮਕੋਭਰਨਕੋ। ਏਕਕੋਏਕਕੋਨੈਕੁ ਵੇਦਾਏਏਏਜਤਮ
ਜਕੋਸੁਰਕੋਨਇਨਸੋਲਰਨਕੋ। ਏਕਕੋਏਕਮਲਛਮ
ਸੀਤਾਜੀਤਜੀਹੈਮਾਰੇਜੀਹੈਤੁਮਹੀਜੇਅਏਹੋਮਰਨਕੋ। ੪
॥ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਦਾਦਾ। ਕਬਿੰਤੁ। ਰਾਮਮੁਸਕਨੇਵੇਖਕੇ
ਉਕਪਿਰਨੇਕਪਿਛਛਮਨਬੋਲਬੋਲੇਆਪਨੇਸੁਭਾਇਸੋ
ਤਹੀਸਮੇਹਨੁਮਾਨਆਇਕੋਨਿਵਾਏਮਾਥਨਬੋਜਕਹੈਤੇ
ਰੇਏਕਹੀਉਪਾਇਸੋ। ਅੰਗਦਾਅਨੰਤਬਲਨੀਲਨਲਤਜ
ਮਵੰਤਸਬੈਕੋਪਤਰੇਮਾਰਬੋਕੋਚਤਚਾਇਸੋ। ਤੁਲੋਨੀਨਾ
ਇਆਇਗਦਾਕੋਉਠਾਇਉਚੇਕੁੰਭਕਨਬੋਲਏਗੁਰਗਾ
ਰਘੁਗਾਇਸੋ। ੫॥ ਕੁੰਭਕੋਨੇਦਾਦਾ। ਕਬਿੰਤੁ।
ਤਰਕਾਨਠਾਲਰਿਖਬਾਮਨਪਰਸਰਾਮਸੇਤਨਸਮੁੰਦਕੋ
ਛੁੰਦਬੀਸਹੀਨਮੇ। ਲੋਕਅੰਮਰੀਚਨਹੀਬਾਲੀਕਪਿਨੀ
ਨਹੀਤ੍ਰਿਸੁਰਾਸੁਬਾਹੁਖਰਦੁਖਨਮਲੀਨਮੇ। ਛੁੰਦਕੋਪਿਰ
ਕਨਹੀਇਵਸੁਤਕਕਨਹੀਸੁਪਨਖਾਨਕਨਹੀਕੀਨੇਚੇ
ਦੀਨਮੇ। ਕੁੰਭਕਨਨਾਮਕਹਾਪੰਯੈਮੇਤੇਜਨਰਾਮਏਜੁਤ
ਮਥੇਹੈਨਤੇਰਹਿਨਤੀਨਮੇ। ੫੧॥ ਵੇਹਰਾ। ਜੇਰਘੁ
ਤਿਚਰਨਨਬਮੁਖਠੇਮੇਸੇਗਾਰਬਾਗਾਨਿਨਅਪਰਾਧ
ਸਮਝਹੀਪੁਰੁਸਮਾਝੈਰਾਰ। ੫੨॥ ਹਨੁਮਾਨੇਦਾਦਾ
ਰਾ। ਰਬਬੋਲਏਹਨੁਮਾਨਕਰਗਿਨਤੀਸਾਚੀਕਹੀ
ਇਨਤੇਕਿਯੇਸਯਾਨਹਮੇਸਹੁਨਹੈਸੋਹੁਨੇ। ੫੩॥ ਕੁੰ
ਭੁਨੇਦਾਦਾ। ਕਬਿੰਤੁ। ਗਦਾਗਹਿਧਾਏਕਪਿਮੰਡਲਭ
ਯੋਤਿਨਜੇਸੇਚਲੇਵਉਪੁੰਜਬਾਦਰਉਠਾਏਹੈ। ਏਕਹੀਚ
ਟਜਮਦੁਤਨਕੇਭਰੇਪੇਟਜੀਵਤਲਪੇਟਸਬਜੇਲਕੈਦਰ
ਹੈ। ਵਡੇਵਡੇਸੁਰਨਕੇਵਡੇਦੀਲਗਾਏਹਾਥਦੇਖਰਘੁਨ

ਲਕੀਬੁਸਕਏਹੈ॥ ਏਕਦਬਿਰਹੇਗਏਰਾਮਪਾਇਏਕਲਾ॥ ੧੭੭
 ਨਿਕਨਕੇਪ੍ਰਨਕੁੰਡਕਨਲੈਸਿਧਾਏਹੈ॥ ੫੪੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਬਹੁਰੇ
 ਰਿਸੁਲਏਕੇਧਯੇਹੈਲਿਗੁੰਡਤਕਿਯਾਕੀਦੇਖਸੁਰਤਪਿਨਕੀ
 ਗੀਤਗਏਹੈ॥ ਭੁਕਤੇਜਦੇਖਦੇਰੇਗਦਿਕਸਜੋਨਰਾਮਦੋਰਤਿ
 ਨਤਕਪਿਗਸੇਕਰਲਯੇਹੈ॥ ਤੁਹੀਛੁਨਗਾਮਚੰਦਬਾਨਲੇਕ
 ਮਾਨੁਪਤੰਛਕਸੇਗਰਪਤੰਛਕੈਪਠਯੇਹੈ॥ ਛਚਨਨਦੀ
 ਟੁਕਟੁਮਾਰਕੀਨਜੈਸੇਦੀਪਕੋਪਤਾਪਏਕਟੁਕਹੀਬੁਝਯੇਹੈ॥
 ੫੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਤੀਸਰੇਉਠਾਇਕੋਫਿਰਾਇਮੁਗਦਰਪ
 ਯੇਅਯੋਨਲਨੀਲਫਿਗਬੇਲਰੁਪਏਹੈ॥ ਟੂਤਕਾਰਹੀਸੋਪਕੇ
 ਤੁਤਸੇਰਿਯਾਏਅਸਿਬੀਸਕੇਸਪੁਤਮਾਨਦਰਦਉਝਾਏਹੈ॥ ਡੇਰੇ
 ਏਥਮਇਨਸੇਮਚੇਚਿਤੁਗਾਇਨਸੇਕੀਨੇਬਧੁਪਾਇਨਸੇਰਾਮ
 ਕੇਰਲਾਏਹੈ॥ ਡੋਲੋਹਨੀਮਾਨਾਇਹਾਬਜੋਛੁਤਾਇਲੀਨੋਤਫੇਮ
 ਰਬੇਕੋਪਿਐਰਹੀਬੁਲਾਏਹੈ॥ ੫੬॥ ਅਗਦੇਵਾਚੁਕਬਿ
 ਠਾ॥ ਅੰਗਦਸੁਜਾਨਕਯੇਕਹਾਪਏਜਾਨਅਬੋਪੋਰਖਪਮ
 ਨਦੇਖੋਮਾਰਮਾਛਾਏਹੈ॥ ਨੀਲਨਲਲਾਗੇਭੁਜਹਨੁਮਾਨਤੋਰ
 ਧੁਜਬਲਸੁਤਬਹੁਰੇਗਿਰਾਇਭੂਮਦਯੇਹੈ॥ ਕਿਉਮਾਰੇਬਾਲਕੇ
 ਉਚੈਲਕਕਨਤਕੇਪ੍ਰਨਕੋਨਕਦੈਕੋਉਗਾਮਬਿਨੁਭਯੇਹੈ॥ ਸੂਢੇ
 ਫਿਲਕਹੀਚਦਬੈਠੇਗਿਰਭੁਗੀਮਾਨੇਵਹੈਸੋਇਗਯੇਜੈਸੇਬਾਰ
 ਸੁਖਭਯੇਹੈ॥ ੫੭॥ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰੇਵਾਚੁਕਬਿੱਤੁ॥ ਰਾਮਚੰਦ
 ਜਾਨੀਭੀਮੰਡਲਨਗਜਾਨੀਯਾਕੇਨੈਕਹੂੰਸੰਭਾਰੇਕਬਵਤੀਬਿ
 ਪਰੰਤੀ॥ ਮਾਦਬੇਕੋਸਮੇਹਮਪਯੇਹੈਗਿਰਾਯੇਰਿਪੁਅਸੇ
 ਨਮਯੋਤੋਹਮੁੰਨੀ॥ ਤਿਕੀ॥ ਏਕਬਾਨਤਾਨਕੇਲਗਯੇਹੀਯੇ
 ਤਤਕਲਏਦੈ॥ ਤਲਜਾਇਕਹੀਬਾਤਜੀਤਕੀ॥ ਸੂਸਰੇਕਪਲ
 ਤੇਜਿਯਦੇ॥ ਤੇਲਕਮਾਹਿਮੇਸੇਰੇ॥ ਮਾਦੇ॥ ਖੈਨਾਅਪਨੀ

੧੭੮
੬੮

ਨਿਰੀਤਕੀ॥੫੯॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ॥ਹਾਹਕਾਰਭੁਜੋਭਾਗਵ
ਨਕੋਗਯੋਸਭੁਪਾਛੇਹਨੁਮਾਨਲੇਪਹਾਰਜੋਇਭੁਯੋਹੈ॥ਹਾਲੁ
ਲਾਪੀਨਸਿਭਲਰਹੀਕਾਹੁਮੈਮੈਪਲੇਕਲੋਕੋਬੁਲਾਬੋਭੁ
ਯੋਹੈ॥ਏਕਸੀਗਾਰਲੇਏਕਆਪਸਮੇਲੇਕਪਏਕਗਿਰੇਪਤੁ
ਜੈਸਿਭੁਏਸੁਖਪਾਯੋਹੈ॥ਉਚੇਨਕੁਹੇਰਹੇਦਨਜੋਟੇਰਟੇਰਬੇਰ
ਬੇਕਲਫੁਮਨਬੋਲਯੋਸੁਨਾਯੋਹੈ॥੫੯॥ ਫੁਪਯ॥ ਰਜ
ਦੁਸੈਕਸਭਅਮਰਲੇਕਰਹੀਓਦਿਕਾਸਨਾਪਭੁਦਿਨਮਟਿ
ਜਗਤਜਹਨੈਕਟਰਿਰਹੁਕਮਲਾਸਨਾ॥ਬਿਗਤਿਧਨਲੋਚਨ
ਪਸਾਰਤਿਪੁਰਾਗਿਨਿਹਾਰਹਾ॥ਉਡਗਨਬਰਨਸਮੀਰਪੀਰਸਿ
ਨਤਜਹੁਸਿਭਾਰਹਾ॥ਸੁਰਲੇਕਆਜਮੰਗਲਕਰਹੁਕੁੰਭਕਨ
ਬਧਪਲਉਡੁਗਾ॥ਰਪੁਪਤਿਪ੍ਰਚੰਡੁਜਦੰਡਲਗਪਰਸਖੰ
ਸਰਪਰਲੁਠਗਾ॥੬੦॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ॥ਪਕੋਜਬਗਾਤੁ
ਡਿਫੁਡੇਈਅਪਾਤਮਾਨੇਪਕੋਬਜਪਤਿਫਿਗਾਏਰਪੁਰਾ
ਇਹੈ॥ਕਯੋਮੁਸਕਾਹਿਯਹਿਵਡੇਈਅਕਇਮੋਨੋਕੋਮਸ
ਗੀਧਮਾਸਬੀਸਤੀਸਖਾਇਹੈ॥ਬੋਲੋਹਨੁਮਾਨਰਾਮਜਨ
ਈਨਜਤਕਹਾਂਹਾਥਕਹਾਂਪਾਇਯਕੋਕਹਾਲਾਗੋਪਾਇਹੈ॥
ਦੁਪੁਰਕੇਅੰਤਏਕਭੀਮਬਲਵੰਤਦ੍ਰੋਹੈਸੋਤੋਯਾਕੀਕੋਪਰੀਮੇ
ਬੁਡੁਬੁਡੁਨਾਇਹੈ॥੬੧॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਵਡੀਜੀਤਭਈ
ਰੋਨਹਰਖੇਸੁਦੇਵਗਨਬਰਖੇਸੁਮਨਸੁਰਪਰਖੇਲਰਨਕੇ॥
ਕਰਕੇਪ੍ਰਚੰਡਕਪਿਖਰਕੇਨਲਿਕਫੁਟਸਰਕੇਨਿਸਿਕੋਰੇਰ
ਮਕੇਰਨਕੇ॥ਕਹੀਕਪਿਰਜਆਪਆਪਨੇਸਮਾਜਰਪੁਰ
ਜਕਾਜਕੋਰਦੁਖਮੇਟੇਹਿਰਨਕੇ॥ਬਾਨੇਬਜੇਹਨੁਮਾਨਅੰਗਦ
ਜਾਨੇਰੋਜਾਨੇਨਿਜਕਨੇਦਿਨਕਰਨਕੇ॥੬੨॥ ਰ
ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਰਾਵਨਾਨਿ : ਫਿਡਾਨੇਤੋਪਫਰੇਕ

ਹਰੇਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਸਿਧਾਰੇ, ਜੋ ਦੁਖ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰੁਝੇ ॥ ੧੭੮ ॥
 ਸੁਰਜੇ ਹਮਾਰੇ ਤੇ ਉਨੀ ਕਨ ਸੀਤਾਰੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਲ ਫੇਕੇ, ਦਈ ॥ ੧੭੯ ॥
 ਕੇ ਸਟਾਰੇ ਹਨ ਮਾਨਤ ਬਜਾਰੇ ਪਥਰ ਪਾਥਰੇ ਆਰਨ ਲਗਾਈ ॥
 ਨਖਨੇ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਕੇ ਜਾਇ ਮਾਰੈ ਕੋਊ ਕਾਮ ਕੇ ਸਟਾਰੇ ਬੁਝੀ ਤਾਹੀ ॥
 ਦਿਨ ਭਲੇ ਬਿਦਾ ਦੇਊ ਮਨ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ੧੮੦ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਯਾ
 ਹੀ ਗਫਲੀ ਕਰੇ ਨਿਸਿ ਕਰੈ ਨ ਦੇਖੇ ਦੇਵਾ ਆਇ ਸੋ ਕੇ ਮਾਨ ਮਾਥੇ ॥
 ਮਿਸਿਰ ਨ ਵਤੇ, ਸਾਤੁ ਪੈਰ ਬਾਹਗ ਬਿਛੋਨਾ ਬਿਨ ਠਾਠੇ ਰਹੈ ਨਾ ॥
 ਰੇਨ ਜਾਰੇ ਆਪਨੇ ਜੁਹਾਰ ਪਹੁੰਚਾਤੇ, ਜਾਹੀ ਕੇ ਬੁਝਾਵਤੇ ਸੁਆ ॥ ੧੮੧ ॥
 ਵਤੇ ਸੁਸੀਕ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਿਨ ਕਹੇ ਦਿਗ ਬੈਠਨੇ ਨ ਪਾਵਤੇ, ਤਾਂ ॥
 ਗਫ ਕੇ ਤੋਰੀ ਛਬਾਨ ਰਲ ਪੇਟ ਤੋਰੈ ਸੁਰਾ ਦਿਨ ਏਕ ਸੇ ਨ ਪਾਏ ॥
 ਨ ਭਾਵਤੇ ॥ ੧੮੨ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਕੈਤੇ ਸੁਰਲੇ ਕਰੇ ਮੈਰੇ ਕਰੇ ਕ ॥
 ਰਾਖੇ ਦੇਵ ਗਜ ਕੇ ਸਮਾਜ ਆਰਕ ਹਾਲੇ ਬਖਸੀਏ, ਕੰਢ ਨ ਕ ॥
 ਦੇਸ ਮਨ ਚੰਦ ਨ ਕਹੁ ਕੇ ਰੁਮੈ ਰੇ ਤਾਸ ਸਹੀ ਦੇਸ ਦੇਸ ਨ ਮੈ ਮਾ ॥
 ਏ ਸੋਈ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਤੁਨਿ ਸਿਕ ਪੈਲੀ ਗੁਰ ਗੀਛ ਬੀਚਲੀ ਕਪਸੇ ॥
 ਰਾ ਆਗੇ ਕਹਾ ਜਾਨੀਏ, ਜਾਨ ਕੀ ਕੋ ਕੋ ਪਹੈ ਕਿਭਾ ਗਹੀ ਕੇ ਲੇ ॥
 ਪੈ ਕੀ ਮੋ ਕੇ ਸਿਵ ਲੋਕ ਹੈ ਸੁਕੈ ਸੇ ਪਾਹਿਰਾਨੀਏ ॥ ੧੮੩ ॥ ਏ ਰਾ ॥
 ਮਾ ਬਿਮੁਖ ਤਿਹ ਬੁਗੀ ਮਾਤਿ ਪਹਲੇ ਹੀ ਹਰ ਲੇਤਾ, ਬੁਰੇ ਹੋਤ ਸ ॥
 ਮਝੇ ਨਹੀ ਭਲੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤਾ ॥ ੧੮੪ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜੇਜਗ ॥
 ਨਿੰਦ ਕਲੇਗ ਰਾਵਨ ਰਾਮ ਨ ਸਮਝੀ, ਯਾਹਿਰ ਸਤਿ ਨ ਹਿਸ ॥
 ਯੋਗ ਆਰਕ ਹੈ ਰਸ ਹਾਨੀ ਹੈ ॥ ੧੮੫ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਮੇਘ ॥
 ਨਾਂਦਿ ਮਬ ਜਾਇ ਰਨ ਛਿਤ ਜੁਸ ਮਰਾਇ ਹੈ, ਸਿਰ ਮੇਰੈ ਉਤ ॥
 ਰਾਇ ਆਗੇ ਕਬਾ ਸੁਹੈ ਇਗੀ ॥ ੧੮੬ ॥ ਇਹਿ ਸੁਹਿ ਰਾਮ ॥
 ਤੇਭੀ ਭੁਕਰਨ ਬਧ; ਏਕ ਦਸੋ ਅਕਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ੧੮੮ ॥
 ਰਾਵਨੇ ਦੁਹਾ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਰਾਵਨੇ ਕੋ ਪਪਵਿਸ ਨਹ ॥

ਜੇ ਮੇਸੀਤਾ ਕੀ ਪਤਿਬੁਰੀ ਹੈ। ਬੈਰਨ ਕੇ ਮਾਰ ਬੇ ਕੋ ਮੈਸੀਖ ੧੮੧
 ਗਧਾਰ ਜੈਸੀ ਪਾਪ ਨ ਕੇ ਕਾਟ ਬੇ ਕੋ ਕਾਸੀ ਸਿਟੁ ਪੁਰੀ ਹੈ। ਸੀਜੇ 181
 ਤੋਲੋ ਰਾਜ ਕੀ ਜੈਰ ਦ ਕੋ ਨ ਪੀਠ ਦੀ ਜੈ ਲੋਕ ਪੁਰ ਲੋਕ ਰਾਖ ਬੇ
 ਸੀਬਾਤ ਜੁਰੀ ਹੈ। ੬੫) ਗਵਨੇ ਦ ਚਾ ਸਦੈ ਯਾ। ਪੇਮ ਸੋ
 ਨੇਨ ਦ ਹੈ ਜਸ ਗਾਵਤ ਨਾ ਚਤ ਸੁਦਰ ਲੇ ਸਭ ਅਗਿਆ। ਕੈਰ
 ਨ ਮੇਗਾ ਹਿਖ ਗਾਭ ਲੀ ਬਿਪਿ ਲੋਹੁ ਸੋ ਪਾਉ ਭਏ ਅਗੀ ਗਾ
 ਦੇਉ ਪੁਤ ਜਨੇ ਜਨ ਨੀ ਜਗਾ ਅੰਗ ਸਭੇ ਸੁਤ ਕੀਟ ਪਤੰਗੀ। ਜ
 ਗ ਕੋ ਰ ਕੁਰ ਜਗ ਕੋ ਜੀਵਨ ਸੇ ਨ ਹੋਤ ਹੈ ਗੰਗ ਕੋ ਗੰਗਾ ੭੭
 ਸਦੈ ਯਾ। ਆਨ ਪਗੀ ਇਹ ਭਾਤ ਕੀ ਗਾਢਾ ਯੋਰਨ ਮੈ ਸੁਰ
 ਕੋ ਨ ਹਿ ਕੋਈ। ਆਵਨ ਕੇ ਜਿਸ ਤੇ ਨ ਭਈ ਸੁਨ ਪੁਤ ਸਭੇ ਅਬ
 ਰੇਤ ਹੈ ਸੋਈ। ਮਾਨਸ ਆਇਲ ਗੋ ਕਾਦ ਲਿਕਾ ਹਿ ਦੇਵਨ ਕੀ
 ਨ ਚਲਾਵਤ ਕੋਈ। ਬੀਚ ਮਦੇ ਦਰ ਬੇ ਲਓ ਈ ਮੁਖ ਦੀ ਲਓਈ
 ਨ ਤੇ ਆਤਿ ਰੋਈ। ੮੫) ਗਮੈ ਦ ਕੀ ਚਿਟ ਚਾ ਕਾ ਬਿੰਤੁ। ਸਿ
 ਯੇ ਸਹਾਇ ਕੀ ਸਭੇ ਸੁਰ ਪਾਇ ਕ ਹੈ ਨ ਰਦ ਸੇ ਗਾਇ ਕ ਹੈ ਲਾ
 ਖ ਭਾਤ ਮਨੀ ਹੀ। ਕੰਚਨ ਕੋ ਦੇ ਸੋਨ ਸੁਪਨੇ ਬਿਦੇ ਸਹੇ ਸੁਰੇ ਸਾ
 ਲਿਕੋ ਸਜੀਤ ਬੇ ਕੀ ਕਨ ਅਨੀ ਹੀ। ਪੁਤ ਮੇ ਘਨਾ ਦ ਹੋ ਸੁਗਾਜ
 ਕੇ ਸੁਫਾਵੇ ਕਨ ਜੀ ਅਮੇਟਿ ਖਦ ਹੋਨ ਕੇ ਪਤਿਛਨੀ ਹੀ। ਜੋ
 ਸੀ ਯਕ ਬਹੁੰ ਰੁਗਾਵੇ ਨ ਕੰਤੋਂ ਅੰਜ ਸਬ ਥਾਤ ਕੀ ਬਿਸਤ
 ਲੀ ਬਨੀ ਹੀ। ਗਵਨੇ ਦ ਚਾ ਸਦੈ ਯਾ। ਕੋਨ ਸਮੇਟਿ
 ਬਾਤ ਨ ਕੋਰ ਨਗਾ ਮਦ ਹੈ ਪਾ ਕੇ ਪਟਗਾਨੀ। ਗਾਮ ਕੋ ਹਾਥ
 ਦਿਸ ਕੀ ਧਰ ਤੇ ਯਹਿ ਬਾਤ ਸੁਕਾ ਹੇ ਤੇ ਜਾਨੀ। ਅੰਗ ਕਦਾ
 ਥਨੇ ਇਹ ਭਾਤ ਤੇ ਅਜ ਬਨੇ ਕਹੁ ਕੋਨ ਸੀ ਹਨੀ। ਦੇਹ ਛੁਟੇ
 ਸੀ ਯਛੁਟੀ ਚਲ ਹੈ ਜਗ ਮੇ ਸੁਗ ਚਾਰ ਕਹਨੀ। ੧੦੫) ਗ
 ਨੇ ਦ ਚੁ ਸੋਰਠਾ। ਜੋ ਸਹੱਸਤ ਪਭਾਨੁ ਕੋ ਪਪਾਟ ਰਦ

ਮੁਕਤ
 ਨਿਕ
 ਭੀਰ

ਕਵੇ

੧੬੨
੧੫

੧੬੩

੬੩
੬੪

ਨਕਿਯੋ। ਦਏ ਪੁਤ ਕੋ ਪਾਨ ਇਵ ਜੀਤ ਜੀਤ ਬਨੈ॥੧੧॥
ਇਵ ਜੀਤਿ ਵਾਹੁ ਕਬਿਤੁ॥ ॥ ਗਾਮ ਭੇਨ ਭਰੇ ਦੋਰ ਅਰੁ ਗਇ
ਪਰੇ ਸਬ ਮੇਘਾ ਦਰ ਫੇਰ ਬਲੇ ਹਜੂਰੇ ਪੇਖਿਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ੧੨ ਸ੍ਰੀ
ਭੋਤ ਉਠੈ ਰਤੇ ਨਟੇ ਹਥਿ ਆਰੁ ਟੂਟ ਪਰੇ ਤੇ ਕਹਾ ਲੋਲੁ ਖਲੇ
ਖਿਯੋ॥ ਬਾਨ ਮੁਖ ਪਰੇ ਲੋਕ ਮਾਨ ਕਰ ਕਰੇ ਪੈ ਨਗਾ ਮੇ ਅਨੁਸ
ਰੇ ਪੁਰੁ ਮੇ ਭਲੇ ਬਿਸੇਖਿਯੋ॥ ਖਾਲੀ ਕੀਨੇ ਤਰ ਕਸ ਭਰੇ ਭਰੇ
ਭਰ ਲਭੇ ਲਭੇ ਲਭੇ ਪਟ ਮਹੇ ਮਰੇ ਦੇਖਿਯੋ॥੧੩॥ ਕਾਬਿਤੁ॥
ਬਡੇ ਈ ਬਨੇ ਤਸੁ ਰਸ ਬੈ ਪਖ ਰੈ ਤਜੈ ਤਦ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਨ ਕੇ ਢੇਰੇ
ਫੀਲਹੈ॥ ਜੁ ਪਛੇ ਅਤੇ ਲਸਾ ਮਿਕਾ ਹੀ ਅਮੇ ਲਗੇ ਲਤੇ ਨਿਕ
ਲਤੈ ਤੇ ਕੀ ਮਲ ਲੀਲਹੈ॥ ਬਲ ਕੋ ਬਲ ਉਲਿਕਾ ਉਕੇ ਨਦ
ਪਰੇ ਜੀਤ ਨਕੇ ਚਉਕੁ ਜਦ ਪਿਸੁ ਸੀਲਹੈ॥ ਰਾਮ ਕਵਿ ਆਜਕ
ਲਰਾਵ ਨਕੇ ਚਉਕੁ ਪਰੇ ਕੀ ਫੀਲ ਪਰੇ ਕੀ ਨਫੀਲਹੈ॥
੧੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਮਘਾਵ ਜਿ ਤਕੇ ਸਭ ਸੀ ਸਨਿਵਾਇ ਪਸੇ
ਨਮੇ ਹਥਿ ਆਰੁ ਧਾਰੇ॥ ਆਇ ਨਿਦਾਨ ਕੀ ਬਾਤ ਪਰੀ ਕਹਿਕੈ
ਹਭਾਤ ਬਜਾਇ ਨਗਾਰੇ॥ ਰੋਸ ਭਰੇ ਸਮਝੇ ਨ ਪਰੇ ਗਹਿ ਬੰਦਰ
ਕੋਟ ਨਕੇਟ ਸਿਧਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਕੋਪ ਨ ਚਿ ਪਰਹੀ ਫਿਰ ਅੰਤ ਕਦੈ॥
ਤਕੇ ਪਾਮ ਸਿਧਾਰੇ॥੧੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਮਚੇ ਜੁ ਧਰਿ ਨੇਨ
ਹੁ ਅੰਗ ਮਾਰੁ ਬਜੇ॥ ਮਾਯਾ ਰਬਰ ਰੂਹੀ ਨ ਮੇਘਾ ਦਰ ਬਲੇ ਤਬ
ਹਿ॥੧੫॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਤੋਕੇ ਜਿ ਹਧੁ ਨ ਖਪਿ ਨ ਕੀਕੇ ਮਹ
ਬਲ ਸਾਕੇ ਬਲ ਦੇਖ ਭਿਰੁ ਪਤਿ ਕੀਨੇ ਮੇਲੇ॥ ਤਾਰ ਕੋ ਕੋ ਮਾ
ਭਲੀ ਬਲ ਸੇ ਪਛੇ ਜਿ ਨ ਜਾ ਕੇ ਭਲੀ ਭਤ ਹਨੁ ਮਾਨ ਖਾਯੇ
ਨਹੈ॥ ਆਪ ਹੀ ਜਾ ਕੇ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੈ ਗਏ ਕਪਿ ਜਾ ਕੇ ਰੁਸਿ ਪ
ਨ ਸੁਸੁ ਨ ਮੇ ਪੈ ਨਹੈ॥ ਮੇਘਾ ਦਰ ਬਲ ਕੋ ਭਰ ਕਕ ਯੇ ਸਭ ਬੀ
ਕੋਰੇ ਰੋਸੀ ਤਾ ਪਤਿ ਰਾਮ ਦਿਵੇ ਨਹੈ॥੧੬॥ ਰਾਮ ਕੀ ਕੀ

ਵਾਹੁ ਕਬਿਤੁ ॥ ਬੋਲੇ ਸਬ ਸੁਰ ਅਸੇ ਕਰਨ ਬੁਝੈ ਕੋਉ ਅ ॥ ੧੮੩ ॥
 ਰੇ ਮੇਘ ਨਦਾ ਅਜ ਮੇਸੇ ਇਤਰਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜੇਠ ਮਾਸ ਕੀ ਦੁ
 ਪਹਿਰੀ ਮੇਜ ਰੈ ਪਾਇ ਸੁ ਯੁਗ ਬਤਿ ਮੇ ਕੋਉ ਅਸੇ ਬਿਰਾਤ ਹੈ ॥
 ਪਾਛੇ ਲਛਮ ਨ ਆਗੇ ਅੰਗ ਦਸੇ ਕਾ ਪਿਰਾਉ ਨੀਲ ਨਲ ਪਾ
 ਇ ਪੁਰ ਅੰਜਨੀ ਕੋਤਾਤ ਹੈ ॥ ਬੀਰ ਰਾਖੁ ਰਾਇ ਤਕੀ ਬਾਲਿ ਜ
 ਰਾਮ ਕਵਿ ਜਾਹੀ ਕੋਨ ਸੁਝੈ ਤਕੇ ਅਜ ਕਾ ਲਪਾਤ ਹੈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਇ
 ਵਜੀਤੋ ਵਾਹੁ ਕਬਿਤੁ ॥ ਸੁਨ ਰੇ ਸੁਖੀ ਵਹੀ ਠੀਰੇ ਕੋ ਨਿਹਾਰ ਰੇ
 ਜਾਪੇ ਨਦਾ ਖਸੇ ਤੇ ਕੋਨ ਭਾਤ ਰਹੈ ॥ ਨਲ ਮੇ ਤੋ ਬਲ ਕਾ ਬਿ
 ਸੁਕਾ ਬੁਝੈ ਤੋ ਨੀਲ ਸੇ ਲਗੇ ਰੇ ਟੀਕੋ ਨੀਲ ਸੇ ਨ ਕਰੈ ॥ ਹਨੁ ਅ
 ਏ ਸੇ ਕੋ ਕੋਨ ਸੇਹਾ ਮਨ ਜਾਮਦਾਨ ਸੁਨ ਅੰਗ ਦੋ ਕਪੂਨ ਹੋ ਨਹ ਰਹੈ
 ਜੋ ਭਠ ਹਰਾਇ ਮੇ ਕੀ ਮਾਰ ਤੇ ਨ ਭਾਜ ਜਾਇ ਤੋ ਲੋਕ ਛੁਲਰੈ ਤੋ
 ਮਠੁ ਸੋਲਰੈ ॥ ੧੮੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਯੋਕ ਕੈ ਬਰਖ ਤੁਝ ਯੋ
 ਨ ਬੁਝੈ ਇਕ ਪਾਰਾ ਉਚ ਨੀਚ ਕਾ ਇਰ ਸੁਭਟ ਸਭ ਕੀ ਨੇ ਇਕ ਸਾਰ
 ॥ ੧੮੬ ॥ ਸੋਹਰਾ ॥ ਕਛੂ ਨਹੀ ਸਿਭਾ ਰਕਿਤੇ ਸੁਰ ਕਟ ਧਰ ਪਰੇ
 ॥ ਜੋ ਦਾਵੇ ਪਰ ਜਾਰ ਟਕਤੁ ਪਟਕਤ ਬਾਸੁ ਤਿਨਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਕਬਿ
 ਤੁ ॥ ਜਾਹੀ ਕੋ ਪਚਾਰੈ ਤਾਹੀ ਪਲਹੀ ਮੇ ਮਾਰੈ ਅਜ ਭਲੀ ਭਾਤ
 ਸੁਭਹੀ ਕੇ ਬਲ ਪਰ ਖੱਤ ਹੈ ॥ ਕਹੀ ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਮੇਘ ਨਦਾ ਮੇਘ ਨਦ
 ਕਰ ਪਾਛੇ ਬਾਨ ਬੁਝੈ ਖਰੀ ਵਰੀ ਬਰ ਖੱਤ ਹੈ ॥ ਜਾਨੁ ਰੇ ਅਜ ਰਨ ਰਹੈ
 ਗੋਨ ਕੋਉ ਕਾਪਿਲ ਛਮ ਨੈ ਕਹੂੰ ਨ ਕੋਉ ਹਰ ਖੱਤ ਹੈ ॥ ਹੋ ਕੋ ਹੋ ਸਿੰਦਰ
 ਕ ਸੁਯਾ ਕੀ ਚਿਟ ਪੈ ਕੈ ਬੀਰ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਪੂਨ ਮੇ ਨੇ ਕਾਲ ਰੂਝ ਖੱਤ ਹੈ ॥
 ੧੮੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਕਾਪਿਲ ਰਹੈ ਤਹਿ ਤਹਿ ਦਿਏ
 ਭਜਾਇ ॥ ਤੇ ਮਿਲ ਸੀ ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਸੇ ਬੋਲਤ ਗਹਿ ਗਹਿ ਪਾਇ ॥ ੧੮੯ ॥
 ੧੯੦ ॥ ਹਨੁ ਮੇਨੇ ਵਾਹੁ ਕਬਿਤੁ ॥ ਮੇਘ ਨਦਾ ਕੋ ਪਯੋ ਕਣਨ ਬ
 ਮੇਸੇ ਮੇਲੇ ਗਲ ਜ ਕੇ ਬਲ ਆਗੇ ਸੁ ਰੇ ਕੋਨ ਸੇ ਸਗਾ ਬਨੇ

੪੮੬
੧੫੫

ਲੋਕ ਅਨੰਤ ਪਉ ਚੀਲੇ ਮਨ ਕਾ ਪਿਰਾਉ ਅਜ ਪੁਨ ਕੀਨੇ ਸੁਖ
ਬੰਦਗੀ ਨ ਬਾਹਨੇ ਏਠੇ ਪਰਗਟ ਨ ਸੋ ਸੀਲ ਤੁ ਮਰਾਖਤ ਹੋਛੋਹ
ਨਤ ਨਾਇ ਅਜਹੂ ਜੈ ਨੈਕ ਦਘਨੇ। ਕੀ ਜੈ ਨਾਇ ਲਾਉ ਚਲਦੇ ਖੇ
੮ ਸਪਾਉਰ ਨ ਲੇਹੁ ਏਤਲਾਉ ਮੈਂ ਰਲਾਉ ਕਛੁ ਨ ਧਨੇ॥੩॥ ਰ
ਮਚੰਦ੍ਰਿ ਦਾਚਾ ਕਾ ਬਿੱਤੁ॥ ਹਨੂ ਮਾਨਹੂੰ ਕੀ ਚਿਰ ਦੇਖ ਮੁਸਕਾ
ਨੇਰਾ ਮਜਾਇ ਸੁਪਛੇ ਹੁ ਸਭ ਬਾਨਰ ਦੁਖ ਚੇਹੈ। ਬੋਲਤ ਕਪੇਲ
ਤੇਛੁ ਬਿਕੇਤ ਰੰਗਾਹੁ ਠੀਤਿ ਰਛੁ ਹੋ ਕੰਜ ਨੈ ਨਰੁ ਹੋਛੁ ਗੁਰਾਰੇਹੈ। ਬੋ
ਲੋਲਛੁ ਮਨ ਏਧ ਨੁਖਲੀ ਜੈ ਬਾਨਲੀ ਜੈ ਇਨਹੂੰ ਕੋ ਦੀਜੈ ਹਮ
ਪਸੀ ਬਿਚਾਰੇਹੈ। ਰਾਸੀ ਰਾਸਟਾਰ ਤੋਹ ਜੀ ਤੋਹ ਨਹਾਰਤ ਹੋਇ
੧੧ ਨੀਤ ਜੀਤ ਸਬੈ ਮੋਹ ਮਾਰ ਰੂਹੇਹੈ॥੪॥ ਲਛਮੇ ਦੇਦੁ।
ਕਾ ਬਿੱਤੁ॥ ਕਧੇ ਕਉਰਾਯੇ ਭਰ ਕਰਤ ਰਹੇ ਵਿਚਾਰ ਕਹੋ ਪੰਕ
ਨ ਸੇਬ ਭਾਈ ਜੁਤ ਨਾਇਹੋ। ਬਾਨ ਨ ਸੋ ਕਹੋ ਹੋ ਬਨਾਇ ਭੰਡ ਮੰਤ੍ਰ
੨ ਕਾਟ ਬੈਰਨ ਕੇ ਸੋਟੁ ਤੇ ਮੇਨੀ ਕੇ ਕੈਨਾਇਹੋ। ਸੁਨੇ ਰਘੁ ਬੀਰਨ
ਭੀਰ ਕੇ ਪਰੇਤੇ ਅਜ ਕਾ ਮਜੈ ਨਾ ਆਇਹੋ ਤੇ ਕੰਨ ਕਾ ਮਾ ਆਇਹੋ
ਦੀਜੈ ਮੋਹ ਪਾਨ ਕਹਾ ਕਉ ਪਾਵੈ ਜਾਨ ਮੇਘ ਨਾ ਦੇਕੋ ਤੇ ਮੇਘ ਕਰ
ਨ ਜੋ ਉਡਾਇਹੋ॥੨੫॥ ਰਮਚੰਦ੍ਰਿ ਦਾਚਾ ਕਾ ਬਿੱਤੁ॥
ਹਸੇ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕਰਨ ਸੋਰ ਸਭ ਰੇ ਨੈਨ ਲਛਮ ਨ ਬਾਨ ਸੋ ਕਮ
ਨ ਜਬ ਤਾਨਹੈ। ਹਨੂ ਮਾਨ ਕਾਹੇ ਕੋਗੁ ਮਨ ਰਹੇ ਰਾਵਨ ਮੇਭਾਗੈ
ਭਰੇ ਸੋ ਮੋਹ ਜੀ ਸੋਗਾਹਿ ਆਨਹੈ। ਪੀਠ ਠੋਕ ਡੀਠ ਭਰ ਦੇਖੇ ਮੁਖ
ਯੋ ਬੀਰ ਅੇ ਸੋ ਜੁਪ ਕੀਜੈ ਜੈ ਸੀ ਸਦ ਬੁਲ ਬਾਨਹੈ। ਬਾਛੇ ਅਜ
ਲਾਦ ਰਾਮ ਕੀਨੇ ਸਿਖ ਨਾਦ ਕਯੋ ਕਨਕ ਸੁਵਾਦ ਮੇਘ ਨਾਦ ਅਜ
ਜਾਨਹੈ॥੨੬॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ॥ ਉਮਰੇ ਅਨੇਕ ਕਾ ਪਿਏ ਕਨ ਤੇਏ
ਜੇ ਕਾਪ ਲਛਮ ਨ ਜੁਕੇਰ ਹੁ ਚਿਰ ਘੋਰ ਘੋਰ ਕੈ। ਆਗੇ ਭਏ ਹਨੂ
ਮਾਨ ਪਾਛੇ ਨੀਲ ਜਾਮਵਾਨ ਓਕ ਕੇ ਨਿਸਿਕ ਸੂਰਮਾਰੇਹੈ ਲਿਖੇ

ਕੋ॥ ਮੇਸੇ ਬਾਨ ਚਲੇ ਜੈਸੇ ਸਾਵਨ ਕੇ ਮੇਹ ਭਲੇ ਮਾਰੂ ਕੇ ਸੁਜਾਇ ॥੨੪॥
 ਰਾਮ ਰਵ ਕੈ ਟੇਰੇ ॥ ਗੀਧਨ ਕੇ ਮਾਸ ਵੇਰੇ ਵਨ ਕੇ ਝਾਸ ਮੇ ॥੨੫॥
 ਨਾਵ ਗਯੋ ਦਤ ਪਾਸ ਮੇਸੇ ਜੁ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥੨੬॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥
 ਪਈ ਲੋਹ ਮਾਰ ਸੁਬਾ ਆਪ ਆਪ ਮੇਸੇ ਸੁਮਾਰ ਕਹਿਤ ਰਵ ਕਲ ਮੇ ॥
 ਹਾਥ ਤਰਫ ਤਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਮਥੇ ਹਾਥੀ ਕਹੂੰ ਚਿਰੇ ਕਟ ਮਾਥੀ ਕਹੂੰ ॥੨੭॥
 ਥੀ ਬਾਧੇ ਗਿਨਤੀ ਕੇ ਮਾਸ ਨ ਭਰੰਤ ਹੋ ॥ ਏਕ ਟੇਰ ਬਾਧ ਕੈ ਕਟਾਰ ॥
 ਨ ਸੋ ਲਭੇ ਪਾਇ ਏਕ ਸੁਰ ਆਇ ਬਿਨ ਮਾਥੇ ਥੀ ਪਰੰਤ ਹੋ ॥ ਜੁਝੇ ॥
 ਏਕ ਬਾਰ ਦੇਉ ਕਾਹੇ ਤੇ ਨ ਪਛੇ ਕੋਊ ਤੋ ਤੇ ਦੇਉ ਏਕ ਆਪ ਛੋਰੇ ॥
 ਰਤ ਹੋ ॥੨੮॥ ਮੇਘ ਨ ਦੇਵਾਚਾ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਮੇਘ ਨ ਦੇਰਿ ॥
 ਸਾਈ ਮੰਤ੍ਰ ਪਦ ਕੈ ਚਲਾਈ ਬਾਨ ਹੀ ਮੇ ਨਾਗ ਠਾਸ ਵਡੀ ਦੁਖ ॥
 ਦਾਇਨੀ ॥ ਜਰੇ ਤੇਜ ਆਗੇ ਰਾਮ ਲੋਗ ਨ ਕੇ ਤੇਜ ਪਾਇ ਜੈਸੇ ਪਤੁਜੈ ॥
 ਸੋ ਜਨੁ ਸਫ ਹੀ ਕੋ ਆਇਨੀ ॥ ਪਾਰਹਥਿ ਆਰੇ ਪੈ ਸੁਰ ਮਹਾ ਭਰੇ ॥
 ਰੈ ਪੈ ਨੈਕ ਨ ਸਿਭ ਰੇ ਪਾਨ ਸਭ ਕੇ ਉਡਾਇਨੀ ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ ਲਗਾਈ ॥
 ਨ ਕਥਾਈ ਚੁਕਾਈ ਜੈਸੇ ਪਰ ਮਾਰਤੁ ਰਤ ਹੋ ਪਲ ਮੇਰ ਸਾਇਨੀ ॥
 ੨੯॥ ਚਕਈ ਚਿਟਾਚਾਇ ਹਰਾ ॥ ਪਹਿਲੇ ਸੀਰਘੁ ਬੀਰ ॥
 ਜੀਕਿ ਅਹ ਦੀਓ ਸਾਪੁ ॥ ਅਬ ਨਿਸ਼ਕੋਚ ਕਈ ਹਸੀਤ ਜਮ ਨ ਥਿ ॥੩੦॥
 ਰਹ ਬਿਛਾਪੁ ॥੩੧॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸ੍ਵਪੁਦਿਯੋ ਜਿਨ ਮੇ ਪਤਿ ॥
 ਕੋ ਸੋਈ ਰਾਮ ਪਛੇ ਦੁਖ ਸੋ ਰਨ ਮੇ ॥ ਲਘੁ ਬੀਰ ਸਮੀਰ ਕੇ ਪੁਤ ॥
 ਸਮੇਤੁ ਰਹੇ ਛਪਿ ਕੈ ਕਾਪਿ ਕੇ ਗਨ ਮੇ ॥ ਅਬ ਜੀਤੁ ਏਈ ਮਘ ਦਾਨ ॥
 ਤਕੀ ਕਹਿ ਕੇ ਹਰਖੀ ਅਤ ਹੀ ਮਨ ਮੇ ॥ ਚਕਈ ਨਿਸਬਾ ਕੁਲ ॥
 ਹੀ ਚਿਤ ਮੇਤ ਉਨ ਚਉਠੀ ਹਸ ਕੈ ਬਨ ਮੇ ॥੩੨॥ ਰਵਨ ਦੁ ॥
 ਤੇਵਾਚਾ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਵਨ ਸੋ ਕਹੀ ਦੁਤ ਨ ਜਾਇ ਨਿਚੀਤ ॥
 ਭਏ ਰਨ ਮੇ ਹਮ ਜੀਤੇ ॥ ਰਾਮ ਸਮੇਤ ਸਭੈ ਕਾਪਿ ਮੰਡ ॥ ਭੂਮਿ ਪੁ ॥
 ਰੇ ਜਨ ਚਿਨ ਚੀਤੇ ॥ ਨਾਗ ਕੀ ਠਾਸਿ ਪਰੇ ਇਹ ਭੂਤ ਨ ਸ੍ਵਾਸਤ ॥

੧੨੬
੧੫੧

ਉਕਸੇਨਕਹੀਤੇ॥ ਲੈਸਿਯਕੋਰਿਖਰਦੁਜਾਇਜੁਮੋਹਿਭਜੈ
ਅਜਹੂੰਅਬਹੀਤੇ॥੩੨॥ ਸਖੀਸਰਮਉਵਾਚੁਸਦੈਯਾ॥
ਸੀਅਸੋਬਤਕਹੀਸਰਮਚਨਦੇਖਸਭੈਭੁਟਜੁਪਰੇ॥ਤਿ
ਨਦੇਖਕੈਸੀਭਿਘੁਬੀਰਭਰੇਦਿਗਸੀਚਕੀਏਦੁਖਪੁੰਜਹਰੇ॥ਕ
ਹੀਰੂਬਸੁਜਾਨਕੀਪਾਇਨਲਾਗਤਲਾਜਗਹੋਇਯਤੁਖਰੇ॥
ਹੁਮਉਤਰਫੇਰਨਦੇਤਹੋਮੋਹਿਭੁਮੇਅਥਿਜੇਅਪਿਰਾਪਕਰੇ॥੩੩॥
ਸੀਤਉਵਾਚੁਸਦੈਯਾ॥ ਜਬਬਜਹਸਮੇਰੀਖਮੰਡਲ
ਹੋਤਬਮੋਹਿਅਸੀਸਦਈਕਹਕੈ॥ਰਘੁਬੀਰਸੁਹਾਗਾਨਿਹੋਹੁਸ
ਦਭੁਜਸੋਭੁਜਹਾਬਨਸੋਗਾਹਿਕੈ॥ਤਿਨਹੂੰਕੀਕਹੀਅਬਭੂਠੀਭ
ਈਅਰਬੇਦਕੀਬਾਤਗਈਬਹਕੈ॥ਸਖੀਅੰਰਕੀਕੋਨਫਹੈਇਹ
ਅੰਸਰਪਾਨਨਜਾਤਰਹੇਸਹਕੈ॥੩੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਬਨਕੋਚ
ਲਤੇਕਹੀਜੇਬਾਤਿਆਤੇਈਜਾਨਤਹੋਚਿਤਮੇਨਰਹੀ॥ਬਸਕੋਬ
ਨਮੇਪੁਨਤੋਸੀਗਜਾਨਕੀਰਾਜਸਮਾਜਕਰੋਪਰਹੀ॥ਸੋਈਸੀ
ਰਘੁਨਾਥਤਿਹਾਗੀਏਬਾਤਗਾਢੀ॥ਜਯਮੇਸਚਕੋਟਰਹੀ॥ਤਿ
ਭੂਭਭਈਮੇਰੇਪਾਨਪਤੀਸਿਯਪਾਪਨਿਕੀਸਭਹੋਸਰਹੀ॥੩੫॥
ਸਦੈਯਾ॥ ਅਜਹੂੰਅਪਿਰਾਪਨਜਾਨਕੀਕੀਭੁਜਬਮ
ਭਰੇਮਿਲਲੋਚਨਸੋ॥ਅੰਰਗਾਉਰੂਸੈਸੁਭਸੋਨਸਭੈਨਮੋਰਨ
ਸਿਯੋਇਨਸੋਚਨਸੋ॥ਅਜਹੂੰਨਹਿਦੇਖਤਹੋਭਰਨੇਨਪਹੈਛਿਤ
ਕੋਨਸੀਕੋਚਨਸੋ॥ਕਹੋਬੁਭਮਰੋਕਹੋਜਾਇਜੋਰੀਹਿਮਬੀਚਗ
ਰੋਮਨਪੋਚਨਸੋ॥੩੬॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਐਸੋਸੁਖਮਾਨਤੇਨਮ
ਨਕੋਤਾਨਤੇਨਰਤੀਭੁਰਭੂਤਤੇਨਮਦਿਰਨਬਨਤੇ॥ਸਾਸਕੋਸਨੇ
ਹਤੇਨਬਨੀਠਨੀਵੇਹਤੇਨਕੰਚਨਕੇਮੇਹਤੇਨਕਠੁੰਸਖੀਜਨਤੇ॥
ਜੈਸੋਸੁਖਮੇਰੇਜੀਅਹੋਹਿਮੇਰੇਪਾਨਨਾਥਨੈਕਜੋਕਠਾਛਕੋਰਪ
ਫੇਛਿਠਰਨਤੇ॥ਨੈਨਮੇਸਰਮਸਮੋਇਸਰਮਏਨਾਤੋਜਾਨਕੀ

ਬਿਲਬਿਲਾਇਗੇਇਰੇਇਮਨਤੇ॥੩੭॥ ਵੇਹਵਾ॥ ਰਮ
 ਚਰਨਤਰਲਛਮਨਸੀਯਦੇਖੇਬਿਨਚੈਨ॥ਹਿਸੇਫੁੱਤਾਸੁ
 ਅਨਢਰਤਬੋਲਤਤਸਿਬੈਨ॥੩੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਛੁਜੀਮੋਨ
 ਰਘੁਰਾਜਕਹਿਲੱਛਮਨਕਾਹੇਤੁਠੇ॥ਛੁਲੀਨਿਬਾਹੀਲਾਜ
 ਰਘੁਕੁਲਤੇਲਘੁਕੁਲਕਿਸੇ॥੩੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਅਛੇਪੁ
 ਨਬਲੇਤੁਕੇਬੀਰਬੀਰਲਛਮਨਪਾਨਨਾਥ॥ਸੋਸਾਜਬੋਲ
 ਤੁਨਲੈਫੁੱਤਾ॥ਜਾਨਤਹੋਮੇਰੇਅਪਿਰਾਧਨਤੇਰੁਛਹੇਬੁਝੇਬਿਨ
 ਜੈਸੇਪੈਕਰਤਮੇਸੀਪੈਕਹੂੰ॥ਬੂਤਮੇਰੇਚਰਨਨਕੋਸੇਵਕਹੈਰੇਸ
 ਪੁਤਨੈਕਬੋਲਪਾਨਮੇਰੇਜਾਤਕਹੂਤੇਕਹੂੰ॥ਕਾਸੇਕਹੋਬਾਤਦਿਨ
 ਹੀਰੇਮੋਹਿਤਈਗਤਕੈਅਨਾਥਗਏਨਭੁਲੇਕਲੇਕਮੇਕਹੂੰ॥੪੦॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਬੰਦੇਜੀਯਉਤਪਾਤਰਾਮਚੰਦਲਖਮਨਬਕੇ॥
 ਤਬਜਾਨਕੀਜਗਮਾਤਪ੍ਰਾਨਸੋਬਿਨਤੀਕਰੈ॥੪੧॥ ਸਵੈ
 ਯਾ॥ ਪਾਨਸੁਜਾਨਅਜਾਨਪੈਨਤਜਮਾਨਕਹੈਸੁਨਬਾਲ
 ਜਮਾਤੀ॥ਅਗਤਹੋਇਕਬਾਤਫੀਕਰਜੇਰਵਛੇਦਖਮੇਕਿਲ
 ਲਾਤੀ॥ਜੋਲਗਯੋਨਚਲੈਜਗਮੇਸਿਯਜੀਵਤਹੋਬਿਨਰਾਮ
 ਸਿਗਾਤੀ॥ਤੋਲਗਏਹੋਕੇਯੋਤਜਰੇਜੈਸੇਕਾਂਚਰੀਪੰਨਗੋਕਤਜ
 ਠੀ॥੪੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਾਹੇਕੇਵਤਕਿਯੋਹਨਮਤਿਦਈਜਿ
 ਨਗਵਨਕੇਪੁਰਿਦੈ॥ਅਰੁਕਾਹੇਕੇਸਿਧਾਹਿਬਾਪਾਦਿਯੋਦੁਖਲੈ
 ਜਸਬਾਦਹੀਕੋਨਸੀਗੋ॥ਕਾਪਮੰਡਲਬੀਰਸਮੇਤਸਭੈਮੋਹਿਛੁ
 ਤਕੈਕੋਨਗਏਪਰਕੈ॥ਤੁਮਅੰਤਨਬਾਤਨਿਬਾਹਸਕੀਸੁਕਹੁ
 ਗਏਆਪਕਹੂੰਕਹੀਠੋ॥੪੩॥ ਵੇਹਵਾ॥ ਰੇਸਿਧ,ਕੇਜਿਸ
 ਬਾਤਸੁਨਅਬਪੀਯਬਿਨਗਤਿਕੋਨ॥ਕੋਲੈਬੁਝਸਾਧਿਮੇਕੈ
 ਉਤੁਮਿਲਨਤੁਪੈਨ॥੪੪॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਅੰਸੋਬਿਲਾਇ
 ਕਰਕਟਕਾਟਖਾਇਨਬਿਵਨਤੇਉਤਯੋਜਾਇਆਸੁ॥

ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ਕਰੈ ਹਾਇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਰਘੁ ਰਾਇ ਨੂਮ ਅੰ
 ਸੀ ਕਰਛੁ ਡੀ ਅਨਭਾਵਤੀ ਮਨ ਕੇ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਦੁਤੇ ਤੇ ਬਿਲ
 ਨੇ ਸਭੁ ਸਰਮਾ ਸਰਮ ਕਰਕਾ ਪੂਨ ਸੁਨਾਵਤੀ ਏਹ ਸੇਕਹਤੁ
 ਹਮ ਮਾਗੇ ਫਲ ਦੇਤ ਬਿਧ ਜਾਨ ਕੀਤੇ ਆਜ ਮੀਰ ਮਾਗੇ ਨਿਪ
 ਵਤੀ ॥ ੪੫ ॥ ਸਰਮਾਇ ਨਹੀ ਫਿਰਾ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਰੇਵ
 ਤਜ ਨਕੀ ਕੇ ਸਰਮਾ ਸੁ ਅਸੇ ਕਬ ਨੀ ਮਾਹਿ ਜਾਇ ਧਰੀ ॥ ਤਿਜ
 ਟੀਤ ਹਿਆਇ ਸੀ ਬੇਧਾ ਕਿਯੋ ਸਿਸ ਪਾਨ ਤਜੈ ਨਿਨ ਏਕ ਘਰੀ
 ਸੁਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੁਤ ਸੁਨ ਤੇ ਤਿਨ ਗਵਨ ਕੀ ਜਰਹੀ ਸੁਜਗੀ ॥
 ਅਲਜ ਬੁਕ ਜੁਥ ਨਾ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸੇਵਤ ਸਿੰਘ ਨਿਹੈ ਕਬਹੂੰ ਪਕਰ
 ੪੬ ॥ ਨਾਰੋ ਵੇਦਾਚੁ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਸੁਜੇ ਸੁਰ ਰਾਜ ਆਜਹ
 ਰੇ ਰਘੁ ਰਾਜ ਰਨ ਪਾਨ ਲੇ ਸਿਧਾ ਰੇ ਚਿਟ ਗਹੀ ਹੋ ਸੁ ਮੇਰ ਕੀ ॥ ਰਾ
 ਮ ਕਵਿਏ ਕਸੀ ਮਹੇ ਸਾ ਬਿਨ ਧਕ ਧਕੀ ਮਿਏ ਨ ਬਿਰੀਚ ਕੀ ਨ ਬ
 ਰਨ ਭਬੈ ਰਕੀ ਏਕੁ ਲੋਕ ਨ ਕੇ ਦੇਵੇ ਅਸੇ ਭਾਜੇ ਜਾਤ ਜਮੇ ਬਘੁ
 ਰਨ ਮੇ ਪਾਤ ਬਾਤ ਦੇਖ ਕੈ ਭੁਟੇ ਰਕੀ ॥ ਨਾਰਦ ਕਯੋ ਪੁਕਾਰ ਨਾ ਗ
 ਟ ਸਬਾ ਧਰਾਰੇ ਸੁਨਤ ਹੀ ਗਰਭੁ ਗਭੁਰ ਸੇਵਰੇ ਰਕੀ ॥ ੪੭ ॥
 ਗਰਭੁ ਵੇਦਾਚੁ ਸੇਰਠਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗਰਭੁ ਪਚੈ ਚਰਨੁ
 ਸੁਸੰਗਰਿ ਸਾਤੁ ਮਨ ॥ ਗਵਨ ਕੇ ਭੁਜਵੰਤੁ ਰਾਮ ਰਾਜਾਇ ਸਤੇ ਹ
 ॥ ੪੮ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਪਛਨ ਕੀ ਬਚਿ ਸੋਢਿ ਭਾਏ ਗਿਰ ਲੱਛ
 ਲੱਛ ਮਾਨੇ ਤੱਛ ਭੱਛ ਕੇ ਪਤੱਛ ਕਾਲ ਆਯੋ ਪੈ ॥ ਬਾਸਨ ਤੇ ਅ
 ਕੇ ਸਲਾਖ ਕਗਏ ਪੈ ਬਹਿਰਾ ਮਚੈ ਦਜੁ ਕੇ ਸਿਰ ਨਾਇਕੈ ਸੁਨ
 ਯੋ ਪੈ ॥ ਸੁਰ ਨਕੀ ਕੀ ਨਗਾ ਤਿਚੈ ਦਹਿ ਭੁਵਨ ਪਤਿ ਨੈਨ ਨਕੀ ਸੀ
 ਨਨ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਖਾ ਸੇ ਪੈ ॥ ਰਾਮ ਹੀ ਕੀ ਚਿਕਨ ਕੇ ਜੀਏ ਪੈ ਕ
 ਰੋ ਰਨ ਪੈ ਚੋਰ ਨਕੀ ਚਿਕਨ ਕੇ ਏਕੈ ਨ ਜਿਵਾਯੋ ਪੈ ॥ ੪੯ ॥ ਮੇਘ
 ਨਾ ਦੇਵਾਚੁ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਸਬੈ ਫਿਰ ਗਾਜੇ ਸਬ ਹੀ ਤੇ ਸੀਖ ਬਾ

ਜੇਚੁਨਬਾਤਕੋਬਿਰਾਜੇਪ੍ਰਾਨਜਾਨਕੀਕੀਦੇਹਮੇ॥ਗਰੁਸਿ
 ਧਰੇਸੁਰੇਲਗਮਿਟੇਸੋਗਸਭਮੇਘਨਾਵਗਏਦਬਿਮਿਲ
 ਰਹੇਖੇਹਮੇ॥ਸੁਨਤਹੀਗਵਨਕੇਛਪੇਸੁਖਤੇਹੀਛਿਨਕੀਸੇਜੇ
 ਸੇਧੁਰਿਛਪੈਸਾਵਨਕੇਮੇਹਮੇ॥ਬਾਦੇਦੁਖਭਾਰੀਨਾਗਪਸ
 ਭਈਨਾਥੀਪਈਕੋਨਬਾਤਪ੍ਰਾਗੀਹਮਾਸਿਵਕੇਸਨੇਹਮੇ॥ਪ
 ॥ਗਵਨੇਵਚੁਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਮਨਮੇਬਿਚਾਯੋਪਾਪਮਿ
 ਲਬੈਠੇਬੇਟਾਬਾਪਮਾਯਾਕੀਬਨਾਇਸੀਯਮਾਰੀਦਿਖਗਇਕੋ
 ਸੇਈਕਾਮਕੀਨੇਮੇਸੀਰਚੀਹੈਨਸਚੀਰੰਭਾਉਰਬਸੀਦੇਖਹੀ
 ਮੁਖਨਜਾਇਕੋ॥ਰਾਮਪ੍ਰਾਨਨਾਬਰੇਇਕਹੈਮੁਖਬਾਨੀਤਹਾ
 ਆਨੀਗਹਿਕੇਸਜਾਜੁਰੀਅਨੀਆਇਕੋ॥ਰਾਮੇਦਿਖਗ
 ਇਮਾਬੇਕਾਯੋਹੈਬਨਾਇਹਾਇਹਾਇਕਰਗਮਾਛਿਤਪਰੇਮੁਖ
 ਛਾਇਕੋ॥੫੧॥ਬਿਭੀਖਨੇਵਚੁਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਕੋਊਕਾਪਯੋ
 ਸੁਖੀਲਛਮਨਮਹਾਦੁਖੀਰੋਰੋਰਅੰਗੀਕੀਅੰਗੀਭਈਬਾਤ
 ਹੈ॥ਧਾਇਕੋਬਿਭੀਖਨਸੁਨਾਇਕਹੀਸਭਹੀਕੋਹਾਇਹਾਇ
 ਮਚੰਦਗਾਤਕੁਸਗਾਤਹੈ॥ਨਾਥਮੇਘਨਾਵਹੀਕੀਮਾਯਕੋਬਿ
 ਲਾਸਜੇਸੇਨਾਗਪਾਸਪਰੀਤੇਸੇਸਹੈਏਕਘਾਤਹੈ॥ਜੋਏਹ
 ਪਾਪੀਦੇਹਹੋਮਨਕਰਨਪਦੈਹਾਬਾਦੈਭੁਲੀਨਹੀਵਡਉਤ
 ਪਾਤਹੈ॥੫੨॥ ਮੇਘਨਾਵੇਵਚੁਕਾਸਦੈਯਾ॥ ਰੰਦਹਾਰ
 ਲਉਤਰਓਛੁਹਾਰਚਜਗਮਹਾਅਸੁਰਗਜੇ॥ਅਪਨਮਾ
 ਸਕੇਖੰਡਨਕਾਟਹਤਾਸੂਨ੍ਹਮੇਸੇਈਹੋਮਨਲਾਥਜੇਦੋਰਪਯੋ
 ਹਨੀਮਾਨਤਹਾਵਹਿਚੋਕਪਯੋਜਨਸੇਵਤਜਾਕੇ॥ਹੋਮਨ
 ਨਾਦਿਯੋਤਿਭੁਕੋਹਬਾਗਹੋਰਨਕੋਊਰਭਾਗਜੇ॥੫੩॥
 ਲਛਮੇਨੇਵਚੁਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਪਾਛੇਲਛਮਨਕਹੀਮੇਘਨਾਵ
 ਮਹਾਪਾਪੀ॥ਜਨਪਨਾਪੀਅਬਕਹਾਂਜਨਪਾਈਏ॥

ਸੁਨਜਬਪਾਵੈ॥ ਹਾਠੀਓਕਬਹੁਰਅਬਜੀਤੈ॥ ਜਾਨਹਿਹਮ ੧੯੧
 ਜੋਮਸਿਰਬੀਰੈ॥ ੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਬੀਰਸਾਲਤੇਕਲੁ
 ਦਮਬਘੋਰਤਹੈਆਇ॥ ਮੇਘਨਦੋਬਿਨਯੋਭੁਏਜੋਕੋਹ
 ਬਿਨਪਾਇ॥ ੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਾਨਤਹੁੰਦੁਆਜਾਫਿਰਸੈ
 ਪੈ॥ ਜਾਇਗਾਮਕੋਮਥੇ ਨਜੈਪੈ॥ ਆਜਾਬਿਭੀਖਨਕਾਜਾ
 ਈ॥ ਬਿਨੀਲਿਕਜਾਕੀਠਕੁਰਾਈ॥ ਫੂਲਜੇਟਿਰੈਗੋਇਜਨਬੀ
 ਤੇ॥ ਰਾਮਚੰਦਅਬਹੋਇਨਿਰੀਤੈ॥ ਰਵਨਜੀਤਤਬਿਲਮਨੋ
 ਥਲਬਿਧਜਾਨੈਸਭਕੋਈ॥ ਜਾਭੁਈਕਰੁਰਾਈਹਸਈ॥ ਸੋ
 ਰਸਦਾਕਲਮੁਖਬਸਈ॥ ਅਬਮੋਕੋਮਦੇਰਗਿਰਹਈ॥
 ਬਚਨਕੋਠੇਰਬਜਸਮਕਹਈ॥ ਮੇਜੁਕਹੀਤਬਕੋਨਹਿਮਾਨ
 ਜੁਝੇਦੇਨਹਾਯੋਪਾਨੀ॥ ਸਭੈਕਠਨਈਬਹੁਬਿਧਿਭਈ॥
 ਰਾਜਹਿਭੂਲਸਭੈਸੁਧਿਗਈ॥ ੩॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਜਿ
 ਤਦੇਖੋਤਿਤਹੀਦੁਖੀਸੁਖਸੋਯੋਰਦਮਾਹਿ॥ ਜੋਜਹਾਨਬੂਤ
 ਸਭੈਭੂਤਉਛਰਮਜਾਹਿ॥ ੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਅਬਏਬ
 ਚਨਪ੍ਰਗਟਜਗਭੁਏ॥ ਏਸੀਤਾਸਤਤੇਮਠਗਏ॥ ਬਿਨਅਪ
 ਰਾਧਸੀਯਹਰਾਅਕੀ॥ ਤਾਤੇਹਯੋਨਦੇਵਪੁਨੀ॥ ਹਮਭੁਏ
 ਮੇਘਨਦਬਿਨਮੇਸੋ॥ ਬਿਨਪੁਨਜੋਰਕੋਰਗਨਜੈਸੋ॥ ਜੈਸੋ
 ਅਧਲਭੁਟਬਿਨਹੋਈ॥ ਜੋਬਿਨਲੋਨਨਬਨੈਰਸੋਈ॥ ਏ
 ਅਤਿਪ੍ਰਬਲਨਿਬਲਹਮਭੁਏ॥ ਸੁਖਲੈਅਬਬਿਧਾਦੁਖ
 ਏ॥ ਪਹਲੇਦੇਹਨਫੁਟੀਹਮਾਗੀ॥ ਤਾਤੇਪੁਤ੍ਰਸੋਕਭਯੋਭਾਗੀ॥
 ਉਤ੍ਰੇਚਦੈਗਧੀਮਨਤਕੇ॥ ਮਨਬਰਕਮਪੋਰਬਸਭੁਥਾਕੇ॥
 ੫॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਪੁਤ੍ਰਜਨਮਸਮਸੁਖਨਹੀਮਰਨਸਮਾਨ
 ਸੀਤਾਪੁ॥ ਅਸੁਮੇਧਸਮਫਲਨਹੀਬਹਮਹਤਫਸੋਪਪੁ॥
 ੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਯਹਿਸਬਬਾਤਚਿਤਮੈਗਾਖੀ॥ ਪਗਟ

੧੯੨ ਸਭਾ ਮੇਰਿ ਸਭਰੁ ਖੀ ॥ ਪਹਰ ਕਵਰੁ ਦਿਰਭੀ ਬਜਾਈ ॥ ਸੈਨਾਰ
 ਤੁਰੰਗ ਨੀ ਬਜਾਈ ॥ ਬਾਰਨ ਮੋਤੁ ਪੁਜਾਫੁ ਹਰਾਈ ॥ ਮਨੁ ਸੁਖ
 ਉਡੇ ਗਿਰਾਈ ॥ ਅਸਲ ਅਸੀਲ ਰਕਤ ਚਿਤ ਪੈਰੇ ॥ ਚਲਾਹਿ
 ਚਲਾਹੁ ਨ ਤੇ ਬੋਰੇ ॥ ਰਬ ਪਿਕਤ ਮਿਲਾਇ ਹਥਿ ਪਜੇਰੀ ॥ ਰਵਿ
 ਰਬ ਸਮਨ ਹੁ ਪੁਜੈ ਕਰੇਗੀ ॥ ਪਾਇਕ ਚਲੇ ਪਰਮ ਚਿਰਗਾ ਦੇ ॥ ਰ
 ਨ ਸੁਨ ਕਰਤੋਰ ਮਸਭਰਾਂ ਦੇ ॥ ਉਡੀ ਪੂਰਿ ਰਵਿ ਬੀਰ ਸਮਾਜ
 ਨਗਦਨ ਕੋ ਕੋਪ ਭਗਨਾ ॥ ਪੂਮ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਕ ਸਜ ਗਭਰਾਈ ॥ ਜਨ
 ਚਿਮਰਿ ਤੁਨ ਭੁਤੇ ਹਿਮ ਪਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਵਾਦ ਸੁਰਨ ਸਮ
 ਨ ਮੁਖ ਹੁੰਦਾ ਇਕਾਦਸ ਡੀਰਾ ॥ ਗਮਲ ਖਨ ਸਨ ਮੁਖ ਚਲੇ ਦਈਓ
 ਕਤਿ ਨ ਪੀਠਾ ॥ ੮ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਲਈਰ ਦਾਇਕ ਮਾਨ ਸਬਦ ਕਰ
 ॥ ਬਾਨ ਸਦਾ ਰਫੇ ਕਤਾ ਮੁਖ ਪਰਾ ॥ ਸਤੁ ਮੁਖ ਕੀ ਭੁਕੀ ਚਕੁਰਨਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਭੈ ਕਰਹ ਸੀ ਪੁਰਨ ॥ ਅਰਤਿ ਸੁਲਤੀ ਸਰ ਬ੍ਰਜ ਸਮਾ
 ਜਾ ਕੇਲ ਗਤ ਮਹਾ ਕੋਟਕ ਜਮਾ ॥ ਰੋਬੇਰੀ ਦੁਹਾ ਸਚ ਮਕਾਈ ॥ ਜਾ ਕੇ
 ਤੇਜ ਭਰੇ ਸੁਰਗਾਈ ॥ ਪਰ ਏਵਾਂ ਸਿਜ ਗਤ ਕੋਟ ਸੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਰ ਸਿ
 ਵਲੋ ਕਨ ਸਾਸੈ ॥ ਛੁਠੇ ਛੁਗੀ ਭੁਗੀ ਭਾਤ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਖਨ
 ਗਪਤਿ ਲਾਜੈ ॥ ਸਤ ਏਸਿ ਪਰਸੁ ਸਰ ਸਬ ਨਈ ॥ ਬਨ ਬ੍ਰਿਸਤਿ
 ਨ ਸਭੇ ਬਰਾਈ ॥ ਬਨੀ ਆਠੇ ਬਰਛੀ ਆਛੀ ॥ ਜਨ ਜੇਗਲ ਲੋਹੁ ਕੀ
 ਕਛੀ ॥ ਗੋਟ ਨ ਲੇਹਾ ਬਕਲ ਮਲਈ ॥ ਸੋਮ ਨ ਕੋ ਸੋਗੋ ਲਾਚਲ
 ਈ ॥ ਦਸ ਏਗਦਾ ਦਸੋ ਦਿਸਦੇ ॥ ਕਰ ਪਹਾ ਅਰ ਕੋਟ ਨਿਬੇਰੇ ॥
 ਗੁਰਨ ਗਸਾਰ ਏ ਗਿਰ ਸਮਾ ਹੀ ॥ ਭੂਠੇ ਪੀਸ ਦਿਚ ਚੈ ਜਾਂਹ
 ਆਗਮ ਮਤਿ ਬਾਹੁ ਸੋਹੈ ॥ ਪਛਛਾਣੈ ਸੁਰਨ ਰਾਹਿ ਮੋਤੀ ॥
 ਸਿਖ ਸਬਦ ਤੇਰੇ ਸੁਹਾਯੇ ॥ ਬਨ ਭਮੋਨ ਪਲੇ ਪਨ ਆਯੋ ॥
 ਚਟਕ ਚਕੁਰੇ ਦਏ ਚਲਾਯੋ ॥ ਰਵਿ ਰਿਪਹ ਮਾਦਨੇ ਪਯੋ
 ਜੀਓ ਪਪ੍ਰੇ ਗਹੀ ॥ ਮਾਨ

ਗੁਣੇਲਸੇਲਏਧਾਰੈ॥ ਰਿਪੁਚਿਰਈਦਿਨਲਖਕਮਾਰੈ॥ ੧੯੩
 ਵਥਾਨਸਤ੍ਰਹੇਬਿਰਾਜੈ॥ ਸਤ੍ਰਹਨੈਸੁਈਬਰੈਜੁਭਾਜੈ॥ ਭੁਰਬੀ
 ਦੂਕਅਠਾਰਹੇਛੋਰੈ॥ ਇਤਨੇਓਦੀਪਹੇਹਿਤਬਚਿਓ॥ ੯੪
 ਵੇਹਗਾ॥ ਏਨੇਜੋਉਨੀਸਦੈਅਰਜਮਧਰਕਰਬੀਸਾ॥ ਸਭੇ
 ਸਫਲਰਪੁਨਥਬਿਨਬਰਦੀਨੇਸਿਵਈਸਾ॥ ੧੦॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਭੁਯੋਸਵਾਰਠਿਕਕੋਗਈ॥ ਪਚਿਸਬਦਚਹੁੰਓਬਬ
 ਈ॥ ਰਣਮਾਰੁਇਥਿਧਿਮਨਧਰਈ॥ ਕਾਇਰੋਹੈਸੋਈ
 ਲਰਮਰਈ॥ ਇਤਰਾਵਨਠਿਕਾਰਜਧਾਨੀ॥ ਰਫੀਮਹਲਮ
 ਦੇਦਰਿਰਾਨੀ॥ ਫਿਗਸੁਰਬਧੁਜੁਥਮਿਲਠਾਵੀ॥ ਮਨਦਫੀ
 ਗਸਿਧੁਮਥੁਕਾਵੀ॥ ਪਤਿਕੋਰਖਹਰਖਨਹਕਰਈ॥ ਸੀਰਪੁ
 ਬੀਰਤੇਜਤੇਰਈ॥ ਰਾਜਕਰਤਬਹੁਤੇਸੁਖਪ੍ਰਾਯੋ॥ ਅਬਥਿਧ
 ਅਨਕੁਫੇਰਬਨਾਯੋ॥ ਕੰਤਅਜਾਨਗਰਬੁਨਿਰਬਾਏ॥ ਸੀਰ
 ਪੁਪਤਿਤੇਜਤਿਓਰਾਏ॥ ਜਯੋਪਤਿਗਬਹੁਤੇਬਲੁਕਰਈ॥ ਦੀਪ
 ਨਰੁਸਮੋਹਿਸੋਈਮਰਹੀ॥ ੧੧॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਜਯੋਮਿਰਾ
 ਗਜਸਿੰਘਨਰੁਦਨਬਡੇਬਡੇਨਹਿਹੋਇ॥ ਚਿਤਲਿਖਯੋਕੇਹ
 ਗਨਿਰਖਭਾਜਤਲਜਤਨਕੋਇ॥ ੧੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਗਰ
 ਜਤਨਦੀਵੁਰਤੇਆਵੈ॥ ਮਿਲੈਸਿਧੁਕੋਟਿਰਕੋਪਵੈ॥ ਜਯੋਰ
 ਲਪਦਨਰੁਖਕੋਤੋਰੈ॥ ਬਲੀਹੋਇਨਸੁਮੇਗਧਿਟੋਰੈ॥ ਜਯੋਦੀ
 ਪਕਅਤਿਜੋਤਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਤਤਨਨਿਰਖਪ੍ਰਭੁਰਉਦਾਸੀ॥ ਜਯੋ
 ਵਿਛਿਥਾਨਾਥਤੇਛੁਟੈ॥ ਬੰਨਹਲਗੀਸੋਈਫਿਰਤੁਦੈ॥ ਇਹ
 ਬਿਧਿਮਨਮੇਗਟੀਵੇਰਾਏ॥ ਸਖਿਨਈਚਏਕੈਨਓਰਾਏ॥
 ਚਲੇਕੰਤਨਕੋਸਮੁਹਾਈ॥ ਬਾਧਮੁਖੁਬਹੁਭਾਤੁਬੁਰਈ॥
 ਠੀਕਪਤਿਰਣਮੇਉਰਰਈ॥ ਲਛਮਨਕੋਜਨਮੇਤੇਡਲਈ॥
 ॥ ਮਓਅਜਬੰਸਸਮਬਾਨਾ॥ ਮੇਘਨਾਦਸੀਗਫਵੈਪਾਨਾ॥

੧੧੩
੧੧੪

੧੧੩) ਦੇਹਰਾ) ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤ੍ਰਪਦਸੇਹਬੀਰਾਵਨਕਰ
ਮਕਾਇਕਾਲਜਲਦਮੇਬੀਜਗੀਜਨਪ੍ਰਗਟੀਤੇਆਇ॥੧
੧੪) ਚੋਪਈ) ਕ੍ਰੋਧਉਮਭੋਜਦਈਚਲਾਈ॥ ਪਦਲੇਕਮ
ਲਾਸਨਤੇਪਾਈ॥ ਸਟਲਸਦਾਨਿਰਟਲਨਹੋਈ॥ ਚੋਦ
ਧਿਤੁਵਨਬਚੈਨਹਿਕੋਈ॥ ਤੇਜਪੁਜਆਵਤਲਹਲਹੀਮੇਸੇ
ਕੁਮਾਨਬੀਚਹੀਗਈ॥ ਵਿੰਡਗਹਰਯੋਨਛਡੀਫੀਲੀ॥ ਗ
ਰੁਧਿਤੁਤਸਾਪਨਿਜਨਲੀਲੀ॥ ਪਕਗਸਿਧੁਮੇਦਈਚਲਾ
ਸੋਟਿਰਾਵਨਕੇਕਰਆਈ॥ ਬਿਸਮੇਤਯੋਲੋਕਕੋਰਾਈ॥ ੩
ਕਿਲਛਮਨਤਿਨਬਹੁਰਚਲਾਈ॥ ਟਿਰਹਨਵਤਵੈਸੇਈਰੋ
॥ ਗਹਿਸਪੁਵਮੇਗਹਰੇਬੋਕੀ॥ ਸੋਟਿਰਗਈਦੁਸਟਕੇਹਬ
ਕੁਯੋਸੁਖੋਪਲੋਕਕੇਨਬਾ॥ ੧੫) ਦੇਹਰਾ) ਸੇਬਚਛੀਲੇ
ਲੋਕਪਤਿਚਲੈਬ੍ਰਹਮਪੁਰਧਾਇ॥ ਚਤੁਰਾਨਨਕੇਮਾਰਕੇਬ
ਹੁਰਲੋਹਗੇਆਇ॥ ੧੬) ਚੋਪਈ) ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਮੇਕ
ਲੋਕਪਤਿ॥ ਕਸਲਾਸਨਕਾਯੋਕਿਤਤੇਅਤਿ॥ ਕ੍ਰੋਧਗੀਰਦੇ
ਦੁਖਪਯੋ॥ ਅਪਨੇਸਿੰਘਾਸਨਬੈਠਾਯੋ॥ ਮਹਾਰਾਜਹਮਕਵ
ਨਬਿਥਾਯੋ॥ ਕਿੰਨਕਾਜਆਪਨਪਗਧਾਯੋ॥ ਹਮਪਦਬੇ
ਦਦੇਹਫਲਤੋਯੀ॥ ਅਬਨਹਿਪਦਕੋਰੋਜੋਮੇਹੀ॥ ਜੋਜੋਤੁਮ
ਰਖੇਵੈਤੋ॥ ਤੇਤੋਮਰਨਹੋਤਹੈਮੇਰਾ॥ ਕੁਮੇਰੇਕੁਲਮਾਰਿਕਿ
ਰਾ॥ ਤੇਤੋਮੋਹਿਪਤਿਸਟਗਾਯੋ॥ ਪਤਿਜੋਆਜਰਹੈਨਹਿਤੋਤੇ
ਤੇਸੁਰਅਸੁਰਡਰੈਨਹਿਮੇਤੋ॥ ਜੋਤੁਮਕਰੋਕਰੋਅਬਸੇਈ॥ ਬ
ਕਿਰੁਵਤੇਜੋਕੁਛਹੋਈ॥ ੧੭) ਦੇਹਰਾ) ਕਯੋਲੋਕਪ
ਤਿਦੈਤੋਸਕਗੀਵਤੀਤੁਮਬਤਾ॥ ਅਜਹੀਚੋਤਾਨਿਨਕਰੋਰਿ
ਨਏਕਸੇਨਜਾਤਾ॥ ੧੮) ਚੋਪਈ) ਕਯੋਲੋਕਮਾਤਿਮੇ
ਤੋ॥ ਵੀਨੀਕਪਟਸੇਹਬੀਮੇਹੀ॥ ਬਾਰਪਚਾਸਕਰਯੋਹ

ਨਿਗਹਰੈ
੩

ਕਾਰੋ॥ ਬਿਨੁ ਲਛਮਨ ਫਿਰਾਈ ਮਾਰੇ॥ ਜਿਹ ਲਛਮਨ
 ਭੁਭੁਟ ਬਿਨਿ ਬੇਕੋ॥ ਅਬਹਿ ਆਨ ਉਕਾਗ ਫਪੇਕੋ॥ ਚੌਥੇ
 ਕੋ ਸੁਯਹਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਤਾ ਪਰ ਸਟਲਨ ਬਰਫੀ ਤੇਰੀ॥ ਅਨ
 ਮੇਰੀ ਬਿਰਚ ਸੁਖ ਪਯੋ॥ ਮੁਖ ਠੀਕੇ ਕੈ ਸੋ ਕਬ ਫਾਯੋ॥ ਯਹਿ
 ਰੋ ਸੁਗਮ ਬਤ ਹੋ ਗਈ॥ ਮਰਹੁ ਲਛਮਨ ਕਹਹੁ ਉਪਾਈ॥
 ਰਬਨ ਰਵਕੋ ਸਿਮਰਨ ਕਕੋ॥ ਨਾਕਦ ਸੀਸ ਆਨ ਪਗ ਪਧ
 ਰਬਹੀ ਤਾਰੁ ਸੇਵ ਰੁਠਾਗੀ॥ ਅਬਹੀ ਛੀਠ ਰਨ ਸੋ ਲਾਗੀ॥
 ੧੯॥ ਨਰਦੇਵਾ ਚੁਦੇਹਰਾ॥ ਪੁਨਰ ਦਨ ਕਦੇ ਖਜੈ ਰੁਪ
 ਗਵੇ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਚਿਤ ਮੇਰ ਯੋਦਿ ਰਚ ਕੈ ਅਜ ਕੁ ਸੁਖ ਸੀਸ
 ਦਿ॥ ੨੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਆਇ ਸਦੇ ਹਕੋਰ ਅਬ ਸੋਈ॥ ਅ
 ਰਜ ਕੋ ਜੋ ਸੁਖ ਹੋਈ॥ ਯਹਿ ਦਤਾ ਸੁਭਨ ਗਤ ਭਿਖਾਈ॥ ਏ
 ਪਤਿ ਰਖਨ ਹਾਰਹ ਮਾਗੀ॥ ਜੋਤੁ ਮਯਾ ਕੋ ਠਲੇ ਨ ਕਰਹੀ॥ ਤੋਤੁ
 ਮਪਨ ਤੇ ਨਹਿ ਡਰਹੀ॥ ਛਾਡ ਬਿਲਿ ਬਾਹਿ ਆਇ ਸਦੀਜੈ॥
 ਭੰਕਾ ਪਤਿ ਕੋ ਕਾਰਜ ਕੀਜੈ॥ ਯਹਿ ਜਸੁ ਤਤਾ ਅਜ ਕਹਿ ਪੈ
 ਰਵਨ ਮਹਾਰਾਜ ਪਰਾਮਾਦੈ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਭਾ ਸਕਲ ਸੁਰਗ
 ਧੀ॥ ਸੁਰਗੁਰ ਬੈਠਨਾ ਉਕੋ ਕਰਈ॥ ਪੁਰਖ ਸੁਹਾਏ ਪਦਨ
 ਧੀ॥ ਆਪਨ ਰੋਹੈ ਫੁਲ ਸੁਰਗਾਈ॥ ਛੁਪਨ ਕੋਟ ਮੇਘ ਸ
 ਰਈ॥ ਪਾਵਕ ਪਗ ਪਕੋ ਕਰਈ॥ ੨੧॥ ਏਹਰਾ॥ ਏ
 ਪਦ ਤੋਹੇ ਆਪਤੁ ਮਾਦਰ ਦੇਵ ਕਿਹ ਮਾਧਿ॥ ਸੁਰ ਪੁਰਿ ਸ
 ਰਿਕਾਧ ਪੁਰਿ ਬਸਤ ਬਹ ਕੀਛਾਹ॥ ੨੨॥ ਚੌਪਈ॥
 ਦਿਨ ਫੁਰਦ ਮਾਧਈ॥ ਛੁਰੀ ਤਬ ਰਵੇ ਗਦਿ ਤਰਈ॥
 ਦਿਸਾ ਲੈ ਕਾਭ ਬਿਗਨੈ॥ ਜੈਵੰਦੁ ਬੀਨੀ ਗਨਿ ਧਿਗਨੈ॥
 ਸਭ ਕੀ ਨਕੀ ਚੁਗਈ॥ ਤਾਵੇ ਹੋਤ ਲਰੇਰ ਪੁਰਾਈ॥
 ਭੈ ਪੁਨਿ ਮਹੀ ਚਤਿਨ ਮਾਧੋ॥ ਛੇਰਤਾ ਲਕ ਪਥਾ ਬਸਿਧ

੧੯੫
 119

੧੯੬
144

ਕੋਯੋ ਖਰਦੁਖਨਖਿਨਮਾਹਿਖਪਾਏ ॥ ਸਿਉਪਾਟਲਿਕਾ
ਅਏ ॥ ਭੁੰਭਕਰਨਰਨਮਾਹਿਪਛਾਰੇ ॥ ਤਾਪਛੇਮਪਸ
ਤਮਾਰੇ ॥ ਪਵਨਪੁਤਬਲਵੰਤ ॥ ਪਬਲਅਭਿਗਤਿਹਛੇ
ਜਤਨਨਲਿਕਾਪਤਿ ॥ ਸੋਈਮਹਾਜਤਤਪਰਆ
ਹੋਕਬਜੋਤਸਭਤੋਹਿਸੁਨਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਗਵਨੇਦਾ
ਹਰਾ ॥ ਯਾਹਿਬਿਨਤੀਨਰਵਕਰੀਲਿਕਾਪਤਹਿਸੁ
ਇ ॥ ਤਬਰਾਵਨਬਿਪਿਸੇਕਯੋਕਰਿਏਕੋਨਉਪਾਇ
॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾਰੁਚੋਪਈ ॥ ਤਬਬਲੋਬਯ
ਨਰਦਾ ॥ ਕਹੇਬਾਤੁਸੁਤਬੁਪਿਬਿਸਾਰਦਾ ॥ ਜਬਲਗਹ
ਨਰਨਮਾਹੀ ॥ ਤਬਲਗਸਫਲਸੇਹਬੀਨਾਹੀ ॥ ਪਦ
ਤਜਬਅਨਤਸਿਧਾਰੇ ॥ ਤਬਬਰਛੀਲਛਮਨਕੋਮਾ
ਅਬਤੁਮਜਾਹਿਤੁਰਤਹੀਤਹਾ ॥ ਰਾਮਚੰਦਹਨੁਵਤਹੈ
॥ ਹਨੁਪਕਰਲੇਅਨਤਸਿਧਾਰਹਾ ॥ ਤਬਬਰਛੀਲਛਮ
ਰਛਾਰਹਾ ॥ ਮਹਾਗਜਤੁਮਖੇਦਨਕਰਹੁ ॥ ਲਛਮਨਪ
ਜਾਇਤੁਮੁਹਰਹੁ ॥ ਕਰੇਮਨੋਰਬਜੇਮਨੋਹਈ ॥ ਚਲਤ
ਬੀਗਹੈਨਕੋਈ ॥ ਅਬਜੇਬੀਜੁਯਾਹਿਕੋਉਰਹਈ ॥
ਪੁਰਜਾਇਜਾਤੁਨਾਸਹਈ ॥ ੨੪ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਨਰ
ਲਿਕੇਸਸੋਬ੍ਰਮਾਕਹੀਪੁਕਾਰਾ ॥ ਹਨੁਮਨਕੋਤੁਮਗਹੈ
ਮਨਕੋਮਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਹਬਿਧਿਰਤੁਰ
ਜਬਤਾਖੀ ॥ ਬੀਚੁਦੀਯੋਹਰਿਹਰਿਕੋਸਾਖੀ ॥ ਬਿਦ
ਬੋਪਗਲਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇਜਿਸਮੇਜਿਯਆਯੋ ॥ ਰ
ਲਤਕਹੇਪੁਨਬੈਨਾ ॥ ਲਛਮਨਮਰੈਤੋਹਿਕਛਛੈਨਾ
ਸੇਹਬੀਤਪਛਾਰੇ ॥ ਲਛਮਨਬੈਤੋਹਿਫਿਮਰੈ
ਦਹੇਦੁਹਮ ॥ ॥ ਅਰੁਨੁਛੀਲਰਾਵਨੇ ॥

ਚਵਸਿਆ
੨੩

ਪਤਿਇਹਬਿਧਿਗਰਬਸੋ ਕਮਲਾਸਨਜਿਯਮੇਤਬ ੧੯
 ਨੋਰੋਗੀਚਪੈਤਿਦੇਖਨਲਾਗੋ ਸੋਯੋਬਕੈਜਗਤਗੁਰ ੧੯
 ਗੋਤਾਕੇਸੀਗਨਾਰਦਕਰਦਯੋ ਕਮਕਮਕਰਗਦਨ
 ਬਗਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਨਰਦੇਵਾਚੁਚੋਪਈ ॥ ਨਰਦਚਲੋ
 ਲਿਬਨਕੀਨਾਧਰਕਪੋਰਘੁਪਤਿਜਸੁਬੀਨਾ ਹਨੂਮ
 ਕੇਦਰਸਦਿਖਯੋ ਲਿਕਪਤਿਇਤਰਨਮੇਯਾਯੋ ਉਤਰ
 ਮਾਨਬਹੁਤਸੁਖਕੀਨੋ ਨਰਦਮਿਲੇਮਹਾਰਸਭੀਨੋ ਬ
 ਪੁਨਾਮਪ੍ਰਕਰਮਾਦੀਨੀ ਪੁਰੁਕੇਜਾਨਦਭਈਕੀਸੀ ਸਾ
 ਹੋਲਿਕਦੁਤਵੈਆਯੋ ਰਾਜਸਭਮੇਦਰਸਨਪਾਯੋ ਭ
 ਆਜਨਿਹਰੇਰਿਖਬਗ ਆਗਸਾਦੇਹੁਆਨਦੇਉਬਲਦੁਰ
 ਪਕਰਬਾਹਿਨਾਰਦਲੇਚਲੋ ਹਨੂਮਾਨਤਾਕੇਰਸਦਲ
 ਨਰਦਹਰਿਮਾਯਾਬਿਸਤਰੀ ਲੋਗਯੋ ਦੂਰਸਮਸ਼੍ਰਣੁਪ
 ॥ ੨੨ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਰਘੁਪਤਿਕਥਾਬਿਲਿਖਸੇਸਭ
 ਰੁਝੀਰਿਖਿਤਾਹਿ ਕਪਿਕੁਲਮਦਿਭਰਪੇਮਮਨਿਸੁਭੈਕਰ
 ਮਬਗਾਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਹਨੂਮਾਨਯਹਿਭੇਦਨਪ
 ਸੋਬਹਮਾਕੀਆਗਸਤੇਆਯੋ ਜੋਕਪਿਪਤਿਯਹਿਮਾਯ
 ਨਾਨੈ ਨਰਦਸਾਰਦਕਛੁਨਮਾਨੈ ਬਾਤਰਜਅਟਕੇਵੈਦ
 ਭਾਰੀ ਸਮਸ਼੍ਰਣਪਰੀਪਰੀਦੈਲਾਗੀ ਹਨੂਨਰਾਮਾਹਿ
 ਭੰਡੇਪਰੀ ਆਇਬਾਤਨਾਰਦਸੋਪਰੀ ਪਾਇਭਗਤਕੋਭ
 ਗਤਸੁਫਲੈ ਪੁਰੁਕੇਭਜਨਤੁਰਤਹੀਭੁਲੈ ਵਡੇਰਾਮਤੇਰਾ
 ਸਨੇਹੀ ਆਪਨਭਜਹਿਦਿਨਾਦਹਿਦੇਹੀ ਇਹਬਿਧਿਕੁ
 ਮਾਨਨਹਿਭੁਲੋ ਚਲੇਨਬਸਰਿਖਿਮਾਸਭੁਲੋ ਇਤ
 ਨੇਖੇਖੋਲਿਕਪਤਿ ਹਨੂਮਾਨਰਨਨੀਬਿਸਦਮਭਿਸੁ
 ਗਦਨੇਵਾਚੁਦੇਹਰਾ ॥ ਤਬਭੁਲੋਬਿਧਿਚੋਕਯ

੧੯੮
੧੯੮

ਸੋਈ ਨਾਰਦਕੀਨਾ ਅਥਰਨ ਮਾਰੇ ਲਛਮਨ ਹਿਜੇ ਜਨਾ
 ਪੁਰਿਤੀਨਾ ॥੩੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਤਮਕ ਸੇਹ
 ਥੀਸਾ ਪੀ ਕੋਧ ਭੀਠ ਲਛਮਨ ਉਰ ਬਾਪੀ ਭੇਜ ਪੁੰ
 ਭੀਛਨ ਲਾਹਿਲਈ ਜੋ ਨਗਵੇ ਪਾਰਾ ਪੈਬੀ ਧੂਮ ਭੇ
 ਰੂਜ ਨਨਭ ਪ੍ਰਗਟਾਨੇ ॥ ਲੋਗਨ ਪਈ ਕਾਲ ਕੇ ਮਾਨੇ ॥
 ਜਨ ਜੁਰ ਕੋਟ ਬੀਜੁ ਗੀਚਲੀ ॥ ਸੈਨਾ ਸਗਲ ਤੇਜ ਤੇਖਲ
 ਗਿਰੇ ਭੂਮਿ ਕਪਿਬ ਦੁਰਨ ਲਰੇ ॥ ਮਾਨੇ ਬਾਨ ਕਰੇ ਰਕਪੇ
 ਛੇਦ ਕੇ ਲਛਮਨ ਉਹ ਦਿਸ ਗਈ ॥ ਸੁਰ ਪੁਰ ਮਾਹਿ
 ਪਈ ਭਈ ॥ ਭਾਰੇ ਸਭਨ ਕੁਲਾਹਲ ਭਈ ॥ ਭਈ ਭਈ
 ਲਛਮਨ ਧਰ ਪਛੇ ॥ ਜੋਧ ਰੁਲਛਮਨ ਆਜਨ ਪਰਈ
 ਤੋਗਟਨ ਹਮ ਬਿਨ ਨਭ ਕਰਈ ॥੩੨॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਅਬ ਪੁਰਨ ਅਪਰਾਧ ਤੇ ਹਿਸ ਕਰਹੇ ਰਪੁ ਬੀਕਾ ॥ ਸਿਖ
 ਬਿਰਹਾਰ ਬੁਝਾਇ ਹੈ ਮੇਦੇ ਰਿਗਿ ਗੀਰਾ ॥੩੩॥ ਚੋ
 ਪਈ ॥ ਤਤਛਿਨ ਨਾਰਦ ਗਯੇ ਲੁਕਾਈ ॥ ਹਨੂ ਮਾਨਠਾ
 ਪ੍ਰੀਖਾਈ ॥ ਆਯੇ ਦੋਰ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਰਹੇ ਛਾਤੁ ਸਭ ਜੀ
 ਵਨ ਆਸਾ ॥ ਬਚੇ ਬਿਭੀਖਨ ਬਿਲਪਤ ਬੈਨ ਨਾ ਕਾਪਿ
 ਤਿਜਲ ਮਾਗਤ ਹੈ ਸੈਨ ਨਾ ॥ ਹਨੂ ਮਾਨ ਕਪਿਕਟ ਕਨਿਹਾਰੇ
 ਮਾਨੇ ਗਫ ਪਾਬਰ ਕਰਾਯੇ ॥ ਭਯੋ ਨੀਲ ਨੀਲੇ ਅਤਿ ਚੰਦ
 ਅਪਿਯਰੇ ਮੁਖ ਅਗਦ ਪਰੇ ਲੋਟਨ ॥ ਆਕਾਪਿਨ ਕੀਕੋ ਨ
 ਲਾਵੈ ॥ ਫੁਰਹੇ ਰਾਮ ਹਿਨ ਹਿਪਾਵੈ ॥ ਸਭਨ ਛਾਹੇ ਗਯੇ
 ਕਛਿਨਾ ॥ ਇਨ ਸਬ ਹਨ ਕੇ ਯਹੋ ਕਾਉ ਦਿਨ ॥ ਜੋਛਿਨ ਠਹਰ
 ਪੁਪਤਿ ਨਿਰੋਰਾ ॥ ਛਾਤੁ ਪੁਨਜ ਮਪੁਰ ਹਸਿਧੇ ॥੩੪॥
 ਹਨੂ ਮਾਨੇ ਚੁਦੇਹਰਾ ॥ ਛਲਕਰਨ ਰਦੇ ਛਲਿਕੇ
 ਬਾਉ ਕਰਮ ਕੀਰਾਓ ॥ ਰਾਮ ਰਜਾਇ ਸਹੈ ਨਾਮ ਅਬ ਹਮ

ਪੁਰਿਕੋਜਾਂਉ॥੩੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਲਛਮਨਰਾਜੁ ੧੯੯
 ਮਾਰਨਹੀਰਨਾ॥ਕੋਯੋਜੀਵੈਹਨੂੰਮਾਨਏਕਛਿਨਾ॥ਕਯੋ 199
 ਬਿਭੀਖਨਤਬਾਸਿਰਨਾਈ॥ਸਬਕੋਬਲਮਤਯਾਹਿਮਰ
 ਜਈ॥ਸੁਨਕਪਿਪਤਿਆਤਿਨਿਸਾਅੰਧਸਾਰੀ॥ਅਬਾਬਿ
 ਨਤੀਸੁਨਲੇਹੁਹਮਾਰੀ॥ਏਦੀਪਕਰਮਦੇਖਾਹਿਏਉ॥ਸ
 ਮਰਗਏਕਿਜੀਵਤਕੋਉ॥ਆਗੋਕਿਯੋਬਿਭੀਖਨਰਾਈ
 ਮਛੇਹਨੁਵਤਦੀਪਜਗਈ॥ਦੇਖਤਜਾਮਦੰਤੁਛਿਰਾਮ
 ਏ॥ਆਤਿਸੁਛਮਾਤਿਨਬਚਨਸੁਨਾਏ॥ਦੇਖਾਬਿਭੀਖਨ
 ਯੋਬਿਲਖਮੁਖਾ॥ਪਯੋਆਨਸਭਕੋਇਕਠੇਦੁਖਾ॥ਹਾਥ
 ਠਾਇਯਹੈਤਿਨਪੁਛੀ॥ਮੁਖਛਾਇਆਜਸਭਨਕੀਛੁਛੀ
 ੩੬॥ ਜਾਮਦੰਤੁਦਰਾਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਨਹੁਬਿਭੀਖ
 ਨਲਿਕਪਤਿਸੁਖਦੇਬੋਗਸੁਨਾਇ॥ਹਨੂੰਮਾਨਜੀਵਤਬਖ
 ਮਿਯੋਤਿਨਧਾਇ॥੩੭॥ ਚੌਪਈ॥ ਸੁਨਤਬਿਭੀ
 ਖਨਗੇਇਸੁਨਾਯੋ॥ਜੀਵਤਜਾਮਦੰਤਹੀਪਯੋ॥ਤਿਨਹੀਕ
 ਬਜਸਮਥੈਨਾ॥ਤਕੋਦੇਖਸਿਰਾਠਨਨੈਨਾ॥ਸੀਯੁਖ
 ਕੀਕੁਸਲਨਬੁਝੀ॥ਬਹੁਰੇਲਛਮਨਦੇਹਨਸੁਝੀ॥ਕਪਿ
 ਾਤਿਅੰਗਦਸਭੀਭੁਲਾਨੇ॥ਸਭਤੇਅਧਿਕਹਨੂੰਤਮਜਾਨੇ॥
 ਜਨਲਨੀਲਹਿਨੇਹਜਨਾਯੋ॥ਰਾਮਸਹਿਤਦਲਸਭਬਿਸ
 ਯੋ॥ਕੇਤੁਮਗਏਭਭਰਰਨਮਾਰੀ॥ਬੂਰਤੇਸੁਧਿਨਰਹ
 ਨਮਾਰੀ॥ਹਮਹਿਰੈਮਿਕੋਬਹੁਰਭਰੇਸੋ॥ਸੇਵਕਕਹ
 ਮਜਕਹਿਰੇਸੋ॥ਅਬਕਰਬੋਗਸਿਧੋਧਰਮਾਰੋ॥ਹਨੂੰਮਾ
 ਨਹੇਤਸਿਭਰੋ॥੩੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਾਮਦੰਤੁਬੋਲੈਤਬ
 ਹਸੁਨਹੁਬਿਭੀਖਨਬਾਤ॥ਤਕੋਜੀਵਤਸਭਜਿਯੋਮਰੈਸ
 ਮਰਜਾਤੁ॥੩੯॥ ਚੌਪਈ॥ ਜੋਹਨੂੰਮਾਨਪਾਨਨਾਹਿਪ

ਰੇ। ਜੋਰਨਗਿਰੇ ਤਸਭਖਰੇ। ਜੇਹਨੁਮਾਨਜੁਧਪਗਧਾਰੇ
 ਜੇਜੀਫਤਤੇਉਬਿਧਿਮਾਰੇ। ਤਬਹਬਿਭੀਖਨਬਚਨਸੁਨੇ
 ਏ। ਸ੍ਰੀਹਨੁਮਾਨਤਾਹਿਦਰਸਾਏ। ਸ੍ਰੀਰਘੁਪਤਿਲਛਮ
 ਨਦਿਗਖਰੇ। ਏਸਬੋਦਰਗਮਪਗਧਾਰੇ। ਮਿਲਰਘੁਬ
 ਰਬਹੁਤਹੀਰੇਏ। ਲਛਮਨਅਜਸਬੈਸੁਖਖੇਏ। ਲਗੇ
 ਸੇਹਬੀਪ੍ਰਾਨਉਭਨੇ। ਛੁਟੇਹਾਬਤੇਭਏਬਿਰਨੇ। ਅਬਲ
 ਛਮਨਬਿਨਛਿਨਕੋਜੀਓ। ਤਾਬਿਨਪ੍ਰਾਏਨੀਰਨਪੀਓ
 ॥ ਅਬਰੋਪ੍ਰਗਟਤਜਤਰੋਪ੍ਰਾਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਮੰਗਬੀਰਪ
 ਯਾਨਾ॥੪੦॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਕੋਨਸੀਬੋਧੈਕਾਹਿਤਬਸਬਰੇਰ
 ਤਬਿਲਛਾਠਾ। ਜੇਅਧਜੀਵਤਸਬਦਸੁਨਤੇਉਆਵੁਤਜ
 ਤਾ॥੪੧॥ ਚੋਪਈ। ਛੁਟੀਮੂਰਛਾਸਭਉਠਧਾਏ। ਜੀ
 ਤਰਮਚੰਦਦਿਗਆਏ। ਲਛਮਨਦੇਖਸਬੈਬਿਲੁਖਾਨੇ।
 ਪ੍ਰਾਨਆਪਨੇਸਿਗਲਜਾਨੇ। ਰੋਟਤਨੇਨਲਜਲਦਰਹਈ
 ॥ ਤਬਰਘੁਸ਼ੀਰਬੀਰਸੋਕਹਿਈ। ਤੁਮਰਨਧੀਰਮਹਾਰਨ
 ਗਾਢੇ। ਗਏਛਾਡੁਇਹਅਦਸਰਠਾਢੇ। ਅਬਤਮਸਭਮੇਪ
 ਗਟਜਨਾਯੋ। ਬਨਫਲਖਾਤਬਹੁਤਦੁਖਪਾਯੋ। ਮੋਬਿਨਤੇ
 ਜਨਪਿਯਤਨਪਾਸੀ। ਰਹੀਮੀਤਸੁਨਪੀਤਿਕਹਾਨੀ। ਗੁਪਤ
 ਸੋਚਜੋਮਨਮੇਰਹਈ। ਰੋਟਤਰਾਮਸੁਤੇਸੋਕਹਈ॥੪੨॥
 ਤਮਚੰਦਦਿਗਾਸਢੈਯਾ। ਜਾਨਕੀਕੋਜਿਯਸੋਚਨਹੀਸੁਸ
 ਕਿਚਨਹੀਪਿਤਦੇਹਗਢਈ। ਵੇਸਤਜੋਲਿਯੋਤੇਸਤਪੋ
 ਨਕੇਕਈਕੀਨਗਨੀਠਕੁਰਈ। ਜੇਸੀਭਛੁਦਿਨਰੈਨਬਸੇ
 ਸੁਨਬੀਰਬਿਭੀਖਨਕੀਦੁਰਿਤਈ। ਪ੍ਰਾਨਨਿਸੋਕਤਜੇਤੁ
 ਜੇਹਮਰੀਕਭਏਇਨਲੋਕਨਪਾਈ॥੪੩॥ ਵੇਹਰਾ॥
 ਲਛਮਨਨਿਪਟਅਨੀਤਿਕਰਗਏਛਾਵਰਨਮੇਹਿ॥

ਰਪੁਨਾਬਅਨਾਬਸੋਯੋਭਾਵਤਹੈਤੋਹਿ॥੪੪॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ੨੦
 ਜਾਨਤਹੈਮਨਮੇਸੁਨਬੀਰਨਤੋਬਿਨਬਾਨਰਏਕਲਰੈ॥ਭੁ
 ਜਹੋਰਪੁਕੇਕੁਲਕੋਦੁਖਹੈਮਰਹੋਤਬੋਮੇਦੁਖਸੀਯਮਰੈ॥
 ਨਹਿਬੁਠਿਕਹੀਕਬਹੁਮੁਖਤੇਇਹਸੁਗਹਿਤੇਰਪੁਬੀਰਤੁਹੈ
 ਜਿਨਦੇਹਤਜੈਜਬਲੋਜਬਲੋਨਬਿਭੀਖਿਨਜਾਇਕੋਰਜੁਬ
 ਹੈ॥੪੫॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਛਾਡੋਨਿਜਦੇਸਕੀਯੋਤਾਪਸੀਕਿ
 ਭੇਸਦੇਖਰਾਵਨਨਰੇਸਅਤਿਰਾਖਸਕੋਡੀਲਹੈ॥ਅਗਦ
 ਨਦੀਸੈਸੁਖੀਘਾਇਨਤੇਪਨੇਦੁਖੀਮੁਖਨਕੇਅਭੇਲਭੇ
 ਲੋਹੁਨਕੇਸ਼ੂਲਹੈ॥ਭਾਈਅਬਲਛਮਨਹੋਤਹੈਸਹਾਈਕਹ
 ਕਹਾਜੀਅਆਈਮੇਰੋਜਾਤਸੁਖਸੀਲਹੈ॥ਰਵੈਰਪੁਰਇ
 ਹਇਹਾਇਨਉਪਾਇਐਰਤੋਬਿਨਸਹਾਇਕੋਨਾਜਨਲ
 ਨੀਲਹੈ॥੪੬॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਪਾਛਲੀਤੇਐਸੀਰੀਤਤੈਸੀ
 ਕੀਨੀਮੇਰੇਮੀਤਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਗਟਾਈਜੈਸੇਹੈਨਸਸਿਕੋਕਕੋ॥
 ਪਹਿਲੇਖਵਾਇਠਲਸੇਜੋਕੋਵਿਛਾਇਦਲਤਾਪਰਸੋਟਾਇ
 ਮੋਹਿਪਛੇਜਤੇਓਕਕੋ॥ਕਿਧੋਨੀਅਪਰੀਬਾਤਹਮਹੈਬਿਮ
 ਤਰੁਤਐਸੀਪ੍ਰਗਟਾਵਤਬਦਾਵਤਹੈਸੋਕਤੋਅਜਹੁਨਜੋ
 ਮੇਸੇਐਸੇਅਨੁਰਾਗੇਬੀਰਮੋਹਿਛਾਡਾਗੋਲਾਗੇਜਾਨਸੁਰ
 ਲੋਕਕੋ॥੪੭॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਦਸਰਬਜੁਕੀਦੇਹਤਾਗੋਤੇ
 ਨਤਾਗੀਤੈਤੇਮੇਮੇਰਿਤਰਾਖੇਪੈਨਰਾਖੇਹੈਜਨਕਮੇ॥ਪ
 ਛੇਬਨਆਏਬਨਫਲਤੇਖਵਾਏਖਾਇਤੀਪੀਭਿਭਾਈਕੋ
 ਉਤੋਰਤਤਨਕਮੇ॥ਜਾਨਕੀਹਰਨਤੇਮਰਨਨਦਿਰਾਵਤੈਤੇ
 ਮੇਰੇਜੀਅਕਾਜਰਾਖੇਬਾਨਤੈਧਨਕਮੇ॥ਅਨੁਰਾਗੇਸ
 ਨਿਰਬੀਸਹੋਤਲਛਮਨਸੈਹਬੀਕੇਲਾਗੇਸਾਬਛੇਤੈਤੈ
 ਨਕਮੇ॥੪੮॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਰਵਿਤੇਮਨਆਇਦਲੀ

੨ ਪਹੁੰਤੇ ਵਪੁ ਤੇ ਅਜ ਤੇ ਕਿਨ ਬੀ ਸਗਾਯੋ ਛੈ ॥ ਹੈ ਨ ਕਲਿ ਕ ਸਭੇ
 ਪਿਤੁ ਸੋ ਜ ਸੋ ਅਰ ਜੀਤ ਹੁਤੀ ਜਗ ਜੈ ॥ ਅਬ ਮੇਰੇ ਕਲਿ ਕ
 ਦੋਸਿ ਰਵੇ ਖਹੁ ਨ ਰੰਗਈ ਅਰ ਬੀਰ ਰਲੇ ਦੇ ॥ ਬਾਢੀ ਖਿ
 ਸੀ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਪਸੀ ਧੁਨੁ ਸੀ ਸ ਅਹੋਰ ਪੁਬੀਰ ਕਹੈ ॥ ੪੯ ॥
 ਸਵੈਯਾ ॥ ਐਧ ਕਹਾਰ ਪੁਨਾ ਬਕਹਾ ਪਿਤੁ ਬੈਨ ਨ ਤੇ
 ਕਉ ਠਧਾਵੈ ॥ ਰਾਵਨ ਸਿਧ ਹਰੈ ਸੁਕਹਾ ਕਪਿ ਰਾਜ ਸਮਾ
 ਲਿਯੇ ਸੰਗ ਆਵੈ ॥ ਸਿੰਧੁ ਪਟੈ ਰਪੁ ਬੀਰ ਲਟੈ ਅਬ ਕਨਘ
 ਟੈ ਮਨ ਯੈ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜਿਯੇ ਮੇ ਸੁਪਨੇ ਹੁਨ ਸੁਤ ਸੁਤ ਸਬੈ
 ਬਿਧਿ ਰੇਖ ਬਨਾਵੈ ॥ ੫੦ ॥ ਸੋਫਠਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅਤਿ
 ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੋ ਰੋਟ ਤਕੈ ਪਕਲੁ ਠਤਾ ॥ ਤਾਪ ਛੇਰ ਪੁਰਾਇ ਹਨੂੰ
 ਮਾਨ ਸੋ ਰਿਸੁ ਭਯੋ ॥ ੫੧ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਸੀਤਾਰ ਹੋਰਾ ਜ
 ਬੋਭ ਲੀਬੁਰੀ ਕਉ ਕਹੈ ਜੀ ਅਸੇ ਆਨ ਗਹੈ ਰਿਪੁ ਨੈਕ ਨ
 ਖਿਸਾਇ ਗੋ ॥ ਸੁਨਹੇ ਸਮੀਰ ਸੁਤ ਪੀਰ ਸਹੀ ਜਾਤ ਨਹੀ ਜਹਾ
 ਰ ਬੀਰੁ ਰਪੁ ਬੀਰ ਤਹਾ ਜਾਇ ਗੋ ॥ ਏਕ ਛਿਨ ਬਿਨ ਲਛਮ
 ਨ ਪਾਯੋ ਪਾਨ ਰਿਨਾ ਬਿਨਾ ਦੀਸੇ ਹਾ ਮਠਿ ਕੈ ਸੇਕੈ ਸਿਰਾਇ ਗੋ
 ॥ ਤਾਤੇ ਮੇਰੀ ਸਭ ਹੀ ਸੋਗ ਮਹਾ ਮਕਹਿ ਉਗਾਵਨ ਤਿਹਾਰੇ ਕਿ
 ਹਲੇ ਖੋਨਿ ਜਕਾਇ ਗੋ ॥ ੫੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਆਨ ਜੁ
 ਕਪਿ ਮੰਤ੍ਰ ਲਕਾ ਭੂਮਾਰ ਪਰੇਰਨ ਕਾਮਨ ਆਵੈ ॥ ਹੋ ਬਲਵੰ
 ਤ ਬਡੋ ਹਨੁ ਟਿਤ ਗਯੋ ਭਜ ਕੈ ਨਿਜ ਪਾਨ ਬਰਵੈ ॥ ਜਾਂ ਬਿਨਾ
 ਜਦੁ ਖੀਇ ਯਥਾ ਤੁਸੁਰਾ ਮਕਹਾਂ ਭਰਖੇ ਅਬ ਪਾਵੈ ॥ ਬੀਰ ਬਿ
 ਨਾ ਅਬ ਬੀਰ ਕੇ ਪਾਨ ਕੋ ਰਪੁ ਬੀਰ ਹਿ ਆਨ ਮਿਲਾਵੈ ॥
 ੫੩ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਕੇਕਈ ਕੋ ਪੁਤ ਲਛਮ ਨ ਜੁ ਕੋ ਛਾਡੁ
 ਤੇਗੀ ਜੋ ਪਵਨ ਪੁਤ ਕੈ ਸੇ ਮੁਖ ਮੋਰਤੋ ॥ ਸੋਹ ਬੀ ਕੇ ਪਾਉ ਓ
 ਕਹਾਉ ਕੋ ਨ ਕੋਨ ਦੇਤੋ ਰਵਨ ਕੇ ਦਲੇ ਮੇ ਸਮੁੰਦ ਬਿਸਧੇ ਰਤੋ

ਏਕਹੀਸਰਾਸਨਵੇਜੋਰਪਾਕਸਾਸਨਕੇਆਸਨਗਿਭਾਇਕਮ ॥ ੨ ॥
 ਲਾਸਨਤੇਜੋਰਤੇ ॥ ਗਾਰਤੇਗਰਬਦਸਕੰਧਰਕੇਸਬੈਅਜ ॥
 ਏਕੋਜੋਰਬਤਾਕੀਗੀਵਜਾਇਤੇਰਤੇ ॥ ੫੪ ॥ ਸਵੈਯਾ
 ॥ ਨਾਰਿਗਈਅਰਬੀਗਗਿਭੈਰਨੋਮਨਤੇਸਬਭੁਤ
 ਨਿਹਾਯੋ ॥ ਗਾਵਨਕੇਵਿਰੂਬਾਨਨਤੇਕਾਪਮੰਡਲਭੁਮਿਪ
 ਯੋਨਸਿਭਾਯੋ ॥ ਏਕਹੁਤੇਹਨੁਮਾਨਬਲੀਤਿਨਹੈਜੈਯਮੇ
 ਇਹਭਾਗਿਵਿਚਾਯੋ ॥ ਆਸਰਹੀਗਰਬਾਸਨਰਾਮਸਰ
 ਸਨਭਰਕੇਆਸਨਮਾਯੋ ॥ ੫੫ ॥ ਹਨੂਸਾਨੇਵਚਾਦੋਹ
 ਰਾ ॥ ਹਨੂਜਾਨਅਪਰਾਧਨਿਜਸਨਮੁਖਕਰਤਨਡੀਰ
 ਭਰਬਭੁਜਾਬਲਸ੍ਵਦਨਸੁਨਮਨਰਿਸਮਾਰਤਨੀਠਾ ॥ ੫੬ ॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਮਨਮੇਹਨੂਰਿਸਾਇਬਦਨਨਾਇਠਾਫੋਰ
 ਯੋ ॥ ਪੁਰੁਸੋਕਹਾਬਸਾਇਛੀਠਭਯੋਬਿਨਤੀਕਰੈ ॥ ੫੭ ॥
 ਕਾਬਿੰਤਾ ॥ ਕਾਰੋਕੋਕਰਤੋਰਸਮੇਵਕਨਦੇਤੋਦੇਸਠੋਕਤੇਜੁ
 ਪੀਰਨੈਕੁਕੋਨਭੁਤਹਾਰਤੇ ॥ ਬੇਦਲਛਮਨਜੁਕੀਦੇਹਕ
 ਨਹੋਨਦੇਤੋਨੈਕਤੁਮਕਾਵੁਛੁਕੋਸਿਧੁਨਉਤਾਰਤੇ ॥ ਅਬਲ
 ਤੋਸੀਤਜੁਕੇਸਿਗਲੇਕੇਮਹਾਰਾਜਭਲੀਭਾਤਬੈਰਿਰਬਪ
 ਰਹੀਪਧਾਰਤੇ ॥ ਗਾਰਤੇਗਰਬਦਸਕੰਧਰਕੇਸਬੈਅਜਜੈ
 ਸੇਠਿਕਜਾਗੀਤੈਸੇਰਾਵਨਕੇਮਾਰਤੇ ॥ ੫੮ ॥ ਕਾਬਿੰਤਾ ॥
 ਸਬੈਰਹੋਬੈਠਲਿਕਏਕੋਲਈਪੈਠਲਿਕਮੂਲਤੇਉਪਾਗਸਿ
 ਧੁਧਾਰਮੇਬਹਾਇਯੋ ॥ ਰਾਖਸਨਮਾਗਕਿਲਕਾਰਸਭੁਕ
 ਪਛਾਗਛਿਨਹੀਮੇਚੰਦਮੁਖੀਜਾਨਕੀਕੋਲਾਇਯੋ ॥ ਚੇ
 ਤੋਛਛਜੁਗਨਮੇਲਛਮਨਜੁਝੇਰਨਸੁਧਾਰਸਾਨਕਹ
 ਸਭੁਕੇਜਿਵਾਇਯੋ ॥ ਕਾਰੋਕੋਕਮਾਨਬਾਨਭੁਰਤੇਹਮਹਾ
 ਜਦੀਜੈਨੈਕਾਇਸਤੋਰਾਵਨਗੋਗਾਇਯੋ ॥ ੫੯ ॥

ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਦੁਆਇਹਰਾ॥ ਹਨੁਮਾਨਏਸਾਫਸਬਜਿਤ
 ਕਹੀਤੈਬਾਰਾ॥ ਰਨਗਵਨਫੁਲੋਛੈਰੈਕਰਲਛਮਨਕੋਪ
 ਨਾ॥੬੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਚਲੀਕਥਾਬਿਪਰੀਤਦੇਸਦੇਸਪੁ
 ਰਿਪੁਰਿਨਗਗਾਰਨਗਵਨਕੀਜੀਤਰਾਮਚੰਦ੍ਰਦੁਆਰੇਪ੍ਰਗਟ
 ੬੧॥ ਹਨੁਮਾਨੇਦੁਆਸਦੈਯਾ॥ ਧ੍ਰੋਗਈਏਕਅਦ
 ਨਕਹੀਪੁਤ੍ਰਕੋਬਲਕੋਕਨਿਕਨਲਹੈ॥ ਰਵਨਮੀਰਕੇਹਾ
 ਥਪਕੇਗਿਨਤੀਪਲਪੁਨਲਿਯੇਨਿਬਹੈ॥ ਨੀਚਬਿਪੁਤ੍ਰ
 ਕਜੇਸਸਿਲੀਲਾਦਿਵਾਕਰਕੋਪੁਨਜਾਇਯਾ॥ ਤਿਕਹੀ
 ਬੈਠਸਠਾਮਹਿਰਾਪਦਰਾਹੁਕਹੂੰਦਿਨਨਾਹਕਹੈ॥੬੨
 ॥ ਚੋਪਈ॥ ਰਾਵਨਗਹੁਗਮਿਓਲਛਮਨਸਾਸਿ
 ਰੋਯੇਗਹਨਅਬਹਜੁਓਠੇਹਸਿ॥ ਨਾਬਸੀਕੋਰਨਮਨ
 ਆਨੇ॥ ਲਛਮਨਕੋਜੀਵਤਹੀਜੋਨਾ॥ ਸੁਧਾਸਮਾਨਹਨੁ
 ਕੇਬੈਨਾ॥ ਤਉਬੀਰਬਿਨਫੂਟਯਿਨੀਨਾ॥ ਜੋਹਮਅਬਜੀਤ
 ਲਿਕਪਾਤਿ॥ ਬਿਨਲਛਮਨਕਿਹਕਾਜਰਾਜਪਾਤਿ॥ ਦ੍ਰੋਪਕ
 ਵਸੁਖਨਿਧਿਕੋਪਾਏ॥ ਹਨੁਮਾਨਤਹਿਕਹਤਸੁਨਾਏ॥ ਜਾਇ
 ਭੁਤਕੋਅਰਿਨਲਿਹਾਰੈ॥ ਮੰਨਦੁਖਪਾਇਨਹਿਯੋਪਜਾਰੈ॥
 ਉਨਛਮਨਸੋਮਿਲਨਸੁਹਾਈ॥ ਖਾਨਪਾਨਨਹਿਸਭਾਬਸ
 ਈ॥ ਹਰਿਗੁਰਬਿਪਹੇਤਨਹਿਦੀਨੀ॥ ਬਲਛਮਨਕਰਾਇ
 ਨਹੁਤੇਈਨੀ॥ ਜਾਨਿਧਿਕੋਨਸਫਾਰੈਕੋਈ॥ ਸੋਬਿਭੂਤਿਬੈ
 ਰੀਕੋਰੋਈ॥ ਤਾਤੇਲਛਮਨਬਿਨਅਬਮਓ॥ ਕਿਹਾਬਿਧਿ
 ਨਗਵਓਰਮੁਖਕਰਹੂੰ॥੬੩॥ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਦੁਆਇਹ
 ਰਾਮ॥ ਮੇਰੇਪਾਛੇਪਵਨਸੁਤਜੋਜੀਦੀਸਿਯਨਾਰਿ॥ ਤੋਲੇ
 ਪੁਰਾਈਓਲਿਕਪਾਤਿਕੋਮਾਰਾ॥੬੪॥ ਹਨੁਮਾ
 ਚੋਪਈ॥ ਤਬਹਨੁਦਤਭਰਲੀਨੇਨੇਨਾ॥ ਪ

ਰਸਪਾਉਬੋਲਯੋਮੁਖਬੈਨਾ ਜੋਕੁਛਾਗਯਾਦੇਹਸੁਕ
 ਉਂ। ਕੋਰੋਜਾਇਨ੍ਹਾ। ਸੋਲਰਉਂ। ਪ੍ਰਾਨਆਨਲਛਮਸੁ
 ਨਮੋਲੋ। ਜੋਲਰਮਰੋਤੋਜੀਪਰਖੇਲੋ। ਤਬੋਲੋਰਪੁ
 ਤਿਸੁਖਦਾਈ। ਜੋਹੋਕੋਰਕਰਹੁਕਾਪਿਧਾਈ। ਬੈਦਰ
 ਲੋਕਾਗਦਰਹਈ। ਨਾਮਸੁਖੇਨਤਾਹਿਕੋਕਹਈ। ਪਦਿ
 ਆਜਪਨਤਰਦੀਜੋ। ਤਕਹੁਅਬਹਿਅਨਸੁਖਲੋ।
 ॥ ਜੋਦਹੁਕਹੈਸੁਕਰਹੁਉਪਾਈ। ਸੰਤਬਚਨਤਾਕੋਲੋ
 ਹਈ। ਹਨੁਮਾਨਛਿਨਹੀਮੇਕੀਨੋ। ਅਨਸੁਖੇਨਸੋਭੋ
 ਦੀਨੋ। ੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਨੁਮਾਨਕੇਪਾਨਏਰਪੁ
 ਜੁਕੇਪਾਇ। ਕੈਲੁਟ੍ਹਾਪਗਤਰਮਰੋਕੈਅਬਦੇਹਜਿਥਾ
 ਇ॥ ੬੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਾਦਿਗਕਾਪਿਕੋਉਨਲ
 ਯੋ। ਪਕਰਪਾਉਰਪੁਬੀਰਜਗਾਯੋ। ਉਠਤਸੁਖੇਨ
 ਵਤਕੀਨੋ। ਸੀਰਪੁਬੀਰਚਿਦਮਾਰੀਨੋ। ਪਕਰਛ
 ਲਛਮਨਦਰਸਾਏ। ਅਗਾਅਗਕੇਪਾਉਦਿਖਾਏ।
 ਧਨੁਧਨਗੀਦਸੁਖੇਨਸੁਨਾਏ। ਬੂਟੀਕਠਿਨਕਹਾਏ
 ਪਾਏ। ਪਹੁਚੈਨਹੀਗਯਾਤਹਜਾਈ। ਬੀਚਬੀ
 ਏਦਿਨਗਈ। ਮਨਤੇਬੇਗਕਠਿਨਕੋਉਧਾਏ। ਸੁਰ
 ਭਗਸੋਉਨਆਏ। ਕੋਲਛਮਨਜੀਦੈਰਪੁਰਾਈ।
 ਹਿਬੂਟੀਤਹਿਕੋਉਨਜਾਈ। ਤਾਮੈਦਸਦਬਹੁਤਕ
 ਰੇ। ਪ੍ਰੇਤਪਿਸਾਰਭੂਤਮਤਦਾਹੇ॥ ੬੭॥ ਬੈਦੋਦਹੁ
 ਦੋਹਰਾ॥ ਲਛਮਨਦੇਖਤਾਦਿਗਭਰਤਗਮਦੇਖੁ
 ਧਾਈ। ਨੀਚੇਨੈਨਸੁਖੇਨਕਰੋਬੋਲਤਮਨਪਛਤਾ
 ੬੮॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਿਨਕੋਕਰਮਕਾਲਜੋਬੈ
 ਮਸਮਦਿਤਾਮੈਪੁਨਪਚੈ। ਤਾਤੇਸਬੈਨਨਈਜਾ

॥ ६ ॥ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਸਤੁ ਕਰਮਾਨਹਾਨਾ ਉਗਾਉ ਪਰਮਾਨ ਬਤਾਉ
 ॥ ਬਿਦਾ ਕਰੋ ਤੋ ਸੀ ਸਾਨਿ ਦਾਉ ॥ ਉਤਰ ਖੰਡ ਦੋ ਲਾਗਿ ਰਕਹ
 ॥ ਈ ॥ ਬਸੈ ਨ ਦੇਵਰਾ ਖਸੈ ਰਹਈ ॥ ਸਾਠ ਲਾਖ ਜੋਜਨ ਹੈ ਕੋਸ ॥
 ॥ ਕੇ ॥ ਜਾਉ ਜਿਯ ਹੈ ਨ ਭਰੇ ਸਾ ॥ ਆਪੁ ਨ ਸੁਨਹੁ ਸਰੀ ਕੋ ਨ
 ॥ ਉ ॥ ਸੀਰ ਪੁਪਤਿ ਜੀਤੁ ਮਹਿ ਸੁਨਾਉ ॥ ਹੋ ਬਿਸ ਲਖ ਬ
 ॥ ਲੀਉ ਜਾਗੀ ॥ ਈ ॥ ਪੰਜੋ ਤੋ ਜੋ ਜਰੈ ਉਪਾਗੀ ॥ ਬਿਨ ਗਣਿ
 ॥ ਉਦੈ ਜਗੀ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ਪਸਲ ਛਮਨ ਕੇ ਅੰਗ ਲਗਾਵੈ ॥ ਤ
 ॥ ਬਹੀ ਜਿਯੇ ਮੂਰਛਾ ਭਾਰੀ ॥ ਉਠ ਲਛਮਨ ਚਰਨ ਨ ਕੋਲ
 ॥ ਗੈ ॥ ਲਾਖ ਧਨ ਤਰਜੋ ਚਲਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾਂ ਬੁਧੀ ਬਿਨ ਤੇ
 ॥ ਜਿ ਆਵੈ ॥ ਆਨ ਬਿਧਾ ਤਾ ਜੋ ਉਪਚਰੈ ॥ ਜਾਇ ਨ ਸਕੈ
 ॥ ਸੀਗ ਸੋ ਜਰੈ ॥ ਜਿਯ ਨ ਉਪਾਇ ਕਹੈ ਮੇ ਸੋਈ ॥ ਤੁਮ
 ॥ ਈ ਸੁਰਤੁ ਮਤੇ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਬਾਤੈ ਕਰਤ ਨ ਬੀਤੀ ਘਰੀ ॥
 ॥ ਤਬ ਸੁਖੇ ਨ ਪੁਨ ਬਿਨ ਤੀਕਰੀ ॥ ਸੁਕੋ ਜੁ ਮੋਹਿ ਇਹ ਲੇ
 ॥ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹਨੁ ਮਾਨਰਾ ਮਦਰ ਸਾਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਬ
 ॥ ਹਰ ਸੋ ਕਹੈ ॥ ਯਹਿ ਮਨ ਕਰੈ ਠਪਵੈ ਨੇਗਹੀ ॥ ਆਰਭੈ ਸ
 ॥ ਜਾ ਕੋ ਆਵੈ ॥ ਤਾਹੀ ਕੋ ਮਹਾਰਾਜ ਪਠਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਜੀਕ
 ॥ ਸੁਖੇ ਨ ਸੁਵਾਯੋ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਛਿਨ ਮੇ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ਕਾਪਿ ਮ
 ॥ ਯਾ ਸੁਖੇ ਨ ਭਰਮਾਯੋ ॥ ਸੋਇ ਰਯੋ ਜਨ ਸੁਪਨੇ ਆਯੋ ॥
 ॥ ੬੮ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੁਧੀ ਸੁਭ ਲੇਹਨੁ ਮਾ
 ॥ ਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਤਾ ਪਾਛੇ ਬਿਨ ਤੀਕਰੀ ਸਭ ਸੋ ਪਗਟ ਸੁਨ
 ॥ ਈ ॥ ੧ ॥ ॥ ਧਨੁ ਮਾਨੇ ਦਾਉ ਚੋਪਈ ॥ ਬੈਦ ਕਹੀ
 ॥ ਸਭ ਸੋ ਕਹੀ ॥ ਰਾਮ ਆਸਲ ਛਮਨ ਲੈ ਰਹੀ ॥ ਰਾਮ ਟਹ
 ॥ ਲਾ ਆਯੋ ਸਭ ਕੋ ਉ ॥ ਯਾ ਤੇ ਪਰੈ ਟਹਲ ਨਹਿ ਹੋਉ ॥ ਜੋ
 ॥ ਸੁਰਨ ਨਿਕਸਨ ਪਾਵੈ ॥ ॥ ਨੀਉ ਪਾਰ ਕੋ ਨ ਲੈ ਆਵੈ ॥

ਪਨੇਅਪਨੇਬਲਉਚਰਉ॥ ਰਾਮਕਾਮਕਹੁਢੀਲਨਕਰਉ॥ ੧੦॥
 ਪ੍ਰਭੁਕੇਕਾਜਨਸੇਵਕਆਵੈ॥ ਲੋਕਹਸੀਪਰਲੋਕਹਸਾਵੈ॥
 ਸੀਤਾਕੀਚਿਤਾਕੋਕਰਈ॥ ਅਬਤੋਆਜਸੁਲਛਮਨਮਰਈ॥
 ਤਤੇਤਜਹੁਬਿਲਿਬਅਹੋਕਪਿ॥ ਅਵਧਨਿਕਟਿਕਟਿਕ
 ਸਹੁਚਲਹੁਪਾਪਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਾਜਨਸੇਵਕਜੈਰੈ॥ ਤਬਲਛ
 ਮਨਕੋਗਮਨਪੈਰੈ॥ ੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤਤੇਪਗਟਕਹੋ
 ਸਬੈਲਾਜਸਭਚਮਨਖੋਇ॥ ਤਾਪਰਮਿਤਿਵਿਚਾਰਿਐਰ
 ਮਕਰੈਸੁਹੋਇ॥ ੧੨॥ ਸਭਕਪੇਵਾਚੁ॥ ਚੋਪਈ॥
 ਤਬਉਠਨਲਰਘੁਪਤਹਿਸੁਨਾਵੈ॥ ਤੀਨਗਤਿਬਿਨਉਰੇ
 ਨਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਇੰਦੁਕਬਿੰਦੁਇਰਾਤਬਤਈ॥ ਮਾਰ
 ਗਕੀਕਠਿਨਈਜਨਾਈ॥ ਤਬਕਪਿਪਤਿਸੁਗੰਦਿਸੁਨ
 ਵੈ॥ ਏਕਗਤਬਸਸੇਵਕਲਜਾਵੈ॥ ਨੀਲਕਹੀਅਬਘਟ
 ਨਹੀਹੋਈ॥ ਯਾਤੇਬੇਗਲਿਆਵੈਕੋਈ॥ ਅੰਗਦਉਠਜੇ
 ਭੁਭਕਬਲਰੋਲੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਖੇਰਹਘੁਪਤਿਸੇਬੋਲੋ॥ ਚ
 ਰਪਹਿਰਜੇਮਾਰੋਪਾਉ॥ ਕਾਲਵਪਹਰੇਲੇਪਹੁਚਾਉ॥
 ਸਭਕੇਬਚਨਰਾਮਜਿਯਪਾਰੇ॥ ਮੂਰਛਪਰੇਨਬਹੁਰਸੀ
 ਭਾਰੇ॥ ਕਪਿਮਡਿਲਜੇਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ ਰਘੁਪਤਿਹਿਰੈਬ
 ਨਜਨਮਾਰੇ॥ ੧੪॥ ਕਵਉਦੁਚੁ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਾਨ
 ਨਕੇਪਲਟੇਬੁਧੀਪ੍ਰਾਨਬਚਤਹੋਵੋਇ॥ ਸੋਰਘੁਪਤਿਜ
 ਨੈਲੀਕਤੇਪੀਰਜਹੋਇ॥ ੧੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਪੀਅਹਿ
 ਬਧਰਜੇਗਨਕਿਲਕਹੀ॥ ਜੰਬੂਕਗੀਧਮਾਸਲੇਜਾਹੀ॥
 ਤਾਪਰਗਮਜਿਐਕਿਹਲੇਖੇ॥ ਸਭਮਨਕੋਇਹਬਿਧਿ
 ਦੁਖਦੇਖੇ॥ ਲਛਮਨਾਸਜਾਮਦੈਬਾਕੀ॥ ਭੋਰਹੋਤਸਿਰ
 ਲੇਤਪਿਨਾਕੀ॥ ਫਹੀਸੁਖੇਨਤੋਨਦੁਖਹਰਈ॥ ਬਹੁਤਪੀਰ

ਕਪਿਭੁਲਕਹਿਕਰਈ। ਕਪਿਭਨਸਹਤਰਾਮਬਿਲਾਹੀ।
 ਦੇਖਹਨੁਤਨਕਰੀਵਡਾਈ। ਤੂੰਅਵਤਾਰਰੁੰਦਕੋਆਹੀ। ਹਮ
 ਜਨੋਜਬਲੀਕਾਦਾਹੀ। ਸਿੰਧੂਠਾਧਿਸਿਯਕੋਸੁਖਈਨੋ।
 ਤੇਰੇਬਲਹਮਤਬਹੀਚੀਨੋ। ਜਬਜਬਬਿਪਤਿਪਰੇਹਮ
 ਆਈ। ਤਬਤਬਹਨੁਮਾਨਤੇਜਾਈ। ਪਵਨਪੁਤੇਤੇਸੋਜਗ
 ਕਹਈ। ਰਾਮਸੁਤੇਤੇਹੀਤੇਗਹਿਈ। ਸਭਕੇਬਲਮੇਤੁਮਹੀ
 ਜਾਨੇ। ਤੁਮਬਿਨਲਛਮਨਹੋਤਬਿਗਾਨੇ। ਅਬਹੋਕਹੋਕ
 ਨਸੋਜਾਈ। ਬਾਤਨਿਦਾਨਹਨੁਲੋਆਈ। ੧੫॥ ਰਾਮ
 ਚੰਦਉਵਾਰਾਕਬਿੰਤੁ। ਸੁਰਜਅਕਾਸਪਿਤਾਸੁਰਪੁਰ
 ਬਾਸਕੀਨੋਕੋਨਕੀਸਰਨਜਾਉਤੋਕੋਤੁਬਤਾਇਦੈ। ਭਰਤ
 ਬਿਦੇਸਦੇਸਆਨਪਰੇਸਿੰਧੁਪਾਰਮਾਸ਼ੁਪਾਰਬੁਭਤਹੋਲ
 ਉਪਹਰਚਾਇਦੈ। ਚੇਰੀਗਈਨਾਰਿਬੀਰਪਛੋਰਨਪ੍ਰਾਨ
 ਭੁਕਹੋਰਪੁਗਾਇਹਾਇਐਸੇਠਿਰਦਾਇਦੈ। ਤੇਰੇਈਭਰੇਸੇ
 ਤਤੇਤੇਸੋਕਹੋਬਾਰਬਾਰਬੀਰਹਨੁਵਤਬਲਵੰਤਬੀਰਜਾ
 ਇਦੈ। ੧੬॥ ਕਬਿੰਤੁ। ਤੇਸਮਾਨਨਾਹਿਕੋਉਅੰਰ
 ਵਸੁਗੀਵਦੇਉਆਨਨਸਕਤਸੋਉਕਹੋਸਗਮਾਇਦੈ।
 ਲਾਇਕਹੋਆਜਨੁਸਹਾਇਕਰਬਕੀਬਾਰਨਭੋਵਈਮੇ
 ਰੇਰਬਬੈਠੇਐਸੇਪਾਇਦੈ। ਹਾਯੇਏਕਪਤਿਸੋਹੋਬਲੀ
 ਜਤਹਬਸੋਹੋਰਿਕਰਪੁਨਾਬਕੀਤੁਬਤਲਬਹਾਇਦੈ।
 ਹੋਭਪੇਕਸੁਤਹਨੁਮਾਨਪੁਰਹੁਤਸੁਨਅੰਜਨੀਕੋਪੁਤਸੋਮ
 ਪੁਤਬੀਰਜਾਇਦੈ। ੧੭॥ ਕਬਿੰਤੁ। ਕਹਾਭਯੋਜੋਪੇ
 ਖਰਦੁਖਨਬਨਾਇਮਾਰੇਕਹਾਭਯੋਜੀਤਕਪਿਸਿੰਧੁਸੇਬੀ
 ਧਾਏਹੈ। ਕਹਾਭਯੋਜੋਪੇਭੁਭਕਨਕੋਨਿਦਾਨਮਾਰਮੇਘ
 ਨਾਵਕੋਪਛਾਰਸੁਰਮਾਕਹਾਏਹੈ। ਜੈਸੇਜੋਗਜਗਤਪਤੀ

ਰਬ ਕਰੇ ਅਨੇ ਕਜ ਪਪੇ ਮਕੇ ਭਜਨ ਹੀ ਨ ਕਾਂ ਕੇ ਕਾਮਾ ਏ ਏ ॥ ੨੬੮ ॥
 ਤੈ ਸੇ ਬਿਨ ਲਛਮਨ ਲਛਮਨ ਪਕੇ ਦੁਖ ਪਛਿ ਬਿਨ ਜੇ ਸੇ ਪ
 ਛੀ ਅੇ ਸੇ ਦੁਖ ਪਏ ਹੈ ॥ ੨੬੯ ॥ ਸਵੈ ਯਾ ॥ ਦੇਖ ਯੁਨੀ ਯ
 ਕੋ ਨ ਸਮੇ ਅਬ ਤੇ ਬਲ ਕੀ ਬਛਿ ਯਾ ਸੁ ਤੇ ਏ ਹੀ ਸੇ ਲਗ ਬੀ
 ਰਨ ਸੁ ਰਉ ਦੇ ਤੋ ਲੋ ਲਾਇ ਸਜੀ ਦੁਨ ਪਾਨ ਸਨੇ ਹੀ ॥ ਬੀਰ ਪ
 ਕੋ ਜਸ ਸੇ ਰਨ ਭੂਮਿ ਜਿਯਾ ਏ ਉਠੈ ਮਿਲ ਬਾਟ ਨ ਲੇ ਹੀ ॥ ਏ
 ਤਿ ਹੁਲੇ ਕਕੀ ਪਰਿ ਕੀ ਭੀਰ ਪਰਿ ਸੁ ਸਹੀ ਕਪੂ ਬੀਰ ਕੀ ਦੇ ਹੀ
 ॥ ੨੭੦ ॥ ਸਵੈ ਯਾ ॥ ਜੋ ਛਿਤ ਚਿਗ ਨਿਹਾਰ ਤੇ ਹੇ ਸੇ ਈ ਸਾ ਸੁਲ
 ਗੀ ਬਹੁ ਤੇ ਸਰ ਮੇ ਹੈ ॥ ਸੀਯਨ ਰਾਖ ਸਕੀ ਬਨ ਮੇ ਯਾ ਹਿਰਾਜ ਦ
 ਭੀ ਕਿਹ ਭਾਤ ਕੀ ਮੇ ਹੈ ॥ ਜੋ ਨ ਭਉਰ ਕਰੇ ਦਿਗ ਤੇ ਗਵੇ ਜਾਨ ਕਪੂ
 ਤਵ ਤੇ ਦੁਖ ਦੇ ਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਹੇ ਅਧ ਬੀਰ ਹੀ ਡੀਰ ਸੁ ਮੇ ਸੇ ਪਕੇ
 ਦੁਖ ਦੁਖ ਉ ਹੈ ਹੈ ॥ ੨੭੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦੁਹਾ ਬਨ ਮੇ ਬਦਨ
 ਰਹੇ ਧਰਾ ਜੁਗ ਲੂ ਮਲ ਜਨ ਚਾਂਦ ਕੋ ਪਰਾ ॥ ਲੋਚਨ ਮੁਦੇ ਨ ਏ
 ਛੁਰ ਤੇ ਕੋ ਏ ॥ ਜਨ ਜਲ ਚਰਨੁ ਗਸਰ ਫਰ ਸੇ ਏ ॥ ਸਿਥਲ ਭਾਲ
 ਬ੍ਰਿਕੁ ਟਿਕੁ ਮਲਾਨੀ ॥ ਜਿਨ ਟਿਕ ਕਾ ਮਕਾਮ ਨ ਤਾਨੀ ॥ ਕੁਟਿਲਾ
 ਲਕ ਸੁਪੀ ਹੈ ਗਈ ॥ ਜਨ ਸਾਪ ਨਿਰੋਗ ਨ ਸੀ ਭਈ ॥ ਅਗ ਅ
 ਗ ਸ੍ਰਿ ਮੈ ਜਲ ਕਨ ਪਰੇ ॥ ਰਘੁ ਪਤਿ ਗਿਰਾ ਰਸ ਰਨ ਜਨ ਝਰੇ ॥ ਜੁ
 ਗਲ ਯਾ ਬਿਥਲ ਤਾ ਅਮਿਤ ਕੇ ॥ ਮਨ ਹੁਕਮ ਲਲਟੇ ਹੀ ਮਰਿਤੁ
 ਕੇ ॥ ਛੁਛੇ ਅਧਰਨ ਬਿਨ ਮਧੇ ਮੇ ਸੇ ॥ ਬਿਨ ਹੀ ਪਕੇ ਬੀਬ ਫਲ
 ਜੇ ਸੇ ॥ ਜੁਗ ਲਨ ਪਸਿ ਕੋਚਨ ਮੀਰੇ ॥ ਜਨ ਕਦ ਨੀ ਬਿਨ ਹੀ ਜਲ
 ਸੀਰੇ ॥ ੨੭੨ ॥ ਹਨੂ ਮਨੇ ਦੁਹਾ ਦਿਹ ਰਾ ॥ ਕਪਿ ਕੁਲ ਏ
 ਯੋ ਪਦ ਨ ਸੁਤ ਕਹੁ ਮੇ ਬਲ ਨ ਹੀ ॥ ਅਰੁ ਰਘੁ ਪਤਿ ਕੀ ਦਸ ਸੇ
 ਦਨ ਕਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੨੭੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਪਤਿ ਬ
 ਲ ਮਨੇ ॥ ਧਾਕੋ ॥ ਹੁਠ ਕੈ ਸੁਭਾ ਮਾਹਿ ਕਿਲ ਕਾ ਰੇ ॥ ਅਭੁਲੇ ਜ

ਹੀਸਭਨਤੇਬਕੀਅਮਿਟੀਨਰਾਮਚੰਦਪਕਧਕੀਅਬਜੇਸਥ
 ਕੀਆਗਯਾਪਾਉ। ਸ੍ਰੀਰਾਮਪੁਬਕੇਸੀਸਨਿਦਉ। ਜਗੀਦੁਰ
 ਤੁਮਸਭੈਬਖਾਨੇ। ਅਜਪੁਤਪਰਾਮਕੇਜਾਨੇ। ਜੇਕਛੁਪੋਰਖ
 ਹੋਇਸੁਕਰੈ। ਲਛਮਨਪੁਨਜਾਨਤੇਡਰੈ। ਬਕੇਕਛਾਅਬਕ
 ਰੇਸੁਜਾਈ। ਜਿਸੇਭਜੇਗਾਮਦੁਚਿਤਾਈ। ਲਛਮਨਉਠੈਬਹੁਰ
 ਟਿਰਕਰੈ। ਚੁਥੀਨੁਮਾਨਪੁਨੇਕਧਰੈ। ਨਤੇਲਛਮਨਸਿਗ
 ਸਿਧਾਉ। ਜਮਕੇਮਾਰਸਿਗਲੇਆਉ। ਦੇਰਹਨੁਚਰਨਨਸਿ
 ਧਰਈ। ਮੇਜੀਦਤਪੁਭੁਕਿਯੋਦਿਗਭਰਈ॥੮੨॥ ਕਥਿਤਾ
 ਜੋਕਹੋਰੋਜਹਤੇਨਿਕਾਸੇਦੇਵਦੋਨਮਿਲਤਿਹੋਰਪੁਰਕੈਏ
 ਕਥੋਬਿਲੈਇਲੋ। ਸੋਕਹੋਰੋਜਾਇਦੇਵਲੋਕੋਕਸਥੈਦੇਵਸੁਪੇ
 ਦੇਹਿਦੋਹਿਨਹੀਦੇਹਪਤਖੋਇਲੋ। ਕਹੋਰਹੀਬਾਟਸੁਰਪੁਕੇ
 ਕਪਟੋਕਪੋਰਖਜਨਾਉਕਹੋਰੋਭਿਖਗੀਹੋਇਲੋ। ਜੋਕਹੋਰੋਸ
 ਤੁਪਤਾਲਚਾਲਮੇਲੇਗਾਸੋਕਹੋਰੋਸੁਧਾਕੇਸੁਧਾਕਗਨਿਚੋ
 ਇਲੋ॥੮੩॥ ਚੋਪਈ। ਜੋਗਿਰਕਯੋਸੁਖੇਨਸੁਭਯੋ
 ਸੋਗਿਰਤੇਨੈਨਕੇਆਗੋ। ਵਡੀਰਤਤਾਤੇਨਹਿਧਾਉ। ਘਰੀਪ
 ਉਮੇਲੇਹੀਆਉ। ਲਛਮਨਕੀਚਿਤਾਮਤਕਛੁ। ਜਾਗਹਪੁਨ
 ਨਥਜਿਨਡਰਹੀ। ਚਲੇਅਬਹਿਜੇਆਗਯਾਪਾਉ। ਤੇਉਪਤਹ
 ਬਿਏਹੀਧਾਉ। ਸ੍ਰਾਸਭਕੇਪੀਰਜਨਿਯਾਯੋ। ਉਪਰੇਨੈਨ
 ਕਮਲਰਵਿਪਾਯੋ। ਜਾਹਨੁਮਾਤਿਕਲਨਕੀਜੈ। ਪੁਨਦਲ
 ਛਮਨਕੋਦੀਜੈ। ਤੁਮਹਿਚਲੁਹਾਈਸੁਧਥਤਨ। ਨਗਰਯੋ
 ਕੋਸਥਜਾਮਾਤਨ। ਲਛਮਨਮਾਤਸੁਮਿਥਾਹਈ। ਭਾਈਭਰਥ
 ਬਹੁਦੁਖਸਹਈ॥੮੪॥ ਵੇਹਰਾ। ਇਤਤੇਜਾਤਪਬੀਨ
 ਕਪਿਉਨਹਿਮਿਲਹੁਜਿਨਜਾਇ। ਆਵਤਪਰਾਹਸੁਨਾਈਅਤ
 ਲਛਮਨਜਿਯਨਉਪਾਇ॥੮੫॥ ਚੋਪਈ। ਮਿਲਤਿਨ

ਕੀਰਸਲਤਹਿਲੀਜੋ ਤਬਾਦਨਕੋਇਤਮਨਕੀਜੋ ॥ ੧ ॥
 ਹਿਸੁਨਹਨੁਪਦਨਦੈਗਯੋ ॥ ਰਾਮਚਰਨਪਰਮਾਬੋਨਯੋ ॥
 ਕਪੀਰਮੁਖਭੁਬੋਰਪੁਪਤਿ ॥ ਮੋਚਰਨਨਮੋਸਦਹੈਮਤਿ ॥ ੨ ॥
 ਬਹੁਗੁਰੀਦਆਸਿਖਦਈ ॥ ਧਨੁਮਾਨਤੇਤੇਨਹਿਨਈ ॥
 ਸਭਸੋਰਾਮਗਾਮਕਹਿਲਈ ॥ ਉਭੈਹਨੁਨਦਿਖਾਈਦਈ ॥
 ਨਭੁਸੋਮਿਲੇਜਾਇਹਨਦੀ ॥ ਵਡੇਦੁਸੁਰਨਕੋਹਤਾਯੋ ॥
 ਮਾਰਗਮੋਬਿਘਨਪਸਰੈ ॥ ਏਕਚਪੇਟਭੁਭੀਡਰੈ ॥ ਪਾਨ
 ਤਜੇਜਕੋਕਪਿਡਾਏ ॥ ਜੈਸੇਧਰਮਪਪਕੋਕਾਏ ॥ ੩ ॥ ਏ
 ਰਾ ॥ ਬਿਛੁਯੋਹਨੁਮਤਿਰਾਮਸੇਸੀਲਛਮਨਕੋਹਤਾਯੋ ॥
 ਮੁਕਰਮਲੀਨਮਹਿਮੁਖਨਦਿਖਾਈਦੇਤਾ ॥ ੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਏਕਮੁਹੁਰਤਮੇਉਤਾਯੋ ॥ ਤਪਰਬਤਪਰਪਉਟਿਕਯੋ ॥
 ਤਿਹਬੁਟੀਕੋਸੋਪਨਲਾਗਯੋ ॥ ਸਭਏਕੈਸਭੁਸੋਮਨੁਰਾਗਯੋ ॥
 ਕੋਨਤੋਜਕੋਕਲੇਜਾਯੋ ॥ ਤਾਸੇਜੋਲਛਮਨਗਦਿਪਾਯੋ ॥ ਤੁਝ
 ਖਿਸਾਇਉਤਰਕਹਕੋ ॥ ਰਾਪੁਪਤਿਕੋਪਅਗਨਿਤੇਜੋਰਾ ॥ ਭੁ
 ਝਕਹਿਸਿਗਕੋਉਨਾਹੀ ॥ ਉਤਰੇਚਫੈਗਟੀਮਨਮਾਹੀ ॥ ਅਟਕ
 ਜੇਜੀਅਮੋਵਡੋਕਲੇਖੋ ॥ ਇਤਹਕਸੁਪਨਸੁਮਿਤ੍ਰਾਦੇਖਯੋ ॥ ਕ
 ਲਭੁਜਗਰਯੋਲਪਟਾਈ ॥ ਬਾਅਗਿਸਭਗਯੋਚਬਾਈ ॥
 ਜਾਗਤਕੋਸਲਾਪੇਧਾਈ ॥ ਸੁਪਨਕਯੋਇਹਭਾਤਸੁਨਾਈ ॥
 ੫ ॥ ਕੋਸਲਾਉਵਾਰਾਏਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤਨੈਨਜਲਭਰ
 ਲਯੋਕੋਸਲਾਦੁਖਪਾਇ ॥ ਉਠਬੈਠੀਪਰਸੀਕਤਜਭਰਬਖ
 ਸਿਸਟਬੁਲਾਇ ॥ ੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਿਨਸੋਸੁਪਨਸੁਨਾ
 ਇਕਯੋਤਿਨਾ ॥ ਇਹਬਿਧਿਦੇਖਯੋਸੁਪਨਅਬਹਇਨਾ ॥ ੭ ॥
 ਤਬਗਿਖਕਯੋਵਿਚਾਰਸੁਨਾਯੋ ॥ ਬੁਝੀਭੂਬੁਝੀਸੁਪਨਇਨ
 ਪਾਯੋ ॥ ਰਾਮਲਖਨਹੁਜੋਤਸਭਾਤਾ ॥ ਚੈਯਹਿਸੁਪਨਦੇਖ

੧੨ ਦਾਤਾ ਤਬਲਗਹੇ ਮਜਗਜ ਪਕਰਈ ॥ ਬੇਦਮੰਤ੍ਰ ਬਿਧਿਸੇ
 ਉਚਰਈ ॥ ਭਰਬਧਨਖਸਰਲੇਰਖਵੇਰੇ ॥ ਬਿਘਨਕਰੈਤ
 ਹੀਤੁ ਮਮੋਰੇ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿਕਥਾ ਅਯੁਧਯਾਤੁਈ ॥ ਹਨੂਮ
 ਨਮੋਰੇ ਮਤਿਰਈ ॥ ਲੇਪਰਬਤ ਅਬਚਲੈ ਉਡਾਈ ॥ ਜਗਦੇ
 ਖਲੈ ਪੈਰ ਪੁਰਾਈ ॥ ਮੇਰਕੋ ਨਜੀਲਗਹਿਕਰਈ ॥ ਸੁਗ੍ਰਹਿ
 ਰਤੇਲਛਮਨਨਹਿਮਰਈ ॥ ੧੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਲੇਉਪਰ
 ਗਿਰਕਘਕੋਪਵਨਖੁਤ ਪਰਚੰਡਾ ॥ ਨਿਸਰਅਯੁਧਯਾਚੇਰ
 ਲੋਗਰਬਕਿਯੋਭੁਜਦੰਡਾ ॥ ੧੨ ॥ ਭਰਬਵਾਚੁ ਚੋਪਈ
 ॥ ਨੈਨਨਧਿਆਨਭਰਬਨਭਲਾਯੋ ॥ ਯਹਿਕੋਉ ਬਿਘਨ
 ਕਰਨਕੋਆਯੋ ॥ ਜਿਨਨਿਸਮਾਤੁਸੀਹਮਾਈ ॥ ਜਾਕੇਕਾਜ
 ਕਰੀਰਖਵਾਈ ॥ ਸੋਯਹਿਜਗਬਿਘਨਕੋਆਯੋ ॥ ਤਾਨਬਾ
 ਨਕਰਕੋਪਚਲਾਯੋ ॥ ਲਗਯੋਗਲਮੇਉਤਦੇਟੂਯੋ ॥ ਹਨੂਮ
 ਨਬਾਦਜਯੋਤੂਯੋ ॥ ਰਾਮਰਾਮਮੁਖਤੇਉਚਰਈ ॥ ਲਛਮਨਪੁ
 ਨਜਾਨਤੇਡਰਈ ॥ ਗਏਸਗਲਤਥੇਫਿਗਦੰਡੀ ॥ ਜਾਗੋਸਭੇ
 ਪਗੀਪੁਰਿਰੋਗੀ ॥ ਚਰਨਨਸਭੇਜਤਹੀਲਗੇ ॥ ਰਾਮਨਮੁਸੁ
 ਜਾਗੇ ॥ ਬੁਝੀਤੁਸਲਕੋਨਤ੍ਰੀਆਹੀ ॥ ਕਤਕੋਉਡਾਬਕਤਕੋਜ
 ਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮਤੈਮੁਖਕਯੋਤੋਹਮਛਡ
 ਤੋਰੇ ॥ ਬਿਨੁਯਾਭਜਨਬਚੈਨਹੀ ॥ ਸਿਵਸੁਰਪਤਿਜੋਹੀ ॥
 ੧੪ ॥ ਹਨੂਮਨੇਵਾਚੁ ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨਹੁਭਰਬਤੁਮਸੋਸ
 ਭਕੋ ॥ ਘਉਸੁਮਚਜਿਯਤੋਜੋਕੋ ॥ ਨਾਮਹਨੂਸਭਜਗਤਉ
 ਚਰੈ ॥ ਅਪਨੋਜਾਨਰਾਮਹਿਤਕਰੈ ॥ ਸੋਰਪੁਪਤਿਓਕਾਪਰਧ
 ਯੋ ॥ ਮਿਲਸੁਗ੍ਰਹਿਵਿਸਮੁਦ੍ਰਿਪਯੋ ॥ ਤਹਜੁਧਮੇਸੋਕਛੁਭ
 ਯੋ ॥ ਕੁੰਭਕਰਨਜਮਪੁਰਕੋਗਯੋ ॥ ਮੇਘਨਾਦਤਾਤੇਪੁਨਮਾ
 ਯੋ ॥ ਰਾਵਨਕੋਪਕਿਯੋਤਿਨਭਯੋ ॥ ਤਾਹਿਕਛੁਨਿਸਦਿਨਕ

ਹਿਸੂਝੋ ਲਗੀ ਸੇਹ ਬੀਲਛਮਨਜੁਝੋ ਅਗਬਿਸਾਰਕ ॥੨॥
 ਬਜੈ ਕਰੋ ਉਦੇਹੋਤ ਸੁਰਜਤੇਰੁਗੋ ਤਲਛਮਨਹਿਤਗਿਰ
 ਗਹਿਲਜਾਯੋ ਸੋਲਛਮਨਤਮ ਸੁਰਗਪਠਾਯੋ ॥੨੫॥
 ਵੇਹਰਾ ਸੁਰਉਦੈਤੇਯੋਰੁਗੋਨਲਿਕਹੋਜਾਉ ਉਦੈ
 ਹੋਤਲਛਮਨਮਰੈਤਾਤੇਬਹੁਤਤਰਾਉ ॥੨੬॥ ਰੋਪਈ
 ਬਿਨਗਿਰਗਏਨਲਛਮਨਜੀਵੈ ਤਾਬਿਨੁਰਾਮਨਪਾਨੀ
 ਪੀਵੈ ਉਤਰਪੁਬੀਰਬਿਨਾਛਿਤਭਈ ਮੇਰੇਮੁਏਕਰਾਧੈਰ
 ਈ ਭਰਤਕੁਮਾਬਾਤਹੈਐਸੀ ਕਰਹੁਅਬੈਅਦੈਸਿਯਜੈ
 ਸੀ ਲਛਮਨਬਾਤਸੁਨਤਸਭਰੇਏ ਕੋਸਲਜਾਕੇਸਭਸੁਖ
 ਖੋਏ ਬਚਨਸੁਨਤਸੁਮਿਧਾਈ ਲਛਮਨਕੀਅਤਿਕਰੈ
 ਵਡਾਈ ਹੋਤੋਆਜਸੁਪੁਤੀਭਈ ਲਛਮਨਵੇਹਰਾਮਹਿਤ
 ਗਈ ਪੁਰੁਕੋਹਿਤਜੇਸੇਵਕਮਰੈ ਤਾਕੀਮਾਤਸੇਕਨਹਿਕਰੈ
 ਸੁਰਭਏਕੀਯਹੈਵਡਾਈ ਪੁਰੁਦੇਖਤਰਨਛਮਿਸੁਹਾਈ
 ਰਨਮੇਪੀਠਜੁਪੁਰੁਕੋਏਈ ਤਾਕੇਮਾਸਗੀਧਨਹਿਭੇਈ
 ਹਨੂਮਾਨਯੋਕਹੀਓਜਾਈ ਰਾਪੁਪਤਿਜਿਯੇਸਦਾਸੁਖਦਈ
 ਲਛਮਨਕੋਕਛਸੇਕਨਕੀਜਹਾ ਰਾਵਨਜੀਤਵਡੇਜਸੁਲੀ
 ਜਹਾ ਰਨਮੇਬਾਤਹੋਤਹੈਵੇਉ ਕੋਜੀਤੈਕੋਹਾਰੈਕੋਉ ਜੀਤੇਪ
 ਵੇਰਾਜਵਡਾਈ ਸਨਮੁਖਜੁਝਦੇਵਪੁਰਿਜਾਈ ਤਾਤੇਮੋਹਿ
 ਸੇਕਨਹਿਅਵੈ ਰਾਪੁਪਤਿਜੀਐਸੇਕਹਿਬਿਸਰਾਵੈ ਕੋਸਲਜਾ
 ਰਛਿਤਧਰੋਸੇਈ ਲਛਮਨਪੁਤਪੁਤਕਰੋਰਈ ਸੁਨਹਨੁਮ
 ਨਵਿਸਰਜੈਨਜਾਈ ਬੋਲਤਨੈਨਜਲਨਰਹਾਈ ਮੇਰੀਕ
 ਹੀਰਾਮਸੋਕਹੀਅਹੁ ਲਛਮਨਬਿਜੀਅਰਨਹਰਹੀਅਹੁ
 ਫਿਰਾਵਹੁਤਬੋਏਨੋਭਾਈ ਜੁਝੇਰਾਗੋਗੁਨੀਵਡਾਈ ਕਹੀਓ
 ਕਪਿਪਰਨਪੀਠਨਦੀਜੋ ਜੁਝਕਾਮਾ ਲੋਨਜੋਕੀਜੋ ॥੨੭॥

੨੧੪
੧੧

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਿਧਸੇਲਛਮਨਜੇਮਿਲੇ^{ਭੋ} ਅਵਹੁਇਹਦੇ
 ਸਾਬੀਰਤਿਯਾਬਿਨਬਨਭੁਲੇਕੀਜੋਗੋਰਖਭੋਸਾ॥੮੮॥
 ਚੋਪਈ॥ ਤਬਬਸਿਸਟਭੁਲਕਾਗਹਿਕਾਢੋ॥ ਔਖਧ
 ਬਭੁਹਨਮਾਤਿਕਿਯੋਭਾਢੋ॥ ਕਹੀਅਹੁਕਪਿਆਸੀਸਰਪੁ
 ਬਰਸਨਾ॥ ਬਹੁਦੁਖਪਯੋਕਬਪੈਵਰਸਨਾ॥ ਰਾਵਨਕੋਸਿਵ
 ਕਪਠਾਵਹੁ॥ ਸੀਤਾਸਹਤਬੇਰਾਪਰਆਵਹੁ॥ ਅਰਜਿਵਾਇਥ
 ਛਮਨਕੋਲੀਜੋ॥ ਅਰਜਿਵਾਇਥਛਮਨਕੋਲੀਜੋ॥ ਆਇਅ
 ਪਨੋਰਸਕਰੀਜੋ॥ ਭਰਬਜਾਇਚਰਨਨਤਬਲਗੋਜੋ॥ ਤੁਮਰੇ
 ਵਰਸਨਹੀਦੁਖਭਯੋਜੋ॥ ਬਿਨੁਜਾਨੇਅਪਿਰਾਧਨਿਵਰਹੁਸ
 ਇਹਨੁਰਪੁਬੀਗਨਿਹਾਰਹੁ॥ ਰਪੁਪਤਿਕੋਪਾਢੁਗਨਕਹੀਓ
 ਹਮਪਰਕ੍ਰਿਪਕਰਤਤੁਮਰਹੀਓ॥ ਕਹੀਓਭੁਰਤਮਹਾਦੁਖਪ
 ਯੋ॥ ਚੋਲਛਮਨਜੇਕਮਨਆਯੋ॥ ਅਬਰਾਵਨਕੋਮਾਰਗਿ
 ਰਾਵਹੁ॥ ਲਛਮਨਜਿਆਇਸੀਅਲੀਆਵਹੁ॥ ਮਰਤਚਕੋਰ
 ਨੈਨਬਿਨਦੇਖੇ॥ ਬਿਨਸਸਿਚੀਵਰਾਮਾਕਿਹਲੇਖੇ॥ ਚਰਨਕਮ
 ਲਜਬਰਾਮਦਿਖਾਵੈ॥ ਤਾਂਦਿਨਾਭੁੰਗਭੁੰਗਬਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਜਲਦ
 ਅਗਦੇਖੇਜਾਹੀਦਿਨਾ॥ ਚਾਕੁਰਭਰਬਜੀਯੋਤਾਹੀਛਿਨਾ॥ ਜਰ
 ਰਾਮੰਗਤਬਹੀਸਿਧਰਾਊ॥ ਜਬਰਬਪੁਰਿਮਾਹਿਬਿਲਠਾਊ॥
 ਬਧੀਜਟਾਸਿਰਤਬਹੁਸੁਧਾਰੋ॥ ਰਪੁਪਤਿਚਰਨਪੁਰਜਬਝਰੋ
 ਉਪਗਹਿਭੁਲੇਤਬਹਿਦਿਗਕੋਨੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਚਰਨਨਕੋਕੋਰੀਵਿਛੋ
 ਅਗਸਨੇਹਭੁਲੇਤਬਲਾਊ॥ ਜਬਸਨੇਹਚਰਨਨਕੋਪਾਊ॥ ਭੁ
 ਰਬਕਮਲਛੁਲੇਕਿਹਲੇਖੇ॥ ਕਮਲਬੰਸੁਰਪੁਪਤਿਬਿਤੁਰੇਖੇ
 ਅਰਦੇਖਤੁਹੰਦਸਾਹਮਾਰੀ॥ ਤੁਮਹੋਚਤੁਰਕੋਯੋਬਿਸਥਾਰੀ॥
 ਹਨੁਮਨਤਨਪੁਲਕਤਭੁਯੋ॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰੇਮਭੂਲਸਭੁਗਯੋ॥ ਸੋਚ
 ਰਯੋਮਨਮਾਹਿਦਿਚਾਰੋ॥ ਰਪੁਪਤਿਭਰਬਹਨਾਇਸਿਭਾਵੈ॥

ਉਤਰਬਕੇਬਲਕੰਦੇਖੋ। ਬਹੁਰਜਾਇਰਾਪੁਪਤਿਕੋਪੇਖੋ। ੧੭੪
 ਨੰਮਾਨਤਬਕਯੋਸੁਨਾਈ। ਅਬਰੋਮੇਪੈਉਯੋਨਜਾਈ। ਯਹ
 ਭਿਰਲੇਪਹੁਦਹੁਤਾ। ਜੁਥੇਲਛਮਨਲਿਕਾਜਹਾ। ਜੋਗਦਉ
 ਦੇਜਾਇਉਪਹਾਸਾ। ਚੁਛਾਤੁਲਛਮਨਕੀਆਸਾ। ਜੋਯੋਕੋ
 ਪਕਰੇਰਾਪੁਰਾਈ। ਭਰਤਮੁੰਡਸਤੁਚਦੈਬੁਰਾਈ। ਬਚਨਕੇਕ
 ਈਰਾਮਲਿਖੋਬਨਾ। ਕਪਿਹਤਭਰਤਸਿਘਘੋਲਛਮਨ। ਭੁਛ
 ਸਿਟਮਨਮੇਧਰਈ। ਹਮਸੇਵਕਸਤੁਭਾਤਨਭਰਹੀ। ਇਹ
 ਬਿਪਿਭਰਬਹੁੰਡਰਪਯੋ। ਭਰਬਗਾਤੁਜਨਤੀਰਲਗਾਯੋ।
 ੧੭੫॥ ਵੇਹਰਾ। ਮੁੰਡਹਮਾਰੇਦੇਤਹੇਲਛਮਨਕਉਤਪਤਾ।
 ਏਕਬਾਲਛਾਗੋਹਨੀਕਾਇਰਜੋਬਿਲਲਾਤਾ। ੧੦੦॥ ਚੋਪ
 ਈ। ਭਰਬਕਹੈਕਪਿਤੈਬਲਹਾਯੋ। ਅਬਤੁਪੈਰਖਦੇਖ
 ਹਮਾਯੋ। ਗਿਰਸਮੇਤਚਦਗਹਿਮੇਬਾਨਹਿ। ਦੰਉਚਲਾਇ
 ਬਹੁਰਤੁਜਾਨਾਹਿ। ਬਹੁਰਮੋਹਿਜਿਨਦੇਹਬੁਰਈ। ਮੇਰੇਬਚਨ
 ਸਾਰਕਪਿਰਾਈ। ਜਿਤੀਦੂਰਤੇਲਿਖਯੋਹੋਗਿਰਾ। ਤਿਤੀਦੂਰਲੀ
 ਕਪਾਛੇਫਿਰਾ। ਅਬਕਪਿਚਯੋਕਮਾਨਚਢਾਈ। ਫਿਕਕਪਿ
 ਕੇਜਿਯਮੇਸੀਆਈ। ਕਹੂੰਜਾਇਜੋਪਰੋਅਕੇਲਾਤਬਰਾਪੁ
 ਪਤਿਸੋਮਿਲਨਦਹੇਲਾ। ਫਿਰਕੇਤਬਹਿਬਤਵੈਮੇਹੀ। ਭੁ
 ਰਬਭੁਜਾਨੀਕੇਟਕਵੇਹੀ। ਉਤਰਬਾਨਤੇਪਾਇਨਪਕੋ। ਉਤਰ
 ਗਰਬਜੇਭੋਹਨਭਯੋ। ੧੦੧॥ ਹਨੁਮਾਨੇਵਾਚਾਦੇਹਰਾ।
 ਰਾਮਚਰਨਬਲਮਨਪਯੋਤਾਪਰਸਭੈਸੀਦੇਸਾ। ਪਲਹੀਮੇਛ
 ਲਹੈਗਯੋਭਯੋਪਵਨਕੇਭੇਜਾ। ੧੦੨॥ ਚੋਪਈ। ਚਿਤੁਰ
 ਚੋਪਲਿਕਕੋਯਯੋ। ਭੁਰਨਭਯੋਰਾਮਦਿਗਯੋਯੋ। ਦੇਖੋਸਤੁ
 ਨਹਨੁਵਡਭਾਗੀ। ਰਾਮਗੀਤਉਤਹੀਕੋਲਾਫੀ। ਗਿਰਸਮੇਤ
 ਹਮਾਨਨਿਹਾਯੋ। ਰਾਪੁਪਤਿਸੁਖਪਯੋਜਿਯਭਯੋ। ਜਾਦਿ

੨੧੬
੨੧੬

ਨਬਿਛੁਰੇਮੀਤਮਿਲਾਈ। ਤਾਂਦਿਨਕੋਸੁਖਸੁਰਪੁਰਨਹੀ। ਹ
ਨੁਮਾਨਾਏਕੁਸਰਤਾ। ਲਯੋਯੋਜਗੀਰਾਮਸੁਖਦਾਤਾ। ਗ
ਦੋਟਾਰਲਬੇਗਉਛਾਯੋ। ਓਦਤਬੁਟੀਬਿਲਮਨਲਯੋ। ਲ
ਹੁਬੇਗਲਛਮਨਕੋਜਯਾਛਾ। ਅਪਨੇਮਨਕੋਦੁਖਬਿਸਰਾਵਹ
ਸਾਧੁਸਾਧੁਹਨੁਮਾਨਹਿਕੀਨੋ। ਰਪੁਪਤਿਬੇਲਬਹੁਰਸੁਖ
ਦੀਨੋ। ੧੦੩॥ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਦਾਹੁਦੋਹਰਾ॥ ਬੇਦਰਾਅ
ਵਤਾਰਦਸਰੁਵਇਕਾਦਸਜਨ। ਦਵਸਰੁਨਸਮਾਨਨਹਿਤੇ
ਸੋਹੁੰਹਨੁਮਾਨ। ੧੦੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੋਰਹਨੁਤਬਪਾਇ
ਨਲਾਗੇ। ਰਪੁਪਤਿਸੁਖਦੇਦੁਖਲੈਭਾਗੇ। ਭੁਜਭੁਰਲ
ਟਕਿਲਿਲਾਟਹਿਭੂਮੇ। ਭੁਏਹਰਖਹਰਾਵਰਭੂਮੇ। ਕੰਠ
ਲਗਾਇਰਹੇਹਨੁਮਾਨਹਿ। ਸੋਸੁਖਸੀਰਪੁਪਤਿਹੀਜਨ
ਭੁਰਬਸਿੰਦੇਸਸੁਨਤਸੁਖਪਾਯੋ। ਹਨੁਮਾਨਕੋਬਲਦਰਸਾਯੋ
ਤਬਸਿੰਦੇਸਤੋਰਮੰਗਾਈ। ਪੀਸਤਤਾਹਿਅਪੁਰਪੁਰਾਈ
ਤਿਹਬਾਸਨਤੇਅਗਸਰਸਾਨੇ। ਲਛਮਨਕਛੁਜੀਵਤਸੇ
ਜਾਨੇ। ਹੀਏਪਾਉਕੋਜਬਹਿਲਗਾਈ। ਲਛਮਨਸਦਾਸਨ
ਲਈਜੀਭਾਈ। ਰਾਕਤਬਾਉਜਗੀਜਬਸੁਕੀ। ਰਾਮਰਾਮਲ
ਲਛਮਨਕਯੋਭੁਕੀ। ਉਠਤੋਏਧਕਰਬਾਨਸੀਭਾਯੋ। ਰ
ਪੁਪਤਿਸੋਕਦੁਰਕਰਭਾਯੋ। ਭੁਜਭੁਰਭਯੋਕੰਠਸੋਲਾਈ। ਪ
ਤੀਕੋਮੇਲਰਯੋਛਾਈ। ਲਛਮਨਪਾਉਪੀਰਸਭਖੇਵਹ
ਮੇਰੇਹੀਏਪਛਪਪਰਸੇਵਹ। ਤੁਮਅਤਿਸੁਰਕੀਮੁਖ
ਬਾਨੀ। ਪਾਉਪੀਰਤੁਮਨੈਕਜਾਨੀ। ਤਬਲਛਮਨਰਪੁ
ਪਤਿਸੋਕਹੈ। ਪਾਉਪੀਰਮੋਕੋਨਹਿਦਹੈ। ਕੋਬਲਪਾਉਮ
ਹਿਉਨਲੂਜਹਾ। ਇਹਬਿਧਿਪੀਰਸੁਤੁਮਹੀਜਾਨਹਾ। ਯਹਿ
ਉਪਕਠਹਨੁਕੋਆਹੀ। ਮਲਹੁਪਸਾਰਬਾਹਿਤੁਮਤਹੀ।

੧੦੫॥ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰੇਵਾਚਾਸਦੈਯਾ॥ ਕੋਲਗੁਰੋਬਕੋਲ ੨੧੭
 ਨਮਾਨਦੁਡੇਹਸਕੋਉਪਕਾਰਕਰੇ॥ ਗੁਰੁਲਿਕਜਗਾਇਦਈਸਿ ੧੧੮
 ਯਕੀਸੁਪਿਸੀਚਕੀਏਸੁਖਪੁਜਹਰੇ॥ ਬਦਲੇਹਮਏਕਕੇਪੁ
 ਨਦਏਤਹਿਤੈਦਿਨਹੀ॥ ਬਿਰਾਮੋਬਾਰੇ॥ ਸੁਨਪੈਨਕੇਪੁਤਰਿ
 ਈਹਮਹੈਇਯਾਜਨਨੈਨਜਹੋਤਖਰੇ॥ ੧੦੬॥ ਹਨੂਮ
 ਨੇਵਚਾਸਦੈਯਾ॥ ਸ਼ੀਰਪੁਬੀਰਕਾਇਤਨੀਬਲਜ
 ਉਕਹਾਹਮਕਾਮਕਰੇ॥ ਹਮਤੋਕਪਿਹੈਫਲਫਲਨਸੋਚਫਰੁਖ
 ਨਤੁਖਨਪੇਟਭਰੇ॥ ਭੁਜਮੇਭੁਜਲੇਤੁਮਤਾਪਰਨੈਕਕਰੀਕਕਨ
 ਮੁਸਕਾਇਫਰੇ॥ ਤੇਈਦੈਗਏਲਾਖਕਰੇਰਨਕੇਜੇਈਮੇਸੇਗ
 ਰੀਬਕਰੇਪੁਰੇ॥ ਤੁਮਹਮਸੇਕਰੀਅਹਉਪਕਾਰਾਦਾਸਜਾ
 ਨਲੀਜੀਅਹਸੇਭਾਗਾ॥ ਤਾਸੇਰਾਮਬਹੁਰਫਿਕਕੈ॥ ਹਨੂ
 ਮਨਪਾਨਨਮੇਰਹੈ॥ ਜੋਫਿਰਾਅਬਹਿਕਾਤਹੋਤੇਹੀ॥ ਤੇਲਜ
 ਉਪਜਤਹੈਮੇਹੀ॥ ਜੋਸੈਸਾਕਰੀਤਹੈਮੀਤਾ॥ ਸੋਉਕਾਤਵਤੀਥਿ
 ਪਰੀਤਾ॥ ੧੦੭॥ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰੇਵਾਚਾਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਪਤਿ
 ਪਰਨਦੁਖਸਹਨਕੋਪਹਲੇਕਰਤਵਿਚਾਰਾ॥ ਤਿਹਪਛੇਉਪਕ
 ਰਕੋਚਾਹਿਤਪੁਤਿਉਪਕਾਰਾ॥ ੧੦੮॥ ਚੋਪਈ॥ ਤੇਤੇਤੁਮ
 ਹਿਬਿਪਤਿਮਤਿਹੋਇ॥ ਹਮਤੁਮਰਹੈਸੁਖੀਅਬਦੇਉ॥ ਇਹ
 ਬਿਧਿਲਛਮਨਫੇਗਜਿਫਾਏ॥ ਸ਼ੀਰਪੁਪਤਿਸੁਹੁਤੇਸੁਖਪਾ
 ਏ॥ ਜੋਯਹਿਕਥਾਸੁਨੈਮਨਲਾਈ॥ ਤਿਹਬਿਛੁਕੇਮਿਲਹੈ
 ਫਿਰਭਾਈ॥ ਸ਼ੀਰਪੁਬੀਰਭੁਗਤਿਦ੍ਰਿਹੋਈ॥ ਸੁਤਜੁਫੜੀ
 ਕੋਬਿਰਹਨਸੇਈ॥ ਅਸੁਮੇਧਕੀਨੇਫਲਯੁਹੈ॥ ਸੇਫਲਹੋਇ
 ਰਾਮਗੁਨਕੈ॥ ਤੀਰਥਕੋਟਕਰੈਸੋਬਾਗਾ॥ ਸੇਫਲਹੋਇਅ
 ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਜੋਰਚਿਸੋਕੋਈਕਹੈਕਹਾਵੈ॥ ਜਨਨੀਜਨਨਰਬੁ
 ਰਨਹੀਅਵੈ॥ ਰਪੁਵਰਕਥਪਨਿਤਸਦਈ॥ ਸੇਫਕਹਿਕੇ

ਰਾਮਸੁਨਾਈ॥ ਕਵਿਉਦਾਚੁਏਹਰਾ॥ ਰਾਵਨਕੋਅ
ਤਿਕੋਪਕਰਮਾਰਹਿਗੋਰਪੁਰਾਇ॥ ਬਸਾਸੁਆਗੇਹੋਇਗੀ
ਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨਲਾਇ॥੧੧੧॥ ਇਤਿਸੀਰਾਮਗੀਤੋਲ
ਫਮਨਜਾਇਬੋਲਮਾਧਿਯੋਦਸੋਅੰਕ॥੧੩॥੧੧੪੨॥
॥ ਰਾਵਨੇਦਾਚੁਏਪਈ॥ ਲਫਮਨਜਿਸਤਭੁਸੇਸੁ
ਬਰਚੀ॥ ਫੁਲੀਮਨਹਰਾਮਸੁਖਬੁਝੀ॥ ਰਾਵਨਸੁਨਰਾਮਾਦੁ
ਖਖਯੋ॥ ਭੁਸੇਪਾਤਇਕਦੁਤਬੁਲਾਇ॥ ਤਸੇਕਹੀਬਾਤ
ਸਮਝਾਈ॥ ਰੁਰਤਸਿਧਾਨਰਾਹਪੁਰਾਈ॥ ਸੋਹੋਕਹੋਸੁਜਾ
ਇਸੁਨਾਵਹਾ॥ ਪੁਨਜੇਕਹੈਰਾਮਸੁਨਾਵਹਾ॥ ਭਿਗੁਪਤਿਮ
ਤਪਰਸਤੁਮਪਯੋ॥ ਤਾਲਗੋਹੋਲਿਕੇਸਪਠਾਯੋ॥ ਤੁਬਦਲੇਨ
ਜਿਯੋਕੋਰਾਹੈ॥ ਸੋਊਲਿਕਪਤਿਬੋਲਨਿਬਯੋ॥ ਕਰਪਰਨਾਮੁ
ਚਲੇਤਬਧਈ॥ ਰਾਪੁਪਤਿਚਰਨਨਿਹਾਏਜਾਈ॥ ਕਰਦੰਤੋ
ਤਪਰਕਰਮਾਰੀਨੀ॥ ਅਪਨੀਵਿਸਟਸਟਲਸਭਕੀਨੀ॥
੧॥ ਰਾਵਨਦੁਤੇਦਚੁਏਹਰਾ॥ ਲੋਹਤਾਫਰਾਫੇਰੁਯੋਰ
ਨਨੀਲਗਾਇ॥ ਜੋਲਿਕਾਪਤਿਹੀਕਹੀਤੇਸਭਕਹੀਸੁਨਾ
ਇ॥੨॥ ਰਾਮਚੰਦਉਦਾਚੁਏਹਰਾ॥ ਰੇਲਿਕਾਪਤਿਦੁ
ਤਨਿਕਟਬੈਠਸਮਝਾਇਕਹਾ॥ ਜੁਝੈਜਿਤਪੁਰਹੂਤਲਿਕਾਪਤਿ
ਕਹਿਕਰਤਹੈ॥੩॥ ਦੂਤੇਦਚੁਕਬਿਤੁ॥ ਸੋਨੇਕੀਅਟ
ਗੀਪੇਛਸੇਲਗਾਇਜਾਗੀਇਨਭਾਗੀਦੁਖਦੀਨੇਲਿਕਲੇਗਪ
ਛੁਤਾਇਹੈ॥ ਮੁਲਤੇਉਪਚੀਇਨਹਮਗੀਅਸੋਕਬਾਗੀਐਸ
ਕਣਕਾਗੀਫਲਫਲਹੈਨਪਾਤਹੈ॥ ਲਫਮਨਜੁਕੀਦੇਹਿਇ
ਗੀਵਿਬਾਗੀਐਰਸੈਨਾਹੂਉਤਾਗੀਸਿਧਦਾਤਨਚਬਤਹੈ॥ ਬੈ
ਠਬੈਠਮੀਤਨਮੇਭੀਤਕੀਪਛੀਤਨਮੇਚੀਤਚੀਤਹਨੀਮਨ
ਕਾਟਕਾਟਖਾਤਹੈ॥੪॥ ਪਾਰਿਹਾ॥ ਰਾਨਤਦੁਤੇਕੇਬ

ਬਨਚਤੁਰਚਿਤਮੇਹਸੇ। ਬਲਤੇਸਬੈਉਪਇਐਤਬਕੀਸਿ ੨੧੬
 ਯੋਨਾਹਿਦੈਹੋਰੇਟਕਰਾਪਾਨਕੋਲੀਸਿਯੋ॥੫॥ ਫਪਯ
 ॥ਤਿਹਅਵਸਰਬਰਾਮਕਨਸੁਰਾਜਪਠਯੋ॥ਸਰੁ
 ਤਅਤਿਨਾਮਪੁਜਿਮਇਸਤਤਸੁਹਾਯੋ॥ਤਿਥਿਧਿਤਪਦੁਖ
 ਹਰਚਰਨਰਪੁਪਤਿਗਚਗੀ॥ਨੀਲਕਮਲਜਨਸਰਦਮੇ
 ਤਬਦਰਛਾਬਿਰੰਜੀ॥ਫਹਿਰੰਤਪੁਜਾਹਨਵਤਕਪਿਥਿਲਾਕਿ
 ਲਾਇਪੁਨਿਉਛਲੋ॥ਪਸਕਤਹਿਯੋਬਿਗਸਿਤਮੁਖਤਬਸੁ
 ਦੁਤਲਿਕਚਲੋ॥੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਤਹਿਲੋਹਤਛੁਸਿਰ
 ਨਾਯੋ॥ਲਿਕਪਾਤਿਨੀਕੇਸਮਝਯੋ॥ਚਾਪਫੇਰਾਜਾਟਿਰਬੋਲੋ
 ਬਲਮਨਮਾਹਿਨਿਪਟਿਕਬੋਲੋ॥ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਪੁਸਕੋਨਬਿ
 ਰਾਜੋ॥ਜਾਕੀਪੁਨਿਸਾਵਨਪਨਲਾਜੋ॥ਜਕੇਦੇਖਮਹਾਕੁਪਾ
 ਵੈ॥ਜਨਨਭਪੁਮੁਕੇਤਦਰਸਵੈ॥ਭੁਜਦੰਡਜਨਬਜਪਮਾਨਾ
 ਚਮਕਨਿਰਖਬੀਜੁਗੀਸਮਾਨ॥ਤਬਬੋਲੋਮੰਤ੍ਰਿਸਿਰਨਾਈ
 ॥ਯਹਿਹਨੁਮਾਨਕਪਿਨਕੋਰਈ॥ਜਾਕੇਚਰਤਸਭੈਤੁਮਜਨਪੁ
 ਲਿਕਬਾਗਅਰਸਮੁੰਦਪਛਾਨਹੁ॥ਲਛਮਨਪਾਨਾਨਜਿਸ
 ਨੇਸੋਈਰਪੁਪਤਿਪੁਜਪਛਿਕੀਨੋ॥੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਯਹਿ
 ਸੁਨਹਾਵਨਲਿਕਪਾਤਿਯੋਸਮੁੰਦਸਮਾਨ॥ਹਪੁਪਤਿਪੁਰਨ
 ਸਾਸਿਨਿਰਖਲਹਰਸਾਸਅਨੁਮਾਨ॥੮॥ ਸੋਰਹਾ॥ ਕਹੁ
 ਰਿਸਕਛੁਮਨਦੀਨਚਲੋਜਗਮਦਿਵਰੀ॥ਅਨਜਤਨਜਤੋ
 ਜੋਉਤਰਤਪੁਨੀਸਸੀ॥੯॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਰਾਨੀਸੁਨਮੇ
 ਸੀਦੀਨਜਾਨੀਜੈਸੀਰਈਰਨਮੇਪਨਾਦਿਅਦਿਸਤੁਜੁਝੇਮ
 ਤਾਵਨੇ॥ਐਸੇਭਹਿਗਏਜੈਸੇਡਾਰਪਾਤਹੀਨਰੁਖਸਤੈਅੰਗ
 ਸਭਹੀਕੋਲਾਗਤਭਾਵਨੇ॥ਤੇਰੇਜੀਅਐਸੀਜੁਮੇਰਾਮੇਅ
 ਸਰੋਸੀਜਲੈਕੇਸੀਸਕਰੇਪਗਪੁਰਿਕੇਵਿਛਾਵਨੇ॥ਦੇਖਕੈ

ਮਾਤਰੇ ਏਨੇ ਜਨ ਨਿਤ ਰਹਿਓ ਐਸੇ ਭਾਜ ਜੈ ਤੈ ਪਾਨ ਪਰੈ ਗੋਬਰ
 ਵਨੇ ॥੧੩॥ ਚੋਖਈ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਜਿਯੋ ਕੋਧ ਬਢਾਯੋ
 ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਥਾਨ ਮੇਘ ਸੁਹਾਯੋ ਚਲੇ ਚਮਕ ਕਰੇ ਸਮੁ
 ਹਈ ॥ ਗਵਿਧੁ ਦਸਦ ਸਬਦ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਅਨੁ ਨਿਦਾਨ ਕਰ
 ਰਨ ਮਾਧੀ ॥ ਕੋਰ ਪੁਪਤਿ ਕੋਰ ਵਨ ਨਾਹੀ ॥੧੧॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਚਕਤ ਭੁਏ ਸੁਰਨਾ ਅਸੁਰ ਬਕਤ ਭੁਏ ਗਵਿਗੀਨਾ ॥ ਛਕਤ
 ਭੁਏ ਰਨ ਭੂਮਿ ਭਟ ਸਿਕਤ ਭੁਏ ਤਿਨੈ ਨਾ ॥੧੩॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਦਸ ਚਿਤਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਦਸੇ ਚਿਰ ਦਸ ਮੁਖ ਕੀਏ ॥ ਦਸੋ ਦਿਸਾ ਸੁ
 ਮੁਖ ਨਾਹਿ ਜੇਰ ਪੁਪਤਿ ਚਰਨ ਨ ਬਿਮੁਖਾ ॥੧੩॥ ਕਬਿਤੁ
 ॥ ਏਕ ਸੀ ਅਚਿਰ ਦੁਜੇ ਦੇਵ ਨ ਕੋ ਸੋਰ ਸੁਨਤੀ ਸੋਰੇ ਤਿਨੈ ਨਾ
 ਕੋ ਬਰਕੇ ਹੁਮਾਨੈ ॥ ਚੋਖੇ ਚਿਤੁ ਸੋਹ ਨੁਮਾਨਿ ਹਿਨ ਹਾਵਤੀ
 ਪਾਰ ਚਿਤਿ ਭੀਖ ਨ ਕੇ ਦੇਖਿ ਸਮਾਨੈ ॥ ਛੋਰ ਭਰੇ ਛੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੁ
 ਰਨ ਪਚਾਰ ਤਹੈ ਸਾਤੁ ਏਸੁ ਕੋ ਪਰਾਮਰਿ ਦਸੇ ਨਿਦਾਨੈ ॥ ਏਕ
 ਗੋਮਤੀ ਤਨੀ ਤਬ ਕੀ ਕਹੈ ਜੀਤ ਜੀਤ ਦਸੇ ਮੁਖ ਦਸੇ ਚਿਰ ਕੀਏ
 ਸਦਾ ਧਾਨੈ ॥੧੪॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਚਿਤੁ ਬਨ ਚਲੇ
 ਚਲਾਵਨ ਕੇ ਬਹੁ ਤੇ ਭਟ ਪਾਏ ॥ ਏਰ ਸੈਨਾ ਹਿਨ ਆਪਿ ਕੀਏ
 ਰਾਮਾਨ ਕੇ ਨਹਿ ਹਾਥ ਉਠਾਏ ॥ ਜੋਗਲ ਰਾਜ ਕੇ ਅਸਦਾ ਗਿਰੇ
 ਗਜ ਭੰਡ ਨ ਪਾਨ ਬਥਾਏ ॥ ਮਾਨੁ ਕਾਮ ਨਿਕੇਲੁ ਚਪਾਇ ਲਗਾਇ
 ਹੀਏ ਬਹੁ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧੫॥ ਕੂਕੁਖਾ ॥ ਬਢੇ ਜੋਧ ਪੁਖ
 ਲਪਰੇ ਭੁਪੁਲ ਚਰ ਬਨੁ ਚਰ ਕਿਲਕਾਰੇ ॥ ਮੁਗਦ ਰਮੁ ਸਲ ਗੁਲ
 ਗੋਦ ਨ ਗੋਲਾ ਅਨੁ ਤੇਲ ਸਿਫਾਰੇ ॥ ਬਾਨ ਕਾਮ ਨਿਦਿ ਸੁਲ ਸੈਹ ਬੀ
 ਸਨ ਮੁਖ ਸਤ ਪਚਾਰੇ ॥ ਤਨ ਮੁਖ ਢਾਲ ਕਰ ਲੋਕ ਪਮਨਾ ਅਭਿ
 ਲੋਕੋ ਜਾਇ ਰਾਏ ॥ ਏਕ ਭੁਏ ਕਸ ਪਰਤ ਸੁਭਟ ਕਟਿ ਰੁਧਾ ਮੀਗ
 ਛਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਮਾਨੁ ਮਨ ਅਨੁਗਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਨਿਜ ਪੁਰੋਕਟ

ਪ੍ਰਸਿਦ

ਮਾਜ
ਏ
ਨੇ

ਰਸਾਵੈ ਜੁ ਝੇਏ ਕਸੂ ਗਇਨ ਭਾਤਨ ਬਾਨ ਅਗਿ ਸਭ ਛੇਦੋ ॥ ਮ ੨੨ ॥
 ਨਹੁ ਪਾਨ ਲਗਾਇ ਪੰਖ ਓਡਿ ਨਿਮਿ ਮਿਡ ਲਭੇਦੋ ॥ ਇਕ ਨੁ
 ਝੇਤ ਰੰਦਾਰ ਧਰ ਲਗਾਹੀ ਯੀਏ ਮਾਧਿਯੋ ॥ ਜਨ ਜਮ ਚੀਤ ਪਾਸੇ
 ਖਾਏ ਟਿਗਿ ਰੋਲੇ ਰੂਚਾਏ ॥ ਇਕ ਜਮ ਧਰ ਲਗਾਹੀ ਜੁ ਝੇਟਿ
 ਨ ਨਿਕਾਸਨ ਪਾਈ ॥ ਜਨ ਜਮ ਦਾ ਵਕਤਿ ਓਗਾਵਹੀ ਯਾਹਿ
 ਉਪਮਾ ਜਿਯਾਈ ॥ ਬਰਛੀ ਨਿਕ ਸਵਸਾਰੁ ਧਰ ਭਰ ਛਬਿਤ
 ਰੰਗ ਅਤਿ ਛੂਟੇ ॥ ਰਸ ਸੁਰਤਾ ਸੀਰੇ ਸੁਭਟਨ ਕੇ ਜਨ ਜਮ ਅਭਿਰੁ
 ਏ ॥ ਕਟੇ ਕਵਚ ਜੁ ਝੇਰਨ ਸਨ ਮੁਖ ਬਹੁ ਰਨ ਨੈਕ ਸੀਭਰੇ ॥ ਚਥੇ ਬ
 ਜਾਇ ਨਿਸਾਨ ਸੁਰਗ ਕੇ ਜਨ ਕਲਿਕ ਨਿਜ ਭਾਰੇ ॥ ਦੈ ਮੁਖ ਢਾਲ
 ਕਟੇਰ ਛਾਡਿ ਤਭਟਗ ਦੇ ਬਾਨ ਅਤਿ ਗਾਵੇ ॥ ਮਾਨਹੁ ਕਮੁਟ ਪੀਠ ਬ
 ਸਕ ਕੇ ਭੁਏ ਸਹ ਸਟਨ ਢਾਵੇ ॥ ਬਾਨ ਬਬਦਨ ਰਹਿ ਰੇ ਲੈ ਪਟਨੇ
 ਛਬ ਕੇ ਉਰਤ ਅਲੂਲੇ ॥ ਰਾਪੁ ਪਤਿਗ ਵਿਪਤਾ ਪਰਨ ਸਹ ਵਰਮਾ
 ਹੁਕਮ ਲਕੁਲ ਢੂਲੇ ॥ ਮੁਖ ਪਰੰਗ ਦਿਤ ਰੋਪ ਯਥਾ ਸੇਲ ਪਕਰੁ ॥ ੬
 ਗਹਿ ਮੇਲੇ ॥ ਕਰ ਕੂਚ ਕਵਚ ਰੁਧਰ ਲਪਟਨੇ ਜਨ ਹੋਲੀ ਸੀਖੇ ਥੇ
 ਅਕਿਲ ਕਿਲਾਇ ਕਲੀਕ ਰਤਾ ਲੀਦੈ ਦੈਰ ਮਰ ਬਜਾਵੈ ॥ ਭੈਰਵ ਛੂਤ
 ਪਿਸਾਚ ਪੇਤਗ ਨਰ ਧਰ ਸਮੁਦਿ ਅਨਾਵੈ ॥ ਗੀਧ ਮਵਾਸ ਅਕਸ
 ਉਤਤ ਲੈ ਮਾਸ ਮਹਾ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰਾਨ ਸਿੰਗਾਲ ਕਾ ਕਾਸ਼ਿਦਨ ਕੇ
 ਮਾਸ ਸੁਭ ਛਜਨਾਯੋ ॥ ਇਕ ਭਾਜਤ ਦੁਮ ਗਲ ਕਚ ਅਟਕੇ ਭਰ
 ਤਨ ਓਤ ਮੁਖ ਮੇਰੇ ॥ ਛਾਹੁ ਪਾਨ ਦਨ ਦੈਹ ਮਕਉ ਕਥਤ ਸੜਕੇ ਭੋਰੇ
 ਚਲਤ ਬਾਨ ਸਨ ਮੁਖ ਅਵਤ ਕਾ ਪਿਕਲ ਤੇਜ ਭੈ ਬਚਾਏ ॥ ਜੈ ਸੇਮ
 ਰਾਜੇ ਗਸਾਧ ਕਕਉ ਪਪਨ ਪਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਮਰ ਬਾਧੁ ਕਰ ਕੁਸਮ
 ਮਲ ਲੈ ਭੋਰਤ ਅਤਿ ਅਨੁਗਾਹੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸਮਰ ਸ੍ਰੀ ਬਰ ਰਚੈ ਸੁ
 ਭਰ ਬਰਤ ਬਛਰਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਿਕਾ ਰਜੀਲ ਛਤ ਸੂਰਮਾ ਜਸਾਏ
 ਸਿਹ ਬਾਏ ॥ ਮਾਨਹੁ ਨਿਰਖ ਸੂਰ ਬਾਧੁ ਗੀਧ ਤਲੇਤ ਸੀਸ ਕੇ

੨੨੨
ਸ੍ਰ

ਸਿੰਘਨਾਵ ਬੇਲੋਤ ਬਰਾਵਨ ਸਾਖਾ ਮਿਗ ਸੁਕਰਨੇ ਜੈ ਸੇਖੋ
 ਗਰਜ ਤੇ ਗਿਰਪਤਿ ਰਮਕ ਸਪਛੁਰਾਨੇ ॥੧੬॥ ਰਵਨੇਵਦੁ
 ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਨੂਰਿਨ ਪਾਤਿਕੋ ਤੋਰ ਸੁਰਾਸਨ ਬਾਮਨ ਜੀਤਕੋ
 ਲਗਾਏਹੋ ॥ ਸੁਪਨਖਖਰਦੁਖਨ ਸੇਲਰ ਮਾਰਮਰੀ ਰਪੁ ਸਿਧੁ
 ਏਹੋ ॥ ਕਾਲਕੇ ਅਕਿਨਿ ਸਿਕਪਰੋ ਜਿਨ ਕੋ ਸਮਝੈ ਬਿਨ ਆਇਖ
 ਏਹੋ ॥ ਛਾਡੁ ਹੋਰ ਪੁਬੀਰ ਪਧਾਰਹੁ ਸੁਦਰਹੋ ਅਰਬੈ ਸੂਨੁ ਏਹੋ ॥
 ੧੭॥ ਅਗਦੇਵਦੁ ਸਦੈਯਾ ॥ ਅਗਦਬੀਰ ਕਹੈ ਕਿਲ
 ਯਾਰ ਸੁਨੇ ਜਬਰਾਵਨ ਬੈਨਾ ਸੀਲੇ ॥ ਰੇਵ ਸਕੰਧ ਸਿਧਾ ਸਿਰਾਥੇ
 ਨਹੁ ਭਾਜਿਯੋ ਪਦਕੰਧ ਰਸੀਲੇ ॥ ਜੇ ਤੁਹਿ ਛਾਡੁ ਗਏਰਨ ਮੇਸਿ
 ਦਜਾਹਿ ਤੇ ਅਜਦ ਸੋ ਮੁਖ ਪੀਲੇ ॥ ਤੂਰ ਪੁਨ ਬਹਿ ਛਾਡੁ ਤਹੈ ਪ
 ਰਤੋ ਹਿਨ ਛਾਡੁ ਤਰਾਮ ਹਥੀਲੇ ॥੧੮॥ ਰਵਨੇਵਦੁ ਸਦੈਯਾ
 ॥ ਬਨਰ ਨੀਰ ਸੁਰਾਵਨ ਹੋ ਅਰਤਾਹਿ ਭਲੇ ਕਰ ਰਾਮ ਪਛੁ
 ਨੇ ॥ ਸਿਧੁ ਸਮੇਤ ਉਠਾਇ ਹਿਮਾਚਲ ਤੇ ਲਕਿਯੋ ਜਿਨ ਠੇ ਦਤੇ
 ਨੇ ॥ ਤਾਦਿਨ ਤੇ ਛਾਈ ਗਿਰਧਾ ਤੁਝੈ ਝਰਨਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਬਹਾਨੇ
 ਦੇ ਭੁਜਵੰਤ ਤੇ ਤਨ ਬਾਕੁਲੇ ਹੂਬੈ ਅਜਹੀ ਗਿਰਮਾਨੇ ॥
 ੧੯॥ ਹਨੁ ਮਨੇਵਦੁ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ
 ਖਰਮ ਕੀਰਿ ॥ ਰਸਾਵਨ ਕੈ ਸੇਬੈ ਬੋਲਤ ਬਚਨ ਕੋਰੇ ਰਾਮ
 ॥੨੦॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਰਾਮ ਕਹੀ ਛੁਰ ਬਾਨ ਅਬੈ ਜੁਹੈ ਰਾਵਨ ਕੇ ਹਿ
 ਮਾਰਤੋ ॥ ਤਹਿ ਸਿਧ ਸੈ ਦਿਨ ਰੋਨ ਸਦਾ ਪੁਨ ਸਿਧ ਜਿਯਮਾ
 ਹਿ ਮਹਾਰਤੋ ॥ ਪੁਨ ਮੇਮਹਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਬੈ ਗੁਨਯੋ ਮਨ ਮਾਹ
 ਬਿਰਾਰਤੋ ॥ ਤੁਤੇ ਆਪਨੀ ਗਹਿ ਆਪਨੇ ਹਾਥਨ ਚੋ ਦਹਿ ਕੋ
 ਸਿਧ ਰਤੋ ॥੨੧॥ ਰਵਨੇਵਦੁ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬਰਾਵਨ ਅ
 ਤਿਕੋ ਪਕਰੇਵਨ ਸੋ ਕਹਿਏਗੁ ॥ ਜੋ ਹੋ ਕਹੈ ਸੁਕਰਹੁ ਅਬ ਮਾਰਤ
 ਸਭਨਾ ਪੇਰਾ ॥੨੨॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਰੇਜਮਾਜਿ ਬਿਨਾਹ

੧
ਵੈਦਾ
੨
ਗੋ
੩
ਮਨੁ
੪
ਮਨੁ
੫
ਮਨੁ
੬
ਮਨੁ
੭
ਮਨੁ
੮
ਮਨੁ
੯
ਮਨੁ
੧੦
ਮਨੁ
੧੧
ਮਨੁ
੧੨
ਮਨੁ
੧੩
ਮਨੁ
੧੪
ਮਨੁ
੧੫
ਮਨੁ
੧੬
ਮਨੁ
੧੭
ਮਨੁ
੧੮
ਮਨੁ
੧੯
ਮਨੁ
੨੦
ਮਨੁ
੨੧
ਮਨੁ
੨੨
ਮਨੁ
੨੩
ਮਨੁ
੨੪
ਮਨੁ
੨੫
ਮਨੁ
੨੬
ਮਨੁ
੨੭
ਮਨੁ
੨੮
ਮਨੁ
੨੯
ਮਨੁ
੩੦
ਮਨੁ
੩੧
ਮਨੁ
੩੨
ਮਨੁ
੩੩
ਮਨੁ
੩੪
ਮਨੁ
੩੫
ਮਨੁ
੩੬
ਮਨੁ
੩੭
ਮਨੁ
੩੮
ਮਨੁ
੩੯
ਮਨੁ
੪੦
ਮਨੁ
੪੧
ਮਨੁ
੪੨
ਮਨੁ
੪੩
ਮਨੁ
੪੪
ਮਨੁ
੪੫
ਮਨੁ
੪੬
ਮਨੁ
੪੭
ਮਨੁ
੪੮
ਮਨੁ
੪੯
ਮਨੁ
੫੦
ਮਨੁ
੫੧
ਮਨੁ
੫੨
ਮਨੁ
੫੩
ਮਨੁ
੫੪
ਮਨੁ
੫੫
ਮਨੁ
੫੬
ਮਨੁ
੫੭
ਮਨੁ
੫੮
ਮਨੁ
੫੯
ਮਨੁ
੬੦
ਮਨੁ
੬੧
ਮਨੁ
੬੨
ਮਨੁ
੬੩
ਮਨੁ
੬੪
ਮਨੁ
੬੫
ਮਨੁ
੬੬
ਮਨੁ
੬੭
ਮਨੁ
੬੮
ਮਨੁ
੬੯
ਮਨੁ
੭੦
ਮਨੁ
੭੧
ਮਨੁ
੭੨
ਮਨੁ
੭੩
ਮਨੁ
੭੪
ਮਨੁ
੭੫
ਮਨੁ
੭੬
ਮਨੁ
੭੭
ਮਨੁ
੭੮
ਮਨੁ
੭੯
ਮਨੁ
੮੦
ਮਨੁ
੮੧
ਮਨੁ
੮੨
ਮਨੁ
੮੩
ਮਨੁ
੮੪
ਮਨੁ
੮੫
ਮਨੁ
੮੬
ਮਨੁ
੮੭
ਮਨੁ
੮੮
ਮਨੁ
੮੯
ਮਨੁ
੯੦
ਮਨੁ
੯੧
ਮਨੁ
੯੨
ਮਨੁ
੯੩
ਮਨੁ
੯੪
ਮਨੁ
੯੫
ਮਨੁ
੯੬
ਮਨੁ
੯੭
ਮਨੁ
੯੮
ਮਨੁ
੯੯
ਮਨੁ
੧੦੦
ਮਨੁ

ਪਉਠਰਪੇਟਹਿਭੂਖਾਜਿਤੀਮਨਮੇ॥ ਗੁਹਿਮੁਛਨਮਾਛਸਿਸਦ
 ਤਈਸਿਦਜੀਪਹਿਰੇਰੁਰਿਸੋਤਨਮੇ॥ ਕਮਲਾਸਨਾਸਤਜੇ
 ਜਗਕੀਰੁਚਿਐਰਕੀਬੀਜਬੁਯੋਮਨਮੇ॥ ਤਬਕਾਹੇਕੀਹੋਸਰ
 ਪੈਰੁਮਹੇਜਿਯਰਾਵਨਕੋਪਕਰੇਰਨਮੇ॥ ੨੪॥ ਸਵੈਯਾ
 ਜੀਬੁਕਗਿਸੁਨਸੋਕਹੈਰਾਵਨਮੇ॥ ਬੀਤੀਸੁਨਲੇਹੁਰੇਭੰਝੂਐਪ
 ਸੇਅਜਲੋਸਿਯਕੇਹਿਤਭੁਮਿਅਕਸੁਭਲੇਮੰਤਰਯੋ॥ ਜੂਝ
 ਮਰੇਰਨਮੇ॥ ਸੁਨਮੀਤਨਿਚੀਤਰੈਮੇਰੇਈਮਾਸਾਪਯੋਰਾਮਕ
 ਚਿਨਿਸਿਕਉਡੋਪੈਪਸੀਟਤਲਿਕਕੀਚਿਨਜੋਯੋ॥ ੨੫॥
 ਚੋਪਈ॥ ਸਬਦੇਖਤਚਿਤਰੋਪਲਗਾਈ॥ ਰਾਵਨਰਾਮਨਿਦ
 ਨਲਗਾਈ॥ ਸੁਰਮੁਨਿਚਫਬਿਦਾਨਜੁਰਦੇਖੈ॥ ਰਾਵਨਛੀਠਬ
 ਚਾਇਨਮੇਖੈ॥ ਅਧਸਮੁਦਰੁਦਅਨੁਗਾਗੀ॥ ਛੁਟੀਸਮਾਪਾਇ
 ਸਟਿਰਨਲੋਗੀ॥ ਚਢੀਮਹਿਲਮਦੋਦਾਰਿਗਾਨੀ॥ ਮੁਖਛੁਬ
 ਰਪੁਪਤਿਤੇਜਬਿਕਾਨੀ॥ ਬਾਤਬਨਇਕਯੋਮਨਮੇਹੈ॥ ਸੁਰ
 ਗਨਦਪੁਸੀਗਸਭੁਸੇਹੈ॥ ਗੋਰਿਦੇਹਿਤਸੁਥਰੀਸਥੀ॥ ਰਹੀ
 ਚਿਤਸੀਲਿਖੀਦਿਗਾਗੀ॥ ਜਦਪਿਦਿਪਾਹਿਪੁੰਜਮਠਿਮੇਤੀ॥
 ਸਾਸਮੇਮਾਨਹੁਰਦਿਜੋਤੀ॥ ਜਨਕਸੁਤਾਤਿਜਟੀਸਿਗਸੇ
 ॥ ਚਫਬਿਦਾਨਦੇਖੈਮਨਮੇਹੈ॥ ਸਬਦਾਚਿਤੇਮਨਮੇਯੋਕੀ॥ ਰ
 ਵਨਮਰੈਸਬੈਦਖਬਹੈ॥ ੨੬॥ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਦੁਹਾਦੋਹਰਾ॥
 ਰਪੁਪਤਿਰਾਵਨਸੋਕਯੋਸੁਤਰਸੁਚੇਤਸੰਭਾਰਾ॥ ਸਿਦਸਮੇ
 ਤਸਭਸਰਮਾਮੇਪਰਾਜਾਨੁਹਕਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਕਬਿਨਾ॥
 ਸੁਨਲੋਲਿਫੇਟਓਟਕਾਹੂਕੀਨਛੁਡੋਰੋਹਿਸਾਝਕੇਉਰੇਲੋਆ
 ਜਮਾਰਹੀਗਿਗਾਇਓ॥ ਕਾਹੋਕੋਚਵਾਉਕਰੋਰਾਮਕੋਚਲਾਉ
 ਹੈਮੁੰਡਕਾਟਕੈਕਬੀਧਨਭਮੇਉਡਾਇਓ॥ ਬਨਲੋਕਮਲੋਥੇਸੁ
 ਧਾਰਕੋਪਿਨਾਕਪਾਨਕੋਹਕਾਰਾ॥ ਉਕਰਪਛੇਤੇਯਾਇਓ॥

੨੨੩

ਇਸ
ਤਰ

੨੨੪ ਮੇਜੀਆਮੇਮੋਤੀਆਕੇਬਿਗਹਿਕੀਅਗਪੈਸੁਤੋਤੀਆਕੇਨ
 ਨਨਕੇਨੀਰਸੇਬੁਝਾਇਹੈ॥੨੮॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਚੈਬਿਲ
 ਖੀਮਨਮਾਹਿਮਦੇਦਰਿਦੈਗਈਹੈਮੁਖਕੀਛੁਬਿਠੀਕੀ॥
 ਯੋਜਬਪੈਜਕਰੀਰਪੁਨੰਦਨਤੋਪਤਿਕੀਪਤਿਏਕਰਤੀਕੀ॥
 ਜੈਜੁਟੀਸਭਸਿਗਹਤੀਤਿਨਯੋਸਮਝੀਜੈਸੇਭੀਰਸਤੀਕੀ
 ਭੋਨਭੁਤੁਰਤੋਯੋਉਚਟੀਜੈਸੇਜੋਗਜੁਟੀਮਤਿਹੋਤਜਤੀਕੀ
 ੨੯॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਕੋਪਕਿਯੋਦਸਸੀਸਨਕੋਜਬਰਾਮ
 ਕਮਾਨਕੋਬਾਨਕਸੈਗੋ॥ ਲੀਕਮੇਆਇਨਿਸਿਕਬਿਭੀਖਨ
 ਮੋਹਿਨਿਹਾਰਨਿਹਾਰਹਸੈਗੋ॥ ਭਾਛਿਨਔਰਵਡੀਬਿਪਰੀ
 ਤਿਸੁਮੋਕਹੁਆਨਨਕਲਗਸੈਗੋ॥ ਮੇਰੇਈਜੀਟਤਕਲਸ
 ਖੀਇਨਭੋਨਨਮੇਕੀਔਰਬਸੈਗੋ॥੩੦॥ ਸਦੈਯਾ॥
 ਹੋਦੁਨਦੀਰਪੁਨਾਬਸਮੁਦਬਹਾਉਨਹੀਪਿਯਕੋਜਿਯਕੋ॥
 ਭਗਲੋਚਨਬਾਹਿਬਗਨਿਹਾਰਤੋਚਨਜੋਉਮਡੈਪਯਕੋ
 ਮਰਪੁਬੀਰਉਦੈਸਸਿਪੂਰਨਪੈਦੁਖਹੈਸਰਸੀਗੁਹਿਮੋਹਿਯਕੋ
 ਪੁਨਮੋਹਿਕਰੈਚਕਈਇਹਸਾਬਚਕੋਰਬਪੂਕਰਹੈਸਿਯਕੋ
 ੩੧॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਭਾਪਤਿਹੈਗਦਕੀਧਰਨੀਕਰਨੀਪੀ
 ਯਕੀਪ੍ਰਗਟੀਪਛੁਤਾਨੇ॥ ਭੂਟਤਚੈਨਭੁਮੰਡਲਤੇਹਿਪ੍ਰਸੂਬਕ
 ਬੋਲਸੁਨੇਡਰਪਾਨੇ॥ ਅਜਿਨਹਾਰਤੀਬੋਲਾਜੀਗਚਉਤਾਰਹੁ
 ਸੇਭਕੋਰਸਬਬਾਨੇ॥ ਕਾਹੇਤੇਅਜਸਭੈਹਮਲੇਗਭਲੀਬਿਪਿ
 ਕਲਕੋਹਾਬਥਿਕਨੇ॥੩੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਵਨਸਮਝੈਭੈ
 ਅਬਰਪੁਪਤਿਛੁਡੈਨਹੀ॥ ਰੂਪਚੁਚੈਹੈਨੈਨਚਪੋਚੋਰਜੋਬ
 ਲਧਰੈ॥੩੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਰਵਨਕੋਪਕਿਯੋਗਰਜ
 ਤਬਦੇਵਅਦੇਵਕਿਯੋਡੁਰਪੈਹੈ॥ ਆਜਪੁਛੈਦਿਨਜੋਯੋ
 ਕੋਕਰਚਾਪਚਫਾਇਤਨਾਇਕੋਭੋਹੈ॥ ਫਾਨਸਮੁਹਚਲੇ

ਇਹ ਭਾਤਿ ਭਲੀ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਜਿਯਮੈ ਹੈ ॥ ਲਛਕਤ २੩੫
 ਛਕ ਜੋ ਨ ਲਗੇ ਰਾਖੁ ਰਾਜ ਕਿਧੋ ਖੁਗ ਰਾਜ ਕੇ ਸੋ ਹੈ ॥ ੩੪ ॥
 ॥ ਰਾਮ ਚੰਦੋ ਦਾ ਚਾਕ ਬਿੰਤੁ ॥ ਮਾਰੂ ਕੋ ਬਜਾਇ ਏਕ
 ਬੇਰਿ ਹੀ ਰਿਸਾਇ ਪਰੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਸੁਰਜੇ ਵੈ ਹੁਤੇ ਏਕ ਜੋ ਰਕੇ
 ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਲੋਨ ਖਾਇ ਕੋ ਨ ਮੁਖ ਫੇਰੈ ਆਜ ਭੋਨ ਭੋਟ
 ਆਇ ਭਏ ਪਾਨਤ ਮਭੋਰ ਕੇ ॥ ਦੇਖ ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਕਹੀ ਬੀ
 ਰ ਸੋ ਬੁਝਾਇ ਹਸ ਬੀਰ ਚਰ ਆਵਤ ਹੋਲੀ ਕਾ ਪਤਿ ਰੇ
 ਰਕੇ ॥ ਰਾਮ ਕਵਿ ਏਕ ਰਾਮ ਬਾਨ ਕੋ ਪਤਾ ਪੰਦੇ ਖਰੋ ਗੁਜੈ
 ਬਿਲਾਨੇ ਸੁਰਗ ਵਨ ਕੀ ਚਿਰ ਕੇ ॥ ੩੫ ॥ ਕਾਪ ਉਦਰਾ
 ਕ ਬਿੰਤੁ ॥ ॥ ਆਜ ਰਾਖੁ ਗਇ ਨੁਕੋ ਪਾਇ ਨ ਕੋ ਪਾਇ ਬ
 ਲੁ ਪਾਇ ਰੋਪ ਪਾਇ ਨ ਸੇ ਦਲ ਕੋ ਪਰੇ ਰਹੈ ॥ ਕਾਟ ਵਸ ਸੀ
 ਸੁਤ ਜਬੀ ਸਈ ਸਸੀ ਸਪਰ ਰਾਮ ਜਸ ਦਸੇ ਦਿਸ ਸੋ ਗੁਨੇ
 ਵਖੋ ਰਹੈ ॥ ਆਜ ਹੀ ਜਨ ਕਜਾ ਕੋ ਸਭੇ ਬਿਸਰਾਇ ਦੁਖ
 ਸੀਰ ਲੋਲਾਇ ਰਾਖੁ ਨਾ ਬਖਸ਼ਹੇ ਰਹੈ ॥ ਕਹੈ ਕਾਪਿ ਟੇਰ
 ਟੇਰ ਲੋਕ ਗਾਢ ਘੇਰ ਘੇਰ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁ
 ਹਾਈ ਫੇਰਹੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੀਰ ਪੁਬੀਰ ਕੇ
 ਬੀਰਤ ਬੈਸ ਭਦਾਤ ਨ ਪੀਸ ਕੈ ਰੋਪ ਭਰੇ ॥ ਚਲੈ ਚਿਰ ਤੇ ਲੋਕ
 ਲਪੇਟ ਲਈ ਰਨ ਰਾਵਨ ਤੇ ਨ ਰਤੀ ਕੁ ਰਹੇ ॥ ਕਾਟੇ ਰਾਮ ਪਰ
 ਗਵਿਜੋ ਭੁਤ ਹਰਨ ਮੈ ਸੁਭ ਕੇਤ ਨ ਰੋਮ ਖਰੇ ॥ ਜਨ ਕੰਚਨ ਕੋ
 ਗਾਢ ਏਕ ਹੁਤੇ ਕਾਪਿ ਕੋਟ ਨ ਕੋਟ ਨ ਕੋਟ ਖਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸ
 ਵੈਯਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਸੋ ਦੇਹ ਗਈ ਮਿਲ ਜੋ ਮਿਲ ਜਾ
 ਤੁਸ ਦਾ ਪੈਯ ਪਾਨੀ ॥ ਠਾਂਧ ਪਰਿ ਕਿਲਕਾਰ ਸਬੈ ਗਾਢ ਏ
 ਕ ਕੇ ਭੀਰ ਸੀਕਨ ਆਨੀ ॥ ਅੰਗੁਲੀ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਰਾ
 ਕਹੈ ॥ ॥ ਜਿਸ ਮੈ ਜੁਲੁ ਭਾਨੀ ॥ ਜੇਰ ਕੇ ਸਾਧਕ ॥

ਨਅਰਾਧਕਜੋਜਗਛਾਡਭਏਨਭਵਸਾਨੀ॥੩੮॥ ਸਵੈ
ਯਾ॥ ਚੈਜਹਿਰੱਛਕਰਾਛਸਕੋਟਨਵੰਡਨਮੁਡਿਕਿਯੇਇਕੋ
ਰੈ॥ ਹੋਪਭਰੇਚਹੁਓਰਕਪੈਕਹੁਏਕਹਿਰਾਵਨਜੋਅਬਖੈਰੈ॥
ਰਾਵਭੋਪਚਦੇਚਹੁਓਨਤੇਕਪਿਭੁਕਬੁਲਾਵਤਐਰੈ॥ ਅਮ
ਨਹੁਲਿਕਜਹਾਜਹੁਟੋਜਲਰਾਸਚਹੁਦਿਸਤੇਜਨਦੈਰੈ॥
੩੯॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਗਵਨਕੇਰਾਖਸਕਿਸਾਵਨਕੇਮੇਘ
ਕਹੈਆਵਨਕੋਪਵੈਪਲਹੀਮੇਲੋਟਪੋਟਹੈ॥ ਵੈਦੇਮਹਿਦ
ਲਕਰਲੈਲੈਕਰਵਾਰਨਾਗੀਕਾਲਕੀਸੀਜੀਭਕੀਨੇਸਥੈ
ਭੁਪਚੋਟਹੈ॥ ਤੇਤੋਰਘੁਬੀਰਕਛੁਐਸੀਭਾਤਮਾਰੇਪਰਲੋਕ
ਹੀਸਭਾਰੇਕਹੈਕਾਕੀਹਮਓਟਹੈ॥ ਕਾਲਤੇਨਿਛੋਟਕੀਨੋਕੋ
ਟਕਉਪਾਇਪੀਛੇਢਾਏਕਚੋਟਜੇਵੈਕੋਟਨਕੋਕੋਟਹੈ॥ ੪੦॥
ਵੈਹਰਾ॥ ਅਜਬਕੁਵੰਡਕਰਬਾਮਲੈਖੈਦੋਸੀਰਘੁਸ
ਥਾ॥ ਵਛਨਕਰਸੇਤਬਕਯੋਰਿਸਭਰਬਾਮੇਹਾਥਾ॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ਵੁਛਨਸੋਬੈਲੋਬਾਮਜਬਹੀਚਢਾਈਗਮ
ਰਨਮੇਕਮਾਨਕਿਪੁਭਾਜੇਕਹੀਕੇਕਹੀ॥ ਫੁਜਨਸੁਦਾਨਬਾਰਭੁ
ਖਨਪਹਿਰਤਬਾਗੇਹਤੇਕੀਨੇਅਬਮੇਕੋਛਾਡੇਕਹੀ॥ ਖੈ
ਜੇਤਾਸੇਕਲਾਗਯੋਹੋਤੋਨਡਰਤਭਾਜੇਫੁਝਤੋਮਾਰੇਕੋਉ
ਇਤਾਰੇਲੈਕਹੀ॥ ਕਹੋਏਕਵਾਰਹੀਉਤਾਰੇਦਸਸੀਸਜੋਕਹੋ
ਤੇਸਹਸਰਸੋਉਤਾਰੇਏਕਏਕਹੀ॥ ੪੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਮ
ਕਮਾਨਤੇਬਾਨਛੁਟੇਛੁਟਗਵਨਘਾਟਹਰਾਵਲਚੁਸੀ॥ ਲੋਹੁਕ
ਛੀਟਪਹੀਟਿਰਗਮਹਿਮਾਨਹੁਘਾਟਕੀਦੇਤਜਸੁਸੀ॥ ਅੰ
ਗੁਲੀਉਪਮਾਕਵਿਗਮਕਹੈ॥ ਜੀਅਮੇਉਪਜੀਜੁਕਛੁ
ਸੀ॥ ਮਾਨਹੁਨੀਲਸਿਲਾਗਿਰਉਪਟੇਲਚਲੀ॥ ਬਚੈਟਬ
ਪੁਸੀ॥ ੪੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਸੁਰਨਕੋਮਾਰਧੁਰਾਰਿਕੋਰ

ਵਰਨਸੋਕੋਟਿਕਕਿਗੁਰਨਲਿਗੁਰਨਕੇਸੁੰਡਹੈ॥ ਵਡੀਏਅ
 ਨੀਤਕਹੁੰਨੀਤਕੀਨਬਾਤਬਿਪਗੀਤਿਹੋਨਹਾਰਜਹਾਤੁ
 ਰੰਡਮੁੰਡਹੈ॥ ਕਹੁੰਰਬਤੁਟੈਕਹੁੰਜਿਗਹਿਕਹੁੰਚਟੁਟੈਟੁਟੈ
 ਧੇਟਬਾਜੀਕਹੁੰਕਗੀਬਿਨਸੁੰਡਹੈ॥ ਗਾਵਨਕਹਤੁਮਨੇਸਾ
 ਵਨਕੋਮੇਹਪਕਯੋਰੋਰੋਰਲਿਕਾਪਰਸੇਦਤਕੇਕੁੰਡਹੈ॥
 ੪੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਗਾਵਨਏਕਉਪਾਰਵਡੋਗਿਰਗੰਮ
 ਕੋਤਾਕਚਲਾਇਦਯੋਹੈ॥ ਸੋਹਨੁਮਾਨਲਯੋਗਹਿਬੀਚ
 ਸੁਗੋਦਕਿਯੋਸਿਸਖਲੁਭਯੋਹੈ॥ ਲੇਦਹਿਹਾਬਨਬੀਚ
 ਕਿਯੋਚਕਚਰਸੁਧੁਰਹਿਮੇਮਿਲਯੋਹੈ॥ ਸੋਧਨਹੀਨਮੇਨੇ
 ਰਬਜੋਉਰਬੀਚਹਿਬੀਚਬਿਲਾਇਗੋਯੋਹੈ॥ ੪੫॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ਗਾਵਨਐਗਕਿਓਬਲੁਏਕੁਤਕੋਹਨੁਮ
 ਨਤਨਾਇਕੋਕੁੰਡਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਅੰਗਦਤਾਹਿਤਕੋਦੋਉਸੁਰ
 ਵਡੇਅਗਆਪਾਨਿਗੋਹੈ॥ ਦੋਗਰਬੀਚਮਿਲੇਬਲੇਸੇ
 ਨਡਪੈਲੂਕੇਸੁਪਰੇਧਰਸੋਹੈ॥ ਬਾਲਬਹਿਰਮਜੇਓ
 ਧਵਕੁੰਡਨੀਚਤੁਏਚਲਕੋਉਪਰੋਹੈ॥ ੪੬॥ ਸਦੈਯਾ
 ॥ ਗਾਵਨਦੋਰਚਲੋਤਬਪਾਇਨਘਾਇਨਸੋਰਿਸਕੇਰ
 ਰਤੇ॥ ਤਿਧਾਇਗਤੇਨਲਨੀਲਸੁਗੀਵਗਏਦਬਿਐਗਮ
 ਹਾਤੁਰਤੇ॥ ਭੁਜਮੇਰਕੋਸੁਟਿਕੋਗਦਕੋਸੋਉਬਾਟਮੇਰੁ
 ਟਗਏਫਰਤੇ॥ ਮਨਯੋਉਪਨੀਉਪਨਾਚਟਿਯਜਨਭਾਜਰ
 ਏਦਿਜਕੇਕਰਤੇ॥ ੪੭॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਧਾਇਰੇਸੁਭ
 ਗਾਵਨਉਪਰਹੈਸੁਭਕੇਮਨਕੋਧਜਹਯੋ॥ ਰਬੰਤੋਰਧੁਜਤੁ
 ਜਦਾਂਤਨਚੋਬਸੁਗੀਵਹਿਜਾਇਸੁਗੀਵਲਗੇਯੋ॥ ਰਿਸ
 ਸੋਕਿਲਕਾਰਮਹਾਜਨੀਚਰਧੇਰਨਕੋਜਬਹੀਉਮਕੋ
 ਆਕਾਪਯੋਸਟਕੋਜਨਬੀਚਣਜਾਰਕੋਸਿਘਛੁਟੇਸਭੁ

੨੨੯
 ੧੬੬

ਗੁਰਗੋ॥੪੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੇਸੁਭਬਾਨਚਲਾਇਖ
ਯੋਜਿਨਬਾਨਨਤੇਸੁਰਗਜਤਗੋ॥ਛਲਸੇਬਲਸੇਸੇਈ
ਦੇਨਸੇਰਪੁਬੀਰਬਿਨਾਛਿਤਮਾਹਿਰਹੀ॥ਸਰਕਦਨਕੇ
ਭੁਏਗਮਾਹਿਯੋਜਨਭੁਤਕੀਈਚਏਨਲਗੋ॥ਗਜਰਜ
ਸੁਖੀਤਬਲੋਬਨਮੇਜਬਲੋਮਿਗਰਾਜਨੂਕੋਕਜਗੋ॥੪੯
॥ ਗਮਚੰਦਉਵਾਚੁ॥ਕਬਿੰਤੁ॥ ਅਰੇਲਿਕਨਾਥਮੇ
ਰੇਹਾਬਨਰੇਆਜਕਟਤੇਰੇਦਸਮਾਥੇਰਨਭੂਮਿਮੇਸੁਯਾਹਿ
ਗੋ॥ਛਕੁਕਟਿਜੈਹੋਬਾਕੀਡੋਹਿਸਮਝੈਹੋਛਲਲਾਗਸੋਹੋ
ਅਨੀ॥ਤਕੋਸੁਅਸੇਪਛੁਤਾਹਿਗੋ॥ਤਾਤੇਪਛੇਮੇਗੀਰ
ਦੇਖਦਾਤਕਾਦਕਾਦਹਾਹਾਛਾਛੇਛਾਛੇਰਾਮਾਮੇਸੇਬਿਲਾ
ਹਿਗੋ॥ਜਾਨਕੀਚੁਗਾਇਬੇਕੇਲਿਕਚਦਾਇਬੇਕੇਸੀਕੇਜ
ਕੋਕੋਧਤਬਹੀਲੋਸੀਅਗਾਹਿਗੋ॥੫੦॥ ਗਵਨੇਵਾਚੁ॥
ਸਵੈਯਾ॥ ਕੋਪਕੇਉਤਰਦੇਤੁਭਯੋਰਨਮੇਯਾਹਿਬਾਤਸੁ
ਨੀਸਬਹੀ॥ਬਿਨਏਕਕੇਏਕਭੁਏਅਬਹੀ॥ਸਿਯਤੇਟਨਕੀ
ਜਿਯਹੋਸਰਹੀ॥ਕੈਡੇਰਾਮਹਮਾਰਸਿਗਾਮਕੋਜੀਤਕੈਨੇ
ਮਕਥਾਤਬਹੋਇਸਹੀ॥ਅਬਆਜਚਲੇਜਗਮੇਯਾਹਿ
ਬਾਡਕਿਰਾਵਨਨਾਹਿਕਿਰਾਮਨਹੀ॥੫੧॥ ਕਬਿੰਤੁ॥
ਕੋਪਆਰਿਜੁਰੇਨਦੁਪੁਕੇਮੁਹਮੁਰੇਹੈਨਸੁਰਨਮੇਵੇਰੇਰਾ
ਮਰਾਵਨਮਹਾਬਲੀ॥ਜੈਸਕਛਪਾਉਲੋਕਰਾਉਕੋਲਗ
ਏਰਾਮਤੇਸੇਸਾਹਿਬੇਕੋਦੋਹਿਦਾਹੀਕੀਰਚੀਭਲੀ॥ਬੀਰਰਸ
ਮਾਤੇਸਬਤਾਤੇਨੈਨਰਾਤੇਰਾਤੇਲੋਹੁਤਰੇਗਾਤਉਪਮਾਨਮ
ਨਤੇਟਲੀ॥ਰਾਮਲਛਮੁਨਅੰਗਰੀਗਜਮਨਾਤਰੰਗਏ
ਦੂਪਚਉਨਮੇਸਰਸੁਤੀ॥ਦੈਚਲੀ॥੫੨॥ ਕਬਿੰਤੁ॥
ਰੀਝਰੀਝਲਏਦੋਉਠੋਵੇ॥ਤਰੇਵਹੇਰੁਖਨਜੋਖਰੇਆ

ਛੇਬੀਰਗਸਦਰੇਹੈ॥੫੩॥ ਇਨਸੋਭਰੇਲੋਹੁੜਨਾਜੇਸੁਰੇ
 ਤਉਤੇਨਆਹਿਰੇਲਰਬੇਕੋਕਰਕਰੇਹੈ॥ ਭੁਵੇਦੇਵਹਰੇਨ
 ਤੇਪੁਹਪਪਰੇਰਾਵਨਕੇਪਾਨਆਨਗਰੇਈਮੇਸਰੇਹੈ॥ ਭੁਵ
 ਭਰਹਰੇਵਤੇਦੈਨਬੀਚਅਗੇਬਿਹਰੇਕਯੋਸਦਾਹਮਗਮੇ
 ਅਨੁਸਰੇਹੈ॥੫੩॥ ਰਾਵਨੇਦਾਚੁਸਦੈਯਾ॥ ਜੇਸ
 ਨਕਾਦਿਕਪੈਨਅਰਾਧਕਜੋਗਜੁਟੀਅਖਿਆਰਤੇਲਾਗੀ
 ॥੫੪॥ ਯਸਪਰੈਨਧਸੈਤਹਿਗਮਸੁਤੇਕਹਿਮੇਜਗਮੇਅਨੁਕ
 ਗੀ॥ ਲੰਕਪਤੀਰਨਮਾਹਿਕਹੈਤਿਨਕੋਅਰੇਰਾਧਦਾਵਦੁ
 ਆਗੀ॥ ਅੰਕਭਰੇਮੁਕਿਆਉਲਰੇਕਹੁਗਾਵਨਤੇਅਥਕੇਦ
 ਰਭਾਗੀ॥੫੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਕੋਧਕੀਡੀਠਿਚਿਤੇਨਭਰਿ
 ਰਸੁਦੇਵਨਸੋਕਯੋਗਾਵਨਯੋ॥ ਧਿਗਮੇਰੇਈਜੀਵਤਥਾਮ
 ਉਪਰਫੁਲਾਦਿਯੋਬਰਖਾਇਸੁਕੋ॥ ਅਥਯੋਰਿਸਾਅਵਤੁ
 ਮਨਮੋਨਿਰਮੂਲਕਰੇਤਬਜਾਨਹੁਜੋ॥ ਅਤਿਫੁਲਕੀਪੀਰ
 ਭਈਤਨਕੋਰਪੁਬੀਰਕੇਤੀਰਸਹੇਸੁਖੋ॥੫੫॥
 ਕਬਿਤੁ॥ ਜੇਈਜੇਚਲਾਏਬਾਨਤੇਤੇਰੇਹਨੁਮਾਸਪਾਨ
 ਨਬਰਾਮਓਰਜਾਨਹੁਨਦਏਹੈ॥ ਤਬਹੀਬਿਲਾਨੇਕਹੁਚ
 ਲਤਨਜਾਨੇਜੇਸੇਦਾਰਿਦੀਮਨੋਰਬਬਿਲਾਇਬੀਚਗਏਹੈ
 ਤਾਕੇਪਾਛੇਅਗਿਦਸੁਗੀਦਜਾਮਵਤਨਲਛੀਲਛਾਤਰਨਮੇ
 ਨਿਸਿਕਭੁਏਹੈ॥ ਸੋਹਬੀਤਿਸੁਲਤਾਕੇਫੁਲਨਜੀਤੇਰਡਾਰ
 ਰਾਵਨਕੇਚੌਰਤੇਲਨੈਕਚੌਰਭੁਏਹੈ॥੫੬॥ ਕਬਿਤੁ॥
 ਤਾਕੇਪਾਛੇਲਛਮਨਪੈਠਕੋਨਿਸਿਕਰਨਕਾਦਕੋਕੀਕਪਾਲ
 ਆਧੋਆਧਕਕਯੋਹੈ॥ ਮੁੰਡਬਿਨਕਕੋਤਹਸੈਦਤਕੋਭੰਡ
 ਜਹਾਬੁਡਗਯੋਅਗਭੰਡਵੀਸਤਉਘੁਰਯੋਹੈ॥ ਠਾਹੀਛਿਨ
 ਐਸੀਛਿਵਿਆਈਜੀਅਰਾਮਕਾਦਿਮਾਨੋਸਿਵਰੁਪਸੰਤੁ

॥ ਕਿ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਪੈ। ਸੰਦਨ ਗੁਣ ਲੱਛਣ। ਨ ਸੋ ਬਜਾ
 ॥ ਇ ਗਾਲ ਪੁਜ ਪੁਜ ਦੇਵ ਬਹੁ ਜੁਥ ਪਾਇ ਪਾ ਕੀ ਹੈ। ॥੫॥
 ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤੀ ਰਸ ਗਾ ਸਨ ਤੇ ਜ ਬ ਬ ਨ
 ॥ ਛੁਟੇ ਨ ਰਿਜਾ ਭ ਸੀ ਭਾ ਕੋ। ਬੁੰਦ ਨ ਜੀ ਬਰ ਪੈ ਚ ਹੁ ਚਿਰ
 ॥ ਕ ਪੈ ਰੁ ਰੁ ਗਾਇ ਦ ਸੋ ਦਿ ਸ ਮਾ ਕੋ। ਹਾ ਬ ਨ ਤੇ ਹ ਬਿ ਆ ਰ
 ॥ ਰ ਗਾਇ ਛੁਟ ਮਾ ਬ ਨ ਤੇ ਮੁ ਕ ਟੇ ਭ ਮੇ ਨ ਜਾ ਕੋ। ਵਾ ਸ ਰ ਬੀ
 ॥ ਤ ਬ ਰਾ ਵ ਨ ਕੀ ਗ ਤਿ ਤੇ ਰ ਬੀ ਬਿ ਰ ਬੀ ਕ ਰ ਭਾ ਕੋ। ॥੫੮॥
 ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾ ਵ ਨ ਕੋ ਉਤ ਪਾਤ ਵੇ ਰੁ ਦ ਖ ਮੇ ਹਿ ਗ ਯੇ
 ॥ ਗ ਢ ਕੋ ਟ ਕਿ ਗੁ ਰੇ। ਵੇਖ ਮਾ ਹ ਰ ਨ ਦੇ ਵ ਕੋ ਸ ਠ ਪੁ ਰ ਨ ਸੇ
 ॥ ਕਿ ਯੋ ਚਾ ਹਿ ਤ ਪੁ ਰੇ। ਠੰ ਰ ਹੀ ਠੰ ਰ ਭੁ ਰੁ ਕੇ ਸੇ ਲੁ ਕੇ ਸੇ ਕਾਲ ਕੇ
 ॥ ਟੁ ਕੇ ਸੇ ਬਾਂ ਵ ਰ ਰੁ ਰੇ। ਪੈ ਸ ਰੁ ਕੇ ਮੁ ਖ ਗਾ ਮ ਹਿ ਰਾ ਮ ਕਿ ਮਾ ਰ
 ॥ ਮਾ ਰ ਕ ਪੈ ਰ ਨ ਸੁ ਰੇ। ॥੫੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤੀ ਕੇ
 ॥ ਗਾ ਜ ਤ ਹੀ ਸੁ ਜ ਹਾ ਕੇ ਤ ਹਾ ਅ ਰਿ ਯੋ ਵ ਬ ਟੇ। ਜੈ ਸੇ ਸਿ ਘ ਰ
 ॥ ਸੋ ਰ ਸੁ ਨੇ ਉ ਨ ਮੱਤ ਕ ਰੀ ਭ ਯ ਸੇ ਮ ਦ ਸੁ ਕ ਲ ਟੇ। ਰ ਪੁ ਨ ਥੇ
 ॥ ਕੇ ਪ ਨ ਚਿ ਪ ਰ ਹੀ ਸੁ ਵ ਸੇ ਸਿ ਰ ਰਾ ਵ ਨ ਕੇ ਬ ਪ ਟੇ। ਕ ਰ ਪੈ ਤ ਰ
 ॥ ਵਾ ਗ ਕਿ ਰੀ ਗ ਕੀ ਧਾ ਰ ਮੇ ਪਾ ਪ ਨ ਕੇ ਜ ਨ ਪਾ ਪ ਕ ਟੇ। ॥੬੦॥
 ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਕਟੇ ਦ ਸ ਸੀ ਸਤ ਉ ਰ ਨ ਮੇ
 ॥ ਰ ਪੁ ਬੀ ਰ ਹਿ ਢੰ ਢ ਤੇ ਭ ਲੇ। ਨਾਇ ਪ ਰੈ ਜਿ ਹ ਚਿ ਰ ਬ ਲੇ
 ॥ ਛਿ ਤ ਆ ਗੇ ਤੇ ਮਾ ਗੇ ਹੇ ਮਾ ਰ ਸੁ ਬ ਲੇ। ਜੇ ਰ ਬ ਕੰ ਜ ਰ ਤੁ ਰ ਪ
 ॥ ਗੇ ਤਿ ਨ ਕੇ ਰੁ ਜ ਬੀ ਸ ਨ ਸੇ ਬ ਕ ਬ ਲੇ। ਜ ਮੇ ਪ ਰ ਮੇ ਨ ਸਿ ਕੇ ਰੁ
 ॥ ਨਿ ਸਾ ਚੁ ਰ ਭਾ ਜ ਨ ਕੇ ਤ ਮ ਮੇ ਟ ਕ ਟੇ ਲੇ। ॥੬੧॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ॥ ਤੇ ਦ ਸ ਸੀ ਸ ਪ ਰੇ ਛਿ ਤ ਮੇ ਜ ਨ ਦ ਦ ਸ ਸੁ ਰ ਪ ਲੇ। ਰਿ ਨ
 ॥ ਕੇ ਨ ਉ ਠਾਇ ਸ ਕੇ ਜ ਮ ਕੇ ਗ ਨ ਆਇ ਸੁ ਸਾ ਹਿ ਸ ਪੈ ਬ ਕ ਹਾਂ
 ॥ ਵਿ ਨੇ। ਤ ਬ ਸੀ ਯ ਕੀ ਚਿ ਰ ਸੁ ਬੀ ਸ ਹੁ ਲੇ ਚ ਨ ਰਾ ਹਿ ਰ ਹੀ ਉ

ਤੇਕੇ ਤਿਨਕੇ। ਛੁਟਪਾਨਗਏਨਹਿਅਸਛੁਟੀਏਈ ॥੬੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਰਾਮ
 ਹਾਲਸਦਾਭਏਪ੍ਰੀਮਨਕੇ॥੬੩॥ ਕਬਿੰਤਾ॥ ਭੁਲਹੁੰਕੇਰਾਮਚੰਦਮੇ
 ਸਿਯਾਸਿਵਸਿੰਧੁਧਰਾਅਹਿਦੇਵਨਕੇਦੁਖਪੁੰਜਬੂਟੇ। ਰ
 ਨਾਸਮਦਿਦਰਿਜੇਗਨਿਗੀਧਮਸਾਨਐਬਾਨਅਨੰਦ
 ਭੁਟੇ। ਰਪੁਨਾਥਕੇਹਾਥਤੇਰਾਵਨਕੇਸਿਰਭੁੰਨ੍ਹਿਲੁਠੇਸੁਭੁਟੇ
 ਨਜੁਟੇ। ਤਬਸਾਤਨਕੇਦੁਖਸਾਤਨਕੇਸੁਖਦੇਹਛੁਟੇਸਿਰ
 ਏਊਛੁਟੇ॥੬੩॥ ਕਬਿੰਤਾ॥ ਭੁਲਹੁੰਕੇਰਾਮਚੰਦਮੇ
 ਸੀਜਿਨਜਾਨਕਿਮੇਰਾਵਨਤੇਜਾਨਕੀਬਜਾਇਏਭਯੀ
 ਨੀਹੈ॥ ਅੰਗਸਿਨਜਾਨਕਿਮੇਵਡੀਠਕੁਗਾਇਤਮਿਲੇਤੇਤ
 ਕੇਭਾਈਕੀਬਨਾਇਲਿਕਕੀਨੀਹੈ॥ ਕੀਨੇਹੈਵਿਭੀਪੁਨਦ
 ਭਈਉਪਕਾਰਤਾਹਿਐਸੇਜਸੁਦੀਨੇਜਤੇਰਾਮਕਥਾਰੀ
 ਨੀਹੈ॥ ਸੁਤੇਐਸੀਮੇਹੁਕਰੀਭਯੀਭੁਤੇਜਰਾਵਰੀਪਦਿਲੇ
 ਮੁਕਤਿਲੀਨੀਪਾਛੇਸੀਯਦੀਨੀਹੈ॥੬੪॥ ਪ੍ਰਾਨੇਵਚ
 ਸਦੈਯਾ॥ ਬੇਕੀਏਬਾਤਕੇਕਾਜਰੇਰਾਕੁਰਤੇਅਪੁਨੀਠਕੁ
 ਗਾਇਤਖਈ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਪ੍ਰਬੀਰਸੇਬੈਰੁਕੀਭਿਨਪਤਿਭੁਖਤ
 ਖਿਪਤਿਸਮੇਈ॥ ਜੋਸੁਰਪਤਿਯਨੀਪਤਿਰਾਮਅਤਿਕਰੋਸ
 ਈਵਿਨਦੇਈ॥ ਰਾਵਨਸੇਕਹਿਪਾਨਚਲੇਯੋਰੇਬਿਮੁਤਕੇਹਾਥ
 ਪਰੈਸਿਨਕਈ॥੬੫॥ ਰਾਵਨੇਵਚਾਸਦੈਯਾ॥ ਰਾ
 ਵਨਪ੍ਰਾਨਸੇਬਾਤਕਹੈਫਿਰਜਾਹੁਭਯੀਕਰੀਹੋਨਸਿਭਯੋ॥
 ਵੈਮੁਖਿਪੀਠਚਲੇਕਪਟੀਯਹਿਕੋਨਸਮੇਗਹਿਹੋਨਸਿਭਯੋ
 ਯੋ॥ ਜਾਨਕੀਕੋਰਕਟਛੁਨਊਪਰਤੇਸੇਮੇਲਾਖਕਵਾਰਨ
 ਵਯੋ॥ ਮੇਰਨਸੈਨਕਰੀਸੁਖੇਸੋਅਬਛਾਡਸੀਯਾਰਾਪੁ
 ਬੀਰਪਧਯੋ॥੬੬॥ ਸੁਗ੍ਰੀਵੇਵਚਾਸਦੈਯਾ॥
 ਗੀਚਨਿਵਾਇਸੁਗ੍ਰੀਵਕਯੋਪੁਤਸੋਭਤਹੈਕਪਕੇਗਨ

੧੩੩ ੧੧ ਜਨਮੁ ਰਤਿਵੰਤ ਪਤਾ ਪਚਹੀ ਵਿਸਫੈਲ ਰਹੇ ਅਬ
 ਲੋਪ ਹੋਮੋ ॥ ਰਨ ਰਾਵਨ ਜੁਧ ਪਕੈ ਪਲ ਮੇ ਮਿਵ ਲੋਕ ਧਸੇ
 ਸੁਭਲੀ ਬਿਧਿ ਸੋ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਕੇ ਉਪਰ ਦੇਵਨ ਕੇ ਮਨੇ ਫੂਲ ਕੇ
 ਫੂਲ ਪਰੇ ਘਨੇ ਸੋ ॥ ੬੭ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੇ
 ਪਾਇ ਪਤਾ ਪਤੇ ਪਾਇ ਕੇ ਗਵਨ ਜੀਤੀ ਪੈਲੀ ਕਾ ॥ ਸੋ ਸਰਮ
 ਇਕੋ ਯੋਧਾ ਸੀ ਜਸ ਦੇ ਰਉ ਦਾ ਗਲਿ ਮੇ ਕਰੈ ਕਾ ॥ ਜਾਇ
 ਬਿਭੀਖਨ ਰਾਜ ਕਰੇ ਸੁਬ ਜਾਇ ਕੇ ਰਾਘਵ ਕੇ ਜਸ ਤੇ ਕਾ ॥
 ਜੋ ਬਿਧਿ ਲੋਕ ਉਬੈ ਰਕਹੈ ਸੋ ਉਰਾ ਮਕੇ ਕੇ ਪਰ ਹੋਨ ਹਿਬੈ ॥
 ੬੮ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਫੂਲ ਗਏ ਰਾਖੀ ਰਮਾ ਲਾਖੁ ਬੀ
 ਰ ਮਿਲੇ ਕਾ ਪਿਨੁ ਬਸ ਬੈ ॥ ਉਤ ਜਾਨਕੀ ਫੂਲ ਗਈ ਚਿਤ ਮੇ
 ॥ ਤਿਨ ਟੀਸੇ ਕਰੈ ਉਤ ਜਾ ਉਕ ਬੈ ॥ ਕਛੁ ਮੈ ਸੀਭਈ ਸਭ ਹੀ
 ਕੀ ਦਸਾ ਬਰਨੈ ਤਬ ਰਾਮ ਕੇ ਹੋਇ ਜਬੈ ॥ ਇਹ ਬੀ ਰਮੈ ਦਿ
 ਰਿਥੀ ਅਪਦਾ ਕਛੁ ਬੇਰੀ ਸੀ ਪੈ ਸੁਨ ਲੇਹਾ ਬੈ ॥ ੬੯ ॥
 ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਭੋਨ ਤੋ ਨਿਕਸਾ ਆਇ ਰੋਵੈ ਬਿਲ ਲਾਯ ਹਾਯ
 ਹਾਯ ਲਿਕ ਰਾਇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਨ ਪਰੰਤੈ ॥ ਰਹੀ ਨ ਸਿਭਾ ਰਕ
 ਦੂਹਾਰ ਕਹੂੰ ਬਾਰਾ ਅਜ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਆਪਦਾ ਕੇ ਪੁਜਨ ਭਰ
 ਤੁਹੈ ॥ ਪਰੇ ਨਸਾਰੇ ਕਸਾਰੇ ਰਾਮ ਬਾਨ ਕੇ ਉਤਾਰੇ ਮੁੰਡੇ ਰਨ ਕੇ
 ਲੇਲੈ ਰੂਊ ਪਰ ਧਰੰਤੁ ਹੈ ॥ ਨਾ ਕੇ ਰੂਰ ਚੋਕ ਚੋਕ ਪਰੈ ਚਤੁਰ
 ਨਸੇ ਸੋਈ ਚੋਕ ਚੋਕ ਨੀਰੀ ਟੀਤੇ ਰੰਤੁ ਹੈ ॥ ੭੦ ॥ ਕ
 ਬਿੰਤੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕੀ ਬੇਟੀ ਦਸ ਕੀ ਧਰ ਕੀ ਭੇਟੀ ਜੀਤ ਬੀਤ
 ਜੇਲ ਪੇਟੀ ਤੇ ਤੋਤ ਬੈ ਨਿਕਸੰਤੁ ਹੈ ॥ ਰਾਮ ਕਾ ਦਿਓ ਕਾ ਕੰਧ
 ਫੂਰ ਭਰੇ ਸਾਗਰ ਤੇ ਏਈ ਬੜਾ ਵਾਨ ਲਕੀਲ ਪਟੈਲ ਸਤੁ ਹੈ
 ॥ ਸਾਸ ਸਮੇ ਜੇਤ ਪੀਯਗਾਇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਅਇ ਮਾਨੇ ਗਵਿ
 ਰਵਨ ਮੇ ਕਿਰਨੇ ਪਸੰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਨੇ ਉਤ ਪਾਤ ਵਿਨ ਸੁਕੇ ਜ

ਲਜਾਤਮੁਖੀਲਿਕਪਾਤਿਮੇਖਬੀਜੁਗੀਸੀਲਸਕਤਏ॥੧॥ ੨੩
 ੧॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਕਿਧੋਪਤਿਜਾਨਾਛਿਤਛਾਡੇਹੋਨਏਕਛਿ
 ਪ੍ਰੇਮਬਸੰਦੈਗਏਹੋਤਾਤੇਨਸਿਭਥੇਹੈ॥ਚੀਨੁਟਕਰੇਬਖੰਡੇ
 ਕੇਪਨਾਰੇਕਿਧੋਨਜਾਰੇਨਜਾਰੇਮਬਾਨਕਾਟੀਉਤਾਰੇਏ॥ਜੀ
 ਸੇਰਾਮਚੰਦਬਨਸੀਤਾਸੋਕਿਧੋਛੁਲੁਤੇਸੇਪਰਪਚਿਕੋਉਗਾਟ
 ਰੇਬਿਚਾਰੇਏ॥ਕਿਧੋਸਿਵਉਪਰਚਦਾਏਹੈਬਹੁਮੁਕਤੀਰਨਜੁ
 ਰਤਜੋਰਹੀਗਾਬਹਾਰੇਏ॥੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਏਕਕਹੈਗੇਇ
 ਹਾਬਾਸੁਨਸੋਇਕਹੈਕੇਸੇਸੁਖਹੋਇਏਕਕਾਪਜੇਈਕਰਤਹੈ
 ॥ਏਕਕਹੈਤੀਅਭਲੇਤਾਬਹੋਲਗਾਇਸੀਅਹਨੁਮਾਨਦੇਖਏ
 ਕਜੀਅਤੇਡਰਤਹੈ॥ਪਰੀਧਮਸੁਮਏਕਪੁਮਪੁਮਪਰੀਧਮ
 ਦੁਖਕੋਨਮੁਦਸਭਕੋਹੁਨਤਰਤਹੈ॥ਜੇਹੀਮਿਗਨੀਨੀਤਈਭਾ
 ਗੀਦੁਖਦੈਨੈਏਤੀਸੇਅਟਕਗਿਧਪਛੇਈਪਰਤਹੈ॥੩॥
 ਵੇਹਰਾ॥ ਸਭਤੇਦੁਖੀਮੰਦੋਦਗੀਰਗੀਚਰਨਲਪਟਾਇ॥ਸਤੁ
 ਭਾਤਉਪਮਾਭਈਸੋਅਬਕਹੋਸੁਨਾਇ॥੪॥ ਕਵਿਉਦੁ
 ਰਾਕਬਿੱਤੁ॥ ਕਿਧੋਅਪਕੀਰਤਪ੍ਰਗਟਭਈਰਾਵਨਤੇਕਿ
 ਧੋਤਿਹੁਲੇਗਨਕੀਅਪਦਾਈਆਈਹੈ॥ਕਿਧੋਸੀਅਆਸਦੇ
 ਹਛੁਟੇਤੇਦੁਦਾਸਭਈਲੇਗਈਮੁਕਤਿਪਾਛੇਮੀਚਨਿਜਕਾਈ
 ਹੈ॥ਕਿਧੋਫਕੁਗਈਲਿਕਾਈਤੇਬਿਦਾਈਹੋਤਾਕਿਧੋਗੀਪਜੇਕ
 ਨੀਨਜੋਗਨੀਪਰਈਹੈ॥ਦੇਖੋਰਪੁਰਈਜਬਨੀਕੋਠਹਿਠਾਈ
 ਯਹਿਅਇਕੋਮੰਦੋਦਗੀਚਰਨਨਿਜਕਾਈਹੈ॥੫॥ ਕ
 ਬਿੱਤੁ॥ ਕੈਤੋਇਨਪਾਇਨਕੇਦੇਵਲੇਕਲੇਕਲੇਆਇਸਿ
 ਜਕਾਇਭੇਟਭੇਟਦੈਨਿਹੋਰਤੇ॥ਅਠੇਲੋਕਪਲਨਕੀਸਦਾਈ
 ਮੁਕਟਮਾਲੇਟਬੋਕਰਤਪੀਨਤਾਸੇਤੀਠਜੋਰਤੇ॥ਜੱਛਰਛ
 ਕਿੰਨਰਭੁਜੰਗਦੁਲਚੰਦਨਸੋਪੁਜਤੇਹੈਸਾਝਲੈਵਡੇਈਭੇਰ

ਭੋਰਤੇ। ਰਾਮਕਵਿਰਾਮਡਰਾਜਤਿਨਪਾਇਨਕੋਲਾਜਨ
 ਮਹੋਰਮਨਜੀਬਕਕਵੇਰਤੇ॥੧੬॥ ਮੰਦੇਰਗੀਵਚਾਕ
 ਬਿੰਤੁ। ਜਾਦਿਨਤੇਮਾਨੀਸੀਯਤਾਦਿਨਤੇਪਾਥੇਪੀਯ
 ਪਛਕੈਹਸਾਰੇਹੁਦਾਹਨੇਨਭਏਏ॥੧੭॥ ਵਿਨੋਦਿਨਭੁਈਯਾਨ
 ਨੈਕਹੁਨਬਫੀਕਨਮਾਨਹੁਸਿਭੁਭਤਾਤਤਤਸੁਖਭਏਏ॥
 ਤਬਹੀਤੇਖੀਸੁਤਹੋਹਾਬਅਨਾਬਭਈਜਬਹੀਤੇਪਨਨਾਬ
 ਅੇਸੇਸੇਇਗਏਏ॥ ਨੈਕਨਸਿਭਾਰਤਹੇਏਕੈਬਾਰਹਾਰਹੋ
 ਨਾਬਮਾਜਲੇਲੇਗੀਧਗੀਧਗੀਧਗਏਏ॥੧੮॥ ਕਵਿ
 ਉਦਚੁਸਦੈਯਾ॥ ਜੇਅਤਿਮਾਨਕਰੈਗਾਦਕੋਕੋਉਤੇਗਾਦਕੋ
 ਚਨਕੋਕਬਏਈ॥ ਬੇਦਕਰੈਪਰਖੁਗਜਾਬੀਸਕਸਿਧੁਬਸ
 ਇਸਕੈਨਹਿਕੋਈ॥ ਜੀਵਤਕੋਨਕਹੈਮਰਕੈਸੁਰਗਜਾਹਿ
 ਜੀਤਤਕੋਨਸੇਭੋਈ॥ ਸੋਸਭਰਾਵਨਕੋਦਈਈਸਇਤੇਪਰ
 ਰਾਮਾਕਿਸੇਰਯੋਸੇਈ॥੧੯॥ ਸੁਗੀਵਉਦਚੁਸਦੈਯਾ
 ਸਤੋਲਗਾਅਨਸੁਗੀਵਕਯੋਤੁਮਖੇਦਤੋਜੋਰਨਮੇਇਹ
 ਹਾਯੋ॥ ਰਾਘਵਬਨਤੇਮੁੰਡਕਟੇਧਰਹੈਸਭਸਾਰਸਨੇਹਤੁ
 ਕੋ॥ ਧਮਸੇਨੀਤਚਲੇਮਿਠਕੇਜਨਰਾਮਕੀਓਰਦੁਹੀਪਰ
 ਧਾਯੋ॥ ਸੀਰਪੁਬੀਰਮੰਦੇਹਰਿਹੈਧਾਹਿਯੋਕਹਿਕੈਛਪਰਸ
 ਪੁਕਛੋ॥੨੦॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਹੈਮਘਟਾਜਿਤਕੀਜਨਨ
 ਮਘਟਾਨਵਕੀਤਨਯਾਪਰਧਾਨੀ॥ ਰਜਤਹੀਸਭਕੋਸਿਰਨਾ
 ਬਇਹੋਦਸਕੀਧਰਕੀਪਟਰਾਨੀ॥ ਸੀਰਪੁਬੀਰਸੁਪਾਇਨ
 ਭਾਗਤਦੈਕਰਜੋਰਮਾਥਿਲਲਾਨੀ॥ ਰਾਵਨਕੋਦਖਯੋਤ
 ਰਫੇਜਸਮੀਨਮਰੇਬਿਨਸੀਰਤਪਾਨੀ॥੨੧॥ ਸਦੈਯਾ
 ਮਨਾਇਰਹੇਰਪੁਨਾਬਦੇਉਦਿਗਨੀਰਭਰੇਕਰੁਨਾਰਸਤੇ
 ਮਨਲਨੀਲਹਨੁਪੁਬੀਰਸੁਅੰਗਦਮੋਨਭੁਜੀਰਠਕੇਹਸ

ਤੇ। ਰਸਪਾਚਭਏਗਪੁਬੀਰਕੈਨੈਨਨਮੇਕਫੁਕਾਰਨਤੇਬਸ
 ਤੇ। ਸੋਈਸੀਤਸੁਨੇਮਨਲਾਇਅਬੈਉਰਟੋਜੋਨਰਾਪਵਕੇਸ
 ਸਤੋ॥੮੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਤਿਹਾਅਵਸਰਬੁਅਦਿਸਿਵਸ
 ਭਰਬਚਏਅਕਸਾ। ਸੋਯਹਿਸਭਜੁਗਹੇਪੁਗਟਜਹਪੁਕੁਪੈ
 ਹਰਸਾ॥੮੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਛੁਜੋਕਪਪਸੈਦਿਸੁਮੁਕਤੀ
 ਨੈਨਨਭਰੇ। ਚਰਨਾਅਗਬਿਸਮਾਦੁਮਲਾਇਠਸੋਪਚੋਭੇ
 ॥੮੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸਿਵਲਛਮਨਸੁਰੇਸਮਿਲਦਸਕ
 ਧਰਪਿਤਾਤੇ। ਮੀਦੋਦਰਿਦੁਖਭੇਸਜੀਰਸਤੋਕਾਰਨਗੇ
 ੮੪॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਜੇਈਨੈਨਦੇਖਸਿਵਲਾਜਕੇਜਹਜ
 ਭਏ। ਜੇਈਲਛਮਨਦੇਖਕੋਪਉਛਰਤਹੈ। ਜੇਈਇਵਰ
 ਨੁਕੇਨਿਸੁਨਸੁਨਗੀਝਜਾਤਏਕਪਤਿਤਾਤਦੇਖਸੋਚਕੋਧ
 ਤਹੈ। ਜੇਈਨੈਨਦੇਖਕੋਮੀਦੋਦਰਿਬਿਪਤਿਕਲਹੈਕ੍ਰਿਪਲੁ
 ਕਰਨਕੇਰਸਮੇਚਭਤਹੈ। ਤੇਈਨੈਨਰਾਮਕੇਬਚਯਕਾਠ
 ਪਾਮਕੇਵੈਰਾਮਕਾਦਿਕਾਮਨਕੋਪੁਰਨਕਭਤਹੈ॥੮੫॥
 ਕਬਿਤੁ॥ ਸੋਕਭਰਬੁਬੀਰਪੁਬੀਰਗਤਿਹੁਏਕਪਤਿਨੈਕ
 ਭਜੇਦੇਨਹਾਰੇਕਹੀਮੁਕਤਿਕੋ। ਬੋਲੈਤਬਦਸਰਬਨਿਦਨ
 ਅਨੰਦਮਨਭੁਮਤਿਕਟਯਾਦੋਬਦਯਾਹੋਸੁਮਤਿਕੋ। ਅਬ
 ਹੀਨਿਰਾਸਭਈਜੋਗਨੀਉਦਾਸਭਈਏਕਾਅਸ। ਨੌਰੁਪਾਇਪ
 ਇਰਪੁਪਤਿਕੋ। ਆਇਸੋਜੋਦੇਤੁਜੋਰਪਾਪੀਯਸਿਗਮਰੇਰੇਗੀ
 ਪੈਕੋਪਾਨੀਭਰੇਠਾਭਰਭਗਤਕੋ॥੮੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੀਰ
 ਪੁਬੀਰਹਿਭੁਲਗਈਸਭਸੋਟਪਕੋਦੁਗਉਨਸੁਗੀ। ਸੁਜਯਕੇ
 ਤਹਾਗਹਿਚੋੜਾਇਖੇਸਭਦੇਵਨਜੋਪਲਕੀਨਪਰੀ। ਅਉ
 ਕੇਸਦਿਨੇਸਕੇਉਪਰਭੋਹਸਦਾਰਹੀਤਬਫੋਪਭਰੀ। ਨਅ
 ਖੰਡਲਠੋਗਿਨਤੀਬਿਨਤੀ। ਸੁਕਰੋਕਪਿਮਭੁਲਬੀਰਖਗੀ।

॥੮੭॥ ਬਾਬਿਤੁ ॥ ॥ਜਾਕੀਦੇਹਫੁਟੇਬੂਟੇਦੁਤਕਰੇਮੇਰੀ
 ਜੀਤਸੁਨਕੈਪਤੀਤਕੋਉਦੇਵਨਕਰੰਤਹੈ॥ਕਹੈਸੁਰਰਾਜਹੈ॥
 ਅਜਤੇਸੁਨਾਵੇਜਿਨਜੋਜੀਅਤਹੈਇਤੇਤੇਉਲਟੇਪਰੰਤਹੈ॥
 ਜਨੈਕਪਲਾਸਨਜੋਰਾਮਗਰਵਾਸਨਹੈਤਉਸਿਵਕਾਨ
 ਨਮੇਅਨਨਧਰੰਤਹੈ॥ਕਹੀਰਘਬੀਰਯਹਿਤਕੀਤੀਯਦੇ
 ਖੋਕਪਏਤੇਪਰਕਾਲਤੇਤੇਕੋਉਨਰੰਤਹੈ॥੮੮॥ ਗ
 ਮਥੀਦੇਵਾਚੁ॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਸੁੰਦਰਦਰਕਰੇਪਤਿਕੋਵ
 ਤੁਭਾਗਨਮੇਤੁੰਦਰੀਵਰੁਭਾਗੀ॥ਸਿੰਗਜਰੇਜਿਨਨੀਤਿਨ
 ਹੀਸੁਨਲੇਬਰਕੋਬਿਪਤਾਅਬਭਾਗੀ॥ਸਾਰਕੋਤੋਯਹਿਬ
 ਤਅਬੈਜਗਜੋਲਗਮੋਹਿਭਜੇਅਨੁਗਾਗੀ॥ਤੋਲਗਸਿੰਗ
 ਬਿਭੀਖਨਕੇਕਰਗਾਜਇਹਾਗਦਰੈਪਟੋਗਾਗੀ॥੮੯॥
 ॥ਸਵੈਯਾ॥ ਜੇਕਛੁਅੰਕਲਿਖੇਬਿਧਨਤੇਈਹੋਤਹੈ
 ਸੁੰਦਰਿਸੋਕਾਨਿਵਾਰੇ॥ਮੇਰੇਕਛੁਅਪਰਾਧਨਹੀਅਰਹੈਅ
 ਪਰਾਧਤੇਆਪਵਿਚਾਰੇ॥ਬਾਰੰਦੁਤੀਨਕਮੇਪਰਏਕਪ
 ਰਵਨਬੈਰਬਿਸਾਰਸਿਭਾਰੇ॥ਆਨਮਿਲੇਸਿਯਕੇਮਲਦੇ
 ਪਤਿਕੀਰਤਿਰਾਜਲੇਲਿਕਸਿਧਾਰੇ॥੯੦॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਸੋਨਕਰੀਤਿਨਯੋਸਮਝੀਕਯੋਰਾਮਕੇਬੈਰੁਤੀਨਰੋਰੀ॥ਸੈ
 ਸੇਦੇਵਨਜੀਤਤਹੈਸਿਵਕੇਬਲੁਏਬੁਕਾਰਨਆਇਲੋਰੀ॥
 ਸੁਨਤਾਮਨਿਆਪਨੀਬਾਤਹੈਆਪਨਹੀਕਯਤੇਅਬਲਾਜ
 ਮਰੀ॥ਨਾਤੇਫੁੰਦਸੇਲਾਖਸਮੁੰਦਕਰੇਰੋਤੋਤੋਕੀਕੋਗਮਰੇਧ
 ਰੀ॥੯੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹੈਬਿਨਤੀਰਘੁਨੰਦਨਜੁਅਪਰ
 ਪਛਮੇਸਭਰਵਨਕੇ॥ਜਬਸੀਯਹੀਤਬਹੀਬਿਗਰੀਤੁਮ
 ਹੋਬਿਗਰੀਨਭੁਲਾਵਨਕੇ॥ਜੇਈਪਾਪਦਵਾਗਨਮਾਹਿਜਰੇ
 ਤਿਨਕੋਤੁਮਹੋਪਨਸਾਵਨਕੇ॥ਦੁਖਸਿੰਧੁਮੇਬੂਡੁਫਹੇਹਮ

ਸੇਤੁਮਸੇਪੁਰੁਪਾਰਲਘਾਵਨਕੇ॥੮੨॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ੨੩੫
 ਜਹੀਦਿਨਚੇਰੀਸੀਯੋਬੇਰੀਸੀਸਭਨਜਾਗੀਤਾਕੇਪਾਛੇ॥
 ਹੁਸੈਭਾਇਪਰਜਾਗੀਏ॥ ਆਯੋਹਨੂੰਮਾਨਲਿਕਜਾਕੇਨਿ
 ਸੀਕਜਾਗੀਪਾਇਰੋਪਾਅੰਗਦਭਸਮਕਰਭਾਰੀਏ॥ ਜਾਨਕੀ
 ਬਚਨਉਲਕਾਨਿਪਟਜਾਗੀਅੰਗਕਿਯੋਨਸਹਾਇਸਿਵਯੋ
 ਸੁਰਸਮਾਰੀਏ॥ ਰਾਮਬਲਕਟਡਾਰੀਪਾਇਨਕੀਬਲਿਹ
 ਈਤਾਪਰਕਹਤਹੋਜਰੀ॥ ਦੈਉਘਾਗੀਏ॥੮੩॥ ਸਵੈਸ
 ॥ ਤੇਨਤੇਕੋਉਨਬੋਲਸਕੈਪਰਯੋਹੁਗਯੋਸਭਕੋਫੁਮ
 ਤੇ॥ ਸੁਬਿਭੀਖਨਸੇਖਗਆਨਮਿਲਯੋਤਜਲਿਕਪਤੀਬਿਖ
 ਕੇਵੁਮਤੇ॥ ਸਿਯਦੀਪਸੋਪੀਤਿਪਤੰਗਕਰੋਪਾਤਿਪਾਨਬਚੋ
 ਤਬਕੰਨਮਤੇ॥ ਪਯਕੇਸਭਜਾਨਤਹੋਪਭਜੁਅਬਰਾਵਨਕੀ
 ਗਤਿਹੋਤੁਮਤੇ॥੮੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜੋਸਿਯੋਚੇਰੀਗਈ
 ਤੇਕਹਾਅਰਬੈਰਾਕਿਓਤੋਕਾਬਿਗਯੋਏ॥ ਮੇਜੁਕਹੀਉਨ
 ਏਕੋਕਰੀਤੋਕਹਾਭਯੋਲੈਕਰਵਾਰਲਕੋਏ॥ ਯਾਰਨਮੇਮੇ
 ਏਨੈਨਤੇਪਲਪਾਛੇਕੋਪਾਉਨਨੈਕੁਟਕੋਏ॥ ਧੀਨਸਭੋਅ
 ਗਰਾਵਨਕੇਜਨਮੋਪਗਤੇਮੁਖਫੇਰਧਕੋਏ॥੮੫॥ ਕ
 ਬਿੱਤੁ॥ ਰਾਮਕੀਰਜਾਇਪਾਇਹਨੂੰਮਾਨਕੀਸਹਾਇਓ
 ਪਸੋਚਿਤਾਬੁਲਾਇਗਾਵਨਕੀਦੇਹਕੋ॥ ਤਾਪਰਲੇਧਰੀਫੂਕ
 ਦੀਨੀਤੇਹੀਘਰੀਅਜਹੁਲੋਭਲੀਕਰੀਦੇਵਦੇਖੇਭਰਗੋਹ
 ਕੀ॥ ਅੰਸੀਪਰਜਗੀਅਜਹੁਲੋਹੈਸੁਹਗੀਮਾਨਪਗਦੇਜਾਵ
 ਤਹੈਸੀਤਾਕੇਸਨੇਹਕੋ॥ ਪਰੋਕੋਟਮੇਹਤਊਜਰੇਲੇਹਾਦੇਹਕੀ
 ਏਹੀਏਕੇਹੁਲਾਸਤੇਨਮਿਲੀਜਾਏਖੋਹਕੋ॥੮੬॥ ਦੋਹ
 ਰਾ॥ ਤਬਲਛਮਨਹਨੁਮਾਨਰਾਮਰਜਾਇਸਪਾਇਕੋ
 ॥ ਕੀਨੋਰਬਕਪਲਾਨਜੁਭਾਨਾਨਿਭਨਏਮੈ॥੮੭॥

੨੩੮
੧੫੮

ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ ਆਇਸਿਰਨਾਇਕਯੋਚਲੋਸੀਯ
ਮਾਇਧਾਇਦੇਖੋਰਾਮਪਾਇਸਤਭਾਇਨਿਰਮਲਸੋ॥
ਹੋਰੁਲਿਕਰਾਇਰਨਜੁਝੋਅਰਗਾਇਨਸਦੰਦਭੀਬਜ
ਇਰਪੁਰਾਇਜੀਤੋਬਲਸੋ॥ ਕਹੀਨਬਨਾਇਰਹੋਲੋ
ਰਨਲਗਾਇਇਤਿਸਭੁਸੇਕਹਤਅਜਛੂਟੇਕਲਕਲ
ਸੋ॥ ਲੇਚਲੋਲਵਾਇਕਵਿਰਾਮਬਲਜਾਇਛੁਬਿਰਹੀ
ਛਿਤਛਾਇਨਖਚੰਦ੍ਰਕਾਕੀਛਲਸੋ॥ ੯੯॥ ਸਵੈਯ
॥ ਮੋਰਚਲੋਆਲਿਕੇਅਹਿਜਾਨਚਕੋਰਚਲੋ
ਖਜਾਨਸਸੀ॥ ਵਿਗਦੇਖਸੋਰੇਜਨਤੇਸੁਖਰੇਮਧਿਪੁ
ਟਲਿਸੀਯਕੇਸੀਗਧਸੀ॥ ਸੁਨਪਾਇਨਨੁਪਰਕੀਧ
ਨਿਸੋਮਿਲਹੀਸਚਲੋਜਿਯਮੇਜੁਬਸੀ॥ ਅਜਹੀਜਿਯ
ਲਖਸੀਕੋਚਨਸੋਤਉਦਾਮਨਿਕੋਰਦਪਾਂਤਹਸੀ॥ ੯੯
॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਜੋਕਹਿਕੋਰਪੁਬੀਰਚਿਤੈਮੁਹਿਤੈ
ਬਨਮੇਮਿਗਕਾਜਪਠਾਏ॥ ਔਗਇਤੇਪਰੇਖਮਿਟਾਇ
ਕੈਭੀਖਦਈਤੋਇਤੇਦੁਖਪਾਏ॥ ਤੋਜਮਕੋਹਰੋਕੋਹਨੁਮਾ
ਨਏਪਨਕੁਰੰਗਸਿਧਾਹੈਬਨਾਏ॥ ਜਾਨਤੋਕਛੁਪੈਬਿਪ
ਗੀਤਿਜੋਸੋਹਿਬੁਝਾਵਨਆਪਨਾਏ॥ ੧੦੦॥ ॥
ਸਵੈਯਾ॥ ਤੇਸਤਤੇਸਤਜੋਜਨਾਸਿਧੁਹੋਛਾਧਿਪਕੋ
ਪੁਰਿਠੋਕਜਗਾਯੋ॥ ਤੇਸਤਤੇਸਸਿਸੁਰਟਿਰੈਨਹੁਸੇਸਧ
ਗੀਛਿਤਖੇਦਨਪਾਯੋ॥ ਤੇਸਤਤੇਰਨਕੋਪਦਢੇਸੁਨਜਨ
ਕੀਰਾਵਨਮਾਰਗਿਰਾਯੋ॥ ਤੇਹਿਤੋਬੋਲਤਹੈਦਸਪੈਨੁਸੁਰ
ਸਰਬੀਲੀਪਬਾਰਧਆਯੋ॥ ੧੦੧॥ ॥ ਕਬਿੱਤੁ॥
ਤੇਰੇਬਿਛੁਰੇਤੇਔਗਬਿਛੁਰੀਹੀਸਤਤਿਯਰਾਵਨਕੇਮਾ
ਰਤਹੀਸਾਤੋਫੁਰਿਅਵਾਣੀ॥ ਲਾਜਰਾਖੀਨੈਨਪੁਬੀਨਤਾ

ਬੇਨਨੇ ਮੇਰੀ ਵਕਰ ਸਕ ਚੁਓ ਦਰਤ ਬਸਾਈਏ ॥ ਸੋਭਾ ॥
 ਗਾ ਅੰਗ ਬ੍ਰਹਮ ਭੀਰਤ ਅਖੰਡ ਆਜਤੁ ਜਦੀਤੁ ਨ ਮੇ
 ਸੁਰਤ ਬਸਾਈਏ ॥ ਜੋਤੁ ਕਹੈ ਮੇਰੇ ਰੋਗ ਕਹਾਰ ਘੁਬੀਰ
 ਮਨ ਤਾਕੀ ਓਹ ਨੈਨ ਭਰ ਦੇਖ ਨੇਨ ਪਾਈਏ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਦ ਪਿਯੋਹ ਨੁਮਾਨ ਕਹੀਤੁ ਸਿਧ ਜਿਧ
 ਕੋਨ ਮਿਟੈ ਖਟਕੋ ॥ ਜਬ ਹੀ ਕਛੁ ਰਾਵਨ ਕੀਰਣ ਹੈਤ ਬਹੀ
 ਮਨ ਮਨ ਕਹੈ ਚਟਕੋ ॥ ਬਨ ਕਟ ਕਰੁ ਜਾ ਬਿਹਾਰ ਨ ਮੇਤ ਯੋ
 ਜਾਨ ਕੀਪਾਨ ਮਹੀ ਪਟਕੋ ॥ ਕਵਿ ਰਾਮ ਚਲੇ ਠਠ ਕੈ ਸੁਕੁ ਚੈ
 ਭੋਭੀਤ ਨ ਆਜ ਬਟਾਨ ਟਕੋ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ਦੁਰਭੇਗ ਮਾਇਵਾ ਕਰ ਦੇਖ ਭਏ ਸਿਧ ਕੇ ਦਿਗ ਕਿਜ ਹਸੈ
 ॥ ਸਾਮੁ ਘਟਾ ਅੰਗ ਅੰਗ ਨ ਸੋਕਿ ਯੇ ਚਾੜਿ ਕਮੋ ਗਮ
 ਲਲਕੈ ॥ ਨੈਨ ਸੋਰੇ ਜਾਨਿਹਾ ਰੁਹੀਰੇ ਈਠਿ ਗਾ ਕਿਉ ਓ
 ਨ ਮਤ ਪਸੈ ॥ ਪੂਛਨ ਤਾ ਮੁਖ ਚੰਦ ਬਿਲੋਕ ਚਕੋ ਗਕਿ ਯੋ
 ਚਿਤ ਕੇ ਚਪਲੈ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਨ ਕੀਰ
 ਗਨਿ ਹਾਰਤ ਹੀਰ ਘੁਬੀਰ ਥੇ ਨੈਨ ਭਏ ਸਰ ਸੋਰੇ ॥ ਔਰ
 ਜਿਤੇ ਭਟ ਹੈ ਸੁਭ ਕੇ ਦਿਗ ਸੀਲ ਗਹੇ ਕਿਯੇ ਭੁਮਿ ਧਸੈ
 ॥ ਕੈ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨ ਬਾਸ ਕਕੀ ਕਿਧੈ ਕੰਜ ਪਰੇ ਛੋਤ ਮੇ ਬਿਗ
 ਸੋਰੇ ॥ ਅੰਤੁ ਲੀਓ ਪਾਮਾ ਕਵਿ ਰਾਮ ਨਿਛੁਰੁ ਮਨੇ ਜਲ ਮਾ
 ਹਿਲੇ ਗੋਰੇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਘੁਬੀਰ ਕਹੀ
 ਮੁਸਕਾਇ ਸੁਨਾਇ ਕੈ ਲੋਗ ਨ ਸੋ ਸਿਧ ਸੋ ॥ ਜਬ ਲੋਨ ਹਿ
 ਅਗ ਪਵੇ ਸਕਰੈ ਤਬ ਲੋਨ ਗਿਲਾਨਿ ਮਿਟੈ ਜਿਯੋ ਸੋ ॥
 ਧਰ ਸੀਸ ਲਈ ਸੁਕਰੈ ਅਬ ਹੀ ਧਿਰ ਨਾਇਕ ਯੋ ਅਪਨੇ
 ਪਿਯੋ ਸੋ ॥ ਅਬ ਔਰ ਕੀਕੋਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੈ ਜਬ ਰਾਮ ਸੇ ਅ
 ਨਕਹੈ ਤਿਯੋ ਸੋ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਅਬ ਹੋ ਕਰੋ ਪਵੇ

ਸਰਾਮਰਜਾਇਸੁਪਾਇਕੈ। ਸਾਖਿਸਮੀਰਦਿਨੇਸਪਤਿਏ
 ਤਿਆਤਿਪੁਰੇਸਦਾ॥੧੦੭॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਹਨੁਮਾਨਤ
 ਬਯੋਕਹੀਜਾਨਤਹੈਕਿਹਹੇਤੁ। ਕੰਚਨਦੇਹਸਿਯਾਹੁਤ
 ਕੰਦਨਸੀਕਰਲੇਤੁ॥੧੦੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹਾਥਨਜੇ
 ਰਕਹੀਸਿਯਸੁਤਬਪਾਵਕਕੇਸਿਰਨਾਇਕੈਮੇਸੀ। ਜੋ
 ਰਪੁਬੀਰਬਿਨਾਜਿਯਮੇਸੁਪਨੇਹੁਮੇਮੂਫਤਕਾਰਹੈਬੇਸੀ
 ਤੇਮੇਰੇਅੰਗਨਜਾਗਪਿਤਾਤੁਹਿਰਾਮਕੀਸੋਹਰੇਕਾਨਦੈ
 ਸੀ। ਜੋਪਤਿਪਾਇਨਸੀਗਤਿਹੈਤੋਸਰੋਜਸੀਰਾਖਸਰੋਵ
 ਰਜੈਸੀ॥੧੦੯॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਸਿਵਬਿਰਚਦੇਖਤ
 ਸਬੈਸੁਰਗਨਅਰਸੁਰਗਇ॥ ਅਗਨਿਲਪਟਮੇਲਪਟ
 ਸੀਗਈਸੀਅਲਪਟਾਇ॥੧੧੦॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਯਦਪਿਆਨਕਹੀਨਭਮੇਸੁਰਨਾਥਫਨੀਪਤਿਬੇਦਮ
 ਈ॥ ਤਿਹੁਲੋਗਨਮੇਜੁਰਮਾਓਉਮਾਸੇਈਜਾਨਕੀਹੈਨ
 ਹਿਬਾਤੁਨਈ॥ ਅਰੁਆਪਨਜਾਨਤਹੈਹਿਯਕੀਤਉਥਾ
 ਤਕਛੁਸਮਈਨਗਈ॥ ਕਪਿਭੀਰਖਰੀਰਪੁਬੀਰਫਉ
 ਸਿਯਅਗਮੇਅਗਮਿਲਾਇਦਈ॥੧੧੧॥ ॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਮਰਜਾਇਸੁਤੇਪਹਿਲੇਗਿਰਕੰਚਨਤੇ
 ਜਨਰਾਸਲਈ॥ ਪਾਰਿਆਇਕੈਲਿਕਰਚੀਹੁਚਿਸੀਤਿ
 ਲੋਗਨਤੇਤਿਨਭਾਤਨਈ॥ ਭਬਦੇਖਪ੍ਰਸਿਨਭਏਰਪੁਬੀਰ
 ਸੁਰੀਸ਼ਕੈਰਹਿਸੁਮੇਖਦਈ॥ ਜਨਰਾਪਵਰਾਵਨਚੇਰਸ
 ਨਰਤੇਚਾਸਨੀਸੀਸੀਯਤਾਇਲਈ॥੧੧੨॥ ਸਵੈ
 ਯਾ॥ ॥ ਸੀਯਹੁਤਾਸਨਮਾਹਿਪਵੇਸਕਿਉਜਬਰਾਮਰਜਾ
 ਇਸਪਈ॥ ਜਾਨਤਹੈਇਹਕਾਰਨਕੋਨਭਲੀਉਪਮਾਕ
 ਵਿਰਾਮਬਨਾਈ॥ ਜਾਨਕੀਤੇਬਿਦੁਰੇਇਹਰਾਗਨਿਸੀ

ਜਨ ਤੇ ਜਨ ਬਾਹਰ ਆਈ। ਗਵਨ ਮਾਰ ਭਿਵਾਵ ਦਿਯੋ ॥
 ਅਬੋ ਤੋ ਪਗ ਫੈਕ ਰਹੇ ਤੁਥਿ ਦਾਈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਜਦੋਂ
 ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਸੀਲ ਕੇ ਤੇ ਜਤੇ ਤੇ ਜਤੇ ਉਤ ਪਾਵ ਕੋ ਕੋ ਅ
 ਸਪੀਰੋ ॥ ਪਾਇਨ ਲਾਗ ਕਰੀ ਬਿਨਤੀ ਤੁਮ ਹੋ ਜਗ ਮਾਤ ਪਿ
 ਰਾ ਪੁਬੀਰੋ ॥ ਮੇ ਪਰਾ ਅਜ ਕਰੇ ਤੁਮ ਕੋ ਪਕ ਪੁਰ ਪਰ
 ਰ ਮੀਰ ਤੇ ਸੀਰੋ ॥ ਜਾਨ ਭੁਲੇ ਗਸਿਆ ਦਿ ਕਲੇ ਤੁਮ ਅ
 ਕੋ ਨ ਪਰੀਦੁ ਖੁਰੀਰੋ ॥ ੧੧੪ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਅਰ
 ਤੇ ॥ ਕਸ ਆਈ ਆਗੇ ਜੇ ਤੇ ਸਦਾਈ ਰੀ ਸ਼ੇਰ ਪੁਰਾਈ
 ਮਭਾਈ ਬਿਨ ਖੇਦ ਸੋ ॥ ਮਨੇ ਪਾਨ ਦਾਇਨੀ ਗਵਈ ਮ
 ਨਾਈ ॥ ਅਜ ਕੀ ਯੋ ਰਾਜ ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਾਯੋ ਰਿਪੁ ਛੇਦ ਸੋ
 ਨ ਨਾ ਚਿਤ ਰਾਇਨ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸੁਭਾਇਨ ਸੋ ਗਾਮ ਚੰਦ ਪਾ
 ਇਨ ਸੋ ਲਾਗੀ ਏ ਕਰੇ ਦੋਸੀ ॥ ਮਿਲੇ ਮੀਤ ਮੀਤ ਜੋ ਧਨੀ
 ਸੇ ਦੋਨੀ ਤੇ ਸੇ ਰਾਮੇ ਮਿਲੀ ਸੀਤ ਜੇ ਸੇ ਗੀਤ ਮਿਲੀ ਬੈ
 ਦੋਸੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਵੇਰਾ ॥ ਜਬ ਨਾਗਾਇਨ ਲੋਛ ਤਬ
 ਰਿਸਿ ਰੁਕਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਤਬ ਜਾਨ ਕੀਨ ਏ
 ਨ ਉਪਜਤ ਦੋਇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਯਬ ਜੋ ਗਸਿ
 ਰਨ ਇਤ ਬਲ ਛਮਨ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਦਈ ਲੋਕ ਰਾਪੁ ਰ
 ਇ ਗਵਨ ਕੋ ਪਨੁ ਲੀਜਿਯੈ ॥ ੧੧੭ ॥ ਗਾਮੰਚੰਦੋ ਵਾਚੁ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੋ ਰਿਪੁ ਜੀਤੋ ਜਾਇ ॥ ਫਕ ਯਦੋਂ ਜ ਸੁਬਦੋ
 ॥ ਤਬ ਕੀ ਜੀਏ ਸਹਾਇ ਤਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨ ਲੀਜੀਏ ॥ ੧੧੮ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਪਿਗਨ ਸਿਗਲ ਦਾਇਰ ਲੋਛੋ ਬਿਤੀ
 ਖਨ ਪਾਇਤਰ ॥ ਜਸ ਦੰਦ ਭੀ ਬਜਾਇ ਲਛਮਨ ਸੀਤ
 ਸਹਤ ਚਲੇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਜੈ ਸੇਵਾ ਸਕੀਰਤ ਜੋ
 ਮੁਸਦਿ ॥ ਪੀਤ ਚਿਤ ਜੈ ਸੇ ਗੋਤਿ ਕਾਮ ਕਵਿਰਾਮ ਨਿਪਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰਬ ਬਾਨੀ ਮਹਾ ਹੋਵੇ ਸੋਭਾ ਰਾਚੀ
 ਦਰਾ ਵੀਜੀ ਮਨਿ ਸੇਖਨਾ ਕੋਸੇ ਜੀਸੇ ਲੋਚਾਹੀ
 ਬਬਾ ਮਿਤਰੇ ਸੇਆ ਜਮਿ ਲੀਜਾਨ ਕੀਜਾ ਪਨੇ ਸੁਹਾਗਸੀ
 ਬੈਠਕੇ ਬਿਵਨ ਗੀਰਵਾਨ ਚਲੇ ਸੀਯਗ ਮਜੇ ਸੇਕਰਤਾਨ
 ਮਿਲੈ ਤਾਕ ਚਲੇ ਗਾਗਸੀ ॥੧੨੦॥ ਕਬਿਤੁ ॥
 ਲੇਖਿ ਪੁਜੀਤ ਕਰੀ ਗੀਤ ਸੁਰਨ ਕੀਜਾਨ ਕੀਲੇ ਸੀਗ
 ਨੇਪੁਨ ਸੇਲਵਾਇ ਕੋ ਸੀਅ ਸੇਕਰਤ ਦੇਖਾ ਯੇਵਾ ਰਿ
 ਰਜਹਾ ਲਛਮਨਾਇ ਵੀਤ ਮਾਛੇ ਪੈਰਿ ਸਾਇ ਕੋ ॥੧੨੧॥
 ਨਗਵਾਸ ਪਹੀਇਹਾ ਹਨੁ ਵੀਤ ਗਿਕੇ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ਮੇਕੇ ਦਿ
 ਪੈਜੇ ਵਾਇ ਕੋ ॥ਇਹਾ ਕਹੁ ਮਾਥੇ ਦਸ ਕਾਟੇ ਲੰਕਾਇ ਕੇ
 ਕਹੀ ਰਪੁਰਾਇ ਬਾਤ ਨੈਨੁ ਸਰਮਾਇ ਕੋ ॥੧੨੨॥ ਕਹੈ
 ਤੁ ॥ ਸਿੰਗ ਸੀਯ ਬੀਰ ਅੰਸ ਮੀਰ ਸੁਤ ਅੰਗ ਦਸੁਰੀ ॥
 ਪਟਿਤ ਕਪਿ ਮੰਡਲ ਹੁਲਾਸ ਕੀ ॥ ਸੇਵਾ ਕੇਤਤੀ ਖਨ ਇਛੀ
 ਖਨ ਸੇਨ ਲਨੀਲ ਪਲਹੀ ਮੇਕ ਰੋਜੇ ਰਮੁਜ ਰਾਮ ਸੁਸਕੀ
 ਸਰੋਬ ਵਭਾਗੀ ॥ ਨੁਰਾਗੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇਨ ਕੇਚਾਇਨ ਸੇਬਾ
 ਤਕ ਹੇ ਸੁਭ ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਕੀ ॥ ਚਲੇ ਉਪਰੋਧ ਮੇਰੇ ਪੈਲਰ
 ਅਨੰਦ ਕੀ ਅੰਧ ਆਇ ਗਈ ਅੰਧ ਗਈ ਬਨ ਕੇ ਸਕੀ ॥
 ੧੨॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਦੁਰਤੇ ਦੇਖ ਬਸਿਸਟ ਕਹੀਨ ਭਮ
 ਫੁਲਰਾਮ ਅਖੰਡ ਲਾਏ ॥ ਲੋਗ ਸਭੇ ਮਿਲਿਯੇ ਨਿਰਦੇ
 ਸਸਿਸੇਵਿਗ ਪੁੰਜ ਕੇ ਰਲਗਾਏ ॥ ਆਪਨ ਹੀ ਮਨ ਭਵ
 ਨਸੇ ਮਨੇ ਸਾਵਨ ਗਾਇਕ ਮੇਰ ਜਿਯਾਏ ॥ ਰਾਪਦ ਰਾਮ ਸਿ
 ਯਾਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿਸੇ ਸੁਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕੰਜ ਸੁਹਾਏ ॥੧੩॥
 ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਮ ਬਸਿਸਟ ਕੇ ਪਾਇ ਪਰੇ ਮਿਲ ਬੈਠਦ
 ਲੀਰਚਿਸੇ ਪਗਧੇ ॥ ਭੂਪਤਿ ਕੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ਕਬਾ ਸੁ

ਗੀਤਾ

8-9
10-11

26-27

70-71

142-143

ਹਨੂੰਮਨ ਨਾਟਕ

ਕ੍ਰਿਤਕ ਵਿਹਿਰ ਦੇ ਗਾਮਜੀ ਕੀ

ਸਿਮਤ ਸੀਨ ਨਕਸ਼ਾ ਹੀ ੪੧੪

ਸਬ ਫੁਰਮਾਇਸ ਲਕ ਹੀ ਗਾਮਤੇ
ਸਤ ਫਾਈ ਮੇ ਬਹਤ ਮਾਮ ਅਹਮਦੀ